

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_208086

UNIVERSAL
LIBRARY

அருணகிரிநாதர் அருளிய

தருபுகழ்

விநித்யுரை

அ. குழந்தைவேல் முதலியார்

பேரவர்கள் விநாயக அங்ககூடம்

சென்னை

காபிடை]

1947

[விலை ரூபா 4

உ
முருகன் துணை

திருப்புகழ்

(முதற்பாகம்)

சென்னை பச்சையப்பன் காலேஜ் தமிழாசிரியரும்
'செந்தமிழ்ச்செலவி' பத்திராசிரியரும்
'டாவராஹுபபடை' 'புலவாகதை' 'இராஜராஜன்'
முதலியவற்றின் நூலாசிரியருமாகிய
மணி. திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்கள்
எழுதிய
விருத்தியுரை அடங்கியது.

அமரம்பேடு. இரங்கசாமிமுதலியார் குமாரா
அமரம்பேடு. குழந்தைவேல் முதலியார்
தேயவமகள் விராச அச்சுக்கூடம்
சென்னை

[பதிப்புரிமை]

1947

24. தாண்டவராயப்பள்ளி வீதி.

Printed by DAIVA MAGAL VILASAM PRESS,
24, Thandavaraya Pillai Street Sowcarpet, Madras

மு க வு ர

திருப்புகழ் முத்தமிழ்ப்புலமையும் வித்தகக்கவியும் வல்லவரும், மெய்ஞ்ஞானபூதிச செலவருமாகிய அநுநிநாதரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட மிகச் சிறந்த நூலென்பது யாவரு மறிந்த தொன்று அது செந்தமிழ் இலக்கியச்செறிவும் இலக்கணவமைதியும் சாதிரிப்பொருள் அடக்கமும் பெற்றிருந்தலோடு வடமொழிக் கலையும் பெரிதும் உடையதாய் உளது. அன்றியும் சந்தப் பாட்டாதவின அதன இன்பம் நோக்கிச் சொற்கள் திரித்தும் பெய்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. அல்லதூஉம் பாட்டுக்கள் பல பாடபேதங்களோடும், ஆங்காங்குச் சிதைந்து, பொருள் புலப்படாநிலையிற் காணப்படுகின்றன. அதனால் திருப்புகழ்க்கு உரை வகுப்பது ஒரு கடினமான வேலை யென்பது எல்லாருக்கும் இனிது விளங்கும். அத்தகைய நூலை ஒருவாறு உரையெழுத மேற்கொண்டு முதல் நூறுபாட்டுக்களுக்கு எழுதியுள்ளேன சிலவிடங்களில் யாருக்கும் பொருள் விளங்காத இடங்களும் இருக்கின்றன. அவையெல்லாம் ஏடெழுதுவோரால் ஏறப்பட்ட வழுஉக்க ளென்பது எனது துணிபு.

பொருடடுமையில பெரும்பாலும் இந்நூலாசிரியர் ஒரே நெறியைப் பற்றிச் செலுத்தலின் விருத்தியுரை முதலிலிருந்து முடிவுவரையில் ஒரே ஒழுங்காகச் செல்லு தற்கு இயலவில்லை எனினும், பல விடங்களில் தக்க நேற கோள்களை எடுத்துக் காட்டியும், சொல்லாயம் பொருளாயங் களை விளக்கியும், பொருளை ஒழுங்குபடுத்தித் தூய்மை செய்தும் இருக்கின்றேன். இதனைத் தொடுத்து முடிப்ப தற்கு இடையிலே பல இடையூறுகளால் காலம் நீட்டித்து விட்டபடியாலும், வேறு சில காரணங்களாலும், என் விருப

பத்திற் கிணங்க இவவுரை முடிவதற்கு இயலாதுபோயிற்று. இனி மறு பதிப்பில் குமரன் திருவருளால் இக்குறைகளை யெல்லாம் ஒழித்து நான் விரும்புமாறு செய்து முடிக்கலாமென எண்ணுகின்றேன். நூலாசிரியர் வரலாறும் சுருக்கமாக ஆராய்ந்து எழுதியுள்ளேன். இதைக் கண்ணுறும் செந்தமிழ்ச் செல்வர்கள் இந்நூலின் அருமை பெருமைகளையும் உரையிடுவதற்குத் தடையாயுள்ள பல காரணங்களையும் உணர்ந்து, குறைகளைப் பொருட்படுத்தாது, குணத்தை மேற்கொண்டு இதனை விரைந்து எடுத்துக் கொள்வார்களென நாடுகின்றேன். இனி இரண்டாம் பாகம் நூறுபாட்டுக்களை ஆராய்ந்து எடுத்து அவைகளுக்கெல்லாம் குறியீடு கொடுத்தும், முறைவகுத்தும், செவ்வையாக விருத்தியுரை வரைந்து வெளியிடக் கருதியுள்ளேன். அவைகளையெல்லாம் எடுத்துணைப்பாட்டுக்கள் எப்படுமோ அத்துணையும் நூறு நூறுக ஒவ்வொரு பாகமாக வெளியிட்ட வரக் கருதுகின்றேன். அறுமுகச்செல்வன் அருளபுரிக.

இந்நூலை அச்சிடுக காலத்தில் உடனிருந்த உதவி புரிந்த என் மாணவரும் சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை உயாதர பாடசாலைத் தமிழ்ப்புலவருமாகிய மயிலை சிவமூர்த்துக்குமாரசுவாமி முதலியார் அவர்களது உதவி பாராட்டிப் பாலது.

இந் நன்முயற்சியிலே எளியேனைப் புகுத்தி முட்டின்றி முடித்த முருகவேள திருவருள் எழுமையும் எழுதிப் படிம் சிந்தித்து உருகற்பாலது.

சென்னை
1923ஆம்

இ. பி. க. ந. ம.

மணி. திருநாவுக்கரசன்.

அருணகிரிநாதர்

அருணகிரிநாதர் வரலாறு

நோடக்கம்

நமது தெய்வச் செந்தமிழ் நாட்டிலே தோன்றிய அரும் பெரும் புலவர்கள் அளவற்றவர். தமிழ் நனமக்கள் இயக்கையிலேயே பாடுந்திரு அமையப் பொழுவரென்பது அந்நாட்டிலே கடலபோன்று பரந்து வழங்கும் பழமொழிகளாலும் செய்யுட்களாலும் இனிது விளங்கும். இக்கருதல்த மேடைபு புலவரான (Kavayir Pillayar) லாஸரஸ் பாதிரியாரும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றார். தமிழ்ச்சங்கங்கள் இருந்த காலத்தில் பல நூல்கள் வெளிப்பட்டன. அந்நூல்களெல்லாம் அகப்பொருள் புறப்பொருளென்னும் இருவகை ஒழுக்கங்களையும் சித்திரிக்காமல் உள்ளது உள்ளவாறே கிளந்துரைக்கும் பெறியன. சங்கங்களுக்குப் பின் தோன்றிய நூல்களுள் பெரும்பான்மையன மதவைராகியும், தத்துவஞானம் முதலியவற்றை மிகுத்துரைப்பனவாகவும், புனைந்துரை மிக்கனவாகவும் காணப்படுகின்றன. சிந்தாமணி முதலிய காபியங்களையும், கம்பராமாயண முதலிய இதிகாசங்களையும் இதற்கு உதாரணமாகக் காண்க. சமயகுரவரும், ஆழ்வார்களும் தோன்றிப் பக்திரசம்பொருந்திய திருப்பாடல்களை அருளிச்செய்து, மக்களுக்கு மெய்யுணர்வைப் புகட்டினர். அன்றியும் திருஞானசம்பந்தர் முதலியோர் தாம் திருவாய் மலர்தருளிய திருப்பாசுரங்களுக்குப் பண்ணடைவு அமைத்து, இசை இலக்கணத்தை இயற்றமிழோடு புகட்டி மனப்புலனுக்கே யன்றிச் செவிப்புலனுக்கும் இன்பமூட்டினர். அத்

தகைய இனபத்தில் ஈடுபட்டிருந்த தமிழ்நாடா, மன உறிவோடு செவிசெவ்வதையும் பெற்று களிதளம்பி னா. அதனால், அககாலத்திலே தோன்றிய நூல்களெல்லாம் பொதுவாகவோ சிறப்பாகவோ இசை, ஒழுககம், தத்துவப் பொருள் முதலியன அமைந்தது, சமயப்பற்றுடையனவாய்த் திகழ்ந்தன இககுணங்கள் மேனமேலும் வளர்ந்து ஓங்கி வருங்காலத்தில் சமயநூல்களுக்கே யன்றிப் பிற நூல்களுக்கு அவ்வளவு பெருமை இல்லை. அதனால் புலவர்கள், சிவபெருமான, திருமான் முதலியோரையே தலைவர்களாக அமைத்து அநதாதி, கலம்பகம், கோவை முதலிய பிரபந்தங்களைப் பாடியும் தலபுராணங்களை வியற்றியும் நின்றார்கள். சைவநூல்களில் திருமுறைக்கு இணையான வேறு நூல் தோன்றாது. கியலாது வைணவ நூல்களுள் திவ்யப் பிரபந்தத்திற்கு நிகராக வேறு நூல் எப்படிமுடியாது. எத்தகைய புலவரேனும் அவர் பாடும் பாட்டுக்களெல்லாம் இந்நூல்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டனவே யாகும். இதற்கைய காலத்தில் செவ்வி பொருந்தத் தோன்றியது நம் அருணகிரிநாதர் யுயர்றியருளிய திருப்புகழ் நூல் திருப்புகழ் ஒரு புத்தம் புதுச்சுவையைத் தமிழிலே பிரபலித்து அதைச் சிறப்பிக்கலாற்றி காரோடுகும் மற்றோடுகும் உண்ண உண்ண உவட்டா அமிழதாய் ஐம்புலன்களும் மனமென்னும் ஆறாவது புலனோடு ஒருமையுறும்படி அருமை ஒலிகளைப் பெற்று மிளிரகின்றது. பொருள் தெரியாதவர்களும் திருப்புகழைக் கேட்டுக் களிக்க விழைகின்றனர். நாடக

அரங்கங்களிலும் பாகவதப் பிரசங்க மேடைகளிலும் திருப்புகழ்ப் பாக்களை மகாஜனங்கள் கேட்கின்றார்கள். கணிகையா கச்சேரிகளிலும் திருப்புகழை விரும்புகின்றனர். திருப்புகழை மட்டும் தனியே ஒதும நியமத்தைக் கொண்டிருக்கும் சங்கங்களும் சென்னைமாநகரில் டோன்றி ரிருக்கின்றன. இவை அனைத்தையும் சற்று உற்றுப்பாராக்கில், அருணகிரி நாதருடைய பெருமையும் அவர் தமிழா மனத்தையகவாந்துள்ள தன்மையும் நன்கு விளங்கும். இதற்கைய பெரியார் எந்நாட்டிலே எந்நகரிலே யாருக்கு எப்போது பிறந்தாரென்றும், எங்ஙனம் கல்வி பயின்றாரென்றும், எங்ஙனம் வாழ்க்கையைச் செலுத்தினாரென்றும் எங்ஙனம் அறுமுகப்பெருமான அருளைப் பெற்றாரென்றும், ஓவ்வொருவரும் அறிய அவாவுகின்றார். அவற்றைக் குறித்து எமக்கெட்டிய வரையில் சில உதாரணங்களைக் கூறுவோம்.

ஆராய்ச்சி

நம் நாட்டுப் புலவர் வரலாறு ஒன்றினும் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் சில உள். அவைகளுள் முக்கியமான காரணம் நம்மவர்கள், பெரியோர்கள் சரித்திரத்தையன்றி, மற்றவர் சரித்திரத்தை விரும்பாமையே யாகும். எவற்றைக் கூறினும் அவர், முனைப்பின்றியே கூறுதல் வழக்கம். அவ்வழக்கத்தையே பெருமக்களும் விரும்பி வந்தனர். தற்புகழ்ச்சி என்னும் குற்றத்திற்குப் பயந்தும், அறிததமான பொருளை விரும்பலாகாதெனனும் தத்துவஞானத்திற்குக் கட்டுப்பாட்டும், நான் எனது எனனும் அகங்

காரமமகாரங்களைக் காட்டலாகாதென்னும் அவையேர் சொல்லுகு அடங்கியும் இருந்தாராதலின, அவாகளியற் றிய நூல்களில் தம்மைப்பற்றிய குறிப்பு யாதொன்றும் பொதுவாயக காணப்படுவதில்லை. அவர்கள் கடவுளர் மேலன்றி வீராமேலும் பாடுதல செயயார. அங்ஙனம் செயய நேரினும் மக்கடடனமைக்கு மேலும் ஒரு தெய்வத் தன்மையை ஏற்றியே யாதும் சொல்லுதுணிவா. இதை விளக்க காண்பரம்பரையாக வழங்கி வரும் ஒரு சிறிய நிகழ்ச்சியை யெடுத்துக் கூறுவோம் அதிவீரராமபாண்டி யா என்னும் கவிஞர், நைடதமென்னும் நவரசம்பொருந் திய காவியநதைப் பதது அடங்கும் பொருந்தப்பாடி முடித் துத் தம நந்தையாராகிய குலசேகர வழதியி னிடத்துச் சென்று காட்ட, அவர் அதனைத் திருப்பிக் கூட்ட பாராது, 'அழிந்தபோகும் நமமைப்போன்ற ஒரு மனைவனையா பாடினாய்? அழியாத இறைவனை யன்றோ பாடல வேண்டும்' என்று புதழ்ச்சி கேட்க வந்த மைந்தனை இகழ்ச்சியெய்து அவன் மகிழ்ச்சியைக்கொன்றா என்பதும், அதன்பின்னர் அதிவீரராமபாண்டியா தமதந்தையாரை மகிழ்விக்கவேண் டித் திருக்கருவைப் பதிறுப பதகந்தாதியை அனபுச சுவை பொருந்தப் பாடி முடித்துத் தந்தைக்குக் காட்ட அவர் அதனை இறைவன்மேல் பாடப்பட்ட நூலென்று அறிந்து மகிழ்ச்சி பொங்கிக் கையிலேந்திக் கண்ணி லொற்றிக்கொண்டு தம் புதலவாபா லளித்துப் படிக்கச் செய்து கேட்டுக்கொண்டு வருகையில்,

உரகா பரணத திருமாரபும்
உமையொப பனையாள இடப்பறமும்
சிரமா விகையும் புரிசடையும்
செயயவாயும் கணாமிடறும்
வரதா பயபுறம் மழுமானும்
யெங்கு கரமும மலரடியும்
கருவா புரியான வெளிப்படுத்திக
காட்சி கொடுத்த நின்றுனே.

என்னும் பாட்டை மைந்தா படித்தபொழுது தம் வசம்
றுப பரவசப்பட்டுத் தமது மைந்தரை இருந்ததாலும்
தழுவி மாபோடணைத்துக் கொண்டாரென்றும், அதன்
பின்னா அதிவீரராமபாண்டியா கூடமுரணம் முசுவிய
சிவநூலகளை யன்றி வேறு நூலகளைப் பாடாக்கொழிந்தனா
என்றும் கூறுவா

இனிப புலவா சரித்திரத்தை ஆராயப் புகுவோருக்கு
இடையூறு புரிவோர பலா. அவர்களுள் காலத்தை நீட்டித்
துச சொல்லுவதால் சிப்பபு அதிகமென மயங்க உணர்ந்து,
ஆழ பாரகள் காலத்தைக் கிருதயுகத்திற்கு இழுத்துச
செல்லுகின்றவர்களும் 'இவருக்குமுன் அவர்' அவருக்கு
முன் இவர்' என்று முதலிலே தெரிந்துகொண்ட பொரு
ளையே உண்மை எனக்கொண்டு ஆராய்ச்சியால் ஏற்படும்
உண்மைகள் தம் கொள்கைகளுக்கு முரணப்பட்டிருந்தால்
அவ னைக் கேளாது மகத்துச சனியாக முடிபும் வெறுப்ப
வர்களும், சாதி, சமயம் முதலிய படுகுழியி லமிழந்து
ஆராய்ச்சிக்கரை யேறினால், குலத்திற்குக் குறை வருமோ?

சமயத்திற் குசு சங்கடம் நேருமோ? என்று அஞ்சி ஒதுங்குகின்றவர்களும், அவையே காரணமாக இல்லாத புனைந்தும் உள்ளதை மறைத்தும் எழுதி, உண்மையை மறைக்கின்றவர்களும் எனப் பலதி ததருளா. இவற்றையெல்லாம் ஒருங்குவைத்து உண்மையைக் கொழித்துச் சொல்லுவது கல்லில் நா உரிப்பதுபோல தோன்றும். இது மெய், இது பொய், இது புனைந்தனரை, இது உயர்வு நவீட்சி என்று துணுகி அறிதல் சாலவு மரிதெனினும் அருணகிரிநாதர் வரலாற்றைக் காண பரம்பரையை ஒட்டியும் ஆராய்ச்சி முறையைப்பற்றியும் ஒருவாறு எடுத்தது கூறுவாம்.

அருணகிரிநாதரும் பட்டினத்துப் பிள்ளையாரும்

அருணகிரிநாதர் இப்போது வட ஆக்காடு ஜில்லாவைச் சார்ந்த திருவண்ணாமலை என்னும் சிவநகரிலே அவதரித்தவர். இவர குலம் தேவகணிகையர் குலம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவருடன் ஒட்டுடன் பற்றினறி உலக போகத்தைத் துறந்த பட்டினத்துப் பிள்ளையார் திருக்குமாரரென்று சிலர் கூறுவார். அது பொருந்தாது. ஏனெனில் பட்டினத்துப் பிள்ளையார் இருந்தகாலம் வரகுண பாண்டியனுக்குப் பிற்பட்டதாகவும் நம்பி ஆண்டார் நம்பிககு முற்பட்டதாகவும் தெரிதலால் ஏறக்குறைய ஆயிரம் ஆண்டிற்கு முற்பட்டது என்பது தெளிவாம். அருணகிரிநாதர காலம், பிற்புட தேவராயனென்னும் அரசனுடைய காலமென்பது வெளிப்படை. அவன் ஏறக்குறைய நானூறாம் பது ஆண்டுகளுக்குமுன் இருந்தான் இங்ஙனமிருத்தலின்,

அருணகிரிநாதா பட்டினத்ததுப பிள்ளையாருக்குப் புதல்வராதல எங்ஙனம் பொருந்தும்? அன்றியும், 'பாரணத்தம் பொய்யெனவே பட்டினத்ததுப பிள்ளையப்போல் ஆரும் துர்க்கை யரிதரிது' என்று தாயுமானவராலும் பிள்ளராலும் பாராட்டப்படும் பெருந் துடையுடைய பட்டினத்ததார ஒரு கணிகைமாதைக் கண்டு அறிவு மயங்கினாரென்றும், உலக இயலுக்கு மாறாக அவா வீரியத்தை உண்டதனால் குழந்தை பிறந்தது என்று கூறுதலும் அசம்பாவிதமாம் ஆதலின், அருணகிரிநாதா பட்டினத்ததார புதல்வரல்லா எனபது கடைப்பிடிக்க

அருணகிரியார் கல்வித்திறம்

அருணகிரியார் கல்வி கற்ற வரலாற்றைப்பற்றியும் இளம்பருவச் செயல்களைப்பற்றியும் நமக்கு யாதும் தெரிய வில்லை ஆனால், அவா அருளிச்செய்த நூல்களை ஆராயந்து பாராக்குமிடத்து அவா செந்தமிழ்ப் புலமையே யன்றி வடமொழிப் புலமையும் வாயந்தவரென்பது தெளிவாகப் புலப்படும். வடமொழியைக் கல்லாதவரும் சில வடசொற்களைப் பயிற்சி வசத்தால தம் நூலில் பெய்துரைக்கலா மாதலின், அதுபற்றி அருணகிரியார் வடமொழியில் வல்லுனர் எனபது பொருந்தாது எனின். அற்றன்று; புலமையினாலே யன்றிப் பயிற்சி ஒன்றால் மட்டும் எடுத்துக் கூர்முடியாத வடமொழிச் சொற்களும் தொடர்களும் திருப்புகழில் நிறைந்திருக்கிறபடியால் அவருக்கு வடமொழிப் புலமை இருந்தே தீரவேண்டும் எனபது துணியப்படும்

உலகவாழ்வில் வெறுப்புற்றமை

இவரைப் பெற்ற அன்னை இவா இளம் பருவத்திலேயே உயிர்துறந்தாள். இவாபால் பேரன்பு வைத்து இவரை ஆதரித்து வந்தவா இவரது தமக்கையாள். அவளும் மையாள் அருணகிரிநாதருக்கு வேண்டும் உணவு, உடை முதலிய எல்லாத் துப்புரவுகளையும் குறைவாக கொடுத்து வந்தனா அவற்றைப் பெற்று இனிது வாழ்ந்தும், கலவிச் செருக்கால் கவிபாடியும், கணிகையா மரபிலே தோன்றின மையால், ஐயற்கையாக எப்போதும் இசை வுணர்ச்சியாலும் செயற்கையாய்த் தெரிந்துகொண்ட இசை நானத்தாலும் வாலிபப்பருவத்தாலும் சிற்றினப்பிரியராய் விளங்கினாள். அதனால் கணிகையா வீடே இவருக்கு உடைவிடமாயிற்று அவர்களும் இவரிடம் அன்பு பாராட்டுவார்போல் அந்நரித்தல் வந்தனா அழகு, கலவி, இசை, இனஞ்சால் முதலிய எல்லாம் கணிகையா வீட்டில் சிப்பபடையா. பொருள ஒன்றே அங்குப் புக்கழக கொடுபது ஆதலின், கலவி முதலிய வற்றால் சிறந்திருந்த அருணகிரியாள் கணிகையாக்கு அவா போது பொருள் வழங்க வேண்டியதாயிற்று. அவா விரும்பியபடி எல்லாம் அவா அளித்த சிறந்த தமக்கையாள் மனம் கோணத்தபடி தம்பிபார்க்கு அளித்து வந்தாள். இவ்வாறு தமக்கிருந்த பொருளையும், தம் தமக்கையாருக்கிருந்த பொருளையும் அழித்தாள். பொருள் முட்டுப்படவே வேசையா இவருக்குக் கட்டுப்படாராயினாள். முன்னரே இவரிடத்தில் தொகை தொகையாகப் பொருள் பெற்ற

வரும், இவா உண்ட மிச்சிலை உண்டவரும், உமமைப் பிரிந்து வாழேமென்று விண்டவரும் எல்லாரும் முகம் கொடுத்துப் பேசாது கடுகித்து நின்றனர் அப்பொழுதும் அவாபால் வைத்த பாசத்தால் அவா தம் செய்கைகளுக்கெல்லாம் ஒவ்வோர் வழியாகக் கருத்தை அமைத்து, எவ்வாறேனும் தம் தமக்கையாரை வருத்திச் சிறிது பொருள் பெற்றுக் கணிகையா வீடு சென்று நீள்வா. இவ்வாறு சிறிது காலம் கடைபெற்று வந்தது. தமக்கையாரை அணிகலங்களும ஒழிந்தது. வீடும வெறும் வீடாயிற்று. அந்நிலையில் ஒருநாள் அருணகிரியார் கணிகையாருக்குக் கொடுக்கப் பொருளில்லாது திகைத்து அல்லலுறுத்தமக்கையாரிடஞ் சென்று அமைய ஏனக்குப் பொருள் வழங்குக; நான் கணிகை இல்லத்தருக்குச் செல்லல வேண்டும' என வற்புறுத்தினா அவ்வவமையார், தம்மிடம் பொருளில்லாமையை எவ்வளவு எடுத்துக் கூறியும் இவ்வாற்திலா. அதனமேல் அச்செலவி மனம் உளைந்து சகோதரனை நோக்கி, 'நீ தாசி வீட்டிற்குச் சென்று அப்பவிகளும் சுகத்தை என்னிடம் அனுப்பிப்பாராயாக நானும் பெண்பாடே. உனக்கும் எனக்கும் தாய் ஒருத்தியையானாலும், தந்தையர் பொய்வேறாவா அதனை, அதனால் குழையிலலை உன்னுடைய துன்பத்தை இவ்வாறு நீக்கிக் கொள்வதில் யாதும் தடையில்லை' எனக் கூறினா. இங்ஙனம் அவ்வமமை வெறுத்தது கூறிய அச்சமுகோல இடி இடித்ததாற் போல அருணகிரியார் செவியில் பட்டு அம்புபோல உடம்

பில பட்டுருவியது. உடனே இரண்டு செவிகளையும் பொத்திகொண்டு 'இததகைய தகாத கொடுமொழிகளை எனனைப் பெற்றதாயினும் பெரிய தாயாகிய தமகைகை சொல்வதற்குக் காரணமாக விருந்தது எனனுடைய அறிவுற்ற செயலன்றோ? இதனால் நான் பழிகும பாவத்திற்கும ஆளானேன இததகைய பெரும்பாவி உயிர தரித்திருந்ததல் உலக மாதாவுக்குப் பெரும் பாரமே ஆதலின், உடனே உயிர மாயதக்க குற்றத்தை ஒழித்தலே எனக்குக் கருமமும தருமமுமாகும். இன்றேல என்னைப்போலும் இவவுலகத் தில் பாவின யார உளா? என்று துணிந்து அவவிடம் விட்டுத் துண்ணென அகன்றா.

உபதேசம் பெற்றது

தம இன்னுயிரை மாயததுக் கொள்ள வேண்டுமென எண்ணிய அருணகிரிநாதர் வல்லாள மன்னனால் முன்னாக் கட்டப்பட்டுச் சிறந்திருக்கும் கோபுரத்தின் மீதேறித் தலை சீழாக விழுந்தார். இங்ஙனமவிழுந்தவரை முனிவரொருவா தமது திருக்கரத்தில் தாங்கிக்கொண்டனர் அருணகிரியார் முனிவர் பெருந்தகையை நோக்கி, 'அறுமுகப்பெருமானே ஓர் உருவெடுத்தார்போலத் தோன்றிய ஐயனே' நான் ஒரு பெருமபாவி, என்னைத் தேவரீர் புனிதமாய் திருக்கரத்தில் திண்டலும் தகாது. நான் சொத்த கொடுஞ்செயல்களை எண்ணுந்தோறும் என்னுடைய உடலைச் சித்திரவதை செயது தீயிவிட்டாலும் சாலாது எனத் தோன்றுகிறது. ஆதலின், இக்கோபுரத்தின் மீதேறி குப்புறவிழுந்து, உடலைச் சிதைக்

கத துணர்ந்தேன, அத்தகைய நாயினுங்கடைபட்ட புழுத் தலைச் சிறியேனை அடிகளாகிய தேவரீர் காத்தது பாம்புகுப் பாலாட்டி வளர்ப்பதுபோலாகும். ஆகவே, அருள செய்து எனக்கு விடை கொடுங்கள்; நான் சென்று என னுயிரை மாபதகுப பூபாரத்தை யொழிப்பேன்' என்று வேண்டி நின்றனா மானிடக்கோலந் தாங்கி வந்த அறு முகப்பெருமான அதுகேட்டு புன்னகையெய்தி, 'கணமணி' மனம் வருந்தவேண்டா, உன குற்றத்தை நீ உணர்ந்ததே உனக்குத் தக்க தண்டனையாகும், இனிப் புனிதனாவாய்; கணிகையா உறவிலே மிகக் விருப்புடையவனாய்த் திரிந் துழன்றேனும முருகனிடத்தில் உணமையன்புபொருந்தி யிருந்தனை; அவனை பிடைவிடாது சிந்தித்தாய், வந்தித் தாய், வணங்கினாய். ஆதலின், நீ என்றும் இருத்தற்கு உரியை, இறத்தற்கு உரியையல்லலை. இன்றுதொட்டு முரு கப்பெருமானை வாயாரப்பாடுந் திருத்தொண்டைக் கைக் கொள்ளாயாக' என்று அருள் சுரந்து, அவா நெற்றியிலே திருநீறிட்டுத் திருமந்திரத்தைச் செவியிலோதி, ஜபமாலையொன்றைக் கையிலே தந்து, 'சுமமா விரு' என்னும் மௌனநிலையையும் யுணர்த்தித் திருவருககர்த்தனா.

அருணகிரியார் தம்மைக் காதகருளிக் தமக்கு ஞானோபதேசம் புரிந்தவன் அருந்தவராலும் காணுதற்கரிய அருட்பெருங் கடலாகிய அறுமுகச்செல்லனே யென்றுணர்ந்து, 'அந்தோ' என்னுயிரினும் இனிய என்னப்பனை யென்று காண்பேன்' என் கண்களால் இன்னும் சிறிது

நேரம் அவனழகைப் பார்த்ததுக் கனியாது ஒழிந்தேனே! அவன திருவடிமலரைச் சிரோபூஷணமா யணியாதொழிந்தேனே! அவன அன்பு ததும்பும் இன்பவதனத்தை அழகு தவழும் புனன்கையோடும் என்னுள்ளததில் கொள்ளை கொள்ளாது ஒழிந்தேனே!' என்று பலவாறாகக் கூறி யரற்றி மெய்யெலாம் மயிராகுசசெறியக் கண்களில் அருவி பொழிய, வாய்குமுற, நாத தழுதழுப்பத் தஞ்செயலாறு அவவாசிரியமூர்த்தி மறைநத திகை நோக்கி நோக்கி அழுவாராயினா அவா தோன்றியவிடத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி வலம் வந்தா அம்மையே! என்னையாட்கொண்ட அமுதே! அபயனே! ஓபதிலாப பெருந்தகையே! நாயேன உன்னை யொழிய ஒருவரையும் நம்பின, நீயே பெயரளை யாண்டவனென்று சொல்லிக் கோபுரவாயிலையே தமக்குடைவிடமாகக் கொண்டு அங்கேயே தங்கி நிஷ்டைகூடி நின்றா. அவரைப் பற்றியிருந்த தொழுநோயும் அவரைத் தொழு நோயாய் விட்டு விலகியது அவா முகத்தில அனபு மிளிராதது, கண்களில் அருள வழிந்தது; உடம்பு தூயமையடைந்து ஒளிரந்தது.

அருணகிரிபாரின அன்புள்ள தமக்கையா தமது தம்பியாருடைய வரவு காணாராய உளம் வருந்தித் தாம் சொன்ன சொல்லை நினைந்து அவரைத் தேடிக்கொண்டு தாசிகள் வீடுதோறுஞ் சென்றா. அவரை எங்குங் காணாராயக் கோயிலுக்குச் செல்ல, அவா அங்கே யிருத்தலைக் கண்டு அவரைக் குறுகினா. அப்போது அருணகிரியா

எழுந்து அவரது அடிகளில் விழுந்து, வணங்கி, அன்னை யினும் பன்மடங்கு அன்புடைய தமக்கையி' உம்மா லன்றோ இன்று நான் நற்கதி யடைந்தேன், இனித் தாவி யாகவே காலங் கழிப்பேன், யாத் கும வருந்தாது நீர் வீடு சென்று நம் முருகவேள் திருவடியில் அனபைப் பதித்துத் துதித்து வருவீராக' என்று சொல்லி அவரைத் தேற்றி யனுப்பினா. அவவம்மையாரும் அவருடைய நிலைமையைக் கண்டு மகிழ்ந்து முருகன் திருவநுரைப் புகழ்ந்து வீடு சென்றாள்.

திருப்புகழ் பாடியது

அருணகிரிநாதர் குருமணியார் எழுந்தருளிய குமர வேள் தமக்குக் கட்டளையிட்டவாறே அவருடைய புகழைப் பாடுதற்கு விரும்பி எவ்வாறு பாடுவேனென்று திகைத்திருக்கையில் குருமணியின் அபுனாகை மனத்திலே முனைந்துத் தோன்ற, 'முததைத்தரு பததித் திருநகை' என அடியெடுத்துப் பாடுவாராயினா. அன்றுமுதல திருப்புகழ் பாடுதலையே தமது திருப்பணியாகக் கொண்டா. அருணையைச் சுட்டிப் பலசந்தக்கவிகளோ இயற்றியதோடு அமையாது, பல திவ்ய ஸ்தலங்களுக்குஞ் சென்று திருப்புகழ் பாடத் தொடங்கினா இங்ஙனம் திருப்பரங்குன்றம், மதுரை, திருச்செந்தூர், திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், திருப்போளூர். திருத்தணிகை, சீகாளத்தி முதலிய பல ஷேத்திரங்களுக்குஞ் சென்று, பாடிக்கொண்டு வருவா சாயினா. அங்ஙனம் வருவார்க்கு வயலூரில் முருகவேள்

தரிசனம் தந்தருளினார். அதனால்வா அபபதியைக் குறித்துப் பலவிடங்களிலும் மிகுதியாகப் பாடுவாராயினர். அப்பதியில் தங்கியிருந்தபோது அவரைச் செவ்வீள் விராலிமலைக்கு வாவென்ப பணித்தனார். அவ்வாறே அருணகிரியார் விராலிமலைக்குச் சென்று முருகனைத் தொழுதனார்.

ராமநாட்டிக்குச் சென்று கதிரகாமம் முதலிய மெய்ததிரங்களைப்பூர் தரிசித்துப் பாடிப் பெருமபுகழ் பெற்றுப் பாவலரும் நாவலரும் வணங்குமாறு பாஞ்சான் திலகராய விளங்கியிருந்தார்.

வில்லிபுத்தூர்

அருணகிரிநாதர் இவ்வாறு வாழ்ந்துவருங்கால வில்லிபுத்தூரரசெனலும் புலவர் அண்ணாமலையை யடைந்தனார். அவர் திருமுனைப்பாடி நாட்டிலுள்ள சனியூரிலே வீரராக வாசாரியற்குப் புதல்வராகப் பிறந்தவர். கொங்கா குலப்பதியாடிய வகைப்பாக்க நாட்டரசன் வரபதியாட்கொண்டான் சமஸ்தான் புலவர், வடமொழியிலும் தெனமொழியிலும் வல்லவர், பாவன்மை மிக்கவர். அவர் பலவிடங்களுக்குச் சென்று அவ்வாறு விடங்க டோறுமுள்ள செந்தமிழ்ப் புலவர்களைநாடு எதிர்த்து வாடிப்பிரித்து கடுவினாக்களை யெழுப்பி விடைபிறுக்க இயலாதாருடைய செவிகளைத் துன்புறுத்தி அறுத்தல் வழக்கம். அத்தகையார் திருவண்ணாமலைக்கு வந்ததும் அங்குள்ள சிறந்த புலவர் யாரென வினாவினார். அனைவரும் ஒரோபடியாக அருணகிரிநாதரே அண்ணாமலைக்கு உண்ண வமுதாய விளங்கும் உத்தம புலவர் என

இசைத்தனர். அதைக்கேட்ட விலலிபுத்தூரார் அருணகிரியார் பாடிய சில பாக்களைக் கேட்டு அவைகளுக்குக் குற்றம் கூறத் தொடங்கினார் அன்றியும் அருணகிரியாரோடு தமக்கு வாதுபுரிய விருப்பமுள்ளதாகவும் அறிவித்தனர். அதுகேட்ட பெரியோர் சிலர் விலலிபுத்தூரர் செருக்கு மொழிகளைச் செவிசுடக் கேட்டு அருணகிரியார்பற்றிச் சென்று விலலிபுத்தூரர் இறுமாப்பை யடக்கவேண்டுமெனக் குறைபிரந்து வேண்டிக்கொண்டனர் அவரும் அதற்கு இசைய இருவரும் ஒரு மன்றத்தில் தங்கி வாது செய்யத் தொடங்கினார் அப்போது அருணகிரிநாதர் விலலிபுத்தூரரை நோக்கித் தாம் பாடும ஒரு செய்யுளுக்கு உரை கூறிவிட்டால் தாம் தோற்றுவிட்டதாக ஒப்புக் கொள்ளலாமென்று கூறினார். விலலிபுத்தூரர் அதற்குடனபட்டு அருணகிரியாரை அப்பாட்டை விரைந்து கூறும்படி கேட்டனர். அருணகிரிநாதர் கந்தரந்தாதி யென்னும் பெயரையுடைய தமது நூலிலேவரும் ஐம்பத்து நான்காவது செய்யுளாகிய,

‘திதத்தத்தத் திதத்த திதிதாதை தாததுத திதீத்ததிதா
திதத்தத்தத் திதத் திதித்தித்த தேதுத்து தித்தித்தா
திதத்தத்தத் திதத்ததை தாததி தேதுதை தாதத்தத்து
திதத்தத்தத் திததித்தி திதீ திதிதுதி திதொத்திதே’

என்னும் பாட்டை எடுத்து இயம்பினார் அதற்குப் பொருள் கூற இயலாது விலலி மயங்கினார் உடனே அருணகிரியார் வில்லி செருக்கடங்கி ஒடுங்கிநிறுங்கி கண்டு, புலவரே!

கவலி யொருவர் பங்கனறு; ஏறும்பும் தன்கையால எண்
சாண யெனப்பதை உணர்ந்து இனியேனும் இத்தகாத
செயல்களை விடுத்தொழிவீராக என்று அறிவு புகட்டினர்.
வில்லிபுத்தூரரும், அருணகிரியாருடைய பரந்த புலமை
யும் விரிந்த உள்ளத்தையும் கண்டு கழி மகிழ் வெய்தி அவ
ருடன் அளவளாவி அவர் பாடிய திருப்புகழ்ப் பாக்களில்
பொருந்தியுள்ள சந்தப்பொலீவையும் சொல்லயம்பொருள்
நபங்களையும் பாராட்டிச் சென்றார்

இந்நிகழ்ச்சிக்கு ஆதாரமாக இரண்டு கவிகளைக் காட்டு
வா அவை வருமாறு

‘குட்டுதற்கோ பிளகோ பரண்டிய நீங்கிலலை
குறுமயியளவாக காண்க குடைந்து தோண்டி
எட்டினமட் டறுபாடுத கோ விலலி யிலலை
இரண்டொன்று முடிந்து தலையிறங்கப் போட்டு
வெட்டுத கோ கவியொட்டக் கூததனிலலை
வினையாட்டாக கவிதைதனை விரைந்து பாடித்
கெட்டுத கோ அறிவிலலாத துரைக றுண்டு
தேசமெங்கும் புலவரெனத் திரிய லாமே’

‘காசுக்குக் கம்பன கருணை கருணகிரி
ஆசுக்குக் காளமுகி லாவனே—தேசபெறு
முழுக்குக் கூத்த னுவக்கப் புகழேந்தி
கூழுக்கிங் கெளவையெனக் கூறு.’

முதற்கவி உலகவியலுக்கு முரண்பட்டிருத்தலாலும்
புகதிக்குப் பொருந்தாமையாலும் அவரோடு ஒப்புக்கொள்
வதற்க்கூடாது காணப்படவில்லை.

இனி, விலலிபுத்தூரர் திருவண்ணாமலை ஆலயத்தின் வழியாகச் செல்லுபவா அதனைத் தரிசிக்கலாகாதென்னும் கருத்தால் திரையிடஞ்சு சென்றனரென்றும், அஃது அறிந்த அருணகிரியாரா,

‘புரத்ததநர சிங்கத்ததைப் போர்போனைக் கூற்றை
எரித்தவாக்குத தாசு நெதிரே--பிலரத்தபுகழ்
தேனகாட்டுஞ் சோணகிரித் தேசிகனைப் போற்றாமல்
ஏன்கெட்டுப் போறா னிவன.’

என்னும் பாடலைக் கூறினரென்றும், அதனால் விலலி கண்ணிழந்தனரென்றும், இழந்த கண்களை அருணகிரியார் அருள் செயதமையால் மீண்டும் பெற்றனரென்றும் அதன பிறகே விலலிபுத்தூரர் சிவஸ்துதி விரவ்வர மகாபாரதம் பாடினாரென்றும் கூறுவர். இவற்றைக்கெல்லாம் தக்க ஆதார மில்லை.

சம்பந்தாண்டான்

சம்பந்தாண்டான் என்னும் பெயருடைய தேவி உபாசகன் ஒருவன், அக்காலத்தில் திருவண்ணாமலையில் வாழ்ந்திருந்தான். அவன் செந்தமிழ்புலமைப் முடையவன்; தன்னினும் சிறந்தார யாவரு மிலரெனத் தருக்கித் திரிபவன்; அரசன் அபிமானமும் பெற்றவன். அவனுக்கு அருணகிரியாரா புகழிலும் நன்மதிப்பிலும் அழுக்காறுண்டாயிற்று. எங்ஙனமேனும் அவருடைய பெருமையைக் குறைக்கவேண்டுமென அவன் அரசன்பாடிச் சென்று,

அருணகிரிநாதா முருகவேளை அரசாக்குத தரிசனஞ் செய்
 விகக வேண்டுமென்றும் கூறினான். மனனனாகிய பிரபுட
 தேவன் இவ்விருவருடைய பகைமை தலைகீட்டாகவேனும்
 முருகவேளைத் தரிசிக்கலாமென ஆரவங்கொண்டு அந்
 நிகழ்ச்சிகளை அருணகிரியாருக்கு அறிவித்தான். அருண
 கிரியாரும் அதற்கு உடனடிபட்டார் நான் ஒன்று குறிக்கப்
 பட்டது. குறிக்கப்பட்ட இடத்தை வேந்தனும் அடைந்த
 னன் முன்னா அருணகிரியார் முருகவேள காட்சியை
 அரசனுக்கு அளித்ததாகக் தாரா செய்யவேண்டிய
 சடங்குகள் எல்லாவற்றையும் முடித்தது அறுமுகப்பெரு
 மான் அருள்நோக்கி நினைனார். முருகவேளோ காட்சி
 தரவில்லை அவ்வாறு தாராமைக்குக் காரணம் சம்பந்தாண்
 டான வேண்டுகோளால் தேவியார் முருகவேளைத் தம்மடியி
 னிருத்தி விளையாட்டாய் நடத்தேயாம் எனபதை உணர்ந்து
 உடனே மயிலை பாடுவாராயினார் பாடலும் மயிலானது
 தேவியார் முனரின் நடனம் புரிந்தது அக்காட்சியில்
 அம்மையிடுபட்டு இருப்பக குமரன் அம்மை மடியினின்
 றுந் தாவி மயிலினாகி ஏறுதலும் மயில் பறந்துசென்று
 முருகனுடன் அருணகிரியாரிடம் சென்றது. அரசனும்
 முருகன் காட்சி பெற்றான்

பின்னாச் சம்பந்தாண்டான் வேண்டுகோளால் அரச
 னை அருணகிரியாரைத் தேவலோகத்துப் பாரிசாத மல
 ரைக் கொணர்ந்து கொடுக்குமபடி வேண்டிக்கொண்டான்.
 அப்பெருந்தகையாரும் அதற்கு ஒருபட்டுத் தம்முடைய

உடலத்தை மலையில் ஓரிடத்தில் அடக்கம்செய்து கிளி உருக்கொண்டு தேவிலாகம் சென்று இந்திரனிடம் பாரிசாத மலரைப் பெற்றுக்கொண்டு திருமயினர் இதற்கிடையில் சம்பந்தாண்டான் அருணகிரியார் தங்கொலை புரிந்து கொண்டாரென அரசகுணாததி அவர் உடலைச் சோதிக்குமாறு தூண்டி அதனைக் கொளுத்திவிடுமபடி செய்தான். மீண்டு வந்த அருணகிரியார் தமது உடலைக் காணாது திருவருளை யெண்ணி அரசனைக்கண்டு, தமது நிலையை உணரும்படி செய்து அந்நிலையிலேயே குமரவேள தியானத்தமாந்து, மனஞள் றிடடைகூடி நின்று அவன் திருவடிகளில் இரண்டாக கலக்கும் சுததாததுவித முததிப்பேற்றை எய்தினர்.

இனி முருகன்காட்சி பேரொளி யுடைத்தாயிருந்தமையான, அரசன் கண்ணிழந்தானென்றும் அக்கண்ணை மீண்டும பெற்றே, பாரிசாதமலரை விருமபிஞ்ஞென்றும் கிளியுருப்பெற்ற அருணகிரியார் அவ்வடிவத்தூடன தேவி திருக்கரத்தில் தங்கிஞ்ஞென்றும் பலவேறு வகையாகக் கூறுவாறு முளா. இவை யனைத்தும் காண்பரமபரைச செய்திகளே யன்றி வேறல்ல. இவற்றிற்கு ஆதாரமாகச் சிலா எடுத்துக் காட்டும் அகச்சான்றுகளுக்காக கருத்து வேறுதலும் பிறசான்றுகள் காண்பரமபரைச செய்திகளேயே யொட்டியன வாதலும் எண்ணுணர்வான அறிந்து கொள்க. அருணகிரியார் தாங்கையாரும் சிறிதுகாலஞ் சென்றும் இறைவன் திருவடி நிழலை எய்கினார். விரிககிற பெருகும்.

அருணகிரிநாதர் பெருமை

அருணகிரியார் பெருஞ்சிறப்பிற் று முக்கிய காரணமாயுள்ளது அவர் தமிழிலே புதுவதாக ஏற்படுத்திய சந்தமேயாம் இவருக்கு முன் தொலகாப்பியத்தினை கண்ணே கூப்பிட்ட நூறு வண்ணங்கள் பொருந்திய தமிழ்ப்பாடல்கள இருந்தனவே யன்றி இவர உண்டாக்கிய தத்த, தந்தன, தயய முதலிய வண்ணங்கள் இருந்தில் பாட்டுக்களுக்கு உரியாகவுள்ளது ஒலியென்பதும், அவ வொலிகளின் அமைப்பே செவிக்கும அந்தக்கரணங்களுக்கும் பயன்பட்டு உள்ளுணர்ச்சியைத் தட்டி யெழுப்பும் எனபதும் சான்றோ கொள்கை. இதனாலன்றோ வேதம் ஸுதாதலில் சிறிதும் பிழைவருத லாகாதென்றும் அங்ஙனம் வரின் ஸுதுவோக்கும் ஸுதுவிப்போக்கும் தீங்குகள் நேரிடுமென்றும் நியதி யிறந்திருக்கின்றது. இவருக்குப் பின் இவரைப்போன்று சந்தமமைத்தது ஆயிரக்கணக்கான பாடல்களோப் பாடினவர்கிருபுகழ்சாமியென்னும் தண்டபாணிசாமிகள் அவா பாட்டுகள் வடமொழிக் கலப்பு பெருமபான்மையும் யின்றி யிருத்தலின் வடமொழிக் கலப்பின்றிச் சந்தமமையாது என்பார கூறறை மறுப்பதற்குத் தக்க ஆதாரமாய் இலங்குகின்றது. ஆயினும் அவா பாட்டுகளுக்கும் அருணகிரியார் பாட்டுகளுக்கும் உள்ள வேறுமைநோக்கின் அஜகஜாந்திரமாகும். ஆதலின் அருணகிரியாரைப் போலப் பல சந்தங்களை அமைத்துப் பாடிய புலவர் ஒருவரு மில்லா என்பது

துணிபு இதுவே இவருக்கு உரிய தனிச்சிறப்பு. இவர் சந்தங்கள் எடுக்குறைய நூற்றுக்குமேல வேற்றுமையுள்ளன.

இரண்டாட்காக இவருக்கு உள்ள பெருமை இவரடைந்த ஞானநிலையோடும் இவர ஞானநிலையைக் குறித்தே சிவானுபவப் பெருஞ்செல்வராகிய தாயுமான சுவாமிகள் தம் நூலிலே ஆறு இடங்களில் விதந்தோதியிருக்கின்றார். அவர் ஈடியருளிய சமமாவிருசொல்லற' எனனும் அருமபொருளைப் பல்விடங்களிலே தாயுமானவர் 'சமமாவிருக்கரசு சுகமுதயமாசுமே' என்றும், 'சம்மா விருக்கும சுகம்' என்று கூறியருளினார். சம்மா விருக்கும மௌனநிலையை அருணகிரியாருக்கு முன் வடமொழியில் சில சிறு உபநிடதங்களும் கூறியிருப்பினும் இவரைப்போல அதனை வாயுறுத்திப் பறையறைந்தவர் வேறொருவருமில்லை. இவ்வுண்மை கடைப்பிடித்தே தாயுமானச்செல்வன்.

‘ஐயர் அருணகிரி அப்பா உணைப்போல
மெய்யாக ஓர்சொல் விளம்பினாயார்— வையகத்தோர்
சாற்றிதென றேசுந் தன்னையாய முக்கணெந்தை
நாற்றிசைக்குங் கைகாட்டினான்.’

என்னும் திருப்பாட்டை அருளிச் செய்வாராயினர். அன்றியும்,

‘அறிவை யறிவதுவே யாகும் பொருளென
றுறுதிசொன்ன வுண்மையினை யோருநர் ளெந்நாளோ.’

என்னும் கண்ணியினால் அவர் உரையின் திட்டத்தைப் புலப்படுத்தினார். இவர் வாக்கின் பெருமையை,

‘வாக்கிற கருணகிரி வாத்தல், ராகனில்
தாக்கிற திருஞான சம’-ந்தி—நோக்கி, கு
நக்கீர தேவா நயத்துக்குச் சுந்தரனா
சொற்குறுதிக கபடரெனச் சொல்’

என்னும் பழம்பாடல இனிது விளக்கும் இவா முதலிடை
கடைச்சங்கங்களைக் குறித்தும், பிரபுடதேவராஜா முதலிய
மன்னாக்களைக் குறித்தும், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திரு
ஞானசம்பந்தா முதலிய அடியார்களைக்குறித்தும், மண
நீதிசசோழனைக்குறித்தும், ஆங்காங்குக் கூறியிருக்கின்றா.
அன்றியும் சேஷத்திரங்களைப்பற்றிக் கூறுமிடங்களில் அந
தந்த சேஷத்திர வரலாறுகளையும் எடுத்திசைப்பாரா. இவ்வா
றுதலின் இவா பரந்த புலமை உடையவரென்பது நன்கு
புலப்படும்.

கொள்கைகள்

திருஞானசம்பந்தா முருகப்பெருமானுடைய அவ
தாரமென்பது இவருடைய கொள்கை. அதை இவா பல
விடங்களில் விரித்துக் கூறியிருக்கின்றா. இராமாயணக்
கதையைக் கூறுமிடத்து அனுமான ருத்திரமூர்த்தி அம்ச
மென்று கூறியிருக்கின்றா. முப்பத்தாறு தத்துவங்களை
ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றா. சுத்தாத்துவித முத்தியைக்
குறித்து விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கின்றா. ஆதலால்,
இவா சைவசித்தாந்தியென்பது நன்றாகப் புலப்படும். மயிலை
மந்திரரூபிலை யென்று உணர்த்தியிருக்கின்றா. முருகப்

பெருமானே யன்றி வேறொருவரையும் முதற்கடவுளாகக் கூறாதினும், சிவபெருமான, உமாதேவியாரா, கணபதி, திருமால் முதலிய தேவர்களைக் குறித்து ஆங்காங்கு வாயாரப் புகழ்ந்து பாடியிருக்கின்றாரா இவா கௌமார சம யத்தைச் சோந்தவரெனலும், சைவசித்தாந்தியல்லரென் றும் சிலா கூறுவா. அது பொருந்தாது. சிவபெருமானே முருகவேளாகத் தோன்றினா எனபதும் சைவசித்தாந்தத் தைத் தவிர்த்து, கௌமாரதரிசனம் என ஒன்று இனமை யானும் யெனபது.

பிறகுறிப்புக்கள்

இவா சிறுநின்பப் பிரியராய்ப் பரததையா இடத்திலே பழகி, அங் வஞ்சனை முதலியவைகளை நன்கு அறிந்து இருத்தலின மிக அழகாக அப்பகுதிகளை எடுத்துக் கூறு கிறா. ஆங்காங்குச் சிலேடையணிகளும் வருணனைகளும் கற்பனை அலங்காரங்களும் இவா பாடல்களில் காணப்படு கின்றன இவா உடலின இழிவையும் நோய்களின தொகை யையும் உலகவாழ்வின நிலையாமையையும் மிக விரித்துக் கூறியிருக்கின்றா.

அருணகிரியார் அருளிச்செய்த நூல்கள்

திருப்புகழ் — இதனை இவா செயத நூல்களின் முதன் னையானது. முருகன் திருப்புகழைப்பற்றிச் சொல்லுவதால் இஃது இப்பெயர் பெற்றது. இதன் தொகை பதினாயிரம் என்று மாரகக்காயத்தெவரும் பிறரும் கூறுவா

‘அருணகிரி நாதர் பதினா ஸ்ரீபிரமேஸ்வர
 ஸுரைசெய்திருப்புகழை யோதா--பாசுதிக்கல்
 தேணி யருடகடலுக்கே மனமவததளாசுக
 காணி பிறவிக் காம’

ஆனால் இப்பொழுது கிடைத்துள்ள பாடல்கள் இரண்டாயிரத்துக்கு மேற்பட்டனவாயின. இதற்குள்ளும் பல பாடல்களும் பல அடிக்கும் இடைச் செருகலாகத் தோன்றுகின்றன.

கந்தரநாதாதி --இது பக்திரசம் பொருந்திய அரிய நூல் இதைப்பற்றி ‘கந்தரநாதாயைப் பாராதே, கழுகுன்றத்து பாலையை நினையாதே’ என்று ஒரு பழமொழியும் வழங்குகின்றது. இதில் தான் தகரவாததாலாகிய பாடமும் அமைந்துள்ளது.

கந்தரநாதாதி --அருணகிரியார் நூல்களில் ஞானம் மிகுந்ததும் பலராலும் பாராட்டப்படுவதும் இதுவே.

‘கந்தரநாதாதிபெற்று கந்தரநாதாதிசொற்ற
 எந்தை யருணாடி யிருக்குநா ளெந்நாளோ!’

என்னும் தாயுமானார் திருவாக்கையையும் காண்க

கந்தரலங்காரம், திருவகுப்பு முதலியனவும் இவா பாடியனவே.

உடற்கூறு வண்ணம்,--பட்டினத்தார் பாடி யருளி யது என்று சிலரும், இவா பாடியதெனப் பலரும் கூறுவர்.

திருப்புகழ்

திருப்புகழ் என்பது திருப்புகழ் எனலும் இரண்டு சொற்களாலாகிய ஒரு தொடர் திரு என்பது கண்டா ரால் விரும்பப்படும் தன்மை நோக்கம், எனவே அழகு என்பது பெறப்படும் இச்சொல் கடவுளா, முனிவர், பெரியோர் முதலியவர்களைக் குறித்து வழங்கும்போதும் அவர்கள் செயல்களைக் குறித்து வழங்கும்போதும் சேர்த்துச் சொல்லப்படும். தூயமை, பெருமை, சிறப்பு முதலிய பொருள்களையும் பெறும் புகழ் என்பது புகழினாலாகிய தூலைக் குறிக்கும் ஆதலின் அழகு பொய்யாம் எனவே திருப்புகழ் என்பது அடையடுத்த ஆகுபொய்யாம். நண்டுபுகழ் என்றது முருகப்பெருமானுடைய புகழ், சில வாதநாள் பலபிணிச சிறற்றிவுடைய மக்கட் புகழும் எனைய கடவுளார் புகழும்போலன்றி என்றும் நிலைபெறுவ தொன்றாதலின் அவன் புகழே புகழெனப்படும் என்பது விளங்காத திரு எனலும் அடைமொழி புணராகப்பட்டது. திரு வாசகம் திருக்கோயில், திருவடி முதலியவற்றுள்ளும் திரு என்பது சோககடபட்டிருத்தல் காண்க இது தொல்காப்பியத்திற்குறப்பட்ட தேவபாடாண்டிக்கையின் பாடப்படும்.

தல அகராதி

பாடல்

- 1 கதிர்காமம், 86.
- 2 குமரகோட்டம், 48.
- 3 குருகிரி (சுவாமிமலை), 68, 69
- 4 குன்று தோறாடல், 21.
- 5 சிதம்பரம், 60, 61, 62.
- 6 சீபுருடமங்கை, 29.
- 7 சுபிரமணியா துதி, 2.
- 8 சுவாமிமலை, 65
- 9 சோணாசலம் (திருவருணை), 63, 64
- 10 சோலைமலை, 28, 49, 54.
- 11 திருக்கற்குடி, 33.
- 12 திருக்கரபுரம், 99.
- 13 திருக்குராவடி, 93.
- 14 திருக்குரட்டி, 89.
- 15 திரிசிராமலை, 23.
- 15 திருச்செங்கோடு, 26.
- 17 திருச்செந்தில், 9, 10, 11, 12, 13, 14, 44, 47
- 18 திருத்தணிகை, 46, 66.
- 19 திருப்பரங்குளம், 82.
- 20 திருப்பரங்கிரி, 3, 4, 5, 6, 7, 8
- 21 திருப்பரணிமலை, (திருவாவினன்குடி), 15, 16, 17, 39, 40, 41, 42, 43.
- 22 திருப்புவியூர், 87.

பாடல்

- 23 திருப்போளூர், 24, 25
- 24 திருமயிலை, 34.
- 25 திருவருணை, 35, 53, 77, 78, 83, 95.
- 26 திருவண்ணாமலை, 73, 79.
- 27 திருவாரூர், 70
- 28 திருவாலங்காடு, 91.
- 29 திருவானைக்கா, 32
- 30 திருவிடைமருதூர், 98
- 31 திருவேங்கடம், 31
- 32 திருவேரகம், (சுவாமிமலை) 18, 19, 20, 85
- 33 தென்கடம்பனறுறை, 32.
- 34 சிம்பபுரம், 75, 76.
- 35 பழமுதிர சோலை, 27.
- 36 பழனி, 30, 59, 71, 72, 92
- 37 பெரும்பற்றப்புவியூர் (சிதம்பரம்) 56.
- 38 பொது, 36, 38, 45, 50, 51, 55, 57, 58, 67, 74, 80, 81, 88, 90, 94, 97.
- 39 யாழ்ப்பாணம், 37
- 40 விநாயகா துதி, 1
- 41 விநாயகமலை, 100.
- 42 விராலிமலை 84, 96.
- 43 வேளூர் (வைதீசுவரன கோயில்) 52.

முருகனதுணை சிறப்புப்பாயிரம்

நூற்கிறப்பு

நேரிசை வெண்பா

எல்லாரு ஞானத தெளிஞரே கேளீரசொல
கல்லெல்லாம மாலிககக கல்லாமோ—பொல்லாக
கருப்புகழைக கேட்குமோ கானமரில வீரன
திருப்புகழைக கேட்குஞ செவி.

1

வேதம்வேண் டாஞ்சகல விததைவேண் டாங்கீத
நாதம்வேண் டாமஞால நாலவேண்டாம—ஆதி
குருப்புகழை மேவுகின்ற கொற்றவன்றான போற்றுக
திருப்புகழைக கேளீர திமை.

2

நூற்பயன்

ஞானம் பெறலாம் நலம்பெறலாம் எநநாளும
வானம் அரசாள வரம்பெறலாம்—மோனவி
டேறலாம் யானைக கினையான் திருப்புகழைக
கூறினாக காமேயிக கூறு.

3

ஆறுமுகந தோன்றும் அழகிய வேல தோன்றுமவன
எறுமயில தோன்று மெழில் தோன்றும்—சீறிவரு
சூரன முடியைத துணித்தோன திருப்புகழைப
பாரில வழத்தினோ பால.

4

கவி விருத்தம்

பொருபபது பொடிபபட விடுத்திடு கைவேலா
இருபபிட முனக்கெது எனக்கரு ளியம்பாய்
உருககநல விழுகுல மொழுக்கமில் ரேனும்
திருபபுகழ் படிபபவா மனத்தினி விருபபாம். 5

திருப்புகழ் படிபபவா சிங்கைவலு வாலே
ஒருத்தரை மதிபபதிலை யுன்புனரு ளாலே
பொருபபரை மிகபபொருது வென்றுமயில் மீதே
தரித்தொரு திருத்தணியில் நின்றபெரு மாளே. 6

வெண்பா

ஓராறு மாபுகழை உசுத்தமெய்து ஞானபுகை
பேரா லருணகிரி பேருலகில்—சிராரம
தோத்திரம தாகத தாதிகுந் திருபபுகழை
எத்தினவ நீடேறு வா. 7

அருணகிரி நாடாபதி னாறு பிரமென
றுரைசெய திருபபுகழை யோதீா—பரகதிக்கல்
தேணி யருட்கடலுக் கேடா மனத்தளாசசிக
காணி பிரவிக கரம். 8

திருபபுகழைக காகத் திருபபுகழைக கேட்கத்
திருபபுகழை நித்தஞ் செவிககத—திருபபுகழை
அர்ச்சிகக முத்தியெளி தாகுமே கூடாணைவென்று
கொச்சிகக லாமே கெட. 9

ஓம்
குமாராய நமঃ

திருப்புகழ்

விருத்தியுரை.

—o—o—o—

சிறப்புப்பாயிரம்

நேரிசை வெண்பா

- 1 எல்லாரு ஞானத் தெளிஞரே கேளீர்சொல
கல்லெல்லாம மாணிகக கல்லாமோ—பொல்லாக
கருப்புகழைக் கேட்குமோ கான மயிலவீரன
திருப்புகழைக் கேட்குஞ் செவி.

(இதன்பொருள்) ஞானம் தெளிஞரே - மெய்யறிவின் தெளிவை உடையவர்களே', எல்லாரும கேளீர் - இங்ஞ்ச சொல்லப்படுவதை யாவரும் கேளுங்கள், சொல்-சொல்லப் படும், கல்-கற்கள், எல்லாம்-யாவும், மாணிகககல் ஆமோ- (கல் என்னும் பெயரளவில் ஒத்திருப்பினும்) மாணிகக ரத் தினததுக்கு ஒப்பாகுமோ?(ஆகாது) (அதுபோல்) கானம்- காட்டில் வாழும், மயில்-மயிலை ஊர்தியாகவுடைய, வீரன- வீரம்பொருந்திய முருகப்பெருமானது, திரு - மேனமை பொருந்திய, புகழை - சிறப்பை, (அஃதாவது திருப்புகழ் என்னும் இந்நூலை) கேட்கும்-கேட்கின்ற, செவி-காதுகள், பொல்லாத-(பிறவிகு ஏதுவாக விருக்கும்) கொடிய, கருப புகழை - இழிந்த மானுடா புகழை, கேட்குமோ - கேட்க மாட்டா என்றவாறு.

(விருத்தியுரை) ஞானம்-வடமொழித்திரிபு, இஃது அத்துச சாரியை பெற்ற சாரியையின் அகரம் 'அத்தினகரம் அநாமு'னயிலலை' (நன-சூ. 252) எனனும் விதியின்படி கெட்டது தெளிஞா என்பதில் ஓகரம் பெயரிடைநிலை எல்லாம்-முழுவதும் எனப் பொருளபடுவதோ உரிசசொல என்பா பேராசிரியா பொல்லா - ாறுகெட்ட எதிமறைப் பெயரெச்சம் கருமை - கொடுமை; இழிவு ஓகரங்கள் இரண்டும் எதிமறை பொல்லாக கருப்புகழ் என்பது ாறு கெட்ட எதிமறைப் பெயரெச்சத்தொடராதலின் வலிமிக் கது, இதனை 'செய்யிய எனனும் வினையெச்சம்' எனனும் சூத்திரத்தின் (நன-சூ. 167) இலேசான முடிக்க மயில குறிஞ்சிலிலக் கருப்பொருளாதலின் 'கானமயில்' என்றார்; ஆயிரத்தெட்டணடங்களையும் தூற்றெட்டு யுகமவரை அரசு புரிந்த சூரனை வென்றவனாதலின் 'வீரன்' எனறா. கேளீர்- ஈர எவற்பன்மை வினைமுற்று விசுதி. ஞானம்-ரோகூதம், அபரோகூதம், என்றும், பரம், அபரமஎன்றும், பதி ஞானம், பசு ஞானம், பாச ஞானம், என்றும் பலதிறத்தாற் கூறப்படும் ஞானங்கள்.

மாணிக்க ரத்தினம் 'கல' என்று வழங்கப்படுவதனாலேயே உலகத்திலுள்ள கைகளுக்கு ஒப்பாகுமோ? அது போலப் புகழ் என்று சொல்லப்படுவதனாலேயே பிறந்து இருந்தது இந்நகரமோகும் மானுடா புகழ், பேரின்பப் பெருவாழ்வாகிய மோகூத சாமிராச்சியத்தைத் தரும் முருகப் பெருமானது 'திருப்புகழ்' நூலுக்கு இணையாகுமோ? ஆகாது என்றபடி.

அரிசசநதிரன், நளன முதலியோர் புகழ்களைக் கூறும் அவ்வவா புராணங்களையும் தாயவழக்கு, காமம் முதலியவற்றைக் கூறும் பாரதம், இராமாயணம் முதலிய இதிகாசங்களையும் கேளாரா, முருகன் திருப்புகழைக் கேட்டோர் என்பாரா, 'பொல்லாக் கருப்புகழைக் கேட்குமோ கானமயில வீரன திருப்புகழைக் கேட்கும் செவி' என்றாரா. இதுபற்றியே சிவபிரகாச சுவாமிகளும் பிரபுலிங்கலீலையில்,

‘கனறிய வைரிகள் காதுங் காதையும்
வனறுயா மதன்னோய வளர்க்கு மாற்றமும்
புன்றெழி லினாவறும் பொழுது போகக் கலும்
அன்றநு ளலமன ஆமல லீலையே.’

என்று கூறியது காண்க.

‘கேட்கும் செவி’ என எதிகாலத்தாற் கூறியது எக்காலத்தும் முருகன் புகழ் கேட்பதே செவிக்குரிய இலக்கணம் எனபது உணர்த்தற்கெனக்

‘கேட்குஞ் செவி’ என்று செவியையே கூறினாரெனும் ‘ஒருமொழியொழி தன்னினங் கொளர குறித்தே’ என்னும் (நன-சூ. 358) விதிபிஞ்ஞல திருப்புகழைக் கூறும் நாவும் வேறொரு கருப்புகழைக் கூறுது எனபதும் கொள்க. இப்பாட்டுத் திருப்புகழின் சிறப்பைக் கூறுகின்றது. இஃது அபியுகத்ர் ஒருவரால் பாடப்பட்டது.

கலிவிருத்தம்

2 திருப்புகழ் படிக்கும்வா சிந்தை வலுவாலே
ஒருத்தரை மதிப்பதிலை யுன்றனரு ளாலே

பொருப்பரை மிகப்பொருது வென்றுமயின நீதே
தரித்தொரு திருத்தணிகை நின்றபெரு மாளே

(இ-ள்) பொருப்பரை - (வள்ளிநாச்சியாரை உடன்கொண்டு போகும்பொருட்டு) குறிஞ்சிநிலத்தே வாழும் வேடுவருடன, மிக பொருது - மிகவும் சண்டைசெய்து, வென்று-அவர்களை வெற்றிகொண்டு, மயிலிந்து-மயிலவாகனத்தினமேல், தரித்து - அமர்ந்து, ஒரு - ஒப்பற்ற, திருத்தணிகை-திருத்தணிகை எனலுந் திருப்பதியில், நின்ற-நிலைபெற்று, பெருமாளே-முருகக்கடவுளே', திருப்புகழ்-திருப்புகழ் என்னும் நூலை, படிக்கும் அவா-அன்போடு படிக்கின்றவர்கள், உண்டா அருளால் - தேவரீரது கருணையினால், சிந்தை வலுவால் - (தங்கடகுண்டாகும்) மனோபலத்தால், ஒருத்தரை - ஒருவரையும், மதிப்பது இல்லை - மதிக்கமாட்டார்கள் என்று

(வி-ரை) பெருமாள-பெருமையை யுடையவன், எனகரம் எகரமாகத் திரிந்தது பெருமாள என்ற சொல் பெருமாள்கையில் என வழக்கிடத்தும் வருதல் காண்க சுந்தரப்பெருமாள நாயனாரென்ப பிறவிடத்தும் வந்துள்ளது 'பெருமணக கோலப் பெருமாள மறைப் பெருமாள எமது குலதெய்வமா மால்' என்று காஞ்சிப்புராணத்துள்ள சிவஞானமுனிவா சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளாக கூறுபதும் காண்க. பெருமாளே எனப்பதிலுள்ள ஏகாரம் விளிவேற்றுமையுருபு எனைய மூன்றாம் அசைநிலைகள். சிந்தை-வடசொல்லின திரிபு ஒருத்தா - ஒன்று எனப்பதன் திரிபாகிய

ஒரு என்பதனுடன் அத்துசாரியையும் பலாபால விசுதியும் சோந்து முடிந்தது இலை - கொகுததல விகாரம். பொருப்பு-மலை பொருதல-சண்டைசெய்தல அருளால்-ஆல, மூன்றாம் வேற்றுமைக கருவிப்பொருள்

திருப்புகழைப் படிப்போர் முருகப்பெருமானது திருவருளைப் பெற்று மனோபல முடையவராய விளங்குவாராதலின் அவர் 'ஒருத்தரை மதிப்பதிலை' எனறா திருவருட்செலவத்தைப் பெற்றோர் அரசரையும் மதியார். வாசிசமூர்த்திகள் பாடலிபுரத்தரசனாகிய பல்லவர்கோன ஏவலாவநது, அவன் கட்டளைப்பைத் தம்பால் கூறியபோது,

‘நாமாக்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்
நரகத்தி லிடாப்படோம் நடலை யில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோம் அல்லோம்
இன்பமே யெநநாளுந் துன்ப மில்லை
தாமாக்குங் குடியல்லாத தன்மை யான
சங்கரனற சங்கவெண் குழையோ காதிந்
கோமாறகே நாமென்று மீளா ஆளாயக
கொய்மமலாச சேவடியிணையே குறுகி னோமே.’

என்று அருளிச் செய்ததூஉங் காண்க

முருகவேள் வளளிநாயகியாரைக் களவாக அழைத்துக் கொண்டு செல்லுகையில் வேடா எதிராக, அவர்கள் அனைவரையும் வென்று தமது உண்மைவடிவத்தைக் காட்டி, மயிலின் மீதேறித் திருத்தணிகை சென்றமாந்தனா ஆதலின், ‘பொருப்பரைபெருமானே’ எனக் கூறினர். திருத்தணிகை - தொண்டைநாட்டிலுள்ள சுப்பிரமணிய

ஸ்தலம், அஃது அரக்கோணத்தகுக்கு எட்டுக்கல தூரத்திலுள்ளது

திருப்புகழ் படிப்போர் மனத்தில் முருகப்பெருமான அருளமுறுகி வளருமாதலின் 'உனறனருளாலே' என்றா அருளையுடையாருக்கு அருமையான காரியம் ஒன்றுமில்லை

இதுவும் திருப்புகழ் படிப்போர் பெருமையைப் பிறகாலத்துச் சான்றோ ஒருவா பாடியது (2)

ஆசிரியச சந்தவிருத்தம்

✱ 3 ஏறுமயி லேறிவின யாடுமுக	மொன்றே
யீசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுக	மொன்றே
கூறுமடி யார்களவினை தீர்க்குமுக	மொன்றே
குன்றுருவ வேலவாங்கி நின்முுக	மொன்றே
மாறுபடு சூரரை வதைத்தமுசு	மொன்றே
வளளியை மணமபுணர வந்தமுக	மொன்றே
ஆறுமுக மானபொருள நீயருளல	வேண்டும
ஆதியரு ணுசலம் அமாந்த பெரு மாளே	

(இ-ள்) ஆதி-புராதன சேஷத்திரமாகிய, அருணாசலம்-திருவண்ணாமலையின்கண, அமாந்த-எழுந்தருளியிருக்கின்ற, பெருமாளே-முருகப்பெருமானே¹, ஏறுமயில - ஆணமயில மேல், ஏறி-ஆரோகணித்து, விளையாடும்-(குன்றுதோறும்) விளையாடுகின்ற, முகம் ஒன்று-திருமுகம் ஒன்றும், ஈசனுடன் - சிவபெருமானுடன், ஞானம் மொழி - பிரணவச சொல்லை, பேசும் முகம் ஒன்று-கூறும் திருமுகம் ஒன்றும், கூறும்-தன்புகழை எடுத்துச்சொல்லும், அடியார்கள வினை-

தொண்டாகளுடைய தீவினைகளை, தோகுகும் - ஒழிக்கின்ற, முகம் ஒன்று - திருமுகம் ஒன்றும், குன்று உருவ - கிரௌஞ்சுகிரி பிளகுகும்படி, வேலவாங்கி-வேலபடையைச் செலுத்தி, நின்ற முகம் ஒன்று-நிலைபெற்ற திருமுகம் ஒன்றும், மாறுபடு-தன்னைப்பகைத்த, சூரரை-சூரபதமன சிங்க முகன முதலிய சூரர்களை வதைத்த - கொன்ற, முகம் ஒன்று-திருமுகம் ஒன்றும், வளளியை-வளளி நாயகியாரை, மணம் புணர-திருமணஞ் செய்யும்படி, வந்த முகம்-எற பட்ட திருமுகம் ஒன்றுமாக, ஆறுமுகம் ஆன-ஆறு திரு முகங்களையுடைய, பொருள மெய்ப்பொருளாகிய நீர், அருளல வேண்டும்-அடியேனுகளுக்க திருவருள செயயவேண்டும் என்று

(வி-ரை) ஏறுமயில்-ஆணமயில் 'ஏறுமேறையும' என னும் பொதுச் சூத்திரத்தான முடிக்க (தொல-மரபியல-558) ஏறுமயில் என்பதனை வினைத்தொகையாகக்கியும் பொருளுரைப்பா ஈசன எனனும் வடமொழிக்கு எல்லா மேனமையுமுடையவன என்பது பொருள் அடியார்கள்-அடிமைத்திறத்தை ||டைய||ர்கள் குன்று-கிரௌஞ்சுகிரி. வேல-வெலவது எனனுங் காரணப்பொருட்டு மாறுபடுதல்-பகைத்தல்

பொருள்-செம்பொருள், உண்மைப் பொருள், சித்துப் பொருள்

அருணாசலம்-சிவப்பு மலை, அருணம்+அசலம் என னும் வடமொழி முடிபு

முருகப்பெருமான மயிலேறிக் குன்று தோறும்
அருள விளையாடலைப் புரிந்து வருகின்றா ஆதலின் 'எறு
மயிலேறி' ஒன்றே என்றா சிவபெருமானே தமக்குள்ள
சாசனம், தப்புருஷம், வாமனம், அகோரம், சத்தியா
சாதம் எனனும் ஐந்து திருமுகங்களும் அமைப்பதெனத்
திருவுள்ளகொண்டு ஆறு திருமுகங்களோடு முருகப்பெரு
மானைத்தோன்றினா என்று கந்தபுராணங் கூறுதல் காண்க.

விளையாடுதல் என்றதற்குப் பஞ்சகிருத்தியங்களை
லீலாமாததிரமாயச செயதல் என்றேனும் பாரமினி
இலேசாயச செயதல் என்றேனும் கொள்க

இவ்வாறு, 'சுவலயமுட எல்லாமுங் காததும் படைத்
தும் கரந்தும் விளையாடி' என மாணிக்கவாசகர் வாமிந்ந
அருளிச் செய்ததூஉம் காண்க

பிரணவத்தின் பொருளை அறியாது பிரமன திபங்கி
நிறைககண்டு, அவனைத் தலையில் குட்டிச் சிறைப்படுத்திப்
பின்னாச் சிவபெருமான தமக்குப் பிரணவப்பொருளைக்
கூறுபாறு முருகவேளைக் கேட்ப, அவா பிரணவோடதேசஞ்
செய்தனராதலின், 'சாணுடன் ஞானமொழி பேசுமுகம்
ஒன்றே' என்றனா

உலகமெல்லாம் உய்யும்பொருட்டு வள்ளிநாயகியாரை
மணந்தனராதலின் 'வள்ளியை ஒன்றே' என்றா இறை
வன ஆனமாகக்ள போகந் துயக்குமபொருட்டுப் போக
கோலமுட, யோகானுபவம் மிகுந்து வீட்டினபம் அடை

தற்பொருட்டு யோக்கோலமும் கொளவா எனபது சாஸ்
திர சமமதமாதலின, 'ஞானமொழி பேசுமுக' மென்
யோக்கோலத்தையும் 'வளநியை மணம்புணர வந்தமுகம்'
எனப யோக்கோலத்தையும் கூறினா.

'போகியா நிருந துயிராகுப போகத்தை அளித்த லோரார்
யோகியாய யோக முத்தி யுதவுத லதுவு மோரார்'

எனவரும் சிவஞானசிந்தியார் வாககியங்களைக் காண்க.

வளநி நாயகியா முருகனுக்கு இச்சாசத்தி ஆதலி
னாலும் அவயம்மைபாரைபே பெரிதும் காதலித்ததினாலும்
அவரைக் கூறினா இதனை,

'பமரமடுபக கடாமெடுத தூற்றிமோர பகடு நடத்
திப புலோமிசைச சூப்புயல் பருகியிடக கற்பகாடவிபாற்
பொலி பாவநிடைப ப பமாதெனத தோற்றிய, குமரி
யிருக்கக் கலாமரிட கூததயா குளிரபுன மொயத்திட்ட
சாரலிற் போய்ச சிறு குறவா மகடஞ்ச சலாமிடற கேக்கறு
குமரனை முத்திக் குமாநைப போற்றும்.'

எனவரும் குமரகுருபரர் வாகநானும் உணாக முருக
வேளுக்குக் கிரியாசத்தி தெய்வயானையார். வேல ஞான
சத்தி துஷ்ட நிகுகிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ் செயவோராத
லின, 'ஞானை வதைத்த முகம்' என்றும், 'குன்றுருவ வேல
வாங்கி நின் முகம்' என்றும், 'அடிபாக்கள வினைதீர்க்கு
முகம்' என்றும் அருளிச் செயவாராரினர்

ஆனமாககள், உலகமெல்லாம் இறைவனாலே காரியப்
பட்டு வரும் உண்மை உணர்ந்து, அவன் திருவடி ஞானத்

தைப பெறுவதற்குப் பிரணவத்தின் பொருளைத் தெளிந்து,
தமது பிராரததுவத்தை ஒழித்து, பதிஞானத்தால் ஆணை
மலத்தை அகற்றி, அவவிழைவனோடு ஒன்றுபட்டு முததி
யடைதலே முடிவென்பார இங்ஙனம் அருளிச்செய்தார்
என்க

முருகப்பெருமான திருமுகங்கள் ஆறன தொழிலுக்
கும் பொருந்தப் பன்னிரண்டு திருத தோள்களும் அமைந்
துள்ளன எனபதைப் பின்வரும் திருமுருகாற்றுப்படை
அடிகளால் அறிக

*மாயிருண ஞால மறுவினறி விளங்கப்
பலகதிர விரிந்தன ரெருமுக மொருமுகம்
ஆவல ரேதத அமாந்தினி தொழுகிக
காதலி னுவந்து வரங்கொடுத தன்றே யொருமுகம்
மந்திர விதியின மரபுளி வழாஅ
அந்தணா வேளவி யோர்க்குமமே யொருமுகம்
எஞ்சிய பொருள்களை யேமுற நாடித்
திங்கள் போலத் திசைவிளக குமமே யொருமுகஞ்
செறுநாத தேயத்துர செல்சமம் முருக்கிக [முகம்
கறுவுகொள நெஞ்சமொடு களம்வேட டன்றே யொரு
குறவா மடமகள் கொடிபோல நாசுப்பின
மடவரல வளளியொடு நகையமாந தன்றே ஆங்கம்
மூவிரு முகனும் முறைநவின ரெமுகலின
ஆரந தாழந்த அம்பகட்டு மாரபிற
செம்பொழி வாங்கிய மொயம்பிற சுடாவிடுபு
வண்புகழ் நினைந்து வசீந்துவாங்கு நிமிர்தோள்
விணசெலன மரபின்ஐயாக் கேந்திய தொருகை

உககஞ் சோத்திய தொருகை
 நலமபெறு கலிங்கத்துக குறங்கின்மிசை
 அசைஇய தொருகை
 அங்குசங்க கடாவ வொருகை யிருகை
 ஐயிரு வட்டமொடு எஃகு வலந்திரிபப் வொருகை
 மாரபொடு விளங்க வொருகை
 தாரொடு பொலிய வொருகை
 கீழவீழ் தொடியொடு மீமிசைக கொடப் வொருகை
 பாடின படுமணி ரிரட்ட பொருகை
 நீனிற் விசுமபின மலேதுளி பொழிய வொருகை
 வானர மகளிராகு வதுவை சூட்ட ஆங்கப்
 பனனிநு கையும் பாட பட விய நி' (3)

விநாயகர் துதி

1 தததன தனதன தததன தனதன

தததன தனதன-தனதான

கைத்தல சிறைகணி அபபமொ டவலபொரி

காடிய கரிமுகன

அடிபெணிக்

க'றிடும அடியவா புத்தியி லுடைபவ

கட்பக எனவினை

கடிதேசும

மததமு மதியமும வைத்திடும ஆரனமகன

மறபொரு திரளபுய

மதயானை

மத்தள வயி'னை உத்தமி புதலவனை

மட்டவிழ் மலாகொடு

பணிவேனை

முத்தமி முடைவினை முடபடு கிரிதனில

முடபட எழுதிய

முதலவோனே

முப்புரம் எரிசெய்த அச்சிவ னுரைத்தம்

அச்சுத பொடிசெய்த

அதிதீரா

அத்தய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும

அப்புனம் அதணிடை

இபமாகி

அகஞ் சாமகளுடன் அச்சிவ முருகனை

அக்கனா மணமருள்

பெருமானே.

(இ-ள்) கைத்தலம்-திருக்கரத்திலே, நிறை-விநாயக, கனி-பழங்கனையும், அவல-அவலையும், பொறி-பொறியையும், அபபமொடு-அபபத்தோடு, சுப்பிர - உண்கிற, கரிமுகன்-யான முகத்தையுடைய விநாயகப்பெருமானுடைய, அடி-திருவடிகளை, பேணி-ஆதிதது, கறிடும அடியவா-தனதுணமையைத் தோரது தெளிந்த தொண்டாகளது, புத்தியில்-மனத்தில, உரைபா - தங்கியிருப்பவரே, கற்பக - தன்னை அடைந்தவருக்கு விருமரிய பொருள்களைக் கொடுக்கும் கற்பக விருட்சத்தை ஒத்தவரே, என-என்று துதிசெய்ய, வீணை-சஞ்சித பிராரத்தாவ கனமங்கள், கடிது ஏகம்-விரைவில் ஒழியும், முததமிழ் அடைவீணை - மூன்றாகிய தமிழ் நூலின் முனையினை, முப்படுகிரிதனில்-மலைகளுக்கெல்லாம் முதன்மைபெற்ற மேருமலையின்கண், முப்பட-முற்காலத்தில், எழுதிய-ஒரு கோட்டா லெழுதிய. முதலவோனே-முதல்கடவுளே! முப்புரம்-திரிபுரங்களை, எரிசெய்த-எரித்த, அச்சிவன்-அப்பெருமையுடையசிவபெருமான், உறைதம்-எழுந்தருளிய இரத்ததினது, அச்ச அது-அச்சை, பொடிசெய்த முரியும்படி செய்த, அதிதீரா-மிகவும் தைரியமுடையவரே, அத்துயா அது கொடு - (வள்ளிநாயகியாரை

மணநதுகொள்ள விருமபியகாலதது எவ்வாறு மயககலா
மென்ற) அததுன்பததுடன் சுபரிமணியப பெருமான
போயிருந்த, அடபுனம அதன இடை-அந்தத தினைபுனத்
திலே, இபம ஆகி-வெள்ளைபாளை வடிவங்கொண்டு, அககுற
மகளுடன்-அந்தக குபபெண்ணாகிய வளளிபுடனே, அச
சிறு முருகனை - அந்த இளையோனாகிய முருகவேளை, அக
கணம்-அந்த நேரத்திலேயே, மணம் அருள்-மணம் புரியும்
படி திருவருள் புரிந்த, பெருமானே-பெருமானே! (என்க
துதிசெய்து), மத்தமும் மதியமும் - உவமத்தம்மலையும்
பிரைச்சந்திரனையும், வைத்திம-சடாமகுடத்தின்கண் அழ
குச்ச சூடுகின்ற, அரண் மகன்-சிவபெருமான திருக்குமார
ராகிய, மலபொரு - மலையுத்தம் செய்கின்ற, திரள் புயம்-
திரண்ட கோள்களையுடைய, மதம் யானை - மும்மதங்களை
யுடைய யானைமுகத்தை யுடையவனை, மத்தளம் வயிறளை-
மத்தளம்போலும் திருவயிறை உடையவனை, உத்ததி
புதலவனை-உமாத்தேவியார மகனை, மட்டு அவிழ-தேன விரி
ந்த, மலாகொடு-பூக்களைக்கொண்டு, பணிவேன - வணங்கு
வேன, ஏ-ஈற்றை எ-று

(வி-ரை) கைத்தலம் - கையாகிய இடம், ஸ்தலம் என
லும் உடமொழி தலம் என்றொழிந்து, பண்புத்தொகை அம்
பம்-மோதகம், 'மோதக ஹஸ்தன்' என்றானும் நா கப்புதல்-
உண்ணுதல். கரி-யானை, கரத்தையுடையது, கரம்-துதிக்கை,
கருமையுடையதென்ப பொருள் கூறுதல், வடமொழியாத
லின பொருந்தாது.

அடி எனது கிரியாசத்தி ஞானசித்திகளை பேணுதல-
 தொழுதல, 'கடவுட்பேணி' எனவரும் குறிஞ்சிப்பாட்டுரை
 யில் நரசிஞ்ராகினியா இவ்வாறே பொருளுரைத்தாரா கற்
 றிடும் அடியவா-கலவி, பாண்டு இடைவன இயலபை அறியும்
 கலவி கற்பவா உள்ளத்தில எககாலத்தும் நீங்காது இறை
 வன உடைவன ஆதலின் 'காறிடு மடியவா புத்திரி லுறை
 பவ' என்றா 'கற்பவா விழுங்குங் கற்பகக் கணியை' என்று
 பெரியா நும் பணித்தாரா 'கல்லார நெஞ்சில நிலவானாசன'
 என்றதும் இக்கருத்தே யாதல காண்க. புத்தி-புத்தி-வலித்
 தல விகாரம சந்தம நோக்கி வந்தது. கற்பகம்-உவமையாகு
 பெயர். கற்பகம் போன்று தனனைச் சேரந்தாருக்கு அளிக்
 கத்தக்கவராதலின் இதனை, 'வேண்டுவார வேண்டுவதே
 சவான கண்டாய' எனலும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் திரு
 வாககானும், 'வேண்டத்தக்க தறிவோய நீ வேண்ட முழு
 துந் தருவோய நீ' என்ற மணிவாசகர் திருவாககானும்
 உணர். வினை சஞ்சிதம், பிராரத்தாவம், ஆகாமியம் என்
 னும் வினைகள்.

தனனை ஏத்தும மெய்யடியாரது வினைகளைக் கட்டற்குக்
 வல்லான ஆதலின், 'மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்துமாகித்,
 தீராத வலவினை நோய தீரத்தருள வல்லான' என்ற பெரி
 யாரா திருவாக்கினபடி, 'வினை கடிதேகும்' என்றா

தககண சாபத்தால கலை குறைந்த சந்திரனைச் சடை
 யினகண கரித்துக் காத்தமையான் 'மதியமும் வைத்திடு
 மரன்' என்றா. தான் வாலறிவன் என்னும் உண்மையைத்

தெரித்தறபொருட்டுச் சிவபெருமான சந்திரனைத் தரித்தார்
என்னுங் கருத்தைப் பட்டினத்தினர், 'தூமதி சடைமிசைச்
சூடுதல தூநெறி ஆமதி யானென அமைத்தவாறே' எனக்
கூறுமாறான அறிக. அரன்-வடமொழித்திரிபு, இச்சொல்
முடிவில் எல்லாவற்றையும் அழிப்பவன், மலத்தினை அழிப்
பவன், உயிராகளை உயர்ந்த நிலைபிற போகச் செய்வான்
எனப் பல பொருளபடும் பொருதல் - சண்டை செய்தல்.
மதம-கன்னம், குமபம், பீஜம் என்னும் மூன்று மதங்கள்.
மதத்தை யானைக்கு அடையாக்குக இன்றேல விநாயகருக்
கேற்றின விநாயகருக்கு முகம் ஒன்றே யானை வடிவமாத
லின் இருமதமாகக் கொள்க இனி இச்சை, ஞானம், கிரியை
என்ற மூன்றையும் முமமதமாக விநாயகருக் கேற்றிக் கூறு
வாருமுளா. இதனவிரிவை சிவஞானசித்தியாரில் 'ஒருகோட்
டன இருசெவியன்' என்னுஞ் செய்யுளுக்குச் சிவஞான
முனிவா எழுதிய உரையில் காண்க விநாயகருக்கு இரு
மதத்தையே எடுத்துக் கூறினா. ஞானமீத நூலா; பிறரும்
இவ்வாறு கூறினா உளா உலகம் எல்லாம் தன்னகத்தில்
அடங்கி இருத்தலின் 'மத்தளவயிற்றை' என்றனா உத்தமி-
மேன்மையுடைய பெண் மலா-மலாதலையுடையது; காரணக்
குறி. முத்தமிழ் - இயல், இசை, நாடகம் என்னும் மூன்று
கூறையுடைய தமிழ் விநாயகா தமிழடைவினை மேருமலை
யில் எழுதினதாகக் கூறியதால் அதற்கைய வரலாறு ஒன்
றுண்டு என்பது துணியப்படும். அருளமேலீட்டால் தாமே
தமது அருமைக்கொம்பை ஒடித்து நூலை எழுதிய பெரு

மான நான எடுத்துக்கொண்ட நூலை இடையூறினறி முடிப
பன எனபது கூறவேண்டுமெதிலலை எனபார 'எழுதிய முதல
வோனே' என்றா முதலவோன்-எல்லாருக்கும் முதல் கட
வுள், எல்லாக் காரியத்துக்கும் முதலில் வணங்கப்படுபவா
ஒவ்வொருவரும் தாம் எடுத்துக்கொண்ட காரியம் இனிது
முடிதற்பொருட்டு விநாயகரையே முதலில் தொழுதல
வேண்டும் எனலும் வரததைச் சிவபெருமானே அளித்த
னா பின்னாத தாம் திரிபுரதகனம் செயயத தொடங்குகை
யில் விநாயகரைப் பூசிக்க மறந்தமையால் சிவபிரான ஏறி
வந்த தேரின அச்ச முரியும்படி விநாயகா செயதனா. ஆத
லின், 'முப்புர தீரா' என்றா அச்சது, துயரது என
புழி அது இரண்டும் பகுதிப்பொருள் விசுதி, அகரம்பண
டறி சுட்டு அழகாலும் இளமையாலும் செலவாததாலும்
சிறந்த தெய்வயானை பக்கத்தே இருப்பவும், குறம்களுக்காக
இததுணைப் பெருந்துன்ப மெய்தினுன, சிறுவினையாட்டுடை
யான எனபது தோன்ற, 'அககுமக . ..முருகனை' என்று
அருளிச்செய்தார

இது விநாயகக்கடவுள் வாழ்த்து, ஆனறே ரொழுக
கத்தைப் பாதுகாததற் பொருட்டும், மாணுக்கர்க்கு அறி
வுறுததற்பொருட்டும் எடுத்துக்கொண்ட நூல் இடையூறு
தீர்த்தினிது முடிதற்பொருட்டும் விநாயகவணக்கம் கூறி
னா. வள்ளிநாயகியாரை முருகன் மணக்க அருள்புரிந்தவா
அவன புகழைக் கூறும் நூலுக்கும் உதவி புரிவார எனபார
'அக்கண.....பெருமானே' என்றார. (1)

சுப்பிரமணியர் துதி

2 தததததன தததத தனதன
தததததன தததத தனதன
தததததன தததத தனதன-தனதான

முததைததரு பததித திருநகை
அததிககனை சதததச சரவண
முததிககொரு விததுக குருபர ளவாவாதும்

முககடபர மடசுச சுருதியின
முறபட்டது கபித திருவரும
முபபததுமு வாககத தமரரும அடிபேணப

பததுததலை தததக கண்ணொடு
ஒரையககிரி மததைப பொருதொரு
பட்டபபகல வட்டத திகிரியில இரவாகப

பததபகிர தததைக கடவிய
பசசைபபுயல மெசசததகுபொருள
படசததுடன் ரட்சித தருளுவ தொருநாளே

திததிததெய ஒததப பரிபுர
நிரததபபதம வைததுப பயிரவி
திககொககந டிககக கழுகொடு கழுதாட

திக்குப்பரி அட்டப பயிரவா
தொக்குததொகு தொக்குத தொகுதொகு
சுதரபபவு ரிககுத திரிகடக ளவாதக்

கொததுபபறை கொட்டக களமிசை
குக்குக்கு குக்கு குக்கு
குத்திபுதை புககுப பிடியென முதுகுகை

கொட்டி மெழ நடபற றவுணரை

வெட்டிப்பலி யிடடுக குலகிரி

குது அப்பட ஒத்தது பொரவல

பெருமானே.

(இ-ள்) முததை தரு-முததை ஒத்த, பத்தி திரு நகை-வரிசையாகிய அழகிய புகளையுடைய அததிகு-தெய்வயானை அம்மையாருக்கு, இறை-தலைவனே', சத்தி-வேறப்படையத தாங்கிய, சரண-முருகனே', முததிகு-மோந்ததற்கு, ஒரு வித்து-ஒப்பற்ற வித்துப் போன்ற வனே', குருபர-குருபானே, என ஒதும-என்று கூறுகின்ற, முக்கண பரமக்கு-மூன்று திருக்கணகளையுடைய சிவபெருமானுக்கு, சுருதியின்-வேதத்திலே, முறப்பட்டது-முதனமையாகச் சொல்லப்பட்டதாகிய பிரணவ மந்திரத்தை, கற்பித்து-புகட்டி, இருவரும்-பிரம விஷ்ணுக்களாகிய இருவரும், முப்பத்து முவாக்கத்து அமரரும்-முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும், அடிபேண-திருவடிகளைத் தொழவும், தித்தி தெய ஒத்த-தித்தித்தெய என்னும் ஒலிக்கு, இசைந்த பரிபுரம்-சிலம்புகளாணிந்த, பிரத்த-புத்தம்-நடனம் செய்கின்ற திருவடிகளை, வைத்து-அடியிட்டு, பயிரவி-பைரவி என்னும் இராகம், திக்கு ஒக்க-திசைகளில் பொருந்த, நடிக்க-தாண்டவம் செய்யவும், கழுகொடு கழுது ஆட-கழுது களோடு பேய்கள் சேர்ந்து ஆடவும், திக்கு-திசைகளிலுள்ள, பரி அட்டப் பயிரவா-உலகத்தைத் தாங்கும் அட்டப்பயிரவர்கள், சித்ரப் பவ்ரிக்கு-அழகிய கூத்துக்கு, தொக்குத் தொகு தொக்குத் திரிகடக என ஒத்த-தொக்குத் தொகு தொக்குத் திரிகடக என்னும் இவ்வோசையைக்

கூறவும், கொதது பறை-பாபல் பறைகள், கொட்ட-
அடிககவும், களம் மிசை - போரககளத்தில், குககுக்
குக் குககுக் குககுக் குக் எனனும் இவ்வோசையோடு,
முதுகுகை-முதிர்ந்த கோட்டான், குத்திபுதை புககு பிடி
என-குத்திபுதை புககுபிடி என்று குழர்வும், கொட்டி
உற்று-சுழன்று மேலேதாக்க, நடபு அற்ற அவுணரை-பகை
வாகளாகிய அகராகளை, வெட்டி-கொன்று, பலி இட்டு-
பலியாக இட்டு, குலம் கிரி - மேனமை பொருந்திய
கிரொளஞ்ச மலையானது, குத நபட-குத நபபடும'படி, ஒத்து
பொரவல்-பொருந்தச் சண்டை செய்ய வல்ல, பெரு
மாளே—, பதது தலை ததத-பதது தலைகளும் சிதற, கணை
தொடு-அம்பைச்செலுத்தி, ஒன்றை கிரி-மந்தரமலையாகிய,
மததை : பொருது-மத்தால் திருப்பாறகடலை கடைந்து,
ஒரு பட்டப் பகல்-நல்ல பகற்பொழுது, வட்டம் திகிரியில்-
உருண்டை விடவாகிய தனது சக்கரத்தினால், இரவு
ஆக-இரவு ஆகுமபடி செய்து, பததற்கு - அன்புடைய
வனாகிய அருச்சுனனுக்கு, இரத்ததை கடவிய - இரத்தத்
தைச் செலுத்திய, பச்சை புயல் - பசுமையான மேக
நிறம் பொருந்திய திருமால், மெச்சத்தகுபொருள் -
விருமபதக்க பொருளாய் உள்ளவனே', பட்சத்துடன் -
அன்புடனே, ரட்சித்தருளுவது-எம்மைக்காப்பாற்றியருள்வ
தாகிய, ஒருநாள-ஒருநாளும் உண்டாகுமோ? ஏ-று

(வி-ரை) முததைத்தரு எனபதில் 'தரு' உவமவாசகம்.
அத்தி-யானை; ஈண்டு தெய்வயானை அம்மைபா. சத்தி-

வேட்டை, முருகப்பெருமான திருவடியை அடைந்ததா முத்தி அடைதல் என்தென்பா, 'முத்திக் கொருவிதது' என்றா முக்கண்-சோமசூரியாக்கினிகள் சுருதியின முட்டாடது, பிரணவம் இருவா-பிரம் விஷ்ணுக்கள். திகிரி-சக்கரம் பத்தன அருச்சுனன். பச்சைப் புயல்-பச்சையான மேகம், மேகமாண்டு மேகநீர்முடைய திருமாலேகுறித்தது கழுது-பய. கொட்டி-சுழற்சி. அவுணா-அச்சுரா

இறை-இயல்புவிளி சரவண-அணமைவிளி முறப்பட்டது-வினையாலணையும் பெயா பிரணவம் எல்லாவுற்றிக்கும முறப்பட்டதாகலானும் அதினின்றே எல்லா உலகங்களும் தோன்றின ஆதலானும் 'முட்டாடது' எனப் பிரணவத்தைக் கூறினா இருவரும் அமரரும் எனபுரி உமமைகள் முற்றுப்பொருளான 'பத்தது தலை கணைதொடு' என்றது இராமாவதாரத்தில் இராவணனைக் கொன்றதைக் குறித்தது. காதலா கடவுளாகிய திருமால், தாம் அரியரின அரியராகியும், அடியவனாகிய அருச்சுனன் பொருட்டு எளியரின எளியராகிச் சிறுதொழிலையுடைய பாகனாகவும் இருந்தா என்பா, 'பத்தது கிரத்ததைக் கடவிய பச்சைப்புயல்' என்றா.

சிவபெருமானுக்குப் பிரணவவுபதேசஞ் செய்தும், திருமால், பிரமன் முதலிய தேவர்கள் வணங்குமாறு பெருமைபெற்றவனாதலின் முருகப் பெருமானே அனைவரினும் மேம்பட்டவனென அவனது மாட்சியைப் புலப்படுத்தினா என்க

அவுணரை அழித்தது அவனுடைய மறக்கருணையே
அன்றி வேறிலலை என்க இறைவனுக்கு அருளே திரு
மேனியாகலின் அவன ஒருவருக்கும் இன்னல இயற்றான்,
அங்ஙனம் இன்னல போல நமக்குக் காணப்படுஞ் செய்கை
களெல்லாம் கூடாது நோக்கின அருட்செயலையாகும் என்
பதைப் பின்வரும் சிவஞான சிந்தித் திருவிருத்தநாலும்
அறிக.

‘தந்தைதாய் பெற்ற தத்தம் புதல்வர்கள் ஸ்ஞ்சொல ஆ’ நின்
வந்திடா விடினுறுககி வளாரினு லடித்துத் தீய
பந்தமும் இடுவா எல்லாம் பரத்திடின அருளே ஆகும்
இந்தகீர் முறைமை அன்றோ சசனா முனிவும என்றும்’ (2)

திருப்பரங்கிரி

3 தனத்த நந்தன தனதன தனதன
தனதத நந்தன தனதன தனதன
தனதத நந்தன தனதன தனதன-தனதான.

அருக்கு மங்கையா மலரடி வருடியுங்
கருத்த நிரதபின அரைதனி லுடைதனை
யவிழத்தும் அங்குள அரகிலை தடவியும் இருதோளுந்

றனைத்து மங்கையின அடிதொறு நகமெழ
உதட்டை மென்றுப விடுகுறி களுமிட
அடிகக ளந்தனின் மயிலகுயில் புறவென மிகவாயவிட்

ருக்கு மங்கியின மெழுகென வருகிய
சிரத்தை மிஞ்சுடு மனுபவ முறுபலம்
உறக்கை யின்கனி நிகரென இலகிய முலைமேலவீழ்ந்

துருகக லங்கிமெ யுருகிட அமுதுகு
 செருதத வுருதியின் முழுசுமெ யுணாவற
 வுழைத்தி டுங்கன கலவியை மகிழ்வது

தவிரவேனே

இருககு மந்திர மொழிவகை முனிபெற
 உரைத்த சம்பரம சரவண பவருக
 இத்தத இங்கித மிலகிய அறுமுக

எழிலவேனென

நிலகக ணங்களும இயலிசை கருமிக
 விரிககு மமபல மதுரித கவிதனை
 யிய, று செருதமிழ் விதமொடு புயமிசை

புனைவோனே

செருககு மமபல மிசைதனி லசைவு
 நடித்த சங்கரா வழிவழி அடியவா
 திருககு ருந்தடி அருளபெற அருளிய

குருநாதா

திருககு மந்தையு மெனவவா வழிபடு
 துருகக ளினறிந மெனவரு பெரியவ
 திருப்ப ரங்கிரி யுடைபவ சரவண

பெருமானே.

(இ-ள) இருககு மந்திரம-இருககு வேதமாகிய மந்திரங்களின, மொழிவகை-சொல்லின வகையை, முனிபெற-அகத்திய முனிவா அடையுமபடி, உரைத்த-உபதேசித்தருளிய, சம்பரம-நேகத்தையுடைய, சரவணபவ-சரவணப பொயகையில் அவதரித்தவனே', குக-குகன் என்னும் திருநாமம் வாயந்தவனே', இத்தத-நனமையையுடையவனே', இங்கிதம்-கருத்து, இலகிய-விளங்கிய, அறுமுக-ஆறுதிருமுகங்க ளுடையவனே' எழில் வேள என்று-அழகுபொருந்திய முருகவேளே எனறு, இலக்கணங்களும் இயல இசைகளும்-இலக்கணங்களும் இயற்றமிழ் இசைத

தமிழகனும், மிக விரிக்கும் மிக விரிதனுகளும, அம்பல-
அழகிய பலவகைப்பட்ட, மதுரிதர இனிமையான, கவி-
தனை பாட்டை, இயல்-செய்கின்ற, செந்தமிழ் விதமொடு-
செந்தமிழ் நூலகளை விதம்விதமாக, புயமமிசை-திருத-
தோள்களின்மேல், புணைவாரினை-தரிதனுகொண்டிருப்ப-
வனே', செருகுகும்-மேம்பாடுடைய அம்பலம் மிசை-
பொன்னம்பலமாகிய நூன் சம்பரினகை, அசைவு-பிர-
பஞ்ச பஞ்சகிருத்தியம் மிகழம்படி, நடித்த சங்கரா-நடனம்
செபதருவிய உடையபெருமானது, வரி வரி அடியவா-
பாரம்பரியமாக வந்த அடியா, திருக்குருந்தடி-மேனமை
பொருந்திய குருந்தமரத்தடியிலே, அருளபெ-திருவரு-
ளைப்பெறுமபடி, அருவிய - அருள் புரிந்த, குருந்தா-
குருந்தானே', திரு குழந்தையா என-அழகிய குழந்தை
யென்றும், அவா வுரிபடு சிவபெருமான வுரிபடுகின்ற,
குருக்களின் திறம் என - ஆசாரியக் கூறும் உடையவனெ-
னவும், வருவருகின், பெரியவ - பெரியவனே', திருப்-
பரங்கிரி - திருப்பரங்கிரி எனலும் திவ்விய பைத்திரத-
தில், உறைபவ - வசிக்கின்றவனே', சரவணப் பெரு-
மானே-முருகப் பெருமானே', அருங்கும் - அருமையான,
மங்கையா - மங்கைப்பருவமுடைய பெண்களுடைய, மலா-
அடி-தாமரை மலாபோன்ற திருவடிகளை, வருடியும்-தடவி-
யும், கருத்தது அறிந்தபின் - உள்ளக்கருத்தைத் தெரிந்த-
பிடுகு, அரைதனில் - இடுபிடுகட்டியுள்ள, உடைதனை
அவிழத்தும்- சேலையினை அவிழத்தும், அங்குஉள - அங்கே

இருக்கின்ற, அரசு இலை தடவியும்-அரசிலைபோன்ற அலகு
 லை தடவியும், இருதோள உற்று - இரண்டு தோள்களைப்
 பொருந்தி, அணைத்தும - அணைத்துக்கொண்டும், அங்கை
 யின-அழகிய கையினால், அடிதொறும்-ஒவ்வொரு இடத்தி
 லும், நகம் எழ-நகக்குறி தோன்றவும், உதட்டை மென்று-
 உதட்டைக் கடித்து, பல இடு குறிகளும் இட-பலலால்
 செய்யப்படும் அடைபாளங்களையும் செய்ய, அடிக் களம்
 தனில-கழுத்தின் கீழடபாகத்தில், மயில குயில புறவு என-
 மயில குயில புற என்று சொல்லுமபடி, வாயவிட்டு-வாயை
 விட்டு ஒலிசெய்ய, உருகுகும் அங்கியின-உருகுகின்ற
 நெருப்பிலே, மெழுகு என உருகிய - மெழுகைப்போல்
 நெகிழ்நத, சிரத்தை மிஞ்சிடும்-விருப்பம் மிஞ்நத, அதுப
 வம் உறுபலம்-சுகாநுபவத்தினது மிக்க பலமானது, உற-
 மிகும்படி, கையின-கைகளிலே, கனிநிகா என-பழத்துக்கு
 ஒப்பென்று சொல்லுமபடி, இலகிய-விளங்கிய, முலைமேல்
 வீழ்நது-முலைகளின்மேலே விழுநது, உருகலங்கி-உடம்பு
 கலக்கமடைநது, மெய் உருகிட-அறிவு உருக, அமுது உரு-
 அமிர்தம் சொரிகின்ற, பெருத்த உந்தியின-பெரிய உந்தி
 யாகிய பூநதடத்தில், முழுகி-அழுநதி, மெய் உணர்வு அற-
 மெய்யுணர்ச்சி ஒழிய(பரவசமாக), உழைத்திடும்-வருநதும்,
 கண கலவியை-மிகவுணர்ச்சியில், மகிழ்வது-விருப்பங்கொள்
 வதை, தவிரவேண்டு-நீங்குவேண்டு.

(வி-ரை) அருககுதல் - அருமையாதல். வருடல் -
 தடவல். அரசிலை, இங்கு அதுபோன்ற அவயத்தைக்

குறித்ததால் உவமைபாகு பெயர். மங்கை-இங்குப் பருவத்
தைக குறித்தது. அகத்தியமுனிவருக்கு உபதேசஞ்செய்த
வராதலின், 'இருக்கு மந்திரமொழிவகை முனிபெற
உரைத்த சம்பரம் சரவணபவ' என்றா இருக்கு மந்திர
வடிவமாக இருத்தலின், 'இருக்கு மந்திரம்' என்றா சிவ
பெருமான ஆனமாகருக்கு ஐந்தொழில் இயற்றும்
பொருட்டு அம்பலத்தே நடனஞ் செய்கின்றா ஆதலின்,
'அம்பலமிசைகளில் நடித்த சங்கரா' என்றா இக்கருத்தே
பற்றி அருணந்திசிவனும,

உலகமே யுருமமாக யோனிகள் உறுபப தாக
இலகுபோ இசசா ஞானக கிரியை உட கரண மாக
அலகிலா உயிர்ப்புலனகட கறிவினை யாககி ஐந்
நலமிசு தொழிலக னோடு நாடகம் நடிப்பன நாதன.
என்றருளிச் செய்ததூஉம காண்க

மாணிக்கவாசகருக்குத் திருப்பெருந்துறையிலே திருக்
குருந்த மாததின அடியிலே இறைவன் சிவஞானபோத
வுண்மையை உபதேசித்தருளினமையின், 'அடியவா திருக்
குருந்தடி அருளபெற அருளிய குருந்தா' என்றா.

மாணிக்கவாசகர் அனபின் பெருக்கைத் தெரிப்பார்,
'வழி வழி அடியவா' என அங்காச சுட்டினா

திருப்பரங்கிரி-திருப்பரங்குன்றம்; மதுரைக்கு மூன்று
கலலில் உள்ள முருகன் திருப்பதி

முருகப் பெருமான அகத்தியருக்கு உபதேசித்தமை
யினை 'அகத்தியனுக்கு ஒத்துமைக்கும் குருளை' என்று
பெரியாரும் கூறியது காண்க.

மாணிகவாசகா தாம உபதேசம் பெற்றமையைத்
தாமே தமது திருவாசகத்தில்,

கிளிவந்த மொழியாள கேழுகளரும் பாதியனை
வெளிவந்த மாலயனுங் காண்பரிய விததகனைத்
தெளிவந்த தேறலைச் சீரார பெருநதுறையில்
எளிவந்த திருந்திரங்கி யெண்ணரிய இன்னருளால்
ஒளிவந்தென னுள்ளத்தின உள்ளே ஒளிதிகழ்
அளிவந்த அந்தணனைப் பாடுதற்கான அம்மானாய்

என்று அருளிச் செய்திருத்தல் அறிக (3)

4 தனத்தனநதன தனதன தனதன
தனத்தனநதன தனதன தனதன
தனத்தனநதன தனதன தனதன-தனதான

கறுககு மஞ்சன விழியினை அயிலகொடு
நெருக்கி நெஞ்சுற எறிதரு பொழுதொரு
கனிககு ளினசுவை அமுதுகு மொருசிறு நகையாலே

களககொடு டுங்கலி வலைகொடு விசிறியெம
மனைககெழுநதிரு மெனமன முருகவொர
கவறசி கொண்டிட மனைதனி லழகொடு கொடுபோகி

நறைத்த பஞ்சனை மிசைதனின மனமுற
வளைத்த நந்தலி ணினைமுலை யெதிர்பொர
நகத்த டூநதிட வழுதிகழ் பருகிய கிடறாடே

நடித்தெ டூங்குரல குழுமு குழுவென
இசைத்து நண்பொடு மனமது மறகிட
நட்புபு நஞ்சன சிறுமிகள் துயரற அருளவாயே

நிறைத்த தெண்டிறை மொகுமொகு மொகுவென
 உரத்த கஞ்சுகி முடிநெறு நெறுவென
 நிரைத்த அண்டமு கடுகிடு கிடுவென வரைபொலும
 நிவத்த திணகழ் நிசிரா முரமொடு
 சிரககொடுங்குவை மலைபுரை தரவிழ்
 நிணககு முமடொடு குருதிகள சொரிதா அடுதீரா
 திறைக நுங்குழ் லுமையவ ளருளுறு
 புனைககை முமமத கயமுக மிகவுள
 சிவககொ முநதென கணபதி யுடனவரும் இளையோனே
 சினததொடுஞ்சம னுதைபட நிறுவிய
 பாறாகு ளன்புறு புதலவநன் மணியுரு
 திருப்ப ரங்கிரி தனிலுறை சரவண பெருமானே.

(இ-ள்) நிறைத்த தெண்டிறை-வரிசைபாகிய தெனிரத
 அலைகள், மொகுமொகுமொகு என - மொகுமொகு
 என்னும் ஒசையைச் செய்வும, உரத்த கஞ்சுகி - மா
 பாலூரந்து செல்லும் பாம்பாகிய ஆதிசேடனது, முடி -
 கீட்டமானது, நெறுநெறு என - நெறுநெறு வென்று
 முரியவும், நிரைத்த அண்டமும-வரிசையாகிய உலகங்
 களும், கிடுகிடுகிடு என-கிடுகிடுவென்று நடுங்கவும், வரை
 போலும-மலையைப்போலும், நிவந்த-ஒங்கிய, திணகழல்-
 உறுதியையுடைய வீரகெண்டையணிந்த, நிசிரா - சுராக
 ளுடைய, உரமொடு-மார்போடு சிரம்கொடும் குவை-தலை
 களாகிய கொடிய கூட்டம், மலை புரை தர-மலைபோலாக
 குவிந்திருப்ப, இரு நிணம் குழம்பொடு-பெரிய கொழுப்
 பின் குழம்புடனே, குருதிகள-மிடக இரத்தம், சொரி தர-

சொரியவும், அடுதீரா போரைச செய்யும் தைரியமுடைய
வனே', திரல-வலிமைபொருந்திய, கரு குழல் உமையவா-
கரிய கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரது, அருள் உறு-
கருணையைப் பெற்ற, புழை கை-வலையைமுடைய துதிகைக்
கையையும், முட்டம்தம்-மூன்று மதங்கையுமுடைய, கயம் முகம்-
யானைமுகமானது, மிக உள-சிறு க உண்டாகிய, கணபதி
யுடன்-விநாயக மூர்த்தியோடு, சிவகொழுந்தது என-சில க
கொழுந்தென்று சொல்லுமபடி, வரும இளையோனே -
வருகின்ற இளையானே', சினத்தொடும்-கோபத்தோடும்,
சமன உதைபட - யமனுவன் உதைபடுமபடி, நிறுவிய
பாபகு - திருவடிகளைத் தூக்கியருளிய சிவபெருமானாகு,
உளஅன்பு உறு-உள்ளன்பு பொருந்திய, புதலவ-புதலவனே',
நலமணி உரு நல்ல இரத்தினங்கோச சொரிகின்ற, திருப
பாங்கிரிதனில்-திருப்பரங்கிரி எனஊர் திவ்விய ஸ்தலத்தில்;
உறை சரவணபெருமானே - வாழ்கின்ற சரவணப் பொய்கை
யில் உதித்த பெருமானே', கறுகதும் அஞ்சனம்-கருமை
யான மை தீட்டிய, விழி இணை-இரண்டு கணகளாகிய,
அயிலகொடு-வேறபடையககொண்டு, நெருக்கி நெஞ்சு
உற-அருகிற் சென்று மனத்தின் பொருந்த, எறிதரு
பொழுது-வீசுகின்ற காலத்தில், ஒரு கணிகுள-ஒப்பற்ற
கோவைப்பழத்தை ஒத்த இதழில், இனசகை-இனிய சுவை
பொருந்திய, அழுது உரு-அதராமிதத்தைச் சொரிகின்ற,
ஒரு சிறு நகையால் - ஒப்பற்ற புன்னகையினால், கொடும்
களம் கலி-வளைந்த கழுத்தின்கண் தோன்றுகின்ற ஓசை

யாகிய, வலைகொடு-வலைபைக்கொண்டு, விசிறி-வீசி, எம்மனைக்கு எழுந்திரும-எமது வீட்டி கு, எழுந்த வறவீர, என-என்று, மனம் உருக-மனம் நெகிழும்படியாகவும். ஓகவ-சிகொண்டிட ஒரு கவலைபை அடையவும், மனைதனில்-வீட்டில், அழகொடு-அழகாக, கொடுபோகி - அழைத்துக்கொண்டுபோய நடை, தத-வாசனை பொருந்திய, பஞ்ச அணை மிசைதனில்-பஞ்சணையாலாகிய படுகைகாரினமேல். மனம் உற-ஆசை மிகும்படி, வளைத-கழுத்ததை, கட்டி வளைத்து, அனந்தலில்- போக-செருக்கில், ஆணை புலை ஆணை தனங்களும, எதிர்பொர-ஆடவரது மார்பின் எதிரில் பொருந்த, நகத்து அழுந்திட நகத்தில். அழுந்த, இதழ அழுது பருகிய-அதர்பானஞ் செயது, மீட்டறி ஊறி - கழுத்தின்கண், நடத்து எழும் குரல்-டாவனையோடு உண்டாகும் குயல், குழு குழு குழு வன-குழு குழு என்று, இசைத்து-பிழைப்பைச் செய்ய, நன்கொடு-நன்றாக, மனம் அது மறுகிட-மனம் சுழற்சி அடைய, நழுபடி-வருசிகும, நஞ்சு அன-நஞ்சை ஒத்த, சிறுமிகள் தூபா அற-ஆராய பெண்களது துன்பமானது எனக்கு நீங்கும்படி, அருள்வாய-அடியேனுககு அருள் புரிவாயாக எ-று

(வி-ரை) தெண்டரை மொகுமொகுபென .கஞ்சுகி முடி நெறு நெறுவென அண்ட முகடு கிடுகிடு வென .புரைதர சொரிதர அடுதீரா என வினைமுடிவு செயக. கடல ஆப்பரிக்கவும் ஆதிசேடன கீட்டம் துறுங்கவும் உலகங்கள் நடுங்கவும் அசுரர்களுடைய மாபுகளும்

தலைமேலும் மலைபோலக் குவிபவும் இரத்தம் சொரியவும் போ செய்கின்ற தீரனென்றபடி. நிறைதத என்றதில் இடையின் தகரம் எதுகை நோக்கி வலலின் தகரமாயிற்று; 'அடியு மாடநங்கும மடபிள்ளைகள் தழையிற் கீறிடற் றசச நங் காயவரோ' எனபுழிப்போல திரை-மடிந்து வரு தலையுடையது என அலைக்குக் காரணப் பெயர் பாம்பு மார்பில் ஊர்ந்து செல்லுவதாகலின் 'உரத்த கஞ்சுகி' என்ற கஞ்சு-பாம்பு கஞ்சுகி எனனும் பாடத்திற்கு உரையின்மை அறிக வரை-மலை, இருமடியாகு பெயர். வரைசிறு, அது கையுடைய மூங்கிலை யுணாததிப் பின் னா மூங்கில் ஊர்ந்த மலையை உணாததிடற்குலின் வரை போலும் நிசிசரா எனக்கூட்டுக, மலைபோலத் தோற்றஞ் சிறந்த அகரா நிவத்தல-உயாதல, நிவந்த என்றபாலது நிவந்த என்றானது விகாரம் நிசிசரா-இரவில் சஞ்சரிப் போர், அரக்கர். புரத்தல-ஒத்தல; ஒரு சொன்னீர் மைத்து குருதிகள் என்று பன்மையில் கூறினா பல வேறுபட்ட இரத்தங்களை உள்வாதலபற்றி. திறல் என பதை உமையவளுக்குக் கூட்டுக, ஆக்கல், காத்தல், அழித் தல் முதலிய எத்தொழிலுஞ் சத்தியினறி அமையாதாகலின் திறலுமையவள் என்றா. 'சிவமெனும் பொருளுமாதி சத் தியுடன் கூடின எத்தொழிலும் வல்லதாம்' என்று பெரியோர் கூறியதூஉங் காண்க. 'அவளால் வந்த ஆக்கம் இவ் வாழ்க்கை எல்லாம்' என்றா அருணந்தியிவழும். கொழுந்து-தனிர, மரத்திற்குத் தனிரபோலச் சிவத்துக்குச் சுப்பிர

மணியா. கணபதி-கணங்களுக்குத் தலைவா. யமன என பது ஞுமன என்றாகி அது சமன என்றபிறறு. தனனை உள்ளன்போடு அடைந்த மெய்யடியார்களுக்கு 'இறப்பைத் தவிர்த்து வீட்டை அருளபவன் சிவபெருமான் ஆதலின், யமனை உதைத்து மாரககண்டரைக் காராததனா. அத்த கைய பேராற்றலும் பேரருளுமுடைய பெருமான மகனாத லின், நீயும் அககுணங்களுடைய எனபரா, சமனுதைபட நிறுவிய பரங்குளன்புறு புதல்வ' என்றா. மலைகளில் பாம்புகள் இரத்தினம் உமிழுவதாலும், யானை, பன்றி முத லியன முததை அனுவதாலும் 'நன்மணியுரு திருப்பரங்கிரி' என்றார். சரவணன் - சரவணப்பொய்கையில் அவதரித்த வன். சரவணபவன் எனபதன் மருஉ கறுக்கும் என்பதில் கறு-பகுதி, கோபி, கறு என ஏவல் 'கறுப்பரு சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள்' 'நிறத்தருவுணாததற்கு முரியவென்ப' என்னுந் தொல்காப்பிய நுத்திரங்கனான் கறுப்பு வெகுளி யையும் கருமை நிறத்தையும் உணராததல் காணக. கண் கூரியதாக இருத்தலினாலும் சாராதாரைத் துன்புறுத்தவ லும் வேலுகு உவமையாபிற்று, உவமம் வடிவமும் தொழி லும் பற்றி வந்தது, இவ்வாறு வருதலுக்கு விதி 'விரவியும் வருஉம மரபின் எனப்' என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தைக் காணக. மைதிட்டிய வேலபோன்ற கண்களால் நோக்கியும், மனத்தின்கண் காமக குறிப்பாகிய இனிய சுவை தோன்றுமபடி தேவாமிரத்ததை உண்டாலொத்த இன்பத்தைத் தருகின்ற ஒப்பற்ற புன்னகையினாலும் கண்

டததொனியினாலும் மயக்கி, ஆடவரைத் தம் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று பர்பல லீலைகளால் மயக்குகின்ற இளம்பெண்களைக் கூடுதற்கு எண்ணுந் துன்பம் நீங்குமபடி எனக்கு அருளசெய்வாயாக எனபது கருத்து. 'திண்ணிய நெஞ் சப்பறவை சிக்கச் சூழுகாட்டி, கண்ணிவைப்போராய் கடைக்குடநா ளெநநாளோ' என்றா நாயுமானகவாய் களும.

கருங்குழற் செவ்வாய வெண்ணக்கை காமயில
ஒருங்கிய சாயல் நெருங்கியுள் மதாததுக
கச்சறி நிமிர்ந்து கதிர்த்துமுன பணைத்து
எயத்திடை வருந்த எழுந்து புடைபரந்து
சாக்கிடை போகா இளமுலை மாதாதங்
கூத்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும்

என மணிவாசகர் அருளிச் செய்ததூஉம் காண்க

புட்குரல் காட்டல், அதரபானஞ் செய்தல், நகக்குறி
வைத்தல் முதலியன கலவிகுறுப்புக்களாம். (4)

5 தனதநதன தநதன தநதன
தனதந்தன தநதன தநதன
தனதநதன தநதன தநதன-தன தான.

சருவும்படி வந்தன னிங்கித

மதனின்றிட அம்புலி யுஞ்சுடு

தழல்கொண்டிட மங்கையர் கண்களில்

வசமாகி

சயிலங்கொளு மன்றலபொ ருந்திய

பொழிலினபயில் தென்றலு மொன்றிய

தடவஞ்சனை துன்றி யெழுந்திடு

திறமான

இரவும்பக லந்தியு சினறிடு

குயிலவந் திசைதநகன வென்றிட

விருகண்கள துயின்றிட வின்றியும்

மயலான

விவனெஞ்சு பதனபத நென்றிடு

மயலகொண்டு வஞ்சுந்திய வஞ்சக

னினியுறநன மலாந்தில குமபத

மடைவெனோ

திருவொன்றி விளங்கிய ஆண்டாகள

மனையினத நிருண்டவ நெண்டிசை

திகழும்புகழ் கொண்டவன வண்டமிழ் பயிலவோரின்

திரிகின்றவன மஞ்சநி றம்புனை

பவன்மிஞ்சுதி ாங்கொள வென்றடல

செயதுங்க முகுந்தன மகிழந்தருள

மருகோனே

மருவங்கட ஹ துமியுங்குட

முழுவங்களுகு மினகுமி நென்றிட

வயமொன்றிய செந்திலில வந்தருள

முருகோனே

மதியுங்க திரும்புப லுந்தின

மறுகுமபடி யண்டமி லங்கிட

வளாகின்ற பரங்கிரி வந்தருள

பெருமானே.

(இ-ள) திரு ஒன்றிய-செலவம் பொருந்திய, ஆண்டாகள்-இடையாகளது, மனையின தயிர உண்டவன-மனையிலே தயிரை உண்டவனும், எண்திசை-எட்டுத் திசைகளிலும், திகழும் புகழ் கொண்டவன - விளங்கும் புகழ்கொண்டவனும், வண் தமிழ்-வளவிய தமிழ் மொழியை, பயிலவோரின்-மேன்மேலாக கற்பவர்களின் பின்னே, திரிகின்றவன்-திரிகின்றவனும், மஞ்ச நிரம் புனைபவன் - மேகத்தின் நிறத்தைப் பெற்றவனும், மிஞ்சு திறம் கொள - மிகுந்த வெற்றித்

திரம தனக்குண்டாக, அடல வென்று - போரில் பகைவர்களை அழித்து, செயதுங்க முகுந்தன-வெற்றியின் உயாச்சியைக் கொண்டவனுமாகிய திருமால், மகிழ்ந்தருள மருகோனை-மகிழ்கின்ற மருகனே', மருஷம கடல-ஒசைபொருந்திய கடலைப்போல, தூதமியும்-பேரிப்பறையும், குடமமுழவங்கள் - குடம்போன்ற வடிவையுடைய மத்தளங்களும், குமின குமின என்றிட - குமின குமின என்ற ஒசையைச் செய்ய, வளம ஒன்றிய-செழுமை பொருந்திய, செந்திலில-திருச்செந்தூர் எனலுந் திவ்விய சேஷத்திரத்தில, வந்து அருள முருகோனை-வந்து வாழ்கின்ற முருகனே', மதியும்-சந்திரனும், கதிரும-சூரியனும், புயலும்-மேகமும், தினம் மறுகுமபடி-நாடோறும் மயங்குமபடி, அண்டம இலங்கிட-ஆகாயம் வரையில் விளங்குமபடி, வளாகின்ற-ஒங்கியுயர்ந்த, பரங்கிரி - திருப்பரங்கிரி எனலுந் திருத்தலத்தில், வந்து அருள பெருமானே - வந்து வாழ்கின்ற பெருமானே', சருவுமபடி-தழுவுவதாகு, வந்தனன் - வந்து, இங்கிதம் மதன் நின்றிட-மனக்குறிப்பைப் புலப்படுத்தும் மனமதன் இடையில் நிக, அமபுலியும் சுடுதழல கொண்டிட - சந்திரனும் மிக்க நெருட்பைப்போலும் வெம்மையைக்கொள்ள, மங்கையா - மங்கைப்பருவமுடைய பெண்களது, கண்களின் வசம் ஆகி-கண்களிலே வசப்பட்டு, சுல்லங்கொளும்-பொதிய மலையிலுள்ள, மன்றல பொருந்திய-வாசனைபொருந்திய, பொழிவின பரில்-சோலைகளிலே வீசுகின்ற, தென்றலும்-தென்றற்காற்றும, ஒன்றிய-சூரியாச்சி பொருந்திய, தடம் சுனைதனை-

அகன்ற அழகிய சுணைகளிலே, துனறி எழுந்திட-நெருங்கி வர, திம ஆன - கூறுபாட்டையுடைய, இரவு பகல் அந்தியும் - இரவிலும் பகலிலும் அந்திப்பொழுதிலும், நின்றிடு குயில்-நிலைபெற்றுள்ள குயில், வந்து இசை - வந்து குரலை, தந்தன என்றிட-தந்தன என்றகூவு, இருகண்கள்-இரண்டு கண்களும், துயின்றிடல இன்றியும்-தூங்குவதில்லாமலும், மயல ஆன இவன - காமம்பகத்ததைக்கொண்ட எனது, நெஞ்சு-மனம், பதன்பதன என்றிட-பதைபதைக்க, உடல் கொண்டு வருந்திய வருசகன் - உடலைப்பெற்று வருந்திய வருசகச செயலுடையவனாகிய நான், இனி உன்றன-இனி மேல தேவரீருடைய, மலாந்து இலகும்-தாமரை மலரைப் போல விரிந்து விளங்கும், பதம் அடைவேனோ - திருவடி களைப பெறுவேனோ என்று

(வி-ரை) மயல கொண்டவர்களுக்குச் சந்திரன் காய்தலும், தென்பல வீசுதலும், குயில் கூவுதலும் அமமயலைப் பெருக்கித் துன்பஞ் செய்யுமாதலின் 'சருவுமபடி குயில் வருதிசை தந்தன வென்றிட' என்று கூறினார். ஆனமாகக் குக்குக காமத்தை விளைப்பவன் மனம்தன் என்பது புலவர் மரபு. சந்திரனைச் சுடுகின்றனென்று கூறல காமமிகுதி நோக்கி,

‘செப்பிளங் கொங்கைமீர் திங்கட சுடாப்பட்டுக்
கொப்புளங் கொண்ட குளிரவானை—இப்பொழுதும்
மீன்பொதிந்து நின்ற விசும்பென்பது என்கொலோ
தேன பொதிந்த வாயால தெரிந்து.’

என்று புகழேந்திப்புலவர் கூறியதூஉம காண்க.

கொள்ளை கொள்ளக கொதித்தெழும் பாற்கடல
 பள்ள வெள்ள மெனப்பட ருந்நிலா
 உள்ள முளனாற றுயிரைத் தொடருமால்
 வெள்ளை வண்ண விடமுழுண் டாங்கொலோ
 கொடியை யலலைநீ யாரையுங் கொல்கிலாய்
 வடுவி லினனமு தத்தொடும வந்தனை
 பிடியின மென்னடைப பெண்ணொடென றுலெனைச
 சுடுதி யோகடல தோன்றிய திங்களே

என லும இராமாயணச் செய்யுட்களாலும இக்கருத்தைச்
 செவவிதின் அறிக

தெனறல் பொதியமலையிற் பிறந்ததாகலான் அங்கே
 யுள்ள சந்தனமரங்குளின் மணத்திலே தோய்ந்தது, பொழில்
 களிர் சென்று ஆங்குள்ள நறுமலார்களின் மணங்களையும்
 நுகர்ந்தது அழகிய சுணைகளில் படிந்தது, குளிர்த்து வந்தது வீசி
 மையலை மிகுக்கும் எனபா 'சயிலங்கொளும் . எழுந்
 திடும்' என்றா

‘மலயத் துதித்தது மதுரையில் வளர்ந்தது
 புலவா நானில் பொருந்திய தெனறல்’

என்றா இளங்கோவடிகளா,

குரூரில் இசைத்தல காமம் விளைத்தலை,

‘ஊடினீரெல்லாம் முருவிலான் தன்னாளை
 கூடினீரென்று குயில் சாற்ற’

என்னுஞ் சிலப்பதிகாரச் செய்யுளாலும் அறிக

திருவடி அடைதலே வீடெனபா ‘பதமடைவேனோ’
 என்று கூறினா ‘சேவடி படருஞ் செம்மல உள்ளம்’ என்று

திருமுருகாற்றுப்படை. அடிகளுக்கு நாசிவாக்வினியா இவ்வாறே உரைகூறி,

‘கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாறெருவன
திட்டா மதிலுடைசூழ தென்னன டெருநதுறையான்
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித்
தாட்டா மரைகாட்டித் தனகருணைத் தேனகாட்டி-
நாட்டா நகைசெய்ய நாமேலை வீடெய்த [ம்’
ஆட்டான கொண் டாண்டவா பாடுதுங்காண் அமமாளு

என்னும் மணிவாசகப் பெருமான திருவாகை எடுத்துக் காட்டியதூஉம் காண்க திருவொன்றிய அண்டாகள் என்ற தாருக கண்ணிரான தமமிடத்தே யுள்ள புலைய தயிரை உண்டு விளையாடுதற்குரிய நலவினைபையுடைய இடையர் என்று பொருளுரைத்தலுமடும் லேமேனியையுடையவன் ஆதலின், ‘மஞ்சுநிறம் புனைபவன்’ என்றார். முகுந்தன்-முத்தி கொடுப்பவன்.

‘வண்டமிழ் பயிலவேரா பின் திரிகின்றவன்’ என்றது திருக்கச்சித் தலங்களுள் ஒன்றாகிய திருவெஃகாவில் திருமழிசை ஆழ்வார யோகஞ் செய்திருந்தனார். அக்காலே அவரை கணிகண்ணா என்பவா வழிபட்டுவந்தார் அப்போது வயது சென்ற பரத்தை ஒருத்தி ஆழ்வார திருவுள் முவப்ப பணிவிடைகளுரிந்து, அவர் கருணைபிணை மீண்டும் இளமை அடைந்து அழகிற் சிறந்து விளங்கினாள். அவளது பொலிவைக் கண்டு, பலவவராயன் என்னும் அரசன் மையல் கொண்டு அவளுடன்கூடி வாழ்ந்து வந்தான். அவ

னுக்கு மூப்புப்பருவம் எய்தியது அப்போது அவன் பரத்தை வாயிலாக அவளுக்கு இளமைவந்த வரலாற்றை உணர்ந்து, கணிகண்ணரை ஆழ்வாரைத் தன்னிடம் அழைத்து வருமபடி கூறினான் அவர் ஆழ்வார் ஓரிடத்திற்கும் எழுந்தருளமாட்டார் என்றனர். அங்ஙனமாயின் 'நீரேனும் நான் இளமை பெறுமபடி எனமீது ஒருகவி பாடுக' என்று கேட்க, அவாதாம் நரசுத்தி செயவதிலலை யென மறுத்தனர் அதுகேட்டு அரசன் கோபமடைந்து, 'நீர் நம் ஊரை விட்டுப் போவீராக' என்றான் அவரும் அதனை ஆழ்வாருக்கு விண்ணப்பித்தனர், ஆழ்வார் பெருமாளிடத்தில் இதனை விண்ணப்பஞ் செய்து,

‘கணிகண்ணன் போகின்றான் காமருபூங் கச்சி
மணிவண்ணு நீயிங் கிராதே—துணிவுடனே
செநநாப புலவனியான் செல்கின்றேன் நீயுமுன்றன்
பைந்நாகப் பாயசுருடிக் கொள்’

என்ற பாடடை அருளிச் செய்தார். இதனைக்கேட்ட பெருமாள் ஆழ்வார் சொன்னவண்ணமே அவரைப் பின் தொடர்ந்து சென்றார் கச்சிநகரம் பொலிவழிந்தது. அது கண்டு அரசன் கணிகண்ணரைப் பிரார்த்திக்க, அவர் ஆழ்வாரைப் பிரார்த்திக்க ஆழ்வார்,

‘கணிகண்ணன் போகுகொழிந்தான் காமருபூங் கச்சி
மணிவண்ணு நீயிங் கிருக்க—துணிவுடனே
செநநாப புலவனியான் செலவொழிந்தேன் நீயுமுன்
பைந்நாகப் பாயபடுததுக் கொள்’

என்று பாடியருளினார். அதுபோன்றே திருமால் அததலத்தில சயனத் திருக்கோலமாக எழுந்தருளினார் என்பது

இதனால் பெருமாளுக்கு சொன்ன வண்ணஞ் செய்த பெரு
மாள என்று ஒரு பெயர் வழங்குகிறது வடமொழியாளர்
'யதோகதகாரி' எனப் பா இத்தனை குமரருந் சுவாமிகள்,
'பணிகொண்ட துத்திப் பட்டாபாயச சுருட்டுப் பனைத்தோ
ளெருத்தலைப்பப் பழமறைகள் முறையிடப் பைந்தமிழ்ப
பின்சென்ற பச்சைப் பச்சுகொண்டலை' என்று அருளிச்
செய்தனா

6 தனத்தனந் தந்ததான
தனத்தனந் தந்ததான
தனத்தனந் தந்ததான - தனத்தான

வரைத்தடங் கொங்கையா லும
வளைப்படுஞ் செங்கையா லு
மதாத்திடுங் கெண்டையா லும

அணைவாரும்

வடுப்படுந் தொண்டையா லும
விரைத்திடுங் கொண்டையா லு
மருட்டிடுஞ் சிறந்தமாத்

வசமாகி

எரிப்படும் பஞ்சுபோல
மிகக்கெடுந் தொண்டனே னு
இனாபடுந் தொந்தவாரி

கரையேற

இசைத்திடுஞ் சந்தமே த
மொலித்திடுந் தண்டைசூழ்ம
இணைப்பதம் புண்டரீகம்

அருளவாயே

சுராக்குவஞ் சஞ்செயசூரன்
இளக்கிரௌஞ் சந்தனனோடு
துளக்கெழுந் தண்டகோளம்

அளவாகத்

தூரத்தியன நிரதரலோகம

அழித்தவன சம்பரதாயம

சுடப்பிர சண்டவேலை

விடுவோனே

செருககெழுந தும்பாசேனை

துளக்கவென டண்டமுந

தொனித்திடுஞ் சங்கபாணி

மருகோனே

தினைப்புனஞ் சென்றுலாவு

குறத்தியின னன்பராகுந

திருப்பரங் குன்றமேவு

பெருமானே.

(இ ள்) ஈராகு - தேவர்களுக்கு, வருசம செய்-
கொடுமைசெய்கின்ற, சூரன இளக கிரௌஞ்சன தன்னோடு-
பதுமாசூரன தன தம்பியாகிய கிரவுஞ்சனோடு, துளக்க
எழுந்த-அசையும்படி எழுந்த, அண்டகோளம் அளவு ஆக-
ஆகாயம் வரையில், தூரத்தி அன்று - தூரத்திகொண்டு
சென்று அக்காலத்தில், இரதரலோகம் அழித்தவன-
இந்திரலோகத்தை அழித்தவனாகிய அவனது, சம்பிர
தாயம் - பரம்பரையை, சுட-கொளுத்த, பிரசண்ட வேலை-
பெரிய மிகக் கலிவுடைய வேலை, விடுவானே - விடுப-
வனே, உம்பா சேனை - தேவர்களுடைய சேனையா-
னது, செருக்கு எழுந்த - களிப்படைந்த, துளக்க
என்று - ஊக்கங் கொண்டு அசையவேண்டி, அண்டம்
ஊடு - ஆகாயத்தைப் பரவுமபடி, தொனித்திடும் - ஒலிக்
கின்ற, சங்கபாணி-பாஞ்ச சன்னியம் என்னுஞ் சங்கைக்
கையிலே தரித்த திருமாலுக்கு, மருகோனே-மருகனே,

தினை புனம்-தினைக கொல்லையிலே, சென்று உலாவு-போய்த்
 திரிகின்ற, குந்ததியின்-வளளி நாயகியின், அன்பா ஆகும்-
 காதலராகவுள்ள, திருடபரம குன்றம்-திருப்பரங் குன்றத்
 தில, மேவும்-வாசஞ்செய்யும், பெருமானே-பெருமானே!,
 வரை - மலைபோலும், தடம கொங்கையாலும் - பருத்த
 தனங் களாலும், வளைப்படும - வளைவலகளைத் தரீத்த,
 செம கையாலும்-சிறந்த கைகளாலும், மதாத்திடும கெண்
 டையாலும்-மகிழ்ச்சியையுடைய கெண்டைமீனை யொத்த
 கண்களாலும், அணைவோரும்-எல்லோரும், வடு செய்யும-
 வடுவைச் செய்கின்ற, தொண்டையாலும் - கொலுவைக்
 கனியை யொத்த இதழாலும், விரைத்திடும கொண்டையா
 லும்-மணம் வீசுகின்ற கொண்டையினாலும், மருட்டிடும்-
 மயக்குகின்ற, சிந்தை மாதா-பலவகைப்பட்ட எண்ணத்தை
 யுடைய மாதாகனின், வசம் ஆகி-வசப்பட்டு, எரிப்படும்
 பஞ்சுபோல-நெருப்பிடிபட்ட பஞ்சைப்போல, மிக கெடும்
 தொண்டனேனும்-பெரிதும் கெடுகின்ற அடியேனும், இன்
 னலபடும் தொந்தவாரி - துன்பமடையும் ஆசையாகிய
 தொடாச்சியையுடைய பிடிவிக் கடலினின்றும், கரை ஏற-
 முத்தியாகிய கரையைச் சேர, இசைத்திடும் சந்த்பேதம்-
 புகழ்ந்து பேசப்படும் சந்த வேற்றுமைகளை, ஒலித்திடும்-
 ஒலிக்கின்ற, தண்டைக்குழும்-தண்டைகளால் சூழப்பட்ட,
 இணைபதம்-இரண்டு திருவடிகளாகிய, புண்டரீகம்-தாமரை
 மலர்களை, அருள்வாய்-அருள் செய்வாயாக ஈ-று. ஏ-அசை
 யிலே.

(வி-ரை) மாதர்கள் தமது அழகிற சிரந்த அவயவங்
களால் காமத்தை ஊட்ட மதிமயங்கி ஆசையுட்பட்டுப் பல
வகைப்பட்ட தொடாட்புண்டு பிழியாகிய கடலிற கிடந்தழ
லும் அடியேன வீடாகிய கரையிற சோவதரகு உன திரு
வடிகளாகிய புணையை அருள செயயவேண்டும் என்பது
கருத்து வரை தனங்களுக்கும் வடிவத்தால் உபமை மதாத்
தல-களித்தலு கெண்டை-கெண்டைமீன, கெண்டைமீன
வடிவத்தாலும் பிழிமுச்சியாலும் கண்களுக குவமை.
கோவைப் பழத்தைப் பிளந்தாலொத்த செம்மையையுடைய
இதழ் எனபா 'உடுபட்டுத் தொண்டை' என்றா. சிந்தை
மாதா' என்றது மாதா பலதிறப்பட்ட எண்ணமுடையவா
ஆதலையும் அவரது எண்ணம் அறிபுகூடாத தன்மை
யுடைத்தாதலையும் குறித்தற கெனக

‘அததி மலரும்குங்காககை வெண்ணிரமுங்

கத்துபுனல் மீனபதமுங் கண்டாலும்--பித்தரே

காணாதெரியற கடவுளருங் காணப்பேரோ

மாணா விழியா மனம்’

என்ற ஆன்றோ வாககையும் நோக்குக

‘எரிப்படும் பஞ்சு’ எவ்வாறு தனக்கும் பிறாக்கும் பய
னின்றி அழியுமோ அதுபோல மாதாக்கின் தொடாடால்
எனக்கும் பிறாக்கும் பயனின்றி ஒழிந்தே நென்பா ‘எரிப்
படும் பஞ்சுபோல மிகக் கெடுந தொண்டன்’ என்றா

‘தவஞ்செய்வா தங்கருமஞ் செய்வார் மட றல்லாதா
அவஞ்செய்வா ஆசையுட் டட்டு’ என்றா வள்ளுவரும்.

காரணகாரியத் தொடாச்சியாயக கரையினறி வருத
லின் பிறவியைத் 'தொந்தவாரி' எனறா பிறவியாகிய
கடலைக கடத்தல இறைவனுடைய திருவடி இன்றியமையா
தென்பார,

'இணைபடத புண்டீகம் அருளவாயே' என்றா
'பிறவிப பெருங்கடல நீந்துவா நீந்தார
இழைவனடி சேரா தவா' என்ற திருக்குறளையுங் காண்க
இவ்வாறே மணிவாசகரும்,

தனியனேன பெருமிறிவிப பவவத தெவவத
தடமகிரையா லெற்றுண்டு பற்றென நின்றிக
கனியைநோ துவாஸாயா ரென்னுங் காலாற
கலக்குண்டு காமவான சுற்றின் வாயப்பட
டினியெனனே யுய்யுமா நெனநென நெண்ணி
அஞ்செழுத்தின புணைபிடித்ததுக கிடக்கின்றேனை
முனைவனே முதலநத மிலலா மலலற
கரைகாட்டி யாட்கொண்டாய முாகக நேறகே

என்ற நுளிச செய்ததூஉங் காண்க

வஞ்சம்-கொடுமை (பிங்கல நிகண்டு) அண்டகோளம்-
அண்டமாகிய உருண்டை

திருமாலின சங்கன் பெயா பாஞ்சசன்னியம், இப்பி
யாயிரஞ் சூழ்நதது இடம்புரி; இடம்புரி ஆயிரம் சூழ்நதது
வலம்புரி; வலம்புரி ஆயிரம் சூழ்நதது சலஞ்சலம்; சலஞ்
சலம் ஆயிரம் சூழ்நதது பாஞ்ச சன்னியம். (6)

7. தன்னதந்த ததததத தந்த
தன்னதந்த ததததத தந்த
தன்னதந்த ததததத தந்த-தனதான

கருவடைந்து பதனூட்டு திங்கள்

வயிற்றிருந்து முறிப்பயின்று

கடையிலுந்து தித்துக்கு முந்தை

வடிவாகி

கழுவிவங்கெடுத்ததூசு சுரந்த

முலையருந்து விகக கிடந்து

கதறியங்கை கொட்டித் தவழந்து

நடமாடி

அரைவடங்கள் கடடிச்சு தங்கை

யிருத்தம்பை பொருகட்டி தண்டை

யவையணிந்து முறிக்கி ளாந்து

வயதேறி

அரியபெண்கள் நடப்பபுணர்ந்து

பிரியுமன்று சுற்றித்திரிந்த

தமையமுன்குரு பைச்சித்த மென்று

பெறுவேனோ

இரவியிரந்தான வெறிக்கு ரங்கின

அரசரென்று மொப்பாறு வந்தி

யினைவனென்கி என்காததெனன்றும்

நெடுநீலன்

எரியதென்றும் ஞாந்தரறிந்த

அனுமனென்றும் ஒப்பாற்ற அண்டா

எவருநிந்த வாககத்தில வந்து

புனமேவ

அரியதன்ப டைக்காதத ரென்று

அசுராதங்கி லைக்கட்டை வென்ற

அரிமுகுந்தன மெய்ச்சுற்ற பண்பின்

மருகோனே

அயனையும் புடைத்துச்சி னந்து

வலகமுமப டைத்துப்பரிந்துள்

அருளபரங்கி ரிககுட்சி றந்த

பெருமாளே.

(இ-ள்) இரவி இந்திரன்-சூரியனும் இந்திரனும், வெற்றி குரங்கின்-வெற்றிபொருந்திய குரங்குகளுக்கு, அரசா என்றும்-அரசராகிய வாலி சுக்கிரீவா என்றும், உந்தி இறைவன்-பிரமன், எண்கு இனம் காததன் என்றும்- கரடி முகசு சேனைகளுக்குத் தலைவனாகிய சாம்பவன் என்றும், எரி அது-அக்கினிதேவன், நெடு நீலன் என்றும்-நெடிய நீலன் என்னுஞ் சேனாபதி என்றும், உருத்திரன் - உருத்திர மூர்த்தி, சிறந்த அனுமன் என்றும்-சிறப்புப் பொருந்திய அனுமான் என்றும், ஒப்பற்ற அண்டா எவரும்-உவமைமில்லாத தேவர்கள் எல்லாரும், இந்த வாககத்தில் வந்து-இந்த வானரக் கூட்டத்தில் வந்து, புனம் மேவ-பூலோகத்தை அடைய, அரிய தனபடை-அவர்களைத் தன்னுடைய உருமையான படைகட்கு, காததா என்று - தலைவரென்று கொண்டு, அரசராதம்-இராககதாக்களுடைய, கிளை கட்டிட வென்ற-சுற்றமாகிய கூட்டத்தை வெற்றிகொண்ட, அரி முகுந்தன்-விஷ்ணுமூர்த்தி, மெச்சுற-புகழ்ந்து கொண்டாடிய, பண்பின் - தனமையையுடைய, மருகோனே - மருகனே, அயனையும்-பிரமனையும், புடைத்து - குட்டி, சினந்து - கோபித்து, உலகமும் படைத்து - உலகத்தை யும் சிருட்டித்து, பரிந்து-அதனைக் காதது, அருள பரங்கிரிகளுள் - அருளையுடைய திருப்பரங்கிரி என்னுந் திவ்வியஸ்தலத்தில், சிறந்த - சிறப்போடு வீற்றிருக்கும், பெருமானே-பெருமானே, கரு அடைந்து-கருப்பத்தைப் பொருந்தி, பத்து உற்ற திங்கள்-பத்துமாதம் வரையிலும்,

வயிறு இருந்தது வயிற்றில் தங்கி, முற்றிப் பரின்று-முதிர்ந்து அங்கே வசித்தது, கடைபில் வந்து உதித்தது - பததுமா, தழும் முடிந்ததின் வந்துதோன்றி, குழந்தை வடிவு ஆகி-குழந்தை வடிவத்தைப்பெற்று, கழுவி அங்கு எடுத்தது-அதனைக்கழுவி அங்கே கையிலெடுத்தி, சுரந்தமுலை - பாலசுரந்த தனங்களை, அருந்துவிக-உண்பிக, கிடந்து-தரையினமேற கிடந்து, கதறி - அழுது, அங்கைகொட்டி - உள்ளங்கையைத்தட்டி, தவழ்ந்து நடம் ஆடி - தவழ்ந்து நடந்து, அரைவடங்கள்-அரையில் கட்டும் கயிறுக்களை, கட்டி-அணிவித்து, சதங்கை இடு குதம்பை - சதங்கையையும் இடப்பட்ட குதம்பையையும், பொன் சுட்டி-பொன்னாலாகிய சுட்டியையும், தண்டை அவை அணிந்து-தண்டையையும் தரித்து, முற்றி கிளர்ந்து-முதிர்ந்து மேலோங்கி, வயது ஏறி - வயதடைந்து, அரிய பெண்கள்-விட்டுநீங்குதற்கு அருமைபான பெண்களுடைய, நடபை புணர்ந்து - நடப்பிற் சோந்து, பிணி உழன்று - காம நோயால் வருந்தி, சுற்றித் திரிந்தது - ஒரு நிலையின்றிச் சுற்றித் திரிந்தது, அமையும் - அடியேனுக்குப்போதும், உன்கிருபைச் சித்தம் - தேவர்களுடைய திருவுள்ளக் கருணையை, என்று பெருவேளை-எக்காலத்தில அடைவேளை என்று.

(வி-ரை) தாயின் வயிற்றில் பத்துத் திங்களும் தங்கிப் பல துன்பங்களைநுகர்ந்தும், குழந்தைப்பருவத்திலும் வாலிப்பருவத்திலும் துன்பங்களை அனுபவித்ததும் வருகின்றேன்; இனியேனும் உன் திருவருளைப் பெறுவேளை என்றா. கருவில்தோன்றிய நாள் தொடங்கி உயிர் போகும்வரை

பில துனபமே எனபா, 'சு'றித திரிந்தது அமையும்'
என்றா.

'வேதநா' பிராயம் நூறு மனிதாதாம புகுவ ரேனும்
பாதியு முரங்கிப போகும் நின்றதில் பதினை யாண்டு
பேதைபா லகன தாகும் பிணிபசி மூபபுத துனபம்
ஆதலா' நிறவி வேண்டேன அரங்கமா நகரு ளானே'
என்ற ஆழ்வா கருதது மீது

தாய வயிற்றில் உயிா பததுத தீங்களும படும் துனபத்தை
மாதா உதரதது,

'எனமில் கிருமிச செருவினி' பிழைததும்
ஒருமதித தானறியி னிருமையி' பிழைததும்
இருமதி விளைவி னெருமையி' பிழைததும்
மூமமதி தன்னுழ் அமமதம் பிழைததும்
சரிரு திங்களி' பேரிருள பிழைததும்
அஞ்ச திங்களின உயஞ்சுதல் பிழைததும்
ஆறு திங்களின ஊலா பிழைததும்
எழு திங்களில் தாழ்புவி பிழைததும்
எட்டுத திங்களில் கட்டமும் பிழைததும்
ஒன்பதில் வருதரு துனபமும் பிழைததுந்
தக்க தசமதி தாயொடு தானபடுந்
துக்கசாரத துயரி டப பிழைததும்'

எனவருஉம மாணிகவாசக சுவாமிக்ஷ் திருவாககான் அறிக்.

பதது உ'ற திங்கள-பத்து எனனும் எண்ணைப்பொருந்
திய திங்கள; பத்துமாதம் பயின்று-பயில்பகுதி. குழந்தை-
இளமைப் பொருளுணராததும் குழவு எனனும் உரியடியாகப்

பிறந்த பெயர். 'மழவுங் குழவு மிளமைப்பொருள்' எனபது
தொல்காப்பியம்.

அருந்துவி-பிறவினை அரைவடங்கள்-இடையில் தரிக
கும் மாலைகள் முதலியன. சதங்கை-சிறுமணி; முருநதன-
முத்தி கொடுப்பவன் எனபது சொற்பொருள்

சூரியன் வாலியாகவும் இந்திரன் சுககிரீவனாகவும் பிர
மன் சாம்புவானாகவும் அக்கினிதேவன் நீலனாகவும் உருத்தி
ரன் அனுமானாகவும் தோனறி இராமபிரானுக்கு இரா
வணனை அழிக்கத் துணையாயினராதலின, 'இரவி ...
வந்து' என்றருளிச் செய்தாரா. முருகன் பிரணவத்தின்
பொருளை அறியாத பிரமன் கிரத்தில குட்டி. அவன்
படைப்புத் தொழிலையும் தாமே செய்தருளும் பேராற்றல்
உடையாராதலின 'அயனையும் பெருமானே' என்றனா
அயனையும் எனபதிலுள்ள உமமை உயாவு கிர்ப்பு (7)

8 தநதனந் தநததன தநதனந் தநததன
தநதனந் தநததன-தனதான.

மன்றலங் கொந்துமிசை தெநதனந் தெநததென
வண்டினங் கண்டுதொடா குழலமாதா

மண்டிடுந் தொண்டையமு துணடுகொண டனபுமிக
வம்பிடுங் கும்பகன தனமார்பில்

ஒன்றஅம் பொன்றுவிழி கன்றஅங் கங்குழைய
உநதியென கின்றமடு விழுவேனை

உன்சிலம் புங்கனக தண்டையுங் கிண்கணியும்
ஒண்கடம் பும்புனையும் அடிசேராய்

பனறியங் கொம்புகம டம்புயங் கஞ்சராகள்
 பண்டையென பங்கமணி பவாசேயே
 பஞ்சரங் கொஞ்சுகினி வந்துவந் தைநதுகர
 பண்டிதன தம்பியெனும் வயலூரா
 சென்றுமுன குன்றவாகள் தந்தபெண கொண்டுவளா
 செண்பகம் பைம்பொனமலா செறி சோலை
 திங்களுஞ் செங்கதிரு மங்குலுந் தங்குமுயா
 தென்பரங் குன்றிலுறை பெருமாளே.

(இ-ள்) பனறி-பனறியினுடைய, அம்-அழகிய, கொம்பு-
 கொம்பையும், கமடம் ஆமைமீயாட்டையும், புயங்கம்-பாம்
 பையும், சுராகள்-தேவர்களுடைய, பண்டை எனப்-பழமை
 யாகிய எலும்பையும், அங்கம் அணிபவா - திருமேனியில
 தரிககின்றவராகிய சிவபெருமானுக்கு, சேயே-திருக்குமா
 ரனே', பஞ்சரம்-கூட்டில், கொஞ்சு கினி-கொஞ்சிப் பேசுங்
 கினிகள், வந்துவந்து-அடிக்கடி வந்து, ஐந்துகா பண்டிதன்-
 ஐந்து கரங்களுடைய விராயகமூத்ததியின, தம்பி எனும்-
 தம்பியென்று கூறும், வயலூரா-வயலூரா என்னுந் தீவவிய
 சேஷத்திரத்தை உடையவனே', சென்று-தினைபுனத்ததுக்
 குப் போய், முன குன்றவாகள்-முன்காலத்தே குர்வாகள்,
 தந்த பெண-மணஞ் செயதுகொடுத்த வளவியமமையாரை.
 கொண்டு-மனைவியாக ஏற்றுக்கொண்டருளி, வளா ஓங்கி
 வளாகின்ற, செண்பகம்-செண்பகச்செடியில், பைம்பொன-
 பசுமையான பொனனை யொத்த மலாபூக்கின்ற, செறி
 சோலை-மரங்கள் அடர்ந்த சோலையையுடைய, திங்களும்-
 சந்திரனும், செங்கதிரும்-சூரியனும், மங்குலும்-மேகமும்,

தவகும-தவகுகின்ற, உயா-உயாதத, தென்பரங்குன்றில் - தென்னாட்டிலுள்ள திருப்பரங்குன்றிலே, உண-பெருமானே-வாழ்கின்ற பெருமானே', மன-வாசனைபொருந்திய, கொந்துமிசை-பூங்கொத்தின்மேல, தெந்தனந்தெந்தனென-தெந்தனமென்னும் ஒலியுடன், வண்டு இனம்-வண்டின் கூட்டம், கண்டு தொடர-பாரததுத் தொடர்கின்ற, குழல மாதா-கூந்தலையுடையபெண்கள் மணடிம-நெருங்கியுள்ள, தொண்டை அழுது உண்டு-இதழ்களாகிய கோடைககளி யின் அமிரதத்தை உட்கொண்டு, அன்புமிக-ஆசை அதிகரிக்க, மடி இடும-கசுசை அணிகின்ற, குமபம்-யானைமத்த கத்தை ஒத்த, கனதன் மாரபில்-பாரமான தனங்களுள்ள மாரபில், ஒன்ற-பொருந்தவும், அமபு ஒன்றுவிழி-அம்பை யொத்த கண்கள், கண்ட-பொலிவழியவும், அங்கம குழைய-உடலச்சொலைய யடையவும், உந்தி என்கின்ற மடுவிழு வேளை-தோதகட்டை ஒத்த அலகுல என்னும் மடுவில் விழு கின்றவனாகிய அடியேனை, சிலம்பும்-சிலம்புகளையும், கனக தண்டையும்-பொன்னாலாகிய தண்டைகளையும், கிண்கிணியும்-கிண்கிணிஎன்னும் ஆபரணத்தையும், ஒண்கடம்பும்-ஒளி பொருந்திய கடப்பமாலையையும், புனையும்-தரித்துள்ள, உன் அடிச்சொப-தேவரீரது திருநடிகளிலேசோத்தருளுவாயாக.

(வி-ரை) மன-வம் என்பதில், அமசாரியை கொத்து கொந்தென மெலிததல விகாரம் பெற்றது. 'மாதா காதல' என்னுஞ் சூத்திரத்தால் மாதா காதலுடையவா என்பது போதும். மண்டுதல-நெருங்குதல, மிககுசு செல்லுதல.

தொண்டை அழுது-அதரபானம். 'பாலொடு தென்கலந்தறநே பனிமொழி, வாலெயி றூறிய நீ' என அதரபானத்தின் சுவை மிகுதியைத் திருவள்ளுவ நாயனாரும் சிறப்பித்துக் கூறியது காண்க. குமபா-குடமெனினும் அமையும். யானைமததகம் தனங்களுக்கு வடிவால் ஒப்புவமை அம்புகண்ணுக்குக் கூர்மையால் உவமை. கலவியலே கண முதலிய உறுப்புக்கள் மாறுதல் இயற்கை ஆதலின், 'விழி கண்' அங்கம் குழைய' என்றா 'வாயிற சிவப்பை விழிவாங்கக் கண்ணின் வெளுப்பை வாய வாங்கத், தோயக் கலவி யமுதனிப்பீர சடாப்பொற கபாடநதிற மினே' என்றா. கலங்கத்துப்பரணி யாசிரியரும் உந்தி-தோததட்டு அஃது இங்கே அதனை யொத்த அலகுலை உணர்த்திற்று.

‘கொங்கை இளநீராலகுளிர்ந்தஇளஞ் சொற்கருமபால்
பொங்கு சுழியென்னும் பூநதடத்தில—மங்கைதன்
கொய்தாம் வாசக குழலநிழற்கீழ ஆரேனே
வெய்தாமக் காம விடாய,

என்ற புகழேந்திப் பாவா வெண்பாவில் சுழி எனவருதலும் காண்க.

உமமைகள் எண்ணு பொருள்கள். பன்றியின் கொம்பு ஆமையோடு, பாம்பு, எலும்பு முதலியவற்றைச் சிவபெருமான் அணிபவா ஆதலின், 'பன்றி அணிபவா' என்றா. இதனை 'செத்தாராதம் எலும் பணிநது சேவேறித்திரிவீ' என்றா. என்றும் 'நங்காயிதென்ன தவம் நரம்போடெலும் பணிநது கங்காளநதோளமேலே காதலித்தான்

காணேடி' என்றும் 'கங்கையும் மதியும் பாம்புங் கடுகையும் முடிமேல வைத்த' என்றும், 'என்பணியாரம் பூண்ட இறைவன்' என்றும் வரும் திருவாக்குகளான அறிக- செறி சோலை- மரங்களடாந்த சோலை 'வெயினுழை பறியாக குயினுழை பொதுமபா' என்றோ மதுரைகாஞ்சியிலும். தென-அழகெனலுமாம் (8)

திருச்செந்தில்

9 தனன தானன தந்தன தந்தன
தனன தானன தந்தன தந்தன
தனன தானன தந்தன தந்தன-தனதான.

கமலமாதுடன் இரதிரை யுஞ்சரி
சொலவொணுதம டந்தையா சந்தன
களப சீதள கொங்கையில் அங்கையில் இருபோதேய

களவுநூல்தெரி வஞ்சனை யஞ்சன
விழியில் மோகித கந்தசு கந்தரு
கரிய வோதியில் இரதாழ் கந்தனில் . மருளாதே

அமல மாகிய சிந்தைய டைந்தகல
தொலைவி லாதஅ றம்பொரு ளின்பமும
அடைய வோதியு ணாநது வணந்தபின அருள்தானே

அறியு மாறுபெ றும்படி யனபினின
இனிய நாதசி லம்பு புலம்பிடும்
அருண ஆடக கிண்கிணி தங்கிய அடிதாராய்

குமரி காளிப யங்கரி சங்கரி
கவுரி நீலிப ரம்பரை யம்பிகை
குடிலை மோகினி சண்டினி குண்டலி எமதாய்

குறைவி லாளுமை மந்தரி யந்தரி

வெகுவி தாகம சுந்தரி தந்தருள

குமர மூஷிக முந்திய ஐங்கர

கணராயன்

மமவிநாயகன நஞ்சமிழ கஞ்சகி

யணிக சானன விமபனே ரமபுலி

மவுலி யானுறு சிந்தையு கந்தருள

இளையோனே

வளரும் வாழையு மஞ்சளும் இஞ்சியும்

இடைவி டாதுநெருங்கிய மங்கல

மகிமை மாநகா செந்திலில் வந்துறை பெருமானே.

(இ-ள்) குமரி-அழியாத தன்மையுடையவளும், காளி-
கறுப்பு நிறமுடையவளும், பயங்கரி - தீமை செய்பவர்
களுக்கு அச்சத்தைச் செய்பவளும், சங்கரி-ஆனமாககளுக்
குச் சுகத்தை ஊட்டுகின்றவளும், கவுரி-பச்சைநிறமுடை
யவளும், நீலி-தூக்கையும், பரமபரை-தேவியும், அம்பிகை-
உலகத்துக்குத் தாயும், குடிலை-பிரணவமந்திரமா நிருப்பவ
ளும், யோகினி-யோகத்தைச் செய்பவளும், சண்டினி-பாபத்
தினமேல கோபமுள்ளவளும், குண்டலி-குண்டலிசத்தியா
யுள்ளவளும், எமது ஆயி-எமமுடைய தாயாக உள்ளவளும்,
குறையிலாள்-எக்குறையாடுமில்லாதவளும், உமை-உமைஎன்
றதிருநாமந்தரித்தவளும், மந்தரி-மந்தமான இசையுடையவ
ளும், அந்தரி-ஆகாயத்திலுள்ளவளும், வெகுவித ஆகம சுந்
தரி-பலவகைப்பட்ட ஆகமங்களிலே பிரதிபாதிக்கப்பட்ட
அழகுடையவளுமாகிய உமாதேவியா, தந்து அருள் -
பெற்றருளிய, குமர - திருக்குமானே', மூஷிகம் - பெருச்
சாளிபை, உந்திய-செலுத்திய, ஐங்கரம் - ஐந்துகரங்கள்

யுடைய, கணராயன-கணராஜனும், மமவிநாயகன்-நமது
 விநாயகப் பெருமானும், கஜானன விம்பன் - அழகிய
 யானை முகத்தை யுடையவருமாகிய கணேசப் பெரு
 மானுக்கும், நஞ்சு உமிழ் 'கஞ்சுகி - விஷத்தைக் கஞ்சு
 கின்ற பாம்பை அணிந்தவனுமாகிய, ஓர் அம்புலி மவு
 லியான - சந்திரனை அணிந்த சடையுடையவராகிய சிவ
 பெருமானும், உறு சிந்தை உகந்து அருள்-மிக்க தமது
 மனத்தில் விரும்பியருளிய, இனையோனே-முருகனே', வள
 ரும் வாழையும்-வளாகின்ற வாழைமரமும், மஞ்சளும்-மஞ
 சட்செடியும், இஞ்சயும் - இஞ்சிசெடியும், இடைவிடாது
 நெருங்கிய - இடைவிடாமல் நெருங்கியுள்ள, மங்கலம் -
 பொலிவுபெற்ற, மகிமை-பெருமையுடைய, மா நகா-சிறந்த
 நகரமாகிய, செந்திலில் - திருச்செந்தூரில், வந்து உறை -
 வந்து தங்கிய, பெருமானே - பெருமானே', கமல மாது
 உடன் - செந்தாமரை மலரில் வசிகும திருமகளும், இந்தி
 ரையும்-இந்திராணியும், சரிசொல ஒணு-ஒப்புச்சொல்லமுடி
 யாத, மடந்தையா-பெண்களது, சந்தனம் களபம்-சந்தனத்
 தையும் கலவைச் சாந்தையும பூசிய, சீதள கொங்கையில்-
 குளிராச்சிபொருந்திய ஸ்தனங்களிலும், அமகையில்-அழகிய
 கைகளிலும், இருபோது எய - இரண்டு' குவளைமலர்களை
 ஒத்த, களவு நூல் தெரி-களைவப்பற்றிச் சொல்லும் சாத்தி
 ரத்தைத் தெரிந்த, வஞ்சனை-பொய்யையுடைய, அஞ்சன
 விழியில்-மைதிட்டிய கண்களில், மோகித-மயக்கத்தைத்தரு
 கின்ற, கந்த சுகம் தரு - வாசனையாகிய சுகத்தைக் கொடுக

கின்ற, கரிய ஓதியில் - கருநீரம் பொருந்திய கூந்தலிலும், இரது முகமதனில்-சந்திரனை ஒத்தமுகத்திலும், மருளாது-மயங்காமல், அமலம் ஆகிய - பரிசுத்தமான, சிந்தை அடைந்து-மனத்தைப் பெற்று, அகல-அகன்ற, தொலைவு இலாத - முடிவிலலாத, அறம் பொருள இனபமும் - தாமாதத காமமும், அடைய-அடைவதற்கு, ஒநீ உணர்ந்து-கூறுத தெரிந்து, தணந்தரின்-முடிந்தரிக்கு, அருள-திருவருளை, அறியும் ஆறு - அறியும் ஞானத்தை, பெறுமபடி-அடையுமபடி, அன்பினின்-அன்பினாலே, இனிய நாத-இனிமையான ஒலியையுடைய, சிலம்பு புலம்பிடும - சிலம்புகள் ஒலிக்கின்ற, அருண ஆடக-சிவந்த டொன்னலாகிய, கண்கணி தங்கிய-கண்கணி பொருந்தியுள்ள, அடி தாராய-திருவடிகளை அருளசெய்வாயாக என்று

(வி-ரை) திருமகளும் இந்திராணியும் அழகாடி சிந்த வாகளாதலிவ அவர்களினு மிக்க அழகுடையா எனபா 'கமல மாது மடந்தையா' என்றனர்

களபம்-கல்வைச்சாந்து. ஆடவாக்கு அசையை விளைத் துத்த துன்பஞ்செய்யும் உறுப்புகளிற கொங்கைகளேமுதன் மையுடையனவாதலின் அவைகளையே முட்குறினா, கடா அக களிற்றினமே, கடபடா மாதா, படா அமுலை மேற றுகில்' என்று திருவள்ளுவருங் கூறுதல்காணக இக்கருத்தே பற்றி 'திருவள்ளா தாமரை' என்னுந் திருக்கோவையா செய்யுள் உரையில், 'மகளிராக்கு உறுப்பிற் சிந்த உறுப்பாகிய முலைக்குவமையாகப் புணரக்கப்பட்ட கோங்கிக்கு அடை

கொடுக்கக் கடவதன்றோ வெனின், அடை கொடுப்பிற் பிற
 வறுபபுகளுடன் இதனையும் ஒப்பித்ததாம் ஆகலான்
 இதற்கடை கொடாமையே முலைக்கேற்றத்தை விளக்கி நின்
 மது' என்று பேராசிரியர் உரைத்தாரா. பெண்கள் தமது கண்
 களின் இயக்கத்தாலே தமது உட்கருத்துக்களை அவ்வப்
 போது வெளிப்படுத்தும் பேராற்றல் வாயந்தவராதல் பற்றி
 யும் அக்கண்களின் பாவை சமயத்துக்கேற்றபடி அமிழ்தம்
 போலவும் நஞ்சுபோலவும் தோன்றி இன்பத்துன்பங்களை
 ஆகலானும் அவற்றின் பிறழ்ச்சியால் ஆடவாமனம் பிணிக்
 கப்படுதலானும், 'களவுநூல் தெரிவஞ்சனை அஞ்சனவிழி'
 என்றாரா. இவ்வுண்மையினை, 'நாட்டம் இரண்டும் மதிபுடம்
 படுத்தற்குக் கூட்டி யுரைக்குங் குறிப்புரை'யாகும், என
 வருந் தொட்காப்பியர் சூத்திரத்தானும், கண்ணெடு கண்
 ணினை நோக்கொக்கின் வாயச்சொற்கள் எனப் பயனுமில்'
 'கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறு நோக்கங் காமத்திற், செம்பா
 கம் அன்று பெரிது' எனவருந் திருக்குறட்களானும் 'பணியு
 மதற்கு மருநதும் பிறழ்பரிழ்மின்னும், பணியும்புரை
 மருங்குப் பெருந்தோளி ட்டைக் கண்களே' எனவருந் திருக்
 கோவைச் செய்யுளின் அடிகளானும் உணரக் ஒதி-கூந்தல்.
 இரதுமுகம்-சந்திரனை ஒத்தமுகம் அமலமாகிய சிந்தை-
 பரிசுத்தமான மனம். அறத்தின் பாகுபாடு அளவிறந்தன
 எனபா, 'அகலதொலைவிலாத் அறம்' என்றாரா. அறம்
 பொருளின் பங்களைக் கூறும் நூல்களை முறைப்படி மரபு
 விலை திரியாத் தொல்லாணை நல்லாசிரியாபால கற்றுணர்ந்து

அறிவு நிரமடிய பின்னரே இவைவன அருளின உண்மை இனிது விளங்குமாதலின் 'அறம் பொருள் . . . பெறும் படி' என்றருளிச்செய்தாரா. புலம்புதல-ஒலிததல. குடிலை என்றது பிரணவ மந்திரத்திற்கு உரியவளாய் இருத்தலின், யோகினி என்றா. 'எத்திரம் நின்றான சசன அததிரம் அவ ஞம நிரபன்' என்றபடி இறைவன யோகவடிவங் கொள்ளுங்கால தானுமயோகவடிவங்கொண்டு ஆனமாகுகளுக்கு யோக ஞானத்தை உணராததுதலான. குண்டலி-பாமபுடேரல மண டிலித்திருக்கும் சத்தி, இதுவே படைப்பைச் செய்வது. உலகத்துக்கெல்லாந் தாயாதலின் 'எமது ஆயி' என்றா. 'சந்ததம் எனக்கு மகிழ் தந்தை நியுண்டு நின் தன்னிடத்து ஏமவல்லி தாயுண்டு' என்றா டிகாலத்தாராகிய இராம லிங்கசுவாமிகளும் உமை என்பதற்குத் தவத்தினின்று தடுக்கப்பட்டவள் என்று பொருள், (மா-பெண்ணே, உ-வேண்டாம்) விநாயகன்-வி-இனமை, நாயகன்-தலைவன், தனக் கொரு தலைவனில்லாதவன் என்பது பொருள்.

தக்கன சாபத்தால கலை குடையப்பட்ட சந்திரன் சிவ பெருமானிடத்தே அடைக்கலம் புதுத, அவனைக் காப்பாற்றுகிறதம் சடையினகண்ணே தரித்தராதலின், 'அம் புலிமவுலியான்' என்று சிவபெருமானைக் குறித்தாரா. இறைவன் ஞானவடிவமான சந்திரனைச் சூடுதல தமது பேரறிவுடைமைபை விளக்கும் என்பதனை, 'தூமதி சடையிசைச் சூடுதல தூநெறி ஆமதி யானென அமைத்த வாறே' என்றும் பட்டினத்தார் திருவாக்கான் அறிக. (9)

10 தன்னதன தந்த தந்தன
தன்னதன தந்த தந்தன
தன்னதன தந்த தந்தன-தனதாந

இருகுழையெ நிரத கெண்டைகள்

ஒருகுமிழ டாந்தி வந்திட

இணைசிலைநெ ரிரதெழுந்திட

அணைமீதே

இருளளக பந்தி வஞ்சியின

இருகலையு டனகு லைந்திட

விதழமுத ருந்தி சிங்கியின

மனமாய

முருகொடுக லந்த சந்தன

அளறுபடு குங்கு மங்கமழ

முலைமுகடு கொண்டெ ழுந்தொறு

முருகார

முழுமதிபு ரிந்த சிந்தூர

அரிவைய ருடனக லந்திடும

அறிவிலனந லம்பி நதிட

அருளவாயே

எரிவிடநி மிரந்த குஞ்சியின

நிலவொடுமெ ழுந்த கங்கையும

இதழியொ டணிந்த சங்கரா

களிகூரும்

இமவரைத ருங்க ருங்குயில

மரகதநி நந்த ருங்கினி

யெனதுயிரெ னுந்தரி யமரிகை

பெருவாழ்வே

அரைவட்டம் லம்பு கிண்கிணி

பரிபுரநெ ருங்கு தண்டைகள்

அணிமணிச தங்கை கொஞ்சிட

மயிலமீதே

அகமகிழவு கொண்டு சந்ததம்

வருகுமா முனறி ஷின்பு ம

அலைபொருத செந்தில தங்கிய

பெருமானே

(இ-ள) எரிவிடம் - எரிகின்ற விஷமானது, நிமிர்ந்த குஞ்சியின்-ஒங்கியசடையில, நிலவொடு எழுந்த கங்கையும-சந்திரப்பிறையுடனே ஆரவாரத்தோடு வந்த கங்கையையும், இதழியொடு அணிந்த சங்கரா - 'கொன்றமாலையுடனே தரித்துக்கொண்ட சிவபெருமான, களிகூரும் - மகிழ்ச்சி மிக்ககொள்ளும், இமவரை தரும கரும் குயில் - இமயமலை அரசன் பெற்ற கரிய குயில் டோன்றவரும், மரகத நிறம் தரும கிளி - பசுமை நிறத்தையுடைய கிளிபோன்றவரும், எனது உயிர என்ன திரியம்பகி - என்னுடைய உயிரென்று சொல்லப்படும் மூன்று திருக்கண்களுடையவளுமாகிய உமாதேவியாரது, பெருவாழவே - பெரிய வாழ்வுபோன்ற திருக்குமாரனே', அரை வடம் - அரையிலே அணியும் மாலையும், அலம்பு கிண்கிணி-சபதிக்கும கிண்கிணியும், பரிபுரம்-சிலம்பும், நெருங்கு தண்டைகள் - நெருங்கிய தண்டைகளும், அணிமணி சதங்கை - அழகிய மணியாலாகிய சதங்கையும், கொஞ்சிட-மிழ்ற, மயிலா'து மயிலினமேல், அகம் மகிழ்வு கொண்டு - மன மகிழ்ச்சியோடு, சந்ததம் - எப்போதும், வரு குமர - வருகின்ற மூருகனே', முனறிலின புறம் - திருக்கோயிலின் முற்றத்தில, அலை பொருத - அலைமோதுகின்ற, செந்தில தங்கிய - திருச்செந்தூரென்னுந் திவ்விய தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, பெருமானே - பெருமானே', இருகுழை-இரண்டு குண்டலங்களையும், எறிந்த கெண்டைகள் - தாக்கிய கெண்டைபோன்ற விழிகள், ஒரு குமிழ் அடாந்து வந்திட-ஒரு குமிழ்போன்ற மூக்கை

நெருங்கி வரவும், இணைசிலை - இரண்டு விலையொத்த புருவங்களும, நெரிந்து எழுந்திட - நெரிப்புக்கொண்டு விளங்கவும், அணைமீது - படுக்கையின்மேல், இருள் அளசுபந்தி - இருண்ட கூந்தலின் ஒழுங்கு, வஞ்சியின் - வஞ்சிக்கொடி போன்ற இடையிலே, இருகலையுடன் - தரிதக் கலையுடனே, குலைந்திட - அவிழ்ந்துவிழவும், இத்தம் அமுது - இத்தினைது அமிரதத்தை, அருந்து சிங்குவின - பருங்கினர் நாவினால், மனம் மாய-நெஞ்சு அழியவும், முருகொடு-பரிமளத்தோடு கலந்த சந்தனம்-சேர்ந்த சந்தனமும், அளறுபடு - சேராக உள்ள, குங்குமம் கமழ்-குங்குமம் மணக்கின்ற, முலை முகடு கொண்டு - முலையாகிய உச்சியைப்பற்றி, எழுந்தொறும்-எழும்போதெல்லாம், முருகு ஆர வாசனையை துகர், முழு மதி-பூரண சந்திரனையொத்த முகத்திலே, சிந்தூரம் புரிந்த-சிந்தூரப்பொட்டை விருப்பத்துடன் அணிந்த, அரிவையருடன்-பெண்களுடன், கலந்திடும்-கூடி வாழ்கின்ற, அறிவிலன்-அறிவிலலாதவனாகிய அடியேனாகு, நலம்பிறந்திட-நன்மை உண்டாக, அருள்வாய் - திருவருள் செய்வாயாக.

(வி-ரை) குமீழ் என்றது குமிழ்போன்ற மூக்கை; உபமான வாசகத்தால் உபமேயம் சொல்லப்பட்டதால் இஃது உருக்க உயாவு கவிச்சியணி. கண்களின் நீட்சியையும் விரைந்து பாயும் நோகத்தையும் கூறுவார் 'குழை எறிந்த வெண்டைகள் குமிழுடனது எந்திட' என்றார். இவ்வாறே அதிவீரம் பாண்டியரும்,

குமிழ்மிசை மறிநது குழையெதிரா நடநது
கொலைதொழில் மரலியைப் பயிற்றி
அமிழ்தினின் விளாததுள நஞ்சினிற கருகி
யையரிசி தறிமை தோயநது
கமலமென மலரை வனம்புகுத தியவேற
கண்ணினை மாநம நுணைக்கந
தமதெனக் கவாநது கொண்டவோ மடமான
தடங்கணின செயல கவாநதனவோ,

என்று கூறியது காண்க. சிவகுவு-நாககு முருகு-பரிமளம்.
அரிவை என்றது ாண்டுப் பருவப்பெயரன்று பசுர்தன
வேணடுகோளால பூமியினமேல் வந்த கங்கை செருக்குறு
உயிராக்ளை அழிக்கத் தலைப்படுகையில், சிவபெருமான தமது
சடையின்கண அஃது ஒரு திவ்லையாக அடங்கச்செய்தவா.
இதனை,

மலைமகளை ஒருபாகம் வைத்தலுமே மறொருத்தி
சலமுகத்தால அவனதலையில் சாருமது என்னேடி
சலமுகத்தால அவனதலையில் சாராளேல் உலகமெல்லாம்
பிலமுகத்தால உகப்பாயநது பெருங்கேடாளு சாழலோ.

என்னும மணிவாசகப் பெருமாவ திருவாககான உணாக.
இதழி-கொன்றை. கொன்றைமாலையை இறைவன் சூடுதலை,
'கண்ணிகார நறுங்கொன்றை, காமா வண்ண மாபிற
முருங்கொன்றை' என்று பெருந்தேவனா கூறுமாற்றான்
அறிக. சிவபெருமானுக்குக் கொன்றை அடையாளப்பூ;
அது பிரணவத்தின் வடிவமாய் இருத்தலின், அதனைச் சூடு
வோ பிரணவத்தால அறியப்படும், பரம்பொருளாவா

என்பது தோன்றுதல் காணக சங்கரா ஆனமாகருங்கு
 இன்பத்தைச் செய்வா, சங்கரா தருத்தா எனினுமாம்.
 சங்கரா காரணனாகிய இவ்வனை இன்பஞ்செய்வன என்று
 கூறுதல் பொருநதுமோ எனின்? பொருநதும் எனனை?
 படைத்தல், காததல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என
 னும் ஐந்தொழிலுக்கும் இவ்வா இவரே ஆதலினாலும்;
 அயன், அரி முதலினோ இவா எவலினாலே படைத்தல்
 காததல்களைப் புரிவதன்றித் தாமே ஒரு தொழிலை இயற்று
 தருகு ஆய்வினாதலினாலும், அழித்தல் தொழில் ஆனமாக்க
 கருங்கு இளைப்பாற்றாதலேயன்றி வேறன்மையானும் இவ
 வைந்து தொழில்களும் அருளாலே செய்யப்படுவனவே
 யன்றிப் பிறிதினமையானும் என்பது இக்கருத்துப்பற்றி
 உமாபதி சிவாராய சுவாமிகள் சிவபிரகாசத்தில,

‘வற்புவை அரனருளின் திருவிளையாட்டாக இயம்புவா
 அணுகுகள இடாககடனினது மெடுத்தே [கள
 ஊழ்மிகஅருளபுரித லேதுவாக உரைசெய்வா
 ஒடுககமஇளைப் பொழித்தல் மறைத்த
 தோற்றமல் பாகமவாக காததல் போகந் துப்பித்தல்
 திரோதாபி நிறுத்த லாகும்
 போற்றலரும் அருளருளே யன்றி மறுப்பு கனறவையும்
 அருளொழியப் புகலொணாதே’
 என்று திருவாயமலார்தருளினா.

‘ஆமையவா தருங்கருங்குழில்’ என்று பாடமோதித்
 தெய்வயானை என்று கூறுவா கூறு, தெய்வயானை அமமை
 யாருக்குப் பசு நி, மின்மையானும் மூன்று விழிகளின்மை

யானும், 'சங்கராகளிகூரும்' எனபதனோடு இபையாமையா
னும், பொருந்தாமை காணக திரியம்பகி-மூன்று கணகளை
யுடையவள 'தம்பொருள எனப தமமக்கள்' ஆதலின்
'திரியம்பகி பெருவாழ்வே' என்றா (10)

11 தநத தானன தானன தநத தானன தானன
தநத தானன தானன-தனதான.

வெஞ்ச ரோருக மோகடு நஞ்ச மோகய லோடு
வினபசாகர மோவடு வகிரோமுன்
வெநதுபோனபு ராதன சம்பராரிபு ராரியை
வென்ற சாயக மோகரு விளையோகண
நஞ்ச மோயம தூதுவா நெஞ்ச மோவெனு மாமத
சங்க மாதாப யோதர மிகமுழகி
சங்கையோவிரு கூதள கநத மாலிகை தோயதரு
தண்டை சோகழ லீவதும் ஒருநாளே
பஞ்ச பாதக தாருக தண்ட நீறெழ வானவா
பண்டு போலம ராபதி குடியேறப
பங்க யாசனா கேசவ பஞ்ச லேயென மாலவரை
பங்க நீறெழ வேலவிடும் இளையோனே
செஞ்ச டாடவி மீமிசை கங்கை மாமதி தாதகி
திங்கள் குடிய நாயகா பெருவாழ்வே
செண்ப காடவி நீடிய துங்க மாமதில குழந்தரு
செந்தில மாநகா மேவிய பெருமாளே.

(இ-ள) பஞ்ச பாதக தாருக தண்டன் நீறு எழ-
பஞ்சமகா பாதகங்களைச் செயது வந்த தாருகாசுரனானவன்
அழியவும், வானவா - தேவர்கள், பண்டுபோல - முன்போ

லவே, அமராவதி குடி ஏறி-தெய்வலோகத்திற்குக் குடிபுகவும், பங்கயாசனா-தாமரை மலரை இருக்கையாகவுடைய பிரமதேவனும், கேசவா-திருமாலும், அஞ்சல ஏன-தஞ்சமென்று கூறிக் குறையிரப்பவும், மாலவரை - பெரிய கிரௌஞ்சுகிரியை, பங்கம நீறு எழ-தோலவியடைந்த சார்ம் பராகவும், வேலவிடும்-வேறப்படையைச் செலுத்தும், இளையோனே-இளையவனே! செமசடாவி மீமிசை-சிவந்த சடையாகிய காட்டினமேல, கங்கை-கங்கையையும், மாமதி-சிறந்த சந்திரனையும், தாதகி-ஆததி மலரையும், திங்கள்-சந்திரனையும், சூடிய- தரித்துள்ள, நாயகா-சிவபெருமானது, பெருவாழவே-பெரிய செல்வமே!, செண்பகாடவி - செண்பகக்காடு, நீடிய- சிறந்த, துங்கம் மாமதில-உயர்ந்த பெரிய மதில்கள், சூழ்தரு-சூழ்ந்துள்ள, செந்தில மாநகா-திருச்செந்தூரானனுந் திவ்விய தலத்தில், மேவிய-எழுந்தருளியுள்ள, பெருமானே-பெருமானே!, வெம சரோருகமோ-விரும்பத்தக்க தாமரை மலரோ, கடுஞ்சமோ-மிகக் ஆலகால விஷமோ, கயலோ - கயலமீனோ, நெடு இனப சாகரமோ - சிறந்த இனப்பகடலோ, வடு வகிரோ-மாமபிஞ்சின் பிளவோ முனவெந்துபோன-முனனொருகால் வெந்தழிந்த, புராதன-பழைய, சம்பராரியை-மன்மதனை, புராரி - சிவபெருமான, வென்ற - வெற்றிகொண்ட, சாயகமோ- அம்போ, கருவிளையோ - கருவிளையாலரோ, கண்-கண்கள், யமதூதுவா நெஞ்சமோ-யமதூதருடைய மனடோ, எனும் மாமத - என்று சொல்லும் மிக்க மதத்தையுடைய, சங்க மாதர் -

சங்கு வளையலகளைத் தரித்த பெண்களுடைய, பயோதரம்
அதில்-ஸ்தனங்களில், மூழ்கு-முழுகுகின்ற, ஈனதை-அச்சம்,
ஒவ-நீங்க, இருகூதள கந்த மாலிகை-பெரிய கூதள மலரா
கிய வாசனை பொருந்திய மாலை, தோய்தரு-அணிந்துள்ள,
தண்டைசோ-பரிசை தரித்த, கழல் ஈவது - திருவடிகளை
எனக்கு தருவது, ஒரு நாள்-எநநாளோ?

(வி-ரை) வெம்மை-விருப்பம் 'வெம்மை வேண்டல்'
என்பது தொல்காப்பியர் நூத்திரம் விரி கூடுங் குறிப்பை
உணர்த்துஞ் சிப்படி நோக்கத்தால் ஆடவருக்குப் பேரினம்
பயத்தல் பற்றி அதனை 'இன்பசாகரம்' என்றா மாமபிஞ்
சின பிளவு கண்ணை ஒத்திருத்தலின் அதனை கண்ணோடு
ஒப்பித்ததா கண் பொது நோக்கத்தான நோக்கப்பட
டாருக்குச் செய்யும் துன்ப மிகுதியினால் அதன் கொடுமை
யைச் சி, பபிக்கக் கருதி அம்பென்று வாளாகூறுது 'வெந்து
போன புராதன சம்பராரிபுராரியை வென்ற சராய்கமோ'
என்றா மனமதனைச் சிவபெருமான நெற்றிக் கண்ணால்
எரித்தாரென்பது உண்மையாயினும் அம்பால் எரித்தா
ரெனுகூறியது எடுத்துக்கொண்டபொருளைச்சிறப்பிக்கும்
பொருட்டுக் கூறும் கவிமரபு புராரி-திரிபுரங்களை எரித்த
வா. இரண்டனுருபைப் பிரித்துக் கூட்டுக் இங்ஙனம்
பிரித்துக் கூட்டுவதற்கு விதி விரயோக விவேகத்திற் காண்க.
'மாதா யமனும் அவாதமமைவிழியே வஸபாசம், பிரித்தரும்
அலகு, பெருநரகம்' என்றா சிதாபரசுவாமிநரும். 'மாதா
பயோதரம் என்றதற்குக் காதலை விளைவிக்கும் தனங்கள்

என்றாரைப்பரிணுமமையும் மூழ்குதல்-மனஞ் செலுத்திப்
 பிறிதொன்றை நினையாதிருத்தல் சங்கை-அச்சம் கழல்-
 ஆகுபெயரான திருவடியை உணரத்திறந்து கழல் - வீர
 கொண்டை, பஞ்சபாதகம்-பொய் சொல்லல், களஞ்ஞண்டல்,
 களவுசெய்தல், கொலை செய்தல், காமங் கொள்ளல். அம்
 ராவதி-இந்திரலோகம் பங்கயம் ஆசனா - பங்கயாசனர்.
 கேசவ -கேசி எனனும அசுரனைக் கொண்டவா, அழகிய
 மயிரை உடையவா, சடாடவி, வடமொழிச்சந்தி. தாதகி-
 ஆத்தி, வாதஸூரிகள் புராணம் காண்க. (11)

12 தனன தனதன தனதன தனதன

தனன தனதன தனதன தனதன

தனன தனதன தனதன தனதன-தனதான.

களப மொழுகிய புளகித முலையினா

கடுவு மமிரதமும வீரவிய விழியினா

கழுவு சரியழ கொழுகிய குழலினா

எவரோடும்

கலக மிகுகய லெறிகுழை வீரகியா

பொருளி லிளைஞரை வழிபடு மொழிகொடு

தளர விடுபவா தெருவினி லெவரையும் நகையாடிப்

பிளவு பெறிலதி லளவள வொழுகியா

நடையி லுடையினி லழகொடு திரிபவா

பெருகு பொருள்பெறி லமனியி லிதமொடு குழை

பிணமு மண்பவா வெறிதரு புனலுணும்

அவச வனிதையா முடுகொடு மண்பவா

பெருமை யுடையவா உரவினை விடவுருள் புரிவாயே

அனையி லுறைபுலி பெறுமக வயி று
 பசவி னிரைமுலை யமுதுண நிரைமகள்
 வசவ னெடுபுலி முலையு ன மலையுடன் உருகாநீள
 அடவி தனிலுள உலவைகள் தளிரவிட
 மருள மதமொடு களிறுகள பிடியுடன்
 அகலவெளியுயர பறவைக ணிலமவர விரலசேரோழ்
 தொளைகள் விடுகழை விரலமுறை தடவிப
 இசைகள் பலபல தொனிதரு கருமுகில
 சுருதி யுடையவ னெடியவன் மனமகிழ மருகோனே
 துணைவ குணதர சரவண பரம

முருக குருபர வளரறு முககுத
 துறையி லலையெறி திருநக ருணதரு பெருமனே.

(இ-ள) அனையில-குகையில், உறைபுலி பெறுமகவு-
 வசிக்கின்ற புலி என்ற குட்டி, அரிவதரு பசவின-நீருண்
 னும பசவினுடைய, முலை அமுது உண-முலைபினின்று
 பொழியும் பாலை குடிக்க, நிரைமகள்-பசவின பெண்
 கன்று, வசவனெடு-ஆண்கன்றுடன், புலிமுலைஉண-புலியின்
 முலையை ஊட்ட, மலையுடன் உருகா-மலையுடனே உருகு
 கின்ற, நீள அடவிதனில-உளஉலவைகள்-நீண்டகாடகன்கண்
 உள்ள மரங்கள், தளிர்விட-தளிராக, களிறுகள் பிடியுடன்
 மதமொடு மருள - ஆணயானைகள் பெண்யானைகளுடன்
 மதங்கொண்டு மருட்சி அடைய, அகலவெளி உயிர பறவை
 கள்-அகன்ற ஆகாயத்தே உயரப்பறக்கின்ற பறவைகள்,
 நிலம் வர-பூமியில் வர, விரலசோ-விரலைச சோககின்ற, ஏழ்
 துளைகள் விடுகழை-எழுதுளைகள் விட்ட புலலாங்குமுலை,

விரலமுறை தடவிய-விரலால முரையே தடவின, இசைகள் பலடல-பலவகைப்பட்ட இராகங்கள், தொனிதரு-சபதிக கின், கருமுகில-கரிய மேகம் போன்ற திருமேனியை யுடையவனும, சுருதி உடையவன்-வேதங்களால் துதிககப் பட்டவனும, நெடியவன்-உலகமெல்லாம் நீண்டவனுமாகிய திருமாவ, மனம் மகிழ் மருகோனே-மனமகிழ்ச்சி அடை கின்ற மருமகனே, துணை-எல்லோருக்கும் துணையா யிருப்பவனே, குணதா - எண்குணங்களை உடையவனே, சரணபவ-சரணப் பொய்கையில் அவதரித்தவனே, நம முருக-வணங்கத்தக்க இளையவனே, குருபர - மேனமை பொருந்திய குருவாக இருப்பவனே, வளா அறுமுக-ஊழி தோறும் வளாகின்ற ஆறு திருமுகங்களை உடையவனே, குக-அடியார மனக்குகையில் எழுந்தருளி யிருப்பவனே, துறையில் அலை ஏறிதரு நகா உறைதரு பெருமானே-துறையிலே அலைகளை வீசுகின்ற அழகிய திருச்செந்தூர எனனும நகரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே, களபம் ஒழு கிய புளகித முலையினா-கலவைச்சாந்து பூசிய குமிழ்ப்பை யுடைய முலைகளையும், கடுவும் அமிரதமும் விரவிய விழியி ன -விஷமும் அமிரதமும் கலந்த கண்களை யுடையவரும், கழுவுசரி புழுகு ஒழுகிய குழலினா-தூயமையான நல்ல மயிராச்சாந்து தடவிய கூந்தலை யுடையவரும், எவரோடும்- யாவரோடும், கலகம்டு கயல எறி குழை விரகியா -காமப் போரைச் செய்யும் கயலன்னுல வீசப்பட்ட குண்டலங்களை அணிந்த தந்திர முடையவர்களும், பொருளில் இளைஞரை- பொருளில்லாத வாஷ்பாகளை, வழிகோடு மொழிகொடு

தளர விடுபவா-விழியைக்கொண்டு பல சொற்களைப் பேசித் தளருமபடி விடுபவரும், தெருவினில் எவரையும் நகையாடி-கெருவிலே எல்லாரையும் புன்னகை செய்து, பிளவு பெறில்-அநநகையில் மைந்தா மனம் வேறுபடுமா யின், அதில் அளவு அளவு ஒழுகியா-அவர்கள் ஆசையின் அவாவுக்கு ஏற்றபடி நடப்பவர்களும், நடையினில் உடையினில் - நடையாலும் உடையாலும், அழகொடு திரிபவா-அழகுடனே உலாவுபவரும், பெருகு பொருள பெறில்-மிகு பொருளைப் பெற்றால், அமளியில்-படுகையில், இதமொடு குழைவோடு-மேனமையுடனும் உருக்கத துடனும், பிணமும் அணைப வா-பிணத்தை யும் தழுவுகின்றவர்களும், எறிதரும் புனல் உணுநர் அவசவனிதைபா-உமிழ்கின்ற எசசிலே உண்கின்ற தன்வசமற்றவருமாகிய விலைமகளிரை, முடுகொடும-அணைபவா-விரைந்து சோகிவார்களாகிய, பெருமை உடையவா-இகழ்ச்சியுடையவர்களது, உறவினை-நடபை, விட அருளபுரி வாய-கைவிடும்படி அருள செயவாயாக ள்-று.

(வி-ரை) தம்மால் விரும்பப்பட்ட ஆடவர்களுக்கு இன்பத்தையும் விரும்பப்படாதவருக்குத் துன்பத்தையும் விளைத்தலுற்றி விழிகளை 'கடுவு மமிாதமும விரவிய விழியினா' எனறா. அன்றிப் பொதுநோக்கால் கடுவையும் சிறப்பு நோக்கால் அமிாதத்தையும் ஒத்திருத்தலின், இவ் விரண்டு பொருள்களின் தனமையும் கலந்தன விழிகள் என்றுரைப்பினும் அமையும் கடு-விஷம இககருத்தே உற்றித் திருத்தக்கதேவர்,

‘சேலனைய சிலலரிய கடைசிவந்தது கருமணியம்
பாலகததுட பதித்தனன படியவாய முனிவரையும்
மாலுறுபப மகிழ்செயவ மாண்பினஞ்ச மமாதமுமே [வே]
போலகுணத்த பொருகயற்சண் செவியுறப போந்தகன்றன

என்றருளிச் செயவாராயினா கணகளின் நீட்சியைச்
சிறப்பிப்பாரா ‘கயலெறிகுழை’ எனறனா பொருள அளிப
பவா யாவராயினும் அவருக்குப் பொய்யபை காட்டி, அவ
ரது அறிவை மயக்கிக் கூடிபட்டின பொருளற்றவுடன் துரத
கூடேவா ராதலின், ‘உட வ்னை விடவருள புரிவாயே’ என்ற
னா. இததன்மையை,

இழிபவா உயாநதோரமூததோர இனையவா கழியா நோயாற்
கழிபவா யாவரேனுங்கண்வலைப்பட்டுநெஞ்சம் [துகாட்டிப்
அழிபவா பொருள்கொண டௌளுக்கெண்ணெய்போலளந்
பழிபடும போகம வீரபார ஆவணப பண்பு சொலவாம்

என வருஉம திருவினையாடற்புராணச் செயயுளானு
மறிக. பெருமை, ஈண்டுச சிறுமையைக் குறிப்பால உணாத
திரறு. குழலோசையின் இனிமையால உருகித் தீயவில்ங்கு
களும தம பொலலாங்கு ஒழிந்தன ஆதலின், ‘புலிபெறு மக
வயிட்டு பசுவின்றை முனையமுதுண’ எனறனா மரங்கள்
தளிர்ந்தன என்றும் வானிற செலலும் பறவைகள் நிலத்தை
நாடி வந்தன என்றும் கூறியது இசையின் சுவைமிகுதியை
உணர்த்தற்பொருட்டெனக் களிற்று - ஆண்யானை; மதக்
களிப்பை யுடையது எபைது தாதுப்பொருள். பிடி-பெண்
யானை. கருமுகில்-கரிய மேகம்போன்ற நிறத்தையுடைய
திருமால்; அன்மொழித்தொகை. சரவணபவன்-சரவநம்

பவன்-நாண்ட புல்லடாந்த காட்டில் அவதரித்தவன் என்பது பொருள். குகன-அடியார் மனக்குகையில் தங்குபவன்; ஆருயிரக குகை தொறும் வதிதலாற் குகன்' என்றதூஉம் காண்க. மலைக்குகையில் உறைபவன், குறிஞ்சியிலக கடவு ளாதலின் குகன் என்றார். (12)

13 தந்ததன் தான் தந்ததன் தான்
தந்ததன் தான்-தன்தான்.

கன்றிவரு நீல குங்கும படை
கஞ்சமலர் மேவு முலைகாட்டிக்
கங்குலசெறி கேச ின்று குலையாமை விலைகாட்டி
கண்களாகடை காட்டி
கன்றுபொரு டுது வென்றுவிலை பேசி
நம்பிவிடு மாத ருடனாட்ட
நஞ்சுபுகி தேரை யங்கமது வாக
நைந்துவிடு மெட கொவ ருருவாவாயே
குன்றிமணி போலச் செங்கண் வரிநாகங்
கொண்டபடம் வீச மணிகூவாய்
கொண்டமயி லேறிக் குன்றியடி மோதிச
சென்றுவடி வேலைக கொடுபோசெய்
மனறலகமழ் பூகந் தெங்குதிரள சோலை
மணடுபட வாவி புடைசூழ
மந்திநட மாடுஞ் செந்திலநகா மேவு
மந்தசூர காலப பெருமாளே.

(இ-ள்.) குன்றிமணிபோல-குன்றிமணியின் நிறத்தை ஒத்த, செம் கண் வரிநாகம்-சிவந்த கண்களையும் வரிகளையு முடைய பாம்பு, கொண்ட படம் வீசம் - பெற்றுள்ள

படத்தை ஆட்டுகின்ற, மணிகூர்வாய்-அழகிய கூர்மையான வாயை, கொண்ட மயில ஏறி-உடைய மயிலினமேல் ஆரோகணித்து, குன்று இடிய மோதி-மலைகள் இடிந்து சரியும்படி தாக்கி, சென்ற வடிவேலை-குறையும் நீங்கிய வடித்த வேற்படையை, கொடுபோசெய-கொண்டு சண்டை செய்கின்ற, மனரல் கமழ்-வாசனை மணக்கின்ற, பூகம தெங்கு திரள சோலை-பாக்கு மரங்களும் தென்னமரங்களும் திரண்ட சோலைகளும், வண்டுபடு வரவி புடைசூழ்-வண்டுகள் தங்குகின்ற குளங்களும் நான்குபக்கங்களும் சூழ்ந்திருக்க. மஹி நடமாடும் செந்தில் நகா-குரங்குகள் கூத்தாடுகின்ற, திருச செந்தூரத் தலத்தே, அந்த அசுரகால் பெருமானே-அந்த அசுரர்களுக்கு எமனபோன்ற பெருமானே, கனறிவரும் நீலம-மிகக் கீலந்ததையுடைய, குங்கும பரம-குங்குமமும் சந்தனமும் பூசிய, கஞ்சமலா மேஷம்-தாமரைமலரை ஒத்த, முலை காட்டி-ஸ்தனங்களைக் காட்டி, கங்குல செறி கேசம்-இருட்டை ஒத்த கூந்தல், நின்று குலையாமை-நிலை பொறு முடி குலையாதபடி, கண்கள் கடைகாட்டி-கண்களின் கட்டளைக் காட்டி, விலைகாட்டி-விலையை எடுத்துக் காட்டி, பொருள் நன்று தீது என்று விலை பேசி-இப்பொருள் நல்லது இப்பொருள் தீது என்று சொல்லி விலைபேசி, நம்பி விடும மாதா உடன-விருமபும பெண்களுடனே, நாட்டம் நஞ்சுபுரி - அவர்கள் கண்களிலுள்ள விடம் போன்ற காமத்தை விருமபி, தேரை அங்கம் அது ஆக-தேரையின் உடம்புபோல உடம்புமெலிவடைந்து, நைந்து விடுவேனுக்கு

அருள்வாய்-வருநதுபவனாகிய அடியேனுக்குத் திருவருள் புரிவாய் ஏ-று

(வி-ரை) மானகனையும் வெல்லத்தக்க விழியாலும், தாமரை அருமரை ஒத்த தனங்களாலும், மேகத்தை ஒத்த செறிந்த கூந்தலாலும் அறிவை மயக்கும் மாதரை நம்பி அவரது புல்லிய நலத்தை விருமசிப பாம்பினவாய் தேரை போல வருநதுமெவனை அருள் புரிந்து ஆண்டருளவாய் என்பது கருத்து கன்று-மரபுபெயர். கங்குல-இருள். மங்குல-மேகம் சூலையாமை-வினையெச்சம். சூலை, பாமை மலா சூடுமதலை' என்றா, தமமைப புனைவதில் மிக்க வன் மையுடையார் என்றா 'தேரன்' 'நன்று பெரிதாகும்' என்பது தொல்காப்பியம் அந்ததையும் இனத்தையும் பயக்குஞ் சிறப்பிற் றென்பார், 'நன்று பொருள்' என்றார். இக்கருத்தே பாறி, 'வடுவிலா வையதது மன்னிய மூன்றுள், நடுவண் தெயதின இருதலைபு மெய்தும்' என்ற சான்றோர் செய்யுளையுங் காண்க குமரேச-குமரனாகிய ராசனே, அண்மைவிளி. பூகம் பாகுமாம் 'வண்டு படுவாவி' என்றது மலர்கள் நிறைந்திருத்தல் பாறி. நீலம், சிலீமுகத்தை உணர்த்திறது. மணக்குறிப்பை உணர்த்துவதில் உடம்பினும் முகமுட்குமுகத்தினும் கலாகருமகண்களினும் கடைகடையும் சிறந்திருத்தலின, 'கண்கள கடைகாட்டி' என்றார். இக்கருத்துப்பற்றியே அநுநந்திசிவனும 'ஏடுதரு மலாக்குழலார் முலைத்தலைகே இடைக்கேளறிவிழியின படுகடைக்கே' என்றார்.

14 தனததந் தானன தானன தானன
தனததந் தானன தானன தானன
தனததந் தானன தானன தானன-தனதான.

அனிச்சங் காமுகம் வீசிட மாசறு

துவடபஞ் சானத டாகமவி டாமட

அனத்தின தூவிஞ் யாவிய சீடி

மடமானா

அருககன போலொளி வீசிய மாமர

கதபபைம பூணணி வாமுலை மேலமுகம்

அழுத்தும் பாவியை ஆவியி டேறிட

நெறிதாராய்

வினைச்சண டாளனை வினை நீணிதி

தனைககண டாணவ மானநிர் மூடனை

விடககன் பாயதுகா பழனை யோமொழி

பகராதே

விகு பங் கூறிடு மோக விகாரனை

அறத்தின் பாலொழு காதமு தேவியை

விளித்தான பரதுகை நீதர நானருள

பெறுவேனோ

முனைச்சங் கோலிடு நீல மகோத்தி

அடைத்தஞ் சாத இராவண ளீளபல

முடிககன ரோகனை யேவுமி ராகவன

மருகோனே

முனைக்குஞ் சீதநி லாவொட ராவிரி

திரைககங் காந்தி தாதகி கூவிள

முடிககுஞ் சேகரா பேரரு ளாலவரு

முருகோனே

தினைச்செங் கானக வேடுவ ரானவா

தினைத்தந் தோவென வேணி யாகிய

திறு கந் தாவளி நாயகி காமுறம்

எழில்வேலா

சிறககுந் தாமரை யோடையின் மேடையில

நிரக்குஞ் சூலவனை பாலமணி வீசிய

திருச்செந் தூவரு செவக னேகரா

பெருமானே.

(இ-ள்) முனை சங்கு ஒலிடும-முகத்தையுடைய சங்கு கள சபதிக்கின்ற, நீலம் மகோத்தி அடைத்த-நீலநிறம் பொருந்திய பெரிய சமுத்திரத்தைக் கடடி, அஞ்சாத இராவணன்-யாருக்குமாய்ப்படாத இராவணனுடைய, நீள பலம் முடிக்கு-மிகக் வலிவையுடைய முடியைக் கொப்பும் பொருட்டு, ஓரகளை ஏவும்-ஒப்பற்ற அம்மைச் செலுத்தும், இராகவன் மருகோனே-இராமபிரானுடைய மருமகனே!, முளைக்கும் சீத நிலாவொடு-தோன்றுகின்ற குளிர்ந்த பிறையுடனே, அராவிரி-பாம்புகளையும், விரிதிரை கங்காநதி-விரிந்த அலைகளையுடைய கங்கையாறையும், தாகக் கூவி எம்-ஆத்திமலரையும் விலவதையும், முடிக்கும் சேகரா-முடிக்கின்ற சிவபெருமானது, போ அருளால் வரு முருகோனே-மிகக் கருணையினால் தோன்றின முருகனே, தினை செம் கானகம் வேடுவா ஆனவா-தினை விளைகின்ற சிவந்த காட்டிலே வாழும் வேடாகள், திகைத்து அநதோ என-மயங்கி ஐயோ என்று சொல்ல, கணி ஆகிய திடல் கந்தா-வேங்கைமரமாகிய கந்தனே!, வளிநாயகி காமுறும் எழில வேலா-வள்ளிநாயகி விருமபும் அழகையுடைய வேலனே! சிறக்கும் தாமரை ஓடையில்-பூக்களில் உயர்ந்த தாமரை பூத்த ஓடைகளிலும், மேடையில்-மேட்டு நிலங்களிலும், நிறக்கும் சூலவளை-நிறம் பொருந்திய கருவுற்ற சங்குகள், பாஸமணி வீசிய-வெள்ளிய முததுக்களை வீசும், திருச்செந தூர் வருசேவகனே-திருச்செந்தூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் தொழிலையுடையவனே!, சுரர் பெருமானே-தேவர்களுக்கு

நாயகனே', அனிசசம-அனிசசமலரின மேலும், காரமுகம் வீசிட-பஞ்சு கொட்டும் விலலால் அடித்ததனால், மரசு அறு துகள் பஞ்சு-குறும் நீங்கிய தூளாகிய பஞ்சினமேலும், ஆன தடாகம் விடா-குளிராசியாகிய குளத்தைவிட்டு அகலாத, மட அனத்தின் தூவி-இளமை பொருந்திய அனத்தின் இறகினமேலும், குளாவிய சிறு அடி - விளங்குகின்ற சிறிய அடியையுடைய, மடம மாறா-மடப்பம் பொருந்திய பெண்களுடைய, அருககன்போல ஒளி வீசிய-சூரியனைப் போல ஒளி வீசுகின்ற, மா மரகதம் பைமபூண-சிந்த மரகதத்தாலாகியபசுமையான ஆபரணமவிளங்குகின்ற, வாரமுலைப் போல-கசசணிந்த முலையினமேல, முகம் அழுத்தும்பாவியை-முத்ததை அழுத்துகின்ற பாபசு செயலுடையவனும், ஆவி ஐட்டறிட நெறிபாரா-உயிர் கடைத்தேறும்வழியைக் கவனியாத வினை சண்டாளனை-திவினையுடையவனாகிய சண்டாளனும் வீணை-பயன்பற்றவனும், நீள நிதிதனை கண்டு-மிகுந்த செலவத்தைப் பார்த்து, ஆணவம் ஆன பிரமூடனை-அகங்காரமகொண்ட பெரிய மூடனும், விடக்கு அன்பாய நுகர் பாழனை - டிர உயிராகின்ற இமைச்சியை அன்புடனே உண்ணும் பாழானவனும், ஓர்மொழி பகராத-ஒருவாரத்தையும் எதிர சொல்லாமல், விக்ரம கூறிடு மோக விகாரனை - மன மாறுதலைச் சொல்லும் மோகவிகாரமுடையவனும், அறத்தின் லல ஒழுகாத மூடுகவியை - தருமத்தின் வகையில் நடவாத மூடுகவியுமாகிய அடியேனை, நீவினித்து தேவரீர் அழைத்து, உன் பாதுகைதர-உனது மிதியடியைக்கொடுக்க, நான் அருள்பெறுவேனோ-நான் அருளை அடைவேனோ? எ-று.

(வி-ரை) மாதா அடியின் மேனமையை உணர்த்தும் பொருட்டு 'அணிசசம் .சீரடி', எனறா. 'அணிசசமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதா அடிகுரு நெருஞ்சிப் பழம்' எனறா திருவள்ளுவனாரும், 'தடாகம் விடாமடவனம்' என்றது அன்னத்தின் சிறப்பை உணர்த்து பொருட்டு என்க. சிறுமை + அடி = சீரடி எனப் புணர்ந்தது, பண்பின் ஈறு கெட்டு ஆதி நீண்டது 'ஹிபோதல இடையுதரம் இயயாதல' எனனுஞ் சூத்திரம் காண்க மாணா-பெண்கள் மாதா உறுப்புக்கள் பலவற்றுள்ளும் முன்னாத தோன்றிக் கண்களை மயக்குவனவாதலபற்றி, 'பூண்ணிவார முலை மெலமுகம் அழுத்தும் பாவியை' என்றனா இதனை மணிவாரியப் பேருமாள்,

'பூணி, பொலி கொங்கையாவியை
யோவியப் பொருகொழுந்தை,
காணி, கழலை கண்டலை
மென்றோட் கருமரினையே' என்றும்,

'நீங்கரும் பொருகழற் சிறும பலவா நெடுஞ்செட்டி
வாங்கிருந் தெண்கடல வையமு மெய்தினும் யாவா றிலேன
நீங்கரும்பும் மமிழதுஞ் செழுந்தேனும் பொதிந்து செபடிங்
கோங்கரும்புந் தொலைத் தெனனையுமாட் கொண்ட கொங்
[கைகளோ'

என்றும் அருளிச் செய்தமையாலும், 'விசம்பும் நிலனும் ஒருங்குபெயர்வரினும் இக்கொங்கைகளை மறித்து அதன்கண் முயங்குமா நிலையெனத் தன்னின்றி யமையாமை கூறிய வாரூயிற்று' என்று பேராசிரியர் கூறிய உரையாலும்

உணாக இடேறிட-விகாரம, ஈடேறிட வினைச்சண்டாளன்-
திவினைசெய்வவர வினை-பொய்யினபம விருமபி அடும்
பொருளினபம வீடு எனனும் உறுதிப்பொருளகளை அடையாது கழிபவன

‘தவஞ்செய்வார தங்கருமஞ் செய்வார மற்றலலாதார்
அவஞ்செய்வார ஆசையுட பட்டு’

என்று திருவா நவரும் அருளிச் செய்தார்.

மிகக் செல்வம் உண்டாயவழி அறிவு மயங்குதல் இயல்பாதலின், ‘நீவிதிதனைக் கண்டாணவமான நிராமுடன்’ என்று கூறினா. இக்கருத்தே பற்றி, ‘செல்வமென்னும் அல்லலிற் பிழைத்தும்’ என்றும், ‘வாழ்வெனு மையல்’ என்றும், ‘செல்வம் வந்துற்றகாலேத தெய்வமுஞ் சிறி துபேணா’ என்றும் பெரியோர் பலரும் கூறினா. ‘விடக்கு அன்பாய் துகாபாழினை’ என்றா, ஒருபிரிந இழைச்சியை உண்போர் இறைவன் அருளை இழத்தலின்

‘தன்னூன பெருக்கஞ் குத தானபிறி தூணுண்பான
எங்ஙன மாளு மருள்’

என்று திருவாளுவ நாயனார் திருவாய மலாநதருளியது காண்க. முத்தேவி-மூத்தேவி என்பதன் விகாரம். மகோத்திகடல், மகா உத்தி-வடமொழிச்சநதி. இராகவன்-இரகுவமிசததில் தோன்றினவன்; தத்திதாந்த நாமம். முளைக்குஞ்சீத நிலா-இளம்பிறை.

‘முளைக்குஞ் :....சேகர்’—சிவபெருமான. கூவிளம்-விலவம்; ‘கங்கையு மதியும் பாம்புங் கடுக்கையு முடிமேல்

வைத்த அங்கணா' எனபதனாலும் பிறவற்றாலும் அறிக. சிவ பெருமான தக்கன சாபத்தால் கலைகுறைந்த சந்திரனைத் தம சடைமுடியில் சூடிக்கொண்டு அருளசெய்தாரா எனபது புராணவரலாறு பிறையைய சூடுதல் ஞானசொருபன என்னும உண்மையை விளக்குமபொருட்டு எனபா பட்டினத் தடிகளா.

‘தூமதி சடையிசைச சூடுதல் தூநெறி
ஆமதி யானென வமைத்த வாறே’

கங்கையின செருக்கை யடக்கி உயிராகளைக் காக்கும் பொருட்டு அதனை ஒரு சிறு திவலை பாகக்கி சடையி லணிந்தாரா. இதனை,

‘மலைமகளை யொருபாகம் வைத்தலுமே மாற்றொருத்தி
சலமுகத்தா லவனறலையிற் பாயுமது வென்னேடி
சலமுகத்தா லவனறலையில் பாயாளே லுலகமெல்லாம்
பிலமுகத்தே யுகப்பாயநது பெருங்கேடாளு சாழலோ’

என வருஉம் திருவாசகத்தாலும் அறிக

கணி-வேங்கைமரம் கந்தன-ஸ்கந்தன எனனும வட்
சொற்றிறிபு; வளி-வளளி, இடைக்குறை.

நிறக்கும-நிறம் எனனும் பெயாடியாகப் பிறந்த பெய
ரெச்சம சுரா-சுராபானமுடையோ. (14)

திருப்பழறிமலை. (திருவாவினன்குடி)

15 தன்னதன தான தந்த தன்னதன தான தந்த
தன்னதன தான தந்த-தனதான.

கருவினுரு வாகி வந்து வயதளவி லேவ ளாநது
கலைகளபல வேதெ ரிந்து

மதனாலே

கரியகுழன் மாதா தங்கள் அடிசு வடுமார் புதைந்து
 கவலைபெரி தாகி நொந்து மிக வாடி
 அரசகசி வாய வென்று தினமுநினை யாம னின்று
 அறுசமய நீதியொன்றும் அறியாமல
 அசனமிடு வாராக டங்கண் மனைகடலை வாசல நின்று
 அனுதினமு நாண் மினறி யழிவேனோ
 உரகபட மேலவ ளாந்த பெரியபெரு மாள ரங்கா
 உலகளவு மாலம கிழந்த மருகோனே
 உபயகுல தீப வங்க விருதுகனி ராஜ சிங்க
 உறைபுகலி யூரி லன்று வருவோனே
 பரவைமனை பீதி லன்று இருபொழுது தூது சென்ற
 பரமனரு ளாலவ ளாந்த குமரேசா
 பகையகரா சேனை கொன்று அமராசிறை மீளவென்று
 பழநிமலை நீதி னின்ற பெருமானே

(இ-ள்) உரக படாமேல - ஆதிசேஷனது படத்தின்
 மேல, வளாந்த-திருக்கண்வளரும், பெரிய பெருமாள் அரசு
 *கா-பெரியபெருமானாகிய அரசுகளாதப்பெருமானும், உலகு
 அளவு மால் - மூவுலகங்களையும் இரண்டு திருவடிகளால்
 அளந்தருளியவருமாகிய திருமால், மகிழ்ந்த-மகிழும், மரு
 கோனே-மருகனே, உபயகுல தீப-இரண்டு குலங்களுக்கும்
 விளக்குப்போன்ற, விருதுகனி ராஜ சிங்க-விருதைப்பெற்ற
 கவிராஜசிங்கம் என்பவா, உறை புகலியூரில்-வசித்த சீகாழி
 யிலே, அன்று வருவோனே-அக்காலத்தில் ஞானசம்பந்த
 ராக அவதரித்தவனே, பரவை மனைமீதில் அன்று-பரவை
 நாசகியாருடைய திருமாளிகையில் அக்காலத்தில், இரு

பொழுது - இரண்டுமுறை, தூதுசென்ற - சுந்தரமூர்த்தி
 சுவாமிகளின் பொருட்டுத் தூதாகச்சென்ற, பரமன அரு
 ளால்-சிவபெருமான திருவருளால், வளநாத குமரேசா-
 வளநாத குமரேசனே', பகை அசுரா-பகைவார்களாகிய அசு
 ராக்களுடைய, சேனை கொண்டு-சேனைகளே அழித்தது, அமரா
 சிறைமீள்-தேவர்கள் சிறையினின்று மீளும்படி, வென்று-
 வெற்றிகொண்டு, பழநிமலை மீதில் - பழநிமலைமேல், சின்ற
 பெருமானே-நிலைபெற்றுத் தங்கிய பெருமானே', கருவின்
 உருவாகி வந்து-தாயின் வயிற்றில் உருவத்தைப் பெற்று
 வெளிவந்து, வயது அளவினே வளநாது-வயது ஏறும் அள
 விலே வளநாது, கலைகள் பல தெரிந்து-கலைஞானங்கள் பல
 வாய் உணர்ந்து, மதனாலே-மனமதனாலே, கரிய குழல்
 மாதா-கருமையான கூந்தலையுடைய பெண்கள், தங்கள்
 அடிசவடு-தங்கள்து அடியினது தழுமடி, மாபு உதைந்து-
 மாபிற பொருந்தப்பெற்று, கவலை பெரிது ஆகி-வருத்தம்
 மிகுந்து, நொந்து-மனமழிந்து, மிகவாடி-அதிகமும பாட்ட
 முற்று, அரகர சிவாய என்று-அரகர சிவாய என்று
 வாயாற சொல்லி, தினமும் நினையாமல் நின்றும்-ஒருநாளும்
 எண்ணுதொழிந்தும், அறுசமய நீதி - ஆறுசமயங்களின்
 ஒழுக்கங்கள், ஒன்றும் அறியாமல்-ஒன்றும் தெரிந்துகொள்
 ளாமல், அசனம் இடுவார்கள் தங்கள் - சோறுதருவோரு
 டைய, மனைகள்-வீடுகளின், தலைவாசல் நின்று-வாயில்களில்
 நிற்குகொண்டு, அனுதினமும்-நாடோறும், நாணம்இன்றி-
 வெட்கமில்லாமல், அழிவேனோ-அழிந்தபோவேனோ எ-று.

(வி-ரை) 'மாதா தங்களு அடிசவடு மாபுதைந்து' என்றது ஊடல் காலத்து நிகழ்ச்சியை, ஊடுதல் இனபத்தை மிகுத்தலின் மகளிரா ஊடுதல் இயலடி. அஃதினதேல காமம் சிவவாது இது பற்றியே 'துணியுமபுலவியு மிலலாபிடு காமங், கணியங் கருக்காயு மாறு' என்றா நிருவள்ளுந்ம் அறுசம யம்-ஆறுவகைப்பட்டசமயங்கள் அவை அகச்சமயமசைவம், பாசுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வாமமுகம், வைரவம் என்பன புரட்சமயம், உலோகாயதம், பௌத்தம், ஆருகதம், மீமாஞ்சம், மாயாவாதம், பாஞ்சராததிரம் என்பன.

உரகபட மேலாளாத பெரியபெருமான-ஆதிசேஷன் மீது அறிதூயில் கொள்ளும் திருமால். வளாத - கண் வளாத, இறந்தகாலத்தாற் கூறியது வழுவமைதி. நீயே திருஞான சம்பந்தராக அவதரித்தனை எனபா 'விருதுகவி ராஜசிவகம் உரைபுகழி யூரிலன்று வருவோனே' என்றுரைத் தனா பாவையின் ஊடல் தீரக்கச சிவபெருமான தூது சென்ற வரலாற்றைப் பெரிய புராணத்தான காண்க. அடியாப் பொருட்டுச் செய்யத்தகாத செயலையும் செய்த பெருமான் மகன்தலின், 'ஈ கருணை மிகவுடையை' எனபா, 'பரமனருளால் வளாத குமரேசா' என்றா. சிவபெருமான தூது நடந்தமையை,

‘நளளிஞா யாமத்து நாவலா பெருமான
தளளாக காதல தளளா கமம்
ஒருகா லல்ல திருகால நடந்தம்
எளியா கெளிய ராயினா.’

எனவருடம குமரகுருபர சுவாமிகா திருவாககான உணர்க.

பழநி எனபது பொதினி எனபதன மருட (15)

16 தனதன ததத தானன தனதன ததத தானன
தனதன ததத தானன-தனதான.

கதிபை பவி லககு மாதாகள புதியவி ரதன் பூஷண
கனதன வெரபு மேனமிகு மயலான

கவலைம னதத னுகிலு முனதுபா சிதத மாகிய
கனதன மொதத மேனிய முகமாறும்

அதிபல வஜர பாகுவும் அமினுனை வெறி வேலதும்
அரவுபி டிதத தோகையு முலகேழும்

அதிரவ ரற்று கோழியு மடியாவ முததி வாழவுறும்
அபிநவ பதம பாதமும் மறவேனே

இரவிகு லத்தி ராசத மருவிபெ திரதது வீழ்கடு
ரணமுக சுதத வீரிய குணமான

இனையவ னுககு நீணமுடி அரசது பெற்று வாழவுற
இதமொ டளிதத ராகவன மருகோனே

பதினொரு ருததி ராதிகள தபன்மவி ளங்கு மாளிகை
பரிவொடு நிரகு மீசுர சுரலோக

பரிமள காப காடவி வரியளி சுற்று பூவுதிர்
பழநிம லைக்குள மேனிய பெருமாளே.

(இ-ள்) இரவி குலதது-சூரிய குலததுக்குரிய, இராச
தம் மருவி-இராசத குணத்தைப் பொருநதி, எதிர்த்து வீழ்
கடு இரணமுக - பகைவரை எதிர்த்து விரும்புகின்ற மிக்க
போர்முனையில, சுத்த வீரிய குணம் ஆன - சுதத வீரிய

குணத்தைக கொண்ட, இனையவனுக்கு-இனையவனாகிய பர
தனுகு, நீண் முடி-நீண்ட முடியையும், அரசு அது - அரசு
சாட்சியையும், பெற்று வாழ்வு உற-பெற்று வாழும்படி,
இதமொடு அளிதக-அன்புடன் கொடுத்த, ராகவன்-இராம
பிரானுடைய, மருகோனே-மருமகனே', பதினொரு உருத்தி
ராதிகள்-பதினொரு உருத்திராகளது, தபனம் விளங்கும்
பாளிகை-பிரகாசம் விளங்குகின்ற கோவிலில், பரிவொடு
நிற்குமாசுர - அன்போடு நின்றருளும் தலைவனே', சுரா
லோகம்-தெய்வலோகத்தில், பரிமள கற்பக அடவி-வாசனை
பொருந்திய கற்பகச்சோலையிலுள்ள, அரி அளி-வரிபொருந்
திய வண்டுகள், சுற்று பூ உதிர - சூழுகின்ற மலர்கள் சொரி
கின்ற, பழநிமலைக்குள் மேவிய பெருமானே - பழநிமலையில்
பொருந்திய பெருமானே', கதியைவிலக்கும்-மோகத்ததைத்
தடுக்கின்ற, மாதாக்கள்-பெண்களது, புதிய - புதுமையான,
இரதந பூஷண - இரத்தின ஆபரணங்கள் அணியப்பட்ட,
கனதன வெறபு மேல்-பெரிய முலையாகிய மலைகளின்மேல்,
மிசு மயலான-மிக்க ஆசை மயக்கங்கொண்ட, கவலை மனத்
தன் ஆகிலும் - கவலையையுடைய நெஞ்சை யுடையேனா
லும், உனது பிரசித்தமாகிய-தேவரீருடைய கீர்த்திபெற்ற,
கனதனம்-மாறறுயராத பொன்னை, ஒத்த மேனியும் - ஒத்
திருக்கும் திருமேனியையும், முகம் ஆறும்-ஆறு திருமுகங
களையும், அதிபலம்-மிக்க வன்மையையுடைய, வஜரவாகு
வும்-வயிரமணிபோன்ற தோள்களையும், அயில் நுனை-கூரிய
முனையையுடைய, வெற்றிவேல் உம்-வெற்றிவேலையும், அரசு

பிடித்த-பாமபைப்பற்றிய, தோகையும் - மயிலையும், உட்கு
ஏழும்-ஏழலகங்களும, அதிர-அதிருமபடி, அரறறு கோழி
யும்-ஒலிக்கின்ற சேவலையும், அடியா வழுத்தி-அடியார்கள்
துதித்து, வாழ்வுறும்-தங்கள் வாழவை அடைகின்ற, அபி
நவம் பதம்பாதமும்-புதிய தாமரைமலரையொத்த திருவடி
களையும், மறவேன ஒருகாலத்தும் மரக்கமாட்டேன என்று.

(வி-ரை) ஆடவரைத் தமம்பலில் அகப்படுத்தி, வீட
டைவதற்குரிய நலவினைகளைச் செய்யவொட்டாமல் தடுத்து,
அவா பெறுதற்குரிய நற்கதியை இழக்குமபடி செய்வோர்
மகளிராதலின், 'கதியை விட்கு மாதாகள்' என்றா.

இது குறித்தே கலவியிற பெரிய நம்பா,

தூமகேது புவிக்கெனத் தோன்றிய
வாம மேகலை மங்கைய ராலவரும
காம மிலலை யெனிரகடுங் கேடெனும்
நாம மிலலை நரகமு மிலலையே.

என்று கூறுவாராயினா.

கனதன வெறபு-மலைகளை யொத்த பாரமான ஸ்தனங்
கள். கனதன மொத்த மேனி - மேனமையான பொனளை
யொத்த மேனி. வஜரவாகு - வைரமபோல உறுதிபான
தோள்கள். வேலதும் என்பதில் அது, பகுதிப் பொருள்
விகுதி. தோகை-மயிலுக்கு ஆகுபெயர். அபிநவபதம்பாதம்-
பார்க்குநதோறும் புதுமையான அழகுடன் விளங்கும்
தாமரைபோன்ற திருவடி. அன்றி அபிநவம் என்பதைத்
தாமரைக்காக்கி அன்று பூத்த தாமரை எனலுமாம். 'பெறு

தற்கரிய அரசுபோகத்தை இளமையிலே தன தம்பியாகிய பரதனுக்கு மிகக் மகிழ்ச்சியுடன் தந்தவன என்பார், 'இளையவனுக்கு நீணமுடி அரசதுபெற்று வாழவுற இதமொடளித்த ராகவன்' என்றார்

கற்பக-அடவி=கற்பகாடவி என்றாயது வடமொழித் திராகக்சந்தி. 'கற்பகாடவிபா' பொலிபதமமாதெனத் தோற்றிய குமரி' எனக் குமாருருபராகவாமிகள் கூறியதாடங்காணக். அரசது எனபுழியும் அது பகுதிப்பொருள் வீகுதி (16)

17 தானனந தன்னத தானனந தன்னத
தானனந தன்னத-தனதான

காரணந தவரைப பாரடைந துவினைக

காதனெஞ் சயரத

தமொறி

கானரம புதிரத தோலவமும் புறுபொயக

காயமொன றுபொறுத

தடியேனுந்

தாரிணங் குகுழி கூரணந தவிழிச

சாபமொன றுதுத

கொடியாரதம்

தாளப ணிநதவா றோளவநும் பிமிக்கத

தானமெலிந் துவிடத

தகுமோதான

சூரர்துண் பெடப போகடந் துதொழத்

தோயமுஞ் சவட

பொருவேலா

தூய்மைகொண்டசூரத தோகைநின் றபுனச

சூழ்பெருங் கிரியிற

நிரிவோனே

சூரணன கருடத் தாரணன் புகழ்தற

காலமுண் டவருக

சூரியோனே

ஆலையம் பழனச சோலையின புடைசுற்

றுவிறன் குடியிற

பெருமானே.

(இ-ள்) சூராதூண்பெட-சூராகள வெட்டுபெட, போர
கடந்து-சண்டையில் வென்று, தொழ-அனைவரும் வணங்கு,
தோயமும சுவற-கடலும் வாயுமபடி, பொரு வேலை-போரா
செய்யும் வேற்படையை யுடையவனே', தூயமைகொண்ட-
பரிசுத்தம் வாயந்த, குந்தகோகை - குரப பெண்ணாகிய
எள்ளியமமையாரா, நிறு புனம்-வாழந்திருந்த தினைபுனம்,
சூழ்பெருநு கிரியில்-சூழந்த பெரிய மலையில், திரிவோனே-
திரிபவனே', ஆரணன-பிரமனும், கருடததாரானை - கருட
னைக கொடியாகத் தரிதகவனாகிய திருமாலும், புகழ்தகு-
தனைபெட கழம்பொருட்டு, ஆலம-ண்டவருக்கு-விஷத்தை
உட்கொண்டவராகிய சிவபெருமானுக்கு, உரியோனே -
உரிய திருக்குமாரனே', அலையம் கோயில், பழனம் சோலை
யின் புடை-வயல்களையுடைய சோலையின் உட்கத்தை, சுற்று-
சூற்றிக்கொண்டிருக்கி, ஆவிரை குடியின்-திருவானிருக்குடி
என்னுந் திருத்தலத்தே வீற்றிருக்கும், பெருமானே-பெரு
மானே', கார அணிந்த-மேகத்தைத் தரித்த, வரை-மலைகளே
யுடைய, பார அடைந்து-பூமியில் தோன்றி, வினை காதல-
இருவினையால் ஏறபட்ட ஆசையினால், நெஞ்ச அயர தடு
மாறி-மனம் தளர்ந்து தடுமாறும் அடை, கால நரம்பு-
காலையும் நரம்பையும், உ-திரம் தோல - இரத்தத்தையும்
தோலையும், வழம்பு உறு-நிணத்தையும்பெற்று, பொயகாயம்
ஒன்று-பொயயான உடம்பு ஒன்றை, பொறுத்து-சுமந்து,
அடியேனும்-அடியவனாகிய யானும், தார இணங்கு குழல்-
பூமாலை பொருந்திய கூந்தலையும், கூர் அணிந்த விழி - கூர்

மையை அழகாகப் பெற்ற கண்களையும், சாபம் ஒன்று துதல - விலையொத்த நெற்றியையும் உடைய, கொடியா-
பூங்கொடியை ஒத்த பெண்களுடைய, தாள்பணிந்து-பாதங்
களை வணங்கி, பொன் தோள விருமபி - அழகிய தாள்களை
விருமபி, மிக மெலிந்தவிட - மிகவும் மெலிவடைவது,
தகுமோ-பொருந்தாமோ எ-று

(வி-ரை) 'காணரம் புதித தோல வழும்புறு பொயக்
காயம்' என்றா தனித்தனியே பாரததால் அருவருக்கத்
தக்க நரமபு உதிரம் தோல முதலியவற்றால் ஆக்கப்பட்டுச்
சின்னாடகளில் ஆழிவதாதலின, இதனைத் தாங்குதல மிக்க
துன்பம் என்பா, 'பொறுதது' என்றா. இதனை,

குடருங் கொழுவுங் குருதியு மெனபும
தொடரு நரம்பொடு தோலும்—இடையிடையே
வைத்த தடியும் மூழும்பும மூறிவட னுள்
எத்திறத்த ளீரங்கோதை யாள்

என்னும் நாளிச செயபுளானும்,

'ஆனாலுமிந்த வுடம்போடிருத்தல் மிக்க வருவருப்பே'
எனவரும் பட்டி எத்தார் திருவாக்கானும்,

'மற்றுந் தொடர்பாபா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றாக குடம்பு மிகை'

என்னுந் திருவள்ளுவர் திருவாக்கானும் உணர்க.

இக்கருத்தே ப்றி யன்றோ தாயுமானும்,

'காகமொடு கழுகலகை நாய்நரிகள் சுற்றுசோறிடு
துருத்தியைக்

காலிரண்டு நவவாசல பெறுவளா காமவேள்
 நடன சாலையை
 மோகவாசை முறியிட்ட பெட்டியை முமலமிசூந்
 தொழுகு கேணியை
 மொயதது வெங்கிருமி தததுகுமபியை முடங்கலார்
 கிடைசரகுகினை
 மாகவிநதரதனு மினனை யொத்திலக வேதமோதிய
 குலாலனா
 வனைய வெய்யதடி காரனாயமன வந்தடிக்கு மொரு
 மடகலத்
 தேகமான பொயை மெய்யெனக கருதியைய லைய
 மிசை வாடவே
 தெரிவது கரிய பிரமமே அமல சிறுகோதய
 விலாசமே'

என்று அருளிச்செய்வாராயினர்.

கொடியாரா என்றசொல் பூங்கொடிபோல மேனமையாகிய இயல்புடையவா என்றும் கொடிய குணங்களையுடையாரா என்றும் இருபொருள் படுமாறு காண்க. தாள பணிதல-அவா தம்பால் அன்பு கொள்கு அவா விரும்பிய எவற்றையும் தம தகுதி நோக்காது செய்தல். பொருளோள்-அழகிய தோள்; பொனபோலும் அருமையான தோள், பொன்னிப்போல கட்கினிதாய மனத்தைக் கவரத்தக்க தோள் எனப் பலவழியாலும் பொருள் கொள்க. தகுமோ எனபதிலுள்ள ஓகாரம் எதிமறைப்பொருட்டு. 'தோய முஞ்சுவற்பொருள்வேலா' என்றுது சூரபதமன் முருக வேளுடன் போரசெய்ய மாட்டாது கடல்வடிவந் தாங்கி

நின்றபோது, அதனைத் தன சததி வடிவினதாகிய வேலை எவிச சுவரசெய்தனா என்றநிகழ்ச்சியை உட்கொண்டது.

மனமொழி மெய்களான தூயமையுடையவா வள்ளி நாயகியாராதலின் 'தூயமை கொண்ட குரத்தோகை' என்றருளிச் செய்தனா தூயமனத்தாடன தம்பால பேரன்பைச் செலுத்திநின்ற அம்மைக்கு அருள செய்யவேண்டி அவா வாழ்ந்திருந்த தீனைப்புனத்தே பலகாலுஞ் சென்றுமுன்னு, தாம் அன்பு கனிந்த அடியவருக்கு எளியரின எளியராதலை உணராததின நென்பாரா, 'தோகைநின்ற புனசூழ பெருங் கிரியிற் றிரிவோனே' என்றா ஆரணன்-பிரமன, வேதங் களை யுணர்ந்தவன். கருடத்தாரணன் - கருடக கொடியை யுடைய திருமால்

தேவாகளும் அசுரர்களும் கூடி ஒருகாலத்தில் திருப்பாடகடலைக் கடைய அமிரதமும் விஷமும் பிடிந்தன. விடம் மேலோங்கித் தேவாகளை அழிக்கத் தலைப்பட்டதை உணர்ந்த தேவர்கள் அஞ்சி நடுங்கிச் சிவபெருமான திருவடிகளில் விழுந்து பணிநது நிரக, அவா அவ்விஷத்தை உடனே எடுத்து விடுங்கித் தேவா துயரந தீர்த்தனா. அது கண்ட பிரமன திருமால் முதலிய அனைவரும் அவரது அளவிலாற்றலைப்புகழ்ந்து வாழ்த்தினா எனபதாம். இதனை,

கோலால மாகிக் குறைகடலவா யனறெழுந்த
ஆலால முண்டா னவனசதூதா நென்னேடி
ஆலால முண்டிலனே லன்றயனமா லுள்ளிட்ட
மேலாய தேவ ரெலலாம வீடுவாகாண் சாழலோ.

என்னும் மணிவாசகர் அமுதவாககானும் அறிக. திருவாணி என்னகுடி பழனி.

திருவோகம். (சுவாமிமலை)

18 தன்னதன தன்னதன தன்னு தனத்ததன

தன்னதன தன்னதன தன்னு தனத்ததன

தன்னதன தன்னதன தன்னு தனத்ததன - தனதானு

குமரகுரு பரமுருக குகனே குடிசசிறுமி

கணவசர வணநிருதா கலகா பிறைசசடையா

குருவெனந ஓரையுதவு மாயிலா வெனத்தினமு முருகாதே

குயினமொழிநன மடவியாகள விழியா லுருக்குப்பா

தெருவிலன வரதமன மெனவே நடப்பாநகை [வோருந

கொளுமவாக னுடைஈம மனமுடனே பறிப்பவாக ளனே

தமதுவச முறவசிய முகமே மினுகியாகள்

முலையிலுறு துகிலசரிய நடுவீதி நிப்பவாகள்

தனமலியா மனமுறிய நடுவா வழப்பரியாகண் வலையா லெ

சதிசெய்தவ ரவாமகிழ அணைமீது ருககியர்கள்

வசமொழுகி யவரடிமை யெனமாத ரிட்டதொழில்

தனிலுழலு மசடனையு னடியேவழுததவரு டருவாயே

சமரமொடு மசராபடை களரீ தெதிாததபொழு

தொருநொடியி லவாகளபடை கெடவே லெடுததவனி

தனிநிருதா சிரமுருள ரணதூள் படுததிவிடு செருமீதே

தவனமொடு மலகைநட மிடவீர பத்திராகள்

அதிரநிண மொடுகுருதி குடிகாளி கொடகரிசெய [கோடி

தசையுனவு தனிநமகிழ விடுபேய நிரைத்திறைகள் பல

திமிதமிட நரிகொடிகள் கழுகா டரத்தவெறி

வயிரவாகள் சுழலவொரு தனியா யுத்ததைவிடு

திமிரதின கரவமரா பதிவாழ்வு பெறுலவு குருகோனே

திருமருவு புயனயனெ டயிரா வ தக்குரிசில
அடிபரவு பழநிமலை கதிரகாம மு றுவளா
சிவசமய அறுமுகவ திருவே ரகத்திலுறை பெருமானே.

(இ-ள்) அசுரா படை சமரமொடு களமீது எதிர்த்த
பொழுது-அசுராகளுடைய சேனை போர்க்களத்திலே
எதிர்த்தபோது, ஒரு நொடியில் அவர்கள் படைகெட -
ஒருகணப் பொழுதில் அவர்களுடைய சேனை அழிய
வும், வேல எடுத்தது - வேற்படையை எடுத்தது, அவ்னி
தனில்-பூமியில், நிருதா சிரம உருள-அவுணாகளுடைய
தலைகள் உருண்டு விழவும், ரணதூரப் படுத்திவிட்டு செரும்து-
சண்டைக களத்தில் துகளாகும் பேராமீது, தவனமொடு-
தாக்கத்தோடு, அலகை நடமிட-பேய்கள் கூத்தாடவும், வீர
புத்திரர்கள் அதிர-வாள வீரர்கள் அதிரும்படி, கொக்கரி
செய-கொக்கரிககின்ற, நிணமொடு குருதி குடிகாளி-
கொழுப்புடனே இரத்தத்தைக் குடிககின்ற காளியானவள்,
தசை உணவுதனில் மகிழ்-இறைச்சியாகிய ஆகாரத்தில்
மகிழ்ச்சி அடைய, விடுபேய நிரைதிரள்கள்-விடுகின்ற
பேயின் கூட்டங்கள், பலகோடி-பலகோடிகள், திமிதமிட-
கூத்தாட, நரி கொடிகள் கழுஞ் ஆட-நரிகளும் காக்களும்
கழுஞ்ஞளும் மஹிசத்தைத் தின்று ஆட, ரத்தவெறி வயிர
வாக்கள் சுழல்-இரத்தவெறிகொண்டு வயிரவாக்கள் சுழற்சி
யடைய, ஒரு தனி ஆயுதத்தைவிட்டு-ஓர் ஒப்பற்ற ஆயுதத்
தைச் செலுத்தம், திமிரம் தீனகர-ஆன்மாக்களது அக
விருளை ஒழிக்கும் சூரியனே! அமரப்பதி-தேவேந்திரன்,

வாழ்வு பெற்று உலவும் முருகோனே-வாழ்வடையுமபடி
 விளங்குகின்ற முருகனே', திரு மருவு புயன்-திருமகளைச்
 சேரும் தோள்களையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியும், அயனெடு-
 பிரமதேவனுடன், அயிராவதம் சூரிசில-ஐராவதம் என்னும்
 பட்டத்து யானையையுடைய இரதிரனும், அடிபாவு-திரு
 வடிகளை வணங்குகின்ற, பழநிமலை கதிராகாமம் உற்று-பழநி
 மலையிலும் கதிராகாமத்திலும் பொருநதி, வளா சிவசமய-
 வளாகின்ற சைவசமயத்துத் தலைவனே', அறுமுகவ-அறு
 திருமுகங்களை யுடையவனே', திருவேரகத்தில் உறை பெரு
 மாளே-திருவேரகத்தில் தங்குகின்ற பெருமாளே', குமா
 ருருபர - குமாளே குருபரனே', குகனே - குகனே',
 குறச்சிறுமி கணவ - ாளளிநாயகனே', சரவண - சர
 வணனே', நிருதா கலகா - அசுரர்களுக்குத் துன்பஞ்
 செய்பவனே', பிறை சடையா - பிறையைத் தரித்த
 சிவபெருமான, குரு என - குரு என்று, நல உலா
 உதவும் மீயிலா - நலல புகழ்ச்சி வார்த்தையைக் கூறும்
 மயில வாகனனே', என தினமும் உருகாது-என்று ஒவ
 வொருநாளும் மனமுருகாமல், சூயில மொழி நன்மடவியா
 கள்-சூயிலைப்போன்ற இனிய மொழியையும் நலல மடப
 பத்தையும் உடையவாகளும், விழியால உருககுபலா-கண
 களால் நெஞ்சைக் கரைப்பவர்களும், தெருவில் அனவரதம்
 அனம் என நடப்பா-தெருவில் எப்பொழுதும் அன்னம்
 போல நடப்பவர்களும், நகைகொளும் அவர்கள் உடைமை-
 சிரிக்கின்ற ஆடவர்களுடைய பொருளை, உடனே பறிப்பவா

கள்-உடனே அபகரிப்பவர்களும், அணைவோரும்-எததகையோரும், தமது வசம் உடன்தம் வசப்படுமபடி, வசிய முகம் மினுகதியாகள்-வசிகரததையுடைய முகமினுககையுடையவர்களும், முலைமீல் உறு அகில சரிய-தனத்தினமேல் தரித்திருக்கும் ஆடைவிழுமபடி, நடுவீதி நிற்பவர்கள்-நடுதெருவில் நிற்பவர்களும், தன்ம இலியா-பொருளில்லாதவர்களுடைய, மனம் முறிய-மனம் முறியும்படி, நழுவா உழப்பியா-நழுவவிட்டு உழப்புவார்களும், கணவலையால்-கண்ணையாலேரினால. சதி செய்து அவர் அவர் மகிழ-வஞ்சனை செய்து அவ்வாறு மகிழும்படி, அணைமீது உருக்கியாகள்-பஞ்சணையினமேல் உருக்குப்பவர்களுமாகிய விலைமாதர்களுடைய, வசம் ஒழுகி-வசத்தில் ஒழுகி, அவர் அடிமை என-அவர் அடிமை பென்று சொல்லும்படி, மாதா இட்ட தொழில் தனில் உழலும்-பெண்கள் இட்ட தொழிலில் உழலுகின்ற, அசடனை-வீணனை, உன் அடிவழுத்த அருள் தாராய-உன் அடியை வாழ்த்த அருள் செய்வாய் என்று.

(வி-ரை) முழுமுதல் கடவுளாகிய சிவபெருமானுக்குப் பிரணவோபதேசஞ் செய்த பெருமையுடையராதல் பற்றி, 'பிறைசசடையா குருவென நலுரையுதவு மயிலா' என்றருளிச் செய்தனா.

அவ்வரலாறு முருகப்பெருமான் பிரமதேவனைப் பிரணவத்தின் பொருளைச் சொல்லும்படி கேட்க, அவன் அது தெரியாது மயங்கினான். அப்போது அவன் தலையில் குட்டி அவனைச் சிறைபைத்தனா. இதனை யறிந்த சிவ

பெருமான தமமகனாரை வருவித்தது, 'பிரணவப்பொருளை எனக்குத் தெளியச் சொல்லாயாக' எனப் பெருமானைக் கேட்டனா. அதற்கு அவர், 'பிரணவம் குரு சீடக கிரமத் திலதான உபதேசிக்கப்படல வேண்டும், அவ்வாறு நீரும் மாணவராக இருப்பின, நாம் ஆசிரியனாகி உபதேசிப்போமென மொழிந்தனா. அதற்குச் சிவனா உடனப்பட்டு அங்கனே பிரணவப்பொருளைக் கேட்டனா.

சூயிலமொழி நன மடவியாகன-சூயிலபோலும் இனிய குரையுடைய இலக்கண மமைந்த இளமாதா. கண்களின் அழகாலும் பிறழ்ச்சியாலும் ஆடவருடைய மனத்தை உருக்குதலினாலும், கண்களைப்போல உடம்பாட்டுக் குறிப்பை உணராததுவன வேறினமையானும் அறிவு விளங்கித் தோன்றும் சிவந்த உறுப்பாதலினாலும் கண்களே மனத்தை உருக்கும் தன்மையன ஆதலின், 'விழியா லுருக்குபவா' என்று கூறினா இக்கருத்துக்களை, 'நாட்ட மிரண்டும் அறிவுடம் படுததற்குக் கூட்டி யுரைக்குங் குறிப்பு ரையாகும்' என்று தொல்காப்பியனரும், 'கண்ணோடு கண்ணினை நோக்கொக்கின வாய்ச்சொற்கள எனன பயனுமில்' என்று திருவள்ளுவரும்,

சுசுகியான்வைத்த அனபினகனறவன் வாங்கியவென பாசத்திறகாரென்றவன் திலையின்னொளி போன்றவன்தோ பூசத் திருநீறென வெளுத்தாங்கவன் பூங்கழலயாம் [ள் பேசத் திருவார்த்தையிற பெருநீளம் பெருங் கண்களே.

என்று மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் அருளிச்செய்த வாற்றான அறிக.

திருமருவு புயன்-திருமால் ஐராவதக குரிசில - இந்திரன். கதிராகாமம், இலங்கையினகண்ணுள்ள ஒரு சுப்பிரமணிய தலம் திருவேரகம்-சுவாமிமலை (18)

19 தனனா தனத்த தனனா தனத்த
தனனா தனத்த-தனதான.

மருவே செறித்த குழலா மயககி

மதனா கமத்தின

விரகாலே

மயலே யெழுபரி நிதழே யருத்த

மலைநோ முலைக்கு

ஞறவாகி

பெருகாத லுற்ற தமியேனை நித்தல

பிரியாது படச

மறவாதே

பிழையே பொறுத்து னிருதாளி லுற்ற

பெருவாழ்வு பற்ற

அருளவாயே

குருவா யாரு முத்தேசம் வைத்த

குக்கனே குறத்தி

மணவாளா

குளிராகான மிகுத்த வளாபுக மெத்து

குடகா விரிகு

வடபால்வாழ்

திருமால் தனக்கு மருகா உமைக்கொ

சிறுவா கரிக்கும்

இளையோனே

திருவே ரகத்தி லுறைவா யரககா

சிரமே துணித்த

பெருமாளே.

(இ-ள) குருவாய - ஆசாரிய மூத்தியாய, அரற்கும்-
 சிவபெருமானாகும், உபதேசமவைத்த குகனே-உபதேசஞ்
 செயதருளிய முருகனே', குறத்திமணவாளர்-வள்ளியம்மை
 யாரின் கணவனே', குடகாவிரிகுது-மேற்கே யிருந்துவரும்
 காவேரி யாற்றுகுது, வடபால வாழ - வடதிசையிலே வாழ்
 கின்ற, திருமால் தனக்கு மருகா - விஷ்ணுமூர்த்தியின் மரு
 கனே', உமைக்கு ஓர் சிறுவர்-உமாதேவியாருக்கு ஒரு புதல்
 வனே', கரிகும இளையோனே யானே முகவராகிய விநாயக
 ருக்கு இளையவனே', திருவேரகத்தில் உஷ்வாய-திருவேர
 கம் எனனும் ஊரில் வசிப்பவனே', அரக்கர் சிரம துணிதத-
 அசுரர்கள் தலைகளை வெட்டிய, பெருமானே-பெருமானே',
 மருவே செறித்த- பாசனை மிகுந்த, குழலார்-கூந்தலையுடைய
 பெண்கள், மயக்கின்-காம மயக்கத்தால், மதன ஆகமத்தின்-
 மனமதனுகுரிய நூலின், விரகாலே-தந்திரத்தாலே, மயல
 எழுப்பி-ஆசையை உண்டாக்கி, இதழ வாய் அருத்தி-நன்
 மையுடனே இதழமுத்தத்தை ஊட்ட, மலைநா-மலைபோன்ற,
 முலைக்குள-ஸ்தனங்களுக்குள், உறவு ஆகி-பொருந்தி, பெரு
 காதல் உறவு-பெரிய ஆசையைக் கொண்ட, தமிழேயே-தனி
 யவனாகிய என்னை, நித்தல-தினந்தோறும், பிரியாத பட்ச
 முடனே-நீங்காத விருப்பத்தோடு, என பிழை பொறுத்தது-
 எனது குற்றங்களைப் பொறுத்தருளி, இருதாளின் உறவு-
 இரண்டு திருவடிகளிலும் பொருந்திய, பெருவாழ்வு பற்ற-
 பெரிய வாழ்வை அடைவதற்கு, அருள்வாய்-அருள் செய்
 வாயாக எ-று.

(வி-ரை) மதஞுகமம்-இன்பநூல் இதழ்ருததல்-அதர
பாநஞ் செயவிததல் மலை, தனங்களுக்கு வடிவால் உவமை.
பெருங்காதல் என பாலது பெருகாதல் என ஆயிற்று
எதுகை நோக்கி குளிரகா - குளிராச்சி பொருந்திய சோலை.
குடகாவிரி - மோற்சையிலுள்ள காவிரியாறு மீதாபால்
வைத்த ஆசையை ஒழித்தது, உன் திருவடி வாழ்வைப் பெறு
தற்கு அருள்புரிவாய் எனப்பா, 'பிழையே பொறுத்தது நிரு
தாளிலுந் பெருவாழ்வு பற்ற அருள்வாய்' எனறா. இரு
தாளிலுந் பெருவாழ்வு - திருவடியில் இரண்டறக் கலத்த
லாகிய பேரின்பப் பெருவாழ்வு. கரி-யானை, ஈண்டு யானை
முகத்தையுடைய விநாயகரைக் குறித்தது, ஆகுபெயர்

திருமால் மருகன் என்றது முருகப்பெருமான் தேவிமா
ராகிய தெய்வயானையாரும் வள்ளிநாயகியாரும் திருமாலின்
புதலவியராதலற்றி, இதனைப் பின்வரும் தணிகையுரணச்
செய்யுளானும் அறிக

செந்திரு மணந்த கேள்வ னுரிாததரு டெய்வக கப்பிர
சுந்தரி பழுத வல்லி பென்பவா சடாவேர செங்கை
மைந்தனை மணப்ப வுன்னி மலாவிரி சரவணத்து
முந்தருந் தவங்க ளாற்ற முருகனாங் கணமிக கூறும் (19)

20 தானன தத்தன தத்தன தத்தன
தானன தத்தன தத்தன தத்தன
தானன தத்தன தத்தன தத்தன-தனதான

கோமள வெட்டின் யொத்த தனத்தியர்
காமனை யொபடவா சுகதமு ருக்கிகள
கோவை யிதழ்க்கணி நித்தமும் விரப்பவா மயிலகாடை

கோகில நயப்பு வத்திடு குககுட

ஆரணி யப்புளவ கைககுரல் கய்யவா
கோலவிழிககடை மிடம மூடிகள்

விரகாலே

தூம மலாப்பளி மெத்தைப் பூப்பவ

யாரையு மெத்தி மனைக்கு ளைப்பவா

சோலைவ நககிளி மொத்தமொழிச்சிய நெறிகூடா

தூசநெ கிழத்தரை சுற்றியு பூப்பவா

காசுப் நிககம் நிததுமு யககிகள்

தோதக வித்தைப் பித்தந் திப்பவ

நுநவாமோ

மாமர மொத்தவ ரிககு ணைருக்கிய

சூரணை வெட்டிநிணக்குட லைக்கொடி

வாரண மெச்சவ வித்த அழிக்குக

கதிகாம

மாமலை யிற்பழ நிபாதி யிற்பனி

மாகிரி யிற்பணி கைககிரி நிப்பரி

மாகிரி யிற்கிரி சுற்றிவ ளைத்திடு

மலைவாயில

ஏமவெ யிற்பல வெப்பினி னப்பதி

னால கத்தினில லுற்றுறு பத்தாகள்

ஏதுநி ளைத்தது மெத்தவ வித்தரு

விளையானே

ஏரக வெப்பெனு மற்புத மிககசு

வாமிம லைப்பதி மெச்சிய சித்ததி

ராசத லட்சண வுத்தமி பெற்றருள்

பெருமானே.

(இ-ள்) மாமரம் ஒத்து - மாமரத்தை ஒத்த வடிவங்
கொண்டு, உவரிககுள் - கடலினுள் ஒளித்தது, நெருக்கிய
சூரணை - துன்பப்படுத்திய சூரணை, வெட்டி நிணம் குடலை-

வெட்டிக் கொழுப்பு வாய்ந்த குடலை, கொடி வாரணம்
 மெசகம் - கொடியாகிய கோழி பாராட்டும்படி, அளித்த
 அயில் குக-கொடுத்தருளிய வேற்படையையுடைய குகனே',
 கதிராகாம மாமலையில - கதிராகாமத்தின சிறந்த மலையிலும்,
 பழநி பதியில-பழனித்தலத்திலுள்ள, தனி மா கிரியில-ஒப
 பறா பெரிய மலையிலும், தணிகை கிரியில-தணிகை மலையின்
 மேலும், பரமா கிரியில - திருப்பரங் குன்றத்திலும், திரா
 சுறறி வளைத்திடும அலைவாயில-அலைகள்சுற்றிச் சூழ்ந்துள்ள
 திருச்செந்தூரிலும், ஏமம எயில பல லெறபினில - பாது
 காவலையுடைய மதில்கள பல சூழ்ந்த மலைகளினமேலும்,
 நல பதினால உலகத்தினில-நல பதினான்கு உலகங்களிலும்,
 உற்று உறு பத்தாகள - பொருந்தி வாழும் அடியார்கள,
 நினைத்தது எதும் - எண்ணிய எல்லாவற்றையும், மெத்த
 அளித்தருள இளையோனே-மிகவும் கொடுத்தருளும் இளை
 யவனே', ஏரகம் வெறபு எனும் - திருவேரகமலை பென்று
 சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட, அப்புதமிக்க சுவாமிமலை பதி-
 வியப்பு மிகுந்த சுவாமிமலை எனனும் சேஷத்திரத்தை, மெச்
 சிய-விரும்பிய, சித்த - திருவுள முடையவனே', இராசத்
 லக்ஷண உத்தமி பெற்றருள பெருமானே-இராஜ லக்ஷணங்
 களையுடைய உமாதேவியார பயந்தருளிய பெருமானே',
 கோமளம் வெறபினை ஒத்த தனத்தியா - இளைய குன்றை
 யொத்த ஸ்தனங்களை யுடையவரும், காமனை ஒப்பவா சித்
 தம் உருக்கிகள் - மன்மத்தை ஒத்த அழகுடைய ஆடவா
 களின் மனத்தை உருக்கிவார்களும், கோவை இதழ்களி

நித்தமும் விற்பவா-கோவைப்பழத்தை நிகர்த்த அதரத்தை
 ஒவ்வொருநாளும் விற்பவாகளும், கோகிலம்-குயிலும், நல
 புறவத்தொடு-நல்ல புறாவும், குங்குடம்-கோழியும், ஆரணி
 யப்புள-காட்டிலுள்ள பறவைகளும் ஆகிய இவற்றின், வகை
 குரல் - வகைப்பட்ட குரல்களை, கற்பவா - கற்றவர்களும்,
 கோலம் விழி கடைபிட்டு மருட்டிகள்-அழகிய கடை விழி
 யினால் மயக்குகின்றவர்களும், மா விரகால் - தந்திரச் செய
 லால், தூமம் மலாபளி மெத்தை படுப்பவா-வாசனைப் புகை
 யூட்டிய மலர்கள் பரப்பிய படுக்கையாகிய மெத்தையில்
 படுப்பவரும், யாரையும் எததி மனைக்குள் அழைப்பவா-எப்
 படிப்பட்டவர்களையும் ஏமாற்றி வீட்டுக்குள் அழைப்பவர்
 களும், சோலை வனம் கிளி ஒத்த மொழிச்சியா-சோலையிலே
 வாழும் அழகிய கிளியையொத்த சொல்லையுடையவர்களும்,
 நெருகூடா தூசு நெகிழ்த்து-செவ்வையாகக் கட்டப்படாத
 ஆடையைத் தளர்த்தி, அரைசுற்றி உடுப்பவா-இடுபைச்
 சுற்றிக் கட்டுபவரும், காசு பறிகை மறித்து முபககிகள்-
 பொருளை அபகரிக்க மீண்டு மீண்டும் அணைப்பவர்களும்,
 தோதகம் வித்தை படித்து நடிப்பவா உறவு ஆமோ - வஞ்ச
 கத்தை ஒரு வித்தையாகக் கற்றுப் பழகி நடிக்கின்றவர்களு
 மாகிய விலைமாதரது சம்பந்தம் ஆகுமோ? (ஆகாது) எ-று.

(வி-ரை) கோமளம் - இளமை. காமனை ஒப்பவா என்
 றது அவனபோலக் கண், முகம், நகை முதலியவற்றால்
 நெஞ்சத்தை உருக்கி மயலை யூட்டுபவா ஆதலின் என்க.
 கோவை இதழ்க் கனி - கோவைக் கனிபோன்ற இதழ்;

கோவைப் பழம் செந்நிறத்தால இதழுக்குவமை; ஆதலின வண்ணவுவமை 'வினைபயன் மெய்யுரு' என்ற நான்கின உருவின்கண அடங்கும். ஒவ்வொருநாளும் ஒவ்வொருவருக்கு விறறு மீண்டும் தமமுடையதாகக் கொள்பவராதலின, 'நித்தழும் விற்பவா' என்றா. புட்குரல எழுபட்ட கலவிக் குறுபபென இன் நூலார கூறுதலின, 'மயிலகாடை ஆரணியப் புளவகைக் குரல கறறு' தோந்தனர் என்க. தூம் மலாப் பளி மெத்தை - வாசனை புகையூட்டி மலரிதழ் பரப்பிய படுக்கை, அதிலும் பொருள் வருவாய் இருந்தாலன்றிப் படுததுக் கண்ணுறங்குதலுஞ் செயயார என்பது தொனிக்கப் 'படுபவா' என்றா.

'சோலைவனக் கிளியொத்த மொழிச்சியா' என்றா கிளி போலும் இனிய சொற்களைப் பேசுவதாலும், கிளி சொற்கள் கற்றுப் பேசுதலுபோல மரபுக் கேற்றபடி சொற்களைக் கற்றுச் சொல்லுவதாலும், கிளியின் மொழிகள் பொருள் பயவாது உள்ளீடிலலாவாறு அவை மெய்மமையிலலாத பொய்யுரையாதலானுமெனக். கொடி-காகம். அடியார்களின்னைந்த வடிவோடு விரைந்துசோந்தி, அவா வேண்டுவனவற்றை வேண்டியவாறு அளித்தருளும்பொருட்டுப் பல மலைகளிலும் எழுந்தருளி யிருப்பவராதலின, 'கதிகாம மாமலையிடு . . . அளித்தருள் இளையோனே' என்றா.

இராசத் தக்ஷண உத்தமி - இரஜோகுண வடிவான சத்தி என்னலுமாம்; சூரனை யழிக்கும்பொருட்டு அசத்த திற்கு மகனய்த் தோன்றினார் என்க. (20)

குன்றுதோருடல்

21 தந்தன தான்தான தந்தன தான்தான
தந்தன தான்தான-தன்தான

வஞ்சக லோபமூடா தம்பொரு னூர்களதேடி
மஞ்சரி கோவைதூது பல்பாவின
வணபுகழ் பாரிகாரி யெனறிசை வாதுகூறி
வந்தியா போலவீணி லழியாதே
செஞ்சர ணாதகித சிணகிணி நீலமாலை
தினாடி¹ ல வெலமழூர முகமாமும்
செந்தமிழ் நாளுமோதி யுபநதிட ஞாபமுறு
செங்கனி வாரியிலோரசொ லருளையே
பஞ்சவ னீடுகூனு மொன்றிடு தாபமோட
பைந்தமிழ் வாதுகூற சமணமுகர்
பண்பறு பீலியோடு வெங்கழு வேறலோது
பணடித ஞானநீறு தருவோனே
குஞ்சர சாலைமேவு பைம்புன மீதுலாவு
குனுவா சாச்சூடி வெறியாடி
குமபிடு நாடுவாழ்வு தந்தவ ரோடுவீறு
குன்றுதொ ருடனமேவு பெருமானே.

(இ-ள) பஞ்சவன-பாண்டியனது, நீடு கூனும்-நீண்ட
முதுகின் வளைவும், ஒன்றிடு தாபம்-பொருந்திய சரப்பிணி
யும், ஓட-ஒழியவும், வாதுகூற-வாதஞ் செய்கின்ற, சமண்
முகா - சமணர்களாகிய ஊமைகள், பண்பு அறு-குணமற்ற,
பீலியோடு மயிலிறகோடு, வெங்கழு ஏற-கொடியகழுவின
ஏறவும், பைந்தமிழ் - செழுமையான தமிழ்ப் பாசாங்களை,

ஒது பண்டித-திருவாயமலாநதருளிய பழுதத புலமையுடையவனே', நீறு தருவோனே - திருவெண்ணிறைத் தருபவனே', குஞ்சரம் சாலை மேவும் - யானைகள் வாழும் சாலைகள் கூடிய, பைம்புனம் மீது - பசுமையான கொல்லை நிலங்களில், உலாவு குன்றா சாதி - திரிகுன்ற வேடா கூட்டங்கள், கூடி வெறி ஆடி - சோரநு வெறியாட்டம் ஆடி, கும்பிடும-வணங்க, நாடு வாழ்வு தந்து-உலகவாழவை அளித்து, அவரோடு-அவர்களுடன், வீறு - பெருமையாற் சிறுக்கும், குன்று தோறு ஆடல மேவும்-மலைகளி லெல்லாம் திருவிளையாட்டைச் செய்யும், பெருமானே-பெருமானே', வஞ்சகம் லோபம் மூடா-வஞ்சகமும் கொடாமையும் உடைய, மூடா-மூடாகளுடைய, பொருள-பொருளுக்காக, ஊர்கள் தேடி-ஊர்களைத் தேடி மஞ்சரி கோவை தூது - மஞ்சரி கோவை தூது எனனும் பிரபந்தங்களை, பலபாவின-பலவகைப்பட்ட பாட்டுக்களினால், வண்புகழ்-வள்ளிய புகழையுடைய, பாடிகாரி என்று-பாரியென்றும் காரியென்றும், இசைவாதுகூறி-புகழை வாதித்துச் சொல்லி, வந்தியா போல - புகழ் பாடுவோரபோல, வீணில் - வீணாக, அழியாது - அழியாமல், செம் சரண-சிவந்த திருவடிகளையும், நாத கீத கிண்கிணி-ஓசையையுடைய கிண்கிணியையும், நீல மாலை - நீலோற்பல மாலையையும், திண திரல வேல-உறுதியும் வலிமையுடைய வேலையும், மயூரம்-மயிலையும், முகம்-ஆறும்-ஆறு திருமுகங்களையும், செந்தமிழ்-செழுமையான தமிழ்ப்பாட்டுக்களால், நாளும்-ஒவ்வொரு நாளும், ஒதி உய்ந்திட பாடிப் பிழைக்க,

ஞானம் ஊறு-மெய்யுணர்வு சுரக்கும், செங்கனி வாயில்-
சிவந்த கோவைக கனியை ஒத்த திருவாயால், ஓர் சொல்-
ஒரு சொல்லை, அருள்வாய்-அருளிச் செய்வாயாக. எ-று.

(வி-ரை) மஞ்சரி-மாலை. ஒரு தலைவனைக்குறித்து ஒழுங்
காகப் பாடப்படும் ஒரு வகை நூல். கோவை-அகப்
பொருட் டுறைகளே யுடைத்தாய்ப் பல கிளவிக் கொத்துக்
களுடன் நானூறு கட்டளைக் கலித்துறைச் செய்யுட்களால்
ஒரு தலைவன்மேல் பாடப்படும் ஒருவகை நூல். தூது-
தூதுரைப்பதாக அனனம், நாரை, கிளி முதலியவற்றை
முன்னிலைப்டுத்திப் பாடப்படுவது. வண்புகழ்-வளவிய
புகழ்; மிக்க புகழ் என்றபடி, பாரி-கடையெழுவளவர்களில்
ஒருவன்; வளவல்-வரையாது கொடுப்பவன், வளவலியல்பு
இன்ன தென்பதை-பின்வரும் கல்லிடத்தானு முணாக

‘வாட்ட மில் அருளுங் கேட்டமில் குணனும்
அசையா நிலையும் நசையா மன்னும்
வெகுளாப் புண்பும் விடாப்பே ரன்புஞ்
செவ்வியின் மரீஇ யெவ்வெவா எவ்வகை
வேட்டனா அவ்வகை விருப்பொடு குறிப்பின
வரையா தீதல் வளவல் தனமை’

பாரி கொடையின் பெருமையினை,

‘நல்லவுந் தீயவு மூல குவியிணாப்
புலவிலை யெருக்க மாயினு முடையவை
கடவுள பேணே மெனன வாங்கு
மடவா மெல்லியா சொல்லினுங்

கடவன பாரி கைவண்மையே’ என்ற கபிலர் பாட்
டானும்,

‘பாரியே என்று கூறினுங் கொடுப்பாரிலை’ என்ற கூந்
தாமுர்த்தி நாயனா திருவாககானும் உணாக

காரி-கடையெழு வளளலகளில் ஒருவன். இவன்
ஒளவையார்பால பேரன்பு வாயந்தவன் இவன் புகழை,

‘கடல கொளப்படா அடலுநா ஊககார
கழலபுனை திருந்தடிக காரினின் னுடே
அழல புரந்தரு உமந்தண ரதுவே
வீயாத திருவின விடல கெழுதானை
மூவரு னொருவன் துப்பா கியரென
ஏத்தினா தருஉம கீழே நுங்குடி
வாழ்த்தினா வருஉம இரவலா அதுவே
வடமீன புரையுங் கப்பின மடமொழி
அரிவை தோள அளவு அல்லதை
நினதென இலைநீ பெருமி தததையே.’

என்ற கபிலர் திருவாககானும் அறிக

ஒளவையார் பாடிய வேண்பா

பாரி பறித்த பறியும் பழையனாக
காரி கொடுத்த களைகட்டுஞ்—சேரமான்
வாராயோ எனவழைத்த வாயமையும் இம்முன்றும்
நீலசகிற ருடைக்கு நோ

வஞ்சகா, உலோபிகள், மூடர்கள் ஆகிய இவர்களிடம்
சென்று அவர்களுக்கு இல்லாத குணங்களுக்கும் உள்ளன
வாகப் புனைந்தும், மிகப் புகழ்மைய பாரியென்றும் காரி
யென்றும் பொய்யாகப் புகழ்ந்து மஞ்சரி, கோவை, தூது
என்னும் பலவகைப்பட்ட நூல்களைக் கூறியும் வீணே

யழிந்தது போகாதபடி நீர் ஒரு சொல்லருள செயவீராக
என்று வேண்டினாரெனக் இம்மானுடரைப் புகழ்ந்தது இம்
மைப்பொருள் தானும் இல்லாமலும் மறுமைப்பயனு மில்
லாது ஒழிவதினும் உன் திருவடியை ஏததித் தொழுவே
னாயின இம்மை மறுமை வீடு பேறுகளை அடைதல் திண்ண
மெனபார 'வீணி லரியாதே .ஓர் சொல்லருளவாயே'
என்றருளிச் செய்தாரா அங்ஙனம் நான் செயவத கு உன்
திருவருள இனறி யமையா தெனபார 'ஓர் சொல்லருள
வாய' என்றா.

பாண்டியன் கூனுடன் சுரநோய தீரந்துய்யவும் சம
ணர் கழுவேறவும் திருநீற்றைத் தந்தருளும் பெருமானே
என்றா, திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் முருகப்பெருமான
அவதாரமே எனபது உணராததற் பொருட் டெனக். மது
ரையில் அரசு புரிந்து வந்த கூனபாண்டியன் சமணர் சொல்
வலையிற் சிககிச சைவசமயத்தை விட்டுச் சமணசமயம்
புகுந்து அச்சமய வொழுக்கத்தைக் கைப்பற்றி வருவானாயி
னன் அது காணப்பொருத கோப்பெருந்தேவி மங்கை
யாககரசியார ஞானசம்பந்தரை மந்திரி குலசகிறையார
வாயிலாக வருவித்தனா. அச்சமபந்தா அடியார கூட்டத்
துடன் எழுந்தருளியிருந்த மடத்தில சமணர் தீக்கொளுவி
னா அதுகண்ட சம்பந்தா,

‘செய்யனே திருவாலவாய மேவிய ✓
ஐயனே யஞ்சலென்றருள செய்யெனைப்
பொய்யரா மமணர் கொளுவுஞ் சுடா
பையவே சென்று பாண்டியர் காகவே.’

என்னுந் தொடக்கத்தை யுடைய ஒரு பதிகம் பாடி அததிப பாண்டியனைச் சுரநோயாகப் பறும்படி செய்தனர். பாண்டியன் சுரத்தின் வெம்மையை யாற்றது சமணரை வருவித்து மணி மந்திர மருந்து வகைகளையும் பிரயோகிக் கச் செய்தனன் அப்போதும் அந்நோய் தீராமையால் தன் மனைவியா சொப்படி ஞானசம்பந்தரை வருவித்தது, அவர் அருளை வேண்டினான் அவர்,

✓மந்திரமாவதுநீறு வானவாமேலதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறு துதிககப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவதுநீறு சமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்தவாவாயுமை பங்கனறிருவாலவாயானறிருநீறே'

என்னு முதற் செய்யுளையுடைய திருநீற்றுத் திருப பதிகம் கட்டளையிடடா உடனே சுரநோய் ஒருபக்கம் தீர்த்து பாண்டியன் இன்புற்றான். மற்றொருபக்கம் நோய் நீங்குமபடி சமணர் எத்தகைய பரீட்சை முடியவில்லை. பின்னர் வேந்தன் வேண்டு கோட்டு இரங்கி மற்றொரு பக்க மும் நோய் நீங்கும்படி அருள் புரிந்தார். நோய் முற்றும் நீங்காபெற்றுப் பாண்டியன் இன்பமடைந்தான். பின் சமணர் சம்பந்தப்பெருமானுடன் வாதுபுரிந்து தோற்றுக் கழு வேறினா இதன் விளைவத திருத்தொண்டர் புராணத்துட் காண்க.

வெறியாடுதல் வேடாகள் ஒருங்கு கூடி முருகவேள் அருள் சுரக்கும்படி வழிபாடு செய்து, தெய்வம் வந்ததாக

ஆடுதல இதனை, 'வெறியயா வெங்களதது வேனமகன்' எனற தானும்'

'வேலன றைஇய வெறியயா களனும்' எனவரும் திரு முரு காற்றுப படையானும் அறிக

அரிபிரமதி தேராகடகும் அரியவனாய இருந்தும் இழிகுலமும் இழிதொழிலும் உடையவராய வேடாகடகும் எளிவந்தது அருளபுரியும் பெருங்கருணையுடையன எனபார

'சூம்பிடநாடிவாழவ தந்தவரோடுவீறு'

என்றனா.

குணறுதோறூடல-மலைகளதோறும் அருள விளையாட் டைப புரிதல. அருள விளையாட்டு-பஞ்சகிருத்தியம் (21)

தென்கடம்பன்றுறை

22 தன்னதன தந்தனந தந்தனந தந்தனந தந்தனந
தன்னதன தந்தனந தந்தனந தந்தனந தந்தனந
தன்னதன தந்தனந தந்தனந தந்தனந தனதான

புணரியும் னங்கனம் புஞ்சரும் புங்கருங்
கயலினெடு கெண்டையுஞ் சண்டனுங் கஞ்சமும
புதுநிலவ நுந்தியுந் துஞ்சநஞ் சுமபொருப பெறிவேலும்

பொருவெனவி கனரகன் றங்குமிங் குஞ்சமுன
றிடந்தகடைசொரதுவஞ் சுமபொதிந் திங்கிதம்
புவியிளைஞா முனபயினறம்பொனின் கம்பிதக குழைமோதி

குணலையொடு மிந்தரியஞ் சஞ்சலங் கண்டிடும
படியமாபு ரிரதருஞ் சங்கடஞ் சந்ததங் [பால்
கொடுமைசெய்து சங்கொடுஞ் சிங்கிதங் குங்கடைக்கணிஞா

குலவுபல செந்தனந் தந்ததுந் தினபுறுந்
தரிவிதர ணங்களுங் கந்தனை செம்பதங்
குறுகுமவகை யந்தியுஞ் சந்தியுந் தொந்தமற் றமைவேளை

துணர் விரிக் கடம்பமென தொங்கலும் பம்புறும்
புழுக்குமச் சம்பங்கு சந்தனங் குங்குமந் [ளுந்
தொகுந்நப் முந்தனந் தெனறுந் கொன்றுபத திருதோ

தொலைவிலசண முகங்களுந் தந்தரமந் தரங்களுந்
பழநிமலை யும்பாங் குன்றமுஞ் செந்திலுந் [வாப்
துதிசெயு மெயன்பா தஞ்சிறதையும் சென்றுசெயப்பதிவாழ்

கண்பண்பு யங்கமுங் கங்கையுந் திகங்களுங்
குரவுமுறு குங்குறுந் தும்பையுங் கொன்றையுந்
கமழ்சடிலம்சபடிவுங் கும்பிடும பண்புடைக குருநாதா

கன்குடகில நின்றகுந் தந்தருஞ் சங்கரன
குறுமுனிக மண்டலங் கொண்டுமுந் கண்டிடுங்
கதிசெயந்திவந்து றுந் தென்கடம்பன றுறைட் பெருமாளே

(இ-ள) துணர்விரி - கொத்தாக விரிந்த, கடம்பம்
மென தொங்கலும்-மெனமையாகிய கடப்பமாலையும், பம்பு
உறும் புழுக்கும-நெருங்கியுள்ள புணுகும், அசலம் பசுமை
சந்தனம்-பொதியமலையினின்றுதரப்பட்ட சந்தனமும், குங்
குமம் தொகு களபமும்-குங்குமமும் வாசனைப் பொருள்கள
பலவற்றின்தொகுதியையுடையகலவைச்சாந்தும், துதைந்து-
நெருங்கியுள்ள, நன்கு ஒன்று-நனமை பொருந்திய, பதது
இருதோளும்-பன்னிரண்டு திருத்தோள்களையும், தொலைவு
இல சணமுகங்களுந்-எக்காலத்தும் அழுவிலலாத ஆறு திரு
முகங்களையும், தந்த்ரம் மந்தரங்களும்- தந்திர மந்திரங்களை

யும், பழநிமலையும்-பழநிமலையிலும், பரங்குநாமும் - திருப
 பரங்குநாயையும், செந்திலும் - திருச்செந்திலுரையும், துதி
 செய்யும் செய் அனபா தம சிந்தையும் சென்று-தோத்திரஞ்
 செய்யும் உணமை அடியார்களுடையமனங்களில் அவருக்கு
 அருள்புரிவதற்குக் காட்சி கொடுத்து, செயப்பதி வாழ்வாய-
 வயலூரில் வாழ்வானே!, கணபண புயங்கும - திரண்ட
 படதையுடைய பாம்பையும், கங்கையும் திங்களும்கங்கை
 யையும் பிறைச்சந்திரனையும், குரவும் அறுகும் குறுதுமபை
 யும் கொன்னையும் - குரவமலரும் அறுகம்புலலும் சிறிப
 துமபைமலரும் கொன்றைமலரும், கமழ சடிம சம்புவும்-
 மணக்கின்ற சடையுடைய சிவபெருமானும், குமபிடும
 பண்பு உடை குருநாதா-வணங்குகின்ற குணம் வாயந்த குரு
 நாதனே!, கன குடகில் நின்ற-பெருமைபொருந்திய குடகு
 நாட்டில் நிலைபெற்ற, குண்டமதரும்-குடகு மலையினின்றும்
 பத்தியாகிவரும், சங்கரன்-சிவபெருமானும், குறுமுனிகமண
 டலம் கொண்டு முன கண்டிடும்-அகத்தியமுனிவா கமண்ட
 லத்தால முன்னே கண்டருளிய, கதிசெய நதி-வேகத்தை
 யுடைய காவிநி நதி, வந்து உறும் தென்கடம்பநதுறைபெரு
 மானே! - வந்து பாயும் தென்கடம்பநதுறையில் தங்கும்
 பெருமானே!, புணரியும்-கடலும், அனங்கன் அம்பும்-மன்
 மதன கணையாகிய குவலையும், கரும்பும்-வண்டும், கரும் கய
 லினொடு கெண்டையும் - கருமையாகியகயல் மீனுடன்
 செணடைமீனும், கண்டனும்-இயமனும், கஞ்சமும்-தாமரை
 மலரும், புதுநிலவு அருந்தியும்-புதிய சக்கரவாகபபரவை

யும், தஞ்சைஞ்சம்-தங்கியவிஷமும், பொருப்பு எறிவேலும், கிரௌஞ்சகிரியைப் பிளந்த வேற்படையும், பொரு என-ஒப்பென்று சொல்லுமபடி, இகன்று-அவற்றோடு போராடி, அங்கும் இங்கும் சுழன்று-அங்கும் இங்கும் பிறழ்ந்தது, இடை கடை சிவந்து-நடுவிலும் கடைப்பாகத்தஞ் சிவப்பு நிரங்கொண்டு, வஞ்சம் பொதிந்தது-வஞ்சகம் நிறைந்தது, இங்கிதம் புவி இளைஞா முனப்பின்று-பலவகை குறிப்புக்களை இளையவருக்கு முன் பழகி, அம்பொனின் கம்பிதம் குழைமோதி-அழகிய பொன்னா செயப்பட்ட அசையையுடைய குண்டலங்களுடன் தாக்கி, குணலையொடும் - கூத்தாடன, இரத்திரியம் சஞ்சலம் கண்டிடுமபடி -அறிவு வருந்தும்படி, அமா புரிந்தது சண்டையிட்டு, அரும் சங்கடம் சந்ததம் கொடுமைசெய்து-மிகக் சங்கடத்தையும் கொடுமையையும் எப்போதும் செய்தது, சங்கொடும் சிங்கி தங்கும்-வெண்மையுடனே விஷம் தங்குகின்ற, கடைக கணினாபால-கடைக கண்ணையுடைய பெண்களிடத்தில், குலவு பல செம் தனம் தந்துதந்து-விளங்குகின்ற, பலசிவந்த பொன்னைக்கொடுத்தது கொடுத்தது, இன்புறும்-இன்பமடைகின்ற, திரிவித கரணங்களும்-மனம், வாக்ருக காயமென்னும் மூவகைப்பட்ட கரணங்களும், மனம் வாக்ருக காயமென்னும் மூவகைப்பட்ட கரணங்களும், கந்த - கந்தனே, நின் செம்பதம் குறுகும் வகை - தேவரீருடைய சிவந்த திருவடிகளை அடையும் விதத்தை, அந்தியும் சந்தியும்-மாலையிலும் சந்திவேளைகளிலும், தொந்தம்அற்று-உலகப்பற்று ஒழிந்தது, அமைவேனோ-பொருந்தவேனோ? எ-று.

(வி-ரை) புணரி-கடல், புணாதலையுடையது எனக் காரணக்குறி. புணரி முதலாயின கணகளுக்குவமை அனங்கன-மனம்தன; அங்கமிலலாதவன சண்டன-யமன, யமனைப் போல நோக்கப்பட்டார உயிரைக் கவருதலின் யமன என ரூ இங்கிதம்-குறிப்பு. சிங்கி-விஷம், குழை-குண்டலம். தளிர் எனதன பெயர் பண்டைக்காலத்தே மாதா தளி ரைத் தங்கள் காதில் தரித்துக்கொள்வது இயல்பாகையால் காதில் தரித்துக்கொள்ளும் அபரணம் எல்லாவற்றிற்கும் பெயராயிற்று திரிவிதகரணம்-மனம் வாக்குக் காயங்கள். தொங்கல்-மாலை, தொங்குதலையுடையமையால் காரணப்பெயர். தந்திரம்-சாததிரங்கள் செயப்பதி-வயலார்

கண பண புயங்கம்-திரண்ட படதையுடைய பாம்பு

சம்பு-சுக்குசெயபவன

சங்கரன்-ஆனமாகக்கு இருபததைச் செயபவன.

‘குறுமுனி கமண்டலங் கொண்டு முன கண்டிடுங் கதி செய நதி’ காவேரி அதனவரலாறு அகத்தியமுனிவர் தமது கமண்டலத்திலிருந்த காவிரியைக் காந்தனென்னும் மன்னவன் வேண்டுகோளுக் கிசைந்து நிலத்தில் பெருகி யோடுமபடி செய்தனர் என்பதாம் இதனை,

‘கஞ்ச வேட்கையிற் காந்தமன வேண்ட

ஆமா முனிவன் அகத்தியன் தனது

கரகங் கவிழ்த்த காவிரிப் பாவை’

எனவருடம் மணிமேகலை அடிகளாலும் அறிக

(22)

திரிசிராமலை

23 தன்ன தானன தானன தானன
தான தானன தானன தானன
தான தானன தானன தானன-தந்ததான.

தறையின மானிட ராசையி னுனமட
லெழுது மாலருண மாதாகள தோதக
சரசமா யமல ரோதியி னுலிரு` கொங்கையாலும்

தளாமி னேரிடை யாலுடை யானடை
யழகினுன மொழியால விழியானமருள
சவலை நாயகி யேனமி கவாடிம யங்கலாமோ

பறவையானமெயரு ஞானிகணமோனிக
ளனுக்கொணுகை நீடுமிராசிய
பவன பூரக வேகிகமாகிய விர்துநாதம்

பகரொ ணுதது சேரவொ ணுதது
நினையொ ணுதது வான தயாபர
பதிப தானச மாதிம னோலயம் வநதுதாராய்

சிறைவி டாதநி சாசரா சேனைகண
மடிப நீலக லாபம தேறிய
திறலவி நோதச மேள தயாபர அம்புராசி

திரைகள் போலலை மோதிய சீதள
குடக காவிரி நீளலை சூடிய
திரிசிராமலை மேலுடை வீரகு நிஞ்சிவாமும்

மாவா நாயக ஆதிவிநாயகா
இளைய நாயக காவிரி நாயக
வடிவி னாயக வாணதன்நாயக எங்கண்மானின்

மகிழு நாயக தேவாக னாயக

கவுரி நாயக னாகுரு நாயக

வடிவதாமலை யாவையு மேவிய

தம்பிரானே.

(இ-ள) சிறைவிடாத-சிறைகளத்தை விட்டு நீங்காத, நிசாசரா சேனைகள் - அசுரர்களுடைய சேனைகள், மடிய-இறக்குமபடி, நீலகலாபம் அது ஏறிப்-நீலநிறம் பொருந்திய மயிலினமேல ஆரோகணித்த, திரை விநோத சமேன- வல்லமையும் விநோதமும் பொருந்தியவரே, தயாபர-கருணையுடையவரே! அம்புராசி-கடலினது, திரைகளபோல-அலைகளேபோல, அலை மோதிய-அலைகள் மோதுகின்ற, சீதள குடக்காவிரி - குளிராசசி பொருந்திய குடகுமலைபினினு வரும் காவேரியாற்றின், நீள் அலை சூடிய-நீண்ட அலைகளேப பொருந்திய, திரிசிராமலை மேல உறை வீர-திரிசிராமலையின் மேலே வசிக்கின்ற வீரரே! குறிஞ்சிவாமும-மலைப்பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற, மறவா நாயக-வேட்கள் தலைவனே!, ஆதி விநாயகா-முதல கடவுளாகிய விநாயகக்கடவுளுக்கு, இளைய நாயக-இளையனாகிய நாயகனே!, கானிரி நாயக-காவேரிகுத்தலைவனே! வடிவின நாயக-அழகிய நாயகனே! ஆணைதன் நாயக-தெய்வயானை அமமைக்குத் தலைவனே!, எங்கள் மானின் மகிழும் நாயக-எங்களுது தேவியாராகிய வள்ளியம்மையாரிடத்தில் மகிழ்ச்சி அடையுந தலைவரே!, கவுரி நாயகனார் - உமாதேவியா கணவராகிய சிவபெருமானுக்கு, குருநாயக-குருவான தலைவனே!, வடிவு அது ஆம்-அழகு பொருந்திய, மலையாவும் மேவிய-மலைகள் எல்லாவற்றையும் விரும்பிய,

தம்பிரானே - தலைவனே', தழையின மானிடா - பூமியில வாழும் ஆடவா, ஆசையினால் மடல எழுதும்-தம்மோடு கொண்ட ஆசையால் மடலேறுவதற்கு வடிவத்தை எழுதுகின்ற, மால் அருள மாதாகள்-மயக்கத்தைத் தருகின்ற பெண்களாகிய, தோதக சரசா-வஞ்சகமான காமச செய லுடையாரது, மா மலா-சிந்த பூக்களைச்சூடிய, ஓதியினால்-கூந்தலினாலும், இரு கொங்கையாலும்-இரண்டு ஸ்தனங்களாலும், தளாமின்னோ இடையால் - சோந்த மின்னலை யொத்த இடையாலும், உடையால் - ஆடையாலும், நடை அழகினால் - நடையின் அழகினால், மொழியால் - சொட்க ளாலும் விழியால்-கண்களாலும், மருள் சவலைநாயடியேன, மயங்குகின்ற பலவீனனாகிய நாயிடு கடைப்பட்ட அடியேன மிக வாடி மயங்கல் ஆமோ மிகவும் வருத்த முற்று மயக்க மடைதல் கூடுமோ?, புவையான மெயஞ்ஞானிகள்-ஒரிடத்தே தங்காது பறந்து பறவைபோலத் திரியும் உண்மை ஞானிகளும், மோனிகள் - மௌன விரத்யரும், அணுக ஒண வகை-சோவதற்கு முடியாதவண்ணம், நீடும-மிகக், இராசியம்-இரகசியமானதும், பவன பூரக ஏகிகம்-பிராண வாயுவை ஒடுக்கிச் செய்யும் யோகத்தில், ஆகிய விரது நாதம்-ஒன்றுபட்ட விரதுநாதங்களால், பகர ஒணுதது-சொல்ல முடியாததும், சேர ஒணுதது-சேர முடியாததும், நினை யொணுதது-நினைக்க முடியாததுமான, தயாபர பதியது ஆன-அருளோடு கூடிய, சமாதி மனோலயம்-மனம் இல யப்படுவதாகிய சமாதியை, வந்து தாராய்-எழுந்தருளி வந்து அடியேற்கு அளிப்பாய். எ-று

(வி-ரை) தறை-எதுகை நோக்கி வலவின முகரம் பெற்றது மடல் எழுதல்-பனைமடலிலே தாம விரும்பிய மட வாருடைய வடிவத்தை எழுதுதல். பண்டைக்காலத்தே ஆடவா தாம விரும்பிய மடவாளை எய்தும்பொருட்டு மடல் எழுதுதல் இயலபு

இராசியம்-இரகசியம்.

சமாதி மனோலயம்-மனோலய சமாதி.

பறவையான மெய்ஞ்ஞானிகள் மோனிகள் அணுகொணவகை நீடும் இராசியம்-ஒரிடமென்று நிலலாது பறந்து திரியும் பறவைபோலிருக்கின்ற பறற்ற உண்மைஞானிகளும மௌனிகளும் கிட்டிக கொள்ளாவண்ணம மிக்க இரகசியமானதும்

அமுபுராசி-கடல். குடக்காவிரி-குடகமலையில் தோன்றும் காவேரி. திரிசிராமலை-திரிசிராப்பள்ளியிலுள்ள மலை. வடிவதாம் மலை எனபதில் அது - பகுதிப் பொருள் விசுதி. (23)

திருப்போரூர்

24 தனத்தா தானதந்த தனத்தா தானதந்த
தனத்தா தானதந்த தனதான.

உருக்கார வானிகண்கள பொருப்பார வாதனங்க

ஞரைத்தேன் வாலசந்தர்

துதனூலாம்

உருசசோ நீண்மருங்குல் பணைத்தோ னோதிகொண்ட
 லுவபபா மேலவிழுநது திரிவோகள்
 அருக்கா மாதாதங்கள் வரைக்கே யோடியினப
 வலைக்கே பூணுநெஞ்சன அதிபாவி
 அசட்டால் மூடுகின்ற மயக்கால மாயுமிநத
 அவததா லீனமினறி அருள்வாயே
 எருக்கரா தாளி துமபை மருசசோ போதுகங்கை
 புணைசூ டா திரம்பா புதலவோனே
 இருக்கா லேநினைநது துதிப்பாரா நாவின்னெஞ்சி
 லிருப்பா யானைதங்கு மணிமார்பா
 செருக்கா லேமிகுநத கடற்சூ மாளவென்ற
 திறற்சோ வேலகைகொண்ட முருகோனே
 திணைக்கோர் காவலகொண்ட குறத்தேன மாதபங்க
 திருப்போ ருரமானத பெருமாளே.

(இ-ள.) எருக்கு ஆ தாளி தும்பை-எருக்கு, ஆத்தி, கூதாளி, துமபை எனலும் இவற்றின், மருசோ-மணம் பொருந்திய, போது-மலாகளையும், கங்கையினை-கங்கையை யும், சூடு ஆதி நம்பா-சூடுகின்ற ஆதியாயுள்ள சிவபெருமானுக்கு, புதலவோனே-குமாரனே, இருக்காலே-இருக்கு வேதத்தாலே, நினைநது துதிப்பார்-எண்ணி வாழ்த்துவோர், நாவில நெஞ்சில இருப்பாய்-நாவிலும் மனத்தினும் இருப்பவனே, யானை தங்கும் மணிமார்பா-தெய்வயானை தங்குகின்ற அழகிய மாபை உடையவனே, செருக்கால மிகுந்த-அகங்காரம் அதிகரித்த, கடல் சூர்-கடல் வடிவங்

கொண்ட சூரன், மாள் வெண்-இரககுமபடி வெற்றி
கொண்ட, திளவ சோ வேல்-வலிமைபுடைய வேலை,
கைகொண்ட-திருக்கரத்தில் தாங்கிய, முருகோனே-முரு
கனே', தினைக்கு ஓர் காவல கொண்ட-தினைப்புனத்தில் காவ
லாக இருந்த, குரத்தேன-சூரவா மகளாகிய, மாடுபங்க-
வள்ளி நாயகியாரைப் பககத்தில் உடையவனே' திருப
போளா அமாந்த பெருமானே-திருப்போளா எனனுந
தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே', உருக்கு
ஆர்-உருக்குதல் பொருந்திய, வாளி-அம்மை ஒத்த, கண்
கள்-கண்களாலும், பொருப்பு ஆர்-மலையை ஒத்த, வார
தனங்கள்-கச்சையணிந்த முலைகளாலும், உரை தேன-சொல்
லும் அமுது கொப்பளிக்கும், வால் சந்திரன்-பிறைச்சந்
திரனை ஒத்த, துதல்-நெற்றியையும், தூல் ஆம்-தூலை
யொத்த, உருசோ-அழகு பொருந்திய, நீள மருங்குல-
நீண்ட இடையையும், பனை தோள்-மூங்கிலையொத்த
தோளையும், கொண்டல் ஒதி-மேகத்தை யொத்த கூந்தலை
யும் கொண்டு, உவப்பா-மகிழ்ச்சியாக, மேல் விழுந்த-முற
பட்டு வந்து, திரிலோகன்-திரிகின்றவாகளாகிய, அருக்கு
ஆம்-அருமையையுடைய, மாதா தங்கள்-பெண்களுடைய,
வரைக்கு-இடத்திற்கு, ஓடி-இன்ப வலைக்கு ஓடிச்சென்று
இன்பமாகிய வலைக்கு, பூணும் நெஞ்சன்-விரும்புகின்ற
மனத்தையுடையவனும், அதிபாவி - மிகக் பாவத்தைச்
செய்தவனுமாகிய யான், அசட்டால்-குரத்தாலும், மூடு
கின்ற மயக்கால்-மூடப்பட்ட மயக்கத்தாலும், மாயும்-அழி

யும், இந்த அவததால-இந்தத துனபததால, ஈனம் இனறி-
குறமில்லாமல், அருளவாய-கருணை புரிவாயாக ஏ-று.

(வி-ரை) உரைத்தேன வாலசந்திரன் என்பத கு உவப
பா வாலசந்திரன் எனறுமபாடம் இதற்கு உயாவுபொருந்
திய வாலசந்திரன் என்று பொருள். இருக்கு என்றது
ஈண்டு உபலககணததால எனை யகா, சாமம், அதாவணம்
என்றும் வேதங்கனையும் குறிக்கும். இதற்கு விதி 'ஒரு
மொழி யொழி தன்னினங் கொளற குரித்தே' என்பது.
(நன்னூல் சூத-358) இருக்காலே நினைப்பார நெஞ்சிலும்
துதிப்பார நாவிலுமென எதிர் நிரன்றையாகக் கொள்க.
யானை-தெய்வயானையா. கடற் சூர்-கடல் வடிவங் கொண்ட
சூரன், குறத்தேன வளளிநாயகி. திருப்போரூர்-செங்கற்
பாட்டு 24-மைல் தூரத்திலுள்ள ஒரு சுப்பிரமணிய ஸ்தலம்.
நம்பர்-சிவபெருமான், விருமட்டப்படுபவா.

சிவபெருமான் பஞ்சாககரத்தைச் செபித்ததுத தோத்
திரஞ் செய்வோர் மனத்திலும் நாவிலும் தங்கி யிருப்பான்
என்பார்,

'இருக்காலே நினைந்து துதிப்பார நாவில் நெஞ்சில்
இருப்பார்' என்று நுனிச்செய்தனர். இருக்கு-இருக்குவேதம்,
மந்திரம் என இரட்டுற மொழிந்து கொள்க. (24)

25 தான தான தான தான தான தான தான
தான தான தான தான தான தான.

சீருலாவிய வோதிம மானமாநடை மாமயில்
சேயசாயலக லாமதி

முகமானார்

தேனுவலவிய மாமொழி மேருநேரிள மாமுலை
சேனுவலவிய கூவழி சூழிநாகி

தாருலாவிய நீள்துழல் வேயளாவிய தோளியா
சாபிலேதிரி வேணரின அருளாலே

சாமவேதியா வானவ ரோதிநாணமலா தூவிய
தாளிலவீழி நினைநாள் புரிவாயே

காருலாவிய நீள்புன வேடாமாலவரை மீதுறை
காவலமாதினோ டாவலசெய தண்ணோனே

காணவாகம லேதடி ராண நூலபல வோதிய
காரணாகரு ணாகர முருகோனே

போருலாவிய சூரணை வாரிசேடுழ வேலவிடு
பூபசேவக மாமயில மிசையோனே

போதன மாதவன மாதுமை பதிவாதிபி மேதொழு
போரிமா நகா மேவிய பெருமானே

(இ-ள்) கார உலாவிய-மேகம உலவுகின்ற, மாலவரை
மீது உறை-பெரியமலைரினமேல் வசிக்கின்ற, வேடா-வேடர்
களது, நீள்புனம்-நீண்ட புனத்திலே, காவல மாதினோடு-
காவலைச் செய்த வள்ளி நாயகியாரோடு, ஆவல செய்து-
மிக விரும்புகொண்டு, அண்ணோனே-தழுவுகின்றவனே,
காண-ஆனமாகக் காணமை ஞானத்தை அடையுமபடி,
வேத புராண நூல்-வேத புராணங்களாகிய சாத்திரங்கள்,
பல ஒதிய-பலபுறத்திற் திருவாய்மலர்ந்தருளிய, காரண-
எல்லாவற்றிற்கும் காரணமானவனே, கருணாகர - அருள்
வடிவானவனே, முருகோனே - முருகனே, போர உலா

விய - சண்டைமேற் சென்ற, சூரனை - சூரபதுமனை, வாரி
சேறு எழ-கடலிலே சேறு எழும்படி, வேல விடு-வேலை விடு
கின்ற, பூப-தலைவனே', சேவகம் மாமயில்-அதிகாரத்தைச்
செய்யும் சிறந்த மயிலின், மிசையோனே-மேலே எழுந்தருளி
யிருப்பவனே', போதன்-பிரமணம், மாதவன்-திருமாலும்,
மாதா உமை - அழகிய உமதேவியாரா, பாதி ஆதியும-
பாதி வடிவமாகவுள்ள சிவபெருமானும், தொழு-வணங்கு
கின்ற, போரிமாநகா-திருப்போரூர் எனலுந் திவ்வியசேஷத்
திரத்தில, மேவிய-திருக்கோயில் கொண்டருளிய, பெரு
மானே-பெருமானே', சீர உலாவிய-அழகு பொருந்திய,
ஒதிமம ஆன-அன்னத்தை ஒத்த, மாநடை-சிறந்த நடையி
னையும், மாமயில்-சிறந்த மயிலே, சேய-ஒத்த, சாயல-மென
மையையும், கலாமதி-கலைகள்நிறைந்த சந்திரனைஒத்த, முகம
மாநூ-முகத்தையு முடையவரும், தேன் உலாவிய-தேனை
ஒத்த, மாமொழி-இனியசொல்லையும், மேருநோ - மேருமலை
யைஒத்த, இளமாமுலை-இளையபெருத்ததனங்களையும், சேல
உலாவிய கூாவிழி-சேலகெண்டையை ஒத்த கூாமையான
கண்களையும், குமிழ் நாகி-குமிழம்பூப்போன்ற மூக்கையும்,
தார் உலாவிய-மாலையைதறித்த, நீளகுழல-நீண்ட கூந்தலை
யும் உடைய, வேய் அளாவிய தோளியா-மூங்கிலை ஒத்த
தோளையுடையவருமாகிய பெண்களுடைய, சார்பில்-பற்றுக்
கோட்டில், திரிவேனை-அலைகின்றவனாகிய அடியேனை, நின்
அருளாலே- தேவரீருடைய திருவருளால், சாமவேதியா-
சாமவேதத்தை ஒதும பிராமணர்களும், வானவர்-தேவர்க

ளும், ஒதி-மந்திரங்களைச் சொல்லி, நாளமலா-புதிய பூக்களை, தூவிய-சிதறிய, தாளில-திருவடிகளில், வீழ்-வணங்குமபடி, நினது அருள புரிவாய-உன்னுடைய கருணையைச் செய்வாய் எ-று.

(வி-ரை.) ஒதிமம-அனனம். சாயல-மெனமை வினா-அறிவு. காவல மாது-காவல காததுவந்த வள்ளியமமையார். சாமவேதியா-சாமவேதங்களைப் பாடுபவா.

ஆகமம-சிவபெருமானால் அருளிச்செய்யப்பட்ட ஞான நூல்கள். அத்தகைய ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டு அவை சிவபெருமானையே சிறப்பாகக் கூறுதலின் சிறப்பு நூல்கள் எனப்படும் வேதம் எல்லாக் கடவுளரையுங் கூறுவதால் பொதுநூல் எனப்படும் வேதம்-அறிதற் கருவியாக உள்ளது என்பது காரணக்குறி.

புராணம்-பழமை வேதாகம புராணதிகளை இறைவன் அருளிச் செய்தா னென்றா அவை எககாலத்தும் உள்ளனவாதலினாலும் முதல நடுவீறு காணமுடியாமையானும் என்க. (25)

திருச்செங்கோடு

26 தந்தா தனந்த தந்தா தனந்த
தந்தா தனந்த-தனதானா.

பந்தாடி யங்கை நொந்தாரா பரிந்து
பைந்தார்பு னைந்த
பண்பார்சு ரும்பு பண்பாடு கின்ற
பங்கேரு கங்கொள

குழன்மீதே

முகமீதே

மந்தார மனடல் சந்தார நெமாறி

வனபாத கஞ்செய

தனமீதே

மணடாசை கொண்டு விணடாவி நைந்து

மங்காம லுன்றன

அடிதாராய்

கந்தா அரன்றன மைந்தாவி ளங்கு

கனருமு குந்தன

மருகோனே

கண்டோரபு கழ்ந்த நனகாடி மடநதை

கந்தா வரமபை

மணவாளா

செந்தா தடாந்த கொந்தாரா கடம்பு

திண்டோள் நிரமப

அணிவோனே

திண்கோ டரங்கள் வெண்கோ டுங்கு

செங்கோ டமாந்த

பெருமாளே

(இ-ள) கந்தா அரன் தன மைந்தா-கந்தனே' சிவ பெருமானுக்குத் திருக்குமாரனே', விளங்கு கன்று ஆ முகுந்தன-விளங்குகின்ற கனையுடைய பசுக்களைக் காதத் திருமாலுக்கு, மருகோனே-மருமகனே', ண்டோர புகழ்ந்த-பாபத்தோர யாவரும் புகழும், நனகு ஆ மடநதை-அழகு நிறைந்த தெய்வயானையாருக்கு, கந்தா - பற்றுக்கோடாக உள்ளவனே', அரமபை மணவாளா-அரமபைபோல அழகு வாய்ந்த வள்ளிநாயகியாரின் கணவனே', செம் தாது அடாந்த-சிவந்த மகரந்தப் பொடிகள் நெருங்கியுள்ள, கொத்து ஆ கடம்பு - கொத்துக்கள் நிறைந்த கடப்ப மாலையை, திண்டோள் நிரமப அணிவோனே - உறுதியையுடைய தோள்கள் நிரம்பும்படி தரிப்பவனே', திண்கோ டரங்கள் வலிமையுடைய குரங்குகள், எண்கோடு உறங்கு-

கரடிகளுடன் தூங்குகின்ற, செங்கோடு - திருச்செங்கோடு எனலுந் திருப்பதியில், அமர்ந்த பெருமானே-தங்கிய பெருமானே', பந்தாடி அங்கைநொந்தா-பந்தாட்டமாடி அங்கை வருந்திய மாதாகள், பரிந்த-விருமபி, பைம தார புனைந்த-பசுமையான மாலையை அணிந்த, குழலமீது-கூந்தலின் மேலும், பண்பு ஆ-நன்மை நின்றத, சுருமபு பண்பாடு கின்ற-வண்டுகள் இராகத்தைப் பாடுகின்ற, பங்கேருகம் கொளமுகமீது-தாமரையை ஒத்த முகத்தின் மேலும், மந்தாரம் மன்றல-செவ்வரத்தையின் துவாசனையாடு, ச - ஐ ஆரம்-சந்தனமும் மாலையும், ஒன்றிய பொருந்திய, வனபாதகம் செய்தனம மீது கொடிய பாவங்களைச் செய்யும் முலைகளின் மேலும், மண்டு ஆரையொண்டு-மிகக் விருப்பத்தைக் கொண்டு, ஆவி விண்டு நைந்து-உயிரைவிட்டு வருந்தி, மங்காமல உன்றன் அடி தாராய-அழியாமல உன்னுடைய திருவடிகளைத் தருவாயாக எ-று

(வி-ரை) குழலமீது, முகமீது தனமீது என்புழி எண்ணும்மைகள் விகாரத்தால்தொக்கன. அகம+கை = அங்கை என்றாயிற்று, 'அகமுணர்ச்செவிகைவரினஇடையனகெடும்' என்பது நன்னூல்.

பரிந்து-விருமபி பந்தார-பசுமையானமலை, பசுமை என்பது ஈறுகெட்டு அடி அகரம் ஐயாயிற்று. ஈறுபோதல என்னும் சூத்திரம் காணக் சுரும்பு-வண்டு, சுரும்பின் ஒலியைப் பாடுதலாகக் கூறினார். பங்கேருகம்-தாமரை, வடசொல; மலர்ச்சியினாலும், செந்நிறத்தாலும், அழகினாலும்

தாமரை முகத்துக்கு உவமை. தாமரை சண்டு செந்தாமரை. மனநல-வாசனை சந்து-சந்தனப்பூச்சு. ஆரம்-முத்துமாலே. சந்தனத் தேபவையும் முத்துமாலையும் பொருந்தி உனமையான பாவத்தொழிலாகிய காமத்தை யூட்டுகிற ஸ்தனங்கள் எனக் ஆடவருக்கு இயல்பாகவே மோகத்தை விளைவிக்கும் ஸ்தனங்கள் தடபமான சந்தனத்தையும் ஒளளிய முத்துமாலையையும் தரித்திருப்பின மோகத்தை மிகுதியும் விளைவிக்கு மென்பார், 'சந்தாரமொன்றி வனபாதகஞ் செய்தனம்' என்றா கண்டாருக்கு உண்டாகும் மோகத்தைப் பொருள் செய்தனவாக உபசரித்துக் கூறினா. காமம் பாதகங்கள் எல்லாவற்றிலும் மிகக் கொடிதாதலன்றி 'வனபாதகம்' என்றா இதனை,

‘எரிதலைக் கொண்ட காமத்தின்ப நீர்புள்ளியற்றா
பிரிவின கடபிறந்த துன்பம் பெருங்கட ல்ளையதொன்றா
லுருகிறந் துடம்பு நீங்கினிம மையோடும்மை யின்றி
யிருதலைப் பயனுமெய்தா ரென்றியாகு கேடடுமனறே.’

என்னும் சீவகச்சிந்தாமணிச் செய்யுளாலும்,

‘தீமையுள்ளன யாவையுந் தந்திடுஞ் சிறப்புந்
தோமில் செவ்வமுங் கெடுக்குநல லுணர்வினைத் தொலைக்கு
மேமநன்னெறி தடுத்திருளுய்ததிடு மிதனா
காம மன்றியே யொருபகை யுணடுகொலகருதில.’

என்னுங் கச்சியப்ப சிவாசாரியர் கூற்றாலும்,

காமமே கொலைக்கெல்லாங் காரணங் கண்ணோடாத
காமமே களவுக்கெல்லாங் காரணங் கூற்றமஞ்சங்

காமமே களஞ்ஞடற்குங் காரண மாதலாலே
காமமே நரகபூமி காணியாக கொடுப்பதெனறான்.’

என்னும் பரஞ்சோதிமுனிவா திருநாககானும்,

‘தூமகேது புவிக்கெனத் தோன்றிய
வாமமேகலை மங்கையரால் வருங்
காமமில்லை யென்ற கருங்கேடெனு
நாமமில்லை நரகமு மில்லையே’

என்னும் கம்பா உரையானும் உணராக.

‘ஆவிவிண்டு நைந்து’ என வியைக்க உன்னருளோப
பெறேனாயின் பிறப்பு இறப்புக்களை மீண்டும் மீண்டும் பெறு
வேன், ஆதலின் நான் அதற்கைய பெருந் துன்பத்திற்கு
ஆளாகாமல் உன திருவருளை எனக்குத் தருவாய் என்றா.
பிறப்பு துன்பந்தருதலையும் பிறவாமை இனபந்தருதலையும்,
‘பிறந்தா நுறுவது பெருகிய துன்பம் பிறவாநுறுவது
பெரும் பேரினபம்’ எனவரும் மணிமேகலை அடிகளால்
அறிக. இறைவன திருவருள இன்றிப் பிறப்பு அருது என்
னுங் கருத்தை,

‘உயிராவண மிருநதுநறு நோக்கியுள்ளக

கிழியினுருவெழுதி

உயிராவணஞ் செய்திட்டுன் கைத்தந்தா னுணரப்

படுவாரோ டொட்டிவாழ்த்தி

அயிராவணமேற தானே நேறியமரர் நாடாளாதே

யாருராண்ட

அயிரா வணமே யெனனம்மானே நின்னருட்கண்ணா

னோக்காதாரல்லாதாரே.’

என்னும் அப்பர் அமுதவாககான அறிக. கன்ற - கன்று ஆ - கன்றையுடைய பசு; வலித்தல விகாரம் பெருமல நின்றது கன்ற கோபிதது; செய்யா எனும் வாய் பாட்டு வினையெச்சம் விலங்கல-மலை, குறுக்கிட்டுக் கிடப்பது எனக் காரணக்குறி. கந்தா, மணவாளா என்ற இரண்டும் கணவனென்னும் பொருளில் வந்தன. கொந்து-மெலித்தல விகாரம். திண்டோள்-திணமை என்னும் பண்புப்பெயரின் ஈறுகெட்டு வருமொழி முதலில் தகரம் வர 'ண்ணவலலினம் வரடறவும்' எனனும் விதியினால் வருமொழி தகரம் டகரமாகத் திரிந்தது. கடம்பு முருகனுக்குத் திருவடையாளமலை. கோடரங்கள் - குரங்குகள் எனக்கு - கரடி, குரங்குகளும் கரடிகளும் தங்குகின்ற மலையாதலின திண்கோடரங்கள் என்கோடுநங்கு செங்கோடென்றா. திருச்செங்கோடு எனனூந் திவ்விய ஸதலம் சேலம் ஜிலலாவிலுள்ளது (26)

பழமுதிர்ச்சோலை

27 தனதன தானதான தனதன தானதான
தனதன தானதான-தனதான.

இலவிதழ் கோதி நேதி மதகலை யார வார
இளங்கை யாட ஆடி

மிகவாதுந்

நெதிபொரு கோர பார ம்ருகமத கோல கால
இணைமுலை மாற்பி லேறி

மதராசன்

கலவியி லோடி நீடு வெகுவித தாக போக
கரணபர தாப பாப

மடமாதர்

கலவியின் மூழ்கி யாழந் திழிதொழி லேனு மீது
கருதிய ஞான போத மடைவேனோ
கொலைபுரி காளி சூலி பரிசளி நீலி மோடி
குலிசகு டாரி யாபி மகமாயி
சுமரிவ வாகி யோகி பகவதி யாதி சோதி
குணவதி யால ஆணி யாராமி
பலிகொள்க பாலி யோகி பரமகல யாணி லோல
பதிவரதை வேத ஞானி புகலம் வானே
படையொடு சூரன மாள முடுகிப் சூர தீர
பழமுதிர சோலை மெவு பெருமானே.

(இ-ள) கொலை புரி காளி-மகிட்டுகாலைக் கொன்ற
காளியும், சூலி - திரிசூலப் படையுடையவனும், பரிசளி-
பைரவியும், நீலி-நீலநிறமுடையவனும், மோடி-தூக்கையும்,
குலிச குடாரி-வஜ்ஜிராயுதத்தையும் கோடரியையுப் படைய
வனும், ஆபி மகமாயி-உலகமாதாவும் பெரிய மாயையுடைய
வனும், சுமரி வராகி யோகி-இளமையுடையவனும் வராகி
யும் யோகினியும், பகவதி - ஐசவரியம், செல்வம், புகழ்,
ஞானம், வீரியம், அழகுமுதலிய குணங்களையுடையவனும்,
ஆதி-எல்லாவற்றிற்கும் முதலாகவுள்ளவனும், சோதி சோதி
சொருபமானவனும், குணவதி-சிவகுணங்களையுடையவனும்,
ஆல ஊணி-விஷத்தை ஊணாகக் கொண்டவனும், யாராமி-
அழகுடையவனும், பலிகொள்க பாலி-பலியைக் கொள்ளும்
கபாலியும், யோகி-தியானிகத்தககவனும், பரம கலயாணி-
மீக்க கல்யாண குணங்களுடையவனும், லோல - விகா

யாட்டை உடையவனும், பதிவரதை-கட்புடையவனும், வேத
ஞானி-வேதத்தை அறிந்த, ஞமாகிய உமாதேவியாருக்கு,
புதலமோனே-திருக்குமாரனே', பனடயொடு-சேனைகளோடு
சூரன் மான்-பதுமாசூரன் இடக்குமபடி, முடுகிய சூர தீர-
மேய்சென, சூரனே தீரமுடையனே', பழமுதிர சோலை
மேவு பெருமானே-பழமுதிரசோலை எனனுந் தலத்தில்
எழுந்தருளிய பெருமானே', இலவு இதழ் கோதி-இலவ
மலரை ஒத்த இதழைக்கோதி, நேதி மதகலை-நியதியை
யுடைய பானமதகலைநாடி, ஆர ஆர-மிகுதியும் செயய, இள
நகை ஆட ஆடி-புரையகசெய்ய விளையாடி, மிக வாது
உடறு-மிகவும் வாதுசெயது எதிர்பொரு-எதிரில் பொருவு
கின்ற, 'மோம பாரம-கொடுமையை யுடைய பெரிய, மருக
மத கோலகால-கத தூரி-அணிந்த திரட்சிபொருந்திய காலத்
தில் கோவறிய, இணைமுலை-ஒன்று, கொன்றெடுத்த இரண்டு
தனங்களும், மார்பில் ஏற-மார்பில் பொருந்த, மதரா-ஜன
கலவியில் ஓடி-மன்மதனது போகத்தில் சென்று, நீடு வெகு
வித தாது போக-மிகு பலவிதமான ஆசையைக்கொண்டு,
கரணம் பிரதாபம்-பாபம் செய்கை விகுப்பங்களாகிய பெரு
மையையுடைய, பாபம் மடம மாதா-பாபச் செயலையுடைய
இளம்பெண்களுடைய, கலவியில் மூழ்கி-போகமாகிய கட
லில் மூழ்கி, ஆழும் இழிதொழிலேனும் - அழுந்துகின்ற
தாழ்ந்த செயலையுடைய அடியேனும், மீது கருதியஞானம்
போதம அடைவேனோ-மேவமையாக எண்ணப்பட்ட ஞான
போதனையைப் பெறுவேனோ. எ-று.

(வி-ரை) இலவிதழ்-இலவமழைவ யொத்த இதழ், உவமைத் தொகைநிலைத் தொடர் நேதி-நியதி. மதகலை-காமநூலில் சொல்லிய பல கலவிநுட்பம், ஆர ஆ என்ற அடுக்கு மிகுதிபுறியது. இளநகை-மந்தகாசம், புனசிரிப்பு. கோரம்-கொடுமை, வட்டில் எனப்பொருள் கூறிகொண்டு கண்ணத்தை யொத்த ஸதன்மென நுரைப்பினும் பொருள்தும். மிருகமதம்-கஸ்தூரி பிரதாபம்-புகழ் கரணம்-செயல், இதழ் கோதுகல-உதட்டைத் தாவின கடித்தல், இது காமக்குறிப்பு. மாதர் போகத்தில் அழகுநதிக் கிடப்போர்க்கு ஞானமுண்டாதல் அருமை என்பாரா, 'இழிதொழிலேனும் ஞானபோத மடைவேனே' என்றா ஆல் ஊணி-நஞ்சை உணவாகக் கொண்டவன் என்பது, சிவபெருமானுக்கு உள்ள செயல்களையுஞ் சிறப்புக்களையும் உமா தேவியாருக்கும் ஏற்றிக் கூறுதல் புலவா மாபு ஆதல்புறியி எனக். பகவதி-பகவன் என்பதின் பெண்பால் பகவன் ஆறு குணங்களுடையவன். பகம்-ஆறு. ஆறு குணங்களாவன திரு, ஞானம், வைராக்கியம், ஐசுவரிபம், வீரியம், புகழ். யோகி, என்பது தமிழில் பெண்பாலுக்காகச் சொந்தது. வடமொழியில் யோகினி என வரும்

பகவன் என்பதற்குக் கேவல ஞானமுள்ளவன் என உரை கூறினா அடியார்க்கு நல்லா (27).

சோலைமலை

28 தானதன தந்த தந்த தானதன தந்த தந்த தானதன தந்த தந்த-தனதான.

வாரணமு கங்கிழிந்து வீழவும் ரும்ப லாந்தது
 மாலவரைய சைந்த னங்கள் முடிசாய
 வாளகிரி யண்ட ரண்ட கோளமுடி ரினறெ முந்து
 மாதவம் றுந்து ந்து நிலைபேரப
 ஆரணகு டங்க டுந்து சீதகள பம்பு னைந்து
 பூசலைவி ரும்பு கொங்கை மடவாரத்ம்
 போகசய னந்த விரந்து டைகப தம்பணிந்து
 பூசனைசெய் தொண்டனென்ப தொருநாளே
 ஆரணமு முங்கு கின்ற வாயிரமடந்த வங்க
 ளாகுதியி டங்கள் பொங்கு நிறை வீதி
 ஆயிரமு கங்கள்கொண்ட தூபுரமி ரங்கு கங்கை
 யாடமர வந்தலம்பு துறைசேரத
 தோரணம் லங்கு துங்க டோ றுநெ ருங்குகின்ற
 சூழ்மணிபொன் மண்ட பங்கள் ரவிபோலச
 சோதியின்மி சூந்த செம்பொன் மாளிகைவி ளங்குகின்ற
 சோலைமலை வந்து கந்த பெருமாளே.

(இ-ள) ஆரணம்முழங்குகின்ற-வேதங்கள் ஒலிக்கின்ற,
 ஆயிரம் மடம் தாங்கள்-ஆயிரக் கணக்காணை மடங்களும்,
 தவஞ் செய்யும் இடங்களும், ஆகுதி இடங்கள்-யாகஞ்செய்
 யும் இடங்களும், பொங்கும நிறை வீதி-மிசூந்து நிறைந்த
 தெருக்களில், ஆயிரம் முகங்கள் கொண்ட ஆயிரம் முகங்
 களையுடைய, தூபுரம் இரங்கு - சிலம்பொலியைப்போல
 ஒலிக்கின்ற, கங்கை ஆறு-கங்கை நதியானது, அமர வந்து
 அலம்பு-பொருந்த வந்து ஒலிக்கின்ற, துறை சேர-துறைக்
 களில் அடைய, தோரணம் அலங்கு-தோரணங்கள் அடை

கின்ற, துவகம் கோபுரம்-உயர்ந்த கோபுரங்கள், நெருங்கு
கின்ற சூழ்மணி-நெருங்குகின்ற தூத்தினங்களால் சூழப்
பட்ட, பொன் மண்டபங்கள்-பொன்னாலாகிய மண்டபங்
கள், ரவிபோல சூரியனைப்போல, சோசில மிகுந்த- ஒளி
ரினால் சிறந்துள்ள, செம்பொன் விளங்குகின்ற - சிவந்த
பொன் விளங்கும், சோலைமலை வந்து உகந்த பெருமானே-
சோலைமலையிலே வந்து விருமி வசிக்கும் பெருமானே!,
வாரணம் முகம் கிழிந்து வீழ்ந்த-யானையினது மததகம்
துண்டுபட்டு விழவும், அருமபு அலாந்த-அருமபும லரவும்,
மாலவரை அசைந்து-பெரியமலை அசையவும், அனங்கமுடி-
சாய-மன்மதனதுகிரீடம் சாயவை அடையவும், வாளகிரி-சக்
கரவாளகிரி, அண்டரண்டகோளம்-ஆகாயத்தினமேலாகாய
மண்டலத்தில, உற நின்று எழுந்து-பொருந்துமாடி நிலை
பெற்றுலங்கவும், மாதவமஅறம் துறந்தநிலைபோ-சிறந்ததவ
மும் தருமமும்நீங்கிசெல்லவும்பூணகுடம்கடிந்து-நின்ற
குடத்தைக்கோபிதது, சீதம் காபம் புனைந்து - குளிர்ச்சி
பொருந்திய கலவைசசாந்தை அணிந்து, பூசலை விருமபி-
காமசசணடையை விருமபுகின்ற, தொங்கை மடவார்
தம் - ஸ்தனங்களையுடைய பெண்கள் போக சயனம்
தவிரந்து-போகசயனத்தினின்று நீங்கி, உன் ஆடகம் பாதம்
பணிந்து-உனது பொன்போன் சிறந்த திருவடிகளை
வணங்கி, பூசனைசெய்தொண்டன் எனபது-பூசைசெய்கின்ற
அடியேன் என்று சொல்வதாகிய, ஒரு நாள்-ஒரு நாள்
உண்டாகுமோ? எ-று.

நூபுரம் இரங்கு கங்கை-சிலம்போசைபோன்று ஒலிக
கின்ற கங்கையாறு. இதுபோல நாயரமாயனத்தூர்,
‘வரங்கள் மாசு’த தாளு செய்தோரகளவாழ
புரங்கள் நேரிலா நகரம் நீங்கிப்போய
அரங்கி னடுவார சிலம்பி னன்னநின்
நிரங்கு வாரபுன் ிசரயு வெய்தினா
என வருவது காண்க

(28)

சீட்டுடமங்கை

29 தானதனத்தந்த தானதனத்தந்த
தானத தந்த-தனதான.

வேனின் மதனைந்து பாணமவிடொருந்

வீதிதொறுநின்று

மடவாரபால்

வேளையெனவந்து தானினிலீழந்து

வேடைகெடநண்

பலபேசித்

தேனினுமணந்த வாயமுதமுண்டு

சீதளதனங்க

வினினமுழுகித்

தேடியதனங்கள் பாடிபடமுபன்று

சோகதியதனி

யுழலவேனோ

ஆனிரைதூந்து மாநிலமளந்தெ

ராலிலையிலன்று

தாயின்மாயன

ஆயாமனைசென்று பாலதயிறோந்த

ஆரணமுருந்தன்

மருகோனே

வானவர்புகழ்ந்த காணவர்பயந்த

மாணெடுவிளங்கு

மணிமார்பா

மாமலை முழங்கு சீட்டுடமங்கை

மாநகரமர்ந்த

பெருமாளே.

நூபுரம் இரங்கு கங்கை-சிலம்போசைபோனது ஒலிக
கின்ற கங்கையாறு இதுபோல நூபுரமாயினத்தா,
‘வரங்கள் மாசுபடாதாரு செய்தோரகளவாறு
புரங்கள் நேரிலா நகரம் நீங்கிப்போய்
அரங்கி னூடுவார சிலம்பி னன்னநின்
நிரங்கு வாரபுன ிசாறு வெய்தின
என வருவது கண்க

(28)

சீபுருடமங்கை

29 தானதனத்தந்த தானதனத்தந்த
தானதனத்தந்த-தனத்தான.

வேனின் மதனைந்து பானமவிடொந்து

வீதிதொறுநின்று

மடவாரபால்

வேளையெனவந்து தானினி லீழந்து

வேடைகெடநண்

பலபேசித்

தேனினுமணந்த வாயமுதமுண்டு

சீதனதனங்க

வினினமுழுகித்

தேடியதனங்கள் பாடிபடமுபன்று

சேகதியதனி

யுழலவேனோ

ஆனிரை துரந்து மாநில மனநதெ

ராலிலையிலன்று

துயினமாயன

ஆயமனைசென்று பாஸதயிறுநீந்த

ஆரணமுருந்தன

மருகோனே

வானவாபுகழ்ந்த கானவாபயந்த

மாடுனூவிளங்கு

மணிமாரபா

மாமலை முழங்கு சீபுருடமங்கை

மாநகரமாந்த

பெருமாளே.

(இ-ள) ஆன நிரை நூர்து - பசுக்கூட்டங்களினின்று நீங்கி, மாநிலம் அளர்து - பெரிய உலகத்தை ஓரடியாலே அளந்தது, ஓர் ஆல இலையில்-ஓர் ஆல இலைமீன்மேல், அன்று துயில் மாயன - அந்நாளில் அறிதுயில் அமாந்த ஆதிசயச செயலுடையவனும், ஆயா மனை சென்று-இடையாகள் வீடு தேறாமுமபோய், பால் தவிர அனைந்த-பாலையும தயிரையும குழைந்த துண்ட், ஆரணம் முகுந்தன-வேதங்களாலே புகழ்ப பட்டவனுமாகிப் திருமாலுக்கு, மருநோனே - மருகனே', வானவா புகழந்த - தேவர்களாலே புகழப்பபட்ட காளையா பயந்த-வேடாகள் பெறு, மாடுநெடு விளங்கும் - வளவியம் னையாரோடு விளங்குகின்ற, மலர் மாப்பா-அழகிய மாப்பை உடையவனே', மாமறை முழங்கு-சிறந்த வேதங்கள் மிக்கு ஓலிக்கின்ற, சீபுருடமங்கை மாநகர் சீபுருடமங்கை என்னுந் திருப்பதியிலே, அமாந்த பெருமானே - விருமபி வசிகுதம் விருமானே', வெனில் மதவ - கோடைக்காலத்துக்குரிய மன்மதன், ஐந் கூ பாணம் விட நொந்து-ஐந்து பூவாலாகிய ஆம்புகளை விடுவதால் வருந்தி, வீதிதொறும் நின்று-தெருக்கள்தோறும் நின்று, மடவார்பால்-பெண்களிடத்தில, வேளை என் வந்து - காமததைத் தீர்க்கும் சமயம் இதுவே என்று சொல்லிப்போய், தாளினில் விழுந்து - அவர் இசையுமபடி காலகளிலே விழுந்து, வேடை கெட - காமவெப்பம் ஒழிய, துண்பு பல பேசி-தட்புகுரிய பல வார்த்தைகளைச் சொல்லி, தேனிலு மணந்த-தேன்கலந்த, வாய் அமுது உண்டு-வாயிலேயுள்ள அமுதத்தைப்பருகி, சிதளம் தனங்களின் மூழ்கி-

குளிராசசிபொருந்திய முலைகளில் முழுக்கி, தேடிய தனங்கள் பாழ்பட முயன்று-வருந்தித் தேடியபொருள்கள் பாழாகும் படி முயரசிசெய்து, சோகதி அது இன்றி உழலவேனோ-அடையததக்க நலம் ஒன்றுமில்லாமல் துன்பமடைவேனோ? எ - று.

(வி-ரை) மனம்தன் செயலாகிய காம உணராசசி மிகுதியும் விழைதற்கு உபயோகம், வேன்றகாலமாதலின் 'வேனிலமதன்' என்றா இப்பாறியே,

‘ஆரமும் ஆரச சேறும் அருமபணி நீரும் பூவும்
ராவெண் மதி சிலரவும் இதம்புரி தென்ற காஹம்
ஒருபிர இரண்டு மெய்யாய உருகுவார உருகுமவண்ணம்
மாரணை மதுடஞ் சூட்ட வந்தது வசந்த காலம்’

என விலலிபுத்தராரும்,

‘மனனன் மாதன் மகிழ்துணை யாகிய
வின்னிள வேனில வந்த திவனென்
விளங்கெழு பொதியின் மாமுனி பயந்த
விளங்காற நூத னிசைத்தன னாதலின்
மகர வெலதொடி மைந்தன் சேனை
புகரறு கோலம் கொள்ளுமென் பதுபோற
கொடிமிடை சோலைக் குயிலோ னென்னும்
படையுள படுவான் பணிமொழி கூற
மடலவிழ் கானற் கடலவின யாட்டினுட்
கோவல னூடக கூடா தேகிய’

என இளங்கோவடிகளும் கூறுதல் காண்க

மனமதன பஞ்சபாணங்கள் முல்லை, அசோகு, குவளை, தாமரை, மாம்பூ இவற்றின் செயல் உன்மத்தம், மதனம், மோகம், சந்தாபம், வசீகரணம் எனபன.

இவற்றிற் கு அவததை ஐந்து. அவை

சுபபிரயோகம்-பேசசும நினைவும், விப்ரயோகம்-பெரு மூசசெறிநதுவருந்துதல், சோகம்-வெதுபபும் உணவுவெறுத்தலும், மோகம்-அழுதலும் பிதற்றலும், மரணம்-மயக்கமும் ஆயாச்சியும், தேனினும் மணந்த வாயமுதுண்டு என்ற கருத்து 'பாலொடு தேன கலந்தழறே பணிமொழி வாலெயி னூறிய நீர்' என, 'திருக்குறளிலும் வந்திருந்தல் காண்க. இதன சிறப்பை,

‘வண்டுமொயத் தனைய கூந்தல் மதனபண் டார வல்லி
கெண்டையோடொத்தகண்ணை கிளிமொழிவாயினூரல்
கண்டுசர்க் கரையோ தேனோ கனியொடு கலந்த பாகோ
அண்டாமா முனிவாக்கெல்லா மமுதென வளிக்கலாமே.’

என்புழியும் காண்க அது பகுதிப்பொருள் விசுதி. உழல் வேனோ என்புழி-ஓகாரம் எதிமறைப் பொருட்டு. ஆனிரை துறந்து என்பதனால் கிருஷ்ண அவதாரத்தையும், மாலில மளந்து என்பதனால் திரிவிக்கிரம அவதாரத்தையும் குறித்தார். ஆலிலையில துயில்தல்-ஊழி முடிவில உலகமெல்லாம் அழியத் தானமட்டும் நிலைபெற்று அறிதூயில அமாதல். இடையா மனைதோறுஞ் சென்று பால தயிர் திருடி உண்டானேனும் வேதங்களால் புகழப்படும் சிரப்பிடையன் என்பார், ‘ஆயர் மனைசென்று பால தயிர் அனைந்த ஆரணமுருந்தன்’ என்றார். காணவர் பயந்தமான்-வள்ளிநாயகி. (29)

பழனி

30 தன்னதந்தன தந்தனாதல
தன்னதந்தன தந்தனாதன
தன்னதந்தன தந்தனாதன - தந்தனாதல

கனகசூம்பமி ரண்டுநோமலை
யெனநெருங்குஞ் சூழைமாமணி
கதிரிசிறந்தவ டங்குலாவிய முத்துகுதம்

கடையினின்றுப ரந்துநாடொறு
மிளகிவிஞ்சியெ முந்தகோமள
களபகுங்கும கொங்கையாணைய மிளபமரக

யலை வருங்கொளு மென்றுமேலவிலை
யிடுமடந்தையா தங்கடோதகம்
அதினமருண்டுது வண்டவாசையில் நைந்தபாபல

அவசமங்கொளு மின்பசாகர
முழுகும்வஞ்சக நெஞ்சையெயாழி
தருபதங்கதி யெம்பிரானருள தந்திடாயோ

தன்னதந்தன தந்தனாவென
டிக்குடிங்குடி டிங்குபேரிகை
தகுதிதந்திது தந்ததோவென உருதுதாளந

தமரசஞ்சலி சஞ்சலாவென
முழுவடுண்டுடு நுண்டுநென
தருணகிண்கணி கணகிணரமு முந்தோவாதும

பணிபதங்கய வெண்டிசாமுக
கரியடங்கலு மண்டகோளகை
பதறிவின்றிட நின்றதோதக வென்றதோகை

பவுரிகொண்டிட மணடியேவரு

நிசிரானகிளை கொணடவேலவ

பழனியங்கிரி யினகண்டோவி

தம்பிரானே.

(இ-ள) தனவ தந்தன தந்தன என டிகுகு டிகுகு டிகுகு பேரிகை-இ) உதகைய ஸ்சையையுடைய பேரிகையும், தகுதி தித்திது தித்திதோ என உததுதாளம்-இவவேரசையுடன் அடிகும தாளமும, துமர சஞ்சலி சஞ்சலா என-து ளையையுடைய சஞ்சலி சஞ்சலா என ஓசையைய செய்ய, முழவு-மத்தளம், முண்டு முண்டு வென-இவவேரசையைய செய்ய, தருணம் கிண்கிணி-சிறிய கிண கிணி, கிண்கிண ஆரமும கிண்கிண ஓசையையுடைய மணிவடங்களும, முந்த ஒதும்-முன்பு துதிக்கிற, பணிபதம்-யாவரும் வணங்கத் தகக பதவியும், கயம் எண்திசாடிக கரி அடங்கலும்-இ-ள மைபொருந்தியஎட்டுத்திகளுயான்களெல்லாம், அண்ட கேளாக பதறி நின்றிட-அண்டங்களெல்லாம் பதறி நிற்க, நின்று தோதக என்று-நின்று தொகுதியை உடையவனே என்று, தோகை பவுரி கொண்டிட மடில கூத்தாட, மண்டி வரு நிசிரான்கிளை நெருங்கிவந்த அவுணன் சுற்றத்தை, கொன்ற வேலவ-கொன்ற வே படையை உடையவனே', பழனி அமகிரியினகண மேவிய தம்பிரானே - பழனியாகிய அழகிய மலையில் வசிக்கின்ற தம்பிரானே', கனகம் குமபம் இரண்டும் நோ-பொறகுடம் இரண்டும் ஒப்பாகுமென்றும், மலை என-வடிவத்தால் மலைகளுக்கு ஒப்பாகுமென்றும், நெருங்கு குரும்பை - ஒன்றோடொன்று நெருங்கியுள்ள

தெனனம் பிஞ்சுகளென்றும் சொல்லப்படும், மாமணி கதிர்
 சிறந்த வடம்-சிறந்த முத்துக்கள மிருந்த மாலை, குளாவிய-
 விளங்கிய, முந்து சூதம்-அழகிற சிறந்த மாந்தளிர் போன்ற
 மேனியானது, பரந்து நாளதொறும் இளகி-பரவித் தினந்
 தோறும் மேனமையாகி, விஞ்சி எழுந்த-மேல்கொண்டு
 தோன்றிய, கோமளமகளபம்சூங்குமம் கொங்கையானையை-
 இனைய கலவைச்சாரதையும் சூங்குமததையும் பூசிய ஸ்தனங்
 களாகிய யானைகளை, இனபம் ஆக-இன்பம் பொருந்தும்படி,
 அனைவரும் கொண்டும் என்று - எல்லாம் பெறவிரும்பாக
 என்று, கடையில்-வாயலில், நின்று விலையிடு மடந்தை பா-
 தாங்குள நின்றிகொண்டு விலைபேசும் பெண்களுடைய,
 தோதகம் அதில் மருண்டு-வஞ்சனைநிலை மயங்கி, துவண்ட
 ஆசையில்-மனத்தளர்ச்சி யடைந்த ஆசையினால், நைந்து-
 வருந்தி, பாயல் அவசம் கொளும்-படுகையில் பாவசம் நட-
 புடும், இன்பம் சாகரம் முழுகும்-இன்பமாகிய கடலை முழ-
 கும, வஞ்சகம் நெஞ்சை ஒழிதரு-வஞ்சகமுடைய மனத்தை
 ஒழிக்கின்ற, பதம் கதி-மேல் பதவியாகிய மேல் ததை,
 எம்பிரான்-எம்பெருமானே', அருள தந்திடாபோ-அடியே
 னுககு அருளசெயவாயோ என்று.

(வி-ரை) கொங்கையை பாலை என்றோ-பருவையானும்
 பெரு மித்ததானும் வினைமிகுதியும் கூறுதல் குளரிய கவாச்சி
 உடைமையானும் என்க. கொங்கைகளே மகளிராகுச சிறந்த
 அவயவமாதலின் அவற்றுள் வரும் மயக்கத்தையே மிகுத்
 தாக் கூறினாரென உணரக் பெண்களபால் வைத்த ஆசையை

ஒழிதது இறை வனிடத்தில் அவாகள்மேல் வைத்த ஆசை
யில் ஒரு கூறு வைக்கினும் பெருங்கதி யடையலாமாதலின்,
ஆசிரியர் பாட்டுத்தோறும் இவ்வாறு அருளிச் செய்வாராயினார்

தந்தையங்கனையா தங்கள்மேல் வைத்த
தயாவை நூறுயிரங் கூறிட்டு
அதிலங்கொரு கூறுன் னடிமலர் மிசைவைக்கின்
அமருல களிக்கும் ரின்பெருமை
பித்தனென றொருகால பேசுவரேனும்
பிழைத்தவை பொருத்தருள் செய்யும்
கைத்தல மடியேன சென்னியில் வைத்த
கங்கைகொண்ட சோளேச சரத்தானே.
என்னுந் திருவாககானும்,

‘மங்கையர்கள் யோனிமிசை வைத்திருக்கு மாசையினை
பங்குசெய்து நூற்றிலொரு பங்கெடுத்தது—கங்கையணி
வேணியரன பாதார விர்தத்தில் வைத்தக்கால
காணலாங் காணுக கதி’

என வருஉரு செய்யுளானு மறிக

பெண்கள்பால் வைத்த பற்றை ஒழித்தற்கும் அதனை
இறைவன் பாற் செலுத்தற்கும், இறைவன் அருளே இன்றி
யமையாதென்பாரா, ‘எம்பிரான் அருள தந்திடாயோ’ என
ஈர். இக்கன “அவனருளாலே யவன்றாள் வணங்கி”

என்ற திருவாசகத்தானும்,

‘மனமெனு வயமா என்வயப் படாமல்

மயங்குதும் ஐம்புலவீதி, மறிபடாதோடுகின்றது முழையோ

மறித்ததை நிறுத்தி யென னககு
நினையல துதவுவா ரிலே

என்னும் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் திருவாகாணம் உணர்க.

எண் திசாமுக்கரி-ஆஷ்டதிக்கஜங்கள் தோகை - ஆகு
பெயா. நிசிசுரன்-இரவில் சஞ்சரிப்பவன், அசுரன். எம்பி
ரான்-இயலபு விளி. வேலவ-அண்மைவிளி. (30)

திருவேங்கடம்

31 தனதாநதன தானை தானை ✓
தனதாநதன தானை தானை
தனதாநதன தானை தானை-தனதான.

வரிசோநதிடு சேலகய லோவெனு
முழைவாரந்திடு லேலையு நீலமும்
வடுவாங்கிடு வாளவிழி மாதாகள வலையாலே

வளாகோங்கிள மாமுகையாசிய
தனவாருசையி லேமுக மாயையில
வளாமாநதளிர் போனிர மாகிய வடிவாலே

இருளபோவறிடு வாகுமு நீழலில
மயலசோநதிடு பாயலின் மீது
வினிதாங்கனி வாயமு தூறல்கள பருகாமே

எனதாநதன தானவை போயற
மலமாங்கடு மோகவிகாரமும்
இவைநீங்கிட வேயிரு தாணமல ராருள்வாயே

கரிவாம்பரி தோதிரள சேனையு
முடனாந்துரி யோதன னாதிகள
களமாண்டிடு வேயொரு பாரத மதிலேகிக்

கனபாண்டவா தோதனி லேயெழு

பரிதூண்டிய சாரதி யாகிய

கதிரோங்கிய நேமிய னாமரி

ரகுராமன்

திரைநீண்டிரை வாரியும் வாலியு

நெடிதோங்கும ராமர மேழொடு

தெசமாஞ்சிர ராவண னாமுடி

பொடியாகச்

சிலைவாங்கிய நாரண னாமரு

மகனாங்குக னேபொழில் சூழ்தரு

திருவேங்கட மாமலை மேவிய

பெருமாளே-

(இ-ள) கரி வாமபரி தோ திரள சேனையும்-யானைப் படையும், தாவுகின்ற குதிரைப்படையும், தோப்படையும் திரண்ட காலாட படையும், உடன ஆம துரியோதனன் ஆதிகள-ஒன்றாகப் பொலிந்திய திரியோதனனமுதலியோர், களம் மாண்டிட - போரக்களத்திலே இரந்தொழிய, ஒரு பாரதம் அதில் ஏகி-பாரதப்போரில் சென்று, கனம் பாண்டவா தோதனில்-பெருமை தங்கிய பாண்டவர்கள் தேரிலே, எழுபரி தூண்டிய-கட்டப்பட்ட மேற்செல்லும் குதிரைகளைச் செலுத்திய, சாரதி ஆகிய-சாரதியான, கதிர ஓங்கிய நேமியன்-ஒளிராத சுதரிசன மென்னும் சக்கரதையுடையவனும், அரி ரகுராமன்-அரியும் ரகுராமனும், திரைநீண்டு இரை-அலைகள் மிகுந்து ஒலிக்கின்ற, வாரியும்-கடலும், வாலியும்-வாலி என்னும் குரங்கரசனும், நெடிது ஓங்கு மராமரம் ஏழொடு-மிக்கு வளர்ந்த ஏழுமராமரங்களும், தெசமாம் சிர ராவணனா-பத்துத் தலைகளையுடைய இராவ

ணலுடைய, முடி-கிரீடமும், பொடியாக-பொடிபடும்படி,
 விலை வாகங்கிய-விலலை வளைத்த, நாரணனா-திருமாலுடைய,
 மருமகன் ஆம் குகனே-மருமகனாகிப் முருகனே', பொழில்
 சூழ்தரு-சோலைகள் சூழந்த, திருவேங்கடம் மாமலைமேயிய-
 திருவேங்கடமாகிய சிறந்த மலையில் வாழ்கின்ற, பெரு மாளே-
 பெருமானே', வரி சேரந்திடு சேல-செவ்வரி படராத சேல
 மீனோ', கயலோ எனும்-கயலரினோ என்று சொல்லப்படும்,
 உழை-மாணையும், வாரந்திடு வேலையும்-வடித்தது செய்பப
 பட்ட வேலையும், நீலமும்-நீலோடும் மலரையும், வடு-மாம்
 பிஞ்சினையும், வாங்கிடு வாள்-பகைவரை அழிக்கும் வாளை
 யும் ஒத்த, விழி மாதர்கள் - கண்களையுடைய பெண்கள்,
 வலையால்-ஆடவா மனததைக் கவருமபடி வீசும் மேகவலை
 யாலும், வளர் கோங்கு-வளர்கின்ற கோங்கினது, இளமா
 முகை ஆகிய தனம் வாஞ்சையில்-இளமை பொருந்திய
 சிறந்த அருமபை ஒத்த ஸ்தனங்களின்மேல் வைத்த ஆசை
 யாலும், முகம் மாயையில்-முகத்தினது மயக்கத்தாலும், வள
 மார் தளிர்போல்-செழுமைபாவ மாமரத்தினது தவிரைப
 போல், நிரம் ஆகிய வடிவால்-நிரம் பொருந்திய கடிவின
 லும், இருள போன்றிடு - இருளையொத்த, வாகுபூல நிழ
 லி-நீண்ட கூந்தலின் நிழலிலே, மயல சேரந்திடு பாயலின்
 மீது உற-மையல கொண்ட படுக்கையின்மேல் பொருந்த,
 இனிது ஆம் - இனிமையுடையதாகிய, கனிவாய் அமுது
 ஊறலகள் - கொவவைக் கனிபோன்ற வாயிலுள்ள தெவா
 மாதத்தை ஒத்த ஊறலை, பருகாமே - உண்ணாமல்,

எனது ஆம தனது ஆனவை - எனனுடை பற்றுக்களா
னவை அகன்று நீங்க, மலம் ஆம கடுமோக விகாரமும-
மலததாலே உண்டாகிய மிகுந்த மோகவிகாரமும், இவை
நீங்கிட-ஆகிய இவைகள் நீங்க, இருதாள மலா அருளவாய-
இரண்டு திர்வடிகளாகிய தாமரை மலாகளை அருளிச்செய்
வாய என்று.

(வி-ரை) மாதா-அழகு, காதல-அழகையுடையவரென்
றேனும காதலிகுகத தககவரென்றேனும கொளக, 'மாதா
காதல' தொலகாப்பியா நுத்திரம் வடு-மாம்ரிஞ்சு. விழியை
'வலை' என்றா ஆடவா மனமாகிய பாவைகள் அகப்படுத்
தப்படுதலின. உள்ளககுறிடபை யுணராததும் சிறப்புடைய
தாதலப்பறி விழியை விதந்தது கூறினா இவ்வாறே,

'மணலிற சிறந்த புகழதஞ்சை வாணன மலயவெற்பில
பெண்ணிற சிறந்தவிப பேதைதன பாவைபெருவினையேன்
உணலிற சிறந்த இருநோயதனக கின மருந்தாய
கணலிற சிறந்த உறுபபிலலை யாவதுங் காட்டியதே'

என்று பொய்யாமொழிப் புலவரும்,

'இருநோககு இவளுண கண்ணுள்ளது ஒருநோககு
நோயகோக கொன்றந் நோய மருந்து'

'கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொககின வாய்ச்சொட்க
ளென்ன பயனு மில்'

எனந் தெய்வப்புலமைத் திருவனருவ நாயனும்,

‘அணியும் அமிழ்தும் எனனாவி மாபவன நிலலைச் சிந்தா
மணியும்ப ராரறியா மறையோனடி வாழ்ததலரிற்
பிணியுமதற்கு மருந்தும் பிறழ்ப பிற டிமின்னும
பணியும் புரை மருங்கு பெருந்தோளிபடைக்கணகளே’

என மணிவாசகப் பெருமானும் அருளிச் செய்தமை காண்க.

இளமைச் செவ்வியின் அருமைத் தோன்ற, ‘வளர்
கொங்கு இளமாழுகை’ என்றா முகமாபை என்றார்
மயக்குதலின்

‘கொங்கை இளநீரால் குளிர்ந்தவிளகு சொற்கரும்பால்
பொங்கு சுழிஎன்னும் பூந்தடத்தில்- மங்கைதலா
கொய்தாம் வாசகக் குழலநிழி நிழ லி, னே
வெய்தாம் அககாம விடாய்’

எனப் புகழேந்தியுலகும் கூறுதலு காண்க

. நிழல-நீழல என நீட்டலவிகாரம் பெய்து.

மயல சோந்திடு பாயல என்றா, டெல்லிய தாய மலர்
கள் தெளிக்கப்பட்டு ஆன்னத்தின தாவி முதலிய மென்
மைப் பொருள்களிட்டுச் செய்யப்பட்ட அணை முதலிய
வற்றை யுடையதாய நோக்கினவளவில் காமத்தியை விரைய
மூட்டுதலின். ஊலகள எனப் பன்மையாற் கூறியது. கலவி
விகற்பத்தாற் பற்பல காலங்களில் உண்ணுமவற்றை பெல்
லாம் குறித்தற்கென்க.

வாம்பரி-தாவுங் குதிரை, பெயரெச்சம் குறைந்தது.
கரி கரத்தை யுடையது, யானை; கரம்-துதிகை, கருமை
யுடையது என்பாருமுளா; அது, வடசொல்லாதலின்

பொருந்தாது துரியோதனனாதிகள் - துரியோதனன் தம்பியர், கன்னன் சகுனி முதலியோர். பாரதம் - இங்கு பரத வமிசததவராலே செய்யப்பட்ட உயுததம். கன பாண்டவர் - பெருமை பொருந்திய பாண்டவர் அவருக்குப் பெருமை யாவது,

‘எல்லாம் ஒழுகும் மதகை யுடையாளன்
பொறுகும் பொடியே பொறை.’

என்ற படி பொறுமையும், வாய்மை பிறழாமையும், ஒழுகும் முதலியனவுமாம், நேமியன-சககர பதையை யுடையவன். ஆம் - அசை நீண்டு எனபதிக் குறிப்புபெயரெச்சத்து அகரம் தொக்கது இரைவாரி-ஒலிக்கின்ற கடல்

இராமாவதாரத்தில வாலியையும், ஏழு மராமரங்களை யும் இராவணனையும் கோதண்டத்தால் கொலை செய்தவன் என்பாரா, ‘திரை நீண்டிரை . ராவணனா’ என்றாரா. இராவணனா-ஆர உயாவுப்பொருள் விசுதி. தசமாஞ்சிரம்-உத்துததலை விலவின் தொழில் வனமையைக் குறிப்பால் ‘சிலைவாங்கிய’ என்றாரா. திருவேங்கட மாமலை என்பது திருப்பதி; அது வட ஆர்க்காடு ஜில்லாவிலுள்ளது (31)

திருவானைக்கா

32 தான தததன தததன தததன
தான தததன தத்தன தததன
தான தததன தத்தன தததன-தனதான

ஆலம் வைததன் ழிசசிகள் சிததச

னாக மககலை கற்றச மாத்திக

ளார்ம் னாதையு மெததீவ னைப்பவா

தெருவூட்டே

யார வட்டமு லைக்குவி லைபபண
மாயி ரக்கல மொட்டிய எப்பினு
மாசை யப்பொரு ளொககந டிப்பவ ருடனமாலாய்

மேலி லைப்புமு சிப்பும் வத்தையு
மாயெ டுத்தகு லைப்பொடு பிததமு
மேலகொ ளத்தலை யிட்டவி திப்படி யதனலை

மேதி னிககுள பதத நெனப்பல
பாடு பட்டுபு முக்கொள்ம லகுகுதை
விடு கட்டியி ருக்குமெ னககுதி னருடாராய்

பீலி மிககம பிறறுர கத்தினி
லேறி முட்டவ லைத்துவ குத்துடல
'பீற லுறறவு யுத்த களத்திடை மடியாத

பேர ரககரெ திராத்தவ ரததனை
பேரை யுகரக எப்பலி யிட்டுயா
பேய்கை கொட்டிந டிபரம ணிக்கமு குடனாட

ஏலம் வைத்தபு யத்தில் லைத்தருள்
வேலெ டுத்தச மாத்தை யுரைப்பவா
ஏவ ருக்கும் னத்தினி லைப்பவை யருள்ளோனே

ஏழி சைத்தமி ழிறபய னுறறவெ
ணுவ லுற்றடி யிறபபி லுத்தம
னீசன் முக்கணி ருத்தன ளித்தருள் பெருமானே.

(இ-ள்) பீலி மிக்க - தோகை மிசுந்த, மயில துரகத்தி
னில்-மயிலாகிய குதிரையின் மேல், ஏறி-ஊர்ந்து, முட்ட
வலைத்து - முழுவதும் சுற்றி, வகுத்து-வியூகங்கள் வகுத்து,
உடல்பீறல்உற்ற-உடம்புகிதைவுபட்ட, உப்த்தகளத்திடை-

போரககளததில, மடியாத-இவாத, போ அரககர் - பெருமையுடைய அரககாருள், எதிர்த்தவா அத்தனை பேரை-எதிர்த்தவாகள அவளவள பேரையும், உகரம் களம் பலி இட்டு - கோபம் மிகுந்த களத்துக்குப் பலியாக இட்டு உயர் பேய கை கொட்டி நடிப்ப - உயர்ந்த பேய்கள் கைகளைக் கொட்டிக் கூத்தாடவும், மணிகழுகு உடன் ஆட-மணிநிறம் பெருநதிய கழுகுகள் சோந்து விளையாடவும், ஏலமவைதத புயத்தில-சாந்து பூசிய தோளில, அணைததருள் - அணைததருள்கின்ற, வேல எடுத்த சமாத்தை-வேற்படையைத் தாங்கிய சாமாததியத்தை, உரைப்பவா எவருக்கும்-கூறலோர் எல்லோருக்கும், மனத்தில் நினைப்பவை அருளோனே - அவ்வவர் மனத்தில் நினைக்கின்ற எலலாவ, ஸையும் அருள செய்பவனே', ஏழ் இசை தமிழில் பயன் உற்ற-எளிதையுடைய தமிழ்ப் பாசுரங்களால் பயனைப்பொருந்திய, வெண் நாவல் உற்று அடியில் டயில்-வெண்ணாவல் மரத்தை விரும்பி அதனடியில் கோயில் கொண்டிருக்கும், உத்தமன் ஈசன்-நன்மையுடைய ஈசனும், முக்கண்-மூன்று திருக்கண்களை உடையவரும், நிருத்தன்-பஞ்சகிருத்திய நடனம் புரிபவருமாகிய சிவபெருமான், அளித்தருள் பெருமானே-பெற்ற பெருமானே', ஆலம் வைத்த விழிச்சிகள-விஷத்தையுடைய கண்களுடையவரும், சித்தசன் ஆகமம் கலைகற்ற சமாத்திகள்-மன்மதனுடைய ஆகமத்தின் கலைகளில் கற்றுத்தேர்ந்த வன்மையுடையவர்களும், ஆர் மனதையும் - எப்படிப்பட்டவர்கள் நெஞ்சை

யுய, எத்தி வளைப்பவா-எமாற்றித தங்கன வாய்விட்டுத் து
வோரும், தெரு ஊடு-தொவின நடுவில, ஆரம வட்டம்
முலைக்கு-முத்துமலை தரித்த வட்டமான ஸதனங்களுக்கு,
விலை பணம் ஆயிரம கலம்-விலையாகப் பணத்தை அரிசுக்கல
மாக, கொட்டி அளபரிணம்-கொட்டி அளந்தாலு, ஆசை
அ பொருள ஒக்க-ஆசையானது கொடுத்த அந்தப் பொரு
ளின் தொகைக்குப் பொருந்த, நடிப்பவா உடன மாலாய-
பொய்யாகக் காட்டுகின்றவாகுமாய்விலைமாதிரி காம
மயக்கங்கொண்டு, மேல இளைப்பும் முசிப ம் அவதனையு
மாய-அதன் பனாக இளைப்புமமுசிப்பும் அவதனையும உண்
டாகி,எடுத்த குலைப்பொடுத்தமும்-மிருந்தஇருமலுமித்த
மும், மேலகொள-மிருந்த, தலையிட விதிப்படி அதனால்-
தலையில் எழுதிய விதியின்படி, மேதினிகு உள்ளூமியில,
பத்தன் என - அடியவனென்று, பல பாடு பட்டு-பலவகை
யான துன்பங்களை அனுபவித்து, புழு கொள மலம் குகை-
புழுக்கள் செறிந்த மலக்கூடாகிய, விடு கட்டி இருக்கும்-
வீட்டைக் கட்டியிருக்கினா, எனக்கு-அடியேனுக்கு, நின்
அருள தாராய-தேவீருடைய அருளைத் தருவாய் எ-று.

(வி-ரை) ஆலமவைத்த விழிச்சிகளா - நஞ்சைத் தன்
னகத்தேயுடைய கண்களையுடைய பெண்கள். காமத்தை
யூட்டலின் இவ்வாறு கூறினா. “மாதர்யமனம் அநாதம்
மைவிழியே வன்பாசம்” என்று சித்தம்பரசுவாசிகளும்,

“உருகி உடல்கருகி புள் வீரல பற்றி

எரிவ தவியாதென செப்பேன்—வரியரவ

நஞ்சிலே தோயந்த நளினவிழிப பெண்பெருமான
நெஞ்சிலே யிட்ட நெருப்பு ”

என்று அம்பிகாபதியும் கூறுதல் காண்க

சித்தசன ஆகமம்-மதனநூல். பொருளின் அளவாக
போகத்தைத் தருவோரெனப்பா, ‘ஆசை அப்பொருள் ஒக்க
நடிப்பவர்’ என்றா. இக்கருத்தே பற்றி ஆசிரியா திருவன்
ளுவநாயனார்,

“பொருட்பெண்டி பொயம்மை முயக்கம் இருட்டையா
லேதில பிணநதழி இயாறு.” என்றும்

‘இழிபவ ருபாநதேதா முததேதா ரிளைபவா கழியாநோயாந்
கழிபவா யாவரேனுங் கணவிலைப பட்டுநெஞ்ச [நதுகாட்டிப
மழிபவா பொருள்கொண் டெள்ளுக் கெண்ணெய்போ ளுள
பழிபடு போகம் விற்பா ராவண்ப பண்பு சொலவாம் ”

என்று பரஞ்சோதி முனிவரும் கூறினார்.

“புழக்கொள மல்கஞாக வீடு” என்றது தேகத்தை;
இதன் ஆபாசத்தை.

“தமனியக் கடமேயாநினும் பலவீத் தங்குறின்
விழைஞரும் பற்று
ரமிழ்தமே யானுந் துயர்புறிற் பலவீயாககு
மிவாவுடற் புகரறிந்த
நீமிழ்தரப பற்று மடவருக் குரைத்துமென்
பயன்றீர்தது மாடிது
முமிழ் முடையாககை சுசியுறு திறைவனுண்மை
தேர்ந்துயிர் சுத்தியுறுமே.”

என்று தணிகைப்பிராணம் கூறுமாற்றானுந் தெளிக.

இறைவன் அன்பர்கள் மனத்தில் நினைத்த பொருள் களை அருள் செய்பவன என்பார், 'வேலெடுத்த சமாத்தை யுரைப்பவர் எவருக்கும் மனத்தில் நினைப்பவை அருள் வோனே' என்றருளிச் செய்தார். 'வேண்டுவார் வேண்டு வதே யீவான கண்டாய்' என அப்பரும், 'வேண்டத்தக்க தறிவோய் நீ' 'வேண்ட முழுதும் தருவோய் நீ' என மணி வாசகரும் அருளிச் செய்தது காண்க. வெண்ணாவலுற் றடி யிற பயிலுத்தம் ஈசன-வெண்ணாவல மரத்தின்கீழ் பொருந்தி வாழும் மேன்மையுடைய சிவபெருமான். திருவாணைக்கா திருசகிராபபள்ளிக்கு சமீபத்திலுள்ள ஒரு பெரிய சிவஸ்த லம். இங்கே அபுஷிங்கம் உள்ளது. நிருத்தன்-நடனஞ் செய்வோன், நடனம்-பஞ்ச கிருத்தியம், இதனை.

வெண்பா

‘தோற்றந் துடியதனிந் றோனறுந் திதியமைபிற்
சாநறியிடும் அங்குபிலே சங்காரம்-ஊற்றமாம்
ஊன்று மலர்ப்பதததே உறறதிரோ தமமுத்தி
நான்ற மலாபபதததே நாடு.’

என வரும் உண்மை விவரங்குச் செய்யுளால் உணராக. (32)

தருக்கற்குடி

33 தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத்
தனத்தத் தனத்தத்-தனதான.

குடத்தைத் தகர்த்துக் களிற்றைத் துரத்திக்
குவட்டைச் செறுத்துக்

ககசாலக்

குலத்தைக் குமைத்துப் பகடடிச் செருக்கிக்
 குருத்தத் துவததுத தவாசோரப
 புடைததுப் பணைத்துப் பெருக்கக் கதிததுப்
 புரப்பட்டகசசுத் தனமாதா
 புணர்ச்சிச் சமுத்தரத் திளைப்பற் றிருக்கப்
 புரித்துப் பதததைத் தருவாயே
 கடத்துப் புனததுக் குருத்திக் குமெத்தக்
 கருத்திச் சையுறுப் பரிவாகக்
 கனக்கப் பரியப்பட்டகப்பட்டு மககட
 கைப்பபட டிறிற்கைக் குரியோனே
 தடத்துப் பவித்துச் சுவாககத் தலத்தைத்
 தழைப்பித் தகொற்றத் தனியேலா
 தமிழ்க்குக் கவிக்குப் புகழ்ச்செய்யப் பதிக்குத்
 தருக்கற் குடிக்குப் பெருமானே.

(இ-ள்) கடத்து-காடடினுள்ள, புனதது-கொல்லை நிலத்
 தில் ஆயலோட்டிக் கொணடிருந்த, குருத்திக்கு-வளளி நாய
 கிக்கு, மெத்த கருதது இசை உற்று-மிகவும் மனத்தில்
 ஆசைக்கொண்டு, பரிவு ஆக-அன்புடனே, கனக்க பிரியப்
 பட்டு-மேன்மேலும் மோகங்கொண்டு, மைகண்கடைப்பட்டு-
 மைதீட்டிய கட்கடையில அகப்பட்டு, நிறைக்கரு-வுக்கற்று
 நிற்பதற்கு, உரியோனே-உரியவனே, தடத்து - சரவணப்
 பொயகையில், உற்பவித்து-தோன்றி, சுவாக்கம் தலத்தை-
 வானுலகத்தை, தழைப்பித்த - தழையச் செய்தருளிய,
 கொற்றம் தனியேலா-வெற்றியையுடைய ஒப்பற்ற வேலை

யுடையனே?, தமிழ்க்கு - தமிழ் மொழிகும், கவிக்கு-
பலகைப்பட்ட பாடலகளுக்கும், புகழ் செய பதிக்கு-
புகழ்ச்சியையுடைய வயலூருக்கும், தருகறகுடிக்கு-மாங்
கள ஓங்கிய கற்குடிக்கும், பெருமானே - பெருமானே,
குடத்தை தகாதது-குடத்தை அழித்ததும், களிநிறை தூர்த்தி-
ஆணயானையைத் தூர்த்தியும், குவட்டை செறுதது-மலை
யின் சிகரத்தைக் கோபித்ததும், ககசாலம் குலத்தை
குமைத்து-சக்ரவாகப பறவைக் கூட்டத்தை அழித்ததும்,
பகட்டி செருக்கி-மருடிக் களிப்புக்கொண்டு, குருத்தத்
துவத்துததவா சோர-குரு உபதேசத்தின் உணமைகடைப்
பிடித்த முனிவரும் சோராவடைய, புடைத்து மீளாதது-
பககம் திரண்டு பருத்தி, பெருக்க கதித்தது - பெருத்து
எழுந்து, புரப்பட்ட - வெளிதேதோன்றிய, கசுதனம்
மாதர்-கசுசைத் தரித்த ஸதனங்களையுடைய பெண்கள்,
புணாச்சி சமுத்திரத்து-போகமாகியகடலில், திளைப்பு அற்று
இருக்க- திளைப்பில்லாமல் வாழுமபடி, புரிந்து - விரும்பி,
பதத்தை-திருவடிகளை, தருவாய்-அளித்தருளவாய் என்று

(வி-ரை) முருக-பெருமான் சரவண - பொய்கையில்
அவதரித்துச் சுவாக்கிலாகத்தைச் சூரன துயிரினின்று
பாதுகாத்தருளினார் ஆதலின், 'தடத்துற்பவித்து' சுவாக்
கத் தலத்தைத் தழைப்பித்த கொற்றத்தனிலேலா' என்றார்.
அகத்தியமுனிவருக்குத் தமிழ்ச்செவியறிவுறுத்திய பெரு
மான் என்பாரா, 'தமிழ்க்குக் கவிக்குப் பெருமானே' என்றாரா;
தமிழ் என்னும் சொல் இனிமை என்னும் பொருட்டு 'தமிழ்

தமிழீய சாயலவர்' எனச் சிந்தாமணியிலும் 'பரிவண்டு தமிழ்ப்பாட்டிசைகருந் தாமரையே' என இராமாயணத்திலும், இச்சொல இப்பொருளில் ஆளப்பட்டிருத்தல காண்க; இவ்வாறன்றித் தமிழ் என்பது தனித்த முகரப்பேற்றையுடையதென்றும், திராவிடம் எனலும் வடசொல்லே திரிந்து தமிழென்றாறி, பெரும்பலவாறு கூறுவாருமுளர். அவா கூற்றெல்லாம் பொருந்தாமையாத் திராவிடப் பிராக் சிவக் முதலிய நூல்களால் உணராக.

இனித் 'தமிழ்' எனனுஞ் சொல்லில் வலவினம் மெலவினம் இடையினம் எனலும் மூன்றாம் பொருந்தி யிருத்தலையும், முதலில் அகரம் அமைந்திருத்தலையும், இடையிலே இம் என்னும் எழுத்துக்கள இருத்தலையும், இது பிரித்துப் பாக்குமிடத்து ஐந்தெழுத தாதலையும், எடுத்துக் காட்டி, முதலிலே நின்ற தகரமெய் தகராலயமாகிய இருதய புண்டிக் கதை உணர்த்துமென்றும் ஆதலின் தமிழ் தெய்வமொழி யென்று கூறுவாருமுளர். (33)

திருமயிலை

34 தன்ன தானை தந்தன தந்தன

தன்ன தானை தந்தன தந்தன

தன்ன தானை தந்தன தந்தன-தனதான.

அளக பாரம லைந்து குலைந்திட

வதன லோர்வுது லங்கிந் லங்கிட

அவச மோகம்வி லோந்து தலோந்திட

அணைமீதே

அருண வாயநகை சிந்திய சம்பரம
அடாந காதுதி பங்கனி தஞ்செய்து
அதர பானம ருந்திம ருங்கிற முலைமோலவிழந்

துளமும வேறு மடுமபடி யொன்றிடு
மகளிர தோதக இன்பின முயங்குதல
ஒழியு மாறுதெ ளிரந்துள மன்பொடு சிவபேராகத்

துருகு ஞானப ரம்பர தந்திர
அறிவி னோககரு தங்கொள சிலம்பணி
வுபய சீதள பங்கய மெனாகழல தருவாயே

இளகி டாவளா சந்தன குங்கும
களப பூரண கொங்கை நலம்புனை
யிரதி வேளபணி தந்தையும் அந்தண மலையோ லும்

இனிது ருதெதி ரிந்திர னண்டரு
மரக ராசிவ சங்கர சங்கர
வெனமி காவரு நஞ்சினை யுண்டவ ராளபாலா

வளாடி சாசரா தங்நளசி ரம்பொடி
படவி ரோதமி டுங்குல சம்பரம
மகர வாரிக டைந்தநெ டும்புயல மருகோனே

வளரும் லாழையு மிஞ்சியு மஞ்சளம்
இடை விடாது நெருங்கிய பங்கள
மகிமை செந்திலில வந்துறை பெருமாளே.

(இ-ள்.) இளகிடா-இளகி, வளர்-வளர்கின்ற, சந்தனம்
குங்குமம் களபம்-சந்தனத்தையும் குங்குமத்தையும் கல

வைசகாரதையும் பூசியுள்ள, பூரண கொங்கை நலம் புனை-
 நிறைந்த வந்தனங்களின் அழகு அலங்கரிக்கப் பேசட படும்,
 இரக்மேள-இந்திர நாயகனாகிய மனமதன், பணி-வணங்கு
 கின்ற, தந்தையும் - தந்தையாகிய திருமாலும், அந்தணன்
 மறையோனும் - அழகிய கருணையுடையவனாகிய பிரமனும்.
 இனி உடனாக-மகிழ்ச்சியிலலாமல், எதிர இந்திரன் அண்ட
 ரும் படைவலன் எதிராகின்ற இந்திரனும் தேவர்களும்,
 அரஹ்நா சிவசங்கர சங்கர-அரஹ்நா சிவசங்கரா சங்கரா',
 என மிகா வருந்துகிற உடைய - என்று ஒலமிட மெலே
 ஒங்கிவிடும் ஆலகால் விஷத்தை உட்கொண்டருளிய சிவ
 பெருமான், அருள் பாலா-வெட்டி திருக்குமாரனே', வளர்
 நிசாசாரதங்கள்-வளர்கின்ற அரக்கர்களுடைய, சிரமபொடி
 பட-தலைகள் தாளாருமபடி, விரோதமிடும் - பகைக்கின்ற,
 குலம் சமஸ்திரமன்-குலத்தின் பெருமையுடையவனும், மகரம்
 வாரி கடைந்த - சுருமீனையுடைய கடலைக்கடைந்த, நெடும்
 புயல்-திரிவிசுரம் அவதாரம் எடுத்த மேகம்போலும் கருநிற
 முடைய விஷணுமாததிக்கு, மருகோனே - மருமகனே',
 வளரும் வானழயும் - செழுமையாக வளர்கின்ற வானழயும்,
 மஞ்சளும் இஞ்சியும் இடைவிடாது நெருங்கிய - மஞ்சட
 கிழங்கும் இஞ்சிக்கிழங்கும் இடைவிடாமலநெருங்கி வளர்ந்
 துள்ள, மங்களம் மகிமை மாநகர-மங்கலம்பொருந்தியபெரு
 மையையுடைய சிந்த நகரமாகிய, செந்திலில் வந்து உறை
 பெருமானே - செந்தூரப் பதியில் வந்து பொருந்தி வாழும்
 பெருமானே', அளகம் பாரம் அலைந்து குலைந்திட-கூந்தலா

கிய பாரம் அலைந்து சரிபவும், வதனம் வேறு துலங்கி
 நலங்கிட - முகத்தில வேவை விளங்கி அழகு கெடவும்,
 அவசம் மோகமவிளைந்து-பரவசமாகும் மோகம் உண்டாகி,
 தளைந்திட-கடடிவிட, அணைத்து-படுக்கையின மேல, அரு
 ணம் வாயநகை சிந்திப - சிவந்த வாயிலே நகையைச்
 செய்த, சமபிரமம்-வேகத்தையுடைய, அடாநக துதிபங்கம்
 விதம் செய்து-அடாநக நகத்தின துனியால குறிகள் அழந்
 துமபடி பலவிதம் செய்து, அதரபானம் அருந்தி-இதழறலை
 உண்டு, மருங்குஇற-இடை முறியும்படி, முலைமேலவீழ்ந்து-
 தனங்களினமேல விழுந்து, உளமும வேறுபடுமபடி-மனமும்
 வேறாக, ஒன்றிடு மகளிர்-சேரும் பெண்களுடைய, தோதகம்
 இன்பில முயங்குதல - வஞ்சகத்தையுடைய இன்பத்திலே
 பொருந்துதல, ஒழியும் ஆறு-நீங்கும்படி, தெளிந்து உளம்
 அனபொடு-தெளிவுற்று மனம் அனபொடு, சிவயோகத்து
 உருகு ஞானம்-சிவயோகத்திலே மனமுருகுகின்ற மெயஞ்
 ஞானத்தையுடைய, பரம்பரம் - மேனமையான, தந்திரம்
 அறிவினோ-ஆகம சாததிரங்களிலே சென்ற அறிவினையுடைய
 வராகள, கருது - தியானிகின்ற, அமகொள - அழகைக்
 கொண்ட, சிலம்பு அணி-சிலம்பைத் தரித்த, உபய சீதளம்-
 இரண்டாகிய குளிர்ச்சி பொருந்திய, பங்கயம்மென் கழல்
 தருவாய - தாமரைமலரை ஒத்த மெனமையான திருவடி
 களைத் தந்தருளுவாய் எ-று.

(வி-ரை) அருணவாய-செவ்வாய். இரதி வேள் பணி
 தந்தை-திருமால். அந்தண மறையோன்-பிரமன். சிவம்

என்னும் சொல்லுக்கு மங்களம் என்று பொருள். எககர லத்தும் அழியாதவா சிவபெருமானே யாதலின் அவருக்குச் சிவம் என்னும் பெயர் எய்தியது. “சிவனெனும் பெயர் தமக்கே யுடைய செம்மேணி யெமமான்” என அப்பர் அருளிச்செய்தது காண்க.

திருமால், அயன, இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் கட வில விஷம் பிறந்தகாலத்து அதற்கு அஞ்சி யோடிச் சிவ பெருமானிடத்து அபயம் புக, அவா அதனை வாரி யுண்டு அவர்களுக்கு அருள் புரிந்தாரா ஆகலின், “இளகிடாவளா நஞ்சினை யுண்டவர்” என்றார்.

மகர வாரி கடைநத நெடும்புயல்-சுறாமின வாழும் திருப்பாற கடலை கடைநத உலகளவும நீண்ட மேகம் மோனற திருமேனியையுடைய திருமால்.

ஒருகாலத்து திருமால் திருப்பாறகடலை மந்தரமலையை மத்தாகவும், வாசகியை நாணாகவும் கொண்டு ஒருபுறம் அசாரும், மற்றொரு புறம் சுரரும் இழுகக்க கடைவித்தார். அப்போது அதில அமுதம் பிறந்தது, அதனபின் ஆலகால் விஷமும் பிறந்தது. அவவிஷத்துக்கு அஞ்சி ஓடிய தேவர் களுக்கு அபயமளித்துச் சிவபெருமான் அவர்களைக் காத்தருளினார். தேவர் அமுதமுண்டு பிணி மூப்புச் சாக்காடு ஒழிந்தாரா என்பது புராண வரலாறு. செந்தில்-திருச்செந்தூர். இதரகுச திருச்சீரலைவாய் என்றும் பெயர் வழங்கும்.

திருவருணை

35 தனனா தனனாத தனனா தனனாத
தனனா தனனாத-தனனாதா

அருமா மதனைப் பொருவாள கயலகுத
தபிலார நயனா

கொடியாராத

மழகார புளகப புழகார சயிலத
தணையா வலிகெட்

நிடலதாமு

இருமா நடைபுக குறைபோ யுணர்வு
றினையா ஷளபுக

குயிரசோர

எரிவாய நரகிற் புகுதா தபடிக
கிருபா தமெனக்

கருளையே

ஒருமால வரையைச் சிறுதூள் படவிட
டுரமோ டெறிபொற

கதிரிலைலா

உரைமா னடவிக குறமா மகனாக்
குருகா விருபொற

புயவீரா

திருமால கமலப பிரமா விழியிற
றெரியா வரணுக

கரியோனே

செழுநீர் வயலசுற் றருணா புரியிற
றிருவீ தியினிற்

பெருமானே.

(இ-ள்) ஒரு மாலவரையை-ஒப்பற்ற பெரிய கிரவுஞ்ச
மலையை, சிறுதூள்பட-சிறிய துகளாகும்படி, உரமோடு
விட்டு எறி-மார்பினோடு விட்டு வீசுகின்ற, பொன் கதிர்
லையா-அழகிய ஒளிவீசும் வேற்படையை உடையவனே!,
மான் உறை அடவி-மான்கள் வாழும் காட்டிலுள்ள, குறமா

மகனாககு-குறவருடைய மாமை நிறம் பொருந்திய பெண்ணாகிய வளளிநாச்சியாருடைய காதலுக்கு, உருகா-உருகுகின்ற, இருபொன் புயம வீரா-இரண்டு அழகிய தோள்களையுடைய வீரனே', திருமால் கமலம் பிரமா - திருமாலுக்கும் தாமரை மலரில் தங்கும் பிரமனுக்கும், விழியில தெரியா ஆரனுக்கு அரியோனே-கண்களில் தெரியாத சிவ பெருமானுக்கும் அருமையானவனே', செழுநீர் வயல்களாறு-செழுமையான நீரையுடைய வயல்கள சுற்றியுள்ள, அருணா புரியின் திருவீதியினில் பெருமானே-திருவண்ணாமலைபின் அழகிய தெருக்களில் கலம் வரும் பெருமானே', அருமாம தனை-அருமையான சிறந்த மனமதனோடு, பொரு காமப் போராச செய்யும், வாள கயல குதது அயில் ஆர்-வாளையும் கயல மீளையும் குத்துகின்ற, வேலையும் ஒத்த, நயனம் கொடியா தம்-கண்களையுடைய கொடிய பெண்களுடைய, அழகு ஆர்-அழகு நிறைந்த, தனம் நல புழுகு ஆர் சயிலத்து-ஸதனங்களாகிய நலல புழுகு நிறைந்த மலைகளில், அணையா வலிகெட்டு உடல தாழ்-சோந்து வலிமை அழிந்தது உடம்பு தாழ்வடைந்தது, இருமா - இருமி, நடைபுகு - தாளாடி நடந்து, உரை போய்-சொல ஒழிந்து, உணாவு அற்று-அறிவு அழிந்தது, இளையா-இளைத்து, உளம் உககு உரிர் சோர-மனமுடைந்து உயிர் சோவடைய, எரிவாய நரகில்-நெருப்பையுடைய நரகத்தில், புகுதாதபடிக்கு-சேராதபடி, இருடாதம்-இரண்டு திருவடிகளை, எனக்கு அருள்வாய்-அடியைனுக்குத் தருவாயாக எ-று.

• (வி-ரை) அழகார புளக புழகார சயிலம் - அழகு பொருந்திய புளகத்தையுடைய புனுசு பூசப்பெற்ற, மலை போன்ற ஸ்தனங்கள் சயிலம்-உ வனமயாகுபெயரால் ஸ்தனங்களை உணர்த்திறது. அணையா-அணைநது, செய்யா என்னுற வாய்பாட்டு வினையைச்சம இருமா-இருமி. இவைவன் திருவடியை வழுத்தாது வாழநாளொலலாம ஆசை யுட்பட்டு மயங்கித் திரிகின்ற நான் நிணி மூப்பசு சாககாட்டையடைந்து மறுமையில் எரிவாய் நர நுகரு ஆளாவேன், அவ வாறு ஆளாகாதபடி உயயலோனடுமாபின் தேவரீரது இரண்டு திருவடிகள் இன்றியமைபாதென எனபா, 'எரிவாய் நரகிற புகுதாதபடி இருபாதமெனக் கருளவாயே' எனறா மால் வரை-பெரிய மலை, சிறெனஞ்சகிரி. உரம்-மாப்பு, உணர்மானன் எனபதை மான் உறை என இயைக்க. கமலபிரமா-தாமரை மலரில் தவதும் பிரமத்தவன் திருமால் விழியில் பிரமா விழியில் எனக் கூட்டுக. திருமாலாலும் பிரமனாலும் அறியப்படாத சிவபெருமானுக்கும் அருமையுடையவன் ஆதலின், உனது பெருமை பேசுநபாலது அன்று என்னும் கருத்தால் 'திருமால் கமலப் பிரமா விழியில் தெரியா அரணுக் கரீயோனே' எனறா அருணாபுரி-திருவண்ணாமலை. அருணம் - சிவப்பு. செழுநீர்வயல் சுருருணாபுரியென இவ்வாசிரியா கூறியதுபோல,

‘அவனவயல் சூழருணை அண்ணாமலையார் மேல
மன்னு கலம்பகப்பா மலைக்கு—துன்னியசோ
மொய்க்காட்டு மேருவெனுமவெள்ளேட்டினமீதெழுதும்
கைக்கோட்டு வாரணமே காப்பு.’

எனச் சைவ எல்லப்ப நாவலரும், கூறியது காண்.

(35)

பொது

36 தன்னதான தானான தன்னதான தானான
தன்னதான தானான-தன்னதான.

அதலசேட னாராட வகிலமேரு மீதாட	
வபினகாளி தானாட	வவளோடன்
றதிவீசி வாதாம விடையிலேறு வாராட	
பருகுபூத வேதாள	மவையாட
மதுவாணி தானாட மலரிலவேத னாராட	
மருவுவானு னோராட	மதியாட
வனசமாமி யாராட நெடியமாம னாராட	
மயிலுமாடி நீயுமாடி	வரவேணும்
கதைவிடாத தோளவீம நெதிராகொளவாளி யாலநீடு	
கருதலாகன மாசேனை	பொடியாகக்
கதற்காவி போய்மீள விசயனேறு தோமீது	
கனகவேக கோடுதி	யலைமோது
முததிமீதி லேசாய முலகமுடு சீபாத	
வுவணவூதி மாமாயன	மருகோனே
யுதயதாம மாபான பரபுடதேவ மாராஜ	
னுளமுமாட வாழ்தேவா	பெருமானே.

(இ-ள) அதலம-பாதலத்திலே வாழும், சேடனா ஆட-
ஆதி சேஷன ஆடவும், அகிலம-பூமியும், மேரு - மேருமலை
யும், மீது ஆட-மேலே ஆடவும், அபினம காளி தான் ஆட-
வேற்றுமையில்லாத காளி ஆடவும், அவளோடு-அக்காளி
யுடன், அன்று-அநநாளில், அதிர வீசி-அதிரும்படி திரு

வடிவையத் தூக்கி, வாதாடும-வாது செபகின்ற, விடைபில
 எறுவார ஆட-இடபவாகனத்தின்மேல் ஆரோகணிகளும்
 சிவபெருமான் ஆடவும், அருகு அவா அருகில், பூத-பூதங்களும்,
 ஞரும், வேதாளம் அலை ஆட - தேதாளங்களும் ஆடவும்,
 மதுரம் பாணி - இனிமையையுடைய சரஸ்வதியாரா, தான்
 ஆட-ஆடவும், மலரில வேதனா ஆட - தாமரை மலரிலே
 பிரமதேவா ஆடவும், மருவு வானுனோர் ஆட-கூட்டமாகிய
 தேவர்கள் ஆடவும், மதி ஆட-சந்திரன் ஆடவும், வனசம்
 மாமியாரா ஆட-செந்தாமரை மலரில வசிகளும் இலகரூபி
 அம்மை ஆடவும், நெடிய மாமனா ஆட-மிகக சிறப்புப்
 பொருந்திய திருமால் ஆடவும், உதயம தாமம - ஒளி
 பொருந்திய மாலையையுடைய, மாபு ஆன-மாபையையுடைய,
 பிரபுட தேவமாராஜன் - திருவண்ணாமலைய ஆண்டுவந்த
 பிரபுட தேவன் என்னும் பேரரசனது, உளமும் ஆட-மன
 முங் களிப்படையவும், மயிலும் ஆடி நீயும் ஆடி-மயிலும்-ஆடி
 நீயும் ஆடி, வரவேணும்-எமனைக் காததருளவரவேண்டும்,
 கதைவிடாத தோள் வீமன்-தண்டாயுதம் நிகராத தோளே
 யுடைய வீமன், எதிரகொள வாளியால்-தன்னை நோக்கி
 வருகின்ற அம்பினாலே, நீடு கருதலாகாள்-மிகக பகைவரது
 பெரிய படை, பொடியாக-அழியவும், கதறுகாலி - கன்றை
 எண்ணிக் கதறுகின்ற பசுக்கள், போய் மீள-தத்தம் இடங்
 களிற்போய்ச் சேரவும், விஜயன் ஏறு-அருச்சுனன் ஏறும்,
 தேர்மீது-தேரின்மேல் நின்று, கனகம் வேதி - பொன்மய
 மாண துளைக்கப்பட்ட சங்கை ஊதினவரும், அலை மோதும்-

ஆலைகள் மோதுகின்ற, உத்தி மீதிலே-கடலினமேல், சாயும-
சாய்ந்து கிடக்கும், உலகம் மூடு-உலகத்தைத் அளந்தமூடிய,
சீர்பாதம்-அழகிய பாதங்களை யுடைய, உவணம் ஊர்தி மாமா
யன்-கருடவாகனருமாகிய திருமாலினது, மருகோனே-மரு
மகனே', வாழ்தேவா - அழியாது வாழ்கின்ற தேவர்களது,
பெருமானே-நாயகனே', எ-று.

(வி-ரை) மருகோனே, பெருமானே, ஆடி வரவேணும
என வினைமுடிவு செய்க பிரபுட தேவமாராஜன் உளமு
மாட என்பது முன்னே கூட்டி உரை செய்யப்பட்டது
சேடனார்-ஆதிசேஷன்; ஆர-உயாவுப பொருளையுடைய
விசுதி. அபின்னம்-அபினமென்றாயிற்று காளி உமாதேவி
யாரின அம்சமாதலின் சிவபெருமானாகு அபின்னசகதி
என்பார், 'அபினகாளி' என்றா பூதம் என்றதற்கு ஐம்பூத
மென்றுரைப்பினும் அமையும். வேதாளமவை என்பதில
அவை பகுதிப் பொருள் விசுதி காளி-கருநிப முடைய
வள் வாணி-சொல்லப்படுபவள். மலர் - தாமரை மலர்,
'பூவிறகுத் தாமரையே' என்றும் 'பூவினாக கருங்கலம்
பொங்கு தாமரை' என்றும், 'பூவெனப் படுவது பொறிவாழ்
பூவே' என்றும் வரும ஆன்றோர் வாக்குக்களால், மல
ரென்று வாளா கூறின் தாமரையை யே குறிக்குமென
உணர்க. விஷ்ணுமூர்த்தியின் புதல்வியாகிய வளளி நாயகி
யாரை மணந்து கொண்டமையான் அவரை மாமனார் என்
றும், இலக்குமிதேவியை மாமியார் என்றும் கூறினர். நெடிய
மாமனார் என்றதற்குத் திரிவிக்கிரம அவதாரம் கொண்டவ

ரென்று கூறினும் பொருநதும் வீமன் தனை நோக்கி வரும் அம்புகளாலேயே எதிரிகளைக் கொன்றுவிடும் பராக் கிரமம் படைத்தவன் என்பது தோனடிக் 'கதை விடாத தோள்வீமன் பொடியாக' என்றனா. 'கதறு 'காலி என்றா கன்றை நினைந்துருகுவது பசுவிற்கு இயலபா தலின்; 'கன்றுநினை குரல் மன்று வழி'பபடா' என்றா மணி மேலை நூலாகியிரும. வாளி-அம்பு, கூலையுடையது என பது காரணப்பொருள். கருதலாகள்-பகைவாகள். மாயன்- திருமால், மாயன் என்னுஞ் சொல்லுக்கு மாயமுடையவன், அதிசயமான செயலுடையான், கருநிறமுடையவன், எனப் பல பொருள் கூறுவா அருணகிரிநாதா காலத்தது திரு வண்ணாமலையை ஆண்டவந்த அரசன் பிரபுடதேவன் ஆத லின் அவனைக் குறித்தாரா. இங்ஙனமே ஓடக்கூத்தர் குலோத்துங்கனையும் புகழேந்திப்புவர் சந்திரன் கவாக்கி யையும் கூறுதல் காண்க

'தாண்டினை தன் தசை யாடும்' எனனும் பழமொழிக் கிணங்க நீடியாடினால் இவ்வுலகமெல்லாம் பஞ்சகிருத்தியப் படும் என்பா இவ்வாறு கூறினா. முருகவேளும் சிவ பெருமானும் ஒருவரே ஆதலின், இங்ஙனம் கூறியது பொருநதும் எனக. முருகவேளையும் சிவபெருமானையும் பெறுபடுத்திக் கூறுவது கற்பேதமெனவறிக. சிவபெரு மானுடைய விடை தருமமேயாகும். இக்கருத்தேபற்றி 'அரனுருவாகிய ஆனேறு ஏறுதல் இறையவன் யானென இயற்று மாறே' என்றா பட்டணத்துப்பிள்ளையாரும். உலக

முழுவதையும் ஒருகாலத்தில் விஷ்ணுமூர்த்தி இரண்டடிகளால அளந்து விட்டாராதலின் 'உலகமுடு சோபாதம்' என்றார். கருடன திருமாலுக்குப் பெரியதிருவடி. என்றும், அனுமன் சிறிய திருவடி என்றும் வழங்குவர். சுவபெருமானே முருகன் எனப்பதைப் பின்வரும் கந்தபுராணச் செய்யுள் களால் தெளிக

‘சசனே அவனாடலால் மதலையாடினன காண
ஆசிலா அவன்று முகத்துணைமையா லறிநீ
பேசிலாங்கு வன பரனெடு பேதகனல்லன
மேசலாவகன் மணிபிடைக் கதிர்வருகிரம்போல்’

‘ஆதலின் நமது சததி அறுமுகன் அவனும யாமும்
பேதக மனறால்’ (36)

யாழ்ப்பாணம்

37 தாததா தானந தததன தனதன
தாததா தானந தததன தனதன
தாததா தானந தததன தனதன-தனதான.

ஆததா குடுங் கொத்தலா குழலியா
பார்த்தால் வேலுங் கட்கழு மதனவிடு
போர்க்கார நீடுங் கட்சர மொடுநமன் விடுதூ தும்

போற்றாய் நானும் கைப்பொரு ளுடையவா
மேற்ற ளாதம பற்றிடு ப்ரமையது
சூட்டா மாயங் கற்றமை விழியினா அமுதூறல்

வாபத்தாரா பேதஞ் செபபுபொய் விரகியா
நூற்றேய் நூலின் சிறிநிடை யிடாபட
வாட்டாய வீசங் காப்புர ம்ருகமதம்

அகிலார

மாப்பூ ணூரங் கச்சணி முலையினா
வேட்பூ ணூகங் கெடடெனை யுனதுமெய
வாககான ஞானம் பெற்றினி வழிபட

அருளாயோ

ஆத்தாள் மாலதங் கசகிக னிகையுமை
கூததா டான்ந தச்சிவை திரிபுரை
யாட்பேய பூதஞ் சுற்றிய பயிரவி

புவனேசை

ஆககா யாவும் பற்றியெ திரிபுர
நோககா ஏதுஞ் செறவள திருவினை
யாட்டா வீசன் பக்கம் துறைபவள

பெறுசேயே

ஏத்தா நாளுந் தாப்பண செபமொடு
நீததா ஞானம் பற்றிய குருபர
யாப்பா ராயுஞ் சொற்றமி முருடரு

முருகோனே

ஏப்போ தாம்வந் திசையின மகிழ்வொடு
வாய்ப்பாய் வீசம் பொப்பரபை நெடுமதிள
யாழ்ப்பா ணுபன படடின மருவிய

பெருமானே.

(இ-ள்.) ஆத்தாள் - உலகத்துக்குத் தாயும், மால் தங்
கச்சி-திருமாலுக்குத் தங்கையும், கனிகை - கன்னிகையும்,
உமை-உமாதேவியும், கூததாடு ஆனந்தம் சிவை - நடனம்
செய்கின்ற ஆனந்தத்தையுடைய சிவையும், திரிபுரையாள்-
திரிபுரையும், பேய் பூதம் சுற்றிய பயிரவி - பேயும் பூதமுஞ்
சூழ்ந்த பயிரவியும், புவனேசை-புவினேசையும், யாவையும்
ஆக்கா - எல்லாவற்றையும் படைத்து, பற்றி - காப்பாற்றி,

எதிரி புரம்-பகைவாக்குடைய முப்புரத்தை, ஏதும்நோக்கா
 செற்றவள-ஒன்றையும் கவனியாமல் அழித்தவளும், திரு
 விளையாட்டால்-அழகிய விளையாட்டால், ஈசன் பககம் அது
 உறைபவள-சிவபெருமான இடப்பககத்தில் தங்குபவளுமா
 கிய அமமையா, பெறு சேயே-பெற்றருளிய புதலங்னே',
 நீததா-துறவிகள், நானும்-நாடோறும், தாபபணம் செப
 மொடு-தாபபணங்களுடனும செபத்தோடும், ஏததா-தோத்
 திரம் செயது, ஞானம் பற்றிய-உணமை அறிவைப்பெற்ற,
 குருபா-குருபரனே', யாபபு ஆராயும்-யாப்பிலக்கணத்தை
 ஆராய்கின்ற, சொலதமிழ் அருளதரு-புகழையுடைய தமிழ்
 மொழியை அகத்தியனாககு அருளிச்செய்த, முருகோனே-
 முருகனே', ஏறோ தாம வநது-இரப்பவா வர, இசைச
 யின மகிழ்வொடு - விருப்பம் பொருந்திய மகிழ்ச்சியுடன்,
 வாய்ப்பாய-அவாகட்குப் பேறாய், வீசம் பொன்பிரபை-
 வீசுகின்ற பொன்னினது ஒளியையுடைய, நெடுமதிள -
 நீண்ட மதியையுடைய, யாழ்ப்பாணயனபட்டினம்-யாழ்ப்பா
 ணயன பட்டினத்தை, மருவிய சோரது எழுந்தருளியிருக்
 கும், பெருமானே-பெருமானே', பூத்தா ரூடும-பூமாலையை
 சூடிய, கொத்து அலா குழலியா - கொத்தாகிய மலாகளை
 யுடைய கூந்தலையுடையவாகாராய், பாரததால்-நோக்கினால்,
 வேலும் கட்கும்-வேலும் வாளும, மதன் விடு - மன்மதன்
 விடுகின்ற, போர கார நீடும் கண சரமொடு-போரைச செய
 யும் கரிய சிறந்த கண்ணையுடைய அம்பும், நமன்விடுதூதும்-
 இயமன் விடுகின்ற தூதுவனும், போல-போல, தாய்-தாவி,

நாளும்-எப்பொழுதும், கைப்பொருள் உடையவர் - கைப் பொருளுடையவர்களின், மேலதாளார-மேலே தமது அடிகளை நீட்டுகின்றவர்களும், தம் பற்றிடு பிரமை அது - தம்மைப் பற்றிக கொள்ளும் ஆசையை, பூட்டா மாயம் கற்ற-பூட்டும் மாயவிததைகள் தெரிந்த, மைலிழியினா-மை தீட்டிய கண்களுடையவர்களாய், அமுது ஊறல் - அமுதத்தை ஒத்த சுவையையுடைய ஊறலை, வாயத்தார-வாயக்கப்பெற்றவர்களாய், பேதம் செப்பு பொய் விரகியா - ஷேறுமைப்படப் பேசும் பொய்யையும் தந்திரத்தையும் உடையவர்களாய், நூல்-ஆடையணிந்த, தேய நூலின் சிறு இடை இடாபட-மெல்லிய நூலையொத்த சிறிய இடை வருந்த, வாட்டாய வீசும்-பக்கமாக மணம் வீசும், காப்புரம் மிருகமதம் அகில ஆரம்-காப்பூரமும் கஸ்தூரியும் அகிலும் சந்தனமும் பூசிய, மாபூண ஆரமகச்ச அணிமுலைநா-பெரிய ஆபாணமாகிய முததுமாலையையும் கசசையையும் அணிந்த ஸ்தனவகையுடைய பெண்களின்மேல், வேள பூண் எனை-விருப்பங் கொண்ட அடியேனுடைய, ஆகம் கெட-பாசவுடம்பு நீங்க, உனது மெய்வாக்கால் - தேவருடைய உண்மை வாக்கால்-நானம் பெற்று-மெய்ஞ்ஞானத்தை அடைந்தது, இனி வழிபட - இனிமேலேனும் துதித்தொழுக, அருளாய - அருள் செய்வாய் என்று.

(வி-ரை) கண்களை நமன விடுதூது என்றா நோக்கி னா உயிரை வவவுதலின், 'கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவரல நோக்கம் இம்முன்று முடைத்து' என்ற திருக்

முறும் அதற்கு பரிமேலழகர் கூறிய உரையும் இங்கு நோக்கற்பாலன.

‘கூறுமோ - என்னை வருதுதலுடைமையாற் கூற்றமோ, கண்ணோ-எனமேலோடுதலுடைமையாற் கண்ணோ, பிணையோ-இயல்பாக வெருவுதலுடைமையாற் பிணையோ, அறிகின்றிலேன, மடவரல்கோக்கம் இமமுன்னுமஉடைத்து-இம்மடவரல்கண்களினோக்கம் இமமுன்னுந் தன்மையாபுமுடைத்தாயிரா நின்றது.’

பிரமையது என்பதில், அது பகுதிப்பொருள் விசுதி-பூட்டா-செய்யா எனலும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம் பலவகைப்பட்ட பொய்க் கருத்தக்களைக் கண்கள் வாயிலாகத் தெரிவித்து ஆடவரை மயக்கலின் ‘மாயங்காறமை விழியினா’ என்றா ‘சொல்லு மாடுபு கண்ணினானே’ எனவரும் குறுந்தொகையடியையும் ‘நாட்டமிரண்டும் அறிவுடம படுததற்குக் கூட்டி யுரைக்குங் குறிப்புரை யாகும்’ என்ற தொல்காப்பியர் சூத்திரத்தையும் நோக்குக மெய் வாக்கு-உண்மை வாசகம் சிவபெருமானுக்குரிய செயல்களெல்லாம் உபசாரத்தால் உமாதேவியாருக்கும் எற்றிக் கூறப்பட்டன. யாபபு பாட்டு. மதில-மதிள என்ப போலியாயிற்று. யாழ்ப்பாணயன் படடினம் என்பது நடுநாட்டில் விருத்தாசலத்துக்கு சமீபத்திலுள்ள திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் திரு அவதார ஸ்தலமாகிய புலி எருக்கத்தம் புலியூராக இருக்கலாமெனத் திருப்புகழ் பதிப்பாசிரியர் ஊகிக்கின்றார்.

பொது

38 தனதனன தனதனன தானான தானதன
தனதனன தனதனன தானான தானதன
தனதனன தனதனன தானான தானதன - தந்ததான.

உறவினமுறை கதறியழ ஓராரு மாயையு
பறைதிமிலை முழவினிசை யாகாச மீதுமு
வுலகிலுள பலரரிசி வாயரிதி லேசொரிய மந்தநாளில்

உனதுமுக கருணைமல ரோராறு மாறிருகை
திரளபுயமு மெழிலபணிகள் வராகாது நீளவிழியு
முபயபத மிசைகுலவு சீரேறு நாபுரமும அந்தமாயும்

மறையரைய யமராதரு பூமாரியே சொரிய
மதுவொழுகு தாவிலமணி நீதேமு நாலொளிர
மயிலினமிசை யழகுபொலி யாளாயமு னாடியா வந்துகூட

மறவிபடை யம்புரமு மீதோட லேபொருது
விருதுபல முறைமுறையி லேபுதி வாதுசெயது
மதலையொரு குதலையடி நாயேனையாளவிவண் வந்திடாயோ

பிறையெயிறு முரணசுரா பேராது பாரிவிழ
அதிரவெழு பவிபுலக நீரேழு மோலமிட
பிடிசுன்றி னடலநிறைகள் பாழாக வேதிசையி னின்றநாகம்

பிரியநெடு மலையிடிய மாவாசி தூளியெழு
பெரியதொரு வயிறுடைய மாகாளி கூளியொடு [தீரா
பிணநிணமு முணவுசெய்து பேயோடு மாடல்செய வென்ற

குறமூலா கொடியடிகள் கூசாது போயவருடக
கரடிபுலி திரிகடிய வாரான காரினமிகு
குளிரகணிநி ளினமரம தேயாகி நீடியுயா துன்னுலாவி

கொடியதொரு முயல்கணின் மீதாடு வாருடைய
வொருபுரம் துறவளரு மாதாபெ ருவருளசெய
குமரகுரு பரவமரா வாண்டா பேணவருள தம்பிரானே.

(இ-ள) பிறை எயிறு - பிறைச்சந்திரனை யொத்த பற
களையுடைய. முரண அசுரா - போராசெய்யும், அவுணாகள,
பேராதா-நிலைபெயராமல், பாரில் விழ-பூமியில் விழவும், எழு
புவிஅதிர-எழுஉலகங்களுமநடுங்கவும், உலகம் எவ்வுழமநல
மிட-பதினான்குஉலகமுமொட்டமிடவும், பிடி களிநின்-பெண்ணு
மாணுமாகிய பாளைகளின், ஆடல் நிரைகள்-போரிலேயுள்ள
அணிகள், பா தாக-பா தாகவும், திசைநில நின்ற-திசைகளில்
நிலைபெற்றுள்ள, நாகம் பிரிய-அஷ்ட கஜங்கள் உடல் பிரிய
வும், நெடுமலை இடிய-உயரந்த மலைகள் இடியவும், மாவாரி-
பெரிய கடலில், தூளி எழ-புழுதி யெழும்பவும், பெரி
யது ஒருவயிறு உடைய - பெரிய வயிறையுடைய,
மாகாளி-பெருமை பொருந்திய காளிதேவி, கூளியொடு-
பூதங்களோடு, பிணம் நிணமும் உணவு செயது-பிணத்தின்
கொழுப்பையுண்டு, பேயோடும ஆடல்செய-பேயோடு கூத
தாடவும், வென்ற - வெற்றிகொண்ட, தீரா-அஞ்சாத வன்
மையுடையவனே, குமறவா கொடி - வேடாக்கள் பெற்ற
பூங்கொடிபோன்ற எள்ளிநாயகியாரது, அடிகள் - திருவடி
களே, கூசாது-நாணமில்லாமல், போயவருட-போயத் தடவு
தற்கு, கரடி புலி-கரடியும் புலிகளும், திரி-திரிகின்ற, கடிய-

கடுமையான, வாரா ஆனகானில-நீண்டகாட்டில், மிகு-சிறந்த குளிர-குளிரந்த, கனி இன-வேங்கையினது இனிய, இளம் மரம் அது ஆகி-இளமை வாய்ந்த மரமாகி, நீடி-சிறந்து, உயா குன்று உலாவி-உயர்ந்த குன்றுகள் தோறும் உலாவி, கொடியது ஒரு-கொடுமையையுடைய ஒரு, முயல்களின் மீது ஆடுவாரா உடைய-முயல்கள் என்னும் பூதத்தினமேல் நடனஞ் செய்கின்ற சிவபெருமானது, ஒரு புறம் அது-ஒரு பக்கம், உடவளரும-பொருந்தவளாகின, மாதா-உமாதேவியாரா, பெறு-பெறுதுபெற்று, அருள் செய-அருளைச்செய்கின்ற, குமரகுருபர-குமரனாகிய குருபரனே, அமரர் வான் நாடா-இறவாமையை யுடைய தேவர்கள், பேண அருள்-தொழ அருள் செய்கின்ற, தம்மிரானே-தலைவனே, உரவின முறை-சுற்றத்தாரா, கதறி அழ-ஓலமிட்டு அழவும், ஊராரும் ஆசை அற-ஊரிலுள்ளவர்களுடைய ஆசை நீங்கவும், பறை திமிலை முழவின இசை-பறை சல்லரிதம்பட்டங்குளினுடைய வோசை, ஆகாசம் மீது உற-ஆகாயமளவும் கேட்க, உலகில உள பலா-உலகத்திலுள்ள பலா, அரிசி வாய்மீதில் சொரியும்-அரிசியை வாய்மீதிலே பெயர்கின்ற, அந்த நாளில்-அந்த நாளில், உனதுமுகம்-தேவரீரது முகங்களாகிய, கருணை மலா-அருளாகிய மலர்கள், ஓர் ஆறும்-ஆறுடனும், ஆறு இரு கை - பன்னிரண்டு கைகளுடனும், திரள் புயமும்-திரண்ட தோள்களுடனும், எழில் பணி கொள்-அழகிய குண்டலத்தை அணிந்த, வாரா காதும-நீண்ட திருச்செவிகளுடனும், நீள் விழியும்-நீண்ட கண்களுடனும், உபய பதம்

மிசை-இரண்டு திருவடிகளிலும், குலவு சீராக ஏறு தூடரமும்-
 ஒளிவிளங்கும் சிறப்புமிகக் கிலம்புகளுடனும், அந்தம்
 மாரபும்-அழகிய மாரபுடனும், மறை அறைய-வேதங்கள்
 கோஷிக்க, அமராதரு-தேவர்கள் கற்பகத்தருவினின்று, மது
 ஒழுகு-தேன ஒழுகுகிற, பூமாரி சொரிய-பூவாகிய மழை
 யைப் பொழிய, உதாவில-உதர பந்தனமாகிய ஒளியைக்
 கொண்ட, மணிமீது-மணி வடத்தின்மேல், முந்தால் ஒளிர-
 முப்புரி நூல் விளங்க, மயிலின மிசை-மயிலின்மேல், அழகு
 பொலி ஆளாய-அழகு விளங்குகின்றவராய, முன-முன்னே,
 ஆர் அடியா வந்து கூட-அரிய சிவனடியார வந்து சேர,
 மாலை படை-யமனுடைய படைகள், எம்புரம்மீது ஓட-
 யம்பட்டணத்தாக்கு ஒடும்படி, பொருது - சண்டையிட்டு,
 விருது பல வெற்றிச் சங்கு பலவற்றை, முறை முறையிலே
 ஊதி-முறை முறையே ஊதி, வாதுசெயது-தாக்கித்து, மதலை-
 சிறுவனும், குதலை-அறிவிலலாதவனுமாகிய, அடி நாயேனை-
 தாழ்ந்தவனாகிய எனனை, இவ்வன-இவ்வாறு, ஆள-ஆளுவ
 தாக்கு, வந்திடாயோ-வரமாட்டாயோ? என்று

(வி-ரை) திமிலை-சல்லரி முழவு-மத்தளம் மணி-ஆப
 ரணம். தூடரம்-சிலம்பு. உதரம்-வயறு. வில-ஒளி. குதலை-
 அறிவிலான் கணி-வேங்கைமரம். முயல்கள் - ஒருபூதம்.
 ஆணவமலத்தைக் குறிக்கும். 'காணில மீது குளிராகணியின
 இள மரமதே யாகி' என்றது முருகப் பெருமான வள்ளி
 நாயகியாரைக் காதலித்த ஞானறு வேடாக்களுக்கஞ்சி வேங்
 கைமரமாக நின்ற செய்தியைக் குறித்தது. தேவாக்களுக்குத்

தேவனாகிய முருகப்பெருமான ஒரு லேட்சசிஹமியை விழைந்தது தன் பெருமைக்குத் தக்கதன்றென்று, சிறிதும் நினையாமல் அவளது அழகிய கால்களைக் கூசாது வருடினான் என்று தொனிக்கக் குமரனா கொடியடிகள் கூசாது போய வருட' என்றா

உமாதேவியா வாமபாகத்தில் அமாந்தருளபவராக வின் 'ஒரு புமது உளவளரும் நாதா' என்றா பெருது பெற்ற அறபுத்த தெய்வக் குழவி எனபா, 'மாதா பெரு அருள் செய குமர குருபா' என்றா பெரு என்பதன் வினையெச்ச விசுதி விகாரத்தா தொக்கது. குமரகுருபா- அண்மை விளி புரமது, அது-பகுதிப் பொருள் விசுதி. உயிர போகின்ற காலத்தில் தேவிரது திவ்வியதரிசனத்தை அடியேனுக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும் என வேண்டினார்.

இவ்வாறே பாடினத்துபரிள்ளையர்,

'நல்லா யெனக்கு மனுவொன்று தந்தருள் ஞானமிலாப் பொல்லா வெணைக்கொன்று போடும் பொழுதியல் பூசைசெ சொல்லா நறகோயில் ரியமம் பலவகைத் தோத்திரமுட்பம் எல்லா முடித்தபின் கொலலுக்ண் டாயக்சி யேகமபனே.

என்றருளிச் செய்ததையும், திருஞானசம்பந்தர்,

'புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி
யறிவழிந்திட் மைம்மேலுந்தி
அலமந்த போதாக வஞ்சே லெனருள
செய்வான் அமருங்கோயில்

வலமந்த மடவராக ணடமாட
முடிவதிர் மழையென நஞ்சிச
சிலமந்தி யலமந்து மரமேறி
முகிலபார்க்குந் திருவையாரே.

என்று கட்டளை பிட்டருளியதையுங் காண்க

(38)

திருப்பழனிமலை

39 தன்னத தன்னத தன்னத தன்னத
தன்னத தன்னத தன்னத தன்னத
தன்னத தன்னத தன்னத தன்னத-தன்னத

கடலைச் சிறப்பவைத் துமலாப பொழிவிட
பரமரத தைபுடற பொறியிட முமடுக
கமலத் தைமலாத் திவிடத் தைவிரட

பவனாணைக்

கருதிச சருவிக கயலைக் கயமுட
படுவித துழையெக் கவனத் தடைசிக
கணையக் கடைவித துவடுத தனையுப

பினிநமேவி

ஆடலைச் செயலசத் தியையக் கினிரிடு
புருவித் துயம்பப் பரபுனைவத் துனைவித்
தரிகட கம்விதாததுமுறித் துமதித்

தசகோர

மலர்ப் பணிரத் நமணிக் குழையச
சிலுகிட் முமையிட டொளியிட் முமருட
டுதலுற ? பொறிச சியாகட கடையிற

படுவேடு

சடிலத் தவனிட டவிசிட் டகுலத்
தொ ட செட டிரிடத் திலுதித் தருளவித்
தகருத் தனப பெயாசெப பியிடப்

பரிவாலே

சனகம் குமகத் யபுலஸ்த் யசனம்
குமராக குமதுக ரகமெய்த் பலகைச
சதுபத் துவவப புலவாகும் விபத் தியினைஞான

படலத் துறுலக கணலகயதமிழ்த்
த்ரயமத் திலகப பொருள் வருத்தியினை
பழுதம் துணாவித் தருளவித் தகசற் குருநாதா

பவளக கொடிசம் றிபபொ கமுகி
றலையிற் குலையிற் பலமுத துதிர்செயப
பழறிப பதிவெற் பினிலநற் குமரப பெருமானே.

(இ-ள்) சடிஸ்ததவன்-சடைநயபுஸ்தய சிவபெருமான,
இட்ட-கொடுத்த சாபத்தால, விசிட்டம் துலத்து-சிறந்த
குலத்தில, ஒரு செட்டி இடத்தின் உதித்து அருள்-ஒரு
செட்டியின வீட்டில தோன்றி யருளிய. வித்தகம் நூர்
ஜன்மன் பெயர் செபரிபிட-ஞானத்திற் சிறந்த உருத்திர
சன்மன் எனனும பெயரைச் சொல்ல, பரிவால்-அன்பால்,
சனகாக்கும் அகஸ்திய புலஸ்திய சனகுமராகும-சனகர்
முதலாகிய நாலவருக்கும், அநுகிரக-அருளபுரிந்த, மெய்
பலகை-சங்கப பலகையை, சதுபத்து நவப புலவாகும்-
சங்கபபுலவர் நாயகத்தொன்பது பெருக்கும், விபத்தி இல்
ஞானம் படலத்து உறு-வேறுறுமையிலலாத ஞான படலத்
திலை பொருந்திய, லககண லக்ய - இலககண இலக்கிய
செறியையுடைய, தமிழ் திரயம் அததில-இயல் இசை நாட
கம் என்னும் மூவகைப்பட்ட தமிழில, அகப்பொருள் விருத்
தியினை-அகப்பொருளின் விரிவை, பழுது அற்று-குற்றம்

நீங்க, உணர்விததருள - புலப்படுத்தியருளும், வித்தக சரகுரு
 நாநா-ஞானத்தையுடைய உண்மைக குருநாதனே', பவளம்
 கொடி சுற்றிய-பவளங்கொடியால சூழப்பட்ட, பொன் கழு
 கினை தலையில் குலையில்-ஆழகிய பாககுமரத்தின் உச்சியின்
 குலைகளிலே, பலமுதது உதிர்-பல முததுககள் உதிராகினை-
 செரா பழநிபதி-வயல்களையுடைய பழநி என்னுந் திருப்பதியி
 லுள்ள, வெற்சிணில - மலையின மேலவாமும், நலகுமரன்
 பெருமானே நல்ல முருகனாகிய பெருமானே', கடலை
 சினைவைத்து - கடலைச் சிறையிலிட்டு, மலா பொழி
 யில் - பூக்களையுடைய சோலையில், பிரமரத்தை உடல
 பொழியிட்டு - வணடுகளை உடம்பிலே முத்தினாயிட்டு,
 மடு கமலத்தை மலர்த்தி - மடுவிலேயுள்ள தாமரை
 மலரை விரியுமபடி செய்து, விடத்தை இரபவன் ஊண்
 கருதி விஷத்தைப் பிசசை எடுப்பவனுக்கு இரையாகுமபடி
 எண்ணி, சருவி கயலை-பிரமுங் கயல்மீனை, கயம் உபடு
 வித்து-குளத்தினை புதுமடி செய்து, உழையை கவனத்து
 அடைசி-மாளை விரைவாகக் குடமபடி செய்து, கணையை கடை
 வித்து-அம்பைக் கடையும்படி செய்து, வடுதனை உப்பினில
 மேவி - மாம்பிஞ்சின் பிளவை உப்பில் போட்டு, அடலை
 செயல சத்தியை-போர்த்தொழிலையுடைய வேலை, அக்கினி
 யில் பகுவித்து-நெருப்பில் புகுமபடிசெய்து, யமனபாபுவை
 துடைத்து-யமனாகிய பிரபுவை உடைபடச் செய்து, அரி
 கட்கம்-பனைவா உடலைவெட்டும வானை, விதிர்ந்து முறித்து-
 சிதறும்படி முறித்து, மதித்த சகோரம் - மேனமையாகக்

கீருதப்பட்ட சகோரபரநை, அலற-அலறும்படி, மணி
ரத்ந மணி குழையை-தாமரத்ந ரத்நம இழைத்த அழகிய
குண்டலத்தை, சிலுகிட்டு-துன்பஞ்செய்து, மை இட்டு-மை
எழுதி, ஒளி விட்டு மருட்டுதல உற்ற-ஒளியை வீசி மயக்கு
தலையுடைய, பொறிச்சியா கண்கடையில-காமப்பொறிகளை
யுடைய பெண்களின்கடைக கண்ணில, படுவேனோ-அகப்
படுவேனோ? எ-று

(வி-ரை.) இங்குக் கூறப்பட்ட கண்ணுணை மிகவும்
சமதகாரமாகவும் நயமிருந்தும் உள்ளது கண்ணுக்கு அழ
கினூல தோற்ற கடல வேல முதலிய பொருள்கள் ஒவ்
வொரு வகையாகத் தண்டிக்கப்பட்டன என்று கூறும் சது
ரப்பாடு மகிழ்ச்சி பயக்கத்தக்கது. கண்ணுக்குத் தோற்ற
கடல சிறையிலே வைக்கப்பட்டும், வண்டுகள் உடம்பிலே
விலங்கிடப்பட்டும், தாமரை மலர் மலர்த்தப்பட்டும், நஞ்சு
உண்ணப்பட்டும், கயலமீன் குளத்துட படுத்தப்பட்டும்,
மான் ஒட்டுவிககப்பட்டும், அம்பு கடைவிககப்பட்டும், மாம்
பிஞ்சு உர்பிட்டப்பட்டும், வேல நெருப்பில் காய்ச்சப்பட்
டும், இயமன் சிவபெருமானால் உதையுண்டும், கடகமுறிக்க
பட்டும், சகோரம் அலறும்படி செயதும், தண்டிக்கப்
பட்டன என்று சொலநயந தோண்டுக கூறினார்.

சிறைவைத்தல்-சிறையில் வைக்கப்படுதல்; ஒரு பக்க
மாக அமைக்கப்படுதல். உடல் பொறி யிடல் - உடம்பில்
விலங்கிடப் பெறுதல்; உடம்பில் வரி பெற்றிருத்தல்; மலர்த்
தல்-மலரும்படி செய்தல்; விரியும்படி செய்தல், அதாவது

துன்பத்தினால் உடம்பு கிழியுண்டு விரிதலாம். விடத்தை இரப்பவன் ஊனாக கருதி - நஞ்சைச் சிவபெருமானுடைய உணவாகும்படி எண்ணி, கயம உடப்படுவித்து - குளத்துள் வாழுதல், குளத்தினுள் அவிழ்வித்தல். உழையைக் கவனத்து அடைசி-மாண விரைந்தோடுமபடி அடைவித்து; மான் விரைந்தோடுதல் இயலடி. கணையைக் கடைதல்-கணை செய்யப்படுங் காலத்தாக் கடையப்படுதல், தோற்றதனால் கடையப்படுதல். வடு-மாயிஞ்சு, உப்பினில் மேவல்-உப்பிடுதல், உப்பிடடுதல் துன்பப்படுதல். சத்தியை அக்கினியிலபுகுவித்தல், வேல் வடித்தது செயப்படுங் காலத்து நெருப்பிற் காய்ச்சப்படுதல். தோற்றமையான நெருப்பிலிடுதல் எம்ப பிரபுவைத் துக்கவித்து-எமனைச் சிவபெருமானால் உதையுண்ணும்படிசெய்தல். கடகம்-வாட்படை, அதனை முறித்த லாவது ஒடித்தலும், வளைத்தலுமாம் சகோரம் அலறல்-சகோரப் பாவை துன்ப மிகுதியால் அலறுதலென்றும். இயற்கையாகக் கூவுதலென்றும் கொள்சு பொறிச்சியர்-பொறியை யுடையவா; பொறி-கட்பொறி, இயந்திரம் கட்கடை என்றோ நோக்கம் கட்கடையில் மிகுதியும் வெளிப்படுதல் நோக்கி இவ்வாறே மணிவாசகப் பெருமானார்,

பஞ்சாய வடிமடவா கடைககண்ணு லிடாப்பட்டு
நெஞ்சாய துயாகூர நிற்பேனுன் னருள்பெற்றே
னுயஞ்சேன னுடையானே யடியேனை வருகவென்
றஞ்சேலென் றருளியவா றுர்பெறுவா ரச்சோவே.

எனக் கடைககண்ணை விதந்து எடுத்தோதுதல் காண்க.

முருகப்பெருமான வணிகா குலத்திலே சிவபெருமான திருவாணையினபடி உதித்தருளி உருத்திராசனமா என்னும் திருநாமத்துடன் விளங்கினான். ஆதலின், 'சடி லத்தவனிட்ட விசிட்டகுலத்து ஒரு செட்டியிடத்தின் உதிநக அருள் வித்தக உருத்திராசனமப பெயா செப்பியிட' யென பொருள்கு சொபதாரா. இவ்வரலாற்றை இவையறா அகப்பொருளுநரின் கண்ணும் காண்க.

உருத்திராசனமன-உருத்திரானுகரூப பிறந்தவன், சன்மன என்பதைச் சருமன எனத் திருத்திய பொருளில் முரண்பட்டு இடாப்படுவாருமுள்ள மெய்யு பலகை-சங்கப் பலகை; புலமை யுள்ளவருக்குமடந்ம் இடந்தரலான் சது பத்து நவப புலவா - சங்கப்புலவா நாற்பத்தொன்பதினமா. விபத்தி-வேற்றுமை, தமிழத்திரயம்-முத்தமிழ், அதாவது இயல் இசை, நாடகம். பழுதுறு எனலும் வினையெச்சம் சொல் பிரியினும் பொருள் பிரியா வினைக்குறை என்னும் விதியினபடி திருத்திய பொருளுரைக்கப்பட்டது. தமிழ்க்கு முருகப்பெருமான் ஓர் ஆசிரியர் ஆதலானும், முதற் சங்கத்திலிருந்து அதனை ஆராய்ந்தமையாலும், 'தமிழ்த் திரய மத்தில அகப்பொருள் விருத்தியினைப் பழுதுறுணர்வித் தருள் வித்தக சட்குருநாதா' என்றருளிச்சொபதனா (39)

40 ததத்ததத் ததத்தத்தன்

ததத்ததத் ததத்தத்தன்

தத்ததத் ததத்தத்தன்-தனதான்.

முத்துகருசு கிட்டிகுப்பிமு

டிததுசசுசு கைப்பி. சுற்றியு

முற்பக்கத் தி. பொ. புற்றிட

முதலமீதே

முகயாபச சைப்பொட்டிடணி

ரதநசகட் டிப்பொட புறநிட

முசசட்டைச சிதரககட்டழ

கெழிலாடத்

தித்திககச சொ சொறுபரிதழ்

நசசுககட கற்புசசொககிபா

செப்புககொக கககசசுபபெறு

தனமேரு

திட்டகதைப பற்றிப்பப்பல

லசசைககுட படடுதெநாட்டுயிர்

சிககிசுசொக கிககெட்டிப்படி

முலவேனே

மெத்தததிக கததைத்தித்தியி

னிசசித்தி தி பத்திதொடு

மெச்சிசொக கத்திசு உரம

அருளவாயே

வித்தைக்குக காத்தருத்தற்பர

முநகட்சித தாககுப்படிதிர

விசசிதர செச்சைககத்தினை

புணையோனே

விதயகக பத சித்தாக

ளெட்டுத்திக குக்குட்டட்டவ

விஷடைகக புரப்பபதாகள

அமரோரும்

நெட்டுக்குப புட்டபதைகொடு

முற்றத்திறாசசிககப்பழ

நிககுப்பாட்டகனுக்குறுறை

பெருமானே.

(இ-ள) வித்தைக்கு காததிரு-சகலகலை ஞானங்கட்கும் கர்த்தாவும், தப்பரம் முககண சித்தாககு புத்திர-தனக்குத் தானே பரமானவரும் மூன்று கண்ணையுடைய சித்தருமா கிய சிவபெருமானுக்குப் புதல்வனே¹, விசித்திரம் செச்சை

கத்திகை புனைவோனே - அழகிய வெட்சிமாலையை அணி
பவனே', நித்தியம கற்பத்தில் சித்தர்கள் - நித்திய கற்பத்தி
லுள்ள சித்தாட புருஷர்களும், எட்டு திக்குள் - டடவா-எட்
டுகதிசைகளிலும் வசிப்பவர்களாகிய, நிஷ்டைக்கு அறபு
உற பததாகள் - நிஷ்டானுபூதியை விரும்பிய அன்பர்
களும், அமரோரும-தேவர்களும், நெட்டுக்கு - மனவுறுதி
யுடன், புட்பததை கொடு - மலர்களைக்கொண்டு, முற்
புதது உற்று - கோயில் முற்புததுசென்று, ஆசசிங்க-
அருச்சுனை செயய, பழனிக்குள் - பழனிமலைக்குள், பட்
டததுக்கு உற்று உறை பெருமானே - சிங்காசனத்துக்குப்
பொருந்தி உறைகின்ற பெருமானே', முததுக்குச்சு இட்டு-
முததுக்குச்சு என்னும் ஆபரணத்தைதரித்தும், குப்பி
முடித்து-குப்பிமுடித்தும், சுதகை-மாலையை, பின் சுற்றியும்-
பின்னே சூழவிடும், முன் பககத்தில் - முன்பககத்தில்,
பொறபு உற்று-அழகு பொருந்த, நுதலீது-நெற்றியின்
மேல், முக்கிய பசுசை பொட்டு இட்டு-முககியமான மரகத
திலகம் தீட்டியும், அணி-அழகிய, ரத்நம் சுட்டி-இரத்தி
னம் வைத்திழைத்த சுட்டி பென்னும் ஆபரணம், பொறபு
உற்றிட-பொலிவுபெற்று விளங்கவும், முசுசட்டை-ஒழுங்
காகவுள்ள, சிதரம் கட்டு அழகு எழில் ஆட-சித்திரவேலை
கள் செய்த ஆடையில் அழகும் தோற்றமும் விளங்கவும்,
தித்திக்க-இனிக்குமபடி, சொல்சொல்-சொல்லுகின்ற சொல்
லையும், துப்பு இதழ்-பவளம்போன்றஇதழையும், நஞ்சுக்ண்-
விஷம்பொருத்திப கண்ணையும் உடைய, கற்பு சொக்கியர்-

கற்பனைகள் தெரிந்து ஆடவரை மயக்குகிற யானைகளாகியபெண்களுடைய, செப்புக்கு ஓக்க - கலசத்துக்கு ஒப்பென்று சொல்லுமபடி ஸட்டமாகத் திரண்டி, கச்சு பெறுதனம் மேரு-கச்சைத் தரித்த ஸ்தனமாகிய மேருமலைகளின் திட்டத்தைப்பற்றி தொடடு-மேட்டைப்பிடித்ததுதொட்டு, பல பலசகைக்கு உட்பட்டு-பலவகையானநாண்முடையசெயல்களுக்கும் மனம்பொறுத்து, உயிர் சிக்கிரொக்கி-உயிர் அகப்பட மயங்கி, கெட்டு இப்படி உழலவேணு - அறிவுகெட்டு இவ்விதமாக வருந்துவேணு?, மெத்த தூக்கத்தை-மிகக் துயரத்தை தித்தி-சதிசெய்து, இனி சித்தத்தில - இனிமேல் மனத்தில, பதத்தொடு முயற்சியோடு, மெச்சி சொரக்கத்தில-பாராட்டிச் சொரக்கலோகத்தில, சிறம அருளவாய-ஞானத்தின் மேம்பாட்டை அருள்செய்வாய என்று.

(வி-ரை) சுககை-பூமலை. பொப்பு-அழகு. நச்சுககண்-நஞ்சையொத்த கண்; வலித்தல் விகாரம் பெற்றது. தன் மேரு திட்டம் - மேருவின் அளவைப்பொத்த ஸ்தனங்கள். சொக்குதல்-மயங்குதல். சிறமம் - மேனமையாகியஞானம், முக்கட் சித்தா என்றோ பஞ்சகிருத்தியங்களையும் ஒரு சித்தப்போல் செய்பதலின். கெச்சை கசுதிகை-வெட்சிமலை அற்பு-அன்பு; வலித்தல் விகாரம் பெற்றது. (40)

41 தனதன தனதன தனதன தனதன
தனதன தனதன - தனதான.

கடலைபொரியவரை பலகனி கழைநுகர்
கடினகுடவுதர

விபரீத

கரடத டமுமத நளினசி றுநயன

கரிணிமு கவரது

துணைவோனே

வடவரை யின்முகடு ஐ திரவொ ருநொடியில

வலம்வரு மரகத

மயிலவீ ரா

மகபதி தருகதை குறமினொ டிருவரு

மருவுச ரசவித

மண யாளா

அடலச ராகளகுல முழுதும டியவுய

ரமராசி றையைவிட

வெழிநீ று

மருணகி ரணவொளி யொளிரும ிரிலைவிடு

மரகர சரவண

பவலோலா

படலவு டுபதியை யிதழிய ணிசடி

பசுபதி வரநதி

யழசான

பழநிம லையருளசெய மழலைமொ ழிமதலை

பழநிம லையிலவரு

டெருமானே.

(இ-ள) கடலை பொரி அவரை-கடலையையும் பொரியையும் அவரையையும், பல கனி-பலவகைப்பட்ட பழங்களையும், கழை-கரும்பையும், துகா-உண்கின்ற, கடிமை குட உதரம்-வன்மையான குடம்போன்ற வயிற்றையும், விபீத கரடம்-வேறுபட்ட மதம்பாய சுவடடையும், தடம் மும்ம தம்-மிகுதியான மும்மதங்களையும், நளினம் சிறு நயன-தாமரை மலர்போன்ற சிறிய கண்களையுடைய, கரிணிமுகவ ரது-யானைமுகத்தையுடைய விநாயகரது, துணைவோனே-சகோதரனே!, வடவரையின்-வடக்கேயுள்ள மேருமலையின், முகடு அதிர-சிகரம் நடுங்கும்படி, ஒரு நொடியில்-ஒரு

நொடிப்பொழுதில், வலமவரு உலகத்தைச் சுற்றிவந்த, மரகதம் மயிலவிரா-பசுசை மயிலையுடைய வீரனே', மகபதி தரு-இந்திரன பெற்ற, சுவை புதலவியாகிய தெய்வயானை அம்மையாரை, குறிவினெடு-குறவா மகளாகிய வளரிநாயகியாரோடு, இருவரும்-இருவரையும், மருவு-சோகினன், சரசு வித-லீலை வகைகளைச் செய்யும், மணவாளா - நாயகனே', அடல அசுரர்கள் வலிமை மிக்க அசுரர்களுடைய, குலம் முழுதும் மடிய-கூட்டம் முழுவதும் ஒழியவும், உயர் அமர் சிவையை விட-சிறந்த தேவர்களுடைய சிவையை ஒழிக்கவும் எழில் மீறும்-அழகு மிகுந்த, அருணகிரணம் ஒளி-ஒளிரும் சூரியகாந்திபோலும் ஒளி விளங்கும், அயிலைவிடு - வேற்படையை விடுகின்ற, சரவணபவ - சரவணப்பொய்கையில் தோன்றி, அரகரலோலா-வினையை அரிக்கும் ஆசைப் பெருகை உடைபவரே', பட்டல் உடுபதியை - கூட்டமான நட்சத்திரங்களுக்குத் தலைவனான சந்திரனையும், இதழி அணி சடினம்-கொன்றை மாலையையும் அணிந்த, பசுபதி-சிவபெருமானும், சரந்தி-கங்காதேவியும், அழகான பழகிமலை-அழகானவரும் பழைமையான வருமாகிய உமாகேவியாரும், அருளசெய் - பெருருளிய, மழலைமொழி மதலை மழலைச் சொற்களைப்பேசும் குழந்தையே', பழகி மலையில் வருபெருமானே - பழனி மலையில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமானே'. எ-று.

(வி-ரை) கடினகுட உதரம் வன்மையான குடம் போன்ற வயிறு. விபரீத கரடம்-வேறுபாடான மதம்பூய்

சுவடு தடம் மிகுதி முமமதம்-கன்னமதம், கும்பமதம், கோசமதம். இவை இச்சாளுநன் சகதிகளைக் குறிக்கும். சத்து, சிதது, ஆனந்தம் என்னலுமாம் யானைகருக் கண் சிறிதா தலுபுரிசு சிறுநயனம் எனறா கரிணி பெணயானை; ஈண்டு யானை யென்றவளவில நின்றது விநாயககடவுளும் சுபபிரமணியகடவுளும் சிவபெருமானினின்று வேறாகாது, மணியும் அதன் ஒளியும்போல பிரிவின்றி நிதிரும் அவருடைய இரண்டுசகதிகளாம். சிவபெருமானினின்றும தோற்றிய சகதிகளாகையால் அவரது குமாரர்கள் எனப்படுவர். வடவரை-வடக்கின் கண்ணுள்ள மேருமலை மகபதி-யாகன கருக்குததலைவனாகிய இந்திரன், மகம்-யாகம; பதி-தலைவன். சுதை-செய்வயானை; தெய்வயானை ஆமமையாரும். வள்ளி நாயகியாரும் முருகப்பெருமானுக்கு ஞானசகதியும் கிரிபா சகதியுமாவா, இவ்வாரன்றித தெய்வயானை ஆமமையாரை இச்சாசத்தியாகக கொண்டு வேறபடையை ஞானசப்தி யாகக கொள்ளுதலும் உண்டு. சரவணபவன்-சரவணப பொய்கையில் உற்பவித்தவன். படலம்-கூட்டம்; உடுபதி-கட்சத்திரங்களுக்குத் தலைவனாகிய சரதிரன்; உடு-கடசத்திரம். இதழி-கொண்டைமலை பசுபதி-ஆன்மாக்களுக்குத் தலைவனான சிவபெருமான் பசு - ஆன்மாக்கள். பசுபதி என்னும் பெயரே சிவபெருமான தலைமைப்பாட்டை விளக்கும் எனபா. 'பசுபதிப பெயரிய தனிமுதற் கடவுள்' என்றார் பிறரும். வரந்தி-கங்கைநதி, அதாவது கங்காதேவி. முருகப்பெருமான் இனைய பிள்ளையாராதலின் மழலை

மொழி மதலைவாரா சிவபெருமான எககாலத்தில் உளரோ
யுககாலத்தே யுவரோடு பிரிவினறித் தாதான்மியமாய்
இருக்கும் பெரிபாள் எனபா 'பழநிமலை அருள்செய் மழலை'
எனரா.

பாழி மலை-ஆதிசத்தி

(41)

42 தனவத தனதன தனதன தந்தத
தன்னத தனதன தனதன தந்தத்
தன்னத தனதன தனதன தந்தத-தனதான

புடவிகுணினிதுகு ஸெவ்வள ரந்தக

கடலெட டையுமன குடிமுரி யென்கட

புரிதசரத்தன நிலைகொள சயம்புச

சதூவேதன

புரமட டெரிபெழ விதிகுனல சிந்திக

கடிவத தொடுகில சிறுநகை கொண்டற

பதகாத நாகர பாசிவ நிரதத

தனிமூவர்

நிடசுடி தமுநினை தெளிவுற வும்பொற

செவியுட பிரணவ ரகசிய மனபுற

றிடவுற னமொழி யுரைசெயகு முநதைக

குருநாதா

பெதிருந் தசராகள படைகொடு சணடைக

கிடமலவத திடவவா குலமுழுதும் பட

டிடவுககிரமொடு வெகுளிகள பொங்கக்

கிரியாவும்

பொடிபட் டுதிரவும விரிவுறு மண்டச

சுவாவிட டதிரவு முகடுகி ழிந்தப

புறமப் பரவெளி கடுகெட னுஞ்சத

தமுமாக

பொருதுக கையிலுள வரினின முணகக

குருதிப் புனலெழு கடலினு மிஞ்சப

புரவிக் கனமயி னடவிடும் விர்தைக

குமரேசா

படியிற் பெருமித தகவுயா செம்பொற்
கிரியைத் தனிவலம் வரவர னந்தப்
பலனைக் கரிமுகன வசமரு னுமபொற்

பதனாலே

பரவெவட கிடவுள மிகவுமவெ குண்டக
கனியைத் தர்விலை யெனவருள செந்திற்
பழநிச சிவகிரி தனிவூரை கந்தப்

பெருமாளே.

(இ-ள்) புடவிகு - பூமிகு. அணிதுகில என-தரிக்
கின்ற அடைபென்று சொல்லுமாடி, வளா - வளாகின்ற,
அந்த கடல எட்டையும் - எட்டுத்திசையிலுமுள்ள அந்த
ஏழுகடையும், அற தணைநீர் வற்றும்படி குடிமுனி-
குடித்த அகத்தியமுனிவரும், எண்கண்-எட்டுத்திருக்கண்க
ளையுடைய, புனித - பரிசுத்தமான, சத்தள நிலைகொள்-
நூறு இதழ்களையுடைய, தாமரைமலரிலே வசிக்கும், சயம்பு
சதூவேதன்-தானேதோன்றிய நானருவேதங்களுக்கும்தலை
வனாகிய பிரமதேவனும், விழிகனல் சிந்தி-நன்களிலேநெருப
பைச சொரிந்து, கடினத்தொடு-கடினத்தடனே, எரிஎழி-
நெருப்புண்டாக, சிலசிறுநைக்கொண்டு-மிகச்சிறியபுன்னகை
புரிந்து, புரம் அட--முப்புரங்களையும் அழித்த, அற்புத
காததா-வியப்பான தொழிலையுடைய தலைவரும், அகரம்
பரசிவன் - பிரணவப்பொருளாக இருக்கும் மேலான சிவ
பெருமானும் ஆகிய, இந்த தனிமூவா இட-இந்த ஒப்பற்ற
மூவருடைய, சித்தமுங் நிறை தெளிவு உற-மனங்களும்
நிறைந்த தெளிவை அடைய, பொன் செவியுள் - அழகிய
காதுகளில், பிரணவ ரகசியம் - பிரணவத்தினுடைய உண்

அருளும-விநாயகரிடந்தே கொடுத்த, பெர்பு அருளுல-
தன்மைரினூ, பாப மொட்குட-சிவபெருமான நன்மடை
யுர்ப்படி, மிகவும் வெகுண்ட-மிகவுட கோபிதன, அ கனியை
தர இலை ஏன் - ஆந்தரப் பந்தகதை எனக்குக் கொடுக்கவில்லை
யென்று, அருள் செந்தில் பழந் சிவகிரிதனில்-அருளை
யடைப செந்தூர்லும் பழநியிலுள்ள சிவகிரரிடிலும், உடை
கந்தரப் பெருமானே - எழுந்தருளியிருக்கும் கந்தரப்பெரு
மானே', 6 - 11

(வி-ரை) கடல பூமியைச் சுற்றி துருத்தலின் 'புடவிக
கணி துகில் எனக் கூறினா, ஆந்தக் கடல் எட்டு-அதாவது
எட்டு திக துகிலிலுள்ள கடல், கடலைக் குடிமுனி-அகத்திய
முனிவர், அகத்திய முனிவர் ஒரு காலத்தில் சடலினை நீரை
உந்ததனவாகச் செய்து பருகினா எனபது புராணம்.
கடல் என்றனாணடு கடல் நீரைக் குறித்து சத்தனம்-
நூறிகழ் எனகண்-எட்டுக் கண்கள். நான்கு தலையை
உடையனாதலின் எண் கண்களா பின் புரம்-முப்புரம் 'புர
மட்டு . பரமசிவன்' இதில் அடங்கிய கதை சிவபெரு
மான முப்புர மெரித்த வரலாறு —

தாரகாசுரன் புதலவாகளாகிய விததுன்மாலி, தாரகா
சூன், கமலாசூன் என்னும் மூவரும் சிவபெருமானைப் பூச
னைசெய்த பயததால் பொன், வெள்ளி, இரும்பு ஆகிய
இவற்றால் வானத்தில் பறக்கத்தக்க கோட்டைகளை அமைத்
துக்கொண்டு அவற்றோடு ஆங்காங்குச் சென்று தேவரைப்

அருளும-விநாயகரிடத்தே கொடுத்த, பெரிய அருளுல-
தன்மைமின்னு, பாடி வெட்கிட-சிவபெருமானை நம்மடை-
யாப்படி, மிகவும் வெகுண்ட-மிகவும் கோபிதன, அகநியை
தரவில்லை என-அந்தப் பாதத்தை எனக்குக் கொடுக்கவில்லை
யென்று, அருள் சொகில் பழக சிவகிரிதனில்-அருளை
பாடைய சொதாபிலும் பழகியிலுள்ள சிவகிரியிலும், உண்-
கந்தப் பெருமானே - எழுந்தருளியிருக்கும் கந்தப்பெரு-
மானே, 6-7

(வி-ரை) கடல் புழியைச் சுற்றி முருத்தலின் 'புடவிக-
கணி நகில்' எனக் கூறினா, அந்தக் கடல் எட்டு-அதாவது
எட்டு திகழ்மின்னுள்ள கடல், கடல் முனி-அகத்திய
முனிவர், அகத்திய முனிவர் ஒரு மலத்தில் சடலினை நிரை-
படுத்தினவாகச் செயது படுகின்ற எனபது புரணம்.
கடல் என்றாராண்டு கடல் நிரைகு குறித்து சத்தனம்-
நூறிகழ் எண்கண்-எட்டுக் கண்கள். நாவழு தலையை
உடையனாதலின் எண்கண்களா யின. புரம-முப்புரம 'புர-
மட்டு. பரமசிவன்' இதில் அடங்கிய கதை சிவபெரு-
மான முடிபுர மெரித்த வரலாறு —

தாரகாசுரன் புதலவர்களாகிய விததுவமாலி, தாரகா-
சுரன், கமலாசுரன் என்னும் மூவரும் சிவபெருமானைப் பூச-
னைசெய்த பயத்தால் பொன், வெள்ளி, இரும்பு ஆகிய
இவற்றால் வானத்தில் பறக்கத்தக்க கோட்டைகளை அமைத்-
துகொண்டு அவற்றோடு ஆங்காங்குச் சென்று தேவரைப்

பெரிதும் வருத்தி வந்தனா. இவாதம் துன்பத்தைப் பொருத தேவா சிவபெருமானிடம் முறையிட அவா, திருமால் வழியாக அம்முவருக்கிருந்த சிவபத்தி சிதைய, பூமியைத் தேராகவும், சூரிய சந்திராகளைத் தேருருளைகளாகவும், மேருமலைய விலலாகவும், வாசுகியை நாணாகவும், வேதங்களைக் குதிரைகளாகவும் பிரமனைச் சாரதியாகவும், விஷ்ணு மூர்த்தியைப் பாணமாகவும் கொண்டு அவரை அழிக்கச் செல்லுகையில் விஷ்ணுமூர்த்தி தமது துணையைக் குறித்துச் சுறிது செருக்குறானா. அதுகண்ட இடைவன் உடனே சிரித்த, முப்புரங்களும் எரிந்து சாம்பராயின என்பதாம்

பிரணவ ரகசியம்-பிரணவத்தின் உண்மை. பிரணவமானது மூலமொழி எனவும், ஒரு மொழி எனவும், ஓங்காரம் எனவும், குடிலை எனவும், உதகீதை எனவும், சுத்தமாயை எனவும்படும். அது சிவபெருமான எழுந்தருளியிருக்கும் பீடமாயும், மறைத தேவாகருக்கெல்லாம் பிறப்பிடமாயும், எல்லாமந்திரங்களுக்கும், வேதங்களுக்கும் மூலமாயும் உள்ளது. சிவன் ஓங்கார மூலப்பொருளெனப்படுவார். பிரணவம் சமஷ்டிப் பிரணவம், வியஷ்டிப் பிரணவம், என இருவகைப்படும். சமஷ்டிப் பிரணவம் 'ஓம் காரம்' என நிற்பது' வியஷ்டிப் பிரணவம் அகார, உகார, மகார விரிந்து நாதம் என நிர்ப்பது பொருதுக கையிலுள் என்புழி வல்லெழுத்து சந்த இன்ப நோக்கி மிக்கது. செம்பொரு கிரி மேருமலை; பேருமலையை வலம் வந்த வரலாறு:—

ஒருகால சிவபெருமான தமது கரத்தில ஒரு கனியை
ஏந்திகொண்டு தமது புதலவாகளை நோக்கி, 'இப்பூமண்ட
லத்தைச் சுற்றிகொண்டு முன்னே வருவோருக்கு இககனி
தரப்படும்' எனத்திருவாய் மலர்ந்தருளிஊர். அது கேட்ட
குமரக் கடவுள் தமது மயிலமேலமர்ந்து 'மேருமலையை ஒரு
நொடிய்போதிற சுற்றிவந்தனா, என்பதாம்.

அககனி-பண்டறி சுட்டு.

(42)

43 தனதன தந்தத தனத்த தானன

தனதன தந்தத தனத்த தானன

தனதன தந்தத தனத்த தானன-கனதான.

மலரணி கொண்டைச் சொருக்கி லேயவள
சொலுமொழி யின்பச் சொருக்கி லேகொடு
மையுமடா நெஞ்சத் திருக்கி லேமுத

மதியாலே

மருவுரி தம்பத தடத்தி லேறின
பரிமள கொங்கைக் குடத்தி லேமிக
வலியவும் வந்தொத்த திடத்தி லேணிரி

லையாலே

நிலவெறி யங்கக் குலுக்கி லேபெழில
வண்புனை செங்கைக் குலுக்கி லேனை
நிதிபறி யந்த பிலுக்கி லேசெயு

மொயிலாலே

நிதமிய லுந்தாக் குணத்தி லேபர
வசமுட னன்புந் நிணக்கி லேயொரு
நிமிடநி ணங்கக் கணத்தி லேவெகு

மதிசேடாய்

அலையநி னைந் தற் பனத்தி லேயத
தினமிகு மென்சொப் பனத்தி லேவ
வறியும் முந்தற் பனத்தி லேரித

முலைவேனோ

அசடனை வருசை ஏமாத்த னாகிய
கடடனை யுனசிறு கடைக்க னாடியு
மலாகொடு நினபொற் பத்ததை யெதொழ வுடாராய்

பல பல பைம்பொற் பதங்க மாரபு
மடிவமசொ லுஞ்செந தமிழ்ப்பனிவோடு
பரிபள மிஞ்சக் கடப்பமாலையு மணிவோனே

பதியினில் மகலக்க கதித்த மாமலை
யொடுசில டுன்றி றரித்து வாழ்வயா
பழனிபி லைபுற் றிருக்கும் வானவா பெருமாளே.

(ஆ-ள) பல பல பைம்பொன் பதக்கமுடா-பலபலவா
கியபசமையான பொன்னு செயப்பபட்ட பதக்கங்கலையும்,
ஆரமும - முத்தமாலையையும், அடிமை சொலும் சொல
தமிழ்-அடிமைத் திருத்தைச்சொல்லும் பெரமை பொருந
திய புலவர்களால் பாடப்பட்ட பாடலையையும், பனினீ
ரொடு பரிபளம் மிஞ்ச கடப்பமாலையும் அணிவோனே-பன்
னீருடன வாசனைமிகும்படி கடப்பமாலையையும் தரித்துக்
தொண்டிருப்பவனே!, பதியினில் - சேஷ ததிரங் களிலும்,
மலக்க கதித்த மாமலையோடு-வளளிமலையோடு, சில குன
தில் கரித்து-சிலமடிகளில் தங்கி, வாழ்வு உயர் பழநியில்-
செலவமிசூந்த பழனித்தலத்தில், அனபு உற்று இருக்கும்
அனபு பொருந்திவாழும், வானவா பெருமாளே - தேவாக
னாகுப பெருமாளே!, மலா அளிநாணடை செருக்கில-
புககள் தரித்துள்ள வண்டுகள் மொய்க்கும் கொண்டயி
னது சொருக்கிலும், அவள சொலும்பொழி இனபம் செருக

கில-அவள் சொல்லுகின்ற சொல்லினது இன்ப மிகுதியிலும், கொடுமையும் ஆடா நெருங்கு திருக்கில் - கொடுமை நெருங்கிய மனத்தினது மாறுபாட்டிலும், முகம் மதியால்-சந்திரனை ஒத்த முகத்தாலும், மருவு நிதம்பம் தடத்தில்-சேகரிந் திம்பத் தடத்திலும், நிறை பரிமளம் கொடுமை குடத்தில்-வாசனை நிறைந்த தாவகநாகிய குடத்தாலும், மிக வலியவும் வந்து ஒத்து இடத்தில்-மிகவும் வலியவந்து உடம்பைப்பொருளும் இடத்தாலும், விழிவலையால்-கண்களாகிய வலையாலும், நிலவு எறி அவரம் குலுக்கில்-ஒளி வீசும் உடம்பின் குலுக்காலும், எழில் வளை புனை-அழகிய வளையல்கள் தரித்த, செம கை கிலுக்கில்-சுவந்த கைகளின் அசைவாலும், கணம் நிதிபறி அந்த நிலுக்கில்-மிகக் செல்வத்தை அபகரிக்கும் அந்த நிலுக்காலும், செய்யும் ஒயிலால்-செய்கின்ற ஒழுங்காலும், நிதம் இயலும் தாககுணத்தில-தினந்தோறும் பழகுகின்ற தீயகுணத்தாலும், பாவசமுடன் அறபு உற்று இணக்கில்-பாவசத்தோடு அனபு பொருளும் கலவியினாலும், ஒருநிமிஷம் இணங்கி-ஒருநிமிஷம் பொருந்தி, கணத்தில் வெகுமதி கேடாய-சுண்ணேரத்தில் மிக்க அறிவு கெட்டு, அலைய நினைந்து - அலைப எண்ணி, உறபனத்தில்-தோற்றத்தில், அனுதினம் - தினந்தோறும், மிகும் என் சொர்ப்பனத்தில் வர-மிக்க எனது கனலில் வர, அறிவும் அழிந்து-அறிவும் ஒழிந்து, அறபன் அறபத்தில் - கீழ்மையுடையவனாகிய யான் அந்தக் கலவியில், நிதம் உலேவேனோ - எப்போதும் வருந்துவேனோ, அசடனை-குற்றமுடையவனை

வஞ்சம் சமர்த்தன ஆகிய கசடனை-வஞ்சகமாகிய சாமார்த்தி
யத்தை உடைசீழ்புகலை, உன சித் கடைககண்நாடி-தேவ
ரீரது ஞானம் மிக்க கடைககண்ணால் பாரதது, அலர்கொடு-
பூக்களைக்கொண்டு, நிற்பொன பதததையே-நினது அழகிய
திருவடிகளையே, தொழ-வணங்க, அருள் தாராய்-கருணை
யைத் தருவாயாக ள-று

(வி-ரா) மொழி இனபச செருககு-சொல்லிலே உண்
டாகும் இன்பத்தின வளமை. நெஞ்சத்திருக்கு - மனக்
கோட்டம். தடம்-உயாநத இடம். 'அகலகினற கொங்கைத்
தடமது' என்றா மணிவாசகரும். பரிமளகொங்கைக் குடம்-
வாசனைப் பொருள்கள பூசப்பட்ட ஸ்தனமாகிய குடம்-
கனரிதி-மிக்கபணம் நாள்தோறும் தீக்குணங்களிலே பழகு
வார் என்பார், 'நிதாயிலும் தூக்குணத்திலே' என்றார். உற்
பனம்-தோற்றம். கனவின்கண் மிக்கது கனவிலும் தோன்று
மாதலின் என்'சொ, பனத்திலேவர அறிவுமயங்கி' என்றார்.

திருச்செந்தில்

44 தந்தநதந தந்தன தானன

தந்தந்தந தந்தன தானன

தந்தந்தந தந்தன தானன-தனதான

வஞ்சங்கொண் டந்திட ராவண

ஊம்பந்தென் திண்பரி தோகரி

மஞ்சின்பண் புஞ்சரி யாமென

வெகுசேனை

வந்தம்பும் பொங்கிய தாகவெ

திர்நதந்தன் சமபிர தாயமும்

வம்புந்தும் பும்பல பேசியு

மெதிரேகை

மிஞ்சென்றுஞ் சண்டைசெய போதுகு

ரங்குந்துஞ் சங்கனல போலவெ

குண்டுங்குன் றுங்கர டாராமர

மதுமவீசி

மிண்டுந்துங் கங்கனி னுலெத

காநதங்கவ கங்கர மாரபொடு

மினசந்துஞ் சிந்திநி சாசரா

வகைசேர

வுஞ்சண்டன நென்றிசை நாடினி

முந்தங்குஞ் செனடு ம தூதாக

ஞந்துந்துந் தென்றிட வேதசை

நீணமூளை

புணடுங்கண் டுஞ்சில கடளிகள்

புணடிண்டென றுங்குதி போடவு

யாந்தம்புங் கொண்டுமெல மாதவன

மருகோனே

தஞ்சந்தஞ் சஞ்சிறி யேன்மதி

கொஞ்சங்கொஞ் சந்துரை யேயருள

தந்தென்றின் பந்தகு வீடது

தருவாயே

சங்கங்கஞ் சங்கயல சூழ்தட

மெங்கெங்கும் பொங்கம காபுனி

தந்தங்குஞ் செந்திலில வாழ்வுயா

பெருமானே.

(இ-ள்) வஞ்சம் கொண்டு-வஞ்சகச செயலைக்கொண்டு,

திடராவண்ணும் - வலிமைபொருந்திய இராவணன், பந்து

என் கட்டுடைய தென்று சொல்லத்தக்க, திண்பரிதோகரி-

உறுதியான குதிரை தோ யானைப்படைகள், மஞ்சின் பண்

பும் சரி ஆம என - மேகத்தினது தன்மைக்கு ஒப்பென்று

சொல்லும்படி, வெகு சேனை-அநேக சேனைகள், வந்து அம்

பும் பொங்கியது ஆக எதிர்த்து - மேலெழுந்துவந்து அம்பு

களை மிகுதியாகச் செலுத்தி எதிர்த்து, கன் சம்பிரதாயம்-

தன் வாலாடையும, அம்பும் தூயும் பல்பசியும்-விண்ணையும்
 யுகழ்ச்சியாலையுமான பல வாழ்ததைகளோடே சிகழ்கொண்டும்,
 எதிரை மிஞ்சி எவ்வாறானாடை செய்போது-எதிரினே முன்னேதாகவு என்று சொல்லிச் செயல்பட
 செய்கின்ற பொழுது, குரங்கும் - அலுவலும், தஞ்சும் கவலபோல-
 அடங்கியிருந்த தெருப்புப்போல, வெகுண்டு-கோபித்தும்,
 குன்றும்-மலைகளையும், காடு ஆமரம் அதுவும் வீசி-
 மதம்பாய்கின்ற கவடையுடைய பெரியமரம்போன யானைகளையும்
 எடுத்துஎறிந்து, மிண்டு-நெருங்கிய, அங்கங்கொரினால-
 மலைகளினால், தகாந்து-பிளந்து, அங்கம் கம் கரம் மாபொடு-
 உறுப்புக்களையும் தலையையும் கையையும் மாபொடு,
 மின்சாரம்-ஒளிபொருந்திய சந்தனமரங்களையும், சிந்தி-
 அழித்து, மிசாசு - வகை சேரவும்-அரக்காக்கட்டம் சேரவும்,
 சண்டன்-யமனுடைய, தென்திசையாடி-தென்றிசையை
 நோக்கி, விழுந்து அங்கும் சென்று விழுந்துபோய்,
 எமதூதர்கள் உந்து உந்து என்றிட-எமதூதர்கள் தளரு
 தளரு என்று கூற, தசை நினைம முளை-தசையையும் கொழுப்பையும்
 முளையையும், உண்டும் கண்டும் - உண்டும் பார்த்தும்,
 சில ஈளிகள்-சில பேய்கள், டிண் டிண்டு என்று-டிண்
 டிண்டென்று, குதிபோட-கூததாட, உயாந்து-சுடிந்து, அம்பும்
 கொண்டு-அம்பையும் கைகொண்டு, வெல் மாதவன்-
 வெல்லுகின்ற விஷ்ணு மூர்த்தி பினுடைய, மருகோனே-
 மருகனே', சங்கம் கஞ்சம், கயல் - சங்குகளும் தாமரை மலர்களும்
 கயல்மீன்களும், சூழ்தடம்-சூழ்கின்ற குளங்கள்,

எங்கு எங்கும் பொங்க - எல்லா விடங்களிலும் மிகுந்து
விளங்க, மகா புனிதம் தங்கும்-மிகக் பரிசுத்தமபொருந்திய,
செந்திலில் வாழ்வு உயா பெருமானே - திருச்செந்தூரில்
வாழ்வு சிறந்த விளங்கும் பெருமானே, னனைபே-மேலான
வனே', சிறிபேன-சிறியவனாகிய அடியேன தஞ்சமதஞ்சம்-
தேவீருக்கு அடைக்கலம் அடைக்கலம், மதி கொஞ்சம்
கொஞ்சம்-எனக்கு அறிவு சிறிது சிறிது, அருள தந்து-ஆத
லால் கருணைசெய்து, இனபம் தரு வீடு அது - அழியாத
பேரின்பத்தைக் கொடுக்கும் புகதியை, என்று தருவாய்-
எனனைக்குக் கொடுத்த நுனுவாய்-ஐ

(வி-ரை) மஞ்ச-மேகம் சமரிரதாயம்-விதி வாய் தம்பு-
பயனில் சொற்கள் கைமிஞ்சல் - சண்டை தொடங்குதல்.
கனலபோல வெகுண்டு - கெடுபதைப்போலக் கோரித்து,
'எரிந்து எரினாலென வெகுண்டான்' என்றா பெரியாரும்.
மரமது-அது பகுதியபொருள் விசுதி சண்டை - இயமன,
தஞ்சமதஞ்சம்-அடுக்குத்தொடர், அல்லத்தின்கண்வந்தது.
கொஞ்சம் கொஞ்சம் - அடுக்கு இழிவில் வந்தது இனபந்
தரு வீடு-நித்திய நிரதிசய இனபத்தைத் தரும் போகும்.
சங்கம் கஞ்சம் கயலகூழ்தடம் - பங்குகளும் தாமரையும்
நீளும் சூழ்கின்ற குளம். (44)

45 தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன-தனதான.

நெடிய வடகுவ டியவு பெருகிரி
நெறநெ நெனநெரி யவுமுது பணிபதி
நிபிட முடிகிழி யவுநில மதிரவும

வினையாடும்

நிகரில் கலபியும் ரவியுமிழ் துவசமும்
 நினது கருணையு முறைதரு பெருமையும்
 நிரழு மிளமையும் வளமையு மிருசர்

ணமுநீப

முடியு மபிநவ வனசரர் கொடியிடை
 தளர வளாவன மீரகமத பரிமள
 முகுள புளகித தனகிரி தழுவின

திரடோளும்

மொகுமொ கெனமது கரமுரல குாவணி
 முருக னறுமுக னெனவரு வனபெயா
 முழுது மியலகொடு பழுதற மொழிவது

மொருநாளே

கொடிய படுகொலை நிசிசர ருரமொடு
 குமுகு மெனவிசை யுடனிகை பெயாமிசு
 குருதி நதிவித சதியொடு குதிகொள

விதியோடக்

குமறு கடல்குடல் கிழிபட வடுமர
 மொளமொ ளெனவடி யொடலறி விழவுயா
 குருகு பெயரிய வரைதுளே படவிடு

சுடாவேலா

இடியு முனைமலி குலிசமு மிலகிடு
 கவள தவளவி கடதட கனகட
 விபமு மிரணிய தரணியு முடையதொ

தனியாணக்

கிறைவ குருபர சரவண வெகுமுக
 ககன புனிதையும் வனிதைய ருறுவரு
 மெமது மகவென வுமைதரு மிமையவர்

பெருமாளே.

(இ-ள்) கொடிய படுகொலை - கொடுமையான மிக்க
 கொலைத் தொழிலையுடைய, நிசிசரா உரமொடு-அவுணர்ர்கள்
 மார்புடன், குமுகுமு என விசையுடன் இசைபெற - குமு

குழுவென்று விரைவுடன் ஒலிபெறும்படி, மிகு குருதிநதி-
 மிக்க இரத்தமாகிய ஆறு, வித சதியொடு குதிகொள - பல
 விதமான தாளத்தோடு குதித்தொழுகது, விதி ஓட - ஒழுங்
 காக ஓடவும், குமுறு கடல குடல கிழிபட - சப்திக்கின்ற
 கடலினது குடலானது கிழிபடவும், வடுமரம் மொளு
 மொளு என அடியோடு அலறிவிழ - மாமரம் மொளுமொ
 ளென்று வேருடன் அரற்றிவிழவும், உயாகுருகு பெயரிய
 வரை துளைபட-உயாந்த பறையின் பெயரைப் பொற கிர
 வஞ்சமலை துளைபடவும், விடுசுடாவேலா-ஏறிகின்ற ஒளிவாய்
 யுடைய வேலையுடையவனே', இடியும் முனைமலி குவிசமும்-
 இடியேற்றையும் வெறுக்கின்ற மிக்க வஜ்ஜிரப்படைபையும்,
 இலகிடு கவள-விளங்குகின்ற கவளகதைக்கொண்ட, தவள
 விகட தட - வெண்மையான அழகிய அகன்ற, கனகட-
 மிகுந்த மதத்தையுடைய, இபமும் இரணிய தரணியும்
 உஷ்டயது-மரக்கொடியையும் பொன்மயமான மலையையும்
 உடையதாகிய, ஓர தனி யானைக்கு இறைவ - ஓர் ஒப்பற்ற
 யானைக்குத் தலைவனே', குருபர-குருபரனே', சாவண-சர
 வணப் பொய்கையில் தோன்றினவனே', வெகுமுக ககனம்
 வனிதையும் - ஆயிர முகங்களுடைய ஆகாய கங்கையும்,
 வனிதையர் அறுநூரும் - கராததிகை முதலிய ஆறு பெண்
 களும், எமது மகவு என - எமமுடைய குழந்தை என்று
 சொல்ல, உமைதரு இமையவா பெருமானே-உமாதேவியார்
 பெற்றருளிய தேவர்கள் பெருமானே', நெடிய வட குவடு
 இடியவும்-நீண்ட வடக்கின்கண் உளதாகிய மேருமலை இடி-

யவும், எழுபிறி நெறுநெறு என நெரியவும் - எழுமலைகளும் நெறு நெறுவென நெரியவும், முறாபணிபதி றிடிம முடி கழியவும் - பெரிய படத்தைபுடைய ஆட்சேடலுடைய இரத்தினச செறிவையுடைய கிரீடமசிதாபர, நிலம் அதிரவும் வினையாடுபுழி அதிருமபடியும் வினையாடுகின்ற, நிகர் இல கலையும - ஒப்பற்ற மலையும, தனி உரித சுவசுழம் கதிரைக் ககருகின், கொடியையும் உடைய, நினது கருணையும் - தேவரீருடைய திருவருளையும, முறைநடு பெருமையும் - முறைமையால் வருகின்ற பெருமையையும், நிரமும் இளமையும் - சிவந்த நிபத்தையும் இளமையையும், வளமையும் எண்குணச செழுமையையும், இருசரணமும - ஆரண்டு திருவடிகளையும், நீபம் முடியும் - கடம்பமாலை கரித்த மகுடமும, அபிநவ வனந்தா கொடி இடை - புதிய வேடாகளுடைய கொடியை ஒத்த இடைபையுடைய மகளாகிய வளநிநாயகி, தளரவளா - தளருமபடி ஓங்கி வளாகின்ற, வனம் மிருக மதம் பரிமளம் - அழகிய நடத்தூரி யணிந்த வாசனையுடைய, முகுளம் புளகிதம் தனகிரி - தாமரை அரும்பை ஒத்த குமிழ்ப்பை உடைய ஸதனங்களாகிய மலைகளை, தழுவின திரள் தோளும் - திரண்ட தோள்களையும் உடைய, மொகுமொகு எனமதுகரம் முரல் - மொகுமொகு வென்று வண்டுகளொலிக்கின், குரவு அணி முருகன் - தூரமலையைத் தரித்த முருகனென்றும், அறுமுகன் என - ஆறுமுகனென்றும், வருவன பெயர் முழுதும் - வருவனவாகிய பெயர்கள் முழுவதையும், இயல்கொடு பழுது அடி - அழகோடு குறும்

நீங்க, மொழிபுதல் ஒட்டல் - வாய் எடுத்துக்கூறும்
நானும் உண்டோ? என்று

(வி-ரை) முதலுபணிபதி-ஆதிசெடவ. வெகுமுக ககன
வனிதை-கங்காதேவி குருகு பெயரிய வரை - பட்டையின்
பெயருள்ள மலை, கிரவுஞ்சம் இங்ஙனமே பரிபாடலில்,
'குருகெறி மோலைய'.

என்புழிக குருகு ஆகுபெயரான கிரவுஞ்சகிரியை
உணராததல காராக

கலரி-மரில், வனிதையா அறுவா-நார்த்திகைப் பெண
கரை இத்தனை பின்வரும் கருப்புரண் செய்யுட்களால்
உணராக.

'தோத்திகை' கங்கைதன்னிற நிதிரா பணத்திலவந்த
மூத்ததிகைக் குழவியேபோல புத்திரி பாட்டுறேக
அத்திகை யுருகவுளளத தரிமுத லமராயாருங்
காத்திகைத் தெரிவைமாரை வினித்திவை கழலுற்றா.

'சாற்றருளு சரவணத்தி' சணமுகத் தொருவ னாகி
வீறிருந தருந் தினா விபலோடு குழவி போலத்
தொற்றின வவனுக் குங்குன துணைமுலையமுத மூட்டிப்
போன்றுதா னாரு மெனவா நனவெய புதலறு வந்தாா.' (1)

திருத்தணிகை

46 தான தந்த தந்த தான தந்த தந்த
தான தந்த தந்த-தனதான

எனைய டைந்த குட்ட விலைமி குந்த பித்த
மெரிவ முங்கு வெப்பு

வலிபேசா

திகலி நின் லைகரு முயல கன டு லைப்பொ

19 ரும னினறி ரைகரு

மிவையோடே

மனைகள பெண்டி ர மககள் தமைநி னைநது சத்த

மதிம யங்கி விட்டு

மடியாதே

11 ருவி யின்றெ னக்கு மரக தஞ்சி றக்கு

மயிலில வந்து முததி

தரவேணும்

நினை வ ணங்கு பதத ரனைவ ருநத மைக்க

நெறியில நின்ற வெற்றி

முனைவேலா

நிலைபெ றுநதி ருத்த ணியிலவி ளங்கு சிதர

நெடிய குனறி னிற்கு

முருகோனே

தினையி ளங்க லுற்ற புனயி ளங்கு தத்தி

செயல நிர்த னைகரு

மணிமாபா

திலைமு களறி கைக்க வசுர ராந டைத்த

சிறைதி டுநது விட்ட

பெருமானே

(இ-ள்) நினை வணங்கு பததா - தேவரீரை வணங்கு கின்ற அடியார்கள், அனைவரும்-எல்லாரும், தழைக்க-செழு மையடையும்படி, நெறியில நின்ற-அவர்கள் பத்திமார்க்கத லுக்கு எளிவந்த, வெற்றி முனை வேலா - வெற்றியையுடைய போரை ரொப்பும் வேலை உடையவனே, நிலைபெறும திருந டணியில - எக்காலத்தும் அழியாது நிலைபெற்ற திருந தணிகை ளாவனும் ஸ்தலத்தில், விளங்கு சிதரம் நெடிய குன்றில - விளங்குகின்ற அழகிய நீண்ட மலையில், திரும முருகோனே - எழுந்தருளியிருக்கும் முருகப்பெருமானே,

தினை விளங்கல உற்ற - தினைகள் மிககு வளாகின்ற, புனம் இளம் குறத்தி - புனத்திலே ஆயலோட்டியிருந்த இளைய குறப்பெண்ணுகிய வள்ளிநாயகி, செயல அறிநது - பக்தி ஒழுகுகததைத் தெரிநது, அணைக்கும் மணிமாபா - சோக சின்று அழகிய மாபையுடையவனே, திசைமுகன-பிரமதேவன், திகைக்க - திகைக்கும்படி, அசுரா - அசுரர்கள், அன்று - அக்காலத்தில், அடைத்த சிறை - தேவர்களை அடைத்து வைத்த சிறைச்சாலையை, திரந்து விட்ட பெருமானே-திந்து வெளிவிட்ட பெருமானே, எனை அடைந்த - என்னைச் சோந்த, குட்டம் - குட்டனோயும், வினைமிகுந்த-தினைமிகுந்ததாலாகிய, பித்தம்-பித்தனோயும், எரி வழங்கு வெப்பு-எரிவு பொருந்திய சுரனோயும், வலி பேசா-ஒன்ற கொன்றுதன் வலிவைப் பேசிக்கொண்டு, இகலி நின்று அலைக்கும்-அதைநு நின்று துன்பப்படுத்தும், முயலகன்-முயலகன் நோயும், குலைப்பாடு நடுக்கத்தோடு, இருமல என்று உரைக்கும்-இருமல என்று சொல்லுகின்ற, இவையோடு-இவைகளோடு, மனைகள்-வீடுகள், பெண்டிர்-மனைவிமா, மகள-பெற்ற பிள்ளைகள், தமை நினைந்து-இவர்களை எண்ணி, சுத்தம் மதிமயங்கி விட்டு - தூயமையான அறிவு மயக்கங்கொண்டுவிட்டு, மடியாது - அழியாமல், மருவி-என்னறிவிற கலந்து, இன்று எனக்கு-இப்பொழுது அடியேனுக்கு, மரகதம் சிரக்கும் மயிலில் - பசுமை நிறஞ் சிறந்த மயிலமேல், வந்து முத்திதரவேணும்-வந்து மோட ஈத்தை அளித்தருளேண்டும் என்று.

(வி-ரை) குட்டம்-குஷ்டரோகம். பேசா-பேசி, செய்யா-
யென்னம் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் இகலி-இகல் பகுதி;
பகைத்து முயல்கன-ஒருநோய் பெண்டிர் - இஃ பலா
பால விசுதி. இந்திரிய வயப்படடுப் பெண்டு பிள்ளை பண்டு
பதாரதநகரில் பற்றவைத்து உழலவோர் இறப்பையே
முடிவாக அடைவர் அதலிர் 'மனைகொ பெண்டிர் மக்கள
தமைநின்றது சுததமதி மயங்கிவிட்டு மடியாதே என்றரு
ளிச செய்தார். இக்கருத்தே பற்றி மாணிக்கவாசகரும்,

‘இந்திரிய வயமயங்கி விரப்பத கே காரணமா
யந்தரமே திரிந்துபோ யருநரகில் வீழவே, சூச
சிறதைதனைத் தெளிவிததுச சிவமாககி பெண்ணாண்ட
அந்தமில்லா வானந்தா அணிகொடி லலை கண்டேனே’

என்றருளிச செய்தவாராயினர்

மரகதம் சிரசு முயிலி-பச்சை மயில்

சூரபுருஷன் சிறை நவகக பட்ட தேவேந்திரனை அதி
வின்று பீடபத தேவா எல்லாருக்கும் அரிதாரிருப்பவும்
நாம பீடசிசெய்த காரணத்தால் ‘திசைமுகை திகைக்க
அசுர ானறடைத்த சிதை திறந்துவிட்ட பெருமானே’
என்றார்

(46)

திருச்செந்தில்

47 தந்தன தந்தனத் தந்தன தந்தனத்
தந்தன தந்தனத்-தனதான.

பங்கமே வுமபிறப பந்தகா ரந்தனிய

பந்தபா சந்தனிற

றடுமாறிப

பஞ்சபா ணம்படப் புண்படா வஞ்சகப்
பண்பிலா டம்பரப்

பொதுமாதர்

தங்களா லிங்கனக் கொங்கையா கம்படச்
சங்கைமால் கொண்டிளைத்

தயராதே

தண்டைசூழ் கிண்கிணிப் புண்டர் கந்தனைத்
தந்தூர் யன்புவைத்

தருள்வாயே

அங்கைவேல் கொண்டரக் கன்பரதா பங்கெடுத்தீ
தண்டவே தண்டமுட்

படவேதான்

அஞ்சவே திண்டிறற் கொண்டலா கண்டலற்
கண்டாலோ கங்கொடுத்

தருள்வோனே

திங்களார் கொன்றைமத் தந்துழாய் துன்றுபொற்
செஞ்சடா பஞ்சரத்

துறுதோகை

சிறந்தையே தென்றிசைத் தென்றல்வீ சம்பொழிற்
செந்தில்வாழ் செந்தமிழ்ப்

பெருமானே.

(இ-ள்) அங்கை வேல்கொண்டு-உள்ளங்கையிலே வேற்
படையைக் கொண்டு, அரக்கன் பிரதாபம் கெடுத்து - சூர்
பதுமனுடைய வீரத்தை ஒழித்து, அண்டம் வேதண்டம்
உட்பட-உலகமும் திசையும் எல்லாம், அஞ்ச-பயப்படும்
படி, திண் திறல்-உறுதியான வலியையுடைய, கொண்டல்
ஆகண்டலற்கு-மேகவாகனமுடைய இந்திரனுக்கு, அண்டர்
லோகம்-தெய்வலோகம், கொடுத்து அருள்வோனே - தந்
தருள்பவனே!, திங்கள்-பிறைச் சந்திரனும், ஆர் - ஆத்தி
மலரும், கொன்றை-கொன்றைமலரும்; மத்தம்-ஊமத்த மல
ரும், துழாய்-துளவமலரும், துன்று-நெருங்கியுள்ள, செம்

சடா பஞ்சரதது-சிவந்த சடையூகியகூட்டில, உறுதோகை-
தங்கியுள்ள மபிலபோன்ற கங்காதேவியாருடைய, சிந்
தையே-கருத்தில இருப்பவனே', தென்திசை - தென்திசை
யிலே யுள்ள, தெனநல வீசும்-தென்றறகாற்று வீசுகின்ற,
பொழில்-சோலையையுடைய, செந்திலவாழ்-திருசெநதூரில
வாழ்கின்ற, செந்தமிழ் பெருமானே-செந்தமிழ்குரிய பெரு
மானே, பங்கம மேவும்-குறும் பொருந்திய, திரிபு அந்த
காரம் தனில்-பிரப்பாகிய இருட்டிலே, பந்தபாசம் தனில்-
கட்டாகிய வீண்களில், தடுமாறி-தடுமாறாமடைந்து, பஞ்ச
பாணம் பட-காமனுடைய ஐந்து அம்புகள தைக்க, புண்
படா-மனம் புண்பட்டு, வஞ்சகம் - வருசுகதையுடைய,
பண்பு இல மறகுணமில்லாத, ஆடம் பரம பொதுமாதர்-
பகட்டையுடைய பொதுமாதா, தங்கள் - தங்களுடைய,
ஆலிங்கனம் கொங்கை-தழுவுகின்ற ஸதனங்கள், ஆகமபட-
மார்பில் பொருந்த, சங்கைமால கொண்டு இளைத்து-சந்தே
கமும் மபககமும் கொண்டு தேகமவாடி, அயராது-வருந்தா
மல, தண்டை-தண்டையும், கிண்கிணி-கிண்கிணியும், குழ-
குழ்கின்', புண்டீகம் தனை-தாமா மலாபோன்ற திருவடி
களை, தந்து-கொடுத்தது, நீ அன்புவதது அருளவாய-தேவரீ
அன்பைவதது அருளசெயவீராக.

(வி-ரை) தன்னையும் தன் தலைவனையும் ஆன்மா உணரா
தபடி மறைக்கப்பட்டிருப்பது நிறப்பின் கண்ணே என்பரா
'நிறபந்தகாரம்' என்றார். பந்தபாசம் - தொடர்பையுண்
டாக்கும் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் வீணைகள்.

இவற்றின் இயல்பைப் பின்வரும் பாயிரகாத் திருவிருத தத்தாலறிக.

‘ஏகமாய்த் தவகால எல்லைகளி னாய்ளும் எண்ணரிய

சத்தியதாய் இருளொளிர இருண்ட

மோகமாய்ச்செம்பிலுறு களிமபேப்த ஐகித்தமுலமலமாய

முழுதினையு மனைகும் [றிவு

பாகமாம் வகைகறின்று திரோதான சத்திபண்ணுதலான்

மலமெனவும் பகர்வாது பரிந்து

நாகமா நதிமதியம் பொதிசடைபா னடிகள் நணுகும்வகை

கருணைமிக நபகருந தானே

பஞ்சபாணம்-இவை என்பதும் அவற்றின் செயலையும் முன்னாக கூறினோம்.

ஆலிவகனங் கொங்கை - தழுவுவதற்குரிய கொங்கை. ஆடம்பரம்-செருக்கு, பெருமகிழ்ச்சி. அயாதல-இளைத்தல். புண்டரீகம் தாமரை; இவ்வுத் திருவடிகளுக்காயிற்று. கொண்டல - மேகம் கடலின் கரைக் கொள்வது எனக் காரணப்பொருள்; கொள் + தல. ஆகண்டலன்-இந்திரன் மத்தம் - ஊமத்தையதலா. உங்கையத தோகை என்பதற்கு ஏறபச சடைபைப பஞ்சரம் என்றா. பொன்மயமாய்ச் சிவந்த நிறத்தான் கூடும்போலு மிருத்தலின்.

அகத்தியருக்குத் தமிழைச் செவியறிவுறுத்தியதன லும் முதற்சங்கத்தில, புலவராய் வீற்றிருந்து தமிழ்ஆராய்ந் தமையாலும் ‘செந்தமிழ்ப் பெருமானே’ என்றார். (47)

சூரமகோட்டம்

48 தன்னதாத தத்ததந்த தன்னதாத தத்ததந்த
தன்னதாத் தத்ததந்த-தன்னதான

அறிவினாப் பித்தநுன் னடிதொழாக கெட்டவஞ்ச
ராசடாபேய்க் கத்தநாநனி யறியாத

அவலாமேற் சொட்களொண்டு கவிகளாக கிடபுகழ்ந்
கவரைவாழ்து தித்திரிந்து பொருள்தேடிச

சிறிதகூட் டிக்கொண்டது தெருவுலா வித்திரிந்து
தெரிவெமாராக பூசுசொரிந் தவமேயான்

திரியபாரக் கத்துநினைத யதனைமாற் றிப்பிரிந்து
தெளிவுமோட் கததையென்று அருளவாயே

இறைவாமாற் றறறசெமபொன வடிவம்வேற் றுப்பிரிந்து
இடபமேற் கசசிவந்த உமையாடன்

இருளேநீக் கத்தவஞ்செய தருகுநோக் கிககுழைந்த
விறைவாகேட் கத்தகுஞ்சொ லுடைபோனே

குறவாகூட் டத்திலவந் திழவனாய்ப் புககுநின்று
குருவியோட் டித்திரிந்த தவமானைக

குணமதாக் கிச்சிறந்த வடிவுகாட் டிடபுணர்ந்த
சூரமகோட் டத்தமாந்த பெருமானே.

(இ-ள்.) இறைவா-சிவபெருமான, மாற்று அற செம்
பொன், - மாற்றுக் காணமுடியாத சிறந்த சிவந்த பொன்
போன்ற, வடிவம் வேறுபிரிந்து - திருவுருவத்தி னின்றும்
வேறுபட்டுப் பிரிந்து, இடபம் மேல - இடபவாகனத்தின்
மேலூர்ந்து, கசசிவந்த உமையாள்தான் - காஞ்சிபுரத்துக்கு

வந்த உமாதேவியாருடைய, இருளை நீக்க - மாயையை ஒழிக்க, தவம் செய்து அருள்-தவத்தைச் செய்து முடிக்க, நோக்கி குழைந்த-அததவச் செயலைக்கண்டு உருகிய, இறைவா கேட்க தகும் - சிவபெருமானு கேட்கத் தக்க, சொல் உடையோனே-உபதேசமொழிபட உடையவனே, குறவர் கூட்டத்தில் வந்து - குறவருடைய கூட்டத்திலே சென்று, கிழவனுய்ப் புக்கு நின்று - கிழவனுடையோய் நின்று, குருவி ஓட்டி திரிந்த - குருவியைக் கவண கல்லால் ஓட்டிப் புண மெல்லாம் திரிந்திருந்த, தவம் மாண - பல பிறப்புகளினிலே செயத தவத்தை புடைய மானபொன்ற இயலைபுடைய வள்ளிநாயகியை, குணம் அது ஆகி - தனது கருத்துக்கு இசைபுமபடி செய்து, சிறந்த வடிவு காட்டி - தன்னுடைய மேனமையான உண்மை வடிவத்தைக் காட்டி, புணர்ந்த - சோந்த, குமரகோட்டத்து அமராத பெருமானே - குமர கோட்டத்தில் எழுந்தருளிய பெருமானே, அறிவு இலா பித்தா - அறிவிலலாத பித்தாகன, உனதன் அடிதொழா - உன்னுடைய திருவடிகளை வணங்காத, கெட்ட வஞ்சா - தியகுணமுடைய வஞ்சகாகள், அசடர் - குற்றமுடையவர், பேப கத்தா-பேயபோன்ற பொய்யா, நனறி அறியாத அவ லாமேல - ஒருவர் தமக்குச் செய்த நன்மையை உணராத வீணா ஆகிய இவர்களின்மேல, சொற்கள் கொண்டு-அறிய சொற்களைத் தெரிந்தெடுத்தது, கவிசன் ஆக்கி - பாட்டுக் களாகப் புனைந்து, புகழ்ந்து - வியந்து, அவரை வாழ்த்தி திரிந்து - அவரை வாழ்த்தித் திரிந்து, பொருள் கேட்க -

பொருளைச் சம்பாதித்து, சிறிது கூட்டி கொணர்ந்து-சிறிது தொகை சோதனை கொண்டுபோய், தெரு உலாவி திரிந்து- தெருக்களிலே உலாவித் திரிந்து, தெரிவை மார்க்கு சொரிந்து - விடைகளிருக்கு அலாபைத் தொகையாகக் கூட்டிக் கொடுத்தது, அலாபை யான்-வினா நான். திரியும் மார்க்கத்து - திரிகின்ற நியவழியிலுள்ள, நிறைவு அத்தனை மாற்றி-பழிப்படைவிட்டது. பரிந்து-அன்புகொண்டு, தெளிய-தெளிவடையுமபடி, மோசனத்தை வீட்டின்பத்தை, என்று அருள்வாய-எககாலத்திலே அருள்செய்வாய்? எ-று

(வி-ரை) நினைவு உணங்காதாரமேல் கவிபாடுதல் பொருந்தாத சொற்களைக் கொண்டு கவிஞன்போல செய்யப்படும் போலிக்கவிதனே என்பாரா 'சொற்கள கொண்டு கவிஞளாக்கி' என்றாரா கடவுளை வணங்காதாரா வீடுபேறு அடையாராயப் பிணி மூப்புப்பட்டு இறப்பாரா தலின் அவா பிரனிபயனற்றதென்பாரா 'அவலா' என்றாரா இவ்வாரே மூழ்ந்த அப்பார்க்கவாநிகழும் கூறுதல் காண்க

‘சங்கநிதி பதமநிதி வீரண்டுந் தநது

தரணியொடு வாளுளத் தருவரேனும்

பங்குவா ரவாசெவ்வம் மதிடபோ மலரோ

மாதேவாக கெகாந்த ரல்லராகில

அங்கமெலாக குறைந்தழகு தொழுநோயரா

யாவுரித்து, தின்றுழலும் புலையரேனும்

கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்பராகி

லவர்கண்டா நாமவணங்குந் கடவுளாரே.’

புகழ்த் தகாதாரைப் புகழ்நது அவா கொடுஞ்ஞம சிறு
தொகையை ஒன்றாகக் கூட்டிச் சீசாததுப் பெண்களுக்கு
மொத்தமாகக் கொடுக்கின்றேன் என்பதுதோன்ற, 'சிறிது
கூட்டிக் கொணர்ந்து தெரிவைமராக்குச் சொரிந்து' என
றா. கொணர்ந்து என்பதற்குக் கொணு பகுதி சொரிதல்-
மிசுதியாகக் கொடுத்தல். இறைவா-சிவபெருமான அவா
வடிவம் பொன்வடிவமாதலின் 'இறைவா மாறாபடி செம்
பொன் வடிவம்' என்றா இதனை 'பொன்போல மிளிர்
தொர் மேனியிவீர்' 'பொன்னா மேனியனே 'பொன் வண்
ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் மேனி பொலிந்திலங்கும்'
என்று வரும் திருவாக்குகளால் அறிக. உமாதேவியா சிவ
பெருமானே நோக்கிக் காஞ்சிபுரத்தின்கண் தவஞ்செய்த
காலத்துச் சிவபெருமான அவரை யாட்கொள்ளாத திரு
வுளங்கொண்டு வேகவதியாற்றில் நீர் பெருகும்படிசெய்ய,
அதனைக்கண்ட உமாதேவியா தாம புதிதாகப் பிரதிட்டித்
துப் பூசித்த சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு ஊறு வருமென
ரேண்ணி அவரைத் தமது ஸ்தனங்களாரத் தழுவினா.
அதனால், அப்பெருமான திருமேனி குழைந்தது, அமமை
யார் முலைசுவட்டையும் வலைசுவட்டையும் பொருந்தின
என்பது காஞ்சிப் புரானம்.

இறைவா கேட்கத் தகுஞ்சொல் என்றது பிரணவச்
சொல்.

முருகப்பெருமான என்னிராயகியார அன்னைப்பெறும்
பொருட்டு முதுபடிந்த தாகங்கித் திருவினையாடல்கள்புரிந்த

வரலாற்றைக் கூறுமுக்குதான அஃதாது அன்புக்கு எளிவரும்
பெருமையை எடுத்துக் கூறினார்.

குறவா குலத்தில் பிறந்தாரேனும் முற்றவப்பேறுடையவராய்த் திருமாலின் திருமகளாகச் சிந்தாராதலின் வள்ளிநாயகியாரைத் 'தன்மான' எனறார்.

சிறந்த வடிவு தனது மைவடிவம் குமரன் + கோட்டம் எனபது 'சில விகாரமாம் உபாதினை' (நன்-சூத. 159) என்ற விதியினால் குமரகோட்டம் எனப் புணர்த்தது. (48)

சோலைமலை

49 தன்னதந்த தத்தான தன்னதந்த தத்தான
தன்னதந்த தத்தான-தனதான.

களவுகொண்டு கைக்காசி னளவறிந்து காப்பூர

களபதுங்க வித்தார.

முலைமீதே

கல்லியின்பம் விடாபாக எவயவங்க னைப்பாடு

கவிதெரிந்து கப்பாக்கள

சிலாதாமே

உளநெகிழ்ந்த சத்தான வுரைமறந்து சத்தான

உனையுணர்ந்து கத்தாரி

மணநாறும்

உபயபங்க யத்தாளி லபயமெனறுனைப்பாடி

புருகிறஞ்சு கற்றோதில

இழிவாமோ

அளவிலவனக விசசேனை பரவவந்த சகீவ

அரசுடனக உறறாளி

எழுவேபோய்

அடலிலங்கை சுட்டாடி நிசிசரந்த சகீவ

மறவொரம்பு தொடடாராதம்

மருகோனே

வளருமந்த ரசசோலை மலையுந்த முப்பாலை

வனசாகொம்பினைத்தேடி

ஒருவேட

வடிவுகொண்டு பித்தாகி யுருகிவெந்த முறகானில

மருவாகுன்றி னிற்போன

பெருமானே.

(இ-ள்) அளவு இல் வன கவிசேனை-அளவில்லாத வலி
யையுடைய குரங்காகிய சேனை, பரவ - பரவும்படி, வந்த
சுகரீவ அரசுடன்-தன்னைவந்துசோந்த சுகரீவ மன்னனுடன்
கடல் தூளி எழ போய - கடலிலே துகள உண்டாகும்படி
அதனைக் கடந்துசென்று, அடல் இலங்கை சுட்டு ஆடி-வலி
மையான அரசன்கள் பொருந்திய இலங்கையை எரித்துச்
சண்டையாகிய விளையாட்டைச்செய்து, நிசிசரன-அரக்க
னாகிய இராவணனுடைய, தசம கிரீவம் அற - பததுத தலை
களும் அறுபடும்படி, ஓர் ஆம்பு-ஒப்பற்ற கணையை, தொட்
டாராதம மருகோனே-விட்டவராகிய இராமபிரானுடைய
மருகனே', வளரும் மந்தரம் சோலைமலை - ஆகாயத்தை
அளாவி வளர்கின்ற மந்தரமலையையும் சோலை
மலையையும், உகந்த-விருமபி எழுந்தருளியிருக்கும், முன்
பாலை முன்னொருகாலத்தில பாலைநிலத்தில, வனசா கொம்
பினை தேடி-வேடாமகளாகிய வள்ளியம்மையாரைத் தேடி,
ஒருவேடன் வடிவுகொண்டு-ஒப்பற்ற வேடனுடைய உரு
வத்தைத் தாங்கி, பித்து ஆகி உருகி-காம மயக்கங்கொண்டு
மனங்கரைந்து, வெம் தழல் கானில-வெம்மையையுடைய
நெருப்புப்போலும் சுடுகின்ற காடில், மறவர் குன்றினில்
போன பெருமானே-வேட வாழ்கின்றமலைச்சாரலி சென்ற
பெருமானே', களவுகொண்டு-வஞ்சகமான தொழில் தெரிந்
தும், கைகாசின் அளவு அறிந்து-கையிலேயுள்ளபொருளின்

அளவை யுணர்ந்தும், காப்பூரம் களபம் துங்கம்-காப்பூரங்
கலந்த கலவைச சாந்தைப் பூசிய உயாந்த, வித்தார முலை
மீது-பெரிய தனங்களினமேலே, கலவி இன்பம் விட பாகள்-
போகமாகிய இன்பத்தை விடிக் கவாகாகிய பொதுமகளி
ருடைய, அவயவங்களை-உருப்புகளை, பாடுகவி தெரிந்து
கவிபாக்கள்-பாடுகின்ற பாட்டுக்களை அறிந்து சுற்றுகுகொள்
வாரகள், சிலாதாம்-சிலா, உளம் நெகிழ்ந்த- மனம் உருகிய,
அசத்தான உரை மற்றது-பயனாற் சொல்லை மாந்து,
சத்தான உரை உணர்ந்த-உண்மைப் பொருளாகிய தேவ
ரீரை மெய்ஞ்ஞானத்தால அறிந்து, கத்தூரி மணம் நாறும்-
கத்தூரியின் மணம்வீசுகின்ற, உபயம் பங்கயம் தாளில்-
இரண்டாகிய தாமரை மலரை ஒத்த திருவடிகளில், அபயம்
என்று உணர்ப்பாடி-அபயமென்று தேவரீரைக் குறித்து,
நெஞ்சு உருகி-உள்ளம்நெகிழ்ந்து, சுற்று ஒதில்-சுறிது கவி
பாடித் துதிப்பாக்களாயின, இழிவு ஆமோ - அவர்களுக்கு
இகழ்ச்சி உண்டாகுமோ? எ-று.

(வி-ரை) பொதுமாதா பொருளள வாகப் போகத்தைத்
தருவாராதலின் 'கைக்காசின் அளவறிந்து' என்றா இவ
ரைப் பொருட பெண்டிர் என்பதும் அதிபற்றியே என்க.
அத்தகைய மாதர்களது உருப்புகளைப் புகழ்ந்து கவிபாடு
வோர் தேவரீரது திருவடியைப் பாடுவாராயின அவருக்கு
இழிவாகுமோ என்று அவாதம் புன்செயலை இகழ்ந்து கூறி
னார். உரைமற்றது - சொல்லற்றது. கவிச்சேனை - குரங்குச்
சேனை. தசக்கிரீவன்-இராவணன்; பத்துத் தலையையுடைய

வன், கிரீவம்-கழுத்தது தொட்டாரா - விட்டவா. வன்சா -
வேடா. மாதாமேல மையலவைத்து அவரைப் பாடிய
புகழ்நது பெறுவது சிறிதுகாலம் நிற்பதாகிய சிறின்பமே
என்னும் அதனைக் கண்டாகத் தெரிந்துவைத்தும் அவ
ரைப் புகழ்வோரும் உளரென்றும் அனனா எககாலத்தும்
எவவிடத்தும் அநுபவிப்பதாகிய பரிபூரண சுகத்தை அடைய
வேண்டுமாரின் தேவீருடைய திருவடிப் புகழ்ச்சியையே
கூடவேண்டும் என்றுங் கூறினா இக்கருத்தையா நிறீய,

‘தந்தையங் கலையா தங்கனமேல வைத்த
தயாவை நூரூபிரம் கூறிட்டு
அத்திலங் கொடுக்கலுன னடிமிசை வைத்திடிவா
அமுருலகளிககுநின் பெருமை’

என நுள்ளிச் செய்தா கருஷாததேவரும். இவ்வாடே ,

‘மங்கையாகள யோனிமிசை வைத்திருக்கும் ஆலசயிரோப
பங்குசெய்து நூற்றிலொரு பங்கெடுத்துக்—கங்கையணி
வேணியரன பாதார விர்தத்தே வைத்தககார
காணலாங் காணுக கதி’

என ஒரு பழம்பாட்டு வருதலும் காண்க.

(49)

பொது

50 தத்த தனதன்ன தான தானதன
தத்த தனதன்ன தான தானதன
தத்த தனதன்ன தான தானதன -தனதான .

எத்தி இருக்குழையை மோதி மீனமதின
முட்டி இடறியம் தூதா போலமுதில
எட்டி வயவாகா வானே வேலமுனையை

எதிராசி நி

எத்தி சையினுமொரு காட ராஜனமிக

வெற்றி அரசுதனை ஆள வீசிஅடல்

எற்றி இளைஞருநீர் கோலு நீலகிழி

மடமாதா

விததை தனிலுருகி ஆசை ஆகிஅவா

நகக்குள மருவுபொரு ளான் 'ஆகுமவரை

மெததை தனிலுருகி மோகமாகிவிட

அதனமேலே

வெட்க மிலைநடவு மேகு மேகுமினி

வறா வரை அழையு மாத ரேஎனமுன

விட்ட படிநிகடம நேச ஆசைகெட

அருளவாமே

ஒத்த வரிகமுரு வாளை தாவுபுனல்

அத்தி நகரமர சான வாளநிரு - ன

ஒக்கு வினைவுமுனி லாமல் வாகுபெல்

நிலைகூற

உயர் தருமனடல் வீமன வேலவிசயன்

வெற்றி நகுலசக தேவா தோதனிலும

ஒத்து முடுகிவிடு பாகன் பாளமரில்

அசரேசன்

பத்து முடிகளதுக ளாக வாருஇரு

பத்து மொருகணையில் வீழ நேரவுணா

பட்டு மடிய அமா மோது காளமுகில்

மருகோனே

பசசை மரிலவரு வீர வேலமுருக

துட்ட நிருதாசுல கால வானவாகன

பத்தி உடனடியில் வீழ வாழ்வுதவு

பெருமானே.

(இ-ள) வரி ஒத்த கமுரு-கீற்றுக்கள ஒன்றற்கொன்று இடை வெளியால் ஒத்துள்ள கமுகமரத்தை, வீரனை தாவு புனல்-வாளையின் தாவுகின்ற நீர் பளமுடைய, அத்திநகரம் அரசு ஆள வாள்நிருபன்-அஸ்திநுபுரிக்கு வேந்தனான வாட்

போரிற் சிறந்த துரியோதனனுக்கு, ஓககும் நினைவுமுன்
 நிலாமல்-தன் உதவியைப்பெற வேண்டுமென இசைந்த
 எண்ணத்துக்கு முடிபட்டுத் தோன்றாமல், வாகுபெயர்
 நிலைகூற-அவனுடைய தோள்வலியின் நிலைமையினை வீம
 னுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, உற்ற தருமன் அடலவீமன்-
 சாந்தம் பொருந்திய தருமந்தனனுக்குமே போரைச் செய்
 யம் வீமசேனனுக்கும், வேல்விசயன் - படைத்தொழிலில்
 வல்ல அருச்சுனனுக்கும், வெற்றிகுலசகதேவா-வெற்றியை
 உடைய நகுலனுக்கும் சகதேவனுக்கு, தோதனில் ஓடா
 முடுகி விடுபாகன-தேரிலே மனமனிரும்பிச் செலுத்துகின்ற
 சாரதியும், வாள் அமரில் அசுரேசன்-வாடபோரிற் சிறந்த
 வனாகிய இராவணனுடைய, பத்துமுடிகள துகள் ஆக பத்து
 முடிகளும் பொடியாகவும், வாகு இருபத்தாம் ஒருகணையில்
 வீழ்-இருபது தோள்களும் ஒப்பற்ற அம்பொன்றில்
 நிலத்தே விழவும், நோ அடினா பட்டுமடிய - போரில்
 எதிர்த்துவந்த இராககதாகன அம்பாலே தாக்கப்பட்டு
 இறக்கவும், அமா மோது காளமுகில மருகோனே-சண்டை
 யில் தாக்குகிற கரிய மேகமபோலும் நித்ததையுடைய திரு
 மாலுக்கு மருமகனே', பச்சைமயிலில் வருவீர-பச்சை மயி
 லின்மேல் ஊராதவரும வீரனே', வேல் முருக-வேட்படை
 யையுடைய முருகனே', துட்டநிருதா குலகால-தீயோரா
 கிய அரக்கா கூட்டத்துக்கு யமனைப் போன்றவனே', வான
 வாகள் பக்தியுடன் அடியில் வீழ்-தேவர்கள் அன்போடு
 திருவடிகளிலே வணங்க, வாழ்வு உதவு பெருமானே-

பேரினப்ப பெரு வாழவைத தந்தருளும் பெருமானே', இரு குழையை எத்திமோதி-இரண்டு குண்டலங்களையும் தாககி, மீனம் அதில் முட்டி இடறி-சேலமீனின் மேல் வீழ்ந்து முட்டி அதனைத்தளளி, யமதூதாபோல, முகில எட்டி-யம தூதுவாபோலக் கோபமிருந்து மேகம்போன்ற கூந்தலின் அருகு சென்று, வயவா கரம் வானை-வீராகரத்தே வைத்திருக்கும் வானையும், வேல் முனையை-வேலின் துனியையும், எதிர சீறி எதிரே கோபித்து, எத்திசையினும் - எல்லாத் திக்குகளிலும், ஒரு காமராஜன் மிக வெற்றி அரசு தனை ஆள ஒப்பற்ற மனமதன் வெற்றியோடு கூடிய தனது அரசாட்சியைச் செலுத்தும்படி, வீசி அடல் எற்றி-வீசிச் சண்டைபிலகொன்று, இளைஞர் அருமை உயிர கோலும்-மைந்தார்களுடைய அரிய உயிரை வளைத்துக் கொள்ளும், நீலம் விழி மடம் மாதா-நீலநிறம் பொருந்திய கண்களையுடைய மடப்பம் பொருந்திய பெண்களுடைய, வித்தைதனில உருகி-மாயவித்தைகளில் மனமுருகி, ஆசை ஆகி-ஆசை மிகுந்து, அவா கைக்கு உள-அவருடைய கைக்குள் சிக்கி, மருவு பொருள் ஆன ஆகும்வரை - கையில் பொருந்திய பொருள் முடியும் வரையில், மெத்தைதனில உருகி மோகம் ஆகிவிட அதன்மேல்-மெத்தைபின்மேல் மனமுருகி மோகம் மிகுதலினால், வெட்கம் இலை நடவும் ஏகம் ஏகம் - பொருளில்லாமல் இங்கே இருக்கின்றிரே உமக்கு வெட்கமில்லையா நடவுங்கள்; போங்கள்; போங்கள், இனி மறவரை அழையும் மாதரே என - இனிமேல் பொருளுள்ள மற்றவா

களை அழையுங்கள் மாதாகளே என்று சொல்லி, முன்விட்ட படிநிகள் தம-முன்னே தெருவிலே விட்ட வஞ்சகிகளின் மேலுள்ள, நேசம ஆசைகெட அருளவாய-மிகக ஆசையா னது அழிய எனக்கு அருளபுரிவாய எ-று.

(வி-ரை) வயவா-வீரா. முகில-கூந்தல. அடல-போர். கோலுதல-கொளளுதல. மடமாதா - மடப்பதையுடைய பெண்களே, மடப்பம் - கொளுத்தக்கொண்டு கொண்டது விடாமை. விததை-பொய்யாகக் காட்டும் செயல்கள். ஏகும் ஏகுமென்ற அடுக்கு விரைவுப் பொருளில் வந்தது படிநிகள்-வஞ்சனையுடையவர்கள். வரிகமுகு-கீழையுடைய பாக்குமரம் நீாவளம் மிகுதி கூறுவா 'வரிகமுகு வாளை தாவுபுனல்' என்றா

'வெள்ளத்தடங் காசசினவாளை வேரிககமுகின் மீதேறி துள்ளி முகிலைக் கிழித்தது மலமுததுளியோ டிறங்கும் சோ என்று பிறருங் கூறியது காண்க. [ஊடா'

நிருபன-அரசன். வாசுபெல நிலை - தோள்வலியின் தன்மை. மலமுதத்ததில் சிறந்தவனாதலின் 'அடலவீமன' என்றும், படைக்கலப் பயி, சியில் மிககோனாதலின் 'மேலவிசயன்' என்றும், கூறினா. அரசசனன தேரிலேயன்றி நகுல சகாதேவா தோகளிலேயும் பாகனாக அமர்ந்து தேரைச் செலுத்தினது அவனது பெருங்கருணையே என்பா, 'நகுல சகாதேவா தோதனிலும் ஒத்துமுடுகிவிடும பாகன்' என்றா. உம்மை இழிவுசிறப்பு. முடிகள் என்புழி முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. சந்தம் நோக்கி வாகிரு எனப

புணர்ப்பாலது வாகு-இரு என புணராத நின்றது. காள முகில-கருமேகம்; இங்கு அநநிபுமுடைய இராமபிரானைக் குறித்தது. நிருதா குல காலன-அரக்கருடைய குலத்துக்கு இயமனைப் போலபவன். (50)

பொது

51 தனத்ததன தனத்ததன தனத்ததன தனத்ததன
தனத்ததன தனத்ததன-தனதான.

குறிப்பரிய குழைகுமதி துதாபுருவ விலுகுமிரு
குழைகுமவடு விரிககுமெழு குமிழாலும்
கொடிப்பவள இதழ்க்குமிரு சுடர்த்தரள நகைக்குமழு
தினுக்குமிக உறத்தழுவு குறியாலும்
அறப்பெரிய தனக்குமன நடைக்குமனி நிலைக்குமல
ரடிகுமிள நகைக்குமுளம் அயராதே
அகத்தியனெ நரைத்தபொரு ளளித்தருளி அரிப்பிரம
ரளப்பரிய பதக்கமலம் அருள்வாயே
கறுத்தடரு மரக்கரணி கருக்குலைய நெருக்கிஒரு
கணத்திலவா நிணத்தகுடல கதிரவேலால்
கறுத்தருளி அலககணுறு சுராககவாகள் பதிககுரிமை
அளித்திடரை அறுத்தருளும் அயில்வீரா
செறுததுவரு கரித்திரள்கள் திடுக்கிடவல மருபபைஅரி
சினத்தினெடு பறித்தமர்செய் பெருகானில்
செலககருதி அரககொடிய சிலைக்குடவா கொடித்தனது
சிமிழ்த்தனமு னுறத்தழுவு பெருமானே.

(இ-ள்) கறுதது அடரும அரககா அணி-கோபித்துப் போரில் நெருங்குகின்ற இராககதருடைய கூட்டம், கருகு லைய நெருக்கி-ஒருங்குகெடும்படி துன்புறுத்தி, ஒரு கணத் தில்-ஒரு கணம்பொழுதினுள், அவா நிணத்தகுடல்-அவரு டைய கொழுப்புள்ள குடலை, கதிரவேலால்-ஒளியையுடைய நெற்படையினால், கறுதது அருளி - கோபித்தருளி, அலக் கண உறு சுராககு-அவரது தீய செயலினால் நுன்பப்படு கின்ற தேவாசுரககு, அவாபதிக்கு உரிமை அளித்து-அவர் கள தலைவனாகிய இந்திரனுக்கு அம்மராவதியின் அரசரிமை யைத் தருதலால், இடரை அறுத்தருளும் மயிலவீரர்-வருத் தத்தை ஒழித்தருளும் மயிலவீரனே!, செறுதது வரு கரி திரள்கள திடுக்கிட-கோபித்ததுவரும் யானைக்கூட்டங்கள் திகிலடைய, வலமருப்பை அரிசினத்தினோடு பறித்து-பலிய கொம்புகளைக் கோபத்தினோடு ஒடித்து, அமா செய் பெரு கானில் செல கருதி-போர செய்கின்ற பெரிய காட்டிலே போக நினைத்து, அற கொடிய சிலை குரவா-மிகவும் கொடிய தொழிலையுடைய விலலைத் தாங்கிய வேடாகருககு, கொடி தனது சிமிழ தனம்-மகளாகிய கொடிபோலும் மேனமை யுடைய வள்ளிராயகியாரின கச்சைக் கட்டிய ஸதனங்களை, முன்உற தழுவு பெருமானே-முன்னே சென்று தழுவுகின்ற பெருமானே!, குறிப்பு ஆரிய குழறகும் - உவமை இன்ன தென்று குறித்துச் சொல்லுதற்கு அருமையான கூந்தலா லும், மதிதுதற்கும்-பிறையை ஒத்த நெறியாலும், புருவம் விலுக்கும்-வில்போன்ற புருவத்தாலும், இரு குழைக்கும்-

இரண்டு குண்டலங்களாலும், வடு விழிக்கும் - மாம்பிஞ்சை யொத்த கண்களாலும், எழு குமிழாலும் - தோனறுகின்ற குமிழம்பூப் போன்ற மூக்காலும், கொடிபவளம் இதழ்க்கும்- கொடியாகப் பூக்கும் பவழம்போலும் சிவந்த இதழாலும், மிகு சுடா தரளம் நகைக்கும்-மிகுந்த ஒளியையுடைய முத தைப்போன்ற பர்களாலும், அமுதினுக்கும் மிகவுந்த தழுவு குறியாலும்-அமுத்ததினுக்கும் சுளையில் மிகுந்த புணர்ச்சிக் குறிப்பாலும், அற பெரிய தனக்கும்-மிகவும் பெரிய ஸ்த நங்களாலும் அனம் நடைக்கும்-அன்னம்போன்ற நடையாலும், மினின் இடைக்கும்-மின்னலையொத்த இடையாலும், மலர் அடிக்கும்-தாமரை மலரை நிகர்த்த அடிகளாலும், இளமை நகைக்கும் - புன்னகையாலும், உளம் அயராது-மனம் சோவடையாமல், அகத்தியனெடுஉரைத்த பொருள் அறித்தருளி-அகத்தியமுனிவனுக்கு உபதேசித்த பிரணவப் பொருளை உபதேசித்தருளி, அரி பிரமா அளப்பு அரிய பதம் கமலம் அருளவாய-திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும் அள விடமுடியாத பெருமையைபுடைய திருவடித் தாமரைகளே எனக்கு அருள் செயவாய என்று.

(வி-ரை) மதி ஈண்டு பிறை. வடுவிழி-மாம்பிஞ்சின் பிளவையொத்த கண். குமிழ்-மூக்கு; ஆகுபெயர். தரள நகை-முத்துப்போலவெண்மையானபல். அமுதி-இதழ்முற்ற. தனக்கும் என்புழி அததுச சாரியை விகாரத்தாற் றொக்கது. மினின் இடை-மின்னலைப்போல் தோன்றி மறையும் இடை. இடை மிகுநுண்ணியதாக இருத்தலின் உண்டோ இல்லையோ

என்று ஐயங் கொள்ளுமாறு மின்னற கொடிபோல ஒருநால்
தோன்றியும் பிறிதொருகால தோன்றாமலு மிருக்கும் என்
பது பற்றி மின்னலை மகளிர் இடைகரு 'வமையாகக் கூறு
வது புலவாமரபு. இதுபற்றியே நிருதநகரத்தெவரும,

‘அங்கைபோல வயிறணிந்த வலஞ்சுழி ய மககொப்பிழ்
கங்கையின் சுழியலைக்குங் கண்கொள்ள வுடங்கிடையை
யுண்டெனத் தமா மதிப்பா நோக்கிஞா பிறரெல்லா
முண்டிலலை யெனவைய மல்லதொன டுணர்வாரிதே’

எனக் கூறுவாராயினா

அகத்தியனெடு உரைத்தபொருள் - அகத்தியருக்கு
உபதேசித்த பிரணவப்பொருள் ‘அகத்தியனுக்கு ஒத்து
உரைக்கும் குருளை’ என்றருளிச் செப்கார அநுநயி சிவா
சாரியமும். கறுத்தல-கோபித்தல; கறுப்பு எனனும் உரிச்
சொல்லடியாகப் பிறந்த தொழிற்பெயர், கறுப்பும் சிவப்பும்
வெகுளிப்பொருள் (தொல்) அலககண்-துன்பம் செறுத்து
வரு கரித்திரங்கள் - கோபிததுவரும் யான்கூட்டங்கள்
அரிசினம்-கோபம் ‘அரிசினத்தால் ஈனறதாய் அகற்றிடி
னும்’ என்ற ஆழ்வார் திருவாக்கினும் அரிசினம் இப்பொருட்
டாதல் காண்க. அறக்கொடிய சிலைக்குவா-மிகவும் கொடிய
வில்லைபுடைய குறவா. கொடிய சிலைக்கு என்றது உடை
யான தொழில் உடைமையின்மேல் ஏற்றிக் கூறப்பட்ட உப
சாரவழக்கு. சிமிழ் ஸ்தனம் - சிமிழை ஒத்த ஸ்தனம்.
உறத்தழுவுதல் பொருந்த அணைத்தல. (51)

வேளூர் (வைதீசுவரன் கோயில்)

52 தனந்த தத்தன தானுன தானன
தனந்த தத்தன தானுன தானன
தனந்த தத்தன தானுன தானன-தந்ததான.

நிறைந்த துப்பித்தி தேனுடல் நேரென
மறந்த நித்தக னாலால் நேரென
நெடுஞ்சு ருட்குழல் சீமூசு நேரென நெஞ்சினமேலே

நெருங்கு பொறுன மாமேரு நேரென
மருங்கு நிட்கள் ஆகாச நேரென
நிதம்ப முககணா பூணூர நேரென நைந்தசீவன்

குடைநதி தம்பட வாய்பாடி யாதர
எழிந்தழைத்தனை மேலவீழு மாலொடு
குமண்டை யிடடுடை சோரானி டாயில் மைந்தநாடி

குடைநதி னைப்புறு மாமாய வாழ்வருள
மடந்தையாகுகொரு கோமள மாகிய [வேன்
குரங்கைபொத்துழல் வேனோம னோலயமென்று சேர்

மறைந்த சுகரிபா போராட வேயொளி
மிருந்து நறைய வாய்மீள வேயவன்
மனங் களித்திட மாமேரு நேரெனு நெஞ்சவாவி

மதஞ்செ குததிட வீறான தோர்களை
வளைந்த விற்சர மீதேவ வானரம்
வளைந்து சுற்றினு மேயோடி யாடின னைங்குமேவ

அறந்தழைத்தது மானோடு மாகடல்
வரம்ப டைத்ததின் மேலேறி ராவண
னரண்கு லைத்தெதிர் போராடு நாரணன மைந்தனான

அநங்கன் மைத்துன வேளே கலாபியின்

விளங்கு செய்ப்பதி வேலாயுதாவிய

னலங்க யப்பதி வாழ்வான தேவர்கள்

தம்பிரானே.

(இ-ள்) மறைந்த சுகரீபா போராத-வாலிகு முன்
 னிறகலாநுது மறைந்த சுகரீபன சண்டை செய்யவும், ஒளி
 இருந்து நலதயவாய் மீள - ஒளித்திருந்து சிறந்த இராம
 பிரான கருணை தனக்குண்டாக மீளவும், அவன் மனம்
 களித்திட-அவனுடைய மனம் மகிழ்ச்சி அடையவும்,
 மாமேரு நோ எனும் நெஞ்சம் வாலி-பெரிய மேருமலைக்கு
 நிகரென்று சொல்லும் நிலைகலங்காத மனத்தையுடைய
 வாலியினுடைய, மதம் செகுத்திட - செருக்கை அழிக்க,
 வீறு ஆனது ஓர் கணை-மேன்மைபொருந்திய ஒப்பற்ற
 அம்மை, வளைந்த வில சரம்மீது ஏவ-வளைந்த விலவினது
 போக்கிலே விட, வானரம் வளைந்து சுற்றினும் ஓடி ஆடி
 வணங்கி மேவ-சூரங்குகள் வளைந்து சுற்றிக்கொண்டும் ஓடி
 யும் ஆடியும் வணங்கிக்கொண்டு மிருப்ப, அம்ம தழைத்து-
 தருமமானது செழிக்க, அதுமானோடு மாகடல வரம்பு
 அடைத்து-அனுமானுடன் பெரிய கடலின் கரையைக்கட்டி,
 அதின்மேல் ஏறி-அக்கரையின் மீது சென்று, இராவணன்
 அரண் குலைத்து-இராவணனுடைய காவல்களை அழித்து,
 எதிர்போராடு நாரணன்-எதிர்த்துச் சண்டைசெய்யும் திரு
 மாலின், மைந்தன் ஆன அனங்கன் மைத்துனன் வேளே-
 மன்மதனுக்கு மைத்துனனான முருகனே', கலாபியின்
 விளங்கு செய்ப்பதி வேலாயுதா-மபிலின்மேல் விளங்குகின்ற

வயலூரிலவாழும வேவவனே', வியன் நலம் கயம்பதிவாழ்வு
 ஆன தேவாகள தம்பிரானே-அகன்ற நன்மையுடைய திரு
 வாணைக்காவில் வாழவுடொருநதிய தேவாகட்குத்தலைவனே',
 நிறைந்த துப்பு இதழ ஊறல-செம்மை முற்றுப்பெற்ற பவ
 ளத்தை ஒத்த உதட்டினது ஊறல. தேன நோ என-தேனுக்கு
 ஒப்பாகுமென்றும், மறம தரித்தகண் - கொலையைத் தமமி
 டத்தே பெ, றுள்ள கண்கள, ஆலாலம் நோ என-ஆலகால
 விஷததுக்கு ஒப்பாகுமென்றும், நெடும்குருள் குழல-நீண்ட
 குருண்ட கூந்தல, சீமூதம் நோ என-நீருண்ட மேகத்தை
 ஒக்குமென்றும், நெஞ்சினமேல நெருங்கு பொனதனம்-
 மாரபின்மேலே ஒன்றோடொன்று நெருக்கமாக ளர்ந்
 துள்ள பொன்னிம்ம வாயநத ஸ்தனங்கள், மாமேரு நேர்
 என-பெரிய மேருமலையை ஒக்குமென்றும், மருங்கு நிட்க
 ளம் ஆகாசம் நோ என இடை அருவமாகிய ஆகாயத்தை
 ஒக்குமென்றும், நிதமபம் முககணா பூணரம் நோ என-கடி
 தடப்பிரதேசம்மூன்றுதிருக்கண்களையுடைய சிவபெருமான்
 சூடியுள்ள ஆபரணமாகியபாம்மை ஒக்குமென்றும் புகழ்ந்து
 சொல்லி, சீவன நைந்து-உயிர் வருந்தி, குறைந்துஇதம்பட-
 ஊக்கம் குறைந்து இன்பம் உண்டாக, வாய் பாடி-வாயால்
 பாடி, ஆதரவு அழிந்து-ஆசை கெட்டு, அழைத்து அணை
 மேல் வீழும் மாலொடு - அழைத்துப் படுக்கையின்
 மேல் வீழுகின்ற மையலுடன், குமண்டை இட்டு - மண்டி
 யிட்டு, உடைசோரா-ஆடைநெகிழ்ந்து, வீடாயில் அமைந்து-
 இளைத்து, நாபி குடைந்து இளைப்பு உறும் மாமாயம் வாழ்வு

அருள்-வலிமையுள்ள உந்தியென்னும^{ம்} மடுவில் திளைத்து இளைப்பை அடைகின்ற பெரிய மாயமான வாழ்வைக் கொடுக்கின்ற, மடந்தையாககு-பெண்களுக்கும், ஒரு கோமாளம் ஆகிய குரங்கை ஒத்து உழலவேனோ - ஒரு பரிகாசமுடைய குரங்கைப்போல வருந்தவேனோ? மனோலயம் என்று சோவேன்-மனோலயத்தை என்று அடைவேனா-று.

(வி-ரை) ஆலாலம்-ஆலகாலவிஷம் ம^{ம்} தரித்தகண்-கொலைத்தொழிலைப் பூண்டுள்ள கண், நோக்கினாககுத்துன்பஞ் செய்தலால் இவ்வாறு கூறினா நெடுஞ்சுருளகுழல்-நீண்ட சுருண்ட கூந்தல் சீமூதம்-நீருண்ட மேகம். பொற்றனம் - பொன்போன்ற நிறத்தையுடைய ஸ்தனம். மருங்கு நிட்கள ஆகாசம் இடை நுண்மையினால் கண்களுக்குப் புலப்படாமையால், இவ்வாறு கூறினா. பூணாம் என்றது-பாம்பைக் குறித்துப் பின் ஆகுபெயரால் படத்தை உணர்த்திற்று. மாதா மயலில் சிக்கிக் கைப்பொருள் இழந்து, இம்மை யின்பமும்பெயர் அலைவேனோ எனப்பா, 'குரங்கை ஒத்துழலவேனோ' என்றா. மனோலயம்-மனம் செயலற்று ஒடுங்கும் நிலை. இதனை இவ்வாசிரியரே கந்தரவூழி என்னும் நூலின்கண்,

‘தாசா மணியுந் துக்கிலும் புனைவாள
நேசா முருகா நினதன பருளம்
ஆசா நிகளந் துகளா யினபின
பேசா வனுபு திரிந தகவே’

என்றருளிச் செய்தது காண்க.

அனங்கன்-மன்மதன். கலாபி-மயில. கயப்பதி-திரு
வாணைக காவுக்கு யானை பூசிடத காரணத்தால இப்பெயர்
வந்தது. இது திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவி லுள்ளது. (52)

திருவருணை

53 தான ததத தந்த தான தத்த தந்த
தான தத்த தந்த-தனதான.

தோத கம்பெ ரும்ப யோத ரத்தி யவகு
தோகை யாக்கு நெஞ்சம

அழியாதே

சூலை வெப்ப டாந்த வாத பித்த மெனறு
சூழ்பி ணிகக ணங்கள

அணுகாதே

பாத கசச மனதன மேதி யிறபு குநது
பாசம் விடடெ நிரது

பிடியாதே

பாவ லறகிரங்கி நாவ லாககி சைந்த
பாடல மிகக செரு சொல

தரவேணும்

மெய் மிகக விரது நாத மெய்கக டம்ப
வீர பதர கந்த

முருகோனே

மேரு வைப்பி ளநது சூர னைகக டிரது
வேலை யிற்று னைந்த

கதிாவேலா

கோதை பொற்கு நிஞ்சி மாது கசச ணிந்த
கோம ளககு ரும்பை

புணர்வோனே

கோல முறி லவகு சோண வெறபு யாந்த
கோபு ரத்த மர்ந்த

பெருமானே.

(இ-ள) வேதம மிகக விர்து நாத-வேதத்தாலே மிகுத்
துச் சொல்லப்பட்ட விர்துநாத தத்துவங்கட்குத் தலைவரே',
மெய் கடம்ப-உடம்பிலே கடப்பமலை தரித்த, வீரபத்திர

ஊனத்துணிவும் சிரேட்டமு முடையவனே', கந்த முரு
கோனே-கந்தனாகிய இளையோனே', மேருவை பிளந்து-
மேருமலையை வெட்டி, சூரனை கடிந்து-சூரனைக் கொன்று,
வேலைபில துளைந்த கதிரவேலா - சமுத்திரத்தில முழுகிய
ஒளியையுடைய வேற்படையை உடையவனே', கோதை
பொன குறிஞ்சி மாத-பூமலைபோலும் அழகுவாயந்த
குறிஞ்சிநிலப் பெண்ணாகிய வளளிநாயகியின், கசக அணிந்த
கோமளம் குரும்பை கசசைத் தரித்த மிருதுவான தென்
னம் பிஞ்சை ஒத்த ஸ்தனங்களை, புணாவோனே - தழுவுப
வனே', கோலம் உற்று இலங்கு-அழகுபெற்று விளங்கு
கின்ற, சோணைவெய்யு-சோணமலையினகண், உயர்ந்த கோபு
ரத்து அமாந்த பெருமானே-உயர்ந்த கோபுரத்தில் எழுந்
தருளியுள்ள பெருமானே', தோதகம் பெருமை பயோ
தரத்து - வஞ்சகமுள்ள பெரிய ஸ்தனங்களோடு, இயங்கு
தோகையாககு-நடமாடும் பெண்களுக்கு, நெஞ்சம் அழி
யாது-மனமுடையாதபடிக்கும், சூலை வெய்யு-சூலையும் சுர
மும், அடர்ந்த வாதம் பித்தம்-மிருத வாதநோயும் பித்த
மயக்கமும், என்று-என்றுசொல்லுகின்ற, சூழ்பிணி கணங்
கள்-சூழ்ந்த நோயின் கூட்டங்கள், அணுகாது-சேராதபடிக்
கும், பாதக சமன-கொடியவனாகிய யமன், தன் மேதியில்
புகுந்து-தனது எருமைக்கடாவின்மேலேறி, பாசம் விட்டு
எறிந்து பிடியாது-கயிறறை விட்டு வீசிப் பிடியாதபடிக்கும்,
பாவலற்கு இரங்கி நக்கீரதேவருக்குமனமிரங்கி, நாவலர்க்கு
இசைந்த-நாவில் வலல அவர்க்குப் பொருத்தமாக அருள்

செய்த, பாடல மிகக செம் சொல்-பாடலகளில் சுவை மிகுந்த செவ்விய சொற்களை, தரவேணும் - அருள்புரிய வேண்டும் எனறு.

(வி-ரை) படியோதரம-ஸ்தனம். பிணிககணங்களு-4448 நோய்களும் பலவகைக் கூட்டங்களாக இருத்தலின் பிணிக் கணங்களென்றா. பிணி, மூப்பு, சாககாட்டை ஒழிகக எனக்குப் பிரணவசசொலலை உபதேசிககவேண்டும என பார, பாதகசசமன். . செஞ்சொல தரவேணும்' என்றார், விந்து-சுத்தமாயை.

ஞ்ஞம்பை-ஆகுபெயரால் ஸதனத்தை உணர்த்திற்று()

சோலைமலை

54 தானதனத் தானதனத் தானதனத் தானதனத் தானதனத் தானதனத்-தனதான.

சேலையடாத தாலமிகுத தேயுழையைச் சீறிவிதாத
தூறுசிவட பேறுவிழிக கடையாலே

தேனிரத்த தேமுமுகிப் பாகுநிகாத தாரமுதத்
தேறலெனக கூறுமொழிச் செயலாலே

ஆலிலையைப் போலும்வயிற றுலனகத் தாலதரத்
தாலிரத்தத் தாலும்வளைப் பிடுவோரமேல

ஆசையினைத் தூரவிடுத் தேபுகழ்வுற டேபரியநற்
றாணியைச் சேரனக கருள்வாயே

காலனைமெய்ப் பாதமெடுத தேயுதையிட் டேமதனைக்
காயளரித் தேவிதியிற றலையுடே

காசினியிற் காண இரப்போன்மதியைச் சூடியெருத
தேறிவிரித் தூருதிரைக கடலமீதில
ஆலமிடற றுணையிபத தோலையுநித் தீமமதுற்
முடியிடத் தேயுமைபெற றுளவாழ்வே
ஆழியினைச் சூரணவெய் பேழயிலதொட் டாவிதுணித்
தாதிதிரு சோலைமலைப் பெருமானே.

(இ-ள்) காலனை-யமனை, மெய் பாதம் எடுத்து-உணமை
வடிவான திருவடியைத் தூக்கி, உதையிட்டு - உதைத்து,
மதனை காய் எரித்து-மனமதனைச் சுடுமபடி. நெடூரிக் கண்
ணை எரித்து, விதியின் தலை ஊடு-பிரமனது தலையோட்டில்,
காசினியில்-பூமியில், காண இரப்போன்-யாவரும் பாகடும்
படி பலியை இரப்பவனும், மதியை சூடி-பிறைச்சந்திரனைத்
தரித்தவனும், எருதது ஏறி - எருதின்மேலேறினவனும்,
விரித்து ஊருதிரைக கடல மீதில விரித்து தவழ்கின்ற
அலையையுடைய கடலிலுண்டாகிய, ஆலம் மிடறறுனை -
விஷததையுடைய கண்டததையுடையவனும், இப்பமதோலை
உடுத்து-யானையினதோலை அணிந்து, சமமஅது உற்று ஆடி-
சுடலை இடத்துச்சோந்து ஆடுகின்றவருமாகிய சிவபெருமா
னிடத்து, உமை பெரு றுள வாழ்வே-உமாதேவியாரா பெற்
றருளிய செலவமே', ஆழியினை-கடலையும், சூரனை-சூரனை
யும், ஏழ்வெறடி-ஏழ்மலைகளையும், அயில தொட்டு-வேலை
விட்டு, ஆவிதுணித்து உயிரைக் கொன்று, ஆதி திரு சோலை
மலை பெருமானே-பழைய அழகிய சோலைமலையில் வாழும்
பெருமானே', சேலை அடாத்து-சேலமீனை வென்றும், ஆலம்

மிகுத்து விஷத்தினும் சிறந்தம், உழையை சீறி - மாணக் கோபித்தும், விதித்து-அரிகள சிதறி, ஊறு சிவப்பு ஏறு விழி கடையால் - மிகுந்த சிவப்பையுடைய கண்களின் கடைப பாவையாலும், தேன் இரத்தது முழுகி-தேனின் சுவையில முழுகி, பாகு நிகரத்து பாகை ஒத்த, அமுதம் தேரல என-அரிய ஆர் அமிரத்ததை ஒத்த தேனென்று, கூறும் மொழி செய்வால்-சொல்லுகின்ற சொல்லைச் சொல்வையாலும், ஆல இலையை போலும் வயிற்றுல-ஆலிலையை ஒத்த வயிற்றுலும், அளகத்தால்-கூந்தலாலும், அதரத்தால்-உதட்டாலும், இரத்ததால்-இரத்ததை ஒத்த அலகுலாலும் வளைப்பிடுவோராமேல-ஆடலா மனங்களைக் கவாவோராகிய பெண்களினமேல, ஆசையினை தூரவிடுதது-ஆசையை அகல்வோட்டி ஒழித்தது, புகழ் உற்று-புகழைப் பெற்று, பிரிய நலதாள இணையை சேர எனக்கு அருள்வாய்-அன்பையடைய அழகிய இரண்டு திருவடிகளையும் சேருமபடி எனக்கு அருள் செய்வாய் என்று.

(வி-ரை) நற்றூள் என்றா பிறவிககடலுக்கு மருந்தாக வின; 'கந்தனாலாய பயனென கொலவாலறிவன நற்றூள் தொழாஅ ரெனின்' என்னும் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர் இவ்வாறு பொருளுரைத்தல காண்க.

சிவபெருமான் யானையை யுரித்து அதன் தோலை உடுத்துக் கொண்டாராதலின் 'ஆணையுரித் தோலை யுடுத்து' என்றார். உலகமெல்லாம் அழிந்து சுகோடாயினபின் மீண்டும் உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கப் பஞ்சகிருத்திய நடனம் சிவ

பெருமான் செய்வார ஆதலின் 'ஈம மதுற்றடி' என்றார்.
இதனை,

‘கோயில சுடுகாடு கொலபுலித்தோ னலலாடை
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்றனியன காணேட
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்றனிய னாயிடினுங்
காயிலுல கனைத்துங் கப்பொடிகாண் சாழலோ’

எனவரும் திருவாககானும் அறிக.

ஈமமது-அது பகுதிப்பொருள் விசுதி.

(54)

பொது

55 தனதன தானத தனநத தனதன தானத தனந்த
தனதன தானத் தனந்த தனதான.

பழுதற ஒதிக் கடந்து பகைவினை தீரத் துறந்து

பலபல யோகத் திருந்து

மதராசன்

பரிமள பாணத் தயாந்து பனைமட லுராதற் கிசைந்து

பரிதவி யாமெத் தநொந்து

மயவெய்யர்

அழுதழு தாசைப் படுங்க ணபிரய மாதாக கிரங்கி

அவர்விழி பாணத் துநெஞ்சம்

அறைபோய்நின்

றழிவது யானமுற பயந்த விதிவச மோமய னையுன்ற

னருள்வச மோஇப ரமந்தெ

ரிகிணே

எழுதரு வேதத் துமன்றி முழுதினு மாயநிற் குமெந்தை

எனஒரு ஞானக் குருந்தா

உளமேவும்

இருவுரு வாகித் துலங்கி ஒருகன தூணிற் பிடிந்து

இரணியன மாரைப பிளந்த

தனியான்மை.

பொழுதிசை யாவிக் ரமனதன் மருகபு ராரிக்கு மைந்த

புளகப் டரக் குரும்பை

உடன்மேவும்

புயலகரி வாழ்ச சிலம்பின் வனசர மானுக் குகந்து

புனம்மிசை ஒடிப புகுந்த

பெருமானே.

(இ-ள்) எழுதரு வேதததம-எழுதுவதற்கு அருமையான வேதங்களிலும், அனற் முழுதினுமாய் நிற்கும் எந்தை என-அல்லாது எல்லாப் பொருள்களிலும் அப்பொருள்களே தானென்று சொல்லுமபடி இருப்பான என் தந்தையாகிய பரம்பொருளென்று சொல்லிய, ஒரு ஞானம் குருந்தா-ஒப்பற்ற ஞானத்தின் கொழுந்தபோன்ற பிரகலாதருடைய, உளம் மேவும்-நெஞ்சில் அமாந்து வாழும், இரு உருவு ஆகி துலங்கி-மனிதனும் சிங்கமுமாகிய இரண்டு வடிவங்களோடு விளங்கி, ஒரு கனதூணில் பிறந்து-ஒரு பெரிய தூணிலே உறப்பித்து, இரணியன மாபை பிளந்த - இரணியனது மாபைக் கூறுசெய்த, தனி ஆணமை-ஒப்பற்ற ஆணதன் மையையுடைய, பொழுது இசையா-சூரியனும் ஒப்பாகாத, வீரமன்தன் மருகோனே - வீரனாகிய திருமாவின் மருமகனே', புராரிகு மைந்த-சிவபெருமானுக்கு மைந்தனே', புளகம படிம குருந்தை உடனமேவும்-அரும்பிய சந்தனம் பூசிய ஸ்தனங்கள் பொருந்திய, புயலகரி வாழ-தேவசேனையார் வாழ்ந்திருப்பவும், சிலம்பின் - மலைச்சாரலில் (வசித்திருந்து), வனசரமானுக்கு உகந்து - வேடா பெண்ணை விரும்பி, புனம்மிசை ஒடி புகுந்த பெருமானே - கொலலை நிலத்தில விரைந்துசென்ற பெருமானே', பழுது அற-ஐயந் திரிபென்னும் குற்றந் தீரும்படி, ஒதி கடந்து-கறறு அறி யாமையினின்றும் நீங்கியும், பகைவினை தீர துறந்து-பகைத்

தொழிலினை முற்றும் ஒழித்தும், பலபல யோகத்து இருந்து-புரபல முயற்சிகளிலே இருந்தும், மதராசன் பரிமளம் பாணத்து அயாந்து-மனமதனுடைய புஷ்பபாணத்தால் இளைத்தும், பனைமடல ஊர்தற்கு இசைந்து-பனைமடலினால் செயத மாவினைச் செலுத்தற்கு விரும்பியும், பரிதவியா மெத்த நொந்து - பரிதவித்தும் மிகவும் வருந்தியும், மயலகூர-ஆசையானது அதிகரிக்க, அழுது அழுது ஆசைப்படும் கண்-அழுது அழுது ஆசைப்படுகின்ற கண்ணையுடைய, அபிநயம் மாதாக்கு - அபிநயத்தைச் செய்கின்ற பெண்களுக்கு, இரங்கி அவா விழி பாணத்து-மனமிரங்கி அவாகளுடைய கண்ண்கிய அம்பினால் நெஞ்சம் அறைபோய்வின்று-மனம் சிழிந்துபோகி நின்று, அழிவது-பயனின்றி அழிந்துபோவது, யான்முன்பயந்த விதிவசமோ-அடியேன் முன்னாளில் செய்த விதியின செயலோ? மாறா உனதன் அருளவசமோ - அன்றித் தேவருடைய கருணையின செயலோ?, இ பிரயம் தெரிகிலேன-இம்மயக்கம் இன்ன தெனத தெரியவில்லை என்று.

(வி-ரை) பழுது-ஐயம் திரிபு முதலிய குற்றங்கள் ஐயம் இதுவோ அதுவோவென சந்தேகத்தால்; திரிபு-ஒன்றை மற்றொன்றாகக் கொள்ளுதல்.

‘கண்டபொருளை யிரட்டுவே கருதலையந் திரியவே
கொண்ட றிரிவாம்’

என்பது சிவஞானசித்தியார்.

மடலூராதல்-ஒரு பெண்ணினமேல காமங்கொண்ட ஒருவன அபபெண்ணை அடைதற்கு அவளைப்போல ஒரு ருவததை பனைமடலில் எழுதிப் பின் பனைமட்டைகளால் செய்யப்பட்ட குதிரையின்மேல ஊரநதுவர, அப்போது அவன் உடம்பினின்றும் காமநீர் வெளிப்படுமாயின் அவனால் காதலிக்கப்பட்ட அபபெண்ணை மணஞ் செயவித்தலும், அவ்வாறன்றி அவன் உடம்பில் உதிரம் வெளிப்படுமாயின் அவனைக் கொல்லுதலும் ஆகிய வழக்கு. இவ்வழக்கைப் பற்றிய செய்யுள்கள் கோவைநூல்களில் வருதல் காண்க.

அறைபோதல்-ஊடறுக்கப்படுதல் ‘அறிவறைபோகிய’ என வரும் சிலப்பதிகாரத்தால் அறிக.

எழுதருவேதம்-எழுதுவதற்கு அருமையாகிய வேதம். எழுதப்படாமையினால் வேதத்திற்கு எழுதாக்கிளவி என்றும் பெயர். பிரகலாதா-பிரகலாதாழ்வாரா. ‘நீ சொல்லும் அக்கடவுள் எங்கே உள்ள எனக்குக் காட்டுக’ என்ற போது ‘அவன் எங்கும் இருக்கின்றான். தூணிலும் உள்ள தூரும்பிலுமுள்ள’ என்று கூறிய செய்தியை, உள்ளிட்டு ‘எழுதருளுனக் குருந்தா’ என்றா. ஞானக்குருந்தர்-பிரகலாதா; குருந்து-இளமையைக் குறித்தது. இருவுரு-நாசிக்க வடிவம். புராரி-சிவபெருமான, திரிபுரம் தகனஞ் செய்தவா.

பெரும்பற்றப்புவியூர் (சிதம்பரம்)

56 தனநதத தததன தானன தானன
தனநதத தததன தானன தானன
தனநதத தததன தானன தானன-தனதான.

விடுங்கைக கொத்தக டாவுடை யானிடம்
மடங்குக கைச்சிறை யானது நேகமும்
விழுங்குப பட்டந வேயு லோதியா விழியாலே

விரும்பத தககன போகமு மோகமும்
விளம்பத தககன ஞானமு மானமும்
வெறுஞ்சுத தச்சல மாய்வெளி யாயுயிர விடுநாளில்

இடுங்குட் டைக்கிறை யாஅடி யேனுடல
கிடந்திட முதம ரானவா கோவென
இடங்கட் டிச்சடு காடுபு காமுன மனதாலே

இருந்திடும்பெய வேகதி யாயினும்
இருந்திடும்பெய வேமதி யாயினும்
இரண்டிற் றுக்கதொ ணுதியம நீதா இசையாயே

கொடுங்கைப பட்ட மராமா மேழுடன
நடுங்குச சுகரிவ னோடம ராடிய
குரங்கைச செற்றம கோத்தி தூளெழ நிஞ்சுதசன்

குலங்கட் பட்டநி சாசரா கோவென
இலங்கைக குட்டழ லோனெழ நீடிய
குமண்டைக குத்திர ராவண ஞாமுடி அடியாடே

பிடுங்கு தொட்டச ராதிப ஞாதி
பரியங்கொட டககநன் மாமரு காவியல
பரபஞ்சத் துககொரு பாவல ஞாரென விருதூதும்

பரசண்டச சொரசிவ வேதசி காமணி

பரபந்தத துக்கொரு நாதச தாசிவ

பெரும்பற பபுலி யூதனில மேவிய பெருமானே

(இ-ள.) கொடுங்கை பட்ட மராமரம் ஏழுடன்-
கொடுங்கைகள் உண்டாகிய ஏழுமராமரங்களுடன், நடுங்க-
நடுங்கும்படி, சுகரீவனோடு அமா ஆடிய - சுகரீவனோடு
சண்டை செப்த, குரங்கை செற்று - வாலியைக் கொண்டு,
மகோத்தி ஆள எழ - சமுத்திரத்தில் துகள் உண்டாகும்
படி, நிருதேசன-இராவணனது, குலங்கண் பட்ட - குலத்
திலே சோந்த, நிசாசரா-அரக்கர்கள், கோவென்-கோவென்
றும்படி, இலங்கைக்குள்-இலங்கையிலே, தழலோனெழ-
அக்கினி தோன்ற, நீடிப - பவத்தாற சிவந்த, குமண்டை-
செவ்வச செருக்கையுடைய, குத்திர ராவணனா-வஞ்சனே
யையுடைய இராவணனது, முடி அடியோடு பிடுங்க - முடி
கள் பதையுமபறிகுமபடி, தொட்டசர அதிபனா-விட்ட
கண்களுத தலைவராகிய இராமபிரான், அதிபிரியம் கொள்
தக்க - மிக்க விருப்பம் கொள்ளுதற்கு உரிய, நன் மருகா-
நல்ல மருமகனே!. ஆயல பிரபஞ்சத்துக்கு-அழகிய உலகத்
துக்கு, ஒரு பாவலனா என - ஒப்பற்ற பாவலா என்று,
விருது ஊதம்-வெற்றிச்சங்கை ஊதுகின்ற, பிரசண்டசொல
சிவவேதசிகாமணி - பெருமையுடைய சொல்லையுடைய மன
களகரம் பொருந்திய சேத்ததின தலைபிறகுடும் இரத்தி
னம் ஒப்பவனே!, பிரபந்தததுக்கு ஒரு நாத-தமிழ்நூலுக்கு
நாதனை!, சதாசிவ - என்றும் மங்களம் உடைபவனே!,
பெரும்பற பபுலியூதனில மேவிய பெருமானே - சிதம்

பாத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமான்¹, விடும்மைக்கு
 ஒத்த கடா உடையானிடம் - கைக்கொத்த எருமைக கடா
 வையுடையவனாகிய யமனிடம், மடங்கி - ஆடங்கி, கைச்
 சிறையான அநேகமும்-கைவசத்தி விருக்கின்ற எல்லாமும்,
 விழுங்கப்பட்டு அற - கவளீகரிகக பட்டு மிகுதியும், அறல
 ஒதியா விழியால - கருமணலை ஒத்த கூந்தலையுடைய பெண்
 களின் கண்களால், விருமபத்தககன போகமும் மோகமும்-
 விரும்பத்தககனவாகிய போகமும் ஆசையும், விளம்பத தக்
 கன ஞானமும்-சொல்லத்தககனவாகிய அறிவும் ஞானமும்,
 வெறும் சுத்த சலம் ஆய் - வெறும் பொய்யாகி, வெளிபாய்
 விடும் நாளில்-உடலைவிட்டு வெளிப்பட்டு உயிராவிடும்பொழு
 தில், இடும் கடடைக்கு இரையாய் - அடுக்குகின்ற கட்
 டைக்கு இரையாகி, அடியேன உடல கிடந்திட்டு-அடியே
 னுடைய தேகம் பூமியிற் கிடந்து, தமா ஆனவா கோவென-
 சுற்றத்தார கோவெனறற, இடம் கடடி - பாடை கடடி,
 சுடுகாடு புகாமுன்-சுடுகாட்டைச் சோவதற்கு முன்பு மனத
 தால செத்து, பெற கதியாயினும் - கதி பெறுவது காவது,
 இருந்திட்டு மதிபெற ஆயினும் - மனத்தோடிருந்து நல்
 லறிவை பெறுதற்காயினும், இரண்டில் - இவ்விரண்டு தன்
 மைகளில், தககது ஓர் ஊதியம் - பொருந்தியதாகிய ஒர்
 இலாபத்தை, நீ தர இசைவாய-நீ எனக்குக் கொடுப்பதற்கு
 மனம் பொருந்துவாயாக எ-று.

(வி-ரை) கடாவுடையான்-இயமன அவனிடம் மடங்
 லாவது-அவன் கைக்குள் படுதல். கைச்சிறை - கைத்தலம்.

அறல் ஒதி-அறுககப்பட்டு மணலைப்போல கருமையும் பாகு பாடுமுடைய கூந்தல். அறு-பகுதி, அல்-விசுதி. 'வெறுஞ் சுத்த சலமாய் ரெளியாய்' என்றா மிக விரைவில் அழிந்து போதலின்,

'மையாடு கண்ணியு மைந்தரும் வாழ்வு மனையுஞ்செந்தி யையா நினமாயை யுருவெளித் தேற்றா மகிலத்துளனே மெய்யா யிருந்தது நாட்செல நாட்செல வெட்டவெறும் பொய்யாய்ப்பழங்கதையாய்கனவாய்மெல்லப்போனதுவே' என்றா படினததும் பிளையாரும்,

தரா-சுந்தரத்தா, தம் அடியாகப் பிறந்த பெயர். சுடு காடு - விளைசுதொகை. உயிர் விடுவதன்முன செயயக் கட வனவாகிய செயல்களைப் புரிந்து, பின்னா வீடுபேற்றை அடைவதாகிய தன்மையையேனும் உயிருடனிருந்து சீவன் முததராய் இருப்பதற்குரிய தன்மையையேனும் அருள் புரியவேண்டும் என்று வேண்டுககொண்டார் இவ்விரண்டு நிலையில் தமக்குத் தக்கது யுன்னதென அறியவல்லவா இறைவரே எனபா 'இரண்டிற தக்கதோர் ஊதியம் நீதர இசைவாயே' என்றார்.

சுகரீவனோ டமோடிய சூரங்கு-வாலி. மகோத்தி-மகா உத்தி; பெருங்கடல், குணசந்தி குமணடை செருக்கு குத திரம்-வஞ்சக சராதிபன - இராமபிரான் சர அதிபன - சரத்திற்கு அதிபன்; தீரக்கசந்தி சரம்-அம்பு. கொட்டக்க - கொள்ளத்தக்க கொள்-தக்க. பெருமபரப்புவியூர்-சிதம் பரம், புலியூர்-வியாகிரபாத முனிவர் பூசித்த ஸதலம் (56)

பொது

57 தனத்த தானன தானுன தந்தன
தனத்த தானன தானுன தந்தன
தனத்த தானன தானுன தந்தன - தந்ததான்.

கறுதது நீவிடு கூவேலி னுங்கடை
சிவதது நீடிய வாய்மீனம ஒண்குழை
கடக்க ஓடிய ஆலால நஞ்சன வஞ்சநீடு

கயறக னூகனி வாயுற லுண்டனி
கழுதது மகமு மேகீப வங்கொடு
கலக்க மாரபக பாடா குங்கும கொங்கைமீதே

உறுதது மாரமு மோகாவ டங்குற
மறுத்து நேரிய கூவாளந கம்பட
உடுதத ஆடையும் வேறாயு முன்றுக முன்றுவீழ

உருக்கு நாரியின மூழகா மருங்கடை
செருக்கு மோகன வாராத ரங்களை
ஒழிக்க ஓர்வகை காணே னுறுந திணை ஒன்றுகாணேன்

நிறத்த நூபுர பாதார விந்தமு
முடுத்த பீலியும் வாராத னங்களும்
நிறத்தி லேபடு வேலான கண்களும் வண்டுபாட

நெறித்த ஒதியு மாயான்ம நம்பரி
தவிகக மால்தர லாமோ கலந்திட [வாய்
நினைக்க லாமென வேலவேடா கொம்புடன நண்புகர்

மறித்த வாரிதி கோகோவெ னுமபடி
வெறுத்த ராவணன் வாணனை அம்பினில
வதைத்த மாடனு மேவார்பு ரங்கனல மண்டமேரு

வளைத்த தாதைய மாறான குன்றமு

மனைத்து லோகமும் வேதாக மங்களும்

மதித்த சேவக வாணா மும்பாகள் தம்பிரானே.

(இ-ள்) நிறகத நூபுரம் பாதாரவிநதமும்-ஒளிபொருந்
திய சிலம்புகளை அணிந்த திருவடிகளாகிய தாமரை மலர்
களும், உடுத்த லீலியும் - உடுககட்பட்ட மயில்தோகையும்,
வார் ஆர தனங்களும்-கசசை அணிந்த ஸதனங்களும், நிறத
தில் படுவேல ஆன கண்களும்-ஒளிவீசுகின்ற வேற்படையை
ஓத்த கண்களும், வண்டு பாட நெறித்த ஓதியும் ஆய-வண்டு
கள் ஒலி செய்யும் வகிரந்த கூந்தலும் உடையவளாயுள்ள,
வேடர் கொம்புடன் - வளளிநாயகியோடு, யான மனம் பரி
தனிகநல ஆமோ - நான் மனம் வருந்தலாமோ, கலந்திட
நினைக்கலாமோ-கலவி செய்ய எண்ணலாமோ, என நண்பு
கூர்வாய்-எனக்கூர் நட்புச் செய்பவனே, மறித்த வாரிதி-
மடங்கி வருகின்ற அலைகளையுடைய கடலை, கோ கோ
எனும்படி-கோவென்றலா. வெறுத்த ராவணன் வாழ்நாளே-
வலுமிருந்த இராவணனுடைய வாழ்நாட்களை, அம்பினிவ
வதைத்த - பாணத்தால் கொன்ற, மாமனும் - மாமனாகிய
இராமனும், மேவார புரம் கனல் மண்ட - பகைவர்களு
டைய முப்பாங்களிலும் நெருப்புப் பற்றி, மேரு வளைத்த
தாதையும் - மேருமலையை வளைத்த தந்தையாகிய சிவ
பெருமாலும், ஆறு ஆன குன்றமும் - ஆறு மலைகளும்,
அனைத்துலோகமும்-எல்லா உலகங்களும், வேதாகமங்களும்-
வேதம் ஆகப் முதலிய சாஸ்திரங்களும், மதித்த சேவக-

மக்கெண்ணும் தொழிலையுடையவனே', வான் ஆளுமஉம்பர்
 கள தம்பிரானே - சுவர்க்கத்தை ஆள்கின்ற தேவர்களின்
 தலைவனே', கறுத்து - கருநிரம்பெற்று, நீவிடு கூாவேலினும்
 கடை சிவந்து-வடிக்கின்ற கூரிய வேலைககாட்டிலும் கடைப்
 பாகம் சிவந்து, நீடியபாய்-நீண்டு, மீனம் ஒண்குழை கடகக
 ஓடிய-சுறாமீனின் வடிவமாகச் செய்யப்பட்ட ஒளிபொருந்
 திய குண்டலங்களைக் கடக்குமபடி ஓடிய, ஆலாலம் நஞ்சு
 ஆன-ஆலகாலவிஷத்தை ஒத்த, வஞ்சம் நீடும கடல் கணா-
 வஞ்சக மிகுந்த கயலை ஒத்த கண்ணையுடைய பெண்களி
 னது, கனிவாய ஊரல உண்டு-கோவைபழத்தை ஒத்த
 வாயினூறலை உட்கொண்டு, அணி கழுத்தும் ஆகமும் - அழ
 கிய கழுத்தும் மார்பும், ஏகிபவம் கொடு கலகக - ஒரே தன்
 மையைக்கொண்டு சேர, மார்பகம் பாடரம குங்குமம்
 கொங்கைமீது - மார்பினகண்ணுள்ள சந்தனமும் குங்கும
 மும் பூசிய ஸ்தனங்களினமேல, உறுததும் ஆரமும்-
 உறுத்துகின்ற முத்துமாலையும், ஓகா வடங்களும் - கண்
 களுக்கு ஓகையை ஊட்டும் மாலைகளும், அறுதது - அறுத்
 தெறிந்து, கூர்வாள் நகம்பட - கூரிய ஒளிபொருந்திய நகக்
 குறி தோன்ற, உடுத்த ஆடையும் வேறும் - கட்டிய ஆடை
 யும் வேறாகி, உழன்று கழன்று வீழ - தடுமாறி அவிழ்ந்து
 விழ, உருக்கும் நாபியின் முழ்கா - மனத்தை உருக்குகின்ற
 உந்தியில் முழுகி, மருங்கிடை செருகும் - பக்கங்களிலே
 மிகுந்த, மோகன ஆர ஆதரங்களை - மயக்குகின்ற பெருகிய
 ஆசைகளை, ஒழிக்க ஓவகை காணேன் - ஒழிப்பதற்கு ஒரு

வழியில்லை, உறும துணை ஒன்று காணேன-மிகக் உதவியும்
ஒன்றும் எனக்குத் தோன்றவில்லை' எ-று.

(வி-ரை) ஏகீபவம்-ஒன்றாக தனமை பட்டரம்-சந்தனம்,
நீட்டும் வழி நீட்டல். மூழ்கா-மூழ்கி, செய்யா எனனும்
வாய் பாட்டு வினையெச்சம். நூபுரம்-சிலம்பில் ஒருவகை.
பாதாரவிந்தம்-பாதமாகிய தாமரை வார-கச்சு. நெறித்த
ஒதி-வளைவையுடைய கூந்தல். வாழநாள்-வாணுள், இத 'கு
விதி விரசோழியத்தில் காண்க. மேலா-பகைவர். புரம்-திரி
புரம். சிவபெருமான திரிபுரமெரிதத வரலாற்றை எங்குக்
குறித்ததா புரம் என்பதைச் சரீரமாகக் கொண்டு உள்
நூற்றை கூறுதலுமாம் இதனை,

‘அபபனி செஞ்சடை ஆதிபுராதனை
முபபுர மெரிசெய்தான என்பாக்கள் மூடாகள்
முபபுர மாவது பூமமல காரியம்
அபபுர மெய்தமை யாரறி வாரே.

எனனும் திருமுல் திருவாககானு மறிக.

(57)

58 தனததத தனத்த தனத்தன
தனததத தனதத தனத்தன
தனததத தனதத தனத்தன-தனதான.

புருததை நெறித்து விழிக்கயல்
பரிஷ்டடு வெருட்டி மதித்திரு
புதுவட்டை மினுக்கி அளிகஞல்

இசைபாடும்

புயலசற்று விரித்து நிரைத்தொளி
புனைஇட்ட கரத்தை அசைத்தகில
புனைமெத்தை படுத்த பளிக்கறை

தனிலேறிச்

சரசத்தை விளைத்து முலைக்கிரி
 புளகிக்க அணைத்து நக்ககுறி
 தனைவைத்து முகத்தை முகத்துடன் உறமேவித்
 தணிவித்தி ரத்தத தரத்துமிழ்
 அமுதத்தை அளித்து உருக்கிகள்
 தருபித்தை அகற்றி உணைததொழ முயலவேனோ
 பரத்தை அடக்கி நடிப்பவா
 தரிபுரத்தை எரிகக நகைப்பவா
 பரவைக்குள் விடத்தை மிடற்றிடு பவாதோகப்
 பரையுற்ற கரத்தா மிகப்பகி
 ரதிபுறா சிரத்தா நிறத்துயா
 பரவத்தா பொருபி விருப்பவா உமையாளர்
 சுராசுத்தா மனத்து வைத்தகா
 பணிபத்தா பரத்தை அறுப்பவா
 சுடலைப்பொ டியைப்ப ரிசிப்பவா விடைஏறும்
 துணையொத்த பத்தத ரெதித்திடு
 மதனைக்க டிமுத்தா கருத்தமா
 தொலைபா கருபைக்கு னுதித்தருள் பெருமானே.

(இ-ள்) பரத்தை அடக்கி நடிப்பவர்-பரதசாத்திரத்
 தைத் தமது திருவடிக்குள் அடக்கி நடனஞ் செய்பவரும்,
 திரிபுரத்தை எரிகக நகைப்பவா-முப்புரங்களை எரிப்பதற்
 காகச் சிரிப்பவரும், பரவைக்குள் விடத்தை-சமுத்திரத்
 திலே பிறந்த விஷத்தை, மிடற்று இடுபவா-கழுத்திலே
 தரிப்பவரும், தோ கப்பரை உற்ற கரத்தா-பலியைப் பெறு
 கின்ற பிரமகபாலமாகிய பாண்டம் பொருந்திய கையை
 உடையவரும், மிக பகிரதி உற்ற சிரத்தா-கங்கை மிகவும்

பொருந்திய தலையை உடையவரும், நிறத்து உயர் பரவத் தர்-ஒளியாடா சிறந்த பாவஸ்து ஆனவரும், பொருப்பில இருப்பவா-கைலாசமலையில் வீற்றிருப்பவரும், உமை ஆளர்-உமாதேவியாரைப் பாகத்திலே உடையவரும், சுரா சுத்தா மனதது-தேவர்கள் பரிசுத்தவர்களாகிய இவர்களுடைய மனத்தில், உமை வித்தகா-வசிக்கின்ற ஞானியாரும், பணி பத்தா பவத்தை அறுப்பவா-தமமை வணங்குகின்ற அடியார்கள்து பிறப்பை ஒழிப்பவரும், சுடலை பொடியை பரிசிப் பவா-சுடுகாட்டுச் சாம்பலைப் பூசுவரும், விடை எறும் துணை ஒத்த பத்ததா-எருதினமேலேறும் ஒன்றை கொண்டு ஒத்த திருவடிகளையுடையவரும், எதிர்த்திடு மதனை கடிமுத்தா-எதிர்த்து வந்த மனமதனைக் கோபித்த பாசங்களி னின்று நீங்கியவரும் ஆகிய சிவபெருமான, கருத்து அமா-திருவுள்ளத்தில் பொருந்திய, தொலைவு அடர கிருபைக குள-அளவில்லாத கருணையினால், உதித்தது அருள பெரு மாளே-திருவவதாரம செய்த பெருமானே', புருவத்தை நெறித்து - புருவத்தை நெறித்தும், விழிகயல் பயிலிட்டு-கண்களாகிய கயலமீன்களைப் பழக்கிவிட்டு, வெருட்டி-அஞ் சம்படிசெய்து, மதித்தது இது புதுவழிடை மினுக்கி-எண்ணி இரண்டு புதிய சூதாடு கருவியை ஒத்த ஸ்தனங்களை மினுக்கி, அளிகுலம் இசைபாடும் - வண்டின கூட்டங்கள் ரீங்காரம் செய்யும், புயல் சற்று விரித்தது - மேகத்தை ஒத்த கூந்தலைச் சிறிது விரித்து, நிரைத்து ஒளிவளை இட்ட கரத்தை அசைத்து - வரிசையாகி ஒளிபொருந்திய வளையல்

அணிந்த கைகளை அசைத்து, அகில புனை மெத்தை படுத்த - அகில மணம் ஊட்டப்பட்ட மெத்தை இட்ட, பளிக்கு அறைதனில் எறி-பளிங்குபோல வெண்மையாகிய பள்ளி யறையிற் சென்று, சரசுததை விளைத்து-பலவகைப்பட்ட சரசங்களைத் தோய்வித்து, முலைகிரி புளகிகக அணைத்து- முலைகளாகிய மலைகள மயிராகருசு செறியும்படி சோத்து, நகம் குறிதனை வைத்து - நகக்குறிகளை யிட்டு, முகத்தை முகத்துடன் உறமேவி-முகத்தை முகத்தோடு பொருந்தச் செயது, தணிவித்து - காமவெப்பத்தை அடக்குவித்து, இரதத்து அதரத்து உமிழ் அமுதத்தை - இனிமையை யுடைய உதட்டு உமிழ்கின்ற அமிரதத்தை ஒத்த ஊறலை, அளித்து உருகுகிள -கொடுத்து மனத்தை உருகுகுமபெண் கள, தரு பித்தை-அளிகும மயக்கத்தை, அக - றி-ஒழித்து, உனை தொழ முயலவேனோ-உன்னை வணங்க முயற்சி செய் வேனோ எ-று.

(வி-ரை) விழிக்கபல-கண்ணாகிய கயலின் அளிக குலம் - எண்ணினது கூட்டம், ஆறும்வேற்றுமை ஒன்றன் கூட்டத்தற கிழமை புயல-மேகம். இங்கு உவமையாகு பெயராய்க் கூந்தலை உணராததிற்று, நகக்குறி

அதரம்-உதடு, சிவபெருமான் திரிபுரத்தைச் சிரித் தெறித்தா ராதலின் 'திரிபுரத்தைச் சிரிக்க எரித்தார்' எனரா.

திருப்பாட்கடலில் மந்தரகிரியை நாட்டி வாசுகியை நாணாகக் கோத்துச் சுரா ஒருபுறமும், அசுரா மற்றொரு

புறமுமாகப் பற்றி இழுத்தும் கடைந்த காலத்தில் அமுதத்
தோடு பிறந்த ஆலகாலவிஷத்தாக கஞ்சித் தேவாகள சிவ
பெருமான்பால் அபயம்புக அவாகளுக்கு அபயாஸ்தம்
அளித்தருளி அககொடிய விடத்தை தாமுண்டு கண்டத்
தில் நிறுத்தினா ஆதலின் 'பரவைகளுள் விடத்தை
மிடாநிறுவா' என்றா.

காபரை - பிரமம் கபாலம் பரீரதி - கங்கை பொருப்பு-
கை வாயமலை. சிவபெருமான் மாசுறா மனத்தை யுடையவா
உள்ளத்தில் எககாலும் வீற்றிருப்பவராதலின், 'சுத்தா
மனத்தூற வித்தகா' என்றா.

'கரவாடும் வன்னெஞ்சாக கரியானை கரவாபால்
விரவாடும் பெருமானை விடையேற ம வித்தகனை
அரவாடச சடைதாழ வங்கையினி லன்னேந்தி
புரவாடும் பெருமானை யெனமனத்தே வைத்தேனை'

சுடலைப்பொடி - திருநீர் பரிசிப்பவா - பூசுபவா. மன்
மதனை எடுத்த தமக்குக் காமபின்மையை உணரத்தினார்
ஆதலின் 'எதிர்த்திடும் மதனைக் கடிமுத்தர்' என்றா! (58)

பழனி

59 தன்ன தனதன தன்ன தனதன
தான தானன - தனதான.

குவளை பொருதிரு குழையை முடுகிய
கோல வேலவிழி

மடவார்தன

கொடிய மருகமத புளக தனகிரி
கூடி நாடொறு

மயலாகித்

துவள உருகிய சரச விதமது

சோர வாரிதி

அழையுடே

சுழலு மெனதுயிர மவுன பரமச

கோம கோத்தி

படியாதோ

கவள கரதல கரட விகடந

போல பூதர

முகமான

கடவுள கணபதி பிறகு வருமொரு

கார ணாகதிர்

வடிவேலா

பவள மரகத கனக வயிரந

பாட கோபுர

அரிதேரின்

பரிய மிடறிய புரிசை தழுவிய

பாகை மேவிய

பெருமாடின்

(இ-ள்) கவளம் கரதலம்-கவளத்தைமுடைய துதிகளைக் கையும, கரடம் விகடம் கபோலம் பூதரம் முகம் அன்மதம் பொழிகின்ற அழகிய கன்னத்தையும் மலைபோன்ற முகத்தையுமுடைய, கடவுள கணபதி பிறகு வரும் ஒரு காரண-தெய்வமாகிய விநாயகருக்கு நின் தோன்றிய ஒப்பற்ற காரணப்பொருளே', கதிர் வடிவேலா - ஒளிபொருந்திய வடித்த வேர்படையை உடையவனே', பவளம் மரகதம் கனகம் வயிரம் கபாடம் கோபுரம் - பவளம், பச்சை, பொன், வயிரம் முதலியவற்றையுடைய கதவுகள் பொருந்திய கோபுரங்களையுடைய, அரி தேரின் பரியும் - சூரியனுடைய குதிரையும், இடறிய புரிசை தழுவிய - உயர் மிகுதியினால் தடைபட்டுச் செல்லும் மதில்களையுடைய, பாகை

மேவிய பெருமானே - பாகை எனலும் திவ்விய பேந்ததிரத்தில் அமாந்திருக்கும் பெருமானே¹, குவளை பொருது-நீலோற்பல மலாகளோடு சண்டைசெய்து, இருகுழையை முழுகிய-இரண்டு குண்டலங்களை விசையுடன் தாக்கிய, கோலம் வேலவிழி மடவாராதம-அழகிய வேற்போன்ற கண்களையுடைய பெண்களினது, கொடிய மிருகமதம் புளகமதனம் கிரி - கொடுமையான கஸ்தூரியணிந்த புளகததையுடைய ஸ்தனமாகியமலைகளை, சுடிநாள்தொறும் மயல ஆகி-அணைந்து தினந்தோறும் ளாகின்ற ஆசையுடையவனாகி, துவள உருகிய சரசவிதம-சோரும்படி உருகியசரசங்களின் பகுதிகளை யுடைய, மதுசோர - இனபமான தேன மிக, வாரிதி அலை ஊடு - யோகமாகிய சமுத்திரத்தின் அலைகளின் நடுவில், சுழலும் எனது உயிர மவுனம பரமசுகம் மகோத்தி படியாதோ - சுழல்கின்ற எனனுடைய உயிர மவுனமாகிய மிக்க சுகமாகிய பெரிய கடலில் படிந்திடாதோ? ஏ-று.

(வி-ரை) கோலம்-அழகு. வாரிதி-கடல். மவுன பரமசுக மகோத்தி-மவுனமாகிய மேலான இனபமாகிய பெருங்கடல். கவளகரதல கரட விகட கபோல பூதர முகமான கடவுள்-கவளத்தையுடைய துதிகளையையும் மதம் பொழிகின்ற அழகிய கணனத்தையும் மலைபோன்ற முகத்தைமுடைய விராயகர். கடவுள்-மனமொழி மெய்களைக் கடந்த பொருள்; கட-பகுதி. உள்-தொழிற்பெயர் விசுதி; எல்லா வற்றையும் இயக்குகின்ற பொருளென்று கூறலுமாம்.

கணபதி-கணங்களுக்குக் கடவுள், மூவருக்கும் காரணமாக முருகப்பெருமான உளனென்பாரா 'காரண' என்றாரா.

பரியும் என்புழி-உமமை சிறப்பு. மதிலகளின் உயாச்சி கூறுவாரா 'அரி தேரின் பரியு மிடறிய புரிசை' என்றாரா. அரி-சூரியன் (59)

சிதம்பரம்

60 தன்னந் தனத்த தந்த தனந் தனத்த தந்த
தன்னந் தனத்த தந்த தனத்தான

மதவெங் கரிக்கு ரண்டு வலுக்கொம் பெனத்திரண்டு
வளருந் தனத் தணிந்த மணியாரம்

வளைசெங் கையிற்பி ரந்த வொளிகண் டுரித்தி லங்கு
வரருந் திகைத்தி ரங்க வருமானார்

விதவிங் கிதபரி யங்கள நகைக்கொஞ் சுதபு கு ணங்கள்
மிகைகண் டிரங்க லங்கி மருளாதே

விடுசங் கையறுணாரது வலமவந் துணைப்பு கழந்து
மிகவிஞ் சுபொட்ப தங்கள் தருவாபே

நதியுந் திருக்க ரந்தை மதியுஞ் சடைக்க ணிந்த
நடநம் பருந் திருந்த கயிலாய

நகமங் கையிற்பி டிங்கு மகரன சிரத்தொ டங்கம்
நயதுங் கரந்த முந்து திரடோளுஞ்

சிறையும் படிக்கொ ரம்பு துணைமுன் தொடுத்த கொண்டல்
திறலசெங் கண்சு தன்றன் மருகோனே

கினமுங் கருத்து ணாந்து சுராவந் துட்ப பணிந்த
திருவம் பலத்த மாந்த பெருமானே.

(இ-ள்) நதியும் திரு கரந்தை மதியும்-கவகையையும் அழகிய கரந்தை மலரையும் சந்திரனையும், சடைக்கு அணிந்த-சடைரிலே தரித்த, நடம் நம்பா - பஞ்சகிருத்திய நடனம் புரியும் சிவபெருமான, உறறு இருந்த கயிலாயம் நகம்-பொருந்தியிருந்த கயிலாயமலையை, அம் கையில பிடுங்கும் அகரண-அழகிய கையால் பறிக்கும் இராவணன், சிரத தொடு அங்கம் - தலைகளோடு உடம்பும், நவதுங்கம் ரதநம் முந்து திரள் தோளும் - ஒன்பதுவகைப்பட்ட உயர்ந்த ரத்நங்கள் இழைக்கப்பட்ட ஆபரணங்கள் விளங்குகின்ற திரண்ட தோள்களும், சிதையுமபடிகு-அறும்படி, ஓர் அம்பு தனை ஓர் அம்பை, முனதொடுத்த கொண்டல்-முன நொரு காலத்தில விட்ட மேகநிறம் பொருந்திய, தி ல செங்கண் அசுரதனதன் - வலிமையுடைய சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலுக்கு, மருகோனே-மருமகனே, தினமும் கருத்து ஊர்ந்து - நாடோறும் திருவுள்ளத்தைத் தெரிந்து கொண்டு, சுரா வந்து தேவர்கள் வந்து, உற பணிந்த-தாங்கள் வாழுமபடி வணங்கிய, திரு அம்பலத்து - அழகிய பொன்னம்பலத்திலே, அமாந்த பெருமானே-வீற்றிருக்கும் பெருமானே, மதம் வெம்கரிக்கு-மதத்தையுடைய கொடிய யானைக்கு, இரண்டு வலு கொம்பு என-இரண்டாகிய வலிய கொம்புகள் என்று சொல்லுமபடி, திரண்டு வளரும தனத்து அணிந்த-திரண்டு வளர்கின்ற ஸ்தனங்களில தரித்த, மணி ஆரம் - ரத்நமாலையினும், செம் கையில் சிறந்த - சிவந்த கைகளில் மிகு விளங்கும், வளை ஒளி கண்டு - வளையல்களி

லேயும் உள்ள ஒளியைப் பாராதது, நீதது இலங்கு வரரும்-
உலகப்பறறைத் துறந்து தவ்வொழுககத்தால் விளங்குகின்ற
முனிசிரேட்டாகளும், திகைத்து இரங்கவரும் மாணர்-
திகைத்து மனமிரங்கும்படியாகிய பெண்களினுடைய, வித
இங்கிதம் பிரியங்கள் - பலவகைப்பட்ட குறிப்புக்களையும்
ஆசையை விளைகதும் செயல்களையும், நகை கொஞ்சதல்
குணங்கள்-புனசிரிப்பையும் கொஞ்சலையும் பிற குணங்களையும்,
மிகைகண்டு-மிகுதியாகப் பார்த்து, உற கலங்கி மரு
ளாது - மிகவும் கலங்கி மயங்காமல், சங்கை விடு அற்று
உணராதது - சந்தேகத்தைவிட்டுப் பொருளிலுள்ள பற்
றொழிந்து அறிந்து, வலம் வந்து உனை புகழ்ந்து - உன்னைச்
சுற்றிவந்து புகழ்ந்து, மிக விஞ்சு பொன்பதங்கள் தருவாய்-
மிகவும் மேனமையுடைய அழகிய திருவடிகளை அளிப்பாய் என்று.

(வி-ரை) அழகு மிகுதி கூறுவாரா, 'நீத்திலங்கு வரரும்
திகைத்து இரங்க வருமானா என்றா.' நீத்திலங்கு-குறுக்
கல விகாரம் பெற்றது. வரரும் என்புழி உமமை சிறப்பு.
'விழைவுவிடுத்த விழுமியோருள்ளமும் விழைவின் கிடாழ்'
என்றும்,

'தலைப்படு சாலபினுகருந தளரேன சித்தம் பித்தனென்று
மலைத்தறி வாரில்லை யாரையுந் தேற்றுவன் எததுணையுங்
கலைச்சிறு திங்கள் மலைத்த சிறறம் பலவன்கயிலை
மலைச்சிறு மான்விழி யாலழி வுறறு மயங்கினனை' என்றும்,

நடந்தா ளொருகன்னி மாராச கேசரிநாட்டிற் கொங்கைக
குடந்தா னசைய ஓயிலா யதுகண்டு கொற்றவரும் [லாம்
தொடாநதராசந் யாசியாயோ கமவிட்டாரா சுதத சைவரெல்
மடந்தா னட்டததுச சிவபூசை யுங்கட்டி வைத்தனரே'

என்றும் வருவனவற்றா லறிக.

இங்கிதம் - குறிப்பு, சங்கை நீங்கிய காலத்தலலது
உணாச்சி சிறவாண்மையின 'விடுசங்கை யு றுணாநது'
என்றா.

'ஐயமில் பத்தித தனிவிதது' என்றா பெரியாரும்.
என்னும் திருப்பாழல் திருப்பாவானு மறிக

நகம்-மலை. கைலாயம் நகம் அங்கையிற் பிடுங்கும் அசு
ரன்-இராவணன்

இவ்வரலாற்றை,

'போரத்தா யங்கொராணை யினீருரி
தோலபுரங் காடரங்கா நடமாட வல்லாய்
, ஆரத்தானாக கன்றனை மாலவரைக்கீழ்
அடாததிட்டருள செயத வதுகருதாய
வோததும் புரண்டும் விழுந்தும்
மெழுந்தாலென வேதனையான விலக்கி யிடாய
ஆரத்தார டனலசூழ் திகைக
கெடில வீரட்டானததுறை யம்மானே '

என்னும் தேவாரத்தானும் அறிக.

அசுரதன் - அழிவில்லாதவன் அம்பலம்-சபை. இங்கே
'பொழசபை இதுகு ஞானசபை' என்றும் பெயருண்டு.

சிதம்பரம் எனனும் பெயரும் அப்பொருட்டு சிதம்பரத்
தின் பெருமையைப் பின்வரும் பாட்டால் நிக.

‘காததால தொழுதிடினுங் கண்டினைஞ்சி னுலுஞ்
சிரத்தால வணக்கஞ் செயினும-உரைத்திடினுந்
தில்லைக்கப் பாலரின்று சேவித்தா னுஞ்சன்னம்
எலலைக்கப் பாலரிறகு மே’

(60)

61 தானனா தந்தனந தானனா தந்தனந
தானனா தந்தனந-தனதான

காதலமோ கந்தருங் கோதைமோ கொங்கைசிங்
காரநா கஞ்செழுங் கனிவாயகண்

காளகூ டங்கொடுங் காலநு பம்பொருங்
காமபா னஞ்சரும் பின்னவாமும்

ஒதிகார செஞ்சொலமென் பாருதே நென்னயாந
தோநமோ கந்தனந றுரையாதே

ஊசலா மிபுலன் தாரியே சென்றுநின்
றேயுமா றென்றையுங் கருதாதோ

தாதகீ சணபகம் பூகமார கந்தநந்
தாரமவா சந்திசந் தனநீடு

சாமவே தண்டமெங் கோட்டிகை தண்டசந்
தானமா தெங்குள்பைம் புனமேவும்

தீதில்ல வஞ்சியங் கீதபா தம்படுஞ்
சேகரா தண்டையங் கழலமேணித்

தேவிபா கம்பொருந் தாதிநா தன்தொழுந்
தேசிகா வும்பாதம் பெருமானே.

(இ-ள்) தாதகி சண்பகம் - ஆத்திமரமும் சண்பகமரமும், பூகம் ஆர கந்தம மந்தாரம் - பாக்குமரமும் நிறைந்த மணமுடைய மந்தாரமரமும், வாசந்தி சந்தனம்-குருக்கத்தியும் சந்தனமரமும், நீசொம்ம வேதண்டம்-ஒங்கி வளரும் கரிய நிறத்தையுடைய மலையிலே வாழும், வெம்கோபம் கோதண்டம் சந்தானம் - கொடிய கோபத்தையுடைய வில் வேடாகளது பரம்பரையில் வந்துதித்த, மாது எங்கள் பைம்புனம் மேவும் - பெண்டணியும் எமது பசுமையான கொல்லைப்புனத்தில் தங்குபவரும், தீது இலா வஞ்சி-குற்றம் இலாத வஞ்சிகொடியை ஒத்தவருமாகிய வள்ளிநாயகியாரது, அம் கீதம் பதம்படும சேகரா - அழகிய குளிர்ச்சி பொருந்திய திருவடிகள் பொருந்தும் சிரோபூஷணத்தை உடையவனே', தண்டை அம் கழலபேணி - தண்டைகளைத் தரித்த அழகிய திருவடிகளை விரும்பி, தேவிபாகம் பொருந்து-உமாதேவியார இடப்பாகத்தில் விரும்பி யுறைகின்ற, ஆதிநாதன் தொழும் தேசிகா - முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான வணங்குகின்ற ஆசாரியனே', உம்பாதம் பெருமானே - தேவர்களுடைய பெருமானே', காதல் மோகம் தரும கோதைமாரா - ஆசையையும் மோகத்தையும் கொடுக்கும் பெண்களுடைய, கொங்கை சிங்காரம் நாகம்-ஸ்தனங்கள் அலங்காரமுள்ள மலைகளை ஒப்பாகுமென்றும், வாய செழும் கனி - வாய செழுமைபான கொவவைக்கனியை ஒக்குமென்றும், கண காளகூடம் கொடும் காலநுபம் - கண்கள் ஆலகால விஷத்தையும் கொடிய

யமனுடைய வடிவத்தையும், பொரும காமபாணம்-சண்டைசெய்யும் மன்மதன் அம்பையும் ஒப்பாகுமென்றும், சுருமபு இனம் வாழும் ஒதி கார்-வண்டுகளின் கூட்டம் வாழ்கின்ற கூந்தல மேகத்தை ஒக்குமென்றும், சொல மென்பாகு தேன்-நோமையான சொட்கள மெனமையான பாகையும் தேனையும் ஒப்பாகும் என்றும், அயாநது-சொல்லித்தனாரந்து, ஒம் நமோ கந்த என்று உரையாது - ஒம் நமோ கந்த என்று தோத்திரம் செய்யாமல், ஊசல ஆடும புலன்-ஒருவழி நிலலாமல் இங்கும அங்கும அலைகின்ற புலன்கள், தாரியே சென்று நினறு - அவற்றின் வழியே சென்று நிலைபெற்று, ஒ'பும் ஆறு ஒன்றையும் கருதாதோ-அடங்கும் விதம் ஒன்றையும் எண்ணுதோ எ-று.

(வி-ரை) நாகம - மலை. கனி - கொவவைக்கனி. காணகூடம் - ஆலகாலவிஷம். காலரூபம் - யமனுடைய வடிவம். ஒதி-கூந்தல. ஒம் நமோ கந்த - என்பது மந்திரம் ஒம் நமக்குமாரய-சரவணபவ என்பனபோல இதுவும் மந்திரமாதலை வடமொழி நூல்களில் காண்க.

புலன் ஒருவழிச செல்லாது பலவகைப்பட்ட பொருள்களின் மேலுஞ் சென்று சென்று மீளுதலின் 'ஊசலாடு புலன்' என்றா. ஓயதல்-செயலற்று நிற்பல. தாதகி-ஆத்தி. பூகம்-கழுகு. வாசந்தி-குருக்கத்தி. வேதணடம்-மலை.

'எங்கள் பைம்புனம்' என்றா, பூ விலகத்தில் மானிட வடிவந்தாங்கிய வள்ளினாயகியார வீற்றிருந்த புனம் ஆக

வின. எங்கள் எனபதை மாது எனபதுடன் இயைத்து எம் பொருட்டு மானுட மாதராய மண்ணுலகில் அவதரித்த காரணத்தால எமமையெல்லாம் ஆட்கொண்ட அமமையார் ஆதலின், அவவரிமை நோக்கிக் கூறினா என உரைத்தலு மாம். கொலைதொழிலேயுடைய குரவா குலத்துப் பிறந் தும் குற்றமொன்று மில்லாக குணமுடையா ராதலின 'திதிலா வஞ்சி' எனறா. சேகரா எனபதைப் பெயராகக் கொள்க. கலவிக் காலத்து ஊடிய மகளிரா அடிகள் தலைவர் சென்னியிலபடுதல் இயற்கை என்பா, 'அஞ்சீத பாதம் படுஞ் சேகரா' எனறா

சிவப்பிரகாச சுவாமிக்கும் பிரபுலிங்கலீலையில்

'ஆதிபகவன் தனதுடல தணிப்பான பணிய வவவிற்றவன் பாதமிறைஞ் சுமதாசு நெறிப்பகையு மல்குந் பகையுமாஞ் சீதமதியு மரவும் விழுஞ் செயறகு முவகை செயாமலலை மாதுபணியு மதாசுமன மகிழுமுமையை வணங்குவாம்.'

எனக் கூறியது காண்க.

தேவிபாகம் பொருந்த ஆதிநாதன்-சிவபெருமான.

சிவபெருமான் உமாதேவியாரை இடப்பாகத்தே வைத்துக்கொண்டிருப்பது உலகத்தில் ஆனமாகக் போகம் துகரவேண்டியே எனபா. போகதுகாசச் சின்னேல ஆணவ மலம் நீங்குதலும முத்திப்பேறு அடைதலும் அரிதாகும். இக்கருத்துக்களை,

‘தென்பாலு கந்தாடும் திலலைச சிறுறம்பலவன
பெண்பா லுகந்தான பெருமபித்தன காணோடி
பெண்பா லுகந்தில னே ன்பேதா யிருநிலத்தோர்
விண்பாவி யோகெய்தி வீடுவாகாண் சாழலோ’

எனவரும திருவாசகத் திருமறையானும்,

‘போகியா யிருநது யிராகுப போகத்தைப புரித லோரார்
யோகியா யோகமுததி யுதவுத லதுவு மோரார்
வேகியானா போற்செயத வினையினை வீட்டலோர்
ருகியா மூடரெல்லா மும்பரி னெருவ னென்பர்’

எனவரும சிவஞானசிந்தித் திருவிருத்தத்தானும் ஆறிக. ()

62 தான தாதத் தனதன தான தாதத் தனதன
தான தாதத் தனதன-தனதான’

ஆலமேற்ற விழியினா சாலநீட்டி யமுதழு.

தாகமாயகக முறை முறை

பறைமோதி

ஆடலபார்க்க நிலையெழு பாடைகூட்டி விரையம்

யானமேற்றி யுறவின

ரயலாகக்

காலமாசச வருகென வோலைகாட்டி யமபடா

காவலாக்கி யுயிரது

கொடுபோமுன்

காமவாழ்க்கை பொடிபட ஞானம்வாய்தத கழலினை

காதலாறக ருதுமுணா

தருவாயே

வேலகீர்த்தி விதரண சீலாவாழ்த்து சரவண

வியாழகோதர மருவி

முருகோனே

வேடாநாட்டில வினாபுன எனலகாதத சிறுமியை

வேடமாறி வழிபடு

மினையோனே

ஞாலமேததி வழிபடு மாறுபேர்க்கு மகவென

நாணலபூதத படுகையில்

வருமோனே

நாதபோற்றி யெனமுது தாதைகேட்ப வனுபவி

ஞானவார்த்தை யருளிய

பெருமானே.

(இ-ள) வேல-நேரபடையை உடையவனே', கீர்த்தி விதரண-மிகக் புகழையுடைய கொடையுள்ளவனே', சீலர் வாழ்த்து சரவண-ஒழுகமுடையே வாழ்த்துகின்ற சரவணப்பொய்கையில் அவதரித்தவனே', வியாழ கோதரம் மருவிய முருகோனே - வியாழ கோத்திரத்தைச் சோந்த முருகனே', வேடா நாட்டில் - வேடாகளுடைய நாட்டில், புனம் விளை ஏனல்-புனத்திலே விளைகின்ற தீனையை, காதத சிறுமியை-காததுவந்த வள்ளியை, லேடம் மாற்றி வழிபடும் இளையோனே - தனது வேடத்தை மாற்றி வணங்குகின்ற இளையவனே', ஞாலம் ஏகதி வழிபடும் - உலகம் வாழ்த்தி வணங்கும், ஆறுபோக்கும் மகவு என-காரத்திகை முதலிய ஆறு பெண்களுக்கும் குழந்தை என்று சொல்லுமபடி, நாணல பூதத படுகையில் வருவோனே - நாணல பூத்துள்ள படுக்கையில் வருபவனே', நாத போற்றி என-குருநாதனே போற்றி என்று, முதுதாதை கேட்க - முதிர்ந்த தந்தை கேட்கும்படி, அதுபவம் ஞானம் வார்த்தை அருளிய பெருமானே - அதுபவமுள்ள ஞானமொழியை அருள்செய்த பெருமானே', ஆலம் ஏற்ற விழியினர்-விடத்தை ஒத்த கண்களுடையவரும், சால நீட்டி - மிகவும் குரலை உயர்த்தி, அழுது அழுது ஆகம் மாய்க்க - மேன்மேலும் அழுது உடம்பை மாய்க்க, முறை முறை பறைமோதி - முறையே

பறையை அடித்து, ஆடல் பார்க்க - ஆட்டத்தைப் பலரும் பாரகும்படி, நிலை எழு பாடைகூட்டி-பூமியினமேல பிணம் ஏறிச்செல்லும் பாடையைக்கூட்டி, விரைய மயானம் ஏற்றி-விரைவில் சுகொட்டில் சேர்த்து, உறவினா அயல ஆக-சுற்றத்தார பக்கத்திலே நின்று, காலம் ஆசக வருக என-உமது வாழ்நாள முடிந்துவிட்டது வருவீராக என்று, ஒலைகாட்டி-வாழ்நாள முடிந்தபடியைத் தெரிவிக்கும் ஒலையைக் காட்டி, யமன படா - யமன தன்னுடைய ஏவலாளர்களை, காவல் ஆக்கி காவலாக வைத்து, உயிர அது கொடு போம் முன் - உயிரைக் கொண்டுபோவதற்கு முன்னா, காமம் வாழ்க்கை பொடிபட - ஆசைமிகும் வாழ்க்கை அழியும்படி, ஞானம் வாயத்த கழல இணை-ஞானம் மிகுந்த இரண்டு திருவடிகளை யும், காதலால் கருதும் உணாதருவாய் - அனபால் நினைக்கின்ற உணாச்சியை அளிப்பாய் என்று.

(வி-ரை) வருகென, வருக எனபதின் ஈற்றகரம் தொகுத்தல். 'ஒலை காட்டி' என்றது. உலகவழக்கைக் குறித்தது நின்றது. எம்படா-எமதுதா. உயிர அது-அது பகுதிப்பொருள் விசுதி. கொடுபோமுன்-கொண்டுபோகு முன். பொடிபட - முற்றும் அழிய. ஞானம்பொருந்திய திருவடிகளை நினைத்தவினாலேயே வீடுபேறு கூடுமாதலின், அவற்றை நினைக்கின்ற உணாச்சியே அமையு மென்பார். 'ஞானம் வாய்த்த கழலினை காதலாற் கருது முணா தருவாயே' என்றருளிச் செய்தார். உணர்-உணர்வு, முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

‘வேடமாற்றி வழிபடும் இளையோன்’ என்றா வேங்கை
மரமாகவும், முதிய முனிவராகவும் வடிவங்கொண்டு எளிய
ராய நின்றா ஆதலின் ஞாலம்-இடமாகுபெயா மக்களைக்
குறித்தலின். ஆறுபோ-காராததிகை முதலிய பெண்கள்.

நாணல பூத்த படுக்கை - சரவணப்பொய்கை. நாத-
அண்மைவிளி. போற்றி-இகர ஈற்று வியங்கோள். முது
தாதை-சிவபெருமான. எல்லாருக்கும்முன்னேயுள்ள முதல
வராதலின் சிவபெருமானை ‘முதுதாதை’ என்றா.

‘முன்னைப் பழம் பொருட்டு முன்னைப் பழம்
பொருளே’ என்றா மணிவாசகரும்

அதுபல ஞான பாராததை-பிரணவமொழி (62)

சோனாசலம் (திருவருளை)

63 தனதன தானாதன தனதன தானாதன
தனதன தானாதன-தனதான.

விடுமத வேள்வாளியின் விசைபெறு மாலாகல
விழிகொடு வாபோலென வுரையாடும்

விரகுட னூறுயிர மனமுடை மாபாவிகள்
ம்ருகமத கோலாகல முலைதோய

அடையவு மாசாபர வசமுறு கோமாளியை
அவனியு மாகாசமும் வசைபேசும்

அசட அநாசாரனை அவலனை ஆபாசனை !
அடியவ ரோடாள்வது மொருநாளே

வடகுல கோபாலர்த மொருபதி னூறுயிரம்
வனிதையா தோள்தோய்தரு மபிராமம்

மரகத நாராயணன் மருமக சோணசல

மகிபச தாகாலமும்

இனையோனே

உடுபதி சாயாபதி சுரபதி மாயாது

உலகுய வாராகலி

வறிதாக

உயரிய மாநாகமு நிருதரு நீரூயவிழ

ஒருதனி வேலேவிய

பெருமானே

(இ-ள) வடகுல கோபாலா தம - வடக்கிலே வாழ்ந
திருநத இடையாக்குடைப, ஒரு பதினாறு ஆயிரம் வனிதை
யா தோள-ஒப்பற்ற பதினாறுயிரம் பெண்களுடைய தோள
களை, தோய தரும் அபிராமம் மரகதம் நாராயணன்
மருமக-சோகின்ற அழகிய மரகதரத்தினத்தை ஒத்த திரு
மாலுக்கு மருமகனே', சோணசலம் மகிப - திருவண்ணா
மலைக்குத் தலைவரே', சதாகாலமும் இனையோனே-எக்கால
மும் இளைமையோடிருப்பவனே', உடுபதிசாயாபதி சுரபதி-
சந்திரனும் சூரியனும் இந்திரனும், மாயாது உற-அழியாது
வாழ்மைப பொருந்தவும், உலகு உய-உலகம் வாழவும், வரா
ஆ கலி வறிது ஆக - நீண்ட கடல வீணாகவும், உயரிய
மாநாகமும்-உயானத மாமரத்தின் வடிவுகொண்ட சூரபதும்
னும் கிரவுஞ்சமலையும், நிருதரும் நீறு ஆய் விழ-இராககதா
களும் சாம்பராய அழிய, ஒரு தனிவேல் ஏவிய பெரு
மானே-ஒரு ஒப்பற்ற வேப்படையைச் செலுத்திய பெரு
மானே', மதவேள் விடுவாளியின் - மனமதன் செலுத்தும்
அம்பினது, விசைபெறும் ஆலாகலம் விழிகொடு-வேகத்தை
யுடைய விஷத்தை ஒத்த கண்களைக்கொண்டு, வாபோ என

உரையாடும்-வா போ என்றுசொல்லும், விரகு உடன-தந்திரத்தோடு, நூறு ஆயிர மனம் உடைமாபாவிகள் - லக்ஷம் விதமாகச் சிந்தையை உடைய பாவச்செயலை யுடைய பெண்களின், மிருகமதம் கோலாகலம் முலைதோய-சந்தனம் பூசி புகழ்நது பேசப்படும் ஸதனங்களிலேசேர, அடையவும் ஆசா பரவசம் உறு கோமாளியை - முழுவதும் ஆசையிலே பரவசமடையும் பரிகாசத்தொழிலுடைய எனனை, அவனியும் ஆகாசமும்-பூமியும் தெய்வலோகமும், வசைபேசும் - பழியைக்கூறும், அசட அநாசாரனை - பயன்றற ஒழுக்கமில்லாதவனும், அவலனை ஆராசனை-வீணானவனும் நல்லவாபோ விருப்பவனுமாகிய எனனை, அடியவரோடு ஆளவதும் ஒருநாளே - அடியார்களோடு ஆட்கொள்ளுவதாகிய ஒருநாளும் உண்டோ? ஏ-று.

(வி-ரை) விடுவாளி எனக் கூட்டுக. ஆலாகலம் - டாற்கடல கடைந்த காலத்துத் தோன்றிய விஷம் கண்ணினாலே மனக் குறிப்பனைத்தும் விளங்கத் தெரிவிக்கும் தந்திரமுடையா என்பாரா, 'விழிகொடு வாபோ என வுரையாடும் விரகுடன்' என்றா. அலா மனம் பூதிநப்பட்டுப் பலவழிச் சேறவின நூறாயிரம் மனமுடை மாபாவிக ளென்றார்.

இதனை,

‘வெம்புவாள் விழுவாள் பொய்யே
மேலவிழந தழுவாள் பொய்யே
தம்பலந் தினபாள் பொய்யே
சாகிறே னென்பாள் பொய்யே

அம்பிலுங் கொடிய கண்ணாள்
ஆயிரஞ் சிந்தை யானே
நம்பின போக னெல்லாம்
நாயினுங் கடையா வாரே

என்ற ஆனரோ வாககானும் அறிக

‘அத்தி மலரும் அருங்காக்கை வெண்ணிறமும்
கத்துபுனல் மீனபதமுங் கண்டாலும்—பித்தரே
கானா தெரியு கடவுளருங் காண்பரோ
மானா விழியார மனம்’

வனிதையா-கோபியா மரகத நாராயணன் - பச்சை
நி. முடைய திருமால்

‘பச்சைமா மலைபோலமேனி பவளவாய் கமலச செங்கண்
அச்சதா அமரரேறே ஆயாதங் கொழுந்தே யென்னும்
இச்சுவை தவிர யானே’ ராய இந்திர லோகம் ஆளு
அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன் அரங்கமா நகருளானே,

என்றா தொண்டரடிப்போடி ஆறவாரும்,

மருமக - அண்மைவிளி ‘சதாகாலமு மிளையோனே’
என்றா, என்றுங் குமரனாபிருக்கும் இயல்பு நோக்கி. இது
பற்றி யன்றே ஆசிரியா நக்கீரனா

‘குன்ற மெறிந்தாய் குரைகடலிற் சூதடிந்தாய்
புன்றலைய பூதப பொருபடையாப்—என்றும்
இளையாய் அழகியாய் ஏறாநதான் ஏறே
உளையாய்என் உள்ளத் துறை.

என அருளிச் செய்வாராயினர்.

உடுபதி - சந்திரன்; உடு - நகரத்திரம்; பதி-தலைவன்; நகரத்திரங்கள் இருபத்தேழும சந்திரனைச் சுற்றி வருதலின் அவைகளுக்கும் சந்திரன் நாயகனெனக் கூறுதல் மரபு. சாயாபதி-சூரியன்; சாயா - நிழல், சாயையைச் சாயாதேவி என உருவகப்படுத்திச் சூரியனுக்கு மனைவியா எனக் கூறுதலும் மரபு. ஆகலி-கடல் நிருதா-அசுரா. மாநாகம்-சாண்டுக் கிரொளஞ்சுகிரி.

சததி வடிவமாகிய தனது வேறபடையை விடுத்துக் கிரொளஞ்சமலை வடிவமாக நின்ற அசுரனையும், அசுரா பிறரையும் கொன்றா ஆதலின் 'நீராய் விழ ஒரு தனி வேலேவிய பெருமானே' என்றா. (63)

சோனாசலம்

64 தன்னதன தானன தன்னதன தானன
தன்னதன தானன-தனதான

இடருக்கிடராகிய கொடுமைகளை மேலவரு
மிறுதிசுகிறு காலவரு மதனாலே

இயலைதரு கானக முயலைதரு மேனியி
லெரியைதரு மாமதி நிலவாலே

தொடரககொடு வாசைரி லலையககரை மேலலை
தொடையதனி வீசிய கடலாலே

சூனைப் பறணி பூமல ரணையிறணி யேனுயிர
துவளத்தகு மோதுயா தொலையாதோ

வடபொற்குல மேருவின முடுகிப்பொரு சூரனை
மடியசகட ஏவிய வடிவேலா

மபவககுல மாமொரு குறமெயத்திரு மாமகள்
மகிழ்பபுன மேவிய

மயில்வீரா

அடரப்படா கேதகை மடலிறறழை சோவய
லருணைத்திரு வீதியில

உறைவோனே

அவனித்திரு மாதொடு சிவனுக்கிமை யாவிழி
அமராககர சாகிய

பெருமானே.

(இ-ள) வடபொன் குலம் மேருவின-வடக்கின்கண்
உளதாகிய பொன்மயமான சிறந்த மேருமலையைப்போல,
முடுகி பொரு குரணை -மேலெழுந்த சென்று சண்டைசெய
யும் குரணை, மடிய சுட ஏவிய வடிவேலா-மடியும்படியும்
சுடுவதற்கும் செலுத்திய வடித்த வேலையுடையவனே',
மறவா குலம் ஆம் ஒரு குறவா மெய திருமாமகள்-வீராகுல
மாகிய 'ஒப்பா' குறவருடைய அறிவையுடைய அழகிய
சிறந்த வள்ளிநாயகியா, மகிழ புனம் மேவிய மயில்வீரா-
மகிழும்படி புனத்திலே சென்ற மயில்வீரனே', அடர படர்
கேதகை மடலில-நெருக்கமாகப்படாத தாழையின் மட
லில, தழைசோ வயல-இலைகள் சோகின்ற வயலையுடைய,
அருணை திரு வீதியில உறைவோனே-திருவண்ணாமலையின்
அழகிய தெருவில் தங்குபவனே', அவனி திருமாலொடு-
பூமியில் விஷ்ணுமூர்த்தியுடனும், சிவனுக்கு - சிவபெருமா
னுக்கும், இமையாவிழி அமராககு-இமைத்தலிலலாத கண்
கலையுடைய தேவர்களுக்கும், அரச ஆகிய பெருமானே-
தலைவராகிய பெருமானே', இடருக்கு இடா ஆகிய - முன்
னரேயுள்ள துன்பத்துக்குமேல துன்பமாகிய, கொடுமை

கணை-கொடிய அம்போடும், மேலவரும் இறுதி சிறுகால்-
மேலே வீசும் துன்பத்துக்கு இறுதியைத்தரும் தென்றற்
காற்றோடும், வரும மதனூல-வருகின்ற மனமதனாலும், இயலை
தரு கானகம் முயலை - அழகையுடைய காட்டு முயலை, தரு
மேனியில-உடை-ததாயிருக்கின்ற உடம்பிலே, எரியைதரும்
மாமதி நிலவால் - நெருப்பைக் கொடுக்கின்ற சிறந்த சந்திர
னுடைய கிரணங்களாலும், தொடர கொடு வாதையில்
அடைய-துன்பம் தொடராதது மிக்க வருத்தத்தைச் சேர,
கரைமேல அலைதொலைய - கரையினமேல அலைகெடுமபடி,
தனி வீசிய கடலால் - தனியாக வீசிய கடலாலும், துணை
அற்று - துணையின்றி, அணி பூமலா அணையில் - அலங்கரித்
துள்ள பூக்கள் மலர்ந்த படுக்கையில், தனியேன உயிர-
தனியேனாகிய எனது உயிர, துவளாத தகுமோ-தளாதல்
தகுதியோ, துயர்தொலையாதோ-துன்-ம் ஒழியாதோ எ-று.

(வி-ரை) சிறுகால்-தென்றல்; மந்தமாருதம் என்ற வட
நூல வழக்கங் காணக் சந்திரனிடத்திலுள்ள கவங்கத்தை
முயலெனக் கூறுதல் மரபு

வடபொருளமேரு-வடக்கின்கண் உளதாகிய அழகிய
சிறப்புப்பொருந்திய மேருமலை; இன-ஐந்தனுருபு; ஒப்புப்
பொருளில் வந்தது. இமையாவிழி அமரா;-இமையாத கண்
கையுடையதேவா; இமைத்தல்-மூடுதல்; ஓவற இமைக்கும்,
விளங்கவிரொளி' எனலும் திருமுருகாற்றுப் படையிலும்,
'துதலது இமையா நாட்டம்' எனவருஉம் அகநானூற்று
அடியிலும் இமைத்தல் இப்பொருளில் வருதல் காண்க
அரசு-சொல்லால் அஃறிணை பொருளால் உயர்திணை. (64)

சுவாமிமலை

65 தான தனதன தான தனதன
தான தனதன-தன தான

பாதி மதிநதி போது மணிசடை
நாத ரஞளிய

குமரேசா

பாகு கனிமொழி மாது குடமகள்
பாதம வருடிய

மணவாளா

காது மொருவிழி காக முறஅருள
மாய னரிதிரு

மருகோனே

கால னெனையணு காம லுனதிரு
காலில வழிபட

அருளவாயே

ஆதி யயனெடு தேவா சுரநுல
காளும வகையுறு

சிறை மீளா

ஆடு மயிலினி லேறி யமராகள
சூழ வரவரும

இளையோனே

சூத மிகவளா சோலை மருவுசு
வாமி மலைநில

உறைவோனே

சூர னுடலா வாரி சுவறிட
வேலை விடவல

பெருமானே.

(இ-ள) ஆதி அயனெடு-மேன்மையுள்ள பிரமத்தவனு
டன், தேவா சுரா உலகு ஆளும் வகை உறு - தேவர்களும்
சுவாகக லோகத்தை அரசாளும்படி, சிறைமீளா - அவர்கள்
அடைந்த சிறையை மீட்டு, ஆடும் மயிலினில் ஏறி-நடனம்
செய்கின்ற மயிலினமேல் ஆரோகணித்து, அமராகள சூழ

வர வரும் இனையோனே-தேவர்கள் சூழநதுவர வரும் இனையவனே!, சூதம் மிகவளர் சோலை-மாமரங்கள் மிகவும் வளர்கின்ற சோலைகள், மருவு சுவாமி மலைதனில் உறைவோனே-சூழ்ந்துள்ள சுவாமிமலையில் வசிப்பவனே!, சூரன் உடல அற-சூரனுடைய உடம்பு அறும்படியும், வாரி சுவறிட-கடலநீர் வற்றிப்போகவும், வேலைவிடவல பெருமானே-வேலைச் செலுத்துவதற்கு வலல பெருமானே!, பாதிமதிநதி போதும் அணி சடை - பிறைச் சந்திரனையும் கங்கையையும் கொன்றை மலரையும் சூடுகின்ற சடையையுடைய, நாதா அருளிய குமரேசா - சிவபெருமான பெற்ற குமரேசனே!, பாகு கனிமொழி மாது குறமகள் - பாகையும் கனியையும் ஒத்த சொல்லையுடைய வளளிநாயகியாரது, பாதம் வருடிய மணவாளா - திருவடிகளைத் தடவிய மணவாளனே! காதும் ஒரு விழி காகம் உற அருள் - கெடுக்கப்பட்ட ஒரு கண்ணைக் காகம் அடையும்படி செய்த, மாயன் அரி திருமருகோனே - மாயச் செயலுடையவனாகிய திருமாலுக்கு அழகிய மருமகனே!, காலன் எனை அணுகாமல - யமன் எனனைச் சேராதபடி, உனது இருகாலில் வழிபட அருள் வாய-தேவரீருடைய இரண்டு காலகளிலும் வணங்க அருள் செய்வாய் என்று.

(வி-ரை) பாதிமதி-இளம்பிறை. நதி-கங்கை. போத-கொன்டைமலை. மாது-வளளிநாயகியா. வருடுதல-தடவுதல. காதும் ஒருவிழி காகம் உற அருள் - கெடுக்கப்பட்ட ஒரு கண்ணைக் காகம் அடையும்படி அருள்செய்த. 'இராம

நும் சீதாபிராட்டியாரும் ஓரிடத்திருந்தபோது காசுசான் என்பவன் சீதையைத் தாக்கிய காரணத்தால் இராமா பிரயோகித்த தருப்பைப் புல்லாகிய அம்பினால் ஒரு கண்ணி மூன்று பின்னா அவா சகாயத்தால் அதனைப் பெற்றான் என்பது இராமாயணக் கதை.

சிறைமீள்-சிறையை மீட்டு மீளா - செபயா எனனும் வாயபாட்டு வினையெச்சம். சூதம் - மாமரம். வாரி - கடல். வேலை விடவல் பெருமாள்-உக்கிர துமார பாண்டியன் ஆடு மயில-நடனஞ் செய்யும் மயில். சுவாமிமலை - திருவெரகம். இது குமபகோணத்துச் சமீபத்திலுள்ள முருகன் திருப்பதிகளில் ஒன்று. முருகன் திருவடிகளில் வழிபட்டார மரணத்தினின்று நீங்கி வீடுபெறுவராதலின் 'காலனெனை பணுகாமலுன் திருகாவில் வழிபட அருள்வாயே' என்றார். (65)

திருத்தணிகை

66 தனதந் தனதத் தனதந் தனதத்
தனதந் தனதத்-தனதான.

சூயிலொன றுமொழிக சூயினின் றலையக
கொலையின் பமலாக

கணையாலே

சூரிநுந் தவளக சூலசந் தரவொளிக
கொடிகொங் கையின்முத

தனலாலே

புயலவந் தெறியக கடனின் றலரப
பொருமங் கையருக

கலராலே

புயமொன் றமிகத் தளர்கின றதணிப
புயம்வந் தணையக

கிடையாதோ

சயிலம் குலையத் தடமுந் தகச்ச

சமனின் ருலையப்

பொருமவீரா

தருமங் கைவளக் குறமங் கையாமெய்த

தனமொன றுமணித

திருமார்பா

பயிலுங் ககனப் பிறைதண் பொழிலிற

பணியுந் தணிகைப்

பதிவாழ்வே

பரமன் பணியப் பொருளன ரருளிப்

பகாசெங் கழுநிப்

பெருமானே.

(இ-ள) சயிலம் குலையத் தடமும் தகா - கிரவுஞ்சமலை, நிலைகெட்டுப் பககங்களால் உடைபட்டழியவும், சமனின் று அலைய பொரும வீரா - யமன் நிலைத்துத் துன்புறுத்தும்படி சண்டைசெய்யும் வீரனே'. அம் கை தரும - அழகிய கையைத் தருகின்ற, வனம் குற மங்கையா - காட்டிலே வாழும் குர்ப்பெண்ணாகிய வள்ளிநாயகியின், மெய்தனம் ஒன்றும் மணி திரு மார்பா - பர அபர ஞானங்களாகிய ஸ்தனங்கள் பொருநதுகின்ற அழகிய மேன்மைபொருந்திய மாபை உடையவனே', ககனம் பயிலும் பிறை - ஆகாயத்திலே சஞ்சரிக்கும் பிறைச்சந்திரன், தனம் பொழிலில் பணியும் தணிகைபதி வாழ்வே - குளிர்ந்த சோலையில் வணங்குகின்ற திருத்தணிகை யென்னுந் திருப்பதியில் கோயில் கொண்டிருப்பவனே', பரமன் பணியப் பொருள அன்று அருளில் பகா செங்கழுநி பெருமானே - சிவபெருமான வணங்கப் பிரணவத்தின பொருளை அககாலத்துக் கருணையினால் சொல்லியருளிய செங்கழுநீர்ப் பெருமானே', குயில

ஒன்று மொழி - குயிலை ஒத்த இனிமையான சொல்லையுடைய தலைவி, குயில நின்று அலைய - குயில நின்று தன் குரலோசையினால் துன்பஞ் செய்யவும், கொலை இன்பம் மலா கணையாலும்-கொலையினைச் செய்யும் இன்பமான பூங்கணையாலும், குளிரும் தவளம் குலம் சந்திரன் ஒளி - குளிராசசி பொருந்திய வெண்மையான உயர்ந்த சந்திரன் து ஒளியாலும், கொங்கையின் கொடி முதது அனலால் - ஸதனங்களில் பொருந்திய ஒழுங்காக உள்ள முததுமாகையின நெருப்பாலும், புயலவந்தது எறிய - மேகம் வந்து வீசவும், கடல நின்று அலர்-கடல நிலைபெற்று அலறவும், புயம் வந்து அணைய கிடையாதோ-தோளிலே வந்தது பொருந்தக் கிடைக்காதோ என்று.

(வி-ரை) குயிலொன்று மொழி-குயிலையொத்த மொழியையுடைய தலைமகள். தவளம்-வெண்மை. குயில-சந்திரன் முதலிய பொருள்கள் தலைவரைப் பிரிந்த நங்கையருக்கு மயலை விளைத்தலின் அவா அவற்றைப் பழித்தலாகக் கூறுதல்கவி மரபு. சந்திரனைப் பழித்தலைப் பின்வரும் ஐந்தாம் செய்யுளானதிக.

நைடதம்

‘கன்று குணிலாக் கனியுகுத்தோன்
கடலி னமுதங் கடைந்தெடுப்பக
குன்ற மிடலுங் கலையணைத்தநர்
தகர்ந்துள் ளாவி குறைந்திலையே
தன்று கதிாவெண் கலைமதியே
சுலவு திரைநீரக கடல்குடித்த

அன்று கலச முனிவயிரறி
 ஸ்ரீ யெனனி ஸ்மலாயே.’

சூயிலைப் பழிததலைப் பினவரும் பிரபுலிங்கலீலைச் செய
 புளானறிக

பிரபுலிங்கலீலை

‘உயிர்தத பொழுதே நின்குரல கேளா
 முன்னோடிற் றீனறதாய
 நயத்தின வளாதத தாய்குரல
 கேட்டலுமே நடுங்கத துரந்ததாழ்
 பயததமலாப பூங்காவகத்தி லிருந்து
 பல்காடி கூவினாற்
 செயிராதது நினனைக் குயிலே நான்
 வெறுததல செப்பவேண்டுமோ.’

முத்துக்கு அனல பிறந்தது கொங்கைகளால என்க.
 புயல்-மேகம் அலா-பழிசொல், தலைவி மங்கையா சொல்
 லும் அவா மொழிகு ஆற்றாது வருந்துகின்றாளாதலின்
 ‘அலரால தளாகின்ற’ என்றா புயம், புஜம் என்னும் வடச
 சொல்லின் திரிபு. சைலம்-மலை. தடம்-கடல். ககனம்-ஆகா
 யம். தணிகைப்பதியிலுள்ள சோலைகள் வானுற வோங்கி
 வளாந்துள்ளன ஆதலின் ‘பயிலுங்ககனப் பிறைதண் பொழி
 லிற் பணியுந் தணிகைப்பதி’ என்றார். செங்கழுநி-செங்கழு
 நீர் என்பதன் மூலம். இச்செய்யுள் ஆன்மாவைத் தலைமக
 ளாகவும் இறைவனைத் தலைமகனாகவும் வைத்துப் பாடப்பட்
 டது. இவ்வாறு வருதலை,

‘சொலமாலை பயிலுகின்ற குயிலினங்காள சொல்லீரே
பன்மாலை வரிவண்டு பணமிழ்ந்நும பழனத்தான
முன்மாலை நகுதிங்கண முகிழவிளங்கு முடிச்செனனிப
பொன்மாலை மாபபென புதுநலமுண டிகழ்வானே.’

என்னும் அப்பா தேவாரத்தினுங் காண்க.

(66)

பொது

67 தந்த தானன தந்த தானன
தந்த தானன-தன தான.

கண்டு போலமொழி வண்டு சோகுழல
கண்கள சேலமதி

முகமவேய்தோள

கண்டு பாவனை கொண்டு தோளகளி
லொண்டு காதலி

விருகோடு

மணடி மாபினில ன்ணட தாமென
வந்த கூாமுலை

மடவாராதம்

வஞ்ச மாலதில நெஞ்சு போய்மடி
கின்ற மாயம

தொழியாதோ

கொண்ட லாரகுழல கொண்டை போலவிழி
கொண்டு கோகில

மொழிகூறுங்

கொங்கை யாள்சூற மங்கை வாழ்தரு
குன்றில மாலகொடு

செலுமவேலா

வெண்டி மாமன மண்டு சூாகடல
வெம்ப மேதினி

தனிலமீளா

வென்று யாவையு டனறி வேளையும
வென்று மேனிப

பெருமானே.

(இ-ள) கொண்டல ஆர குழல் - மேகத்தை ஒத்த கூந்தலையும், கெண்டைபோல விழி கொண்டு - கெண்டை மீனையொத்த கண்களையுங் கொண்டு, கோகிலம் மொழி கூறும்-குயில்போன்ற இனிய சொற்களைப்பேசும், கொங்கையாள்தமக்குத்தாமே ஒப்பாகிய ஸ்தனங்களை யுடையவனும், குறமங்கை - குறவா பெண்ணுமாகிய வளனிநாயகி, வாழ்தருகுனறில் - வாழ்கின்ற மலையில், மாலகொடு செலும் வேலாமயக்கமகொண்டு செல்லும் வேற்படையை உடையவனே!, மெண்டி மாமனம் மண்டு சூாகடல் - பெரிய மனம்பொருந்திய சூானாகிய கடல், வெம்ப-வாட, மேதினிதனில்-பூமியில், மீளா-மீண்டு, யாவையும் வென்று-எல்லாவளையும் வெற்றிகொண்டதுமன்றி, வேளையுள் வென்றுமேவிய பெருமானே-மன்மதனையும் வெற்றிகொண்டு விளங்கிய பெருமானே!, கண்டுபோல மொழி - கற்கண்டைபோலும் சொற்களையும் வண்டு சோ குழல்-வண்டுகள் சோந்த கூந்தலினையும், கண்கள் சேல-சேலபோன்ற கண்களையும், மதிமுகம் - சந்திரனை ஒத்த முத்தையையும், வேயதேர்ள்-பசுசை மூங்கிலைப்போன்ற தோளகளையும், கண்டு பாவனை கொண்டு-பாத்தது எண்ணங்கொண்டு, தோளகளில்ஒண்டுகாதலில்-தோளகளில்பொருந்திய காதலினால், இருகோடி மண்டி - இரண்டு கொம்புகள் நெருங்கி, மாபினில் விண்டது ஆம்என-மாபினில்பொருந்தியன என்று சொல்லும்படி, வந்த கூழுலை மடவார்தம்-மேலெழுந்து தோன்றிய கூரிய ஸ்தனங்களுடைய பெண்களின், வஞ்சம் மால் ஆதில-வஞ்சமுள்ள காம மயக்கத்தில்,

தியன நெஞ்சுபோய-மனம் ஆழிநது, மடிகின்ற மாயம்
அது ஒழியாதோ - ஒழிகின்ற பொய்யொழுககம் நீங்
காதோ. எ-று

(வி-ரை) கண்டு - கட்கண்டு. கோடு - யானைக்கொம்பு.
வஞ்சமால் - பொய்யாகிய மயக்கம் கொண்டல் - மேகம்;
நீரைக்கொள்ளுதல் காரணக்குறி. கோகிலம்-குயில். மால்
கொடு செலும் வேலா-ஆசை மயக்கங்கொண்டு செல்லு
கின்ற வேறபடையை யுடையோனே', மீளா-செய்யா என்
னும் வாய்பாட்டு வினை யெச்சம். வென்று - வெல்பகுதி;
உ-வினையெச்ச விகுதி, அ-இறந்தகால இடைநிலை, லன்
ஆனது சந்தி யாவையும் எனபுழி உமமை முற்றுப் பொரு
ளது. வேள-மன்மதன், விரும்பத்தக்க அழகுடையவன்.
கட்டழகு-கட்டினமை என்பனவற்றால் முந்கன மன்மத
னிலுஞ் சிறத்தனின் 'வேளையும் வென்று' கூறினா (67)

குருகிரி (சுவாமிமலை)

68 தனதன தததத தததன தததத
தனதன தததத தததன தததத
தனதன தததத தததன தததத-தனதான.

தலைமயிரா கொகுகுக் கொகுகந ரைததுக்
கலகலெ னப்பற கட்டது விட்டுத்
தளாநடை பட்டுத் தததடி பிட்டுத்

தடுமாறித்

தடிகொடு தததிக கககலபெ ருத்திட்
டசனமும் விககிச சததியெ டுததுச
சனியுமி குததுப் பித்தமு முற்றிப்

பலகாலும்

திலதயி லததிட் டொக்கவெ ரிக்கத
 திரிபலை சுககுத திபபிலி யிட்டுத
 தெளியவ டிதது¹ றுயத்துடல செத்திட டியிபோமுன்

திசுத்தமிழ் கறறுச சொர்க்களப யிரித
 திருவடி யைப்பற நித்தொழு து²றுச
 செனனம றுகைக்க கு³பர முததிக கருள்தாராய்

கலணை விசித்துப பக்கரை யிட்டுப
 புரவிசெ லுத்திக கைக்கொடு வெற்றடைக
 கடுகந டத்தித திட்டென எட்டிப பொருஞ்ஞரன்

கனபடை கெட்டுத தட்டா விட்டுத
 திரைகட லுககுட் புககிட எறறிக
 களிமயி லைச்சித ரத்திலந டத்திப பொருகோவே

குலிசனம கடகுத தப்பியு ம⁴ரக
 குறவாம கட்டுச சித்தமும் வைத்துக
 குளிரதினை மெத்தத் தத்துபு னத்தி⁵ற றிரிவோனே

கொடியபொ ருபபைக குத்திமு நித்ததுச
 சமரமவி னைத்துத தறபர முற்றுக
 குலகிரி யிற்புக குற்றறை புக்ரப பெருமானே.

(இ-ள்) கலணை விசித்து-சேணத்தைக் கட்டி, பக்கரை இட்டு-அங்கவடியை இட்டு, புரவி செலுத்தி-குதிரையைச் செலுத்தி, கைக்கொடு வெற்றை - கையையுடைய கொடியு மலையை ஒத்த யானையை, கடுக நடத்தி - விரைவாகச் செலுத்தி, திட்டென எட்டி பொருஞ்ஞரன் - திருமென நெருங்கிச் சண்டைசெய்யும் ஞரன், கனம் படை கெட்டு-பெரிய படை அழிய, தட்டு அறவிட்டு - தடுக்க முடியாத

படி கைவிட்டு, திணை உககுள் புககிட-அலைகின்ற கடலி
 னுள் புக, எறறி களையினை திகைச செருக்கையுடைய
 மயிலை, சிதரத்தில் நடத்தி பொருகோவே - அழகாக நடத்
 திச சண்டையிடும் தலைவனே', குலிசனமகட்கு தபடியும்-
 இந்திரன மகளாகிய தெய்வயானைக்குப் பிழைததும்,
 மற்று அ குறவர் மகட்கு-அந்த இழிவான குப்பெண்
 னாகிய வள்ளிககு, சிததமும லைத்து - மனம கொண்டு,
 குளிர்தினை மெதத ததது-குளிராத தினை மிகவும் ளா
 கின்ற, புனததில திரிவோனே-கொலலை நிலததில திரிகின்ற
 வனே, கொடிய பொருப்பை குத்தி முறிதது-கொடுமை
 யான கிரவுஞ்ச மலையைக்குத்தி அழிதது, சமரம் விளைது--
 சண்டையை உண்டாககி, தற்பரம உற்று-தானே மேலான
 பொருளாகப் பொருந்தி, குலகிரியில புககு உற்று சிறந்த
 மலையிற் சென்று அமாநது, உறை உகரம பெருமானே-
 வசிககின்ற கோபததையுடைய பெருமானே', தலைமயிர
 கொக்குக்கு ஒக்க நரைதது-தலைமயிர கொக்கின நிததைப்
 பொருந்த வெளுததும், கலகலென பல கடடு அது விட்டு-
 கலகலென்று புகள் கடடு அழிந்ததும், தளா நடைபட்டு-
 தளாந்த நடை உண்டாகியும், தத்து அடி இட்டு தடுமாறி-
 தத்துகின்ற அடிவைததுத தடுமாற்றமடைந்ததும், தடிக்கொடு
 தத்தி-தடியைக்கொண்டு தத்தி நடந்ததும், கககல பெருத்
 திட்டு-இருமல மிகுந்தும், அசனமும் விக்கி-உணவும் விககி
 யும், சத்தி எடுத்து சனியும் மிகுத்து-மேன்மேலும் இருமிச்
 சனியும் அதிகரித்தும், பித்தமும் மு, றி பலகாலும் - பித்த

மும் முதிர்ந்து பலமுடையும, திலம தயிலத்து இடடு-எண்
 ணையில் போடடு, ஓக்க எரிகக-ஒத்துப்போகும்படி எரிகக,
 திரிபலை சுககு திப்பிலி இடடு-கடு, நெலலி, தானறி, சுககு,
 திப்பிலி ஆகிய இச்சரககுகளை இடடு, தெளிய வடிததறறு-
 தெளிவாக வடிததெதது, உயத்திடடு - வாயகஞள்
 செலுத்தி, உடல செததிடடு உயிர போமமுன - உடல
 அழிந்து உயிர நீங்குவதற்கு முன்னா, திகழ புகழ்
 கறறு-விளங்குகின்ற தேவரீரது புகழைத் தெரிந்து, சொற்
 கள் பயிற்றி - அப்புகழ்க்குரிய சொற்களில் பழகும்படி
 செய்து, திருவடியைப் பற்றி - அழகிய அடிகளைப் பற்றிக்
 கொண்டு, தொழுது உற்று - எண்ணி, சன்னம் அறுக்
 கைக்கு - பிற்பை ஒழிப்பதற்கு, பரமுத்திககு அருள்
 தாராய் - மேலான மோகூத்துக்குத் திருவருள் தருவா
 யாக உற்று.

(வி-ரை) தலைமயிர கொகுகுக்கு ஒக்க நரைத்தல-தலை
 மயிர கொகுகின் நிறத்திற்கு ஒப்பாகும்படி அத்துணை
 வெண்மையாதல இதுபோல,

‘குயிலொத் திருள்குஞ்சி கொகுகொத் திருமல
 பயிலப் புகாமுன்ன நெஞ்சே--மயிலைத்
 திருப்புண்ணை யங்கானல சித்தியா யாகி
 லிருப்பின்னை யங்காந் தினைத்து.’

எனப் பதினோராந் திருமுறையில் வருதல காண்க.

பலகட்டு - பல்லினது உறுதி. தளா நடை - வினைத்
 தொகை. கலகலென-ஒலிக்குறிப்பு. அசனம்-சோறு. தில

தையிலம்-எண்ணெய். சித்தமும் எனபுழி உமமை இரந்தது
தழீஇய எசசவும்மை திரிபலை - கடுககாய், தான்றிககாய்,
நெல்லிககாய். உயதது-செலுததி பயிறறி-பயில என்னும்
தன்வினைப்பகுதி பயிறறு எனப் பிற வினையாகி இகர விருதி
யைப் பெற்று உகரங்கெட்டு முடிந்தது. திருவடியே பிற
விக்கடல நீந்துத, குரிய தோணியாதலின் 'திருவடியைப்
பறி' என்றா

திருவடியைப் பறி ஆசையில் பாரற வேண்டுதலின்
அவ்வாறுகூறினான் எனன லுமாம் திருவடியின் பெருமையை.

‘அரவணையான் சிந்தித் தரற்றமுடி

அருமையான சென்னிக கணியாபடி

சரவணத்தான கைதொழுது சாருமடி

சாரந்தாகட கெல்லாரு சரணுமடி

பரவுவார பாவம் பண்குமடி

பசினெண் கணங்களும பாடுமடி

விரவுநீர்த தெண்கெடில நாடன அடி

திருவீரட் டானத்தென செலவனடி’

என வரும திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவாககாறிக

பரமுத்தி என்றா அபாமுகதிகள் உண்மையின்.
திரைகடல-வினைத்தொகை குவிசன மகள்-தேவேந்திரன்
மகளாகிய தெய்வயானை யமமையார். தெய்வயானை யம
மையார் அறியாவண்ணம் வள்ளி நாயகியாரிடம் - சேறல
அருமை எனபா ‘குவிசன் மகடகுத தப்பியும் மற்ற குற
வர் மகட்குச சித்தமும் வைதது’ என்றா. அகரசசட்டு
இழிவு குறித்தது நின்றது. பெர்ருப்பு-மலை. சமரம்-சண்டை.

69 தன்னதன தன்னதன தன்னதன தன்னதன
தன்னதன தன்னதன-தனதான.

அளகநிரை குலையவிழி குவியவளை கலகலென
அமுதமொழி பதறியெழ அணியாரம்

அழகொழுகு புளகமுலை குழையஇடை துவளமிக
அமுதநிலை அதுபரவ அதிமோகம்

உளமுருக வருகலவி தருமகனிர் கொடுமையெனு
முறுகபட மதனிலமதி யழியாதே

உலகடைய மயிலினமிசை நொடியளவில் வலம்வருமு
னுபயநறு மலரடிபை அருள்வாயே

வளையுமலை கடலசுவர விடுபகழி வரதனிரு
மருதினெடு பொருதருளு மபிராமன்

வரியரவின் மிசைதுயிலும் வரதசய மகள்கொழுநன்
மருகஅமா முடுகிவரு திருதேசர்

தளமுறிய வரைதகர அசுராபதி தலைசிதற
தகனமெழ முடுகிவிடு வடிவேலா

தரளமணி வடமிலகு குறவாதிரு மகள்கணவ
சகலகலை முழுதம்வல பெருமானே.

(இ-ள) வளையும அலைகடல சுவர-பூமியைச் சுற்றி யுள்ள அலைகின்ற கடலின் நீர்வற்றிப் போம்படி, விடு பகழி வரதன்-அம்பைச் செலுத்தும வரதனே', இருமருதினெடு பொருதருளும் அபிராமன் - பெரிய மருதமரத்தினுடன் போரைச்செய்யும் அழகனும், வரியரவின் மிசைதுயிலும்-வரிகளைபுடைய ஆதிசேஷன்மேல அறிதுயில அமுரும், வரத

சயமகள கொழுநன்-வரங்களைத்தரும் ஜயலக்ஷ்மியின் கண வனுமாகிய திருமாலுக்கு, மருக - மருமகனே, அமா முடுகி வரு நிருதேசா - சண்டைக்கு விரைந்து வருகின்ற அவுண ருடைய, தளம் முறிய - சேனைகள் தோளவியடையவும், வரைதகர - கிரவுஞ்சமலை சிதையும், அசுரா பதிதலை சிதற- அவுணாதலைவனாகிய சூரபதுமனுடைய தலை துண்டுபடவும், தகனம் எழ - நெருப்புண்டாகவும், முடுகவிடு வடிவேலா- விரைவாகச் செலுத்துகின்ற வடித்த வேலையுடையவனே!, தாளம் மணி டடம் இலகு - முததுமாலையும் இரத்தினமாலையும் விளங்குகின்ற, குரவா திருமகள் கணவ - வள்ளிநாயகியின் கணவனே!, சகலகலை முழுதுமவல பெருமானே - எல்லாக் கலைகளிலும் முழுதும் வல்லவனாகிய பெருமானே!, அளகம நிரை குலைய-கூந்தலினது வரிசை அழியவும், விழி குவிய-கண்கள் மூடவும், வளை கலகலென - வளையல்கள் கலகலென ஒலிக்கவும், அமுதம் மொழி பதறி எழ-தேவாமிர்தத்தை ஒத்த சொற்கள் பதறித் தோன்றவும், அணி ஆரம் - அழகிய முத்துமலை யணிந்த, அழகு ஒழுகு புளகம முலை-குழைய அழகு வடிகின்ற புளகததையுடைய ஸ்தனங்கள் சோர்வை யடையவும், இடை துவள - இடை தளரவும், அமுதம்நிலை அது மிக பாவ - அமுதநிலை மிகவும் பாவவும், அதிமோகம்-மிகுந்த ஆசையால், உளம் உருக-மனமானது உருகவும், வரு கலவி தருமகளிர - ஏரபடும் புணர்ச்சியைக் கொடுக்கும் பெண்களுடைய, கொடுமை என்னும்-கொடுமை என்று சொல்லப்படும், கபடம் அதனில் மதி அழியாது-

வஞ்சகத்தில் ஆறிவு அழியாமல், உலகு அடைய மயிலின மிசை-உலக முழுவதும் மயிலினமேல், நொடி அளவில் வலம் வரும்-நொடிப்பொழுதில் சுற்றி வருகின்ற, உன் உபயம் நறுமலர் அடியை அருளவாய - தேவரீருடைய இரண்டாகிய வாசனை பொருந்திய தாமரை மலரை ஒத்த திருவடிகளை அளிப்பாயாக எ-று

(வி-ரை) அளகநிரை-கூந்தலாகிய வரிசை; வளை-வளை யல். ஆரம்-முததுமாலை அமுதநிலை-பெண்களுக்காக கலவிக் காலத்து அமுதம் பிறக்கமுனப்பா.

உலகடைய - உலகம் முழுவதும் நொடி - நொடிப் பொழுது, சிடிகைப் போடும் நேரம். உபய நறுமலரடி-இரண்டாகிய மணம் வீசும் தாமரைமலர்போன்ற திருவடிக்-புகழி-அம்பு மருது-மருதமரம், வரியாவு-ஆதிசேஷன்

ஜயமகள்-வெற்றித்திரு கொழுநன் - எனப்பதில் நகரம் பெயரிடைநிலை. மருக-அண்மைவிளி தளம்-சேனை, தரள மணி வடம்-முத்தாகிய இரத்தினத்தாலாகிய மாலை. (69)

திருவாரூர்

70 தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன-தனதான

கரமு முளரியின் மலாமுக மதிசூழல்
கனம் தெனுமொழி கனிகதிர் முலைநகை
கலக மிடுவிழி கடலென விடமென

மனதுடே

கருதி யனநடை கொடியிடை யியலமயில
கமழு மகிலுட னிளகிய மருகமத
களப புளகித கிரியினு மயலகொடு

திரிவேனும்

இரவு பகலா இகலா மலமா
இயலு மயலற விழியினி ரிழிவர
இதய முருகியெ பொருகுள பதமுற

மடலூடே

பெழுத அரியவள் குழமக ளிருதன
கிரியில முழுகிய இளையவ னெனுமுரை
யினிமை பெறுவது மிருபத மடைவது

மொருநாளே

சுரபி மகவினை யெழுபொருள வினவிட
மனுவி னெறிமணி யசைவு, விசைமிகு
துயரில செவியினி லடிபட வி ஈவுமி

சுகிதீது

துணிவி லிதுபிழை பெரிதென வருமனு
வுருகி யரகர சிவசிவ பெறுமதொ
சுரபி யலமர விழிபுனல் பெருகிட

நடுவாகப்

பரவி யதனது துயாகொடு நடவிய
பழுதின மதலையை யுடலிரு பிளவொடு
படிய ரதமதை நடவிட மொழிபவ

னமுள்ளாநா

படியி லறுமுக சிவசுத கணபதி
யினைய குமரரி ருப்பதி சரவண
பரவை முழையிட அயிலகொடு நடவிய

பெருமாளே.

(இ-ள) சுரபி-பசுவானது, மகவினை எழு பொருள
வினவிட - தனது கன்று உயிரி பிழைக்கின்ற தனையையக்
கேட்கும் பொருட்டு, மனுவின எறி மணி அசைவு-மனு
வேந்தனது அடிக்கப்படும் ஆராய்ச்சி மணி அசைக்கன்ற,

அ இசை-அந்த ஓசையானது, மிருதுயரில்-மிகக் துன்பத்
தோடு, செவியினில் அடிபட-காதினில் கேட்க, அதிதீது
வினவுமின-(மந்திரிகளை நோக்கி அரசன இப்பசவுரகுறி)
மிகக் குற்றம் இன்னதெனக் கேளுங்கள் என்று சொல்லி
அவர்களால் இன்னதெனத்தெரிந்து, துணிவில் இது பிழை
பெரிது எனவரும்-நிச்சயமாக இச்செயல் பெருங்குற்ற
மென்று நினைத்த, மனு உருகி-மனுவேந்தன பசு கன்றிழந்த
துன்பத்தை எண்ணி மனமுருகி, பெறும் அது ஓர் சுரபி
அலமர - இத்துன்பத்தை அடைந்த பசு கழறசி அடை
தலைப் பார்த்து, விழி புனல் பெருகிட-கண்களினின்று நீர்
பெருக, நடுவு ஆக-தனது செங்கோனமை தவறாமல்
இருக்க வேண்டுமென, அரசர் சிவசிவ பரவி - அரசர் சிவ
சிவ என்னும் நாடங்களைச் சொல்லிச் சிவனை வாழ்த்தி, அத
னது துயரகொடு - இப்பசுவினது கன்றிழந்த துயரத்தைத்
தானும் தனக்கு நோந்ததாகக்கொண்டு, நடவிய பழுதில்
மதலையை-பசுக்கன்று இறக்குமபடி தேரைச் செலுத்திய
குறியில்லாத தனது ஒர் புதல்வனை, உடல இரு பிள
வொடு படிய-அவனது உடம்பு இரண்டு பிளவுபடுமபடி,
படிய ரதம் அதை நடவிட-மார்பிலே சக்கரம் பொருந்தும்
படி இரகத்தைச் செலுத்துக் என்று, மொழிபவன - மந்தி
ரிகுருக கட்டளையிட்ட மனுவேந்தனது, அருள அருநா படி
யில் அறுமுக-அருள நிறைந்த திருவாருரின் கண எழுந்
தருளிய ஆறுமுக முடையவனை, சிவசுத-சிவபெருமானுக்
குக் குமாரனை, கணபதி இளைய-விநாயகப் பெருமானுக்கு

இளையவனே', குமர-இளமையுடையவனே', திருமதி-அரசாக கரசனே', சரவண-சரவணப் பொய்கையில் அவதரித்தவனே', பரவை முறையிட அயிலகொடு நடவிய பெருமானே-கடல முறையிடுமபடி வேலைகொண்டு செலுத்திய பெருமானே', கரம் முளரியின மலா-கைகள் தாமரை மலர்களையும், முகமமதி-முகம் சந்திரனையும், குழல கனம்-கந்தல மேகத்தையும், எனும்மொழி கனி - மென்மையாகக் கருதப்படும் சொல் பழத்தினது சுவையையும், கதிமுனை நகை-ஒளிபொருந்திய நகை முலை அருமையும் ஒக்குமென்று புகழ்ந்து கூறியும், கலகம் இடம் விழி கடல என விடம் என-காமமாகிய யுத்தத்தைச் செய்யும் கண்கள் கடலென்றும் விஷமென்றும் சொல்லியும், மனது ஊடு-மனத்தில், கருதி-எண்ணி, அனம் நடை-அன்னம் போன்ற நடையிலும், கொடி இடை - காமவல்லிபோன்ற இடையிலும், மயில இயல்-மயிலபோன்ற சாயலிலும், கமழும் அகிலுடன் இளகிய மிருகமதம் களபம் புளிகிதகிரியினும்-வாசனை வீசுகின்ற அகிலோடு இளகிய கஸ்தூரி கலவைச் சாந்து முதலியவற்றைப் பூசிய புளுகம்கொண்ட மலை போன்ற ஸ்தனங்களிலும், மயல் கொடு திரிவேனும்-ஆசை கொண்டு திரிபவனாகிய அடியேனும், இரவு பகல் அற-இரவு பகல் என்பது ஒழியவும், இகல் அற மலம் அற-பாசையும் மலமும் ஒழியவும், இயலும் மயல் அற - பரிந்துள்ள ஆசையின் மயக்கம் நீங்கவும், விழியின் நீர் இழிவர - கண்களின் நீர்வடிய, இதயம் உருகி-மனம் நெகிழ்ந்து, ஒரு

குளம் பதம் உற-ஒரு ச' க்கரைப் பாகுபோலாகவும், மடல் உற-ஒரு எழுத அரியவள - மடலினிடத்து எழுதுவதற்கு அருமையான அழகையுடையவளும், குறமகள் - குறவருக்குத் திருமகளுமாகிய வள்ளிநாயகியினது, இருதன்கிரியில் முழுகின இளையவன் - இரண்டு ஸ்தனங்களாகிய மலைகளில் பொருந்திய குமரனே, எனும் உரை இனிமைபெறுவதும் - எனனும் சொல்லினை இனிமையைப் பெறுவதும், இரு பதம் அடைவதும்-இரண்டு திருவடிகளைச் சேர்வதும், ஒரு நாள-ஒருநாளில் கிடைக்குமோ? என்று .

(வி-நா.) முளரி-தாமரை கனம்-மேகம் விடம்-விஷமெனனும் வடசொல்லின் திரிபு மனது - மனஸ் எனனும் வடசொல்லின் திரிபு களப்புளகிதகிரி-ஸ்தனம். திரிசேனம் எனபதினுள்ள உடம்பம் இழிவு சிறப்பு நீர் எனபது குறுகிறு குளம்-சாக்கரை பேரழகால் சிறந்தவள எனபார் மடலூடே எழுத அரியவள என்றார் அழகின் மிகுதியை நோக்கி ஸ்ரீயம் வல்லோர் எழுத்த துணிவானாயினும் அவனாள் எழுதலாகாது எனபதாம் இக்கருத்தை,

‘யாழ் மெழுதி எழிலழுத தெழுதி யிருளின் மென்பூச
சூழுமெழுதியொர தொண்டையுந் தீட்டி யென்றொப்பி, வி
யேழு மெழுதாவகை சிதைத்தோன் புலியூரிளமாம் [வே.
போழுமெழுதிற்றொ கொம்புருண்டேற கொண்டுபோதுக
என வருடம் திருக்கோவையாரானும் உணர்க.

திருவாரூர் சிறப்புக் கூறுவார் மதுமுனைகண்ட வர னாற்றை விரிதனாக் கூறினார்.

அலமர-அலமா பகுதி. 'அலமரல தெருமரல ஆயிரண்
டும சுழற்சி' எனபது நொலகாபியம எறி மணி-ஆராய்ச்சி
மணி. புத்தி பூரவகமாகக் கொல்செய்தா னனென்பார்
'பழுதிலமதலை' என்றா

தோ சக்கரத்தில் தெரியாது அகப்பட்டு உயிர்துறந்த
பசுக்கனறின பொருட்டு அததேருந் த சென்ற தன ஒரே
மகனின் மாபினமீது தேரைச செலுத்தமுபடி கட்டளை
யிட்ட அரசனது செங்கோன்மை சிறந்த ஆளு என்னார்.

இதனை,

'ஒருமைந்தன தனகுலத்துக் குள்ளரென்பதும் உணரான்
தருமந்தன வழிசெலகை கடனென்று தன்மைந்தன
மருமந்தன தேராழி யுறவூர்தான மனுவேந்தன
அருமந்த அரசாட்சி அரிதோம மெளிதோதான'

என்னும் சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருவாகினுங் காண்க. (70)

பழனிமலை

71 தனத் தன்னத் தனத் தன்னத்
தனத் தன்னத் தனத் தன்னத்
தனத் தன்னத் தனத் தன்னத்-தனதான்.

குறித்தமணிப் பணிததுகிலைத்
திருத்தியுடுத திருட்குழலைக்
குலைத்துமுடித் திலைச்சுருளைப்

பிளவோடே

குதட்டியதுப் புதட்டைமடித்
தயிற்பயிலிட் டழைத்துமருட்
கொடுத்துணர்வைக் கெடுத்துநகக்

குறியாலே

பொறித்ததனத தணை ததுமனச
செருக்கினாகைப பொருடகவரப
புணாசசிதனி, பிணிபபடுவித

திருமாதர்

புலத்தலையி, செலுததுமனப
ப்ரமததையறப பரசித்தமுறப
புரித, தருளித திருக்கழலை, த

தருவாயே

பறித்ததலைத் திருட்டமணக
குருக்களசட டிருக்களிடைய
பழுக்களுக்க கழுக்களபுகத

திருநீறு

பரபபியதத திருப்பதிபுக
கனற்புனலிற் கனத்தசொலைப
பதித்தெழுதிப புகட்டதி,)

கவிராசர்

செறித்தசடைச சசித்தரியத்
தகப்பனமதித துகப்பனெனச
சிறககவெழுத் தருட்கருணைப

பெருவாழ்வே

திகழடப்படுசெயப பதிககுளெனைத
தடுத்தடிமைப படுத்த அருட்
டிருப் பழநிக கிரிககுமரப

பெருமானே.

(இ-ள) பறித்ததலை திருட்டு அமணா குருக்கள்-மயிர்
நீங்கிப் தலையையும் வஞ்சுகத் தொழிலையுடைய சமணர்
களின் ஆசார பாகளின், அசட்டு உருக்களிடைய - குற்ற
முடைய உடம்புகளினிடையில், பழுக்களாக கழுக்கள்புக-
விலாவெலும்புகள் முறியும்படி கழுவினார், திருநீறு பரப
பிய-திருநீறின் உண்மையை விளக்கிய, தத்திருப்பதி
புகு-அத்தலமாகிய மதுரையிலே சென்று, கனல் புனலில்-
நெருப்பினும் நீரிலும், கனத்த சொலை பதித்து எழுதி

புகட்ட - பெருமைபொருந்திய திருப்பாசுரங்களை ஒலையில் நன்கெழுதிவிட்ட, தீரல கவிராசா - வனமையை யுடைய மாவேந்தனே', செறிதத சடை - நெருங்கிய சடையினில், சசிதரி அத்தகப்பன-பிறையைத் தரித்த பெருமை வாய்ந்த தந்தையாகிய சிவபெருமான், மதித்து உகப்பன் என-நனகு மதித்து மகிழ்வான் என்று, சிபுக்க எழுத்து அருள்கருணை பெருமை வாழவே-சிறப்புகப் பிரணவோபதேசஞ் செய்த கிருபையையுடைய பெரிய வாழ்வாயுள்ளவனே', திகழ்படு செய்பதிகுள-விளங்குகின்ற செய்பதயினில், எனைதடுத்து அடிமைப்படுத்த அருள - அடியேனைத் தடுத்து அடிமை கொள்ளக் கருணை செய்த, திரு பழநிகிரி குமாண பெரு மாடோ அழகிய பழநிமலையில் வாழும் குமாணகிய பெரு மானே', குறித்த மணி பணி துகிலை திருத்தி உடுத்தது-ஆராய்ந்து நன்றென எடுத்த இரத்தினங்கள் இழைத்த சித் திரமுள்ள ஆடையை ஒழுங்குபடுத்தித் தரித்தும், இருள் குழல்குலைத்து முடித்து-இருள்போன்ற கூந்தலை அவிழ்த்து முடித்தும், இலை சுருளை பிளவோடு - வெற்றிலைச் சுருளைப் பாக்குப்பிளவையுடன், குதட்டிய துப்பு உதட்டை உடித்து-குழைத்த பவளம்போல சிவந்த இழை முடித்தும், அயில பயில் இட்டு அழைத்தும் - வேலபோல கூரிய கண்களின் நோக்க விகாபங்களால் அழைத்தும், மருள் கொடுத்து உணாவை கெடுத்து - காம மயக்கத்தைத் தந்து அறிவைக் கெடுத்தும், நகம் குறிபால் பொறித்த தனத்து அணைத்து-நகக்குறியால் அழுத்தப்பட்டுள்ள ஸ்தனங்களில் அணைத்

தும், மனம் செருக்கினா கைப்பொருள் கவர-மனம் ஆசையால் அதிகரிக்கப்பட்டவா ளுடைய கையிலுள்ள பொருளை அபகரித்தது கு, புணாச்சிதனில் பிணிப்படுவித்ததிடும் மாதா-போகத்தில் கட்டுப்படுத்திவிடும் பெண்களுடைய, புலம் தலையில் செலுத்தும் - அறிவைத் தலையில் செலுத்துகின்ற, மனம் பிரமததை அற - மனத்தின் மயக்கம் ஒழியவும், பிரசித்தம் உற-பெருமை அடையவும், புரிந்து அருளி-விருமபி அருளசெய்து, திரு கழலை தருவாய - அழகிய திருவடிகளை அருளசெய்வாய் எ-று.

(வி-ரை) இலை-வெற்றிலை பிளவு-பாக்கு தூபு-பவளம் அயில் - வேல, இவ்வுக கண்ணைக் குறித்தது மனச் செருக்கு-உள்ள பிகுதி. பிணிப்படுவித்தது பிணிப்படுவி-பகுதி. பிணிப்படு எனனு மிரண்டு - சொற்கள் சேர்ந்து பிணிப்படு என ஒரு சொல்போல நின்றது. பறித்த தலை-மயிரீங்கிய தலை 'திருட்டமண குருக்கள்' என்றது கொல்லாவிதம் பூண்டோமெனத் தருக்கித் திரிந்து பலாகும் தீமை இழைத்ததின். திருநீறு பரப்புதலாவது-சமண சமயத்தைச் சாராதிருந்த கூனபாண்டியனுக்கு நோந்த சரப்பிணியைத் திருநீறுப் பதிகம் கட்டினையிட்டு அதன் மேன்மையை யாவரும் உணருமபடி செய்தமைபாம். திருப்பதி-மதுரை. 'கன புனலிற் கனத்த சொலைப் பதித்தெழுதிப் புகட்ட திறுகவி ராஜா' என்பது திருஞானசம்பந்த சுவாமிகன் மதுரைமாத்கரில் சமணரோடு செய்த அனல்வாதம் புனல்வாதம் எனனும இரண்டையும் குறித்ததாம்.

கனத்த சொல் - பொருட்பேறுடைய திருப்பாகரம்.
புகட்ட-புகவிட்ட சசி-சந்திரன். எழுத்து-பிரணவம். சப்
தப பிரபஞ்ச முழுவுதும் பிரணவத்தின்கண் பிறந்து விரி
தலின் மிகச்சரிபுடைய எழுத்தென்பார அடைகொடாது
எழுத்தென வாளாது கூறினா (71)

திருவாவினன்குடி

72 தனதான தந்தனத-தனதான.

அபசார நிரதைபட

அறியாத வருசரைக

உபதேச மந்திர'

உணைநாணி ணைந்தருட

இபமாழு கனநனக

இமவானம டநதையுத

செபமாலை தந்தசு'

திருவாவி னன்குடிப

மூலாதே

குறியாதே

பொருளாலே

பெறுவேனே

கிளையோனே

தமிழாலா

குருநாதா

பெருமாளே.

(இ-ள) இபமாழுகன தனக்கு இளையோனே-யானையி
னது பெருமை பொருந்திய முகத்தையுடைய விராயகப்
பெருமானுக்கு இளையவரே', இமவான மடநதை உத்தமி
பாலா-பாவதராஜனுடைய புதலவியாகிய மேனமைக்குணம்
பொருந்திய உமாதேவியாருக்குத் திருக்குமாரரே', ஜப
மாலை தந்த ச' குருநாதா-உருத்திராகமாலையைத் திருநாம
மந்திரத்தை ஜபிக்கும் பொருட்டு அடியாருக்கு அளித்தரு
ளிய உண்மையான குருநாதரே', திருவாவினன்குடிப பெரு
மாளே - திருவாவினன் குடி எனனும் திருப்பதியி லெழுந்

தருளியிருக்கும் பெருமானே', அபசார நின்றதபட்டு உழ
லாதே - தீயொழுகக முடையனென்னும் இகழ்ச்சியாகிய
மொழிககு ஆடபட்டு அலைந்து திரியாமலும், அறியாத
வஞ்சரைக குறியாது - அறிவில்லாத கபடிகளைக் கருதா
மலும், உபதேச மந்திரப் பொருளாலே - தேவரீர் அடி
யேனுக குபதேசித்த மந்திரத்தைக் கொண்டு, உனை நான
நினைந்து அருடபெறுவேனோ-தேவரீரை அடியேன தியா
னஞ்செய்து திருவருளைப் பெறுவேனோ எ-று.

(வி-ரை) உழலாதே, குறியாதே என்பவற்றிலுள்ள
ஏகாரங்கள் அசைநிலைப் பொருளில் வந்தன. உபதேச
மந்திரம்-சடாஷ்ர மந்திரம். பெறுவேனோ என்பதிலுள்ள
ஒகாரம் வினாப்பொருளது இடம்-யானை. திருவாவினன்
குடி-திரு+ஆ+இனன்+குடி திரு - இலக்குமி, ஆ-பசு;
இனன்-சூரியன், இலக்குமியும் பசுவும் சூரியனும் பூசை
செய்த ஸ்தலம், (72)

திருப்பிரமபுரம்

73 தனதனதனதன தந்ததானன

தனதனதனதன தந்ததானன

தனதனதனதன தந்ததானன-தந்ததான.

கனைகடலவயிறுகு மும்பிவாயவிட

வடதமனியகிரி கம்பமாயநட

கணபணவிபரித கந்தகாளபு

யங்கராஜன

கயிறென அமரர நாதகோடியு

முறைமுறையமுதுக டைந்தநாளொரு

கதியறவுலகைவி முங்குமேக

ஒழுங்குபோல

வினைமதகரிகளு மெண்டிசாமுக
கிரிகளுமுருகிட அண்டகோளகை
வெடிபட எவரையும் விஞ்சிமேலிடு
நஞ்சுபோல

விடுகுழைபளவும் ளநதுகா முக
நயிர்பலிகவாவுறு பஞ்சபாதக
விழிவலைமகளிரொ டனபுகூவதொ
ழிந்திடாதோ

முனைபெய்வனைய அணைநதமோகர
நிசிசராகடகமு நின்றதூளெழ
முகிலெனவுருவமி ருண்டதாருகன்
அஞ்சமீனம்

முமுகியதிமிரத ரங்கசாகர
முலையிடஇ மையவா தங்களுநாடிக
முதுகிரியுருவமு னிரதசேவக
செமபொன்மேரு

அணையகனவித சண்டகோபுர
அருணையிலுளையும் ருநதுணமுலை
அபிநவவனிதைத ருங்குமாரநெ
ருங்குமாலகொண்

டடவியில்வடிவுக ரநதுபோயொரு
குமுகள் பிறகுதி நிரதகாமுக
அரியரபிரமபு ரநதராதியா
தமபிரானே.

(இ-ள்) முனைபெறவனைய அணைநத-போகுகள ததைச
சுற்றிசசேர்ந்த, மோகரம் நிசிசரர் - ஆராரததையுடைய
அரக்கருடைய, கடகம் முறிந்து தூள் எழ - சேனைகள்
தோறகப் பூமியில் தூளி எழும்பவும், முகில் என உருவம்
இருண்ட தாருகன் அஞ்ச-மேகம்போல வடிவம் கறுத்த-

தாருகாசுரன் பயப்படவும், மீனம் முழுகிய திமிரம் தரவ
கம் சாகரம் முறையிட-மீன வடிவான அசுரன் முழுகியுள்ள
இருண்ட அலைகளையுடைய கடல் முறையிடவும், இமைய
வா தங்கள் ஊர்புக - தேவர்கள் தங்கள் இடங்களுக்கூச
செல்லவும், முதுகிரி உருவமுனிந்த சேவக-பழைய கிர
வுஞ்சமலை தாளபடுமபடி கோழித்த தொழிலை யுடைய
வனே', செம்பொன் மேரு அணையன்-சிவந்த பொன்மய
மான மேருமலையை ஒத்தனவாகிய, கனவித சண்டகோபு
ரம்-பெருமையையுடைய பலவகைப்பட்ட பெரிய கோபுரங்
களையுடைய, அருணையில் உறையும் ம்ருந்து - திருவண்ண
மலையில் தங்கும் தேவாமிரதம் போன்றவராகிய, உணமுலை
அரிவம் வனிதை தரும் குமார-உண்ணமுலை எனலும்
பெயரையுடைய அழகிய அம்மைபார பொற் புதலானே',
நெருங்குமால் கொண்டு-மிகுந்த ஆசைகொண்டு, அடவி
யில் வடிவு கரந்து போய-காட்டில் உருவத்தை மறைத்துச்
சென்று, ஒரு குறம்கள பிறகு திரிந்த காழக-ஒப்பற்ற
வள்ளிநாயகிக்குப் பின்னாத திரிந்த காழகனே', அரி
அரன் பிரமன் புரந்தரன் ஆதியா தம்பிரானே-திருமால்,
சிவபெருமான, பிரமன், இந்திரன் முதலான தேவர்களுக்
குத் தலைவனே', கண்கடல் வயிறு குழம்பி வாய்விட-ஒலிக்
கின்ற கடலின் வயிறு சேருகி வாய்விடவும், வடதமனிய
கிரி கம்பம் ஆய்-வடக்கேயுள்ள பொன்மலையாகிய மேரு
மலை அசையவும், நட கண பண விபரித கந்த சாள புயங்க
ராஜன்-நடனத்தையுடைய வட்டமான படத்தையுடைய

வேறுபாட்டையுடைய மிகக் விஷத்தையுடைய வாசகியை, கயிறு என அமரா அனந்த கோடியும் - கயிறொன்று தேவா கள எல்லாரும், முறை முறை அமுது கடைந்த நாள-முறை முறையாகத் தேவாமிரத்ததைக் கடைந்த தினத்தில், ஒரு கதி அந் உலகை விழுங்கும் மேகம் ஒழுங்குபோல-ஒரு கதி ஒழிய உலகத்தை அழிக்கும் மேகத்தின் ஒழுங்கைப்போல, விளைமதம் கரிகளும் - கொலைதொழிலையும் மதத்தையு முடைய யானைகளும், எண் திசாமுகம் கிரிகளும் உருகிட-எட்டுத் திகிலுமுள்ள மலைகளும் உருகவும், அண்டம் கோளகை வெடி பட-ஆகாயம் பிளக்கவும், எவரையும் விஞ்சி - எல்லாருக்கும் மேற்பட்டு, மேல இடு நஞ்சுபோல-மேலே வருகின்ற விஷத்தைப்போல, இடு குழை அளவும் அளந்து - தரிககப்பட்டுள்ள குண்டலம் வரையில் நீண்டு சென்று, காழுகா உயிர பவி கவடிவறு - காழுகாருடைய உயிரைப் பவியாகக் கொள்ளும், பஞ்சபாதக விழி பலை மகளிரொடு - பஞ்ச மகா பாதகங்களில் செலுத்தும் கண் வலையையுடைய பெண்களிடத்தில் அனபு கூர்ந்து ஒழிந் திடாதோ-ஆசை மிகக் கொள்வது ஒழியாதோ என்று

(வி-ரை) ருளைகடல்-ஒலிகளினால் கடல், விளைதொகை, வடதமனியகிரி-வடக்கிலேயுள்ள மேருமலை புயங்கராஜன்-வாசகி படைத்தல், காததல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழி லையும் இயற்றும் மூவாக்கும் இந்திரனமுதலிய தேவாகட் கும தலைவனாதலின், 'அரியரபிரம புரந்தராதியா தம்பி ரானே' என்று ருளிச செய்தார (73)

பொது

74 தையதனதானத்-தனதான.

துள்ளுமத வேளகைக	கணையாலே
தொலலைநெடு நீலக	கடலாலே
மௌளவரு சோலை	குயிலாலே
மெய்யுருகு மாணைத்	தழுவாயே
தௌளுதமிழ் பாடத	தெளிவோனே
செய்யகும் ரேசத	திறலோனே
வள்ளலதொழு ஞானக	கழலோனே
வள்ளிமண வாள்ப	பெருமானே.

(இ-ள்) தெளளுதமிழ் - தெளிந்த தமிழ்ப்பாடலகளை, பாட தெளிவோனே-அடியார்களாட அவற்றின் உண்மைப்பொருளைத் தெளிபவனே', செய்ய குமரேசன திருலோனே - சிவந்த திருமேனியையுடைய குமரேசனாகிய வண்மையுடையவனே', வள்ளல தொழுஞானம் கழலோனே-வரையாது கொடுக்கும் சிவபெருமானும் வணங்கும் திருவடியை உடையவனே', வள்ளி மணவாளன் பெருமானே - வள்ளிக்கு நாடினாகிய பெருமானே', துள்ளும் மதவேள-துள்ளுகின்ற மனமதனுடைய, கை கணையால்-கையினின்று விரும்பும் அடமாலும், தொலலை நெடும நீலம் கடலால் - துன்பத்தைத்தரும் நீண்ட நீலநிறம் பொருந்திய கடலாலும், மௌளவரு சோலை குயிலால்-மெதுவாக வருகின்ற சோலையில் வாழும் குயிலாலும், மெய் உருகும் மாணை தழுவாய்-உடம்பு உருகுகின்ற மானபோன்ற என் பெண்ணைத் தழுவாயாக. எ-று.

(வி-ரை) வள்ளல-வரையாது கொடுப்போன். மெய்யுருகு மான - உடம்பு உருகுகின்ற மானபோன்ற விழியையுடைய எனமகள். இது செவிலித்தாய தலைமகனை நோக்கிக் கூறியதாகப் பாடப்பட்டது ஆனமாவைத் தலைவியாகவும் கடவுளைத் தலைவனாகவும் அமைத்துச் செய்யுள் செய்தல ஆன்றோ மரபு திருக்கோவையா திருவிருத்தம் முதலிய நூல்கள் இம்முறையிலே அமைந்திருத்தல காண்க. இத்தகைய பத்திமாககம் சன்மார்க்கம் என்று கூறப்படும். இம்மாககத்திலே நின்றவா சைவ சமயாசாரியா நாலவருள் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அன்றியும் கடவுளைத் தலைவியாகக்கிச் செய்யுள் இயற்றத்தலும் உண்டு அவ்வாறு வரும் ஆன்றோ செய்யுட்களும பல இக்கருத்தேபற்றி வரும்,

‘பேரினபமான பிரமககிழத்தியோடு

ஒரினபத துள்ளானென்றுந் தீபர்

உளையாது மாயை யென்றுந் தீபர்’

எனனுந் திருவிருத்தியா திருப்பாட்டை நோக்குக. தெள்ளுதமிழ் எனறா. சங்கத்தாராலே ஆராயந்து செடபஞ் செய்யப்பட்ட தாதலின. (74)

நிம்பபுரம்

75 தந்ததன தான தந்ததன தான

தந்ததன தான-தனதான.

அஞ்சவித பூக முங்கரண நாலு

மந்திபகல யாதும்

அறியாத

அந்தநடு வாதி யொன்றுமில் தான

அநதவொரு வீடு

பெறுமாறு

மஞ்சதவழ சார லஞ்சயில வேடா

மங்கைதனை நாடி

வனமீது

வந்தசர னூர விந்தமது பாட

வண்டமிழவி னோதம

அருளவாயே

குஞ்சரக லாப வஞ்சியபி ராமி

குங்குமப டை

வதிரேசக

கும்பதன மீது சென்றுணையு மாப

குன்றுதடு மாந

இகலகோப

வெஞ்சமர சூர நெஞ்சபக வீர

வென்றிவடி வேலை

விடுவோனே

விமலமதில சூழு நிமப்புர வாண

விண்டலம கீபா

பெருமானே.

(இ-ன) குஞ்சர கலாப வஞ்சி - தேவயானையென்னும கலாபம் போன்ற கூந்தலையுடைய அமமையாரின், அபி ராமம் குங்குமம் படரம் அதிரேசம் - அழகிப குங்குமமும் சந்தனமும் திமிர்நத மேனமையுடைய, கும்பம் தனம்மீது சென்று அணையும் மாப - குடத்தை ஒத்த ஸ்தனங்களைச் சென்று பொருந்தும் மாபை உடையவனே!, குன்று தடுமாந இகலகோப - கிரவுஞ்சமலை தடுமாற்றத்தை அடையும்படி பகைக்கின்ற கோபத்தை உடையவனே!, வெஞ்சமரம் சூரன நெஞ்ச பக-கொடிய போரைச்செய்யும் சூரனுடைய மாபு பிளக்கும்படி, வீரம் வென்றி வடிவேலை

விடுவோனே-வீரமும் வெற்றியும் பொருந்திய வடித்த வேற்
படையைச் செலுத்துபவனே', விமலம் மதில்குழும்-சாயை
யுடைய மதில்களால் சூழப்பட்ட, நிம்பபுரம் வாண - வேப
பூரில் வாழ்பவனே', விண்டல மகிபா பெருமானே-தேவ
லோகத்தாத தலைவர்களுக்குப் பெருமானே', அஞ்சுவித பூத
மும் நாலுகரணமும்-ஐவகைப்பட்ட பிருதிவி, அப்பு, தேயு,
வாயு, ஆகாயம் என்னும் பூதங்களும் மனம், புத்தி, சித்தம்,
அகங்காரம் என்னும் நான்கு கரணங்களும், அநதி பகல
யாதும அறியாத - அநதி பகலெனும் பொழுதும் மறறப்
பொருளும் தெரியாத, அநதம் நடுவு ஆதி ஒன்றும் இலது
ஆன-முடிவும் நடுவும் முதலும் என்னும் ஒன்றும் இல்லாத
தாகிய, அந்த ஒரு வீடு பெறுமாறு-அப்படிப்பட்ட சிறந்த
ஒப்பற்ற வீடுபேற்றை அடையுமபடி, மஞ்சு தவழ சாரல-
மேகங்கள் தவழுகின்ற சாரலையுடைய, அம சயிலம் வேடா
மங்கைதனை - அழகிய மலைகளில் வசிகும வேடார்களின்
பெண்ணாகிய வள்ளிநாயகியினை, நாடி வனம் மீது வந்த-
விருந்திக் காட்டி, கு வந்த, சரணாவிந்தம் பாட - திருவடி
கமலங்களைப் பாடுவதற்கு, னைதமிழ் வினோதம் அருள
வாய-வளப்பம் பொருந்திய புமிழ்ப்புலமை அருள செயவா
யாக. என்று.

(வி-ரை) அஞ்சுவிதபூதம் - ஐந்துவகைப்பட்ட பூதங்
கள் அவை, மண, நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம்.
கரணம் நாலு-மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம். பூதங்கள்
கரணங்கள் ஆகிய தத்துவங்கள் எல்லாம் கடந்து, முதல

நடு முடிவு என்னும், ஒன்றும் இல்லாததாய்ச் சிந்தையும்
 'மொழியும் செல்லா நிலைமைத்தாதலின் வீடுபேற்றை,
 'அஞ்சுவிதபூத.....வந்த வொருவீடு' எனறா. வீடு
 பேற்றை அடையக கருதிய அவா மிகவிழிந்த வேடர்
 பெண்ணினுக்கு இரங்கி அருள புரிந்த அழகிய சேவடி
 யைப் பாடுதல வேண்டினா. அங்ஙனம் பாடுதற்கு இசைந்
 தது தமிழ் மொழியே எனபார, 'பாடவண்டமிழ் விநோதம்
 அருளாவாய்' எனறா தடம்-உயர்ந்தவிடம்; 'கொங்கைத்
 தடம்' என்புழிப் பேராசிரியா தடம் எனபதற்கு இங்ஙனம்
 பொரு ளுரைத்ததைக் காண்க. சரணாவிரதம் - வட
 மொழிச்சாந்தி. (75)

76 தன்னதனத்தத் தனந்தனந்தன
 தன்னதனத்தத் தனந்தனந்தன
 தன்னதனத்தத் தனந்தனந்தன-தனதான.

முகமுமி னுககிப் பெருங்க ருங்குழல்
 முகிலைய விழ்த்துச் செருந்தி சண்பக
 முடியி னை ததுத ததுமபி வந்தடி முனபினாக
 முலையை யசைத்துத் திருந்த முனதரி
 கலையைநெ கிழத்துப் புனைந்து வஞ்சக
 முறுவலவி னோத்துத் துணிந்து தந்தொரு முன்றிலூட்ட
 மகளிர்வ ரப்பிற சிந்தநத பந்தியின்
 மதன்னு நிற்கக் கொளுந்து வெண்பிறை
 வாடையெ யறிககத் திரண்டு பண்டனை வண்டுபாட
 மலய நிலத்துப் பிறந்த தெனறலும்
 நிலைகுலை யத்தொட் டுடம்பு புணசெய
 மயலை யளிககக் குழைந்து சிந்தைம் யங்கலா?மா

பகலவன் மட்கப புகுந்து கந்தா
ககனமு கட்டைப பிளந்து மந்தா
பருவரை யொக்கச சுழன்று பின்பு
பந்துபோகப

பணமணி பட்சத துரங்க முனதனி
முடுகிந டததக் கிழிந்து விநதெழு
பறவைய ரற்றப பரபஞ்ச நின்றுப
யந்தவாடக்

குக்கென முக்கட் சயம்பு வுமபரிய
மிகஅச ராககுக் குரமபை வந்தரு
குறஅமா குத்திப பொருங்கொடுமபடை வென்றவேளே

குழைசயை யொப்பா றிருந்த சங்கரி
கவுரியெ டுத்துப பரிந்து கொங்கையில
குணவமு துபககத தெளிந்து கொண்டருள தம்மிரானே.

(இ-ள) பகலவன் மட்க புகுந்து-சூரியனது ஒளி மழுங்
குமபடி சென்று, கந்தரம் ககனம் முகட்டைபிளந்து-மேகங்
கள் தவழும் ஆகாய உச்சியைப பிளந்து, மந்தரம் பருவரை
ஒக்க சுழன்று - மந்தரமாகிய பெரிய மலைக்கு ஒப்பாகச்
சுழன்று, பின்பு பறந்து போக - டின்னே பறந்து செல்ல,
பணம அளி-பாம்பின் படத்தைக் கவவிக்கொண்டிருக்கும்,
பட்சம் துரங்கம் - அணுள்ள மயிலை, தனி முடுகி நடத்தி-
தனியாக விரைந்து செலுத்தி, கிழிந்து விந்து எழு பரவை
அரற்ற-உடல் அறுந்து நீர்த்துளி எழுகின்ற கடல அலற
வும், பிரபஞ்சம் நின்று பயந்து 'வாட-உலகம் அசைவற்றம்
பயந்து 'வாட்டமடையவும், முக்கண சயம்பு யும் - மூன்று
திருக்கண்களையுடைய சிவபெருமானும், குகன் என பிரியம்

மிக - குகனெனறு சொல்லி அனபு மிகவும், அசுரர்க்கு
 குரமபை வந்து அருகு உற - அசுரர்களுக்கு முடிவுகாலம்
 வந்துசமீபிக்கவும், அமாகுத்தி-போரைசசெய்து, பொரும்-
 கொடுமை படைபென்றேனே-எதிரேவந்து சண்டைசெய்
 யும் கொடிய அசுரா சேனைகளேவென்ற முருகனே', குழை-
 குண்டலங்களை அணிந்த, சயை - வெற்றி விடையவனும்,
 ஒப்பு அன்று இருந்த சங்கரி - தனக்கோரா ஒப்பிலலாமல
 இருந்த சங்கரியும், கவுரி - கௌரியுமாகிய அமமையா,
 எடுத்து பரிந்து கொங்கையில்-கையிலேந்தி மனம விருமபி
 ஸ்தனங்களில், குணம் அழுது உயக்க-சிறந்த பாலை ஊட்ட,
 தெளிந்துகொண்டு ஆளு தம்பிரானே-எல்லாப் பொருள்
 களையும் தெளிந்துகொண்ட பெரியவனே', முகம் மினுக்கி-
 முகத்தை மினுக்கியும், பெரு கரு குழல் முகலை அவிழ்த்து-
 'பெரிய கரிய மேகம்போன்ற கூந்தலை அவிழ்த்து, செருந்தி
 சண்பகம் முடிய நிறைத்து-செருந்தியையும் சண்பகமலரை
 யும் முழுவதும் சூடி, ததுயபிவந்து அடி முன பின் ஆக-
 நிரம்பிவந்து அடிமுனனுயிர் னனுமாக, முலையை அசைத்து-
 ஸ்தனங்களை அசைத்து, திருந்த முனதரி தலையை
 நெகிழ்த்து - திருத்தமாக முனனே உடுத்திருந்த ஆடை-
 யைத் தவாத்தி, புனைந்து-மீண்டும் உடுத்து வஞ்சகம் முறு
 'வல் வினைத்து-வஞ்சகமான சிரிப்பை உண்டாக்கி, துணிந்து
 தம் தெருமுனறில் ஊடு - மனத்துணிவுகொண்டு தமது
 தெருகுகளின் முடிந்ததில், மகளிர வரப்பில் - பெண்கள்
 நின்று கொண்டிருக்கும் இடத்தில், சிறந்த பந்தியில் மதன

னும் நிறுக்க - சிறந்த வரிசையில் மன்மதனும் நின்றுகொண்டிருக்கவும், கொளுந்து வெண்பிறை வடவை எரிகக - எரிக்கின்ற வெள்ளிய சந்திரன் வடவாமுகாக்கினியை வீசவும், திரண்டு பண்தனை வண்டு பாட-ஒருங்குகூடி வண்டுகள் நீங்காரம் செய்யவும், மலயம் நிலத்து நிறந்த தெனறலும்-பொதிய மலையில் தோன்றிய தெனறகாரமும், நிலைகுலைய தொட்டு உடம்பு புண்செய - நிலைகுலையுமபடி வீசி உடம்பைப் புண்படுத்தவும், மயலை அளிகக-ஆசையைக் கொடுக்க, சிறதை குழைந்து மயங்கல் ஆமோ - மனம் உருகி மயங்கல்குடுமோ? ஏ-று. -

(வி-ரை) மகளிர் என்பதில் இர பலாபால விருதி. கொளுந்துதல-எரிததல. மலயநிலம் - பொதியமலை; தென்கோடியில் இருகதலில் தென்றலை ஆண்டுப் பிறந்ததாகக் கூறினா, அன்றியும் அது தேவருக்கும் முனிவருக்கும் பொதுவிலலாதல் பற்றிய 'பொதியில்' எனப் பெயர்பெற்றுச் சிறத்தலானும், அருந்தமிழக குரவுபூண்ட பெருந்தவ அகத்தியனாக குறைவிட மாதலாலும் அபபெருமைகள் நோக்கியும் இனிதாகிய தென்மலை மலயத் துதித்தமையாகக் கூறினா என்னலுமாம். இங்ஙனமே புலவர் புராண முடையாரும்,

‘சந்தனமும் செந்தமிழும் துமுமர
மகளிர்குழற் சவரிக்காடும்
அந்தகனை வென்றசித்தர் ஆகமுநதோய்
தருசிறுகால் அதனை யேவி

மைந்தருடற பிணிமுழுதும் ஆற்றிவட
கடற்பருகும் வடவைத தீயை
எந்தமலை அவிப்பதுவோ அந்தமலை
சொந்தமலை மெமகரு மாதோ'
என்று கூறினா.

சுயம்பு-தானே தோன்றிய மூர்த்தி.

குணவழுது என்றா பரஞானத்தைப் பெற்றிருக்கும்
தன்மையால் அமமையா அளித்த திருமுலைப்பாலால்
எல்லா உணமைகளும் தெளிவுப்பெற்ற பெருமான் என
பார். 'குணவழு துயக்கத் தெளிந்த கொண்டருள் தமபி
ரானே' என்றா. (76)

திருவருளை

77 தனதனத் தானனத் தனதனத் தானதைத்
தனதனத் தானனத்-தனதான.

கயல்விழித்த தேனெனைச் செயலழித்த தாயெனக்
கணவகெட் டேனெனப் பெறுமாதா
கருதுபுத் தானெனப் புதலவரப் பாளனக்
கதறிடப் பாடையிற் றலைமீதே
பயில்குலத் தாரமப பழையநட் பாரமப
படைகளகொட டாவரச சமனரும்
பரியகைப் பாசம்விட டெறியு மப்போதெனைப்
படிகரித் தானியைத் தரவேணும்
ஆயிலறச் சேவலகைக் கினிதரத் தோகையுற்
ருளையிற் கோபுரத் துறைவோனே

அமரரத் தாசிறுக குமரிமுத தாசிவத
தரியசொற பாவலாக கெளரியோனே
புயலினே , பாறுபொறு சயிலமொயச சாரலிற
புனம்ப பாவையைப புணாவோனே
பொடிபடப பூதரத தொடுகட, சூரனைப
பொருமுழுச சேவகப பெருமானே.

(இ-ள்) அயில அறச சேவல - வேலையும் தருவடிவ மாகிய சேவலையும், கைக்கு இனிதர-திருக்கரத்தில இனி தாகக்கொண்டு, தோகை உற்று அருணையில கோபுரத்து உணாவோனே-மயிலமேல் பொருந்தித் திருவருணைக கோபுரத்தில் வாழ்பவனே!, அமரா அததா-தேவாகடகுத தலைவனே!, சிறு குமரி முததா - இளைய வள்ளிநாயகிக்கு முத துப்போன்றவனே!, சிவத்து அரிய சொல பாவலாகுது எனியோனே - மங்கலகரமான அருமையான சொல்லையுடைய புலவாகட்கு எளிமையானவனே!, புயல இளைப்பு ஆறு-மேகங்கள் இளைப்பாறுகின்ற, பொன் சயிலம் மொய் சாரலில-அழகிய மலையின் நெருங்கிய சாரலில, புனம் மயம் பாவையைப புணாவோனே-கொல்லெநிலத்தைக் காத்துவந்த வேடர் பெண்ணாகிய வள்ளியைச் சோப்பனே!, பொடிபட பூதரத்தொடு-துகளாகுமபடி மலையுடனும், கடல் சூரனை பொரு-கடலில் ஒளித்திருந்த சூரனுடன் போரா செய்கின்ற, முழுசேவகம் பெருமானே - மிகக் தொழிலையுடைய பெருமானே, கயலவிழிதேன - கயலின் போன்ற கண்ணையுடைய பெண்ணே!, எனை செயல ஒழித்தாய என-

என்னை நீ இழந்தாய் என்று சொல்ல, கணவகெட்டேன் எனப் பெறும்-கணவனே நான் கெட்டேன் என்று சொல்லப் பெறும், மானு-மனைவியும், கருது புதரா என-மேன்மையாக எண்ணுகின்ற புத்திரனே என்றழைக்க, புதலவா அப்பா என கதறிட-மைந்தா அப்பா என்று சொல்லிக் கதறி, படையின் தலைமீது - படையாகிய இடத்தின் மேல, பரில குலத்தாரா அழ-பழகிய சுற்றத்தாரா புலம்பவும், பழைய நட்பாரா அழ-பழமையான நண்பர்கள் அழவும், பறைகள் கொட்டி வர - பறைகளை அடித்துக்கொண்டு வரவும், சமனாகும் பரிய கைபாசம் விட்டு எறியும்போது-யமனும் பருத்த கையிலுள்ள கட்டிறைவிட்டு வீசும் அவ்வேளையில் எனை பரிகரித்து ஆவியை தரவேணும்-எனது மரண துன்பத்தை ஒழித்து உயிரைக் கொடுக்கவேண்டும். எ-று.

(வி-ரை) கணவன், கண + அவன் எனப்பிரித்து மனைவிக்குப் பற்றுக்கோடாக உள்ளவன் என அவயவப்பொருள் காண்க. புதரன்-புத எனனும் நரகினின்றும் விடுவிப்பவன். குலத்தாரா-சுற்றத்தாரா. 'பழைய நட்பாரா' என்றா பழமை பாராட்டுதல அவாகண்ணே இருத்தலின். 'ஆவியைத் தரவேணும்' என்றது என உயிரா என் வயப்பட்டு ஆன்ம போதத்தைப் பெற்று நான் வாழவேண்டும் என்பதாம். இதனையே நாயுமானவரும்,

‘அன்னைபோல அருண்மிகுதது மன்னு ஞானவரசனே
என்னையே எனக்களித்த நின்னை யானும் மறவெனே’

என்றருளிச் செய்தார். ஆன்மதரிசனம் செய்த பின்னரே சிவதரிசனம் சித்திகடும் என்பது கருத்து இககருததே பற்றிப் பட்டினத்தடிகளாரும்,

‘மாயப் படலங் கீறித்தூய
ஞான நாட்டம் பெற்றனன் பெற்றலும்
என்னையுங் கண்டேன் உன்னையுங் கண்டேன்
நின்னிலே அணைத்துங் கண்டேன் என்னை
நின்னைக் காணு மாந்தா
தன்னைக் காணாத தன்மை யோரே.’

என்றருளியது காண்க. பூதரம்-மலை.

(77)

78 தானதன தானத்த தானதன தானதத
தானதன தானதத-தனதான.

ஆலுமயில் போலுற தோகையர்க ளேமெத்த

ஆரவட மேலிட்ட

முலைமீதே

ஆனதுகி லேயிட்டி வீதிதனி லேநிக

ஆமவரை யேசற்ற

முறையாதே

வேலுமழகார் கொற்ற நீலமயில் மேலுற

வீறுமுன தாரபத்ம்

முகமாலும்

மேவியிரு பாகததும் வாழுமனை மார்தக்க

மேதகவு நானித்க

முறையேனே

நாலுமுக வேதாரு மாலைபில் மாலுக்கு

நாடவரி யார்பெற்ற

ஒருபாலா

நாணமுடை யாவ்வெற்றி வேடர்குல மீதொக்க

நாடுகுயில் பாமிக்க

எழில்மாதா

வேலைவிழி வேடசசி யாக்கணவ னேமத்த

வேழமுக வோனுக்கும்

இளையோனே

வீரமுட னேயுறு குரணணி மாபத்து

வேலைமிக வேவிட்ட

பெருமானே.

(இ-ள்) நாலுமுக வேதாசும-நானகு முகங்களையுடைய பிரமனுக்கும், ஆல இலையில் மாலுக்கும் - ஆலிலையினமேல பள்ளிகொள்ளும் திருமாலுக்கும், நாட அரியார பெற்ற ஒரு பாலர் - தேடி யறிவதற்கு அரிய சிவபெருமான பெற்ற ஒப்பற்ற பாலகனே', நாணம் உடையாள-நாணம் உடைய வனும், வெற்றி வேடாகுலம்மீது-வெற்றியையுடைய வேடாகுலத்தில், ஒக்க நாடு குயில் - எல்லாரும் ஒன்றாகத் தேடும குயில் போன்றவனும், பார மிக்க எழில் மாது - பூமியில் மிகுந்த அழகையுடைய பெண்ணும், வேலைவிழி வேடசசி யா கணவனே - கடல்போலும் பரந்த கண்ணையுடைய வள்ளிநாயகிக்கு கணவனே', மத்தம வேழம முகவோ னுக்கு இளையோனே - மத்ததையுடைய யானைமுகத்தை யுடைய விராயகப் பெருமானுக்கு இளையவனே', வீர முடனே உற, குரண அணிமார பத்து - வீரத்தோடு எதிர்த்து வந்த குரணுடைய அழகிய மார்பில், வேலைமிக விட்ட பெருமாளே-வேலை மிக நன்றாகச் செலுத்திய பெருமானே', ஆலும் மயிலபோல்-அகவுகின்ற மயிலைப்போல, உற்ற தோகையர்கள் - சாயலகொண்ட பெண்கள், மெத்த ஆரவடம்மேல இட்ட முலைமீது - மிகவும் முததுமாலை தரித்த ஸ்தனங்களின்மேல, ஆன துகில் இட்டு வீதிதனில்

நிற்க-மென்மையான ஆடையைப் புனைந்து தெருவில் நிற்க, ஆம் அவரை சிறும உரையாது - வீணான அவர்களைச் சிறிதும் புகழாமல், வேலும்-வேறபடையையும், அழகு ஆகொழும் நீலமயிலமேல்-அழகு நிறைந்த வெற்றியையுடைய நீலநிறம் பொருந்திய மயிலினமேல், உற்று வீறும் உனது ஆபதம் முகம் ஆறும்-ஆரோகணித்துச் சிறக்கும் தேவீருடைய பெருமை நிறைந்த தாமரை மலரை ஒத்த ஆறு முகங்களையும், மேவி இருபாகததம் வாழும்-பொருந்தி இரண்டு பக்கங்களிலும் வாழ்கின்ற, அனைமார் தக்க மேதகவும்-தாயமாகளின் தகுந்த மேம்பாடடையும், நான் நித்தம் உரையேனே-நான் நாடோறும் புகழமாட்டேனே ஏ-று.

(வி-ரை) ஆரவடம் - முததுமலை. ஆலிலையில் மால்-ஆலிலைபின்மீது பள்ளிகொள்ளும் திருமால் நாடவரியார்-சிவபெருமான. மாபதது-யார்பினிடத்து, இன சாரியை தொகுக்கும் வழித் தொகுத்தல். கொழும்-வெற்றி. பதம் முகம்-செந்தாமரை மலரை யொத்த திருமுகம் அனைமார்-வள்ளி தேவயானையார் மால் வெறு-உயர்ந்த மலை. (78)

திருவண்ணாமலை

79 தானதன தானத தானதன தானத்
தானதன தானத-தந்ததான.

ஆலவிழி நீலத் தாலதர பானத்
தாலனக பாரக்

கொண்டலாலே

ஆரநகை யாலவிற போரதுதலி னாலவித்
தாரநடை யாலநு

கொங்கையாலே

‘சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா
 வறுகாலத தூற்றுகா வாமிடத்தே—யாகுஞ்
 சிறுகாலைப் பட்ட பொறியு மதனை
 வறுகாலத தென்கை பரிவு.’

போதமலா-ஞானமாகிய மலா. பாடுவோர்க்குத் தோழன்
 பரமன எனபா ‘பாடுமலா தோழத தம்பிரானே’ எனரூர்.

பொது

80 தானந தனதன தானந தனதன
 தானந தனதன-தனதான.

தியும பவனமும நீருந் தரணியும
 லானுஞ் செறிதரு

பசுபாசத்

தேகந் தனைநிலை யேயென் றிருவினை
 தீருந் திடலவினை

அறியாதே

ஒயும படியறு நூறும பதினுறழ்
 நூறும் பதினிரு

பதுநூறும்

ஒடுஞ் சிறுவயிர மீனும் படிநல
 யோகம் புரிவது

கிடையாதோ

லேயுங் கணிபும விளாவும் டடுபுன
 மேவுஞ் சிறுமிதன்

மணவாளா

மீனம் படுகட லேழுந் தழலபட
 வேதங் கதறிய

ஒருநாலு

வாயுங் குலகிரி யாலுந் தனைபட
 மாகந் தரமதில

மறைஞரன்

மராபுந் துணையுறு தோளுந் துணிபட
 வாள்கொண் டமர்செய்த

பெருமானே.

(இ-ள) வேயும் கணியும் விளாவும் படுபுனம் - மூங்கி
 லும் வேங்கைமரமும் விளாமரமும் வளாகின்ற புனத்தை,
 மேவும் சிறுமி தன மணவாளா-விரும்புகின்ற வளளிநாயகி
 யாரின கணவனே!, மீனம் படுகடல் ஏழும் - மீன்கள் வாழ்
 கின்ற ஏழு கடல்களிலும், தழலபட - நெருப்புண்டாகவும்,
 வேதம் கதறிய ஒரு நாலு வாயும்-வேதங்களை அருளிச்
 செய்த நான்கு வாய்களையுடைய பிரமனும், குலகிரியாலும்-
 சிறந்த கிரவுஞ்சுகிரியின பகுதியும், தலைபட-சிறைபடவும்,
 மாகம் தர மதிலமறை சூரன் - ஆகாயத்தை அளவியிருக
 கும் மதிலிலே மறையும் சூரனுடைய, மார்பும் துணையுறும்
 தோளும் துணிபட - மார்பும் இரண்டு தோள்களும் வெட்
 டிப்படவும், வாள்கொண்டு அமாசெய்த பெருமாளே -
 வானைக்கொண்டு போரைசெய்த பெருமாளே!, தீயும்
 பவனமும் நீரும் தரணியும் - நெருப்பும் காற்றும் நீரும் நில
 மும், வானும் செறிதரு பசு பாசம் தேகமதலை-ஆகாயமும்
 என்னும் ஐம்பூதங்களின் சோககையாலாகிய ஆனமா வினை
 யினால் எடுத்த உடம்பை, நிலை என்று இருவினை தீரும்
 திடலவினை அறியாது-நிலையென்று நினைத்து இரண்டு வினை
 களும் ஒழிக்கும் வலிய நலவினையை அறியாமல், ஓயும்படி
 அறுநூறும் பதினாறு நூறும் பதினிருபதுநூறும் ஒடும்
 சிறுஷயிர் - இருபத்தோராயிரத்து அறுநூறு சுவாசங்களை
 நாளொன்றுக்கு உடைய சிறுஷயிர், மீளும்படி - இறப்பி
 னின்று மீட்சி யடையுமாறு; நல்யோகம் புரிவது - நல்ல
 யோகத்தைச் செய்வது, கிடையாதோ - அடியேனுக்குக்
 கிடைக்கமாட்டாதோ? எ-று.

(வி-ரை) பவனம் - காற்று. பஞ்சபூதக கூட்டரவே தேகம் எனபா 'தீயும் பவனமும் நீருந் தரணியும் வானுஞ் செறிதரு பசுபாசத தேகம்' என்றா நாளொன்றுக்கு இருபத்தோராயிரத்து அறுநூறு சுவாசங்கள் செல்லுகின்றன என்றும், அவற்றை அடக்கின் இப்பொழியும் என்றும் அவ்வாறு அடக்குதற்கு உரிய வழி யோகம் புரிதலே யாகும் என்றும் யோகநூல்கள் முழங்கும். சிறு+உயிர் = சிறுயிரி என, புணருமேனும் சந்த வினடம் நோக்கிச் 'சிறுவுயிர்' என்றாயிற்று யோகம் - தியானம், கூட்டம், இதனை,

‘பயிலபுறக கரண மனைததையும் விளங்கு
முடகரணத திடைப படுததி
மயலுறு மனனைப புறகலனிடத்தி லொடுக்கி
மேல வயங்கு சடபாவம்
இயற்று சடுடரங் கோச மோராறு
மியைந்திடாப புறகலன மனனை
உயாவுற உயாந்த பரம்பொரு ளாதனிர்
கூட்டுதல யோகமென றுரைப்பார’

எனவரும் காசிகாண்டே செய்யுளான அறிக.

(80)

பொது

81 தன்ன தாத்தன தன்ன தாததன
தன்ன தாததன-தந்ததான.

பொதுவுதாய்ததனிமுதல தாய்ப்பக
விரவு போய்ப்புகல

கிண்டுவேதப

பொருள தாயப்பொருள முடிவ தாய்ப்பெரு
வெனிய தாயப்புதை வின் றிரநில்
கதிய தாயக்கரு தரிய தாய்ப்பரு
கமுத மாயப்புலன் ஐநதுமாயக்
கரண மாயத்தெனை மரண மாற்றிய
கருணை வாரத்தையி ருந்தவாறென்
உததி கூப்பிட நிருத ராபபெழ
உலகு போற்றிட வெங்கலாப
ஒருப ராகரம துரக மோட்டிய
உரவ கோகிரி நண்பவானோர்
முதல்வ பாராபதி புதலவ காரத்திகை
முலைகள் தேக்கிட உண்டவாழ்வே
முளரி பார்கடல சயில மேற்பயில
முதிய மூத்ததிகள் தம்பிரானே.

(இ-ள) உததி கூப்பிட நிருதா ஆர்ப்பு எழ-கடல்
கதர்வும அசுரருடைய ஆரவாரம உண்டாகவும், உலகு
போற்றிட-உலகத்தார வாழ்த்தவும், வெங்கலாப ஒரு பராக
கிரமம் துரகம் ஓட்டிய உரவ-ஒப்பற்ற வீரமுள்ள மாலைச
செலுத்திய வலிமையுடையவனே', கோகிரி நண்ப-சிறந்த
மலைகளுக்குத் தலைவனே', வானோ முதலவ-தேவர்களுக்குக்
காரணமானவனே', பாராபதி புதலவ-உமாதேவிக் குக குமா
ரனே', காரத்திகை முலைகள் தேக்கிட உண்டவாழ்வே-
காரத்திகையு னுடைய ஸ்தனங்களைத் தெவிட்டும்படி பரு
கிய வாழ்வானவனே', முளரி பார்கடல சயிலம்மேல பயில்-

தாமரைமலர் திருப்பாற்கடல் வெள்ளிமலை ஆகிய இவற்றின்மேல் வாழ்கின்ற, முதிய மூத்திகள் தம்பிரானே-பழமையான முடிமூத்திகளுக்குத் தலைவனே', பொதுவதாய-எல்லாச் சமயத்தாருக்கும் பொதுவான பொருளாயும், தனிமுதலாய - ஒப்பற்ற காரணப்பொருளாயும், பகல இரவுபோய்-பகல இரவு ஒழிந்தது, புகல்கின்ற வேதம் பொருளதாய-புகழப்படுகின்ற வேதங்களில் சொல்லப்படும் பொருளாயும், பொருள் முடிவதாய-எல்லாப் பொருள்களின் முடிவாயும், பெரு வெளியதாய - பெரிய வெளியாயும், புதைவு இன்றி ஈறு இல் கதியதாய் - மறைவும் அழிவு மில்லாத நிலையையுடையதாயும், அரியதாய்-கிளைப்பதற்கு அரியதாயும், பருரு அமுதமாய - உண்ணுகின்ற தேவாமிரதமாயும், புலன் ஐந்தும் மாய கரணம் மாய்த்து-ஐம்புலன்களும் அழியவும் நான்கு கரணங்களையும் ஒழித்தது, எனை மரணம் மாற்றிய-எனனை மரணத்தினின்றும் மாற்றிய, கருணை வராததை இருந்த ஆறு என - அருள் மொழிகள் இருந்தபடி என்ன? என்று.

(வி-ரை) மரணமாற்றிய கருணை வராததை-இப்பை ஒழிக்கத்தக்க உபதேசமொழி. அஃதாவது 'சும்மாவரு சொல்லா' என்று அறுமுகப் பெருமான் இந்நூலாசிரியருக்கு அருளிச் செய்தது. அதனை இவர் தாம் பாடியருளிய கந்தாறுபூதி என்னும் நூலின்கண்,

‘செம்மான் மகளைத் திருடுந் திருடன

பெம்மான் முருகன் பிடிவான் இறவான்

சுமமா இருசொல லறவென றலுமே
அமமா பொருளே துமறிந் திலனே'
கூறியிருத்தல காண்க.

உலகு-உயாநதோர, ஆகுபெயா கோக்கிரி - சிறந்த
மலை, முளரி - பாடகடல. சயிலமேற்பயில முதிய மூர்த்தி
கள்-தாமரை மலா, திருப்பாறகடல, கயிலாயகிரி இவை
களினமேல தங்கியிருக்கும் ஆதிமூர்த்திகளாகிய மூவா. (81)

திருப்பரங்குன்றம் ௮

82 தனததத தந்தனந் தனததத தந்தனந்
தனததத தந்தனந்-தனதான.

தடகைகப பங்கயந் கொடைககுத கொண்டலதண்
டமிழ்ககுத் தஞ்சமென றுலகோரைத்
தவித்துச சென்றிரந் துளத்திற் புண்படுந்
தளாச்சிப பம்பரந் தலைபூசற்

கடத்தைத் துன்பமண் சடத்தைத் துஞ்சிடுந்
கலத்தைப் பஞ்சஇந் த்ரியவாழவைக்

கணத்திற் சென்றிடந் திருத்தித் தண்டையந்
கழற்குத் தொண்டுகொண் டருளவாயே

படைக்கப பங்கயன் துடைக்கச சங்கரன்
புரக்கக கஞ்சைமன் பணியாகப்

பணித்துத் தம்பயந் தணித்துச் சந்ததம்
பாத்தைக் கொண்டிடுந் தனிவேலா

குடக்குத் தென்பரம் பொருப்பிற் ரங்குமங்
குலத்திற் கங்கைதன் சிறியோனே

குறப்பொற கொம்மைமுன புனத்திற் செங்கரங்

குவித்துக் குமபிடும

பெருமானே.

(இ-ள்) படைக்க பங்கயன துடைக்க சங்கரன் பரக்க கஞ்சைமன்-படைப்பதற்குப் பிரமனையும் அழிப்பதற்குச் சிவபெருமானையும் காப்பதற்கு லக்ஷ்மீநாயகனாகிய விஷ்ணுவையும், பணியாக பணித்து-அவரவா செய்யும் தொழிலாகச் செய்யுமபடி நியமித்தது, தம்பயம் தணித்தது - அவ்வப்போது அவாகட்குப் பலவகையால் உண்டாகும் அரசன்களை ஒழித்து, சந்ததம் பரத்தை கொண்டிடும் தனிவேலா-பெப்பொழுதும் எல்லாருக்கும் மேம்பட்ட தன்மையைப் பெற்று விளங்கும் ஒப்பற்ற வேட்படையை உடையவனே! குடக்கு தெரபட்டம் பொருப்பில் தங்கும்-மதுரைக்கு மேற்றிசையிலுள்ள அழகிய திருப்பரங்குன்றத்தில் வாழும்; அம் குலத்தில் கங்கை தன் சிறியோனே - அழகிய குலத்திலுதித்த கங்கை தெவியின் புதல்வனே! குறப்பெண் கொட்டைப் முடி புனத்தில் செங்கரம் குவித்து குமபிடும பெருமானே - குறமகளாகிய பொன்கொடியை ஒத்த வாய்வையை முன்பொருகாலத்தில் திண்பபுனத்தில் சிவந்த கைகளையுடைய வனங்கும் பெருமானே, தடம் கை பங்கயம் - அகன்ற கைகள் தாமரைமலரை ஒக்குமென்று, கொட்டைக்கு கொண்டல் - ஈகையில் மேகத்தை ஒப்பாவிக்கொள்ளும், தமிழ்க்கு தஞ்சம் என்று-தமிழ்க்கு அடைக்கலப் பொருளாகிய கொள்ளும் சொல்லி, உலகோரைத் தவித்து சென்று இரந்து உளத்தில் புண்படும் - உலகத்

தோரைப் பிரிந்தபோய யாசித்து மனததில் துயரத்தை
அடையும், தளாச்சி பரம்பரமதனை - தளாகின்ற பம்
பரத்தை, ஊசல கடத்தை-ஊசலாடும் கட்டுறை துன்பம்
மண சடத்தை-துன்பத்தைத் தரும் கண்ணோகிய அழியும்
பொருளை, துஞ்சிடும் கலத்தை-மரணமடையும் குடத்தை,
பஞ்சம் இந்திரியம் வாழவை - ஐந்து புலன்களோடு கூடி
வாழும் பொருளை, கணத்தில் சென்று இடம் திருத்தி-ஒரு
கண்ணப்பொழுதில் அடைந்து இடத்தைச் செம்மைப்
படுத்தி, தண்டை அம் கழங்கு தொண்டு கொண்டு அருள்
வாய - தண்டைகள் தரித்த அழகிய திருவடிகளுக்குத்
தொண்டாகும்படி அருளபுரிவாய். 61-று.

(வி-ரை) துடைத்தல் - அழித்தல் கஞ்சைமன - திரு
மகள் கேள்வனாகிய திருமால். குடக்கு-மேற்கு தமிழ் மெல்
லோசை இனபம் வாயந்து, செவிககு இனிமை பயத்தலின்
'தண்டமிழ்' என்றா கடம்-கரிநு பஞ்ச இந்திரியவாழ்வு
என்றா ஐந்து பொறிகளின் வழிச்சென்று போகதுகாந்து
வாழும் வாழ்க்கையாதலின் ஐம்புலனிற் பற்றற்றால்ன்றி
அவன் கழங்குத் தொண்டுபூணுதல் அருமை யென்றும்,
அங்ஙனம் பற்றறுப்பதற்கும் அறுத்த வழியும் வேறுபிற
கடவுளாபால் தொண்டுபூணுது அவனுக்கே அடிமையாத
லும் அப்பொருமான் தன்னுலே ஆகற்பாறென்றும்,
உணர்த்துவாரா, 'பஞ்ச இந்திரிய வாழ்வைக் கணத்திற்
சென்றிடந்திருத்தித் தண்டையங்கழங்குத் தொண்டு
கொண்டருள்வாயே' என்றார். (82)

திருவருளை

83 தன்னதன தான ததத தன்னதன தான ததத
தன்னதன தான-தனதான

முழுசிவட வாழு கததி னெழுக்கனலிலே பிறருக்கு
முழுமதிரி லாவி னுககும வசையாலும்
மொழியுமட மாத ருக்கு மினியதனி பேயிசைக்கு
முதியமத ராஜனுக்கும அழியாதே
புழுக்குகிழ நீப மததி ஸ்டுகியகு ராரி ரைதத
புதுமையினி லாறிடடி புயமீதே
புணரும்புகை தானினைதந துணரும்வகை நீல சிதர
பொருமயி லேறி நிததம வரவேணும்
எழுமகர வாவி என்று பொழிலருளை மாநகாக்கு
எழுமதரிய கோபு ரததில உறைவோனே
இடைதுள்ள வேடு வசசி படமசைய வேகனத்த
இளமுலைவி டாத சிதர மணி மாபா
செழுமகுட நாக மொயதத ஒழுக்குபுனல வேணிவைதத
சிவனைமுத லோது விதத குருநாதா
திசைமுகன்மு ராரி மரறு மரியபல தேவருமா
சிறையடைய மீளவிட்ட பெருமானே

(இ-ள) எழும் மகரம் வாவி சுற்று பொழில்
அருளைமாநகாக்குள்-பேலே தோன்றுகின்ற சுற்றான்கள்
வாழும் பொயகைகள சூழ்ந்த சோலைகளையுடைய திரு
வருளையென்னும் சூழ்ந்த பதியில், எழுது அரிய கோபுரத்
தில் உறைவோனே - சித்திரிப்பதற்கு முடியாத அவ்வளவு
அழகுவாய்ந்த கோபுரத்தில் தங்குபவனே, வேடுவச்சி-

வள்ளிநாயகியினது, இடைதுவள-இடை சோராவைய்மைய
வும், படம் அசைய-ஆடை அசையும்படியும், கனத்த இள
முலை-பருத்த இளைய ஸ்தனங்கள், விடாத சித்திரம் மணி
மார்பா - நீங்காத சந்தனகோலத்தையுடைய அழகிய
மாபையுடையவனே', செழும மகுடம் நாகம் மொய்த்த-
செழுமையான படங்களுையுடைய பாம்புகள் நெருங்கியுள்ள,
ஒழுகு புனல வேணி வைத்த சிவனை - ஒழுகுகின்ற கங்கை
யைச் சடையினகண தரித்த சிவபெருமானுக்கு, முதல
ஒதுவித்த குருநாதா - காரணமாகிய பிரணவத்தை உப
தேசித்த குருநாதனே', திசைமுகன முராரி மஹிம அரிய
பல தேவா-நானமுகனும் விஷ்ணும் மஹிமுள்ள அருமை
யான தேவர்கள் பலரும், உற்ற சிறை அடைய மீளவிட்ட
பெருமானே - தாங்கள் அடைக்கப்பட்ட சிறையினின்று
முழுவதும் மீளும்படிசெய்த பெருமானே', வடவாமுகத்
தின் முழுகி-வடவாமுகாக்கினியில் முழுகி, எழு கனலிலே
பிரகடம் - எழுகின்ற நெருப்பிலே உதிககின்ற, முழுமதி
நிலாவினுக்கும்-பூரணச் சந்திரனுடைய கிரணங்களுக்கும்,
வசையாலும்-ஆடவா மனத்தை வளைகின்ற செயல்களுக்
கும், மொழியும் மடம் மாதருக்கும்-இனிமையாகப் பேசும்
மடப்பம் பொருந்திய பெண்களுக்கும், இனிய தனிவேய்
இசைக்கும் - இனிமையான ஒப்பற்ற புலவாங்குழலின்
இசைக்கும், மதராஜனுக்கும் - மனமதனுக்கும், அழியாது-
மனம் அழியாமல், புழுகு திகழ நீபம் அத்தில - புணுகு
விளங்குகின்ற கடப்பமாலையைத் தரித்திருத்தலால், அழகிய

குராரினைத்த - அழகாக விருக்கின்ற குராமலாகளை வரிசையாகச் சூட்டிய, புதுமைநினில் ஆறு இரட்டி புயம நீதே-புதிது புதிதாகத் தோன்றும் பன்னிரண்டு திருத்தோள்களின் மேலும், புணரும் வகை தான் நினைத்து உணரும் வகை-சேரும் வகையை எண்ணி அவற்றை உள்ளவாறு அறியும்படி, நீலம் சிதரம் - நீலநிறம் பொருந்திய அழகிய, பொருமயிலில்-சண்டைசெய்யும் மயிலின்மேல், ஏறிநித்தம் வரவேணும் - ஆரோகணித்தது தினந்தோறும் அடியேன் முன் வரவேண்டுமென்று

(வி-ரை) மையலுள்ளதாக அமையலை வளர்த்துக் காரணமாய் இருத்தலின் முழுமதியை, 'முழுகி வடவா முகத்தின் எழு கனலிலே நிறக்கும் முழுமதி' என்றா. 'இனிய தனிவேய இடை' என்றா, குழலிசை எல்லாவற்றினும் இனிதாதலின், திருவாருவரும் இது குறித்தே, 'குழலினிது யாழின்று' எனக் குழலை முன் வைத்தது காண்க. எழுதிய கோபுரம் - எழுதுவது கு அருமையான சித்திர வேலைகள் பொருந்திய கோபுரம் - கனத்த-பருத்த. முராரி-திருமால், முரசுரனைக் கொன்றவா. ஒதுவித்த - ஒதும்படி செய்த

(83)

உத்தரமேரூர்

84 தானத்த தனதான தானத்த தனதான
தானத்த தனதான-தனதான.

நீள்புயல் குழலமாதா பேரினிக் கருடையாகி
நேரமுட றடியேனு

நெறிகேடாய்

நேமியிற பொருள்தேடி யோடியெய்த் துளம்வாடி-
 நீதிற சிவவாழ்வை நினையாதே
 பாழினுக் கிரையாய நாமம்வைத தொருகோடி-
 பாடலுந் திடவேசெய தடுமோச
 பாவியெப படிவாழவ னேயாகட் குளதான
 பாவைசற் றருளோடு பணியாயோ
 ஆழியிற றுயிலவோனு மாமலாப பிரமாவு
 மாகமகப பொருளோரும அனைவோரும்
 ஆனைமத தகவோனும் ஞானமுந் தியலவோரு
 மாயிரத திருநூறு மறையோரும்
 வாழுமுத தாமேருா மேவியு புதமாக
 வாசுசித திரத்தோகை மயிலேறி
 மாறெனப் பொருளுர னீடுழப பொருமவேல
 மானமகட் குளனாந் பெருமானே.

(இ-ள) ஆழியில றுயிலவோனும்-திரு பாரங்கடலின
 கண அறிதயில செய்யுந் திருமாலும், மாமலா பிரமாவும்-
 சிறந்த தாமரை மலரில் வாழும் பிரமதேவனும், ஆகமம்
 பொருளோரும-சிவாகமங்களைக் கற்றுத் தோந்தவாகளும்,
 அனைவோரும் - மறுமுள்ளாரெல்லாரும், ஆனை மததக
 வோனும் - ஆனை முகத்தைபுடைய விநாயகக்கடவுளும்,
 ஞானம் உற்று இயலவோரும்-ஞான பாகத்தைத் தெரிந்து
 கொண்டு அதன்படி ஒழுக்குவோர்களும், ஆயிரத்து இரு
 நூறு மறையோரும்-ஆயிரத திருநூறு பிராமணர்களும்,
 வாழும் உத்தரமேருா - வாழ்கின்ற உத்தரமேருர், மேவி
 அற்புதல் ஆக - பொருந்திய ஆசசரியமாக, வாசு சித்திரம்

தோகை மயில ஏறி - அழகிய சித்திரமான உருவத்தை யுடைய மயிலினமேல ஆரோகணித்து, மாறு என பொரு ளான - பகை என்று வந்து சண்டைசெய்யும் ஞானனவன, நீரு எழ பொரும்கேல-நீராகப் போம்படி சண்டைசெய்யும் வேறபடை யுடையானே', மானமகட்கு உளனஆன பெரு மாளே-மான் பெற்ற மகளாகிய வள்ளிநாயகிக்கு மணவாள னாக உள்ள பெருமாளே', நீளபுயல் குழலமாதா பேரினில கிருபை ஆகி-நீண்ட மேகம்போன்ற கூந்தலையுடைய பெண் களின்மேல கருணைகொண்டு, நேசம் உறு அடியேனும் நெறிக்கேடாய-ஆசைபொருந்தி அடியேன நலவழிவிட்டுத் தீநெறியிற் சோந்து, நேமியில பொருள -தேடி-பூமியில பொருளைத்தேடி, ஓடி எய்தது உளம வாடி - ஓடி யிளைத்து மனம் வருந்தி, நீதியில சிவவாழவை நினையாது - நன்னெறி யினால் மங்களகரமான சைவவாழ்க்கையை எண்ணாமல், பாழினுக்கு இரை ஆய நாமம் வைத்து-பாழ்ப்போன்ற வயிற் றுக்கு ஆகாரமாகக்கூடிய ஒரு பெயரை இட்டு, ஒரு கோடி பாடல் உறறிட செய்திடும மோசம் பாவி - ஒரு கோடி பாடல் தோன்றும்படி பாடும் வஞ்சகச் செயலையுடைய பாவியான நான், எப்படி வாழ்வன்-எவ்வாறு பரிசுத்தமான ஞான வாழவை அடைவேன்? நேயாகட்கு உளது ஆன பாவை - அன்பாகளுக்கு உரிமையாக உள்ள அருட் பாவை, சற்று அருளோடு பணியாய - அடியேனுக்கும் கிடைக்கும்படி சிறிது கருணையுடனே பணித்தருள் வாள். எ-று.

(வி-ரை) நேமி-பூமி. எயத்தல-இளைத்தல. சிவவாழ்வு-
மங்கலமான வாழ்வு; சிவம் - மங்கலம் பாழ - பாழ நிலம்.
நேயா கட்டுளதான பாரவை - அன்பருக்களும் அருட்
பாரவை ஆகம்ப பொருளோரா-ஆகமத்துக்கும் பொருளா
யுள்ளவராகிய சிவபெருமான, 'அருளிஞ லாகமத்தே யறிய
லாஞ் சிவனை' என்றா பெரியாரும். 'ஆனை மததகவோன'
என்றா முகமொன்றே ஆனைவடிவிறுத்தலின் மையோரா-
வேதியா. உத்தரமேரூர் - ஒரு ஸ்தலம், செங்கற்பட்டு ஜில்
லாவிலுள்ளது. மானமகன-வள்ளி நாயகியரா (84)

திருவோகம்

85 தனதன்ன தான ததத தனதன்ன தான ததத
தனதன்ன தான ததத-தனதான
சரணகம லால யத்தை அரைநிமிஷ நேர மட்டில
தவமுனைதி யானம் வைக்க அறியாத
சடகசட மூட மட்டி பவவினை லேசணிதத
தமியனமிடி யாலம் யக்கம உறுவேனோ
கருணைபுரி யாதி ரூப தென்குறையி லேனை செப்பு
கயிலைமலை நாதா பெற்ற குமரோனே
கடகபுய மீதி ரதந மணியணிபொன் மாலை செச்சச
கமமுமண மாக டபபம் அணிவோனே
தருணமிதை யாமி குத்த கனமதுறு நீளச வுக்க
சகலசெலவ யோக மிக்க பெருவாழவு
தகைமைசிவ ஞான முததி பரகதியு நீகொடுத்து
தனிபுரிய வேணும் நெயத்த வடிவேலா

அருணாதன பாத பதம மதுரிதமு மேது திகை

அரிபதமிழ் தான ளிதத

மயிலவீர

அதிசயம நேக முற்ற பழநிலை நீது திதத

அழகுதிரு வேர கததின

முருகோனே.

(இ-ள) கயிலைமலை நாதா-கயிலைமலைக்குத் தலைவராகிய சிவபெருமான, பொற்குமரோனே-பயந்தருளிய குமரனே', கடகபுயம மீது - கங்கணம் அணிந்ததோளினமேல, இரதந மணி அணி - இரதநம் பதித்த ஆபரணத்தையும், பொன மாலை செச்சை-பொன மாலையையும் வெட்சிப் பூவையும்; கமழும் மணம் ஆர கடப்பம்-வீசுகின்ற மணம் பொருந்திய கடப்பமாலையையும், அணிவானே-தரித்துக் கொண்டிருப்பானே', நெய்தத வடிவேலி - நெய் பூசிய கூமையான வேலையுடையவரே', அருணாதாம பாதம் பதமம் அது-மிகவும் சிலந்த இதழ்களையுடைய தாமரை மலரை ஒத்த திருவடியை, நிதமுமே துதிகை-நாடோறும் வாழத்த, அரிய தமிழ்தான அளித்த - அருமையான தமிழக கலவியைத் தந்தருளிய, மயில வீர - மயில வாகனத்தையுடைய வீரனே', அதிசயம் அநேகம் பல அரபுதங்கு, உற்ற பழநி மலைமீது - பொருந்திய பழநிலையினமேல, உதித்த அழக-உபவித்த அழகனே', திருவேரகத்தின முருகோனே-திருவேரகம் என்னும் திவ்விய ஸதஸத்தில எழுந்தருளியிருக்கும் முருகப்பெருமானே', சரண கமல ஆலயத்தை-பாதாவிந்தமாகிய கோயிலை, அரை நிமிஷம் நேரம்மட்டில-அரைநிமிஷநேரம் வரையில், தவம் முறை தியானம்-

தவத்தின் முறையாகிய தியானம், வைகக அறியாத-வைப்பதற்குத் தெரிந்துகொள்ளாத, சட சகட மூடமட்டி - வஞ்சகத்தையும் குறாததையும் மடைய மயக்கம் நிறைந்த மடையனும், பவம் வினையிலே-பிரவிக்கு ஏதுவாகிய வினையினாலே, சனிதத-பிறந்த, தமியன-தனியானவனுமாகிய அடியேன, பிடியால் தரித்திரத்தால், மயக்கம் உறுவேனோ-மபக்கத்தை அடைவேனோ, கருணைபுரியாது இருப்பது-அடியேனாகு அருள செய்யாமல் இருப்பதற்கு எப்பட்ட. எனகுறை-எனக்குறைசெய்கேன? இவனேனே செப்பு-இப்பொழுது சொ லி அருளுவீராக, ஐயா-ஐயினே', தருணம் இது-இதுவே தக்கசமயம், மிகுத்த கனம் அது உறு - மிகக பெருமை வாயநக, நீள சவுக்கியம்-அதிக செளக்கியத்தையும், சகல செல்வம் யோகம்-எல்லாச் செல்வங்களும் கூடிய, மிகக பெருவாழ்வு - மிகுந்த பெரிய வாழ்வையும், தகைமை சிவஞானம் - பெருமை பொருந்திய சிவஞானத்தையும், முததி பரகதியும் - மோகஷமாகிய மேலான நிலையையும், நீ கொடுத்தது - தேவரீர் எனக்குத் தந்து, உதவி புரிய வேணும்-உதவி செய்யவேண்டும் என்று

(வி-ரை) கமலாலயம்-தாமலர மாளிகை. மிடியான மயக்கம் உறுவேனோ என்றா, மிடி-அறிவு முதலியவற்றை அழிப்பதாகலின்,

‘நெருப்பினுள் தஞ்சலு மாகும் நிரப்பினுள்

யாதொன்றுங் கண்பா டரிது’ என்றா

வள்ளுவனும் நெய்தத - மினுமினுப்புள்ள. அருணம்-
சிவப்பு, தளம் - இதழ். அதிசயம் - அதிசயப்படத்தக்க
பொருள்கள். (85)

கதிர்காமம்

86 தனத்தா தனத்தா தனத்தா தனத்தா
தனத்தா தனத்தா-தனத்தான.

சரத்தே யுதித்தா யுரத்தே குதித்தே	
சமர்த்தா யெதித்தே	வருகூரரசு
சரிப்போ னமட்டே. விடுதா யடுத்தாய	
தகாததா யுடற்றான்	இருகூரரசு
சிரத்தோ ருத்தோ டறுத்தே குவித்தாய்	
செகுத்தாய பலத்தா	விருதாகச்
சிறைச்சே வலபெற்றாய வலக்கார முற்றாய	
திருத்தா மரைத்தாள	அருள்வாயே
புரத்தா வரத்தா சரச்சே கரத்தார்	
பொரத்தா நெதித்தே	வருபோது
பொறுத்தா பரித்தா சிரித்தா எரித்தா	
பொரித்தார் துத்பா	வையிலேபின்
கரித்தோ லுரித்தா விரித்தா தரித்தார்	
கருத்தா மருத்தா	மதனரைக்
கரிக்கோ லமிட்டா கணுககா னமுத்தே	
கதிர்காம முற்றார்	பெருமானே.

(இ-ள) புரத்தார்-திரிபுராதிகள், வரத்தார் - தாங்கள்
பெற்ற சிறந்த வரங்களின் வல்லபத்தால், சரம் சேகரத்தா-
அம்புகளே சேர்த்துக்கொண்டவராய், பொர எதிர்த்து

வருபோது-சண்டை செய்ய எதிர்த்த காலத்தில், பொறுத் தார புரிததார-பொறுத்துக்கொண்டும தாங்கிக்கொண்டும் இருந்து, சிரித்தார எரிததார-சிரிதது அம்முபபுரங்கனையும் எரித்து, பொரிததார - பொரியாகும்படி செய்தவரும், துதல பாவையில-நெறிககணணின விழிப்பினால், பின் கருதது ஆர மருதது ஊர மதனூரை கரிகோலம் இட்டார- பின்னொரு காலத்தில் உலகத்தாருடைய கருத்தில் பொருந் திய தென்றற்காற்றுத் தேராக ஊரும் மனமதனை அழித்த வரும், கரித்தோல விரித்தார தரித்தார - யானையினது தோலை உரித்து விரித்தது ஆடையாகத் தரித்துக்கொண்ட வருமாகிய சிவபெருமானுடைய, கண்ணுக்கு ஆனமுத்தே- கண்களுக்கு விருப்பந்தரும் முததுப் போனரவனே!, கதிர்க்காமம் உற்று ஆர - கதிர்க்காமத்தில் பொருந்தி வாழும், முருகோனே-முருகபெருமானே!, சரத்தே உதித் தாய் - சரவணபெரியகையில் தோன்றினவனே!, உரத்து குதித்தது சமாத் தாய் எதிர்த்தது வரு சூரை-திடத்துடன் குதித்துக்கொண்டு சாமாததியமாய் எதிர்த்துவந்த சூரனை, சரிப்போனமட்டு விடுததாய் அடுத்தாய் - அவர்கள் வழி யிலே செனவரையில் விட்டுப் பின்னவர்களைப் போர்க் களத்தில் சோந்தாய், தகாத்தாய்-அவர்களை அழித்தவனே!, உடலதான் இரு கூறு ஆக-உடம்பு இரண்டு பிளவாகும் படி, சிரத்தோடு உரத்தோடு அறுதது குவித்தாய் - தலைக ளோடும் மாபோடும் அறுத்துச்சேர்த்தவனே!, செகுத்தாய்- அவர்களை அழித்தவனே!, பலத்தார் விருது ஆக சிறை

சேவல் பெற்றாய்-மலத்தையுடைய அசுரர்களைக் கொன்ற
தற்கு அடையாளமாகச் சிறகுகளையுடைய சேவலைக் கொடி
யாகப் பெற்றவனே', வலக்காரம் உற்றாய்-மிகக் வெற்றியைக்
கொண்டவனே', திருதாமரை தாள அருள்வாய்-அழகிய
செந்தாமரை யொத்த திருவடிகளை அடியேன் பெறும்படி
கருணை செய்வாயாக எ-று

(வி-ரை) சூ-சூரன. செகுத்தல-அழித்தல வலக்
காரம் வெற்றி. மறைத்தான்-வேதங்களால் போடப்படும்
திருவடி. வரத்தார - வாபபிரசாதம் பெற்றவா. நுதற
பாவை - நெற்றிக்கண். மருத்து-காற்று மருத்தூர் மதன-
தெனரலைத் தேராகவுடைய மன்மதன் கணுககான-கண
ணுககான, விகாரம் கதிரககாமம்-இலங்கைத் தீவிலுள்ள
ஒரு சுப்பிரமணிய ஸ்தலம் (86)

திருப்புலியூர்

87 தன்ன தனதன் தன்ன தனதன்
தன்ன தனதன் தன்ன தனதன்
தததத தததன் தததத தததன்
தததத தததன் தததத தததன் தனதான்.

மருவு கடலமுகி லணைய குழலமதி
புதன் நுதலசிலை பிறைய தெனும்விழி

மசசப பொற்கணை
மொப்பக கத்தரி

முகசுபபொற்கும்
யொத்திட்டசசென்

குமுத மலரித முமுத மொழிரிறை
தரள மெனுநகை மிடறு கமுகென

வைத்துப் பொறபுய

பச்சைத் தட்டையொ

டொப்பிட் டுககம்

லககைப் பொற்றுகிர்

வகைய விரலொடு கிளிகள் முகநக

மெனவு மிகலிய சுவடு மிணையென

வட்டத் துத்திமு

கிழ்ப்பச சக்கரம்

வைத்துப் பொற்றாசுட

மொத்திட் நுத்திகழ்

முலைமேவும்

வடமு நிரைநிரை தரள பவளமொ

டசைய பழமர இலை யிறுமயி

சுற்பத் திககிணை

பொறபுத் தொப்பினும்

அப்புக குட்சுழி

யொத்துப் பொறகொடி

மதன லுருதுடி யிடையு மினலென

அரிய கடித்த மமிாத கழைரச

மட்டுப் பொற்கம்

லத்திற சக்கிரி

துத்திப் பைக்கொரு

மித்துப் பட்டிடை

மருவு துடையிணை கதலி பரடுகொள

கணைய முழுவென கமட மெழுதிய

வட்டப் புத்தக

மொத்துப் பொற்சர

ணத்திற் பிறப்பு

மெத்துத் ததலாதகர்

மயில்போலத்

தெருவில முலைவில யுரைசெய தவரவா

மயிலகொ டணைவர மருள்செய தொழிலகொடு

தெட்டிப் பர்பல

சொக்கிட டுப்பொருள்

பாறிக கட்டில

ணைக்கொப் பிப்புணா

திலத் தமிழ்பட விழிகள் சுழலிட

மலாக ளணைகுழ லிடையொள துகிலபட

தித்தித துப்பிதம்

வைததுக் கைக்கொடு

கட்டிக குத்துமு

லைக்குட் கைப்பட

திரையி லமுதென கைழியில ரசமென

பலவில சுளையென வருக வ்யாமயல

சிக்குப பட்டுடல

கெட்டுச சிததமும்

வெடகித துக்கமு

முற்றக கொக்கென

நரைமேவிச

செவியொ டொளிராவிழி மறைய மலசல

மொழுக பலவுரை குளற தடிகொடு

தெத்திப் பித்தமு

முற்றித் தாசெய

லாறுச சிசுசியெ

னததுக கப்பட

சிலாகன முதுவுடல் இனவு பொழுதினி

ஹரி நிபமுடை நமனு முயிரகொளச

செபபற் றுபபிண

மொபபித் துபபெய

ரிட்டுப பொற்பறை

கொட்டச செபபிடு

செனை மிதுவென அழுது முகமிசை

அறைய அணைபவ ரெடென சுடலையில

சிறிக குக்கிரை

யிட்டித் திபபடி

வித்தத் துக்கமெ

டுத்தித் டுசசட

முழலவேனே

குறணி னுருவென அருள்செய் துறையினில்

குதிரை கொளவரு நிறைத வசுதலை

கொற்ப பொரபதம்

வைத்தித் டபுத

மே றிப பொற்பொரு

ளிட்டுக் கைக்கொளு

முதலவ ரிளகலை மதிய மடைசடை

அருண வுழைமு மருவு திருபுயர்

கொட்டத் துப்புரா
விட்டத் திககணை

கெட்டுப் பொட்டெழ
நககாக கற்புத

குமர நெனவிரு தொலியு முரசொடு
வளையு மெழுகட லதிர முழவொடு

கொட்டத் துட்டரை
லொபபத் திககுட

வெட்டித் தடகட
தெதுத தத்திட

அமாமேவிக

குருகு கொடிசிலை குடைகள் மிடைபட
மலைகள் பொடிபட வடுக னுதிரிட

கொத்திச் சக்கிரி
எட்டுத் திககுமெ

பற்றப் பொற்பரி
தெதிட் டெக்குல்

குமர குருபர குமர குரு'ர
குமர குருபர எனவொ தமராகள்

கொட்பப் புட்பமி
ணத்திற் கைசசிரம்

றைத்துப் பொற்சர
வைத்துக் கும்பிடி

குலவு நரிசிறை கழுகு கொடிபல
கருட னடமிட குருதி பருகிட

கொற்றப் பத்திர
ணத்தைச் சித்தமி

மிட்டுப் பொற்கக
ரட்சித் துக்கொளு

மயில்வீரா

சிரமொ டிரணிய னுடலகி ழியவொரு
பொழுதி னுகாகொடு அரியெ னடமிடு

சிற்பத் திண்பதம்
வர்த்திக் குச்சிறை

வைத்துச் சக்கூர்
மிட்டுச் சுககிரன்

அரிய விழிகெட இருபத முழுல
கடைய நெடியவர் திருவு மழகியர்

தெற்குத் திக்கில

ரக்கர்க் குச்சின

முற்றுப் பொற்றசாத

தற்குப் புத்திரன்

செய்மு மனவலி சிலைகை கொடுகா

மிருப துடைசிரி சிரமொர் பதும்விறு

திக்கெட்டைக்கக

னத்தர்க் குக்கொடு

பச்சைப் பொப்புய

லுக்குச் சித்திர

மருகோனே

திலத மதிமுக அழகி மரகத

வடிவி பரிபுர நடனி மலர்ப்பதம்

சித்தர்க் குக்குறி

வைத்திட் டுத்தன

முத்துப் பொற்கிரி

யொத்துச் சித்திர

சிவங்கொள் திருசா சுவதி வெருவித

சொருபி முதுவிய கிரவி யியல்கொடு

செட்டிக் குச்சக

முற்றுத் தத்துவ

சித்திற் சிற்பதம்

வைத்துக் கற்புறு

திரையி லமுதென மொழிசெய் கவுரியி

னரிய மகனென புகழ்பு லிநகரில்

செப்புப் பொற்றன

முற்றப் பொற்றூ

தத்தைக் குப்புன

கித்திட் டொப்பிய

பெருமானே

(ஆ)-ள்) குருவின் உரு என - குருவின் வடிவம் என்று

சொல்லுமாறு, அருள் செய் - அருள் புரிந்த, துறையினில்-

திருப்பெருந்துறையில், குதிரை கொளவரும் - குதிரைகளை

வாங்கவந்த, நிறைதவசி-நிறைந்த தவத்தையுடைய மாணிக்க

வாசக சுவாமிகளினது, தலை - தலையின்பேரில், கொற்றம்

பொன் பதம் வைத்திட்டு - வெற்றிபொருந்திய பொன்

போன்ற திருவடிகளைச் சூட்டி, அறபுதம் எற்றி-அற்புதமான செயல்களைச் செய்து, பொற பொருளிடடு-பொன்னுலாகிய பொருளைத் திருப்பணிபிலே செலவிட்டு, கைக்கொளும் - கைக்கொண்டருளிய, முதலவா - முதல்பொருளும், இளமை கலை மதியம் - இளமைடொருநதிய கலைகளையுடைய சந்திரனை, அடை சடை - அடையும் சடையை உடையவரும், அருணை உழை மழு மருவு திருபுயா-சிவந்தமானும் மழுப்படையும் பொருநதியுள்ள அழகிட கைகளை யுடையவரும், கொட்டத் துப்புரா செருககையுடைய திரிபுராதிகள், கெட்டு பொட்டு எழவிட்ட - அழிந்தது பொடியாகும்படி விட்ட, தீக்கணை-நெருப்பையொத்த அம்பையுடைய, நக்காக்கு - சிவபெருமானுக்கு, அற்புத குமான் என-ஆச்சரியமான புதலவன் என்று சொல்லும், விருது ஒலியும் முரசொடு-வெற்றி முழுகும் முரசவாசசியத்துடன். அளையும் எழுகடல் முழுவொடு அதிர-சங்கும மத்தளமும் எழு கடல்களின் ஒலியைப்போல முழங்க, கொட்டத் துட்டரை வெட்டி-செருககுள்ள கொடிய அசுரர்களை வெட்டி, தடகடல் ஒப்ப-அகன்ற கடலை ஓகும்படி, திக்கு மடுதது தத்திட-எட்டுத் திக்குகளிலும் சேர்ந்து தடுமாறும்படி, ஆமாமேவி - போரைச்செய்து, குருகு கொடி-சேவற் கொடியும், சிலை குடைகள் மிடைபட-விலலும் குடைகளும் நெருங்கவும், மலைகள் பொடிபட - மலைகளெல்லாம் பொடியாகவும், உடுகள் உதரிட-நட்சத்திரங்களை உதிரவும், கொத்திச் சக்கிரி பற்றி-கொத்திப் பாம்பைப் பற்றிக்கொள்ள,

பொன்பரி எட்டு திககும் எடுத்திட்டு குரல் - அழகிய மயிலானது எட்டுத திககுளிலும் எடுத்துக்கொண்டுகுவ, குமரகுருபர குமரகுருபர குமரகுருபர என ஒது அமராகள் - குமரகுருபரா குமரகுருபரா குமரகுருபரா என்று வாழ்தனும் தேவர்கள், புடபம இறைதது - மலாகளைத் தூவி, பொன் சரணத்தில் - அழகிய திருவடிகளில், கை சிரம் வைத்து கும்பிட - கைகளைச் சிரமேல வைத்துக்கொண்டு கும்பிட, நரி சிறை கழுகு கொடி பல கருடன் நடம் இட - சரிகளும் சிறகுகளையுடைய கழுகுகளும் காக்கைகளும் பல வகைப்பட்ட பருநதிகளும் கூத்தாடவும், குருதி புகிட - இரத்தத்தைக் குடிக்கவும், கொற்றம் பத்திரம் இட்டு - வெறியையுடைய வேலைச் செலுத்தி, பொன் ககனத்தை - அழகிய தேவலோகத்தை, சித்தம் இரகூபிததுக் கொள்ளும் - ஆசைவைத்து காத்தருளிய, மயிலவீரா - மயில்வீரனே!, சிரமொடு இரணியன் உடல கிழிய - தலையுடன இரணியனது உடல கிழியும்படி, ஒரு பொழுதின் உகொகொடு - ஒரு நாளில் நகங்களைக் கொண்டு, அரியென் நடம் இடு - சிங்கமெனத் தோன்றி நடனஞ் செய்த, சிற்ப்த் திண் பதம் வைத்து - அழகிய வலிமையுள்ள திருவடிகளை வைத்தும், சக்கரவாததிக்கு சிறை இட்டு - மஹாபலிச சககிரவாத்தியைச் சிறையில் இட்டும், சககிரன் அரிய விழிகெட - சக்கிரனுடைய அருமைபான் கணகள் கெடவும், இருபதமும் உலகு அடைய - இரண்டு திருவடிகளும் ஈருலகங்களையும் அடையும், நெடியவர் - திரிவிக்கரம் வடிவத்தைக் கொண்டவரும்,

திருவும் அழகியா-திருமகளது அழகாட்சிபந்தவரும், தெற்கு
 திகில-தென்திசையில, அரக்ககு சினம் உறு-அரக்கன்
 பீது கோபமடைந்து, பொன் தசரதாரு - அழகிய தசரத
 சக்கிரவாத்திகு, புத்திரன்-திருப்புதலவனாவரும், செய
 மும மனவலி கை சிலை கொடு-வெற்றியையும் மல வல்லமை
 யையும் கரத்தில் விலையும்கொண்டு, காம் இருபது உடை-
 இருபது கைகளையுடைய, கிரி சிரம் ஓரபதம் விழ மலையை
 ஒதக பத ஓத தலைகளும் அறுபட்டுவிழ, திருகு எட்டைக
 ககனத்தாககு கொடு-எட்டுத் திசைகளையும் தேவாக்களுக்கு
 கொடுத்தருளியவருமாகிய, பச்சை பொன் புயலுககு-
 பச்சை நிழலுள்ள அழகிய மேகவண்ணனாகிய திருமா
 லுக்கு, சித்திர மருகோனே'-அழகு பொருந்திய மரு
 மகனே', திலத மதிமுக அழகி - திலதமிட்ட சந்திரன்
 போன்ற முக அழகை யுடையவனும், மரகதவடிவி - மரகத
 ரத்நம் போன்ற திருவுருவத்தை யுடையவனும், பரிபுர
 நடனி-பரிபுரம் என்னும் ஆபரணத்தைத் தரித்துக்கொண்டு
 நடனஞ் செய்பவனும், மலாபபதம் - தாமரை மலாபோன்ற
 திருவடிகளை யுடையவனும், சித்தாககு குறியைத்திட்டு-சிவ
 பெருமானுக்குக் குறியைவைத்து, முத்து-முத்துவடத்தை
 யணிந்த, தனம்-கொங்கைகள், பொன் கிரி ஒத்து - பொன்
 மலைகளுக்கு ஒப்பாகக்கொண்ட, சித்திரம் - அழகிய, சிவம்
 கொள்-மங்களகரமான, திரு சரசுவதி பெருவித சொருபி
 முதுவிய கிழவி-திருமகள் முதலிய பல்வகை வடிவத்தை
 யுடைய தேவதைகளுடைய, இயலகொடு - இயல்பைக்

கொண்டு, செட்டிகஞ்சசகம உ-று - முருகனுக்கு நனமையவைதது, தத்துவசித்தில-தத்துவஞானத்தில், சிற்பதம் வைதது - ஞானபதத்தை வைதது, கப்பு உ-று - கப்பின் தனமைபொருந்திய, திரையில அமுது என-கடலில பிறந்த அமுதமபோன்ற, மொழி செய - வாராததைகளைக்கூறும், கௌரியின்-உமாதேவியின், அரிய மகன என-அருமைப்புதலவன என்று, புகழ்புலி நகரில் - புகழப்படுகின்ற திருப்புலியூரில், செப்பு பொனதனம் உற-கலசததையொத்த அழகிய முலைகளையுடைய, பொன குற தததைக்கு-அழகிய குப்பபெண்ணாகிய கிளிகு, புளகித்திட்டு ஒப்பிய பெருமானே - மயிராக்குச்செறிய மனம் ஒப்பிய பெருமானே, மருவு கடல முகில அணைப குழல் - பொருந்திய கடலிலே தோன்றும் மேகத்தைப்போன்ற கூந்தலையும், மதிவதனம்-சந்திரனைப்போன்ற முகத்தையும், நுதல் சூ பிறை-விலலையும் பிறையையும் ஒத்த நெற்றியையும், விழி மசகம் பொன்கணை-மீனையும் அழகிய அம்பையும் ஒத்த கணகளையும், முக்கு பொருளகுமிழ் ஒப்ப-குமிழையொத்த நாசியையும், கத்தரி ஒத்திட்ட செவி-கத்தரியைப்போன்ற காதுகளையும், குமுதமலர் இதழ்-குமுத மலரைப்போன்ற இதழையும், அமுதமொழி - அமுதமபோன்ற வாராததையும், நிரை தரளம் எனும் நகை-வரிசையாகிய முத்துக்கள் போன்ற பற்களையும், மிடறு கமுகு என - கமுகமரத்தைப்போன்ற கழுத்தையும், வைதது - பெற்று, பொன்புயம் - பொன்போன்ற தோள்களை, பசுசை தட்டையொடு ஒப்பிட்டு-

பசுசை மூங்கிலோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, கமலககை பொன்
துகி அனைய - தாமரை மலாபோன்ற கைகளிலுள்ள அழ
கிய பவளத்தை நிகர்த்த, விரலொடு-விரலோடு, கிளிகள்
முக நகம் எனவும் - கிளிகளின் முகத்தை யொத்துள்ளன
நகம் எனவும், இகலிய குவடும இணை என-கோபித்த குண்
றும் இணையென்று கூற, வட்டத்துத்தி முகிழ்ப்ப - வட்ட
மரீன தேமலகா அருமப, சககரம் வைத்து - சககரவாகப்
புள்ளை ஒத்து, பொனகுடம் ஒத்திட்டு-பொற்குடத்தையும்
நிகர்த்து, திகழ முலை மேவும் - விளங்குகின்ற கொங்கை
களினமீது பொருந்திய, வடமும் நிரை நிரைதரள பவள
மொடு அசைய - வரிசையாகிய முத்து ஆரம் பவள ஆரம்
இவைகள் அசையவும், பழு மர இலைவயிறு பழுமரத்தி
லுள்ள இலையைப்போன்று வயிறும், மயிர அப்பத்துக்கிணை-
சிறுநெறுமபை ஒத்த மயிரொழுங்கும், பொறபு தொப்பு
ளும் அப்புகுள் சுழி ஒத்து-அழகிய நாபியும் நீரககுள்
சுழியை ஒத்து, பொன கொடி - பொன கொடியையும்,
மதனன் உரு துடி மின்னல எனும் இடையும்-உடுக்கை
யையும் மனமதன் உருவத்தையும் மின்னலையும் போன்ற
இடையும், அரிய கடி தடம் - சொலவதற்கு அரிய நிதம்ப
மும், அமிரதம்-அமுதத்தையும், கழை ரசம்-கரும்பு ரசத்
தையும், மட்டு-தேனையும் ஒத்த சுவையமைந்து, பொன் கம
லத்தில-அழகிய தாமரைமர ரைக காட்டினும், சககிரி துத்தி
பைக்கு ஒருமித்து-பாமபினுடைய பொறியுள்ள படத்தை
ஒத்து, பட்டு உடை-பட்டாடை, மருவு துடை இணை

கதலி-பொருந்திய வாழையை நீகர்த்த இரண்டு துடைகளையும், பரடு கொளகணையும் முழவு என-பரடு என்று சொல்லப்படும் முழங்காலும் மத்தளம் என்று கூற, கமடம்-ஆமையையும், வட்ட புத்தகம் ஒத்து - வட்டமாகிய புத்தகத்தை நிகர்த்து, பொன சரணத தில-பொன்போன்ற கால்களின், பின்புரம் - பின்புறத்தில, எத்து - ஏமாறாதுகின்ற, தத்தைகள் - கிளிகளைப்போலவும், மயிலபோல-மயிலகளைப்போலவும், தெருவின வீதியில, முலை விலை உடைசெய்து-கொங்கைகளின் விலையைச் சொல்லி, அவா அஃர்-அவாவர்கள், மயலகொடு-மையலைக்கொண்டு, அணைவா அருள் செய்தொழிலகொடு - அணைந்து கருணை செய்கின்ற தொழிலைக்கொண்டு, தெட்டி-ஏமாற்றி, ப பல சொககு இட்டு-பலபல விதமாகச் சொககுப்பொடி போட்டு, பொருள்பற்றி பொருளைப் பறித்துக்கொண்டு, கட்டில அணைககு ஒப்பி-கட்டிலில் சயனத்துக்கு ஒத்துக்கொண்டு, புணா - சோகின்ற, திலதம் அழிபட - திலதம் அழியவும், விழிகள் சுழலிட - கண்கள் சுழலவும், மலர்கள் இணைகுழல இடைகொள் - மலர்கள் முடித்த கூந்தலை இடையில் கொண்ட, சுகில்பட-ஆடை நழுவவும், தித்தி கிப்பு இதழ வைத்து-மதுமான பவளம் போன்ற இதழ்வைத்து, கைகொடு-கையைக்கொண்டு, கட்டி குத்து முலைக்குள் கைபட - அணைத்துக் குத்துகின்ற ஸ்தனங்களில் கைகள் பொருந்த, திரையில் அமுது என-கடலின் அமுதம் போலும், கழையில் இரசம் என - கரும்பின் இரசம்போலும், பலவின் சளை என - பலாக்கணியின்

சுளையைப்போலவும், உருக - மனம் உருக, உயர் மயல் சிக
குப்பட்டு-சிறந்த மையலிலே அகப்பட்டு, உடல கெட்டு-
உடம்பு கெட்டு, சித்தமும் வெட்கி - மனமும் வெட்க
மடைந்து, துக்கமும் உறு-விசனமும் உண்டாகி, கொகரு
என நலர மேவி-கொக்கின் நிறத்தைபோன்ற நரைதது,
செவியொடு ஒளிராவிழி மறைய-செவி கேளாமலும் ஒளி
யுள்ள கண்கள் தெரியாமலும், மலசலம் ஒழுக - மல முத்தி
ராதிகள ஒழுகவும், பல உரை குழற - பலவிதமான வாரத
தைகளைக் குழிவும், தடிகொடு தெத்தி - தடியைக் கையில்
பிடித்துத் தெத்தி நடந்து, பித்தமும் முறி-பித்தமும்
முதிர்ந்து, துசெயல் அறு-சபாவமான செயல்கள் நீங்கி,
சிசசி என துக்கப்பட-சிசசி என்று வருத்தப்பட, சிலாகள்-
சிலப்பாகள், முது உடல இனவு பொழுதினில் - பழைய
உடம்பைச் சூழ்கின்ற போது, உவா நிரம் உடை-கரிய
நிறத்தைபுடைய, நமனும் உயிர கொள் - யமனும் உயிரைப்
பற்றி, செப்பு அற்று-வாரததை யொழிந்து, பிணம் ஒப
பித்து பெயா இட்டு பிரேதம் என்னும் பெயரிட்டு, பொன
பறை கொட்ட - அழகிய பணையை அடக்க, செப்பிடு சன
னம் இது என அழுது நாம சொல்லும் பிரப்பின லந்நணம்
இதுவேயென்று புலம்பி, முகம்மிசை அறைய - முகத்தின்
மீது அரைந்துகொண்டு, அணைபவா எடு என-வந்தவர்கள்
எடுங்கள் என்று சொல்ல, சுடலையில் - மயானத்தில், சிற
றிக்கு இரை இட்டிட்டு-சிறிய தீக்கு இரையாக்கி, இப்படி-
இவ்வாறு, நித்தம்-ஒவ்வொரு நாளும், துக்கம் எடுத்திட்டு-

துக்கம் கொண்டாடி, சடம உழலவேனோ - உடம்பால
துன்பமுறுவேனோ? எ-று.

(வி-ரை) முக்கு முக்கு எனக் குறுகியது செயபுள்
விகாரம். கத்திரி செவிககு வடிவத்தால் உவமை ஆதலின்
உருவுவமை. துடை - மூங்கில் கிளிமுகம் - நகத்துக்குச்
சிவந்து வளைந்திருத்தலின் ஒப்பாகும். துத்தி தேமல. பழு
மரம்-ஆலமரம். மதன்னுரு இடைக்கு உவமையாயது கண்
ணை காணமுடியாத நுண்மை உடைமையால் எனக்.
கடிதடம்-நிதம்பப் பிரதேசம். கழை-மூங்கில். மட்டு-தேன்
சக்கிரி - பாம்பு கமடம் - ஆமை, ஆமை முழங்காலுக்கு
உவமை. திரையில் அமுது - திருப்பாற் கடலிலே கடைந்
தெடுத்த தேவாமிரதம். இனவு பொழுது-சூழ்கின்ற வேளை
உவரி நிறமுடை நமன - கடலைப்போலக் கருநிறமுடைய
இயமன.

‘குருவினுருவென அருள செயதுறை’—சிவபெரு
மான குருநாதமரத்தின் கீழலில் ஆசாரிய முரத்தியாய எழுந்
தருளி மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்கு உபதேசஞ் செய்தரு
ளிய திரு பெருநதுறை. இது தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில்
அரந்தாவகி புனகவண்டி நிலயத்துக்கு எட்டுக்கல தூரத்தி
லுள்ளது.

‘குதிரை கொளவரும் நிறை தவசி, அரிமர்ததன
பாண்டியன் கட்டளைப்படி பொரு களஞ்சியத்தினின்றும்
பெருந்தொகையான பொருளைக் கொண்டுபோய்க் குதிரை
கள் வாங்கச்சென்ற நிறைந்த தவத்தைபுடைய மணிவாசகப்

பெருமான். அவர் கொணர்ந்த தொகையனைத்தையும் இறைவன் திருப்பணியில் செலவிடுமாறு செய்ததும், அதனால் விளைந்த செயல்களும் எல்லாம் அவனருள் விளையாட்டே எனப்பா, 'அற்புதம் ஏற்றி பொறபொருளிட்டும் கைகொளும் முதலவா' எனறா 'கொற்றப பொறபதம் வைத்திட்டு'—திருவடி மலரைச் சூட்டி திக்கணை-திக்கணை; சூறுககல விகாரம் வளை-சங்கம் குப்பிட-குமபிட, வலித்தல விகாரம் கொடி-காகம். பத்திரம்-வாள.

சுகநின் விழிநெய் நு வாமனனாக வந்து முனறடி மண இரப்பவன் திருமாலே என்றும் அவன் வருசுகத்தால்தன் வாழ்வு அழியும் என்று வறபுறுத்தியும் கேளானாய், மாபலி தன் உரைப்படியே முனறடி மண தாரைவாரத்தாக கொடுப்பச் செல்ல, அவன் ஆசாரியராகிய சக்கிராசாரியர் அததாரை யொழுக்கை அடைத்து நிற்க, பலியும் கையால் அடைப்பை நீக்க முயலுகையில் சுககிரன் கண்ணிழந்தான் என்பதாம்.

சிவபெருமான் ருலைத்தரும்பு மோனா நு காஞ்சிபுரத்திலே உமையம்மையார இளைவளை நோக்கிக் கம்பையாற்றிலே மணலைக் குவித்துச் சிவலிங்க வடிவமாக அமைத்துப் பூசனை புரியா நிற்ப, அவ்வம்மையாருடைய உணமை யன்பைத் தோந்து தெளிவிக் ஏகமபநாதர கம்பாந்தியிலே வெள்ளம் புரண்டு வரச்செய்ய, அவ்வெள்ளப் பெருக்கு சிவலிங்கப் பெருமானை அழிக்கவரலும் அம்மையார் அஞ்சி நடுநடுங்கி, அப்பன் திருமேனியைக் கட்டி யணைத்துக்

கொண்டமையால் அவரது ஸ்ரீவைத்தமும்பும் முலைத்தமும்
பும இளைவன் பெற்றான் என்பது இதனைப் பின்வரும்
பெரியபுராணச் செய்யுட்களாலும் உணர்க.

‘நாதரும்பெரு விருப்பொடு நயந்து நங்கை
யாசசனை செய்யுமப பொழுதிற்
காதன மிககவோ திருவிளையாட்டிற்
கனங்குழைக் கருள்புரிந்திட வேண்டி
ஓதமா கடலேழு மொன்றாகி யோங்கி
வானமு முடபடப பரந்து
மீது செலவது போலவரக கம்பை
வெள்ளமாந் திருவுள்ளமுஞ் செய்தார்’.

‘அண்ணலாரருள் வெள்ளத்தை நோக்கி
அங்கயற் கண்ணிதம் பெருமான்மேல்
விண்ணெலாங் கொளவரும் பெருவெள்ளமீது
வந்துறுமென வெருக கொண்டே
உண்ணிலாவிய பதைப்புறு காதலுடன்
நிருக்கையாற் றடுகக நிலலாமை
தண்ணிலா மலா வேணியினரைத் தழுவிக்
கொண்டனள் தனனையே ஒப்பாள.’

‘மலைக்குலக் கொடிபரிவுறு பயத்தான் மாவின்
மேவிய தேவா நாயகரை
முலைக்குவட் டொடுவளைக் கையால் நெருக்கி
முறகு காதலால் இறுகீடந் தழுவச்

சிலைத்தணித் திருமுதல திருமுலைக்குஞ்
செந்தளிர்க் கரங்களுக்கு மெததெனவே
கொலைகளிற் றுரிபுனைந்த தம்மேனி குழைந்து
காட்டினா விழைந்த கொள்கையினா'

இழிந்த குலத்திலே பிறந்த வளளிநாயகியாராயும் அவ
ருடைய அன்பைநோக்கி ஆட்கொண்டான எனபா,
'பொற்குந்தத்தைக் குப்புளகித்தித் தொப்பிய பெரு
மானே' என்றா.

(87)

பொது

84 தத்தனனா தான தத்தனனா தான
தத்தனனா தான-சுனதான.

சுட்டபோ லாசை விட்டுலகா சார

துக்கமிலா ஞான

சுகமேவிச

சொர்க்காண தீத நிராகுணமு டாடு

சுததநிரா தார

வெளிகாண

மொட்டலர்வா நீச சுகரசடா தார

முட்டவுழி தேறி

மதிமீதாய்

முப்பதுமா ருறு முப்பதும்வே ருன

முத்திரையா மோனம்

அடைவேனோ

எட்ட வெண்ணு வேத னத்தொடு கோகோவே

ஊபிரமா ஓட

வரைசாய

எற்றியவ முாழி வற்றிடமா ருய

எத்தனையோ கோடி

அசுரேசர்

பட்டொருகூ மாள விகரமவே லேவு

பத்திருதோள் வீர

திணைகாவல

பத்தினிதோள் தோயு முததமமா ருது

பத்தி செயவா னாடா

பெருமானே.

(இ-ள்) எட்ட ஒண-தாங்கமுடியாத, வேதனதொடு-
வருத்ததோடு, பிரமா - பிரமதேவன, கோகே என ஓட-
கோவென்று கதறியோடவும், வரை - அஷ்டகுல பாவதந்-
கள், சாய-சாப்நது விழவும், ஏற்றிய ஏழ ஆழி-அலை மோது-
கினற ஏழுசமுத்திரங்கள், வற்றிட-வற்றிப்போகவும், மாறு-
ஆய-தனனோடு மாறுபட்ட, எத்தனையோ கோடி அசுரேசா-
எவ்வளவோ கோடிக்கணக்கான அசுரத தலைவர்கள் பட்டு-
இறந்து, ஒரு சூரமாள - ஒப்பற்ற சூரபதுமன இடக்கவும்;
விகரம வேல-மிகு வீரமபொருந்திப் வேறபடையை, ஏவு-
விடுகின்ற, பத்து இருதோள் வீர-பண்ணிரண்டு புயங்களை
யுடைய வீரனே, திணைகாவல - திணைபுனத்தைக் காவல
செய்திருந்த, பத்தினிதோள் - வள்ளிநாயகியாரது தோள்
களை, தோயும-சோகின்ற, உத்தம-உததமனே, மாறுது-
ளக்காலமும் மாறாமல், பத்திசெய-அன்பு செய்கின்ற, வான்
நாடா பெருமானே-தேவர்களுக்குப் பெருமானே, சுட்டது
போல்-சுட்ட பொருளைக் கைவிடுதலு போல, ஆசைவிட்டு-
ஆசையை ஒழித்து, உலக ஆசாரம் - உலக வொழுக்கமும்,
துக்கம் இலா-துக்கமும் இல்லாத, ஞானசுகம்மேவி-ஞானத்
தால வரும் இன்பத்தை யடைந்து, சொல் கரண அதித-
வாக்கு மனங்களுக்கு எட்டாத, நிரக்குணம் ஊடாடும்-

நிர்க்குணம் பொருந்திப், சுதத நிராதாரவெளி - சுததமான ஆதாரமற்ற வெளியாகிய துடாதசாந்ததை, காண-காண்பதற்கு, மொட்டு அலா வாரிசம் - அருமபு மலாந்த தாமரைகளையும், சககாசட ஆதாரம்-சககாங்களையுமுடைய ஆறு ஆதாரங்களையும், முட்டவும-பொருந்தி, மீது ஏறி - அதன் மேற் சென்று, மதிமீது ஆய - சந்திர மண்டலத்திற் பொருந்தி, முப்பதும் ஆறு ஆறும் முப்பதும்-தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களுக்கும், வேறு ஆன-இன்றுபட்ட, முத்திரையாம் மோனம் - சின் முததிரையாகிய அதனவித மெளனநிலை, அடைவேளை-பெறுமோனை? எ-று.

(வி-ரை) ஆசாரம் - ஒழுககம். 'சுட்டதுபோலாசை விட்டு' என்றது ஒரு பொருள் சுட்டவுடன் அதை உடனே கைநழுவ விடுவதுபோல ஆசையை அது அன்பஞ் செய்த பொழுதே விடவேண்டும் என்பதாய், 'சுட்டி சுட்டது கைவிட்டது' என வழங்கும் பழமொழியையுங் காண்க. கரணதீதம் - கரணங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்டது, வரக்கு மனத்துக கெட்டாதது, சுதத நிராதார வெளி-துவாதசாந்தம். சட் ஆதாரம்-ஆருதாரம், அவையாவன மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூசகம். அனுகதம், விசந்தி, ஆஞ்ஞை. 'வாரி சககாசடாதரம்' என்றார் கமலங்களையும் சக்கரங்களையு முடையனவாதலின், முப்பதும் ஆறாறு முப்பதும்-தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்கள் முத்திரையாம் மோனம் - சின்முத்திரையாகிய அதனவித மெளனநிலை. மெளனநிலை எல்லாத் தத்துவங்களும் கடந்த

நிலை என்பரா 'முப்பதும் ஆறாறு முப்பதும் வேறான
மோனம்' என்றா. (88)

திருக்குறட்டி

89 தானதன ததததான தானதன ததததான
தானதன ததததான-தனதான.

நீரிழிவு குட்டமீனே வாதமொடு பித்தமுமே
நீள்குளிராவெ துபடிவெறு புளநோய்கள்

நெருறுபு முககளகூடு நானமுக வெடுததவீடு
நீடியவி ரததமுமே தசைதோலசீ

பாரியந வததுவார நாறுமும லத்திலாறு
பாயபினியி யுறுபாவை நநிராய்பேய்

பாறெடுக முக்கள கூகை தாமிவைபு சிப்பதான
பாழுடலெ டெது வீணில உழலவேனா

நாரணிய டத்தினாரி ஆறுசம் யததிபூத
நாயகரி டததுகாமி மகமாயி

நாடக நடத்திகோல நீலவருணத்திலேத
நாயகியு மைசசிரீல திரிகுளி

வாரணிமு லைச்சிஞான பூரணிக லைச்சநாக
வாணுதல ளித்தவீர மயிலோனே

மாடமதில முததுமேடை கோபுர மணத்தசோலை
வாகுளகு டட்டிமேவு பெருமானே.

(இ-ள்) நாரணி-தூக்கையும், அறத்தின்நாரி-தருமத்
தின் செல்வியும், ஆறு சமயத்தி-அறுவகைப்பட்ட சமயத்

தோக்கும் அவ்வவர் கொண்ட முதற்பொருளாய் நிற்ப
வனும், பூதநாயகா இடத்துகாமி - சிவபெருமானிடத்து
விருப்பமுள்ளவனும், மகம் ஆயி-யாகமுதல்வியும், நாடகம்
நடத்தி-நடனஞ் செய்பவனும், கோல நீலவருணத்தி-அழகு
பொருந்திய நீல நிறமுடையவனும், வேதநாயகி - வேதங்
களுக்குத் தலைவியும், உமைச்சி-பிரகாசமுள்ளவனும், நீலி-
நீலியும், திரிசூலி - திரிசூலப் படையை உடையவனும், வார்
அணி முலைச்சி-கச்சை அணிந்த ஸ்தனங்களை உடையவனும்
ஞானபூரணி - நிறைந்த ஞானமுடையவனும், கலைச்சி-அறு
பத்து நான்கு கலை ஞானங்களையும் உணர்ந்தவனும், நாக
வாள் துதல - இமயமலையையன் திருமகளாகித் தோன்றிய
ஒளிபொருந்திய நெற்றியை உடையவளுமாகிய உமாதேவி
யார், அளித்த-பெற்றருளிய, வீர-வீரனே! மயிலோனே-
மயிலவாகனத்தை உடையவனே!, மாடம் மதில-மாடங்களை
யும் மதில்களையும், முத்துமேடை - முத்துமேடைகளையும்,
கோபுரம் - நகரவாயில்களையும் உடைய, மணத்த சோலை-
வாசனைபொருந்திய சோலைகூழ்ந்த, வாகு உள குறட்டி-
அழகிய குறட்டி என்னும் தலத்தில், மேவும் பெருமானே,
தங்கியிருக்கும் பெருமானே!, நீரிழிவு-நீரிழிவும், குட்டம்-
குஷ்டரோகமும், சீனை - இருமலும், வாதமொடு பித்தம்-
வாதரோகங்களோடு பித்தரோகங்களும், நீர் குளிர்
வெதுப்பு - மிக்க குளிரையுடைய சுரமும், வேறும் உள
நோய்கள்-இவற்றிற்கு வேறாக உள்ள மற்ற நோய்களும்,
சேர்உறு பொருந்திய புழுக்கள் கூடு - புழுக்கள் வசிக்கின்ற

கூண்டும், நாண்முகன் - பிரமதேவன், எடுத்த வீடு-கூட்டிய வீடும், நீடிய இரத்தம் மூலை - மிகக் இரத்தமும் மூலையும், தசை தோல்சீ - தசையும் தோலும் சீயுமாகிய, பாரிய நவத் துவாரம் நாறும் - பெரிய ஒன்பது வாயிலகளும்கூடிய நாறுகின்ற, மும்மலத்தில் - மும்மலங்களாகிய, ஆறு பாய-ஆறு பெருக கெடுகது, பிணி இயற்று-நோயை உண்டாக்குகிற, பாவை-பதுமைபுடம், நரி நாய பேய-நரியும் நாயும் பேயும், பாறொடு கழுக்கள்-பருந்துகளோடு கழுக்குகளும், கூகை தாம்-ஆகைத கரும, இவை புகிப்பது ஆன - இவைகளால் புகிக்கப் படுவ தான, பாழ் உடல் எடுத்து - பயன்படாத உடலைப்பெற்று, வீணில் உழுவேனோ-வீணாகத் தேவரீரது திருவருளுக் குப் புகுந்திரனாகாமல் வருகதுவேனோ? என்று

(வி-ரை) வெதுப்பு-சுரம் நவத்துவாரம்-கண், காது, மூக்கு வாய், குதம், குபயம் பாறு பருந்து.

அறத்தின நாறி-உமாநேவினியா; தருமத்தின செலவி; முப ததிரண்டு அறங்கலையுப் லளாப்பவன். ஆறு பகைச் சமயத்தோராகும் அவ்வவா பொருளாய விளங்குவாள என பார -ஆறு சமயத்தி' என்றா. பூகநாயகா-சிவபெருமான். கூகைசி-அறுபத்து நான்கு கலைஞானங்களையும் அறிந்தவன். நாகம்-மலை குட்டி-ஒரு ஸ்தலம். 'புழுக்கள் கூடு' 'கான் முகன் எடுத்தவீடு' 'பிணியியற்று பாவை' முதலியன உடம் பின் இழிந்த ஜயலபை நன்கெடுத்து விளக்கு முகத்தான் அதைமாட்டுச் செய்யும் பற்றிச் செயவன இங்குப் பட்டினத்தடிகளார் வாக்கு உணரற்பாலது.

அங்கோ டிங்கோ டலமருங் களவா
 ஐவா கலகமிட் டலைக்குங் கானகம்
 சலமலப பேழை இருவினைப பெட்டகம்
 வா தழித்தங் கோழை குடிபுகுஞ் சீறா
 ஊரறைப புன்றோல உதிரக சுட்டளை
 நாடாப பாண்டம் நான்முழைத் தொன்பது
 டீறா மண்டம் பேபசசுரைத் தோட்டம்
 அடலைப் பெரிய சுட்டைத் திடருள
 ஆசைக் கயிற்றில் ஆடும் பம்பரம்
 ஓயா நோயக்கிடம் ஓடும் மரக்கலம்
 மாயா விகாரம் மரணப் பஞ்சரம்
 சோறுத துருத்தி தூறும் பத்தம்
 காற்றிற் புகுங் கானப் படடம்
 விதிவழித் தருமன் வெட்டுங் கடடை
 சதூழுகப் பாணன் தைக்குஞ் சட்டை
 மககனலில் இடுசில விருந்து
 காமககனலிற் கருகுஞ் சாரு
 கிருமி கிணடுங் கிழங்குஞ் சுருமி
 பவககொழுந் தேறுங் கைககொழு கொம்பு
 மணமாய் நடக்கும் வடிவின முடிவிற்
 பிணமாய்க் கிடக்கும் பிண்டப் பிணமே
 ஊரிற் கிடக்க வொட்டா வுபாதி
 காரெதிர குவித்த பூளை காலைக்
 கரெ காப் பட்ட கடும்பனிக் கூட்டம்
 அந்தரத் தியங்கும் இந்திர சாபம்
 அதிரும் மேகத் துருவின அருவிழல்
 நீரிற் குமிழி நீரமேல எழுத்து
 கண் துயில் கனவிற் கண்ட காட்சி
 அதனிலும் பொல்லா மாயக் களங்கம்.

பொது

90 தனதன தான்த தானன தனதன தானத் தானன
தனதன தானத தானன-தனதான.

முருகம யூரச் சேவக சரவண ஏனற் பூதரி

முருளப டரக் கோமள

முலைமீழ்த

முமுகிய காதற காழுக பதிபசு பாசத தீர்வினை

முதியபு ராரிக் கோதிய

குருவேளன

மருகியு மாடிப் பாடியு மிருகமூல நாடிச சூடியு

முணர்வினோ டேக கூடியும

வழிபாடு

மலகினு ராசைப் பாடற நிலைபெறு ஞானத தாலினி

உனதடி யாரைச் சேர்வதும்

ஒருநாளே

மருகனெ னுமற் சூழ்கொலை கருதிய மாமப பாதகன்

வரவிடு மாயப் பேய்முலை

பருகாமேல்

வருமத யானைக் கோடவை திருகிவி ளாவிற் காப்கனி

மதுகையில் வீழ்ச சாடியு

சதமாபுட்

பொருதிரு கோரப பாரிய மருதிடை போயப போதொரு

சகடுத யாமற் போராசெய்து

வினையாடிப்

பொதுவியர் சேரிக் கேவளா புயல்மருகா வஜராயுத

புரமதில் மாபுத தேனிராகள்

பெருமாளே.

(இ-ன்) மருகன் எனாமல் சூழ் கொலை கருதிய-தன்

மருகன் என்றும் பாராமல் உபாயத்தோடு செய்யும்

கொலையை எண்ணிய, மாமன் பாதகன் வரவிடும் - மாம

னுகிய பானி போகும்படி ஏவிய, மாயம்பேய் முலைபருகா-

மாயமானடேய் வடிவங்கொண்ட பூதகியின் முலையை

உண்டு, மேலவரும் மதம்யானை கோடு அவைதிருகி-மேல
எதிர்த்து வரும் மும்மதங்களையுடைய யானையின கொம்பு
களை உடைத்து, விளாவில் காய கனி மதுகையில் வீழ்ச-
சாடிய - விளாமரத்திலுள்ள காயகனிகளை வனமையினால்
விழும்படி வீசிய, சதமா புள் பொருது-நூற்றுக் கணக்
கான வண்டுகளுடனும் பறவைகளுடனும் சண்டைசெய்-
துபடி இரு கோரம் பாரிய மருது இடை போய - இரண்டு
கோரமான பெரிய மருதமரத்தின் இடைசெனற, அப்போது ஒரு சகடு உதையா-அப்போது ஒரு சக்கர வடிவாக
வந்த அசுரனை உதைத்து, மலபோசெய்து விளையாடி-
மலயுத்தத்தைசெய்து விளையாடிகொண்டும், பொதுவியா
சேரிக்கு வளா புயல் மருகா - இடையா சேரியில் வளாந்து
வந்த மேகம்போன்ற நிறத்தையுடைய திருமாலுக்கு மரு
மகனே!, வஜராயுதபுரம் அதில் - வஜராயுதநகரத்தில் வாழ்
கின்ற, மா புத்தேளிராகள பெருமானே-சிறந்த தேவர்களுக்
குத் தலைவனே!, முருக மயூரம் சேவக சரவண-முருகனே!
மயிலின்மேல் ஏறிசெல்லும் தொழிலை யுடையவனே!
சரவணப்பொய்கையில் அவதரித்தவனே!, எனல பூதரி-
தினைவளாகின்ற மலையில் வாழும் வளளிநாயகியினது, முக்கு
ளம் பூரம் கோமளம் முலைமீது - அரும்பையொத்த சந்த
மை பூசிய இனைய ஸ்தனங்களில், முழுகிய காதல காமுக-
முழுகியுள்ள காதல மிருந்த காமுகனே!, பதிபசு பாசம்
தோவினை-பதிபசுபாசத்தின் துணி பொருளை, முதிய புரா
சிக்கு ஓதிய குருவே - பழமையான சிவபெருமானுக்கு

உபதேசஞ்செய்த குருவே', என்று உருகியும் ஆடிப் பாடியும்-என்று சொல்லி உருகியும் ஆடியும் பாடியும், இருகழல் நாடி குடியும் - இரண்டு திருவடிகளையும் விருமாட்சி குடியும், உணர்வினோடு ஊடி கூடியும் - ஞானவுணர்ச்சியினோடு ஊடியும் கூடியும் வழிபாடு உற்று - வழிபாடு பொருந்தி, உலகினர் ஆசைப்பாடு ஆசைப்பாடு உற - உலகத்தாரா ஆசைப்படுத்தல ஒழிய, நிலைபெறு ஞானத்தால-நிலைபெற்ற பேருணர்வால், உனது அடியாரைச் சேர்வதும் ஒருநாளே-தேவரீருடைய அடியாரைச் சேர்வதாகிய ஒருநாளும் உண்டோ? என்று

(வி-ரை) பதிபகபாசத தீர்வு - பதிபகபாசங்களின் இயல்பு. அதனைப் பிரணவவாயிலாக உணர்த்தியது, பிரணவத்திலே இம் முப்பொருளின் இயல்பும் அடங்கியுள்ளது ஆதலின் இவ்வாறு அருளிச்செய்தார். அடியவரைச் சார்ந்தொழுகின் வீடு பேறு எளிதில் சித்திக்ருமாதலின் அவர்தம் கூட்டுருவைக் கொள்ளுதலே அமையும் என்பார் 'உனதடியரைச் சேர்வதும் ஒருநாளே' என்றார்.

• நிலைபெறுஞானம் - எவ்வாற்றானும் மாறாத மெய்யுணர்வு. அடியவா பெருமையை,

✓ 'அன்பாபணி செயயவெனனை ஆளாககி விட்டுவிட்டால் இன்பநிலை தானேவந் தெய்தும் பராபரமே.'

எனவருடம் தாயுமானவர் திருவாககானும்

'சசனாக கன்பிலலாரா அடியவாக் கன்பிலலார்

எவ்வுறிக சீரம் அனபிலலார தமகதும் அன்பில்லார்

பேசுவதென் அறிவிலலாப பிணங்களை நாம் இணங்கிற்
 பிரப்பினிலும் இரப்பினிலும் பிணங்கடுவர் விடுநீ
 ஆசையொடும் அரனடியா அடியாரை அடைந்திட்
 டவாகருமம் உனகரும மாகச செய்து
 கூசி மொழிந தருளஞானக் குறியில நின்று
 கும்பிடடுத தட்டமிட்டுக் கூததாடித திரியே.

உனவருஉம் அருணநி சிவம திருவாககானும் அறிந். (90)

திருவாலங்காடு

91 தனதன தானந் தாதத தனதன தானந் தாதத
 தனதன தானந் தாதத-தனதான.

வடிபது நீலங் காட்டி முடிவுள காலன கூட்டி
 வரவிடு தூதன கோட்டி விடுபாசம்
 மகனெடு மாமன பாட்டி முதலுற வோருங் கேட்டு
 மதிக்கெட மாயந் தீட்டி யுயிர்போமுன்
 படிமிசை தாளுங் காட்டி யுடலுறு நோய்ப்பண் டேற்ற
 பழவினை பாவந் தீர்த்துன அடிபேனைப
 பரிவொடு நாளுங் காத்து விரிதமி மூலங் கூாதத
 பரபுகழ் பாடென ருட்கொ டருளவாயே
 முடிமிசை சோமன் சூட்டி வடிவுள ஆலங் காட்டில்
 முதிர்நட மாடுங் கூததா புதலவோனே
 முருகவிழ் தாருஞ் சூட்டி பொருதனி வேழங் கூட்டி
 முதலமற மானின சோககை மயல்கூர்வாய்
 இடியென வேகங் காட்டி நெடிதரு சூலந் தீட்டி
 யெதிர்பொரு சூரன் தாக்க வரவுகி

இலகிய வேலகொண் டாரதது உடலிரு கூறன ருககி
ரிமையவ ரேதந தீரதத பெருமானே.

(இ ள்) முடிமிசை சோமன சூட்டி-திருமுடியின்மேல்
பிறைச்சந்திரனை அணிந்துகொண்டு, வடிவு உள ஆலங்காட்
டில்-அழகுபொருந்திய திருவாலங்காடு எனனுந் திருத்தலத்
தில், முதிர் நடம் ஆடும் கூததா புதல்வோனே-ஆனந்த
மிகுந்த நடனத்தைச் செய்கின்ற சிவபெருமானுக்கு மகனே!
முருகு அவிழ்தாரும் சூட்டி-வாசனையை விரிக்கின்ற மாலையைத்
தரித்தும், ஒரு தனி நேழை கூட்டி-ஓர் ஒப்பற்ற
யானையைக் காணுமபடி வருவித்தும், முதல மரம் மானின்
சோகை மயல கூவாய - முசலாகிய மாறுபாட்டைச்
செய்த பார்போன்ற வள்ளிநாயகியினை புணர்ச்சிக்கு ஆசை
மிகுபவனே!, இடி என வேகம் காட்டி-இடியென்று சொல்
லும்படி வேகத்தைக் காட்டியும், செடி தரு சூலம் நீட்டி-
நீண்ட சூலத்தைத் தீட்டிக்கொண்டும், எதிரொரு சூரன்
தாக்கவா-எதிரே சண்டைசெய்யும் சூரன் தாக்குதற்குவர,
ஏகி இலகிய வேலகொண்டு ஆரதது-எதிரே சென்று விளங்
கிய வேலைகொண்டு ஆரபரித்தது, உடல இரு கூறு அன்று
ஆக்கி - உடலை இரண்டு கூறுக அவன இல்லையாம்படி
செய்து, இமையவா ஏதம் தீரதத பெருமானே - தேவாக
ளது துன்பத்தை ஒழித்த பெருமானே!, வடிவு அது நீலம்
காட்டி-நீலநிறம் பொருந்திய உருவத்தைக் காட்டி, முடிவு
உள காலன் - ஆயுள் முடியுங் காலத்தில் உள்ளவனாகிய
இயமன், கூட்டி வரவிடு தூதன் - என உயிரைக் கட்டிக்

கொண்டு வரும்படி அனுப்பும் தூதன், கோட்டிவிடு பாசம்-
வளைததுச செலுத்தும் கழிதலை, மகனோடு மாமன பாட்டி
முதல உழவோடும் - மகனோடு மாமன பாட்டி முதலான
சுறந்தாரும், கேட்டு மதிக்கெட மாயம் தீட்டி உயிரி போம்
முன-கேட்டு அறிவுக்கெட மாயத்தைச செயது உயிரி போவ
தன் முன்பு, படியிசை தானும் காட்டி - பூமியின்மேல
அடியேனுக்குத் திருவடியைக காட்டியருளி, உடல உறு
நோய் - உடம்பிலே சோநத நோயையும், பண்டு ஏறா
பழவினை பாவம்-முன்னமே செயதுகொண்ட பழவினையால
வரும் பாவததையும், தீர்த்து உன அடியேனை-ஒழித்து
உனது அடியவனாகிய எனனை, பரிவொடு நாளுந் காதது-
அன்போடு எந்நாளும் காததருளிச்செய்து, விரி தரிநூல-
பல துறைகளாக விரிந்த தமிழ் மொழியினால், அம் கூாதத
பரம் புகழ்ப்பாடு என்று ஆளகொடு அருள்வாய - அழகு
மிகுந்த சிறந்த புகழ்ப்ப பாடுவாய என்று ஆட்கொண்
டருளுவாயாக. எ-று எ-அசை.

(வி-ரை) கோட்டி-கோஷ்டி; கூட்டம். ஆலங்காடு-திரு
வாலங்காடு எனனுந் திவ்விய சேஷத்திரம்; அரக்கோணத்
துக்கு அருகேயுள்ளது. சிருவாலங்காட்டில் சிவபெருமான்
காளியோடு தாண்டவஞ் செய்தனா. அங்கே இரத்தின
சபை உள்ளது. இத்தலத்திலேதான் காரைக்காலம்மையா
திருநடனங்காணும் பெருவாழ்வு பெற்றது. இதன் பெரு
மையை 'வீடு நமக்குத் திருவாலங்காடு' எனக் கூறிய பட்ட
ஸாத்துப்பிள்ளையார் திருவாக்கா னும் உணர்ச்சு. முருகு-வாசனை.

பழனிமலை

92 தன்ன தன்ன தன்ன தன்ன
தன்ன தன்ன - தன தான

தமரு மமரு மனையு மினிய
தனமு மாகும

ஆயலாகுத

தறுகண மரலி முறுகு கயிறு
தலையை வளைய

எறியாதே

கமல விமல மரக தமணி
கனக மருவும

இருபாதம்

கருத அருளி யெனது தனிமை
கழிய அறிவு

தரவேணும

குமர சமர முருக பரம
குலவு பழநி

மலைபோனே

கொடிய பகடு முடிய முடுகு
குறவர் சிறுமி

மணவாளா

அமர ரிடரும் அவுண ருடலும்
அழிய அமர்செய்

தருளவோனே

அருமு நிறமும் அயிலு மரிலும்
அழகு முடைய

பெருமானே.

(இ-ள்) குமர சமர முருக பரம குலவு பழநி மலையோனே-குமரனே!, சண்டைசெய்யும் முருகனே-மேலானவனே பெருமை விளங்கும் பழனிமலையை இருட்டிடமாகக் கொண்டவனே!, கொடிய பகடு முடிய முடுகு குறவர் சிறுமி

மணவாளா - மதம் மெய்யினை யானைகள் மாளுமபடி
 அம்பை விரையச செலுத்தம் வேடாமகளாகிய வள்ளி
 நாயகிகு மணவாளனே', அமரர் இடரும் அவுணர் உட
 லும் அழிய அமாசெயது அருளவோனே - தேவர்களுக்கு
 உறா துன்பமும் அசுரர்களுடைய உடம்புகளும் ஒருங்கு
 கெடும்படி போரை செய்தருளப்படுவே', அமரும் நிரமும்
 அயிலும் மயிலும் அழகும் உடைய பெருமானே - தருமத்
 தையும் ஒளிராபும வேலையும் மயிலையும் அழகையும் உடைய
 பெருமானே' தமரும் அமரும் மனையும் இனிய தனரும்
 அரசும் அயல் ஆக - சுற்றத்தாரும் வாழும் வீடும் இன்பத்
 தைத் தரும பொருளும் ஆனும் அரசும் வேறுகப் பிரிக
 ளாக, தறுகண்மறலி முறுகு உயிற் தலையை வளைய வறி
 யாது-அஞ்சாமையுடைய யமன் தன்னுடைய முறுகு
 விட்ட கயிற்றைத் தலையைச்சுற்றி வீசாதபடி, கமலம் விம
 லம் மரகதம் மணி கணகம் மருவும் இருபாதம்-செந்தாரை
 மலரை ஒத்த பரிசுத்தமான மரகதத்தின்கதின ஒளியை
 யும் பொன்னின் ஒளியையும் பொருளாகின்ற இரண்டு
 திருவடிகளையும், கருத அருளி உவது தனிமை கழிய
 அறிவு தரவேணும் - திபானஞ் செயவதற்கு அருளசெயது
 எனது தனியாண்டிருநகுநதனை ஒழிய மெய்யுணர்வைத்
 தாவேண்டுமென.

(வி-ரை) 'தறுகண்மறலி என்றா எததுணைப் பெரிய
 ராயினும் கருதாது உயிர் வெளவுதலானும் 'பீட்டி துக்கப்
 பிள்ளையைத் தாயலற்கு' கோடலானும்' என்பது

‘கமல விமல மரகதமணி கனக மருவும் இருபாதம்’
 என்றது செந்தாமரை மலரையொத்த தூய்மையான வள்ளி
 நாயகியாரும், தெய்வயானை அம்மையாரும் சேரும் இரண்டு
 திருவடிகள் எனபதாம். மரகதமணி வள்ளிநாயகியாரா;
 அவர் நிறம் மரகதம் போன்றிருத்தலு காண்க. கனகம்-
 பொன், தெய்வயானை அம்மையார நிறம் பொன்வடிவிலு
 என்க. (92)

திருக்குராவடி

93 தனத்த தானன தனதன-தனதானு.

மருககு லாவிய மலரணை	கொதியாதே
வளாதத தாயதமா வசையது	மொழியாதே
கருக்கு லாவிய அயலவா	பழியாதே
கடப்ப மாலையை யினிவா	விடவேணும்
தருககு லாவிய கொடியிடை	மணவாளா
சமாத் தனையணை, மரகத	மயில்வீரா
திருக்கு ராவடி நிழலசனில	உறைவோனே
திருக்கை வேல்வடி வழகிய	பெருமாளே.

(இ-ள்) தரு குலாவிய கொடி இடை மணவாளா-கற்பக
 விருட்சத்தைச் சுற்றிப் படர்ந்துவிளங்கும் காமவல்லிப்போல
 நுண்ணிய இடையை உடைய தேவயானையாருக்கு மண
 வாளானே! சமாத் தனையணை மணி மரகதம் மயில்வீரா-சாமாத்
 தியம் உடையவனே! நீலம் மரகத என்னும் இரத்தினங்
 களின் ஒளியை உடைய மயில் வாகனத்தை யுடைய

வீரனே', திருகுரா அடி நிழலதனில் உடைவோனே - அழகிய குராமரத்தின் அடிநிழலில் கோயிலகொண் டெழுந்தருளி இருப்பவனே', திருகைவேல அழகிய வடிவு பெருமானே-அழகிய கையில் வேர்படையை தாங்கிய அழகிய உருவததையுடைய பெருமானே', மருகுலாவிய மலர் அணை கொதியாது - மணம விளங்குகின்ற பூக்கள பரப்பிய படுக்கை வெப்பமடையாமலும், வளராத தாய் தமா வசை மொழியாது-பெற்று வளர்த்த தாயும் சுறத்தாரும் பழிச் சொல்கை கூறாமலும், கரு குலாவிய அயலவா பழியாது-கொடுமைக் குணங்கள் விளங்கும் எதிரா பழிக்காமலும், கடப்பமாலையை இனி வரவிடவேணும் - கடப்ப மாலையை இப்பொழுதே எனக்குச் சேரும்படி அனுப்ப வேண்டும். எ-று.

(வி-ரை) பிரிவால் விளையும் காமமிகுதி உணர்த்துவார் 'மருக்குலாவிய மலரணை கொதியாதே' என்றா. வசை-இவனால் இவள் இறந்து பட்டாள் என்னும் வசைமொழி. தலைவி தலைவன் அணிந்துள்ள மாலையைக் கேட்பதாகப் பாடப்பட்டது இச்செய்யுள் இதுபோல வரும்,

வேம்பாகிலும் இனிய சொல்லுக்கு நீபுனைந்த
வேம்பா கிலுமுதவ வேண்டாவோ—மீன்பாயும்
வேலையிலே வேலைவைத்த மீனவா நிற்புயத்து
மாலையிலே மாலைவைத்தாள மான்'

என்னுந் தனிப்பாடலையும் காண்க.

(93)

பொது

94 தனதன தந்தததத தனதன தந்தததத
தனதன தந்தததத-தனதான .

மொழியறி நுகறுதது மகரவி னங்கலகி
முடியவ னேந்தரற்று கடலாலும்
முதிரவி டம்பரபி வடையமு கந்தமு குள
முழுகியெ ழுந்திருக்கு நிலவாலும்
மழையள கந்தரிதத கொடியிடை வருசியுறு
மயலதணி யுமபடி கடு நினைவாயே
மரகத ஸங்கமெழி விகடந டங்கொளசிதர
மயிலினி ளந் துமுததி தரவேனும்
அழகிய மெனஞ்றுத்தி புளகித சந்தனத்தி
னமுதத னம்படைத்த திருமார்பா
அம்ராபு ரந்தனக்கு மழகிய செந்திலுக்கு
மருணைவ ளமபதிகம இனையோனே
எழுபுவ னம்பிழைக்க அசுராசி ரந்தெரிக்க
எழுசயி லந்துளைத்த சுடாவேலா
இரவிக ளந்தரத்தா அரியர பங்கயத்தா
இவாகள்ப யந்தவிர்த்த பெருமாளே.

(இ-ள்) அழகிய மெனஞ்றுத்தி-அழகையுடைய மென்
மைத் தன்மை வாய்ந்த வளளிநாயகியினது, புளகித சந்த
னத்தின் அமுததனம் - புளகத்தையுடைய சந்தனம் பூசிய
தேவாமிர்தம்போல் அடைதல் கருமையான ஸ்தனங்களால்,

படைத்த திருமாரபா - தழுவப்படும் அழகிய மாரபை உடையவனே', அமராபுரம் தனக்கும் - தேவலோகத்திற்கும், அழகிய செந்திலுக்கும்-அழகிய திருச்செந்தூர் ரென்னுந் தலத்திற்கும், அருண் எளிம்பதிகும் இறையோனே - அருண்யாகிய வளப்பமான நகரத்திற்கும் தலைவனே', எழு புவனம் பிழைக்க-ஏழ் உலகங்களும் உயவதற்கும், அசுரா சிரம் தெறிக்க - அசுரர்களுடைய தலைகளெல்லாம் சிதறியொழியவும், எழு சயிலம் துளைத்த சுடர்வேலா - எழு மலைகளையும் துளைத்த ஒளிபொருந்திய வேற்படையை உடையவனே', இரவிகள அந்தரத்தா - சூரியர்கள், தேவர்கள, அரி அரன பங்கயத்தன்-திருமால், சிவன், பிரமன் எனனும், இவர்கள-இவர்களுடைய, பயம் தவிரத்த பெருமானே - அசுரத்தை ஒழித்தருளிய பெருமானே', மொழியநிறம் கறுத்தது - சொல்லுகின்ற அந்நிர்மானது கறுத்தது, மகரம் இனம் கலக்கி-மகரமீன்களின் கூட்டங்களால் கலக்கப்பட்டு, முடிய வளைந்து-பூமி முழுவதும் சுற்றிகொண்டு, அரபுறு கடலாலும் - சபதிக்கின்ற கடலினாலும், முதிர்விடம் பரப்பி - முதிரும்படி விஷத்தைப் பரப்பி, வடவை முகந்து - வடவாழ்காக்கினியை பொண்டு கொண்டு, அழகுள முழுகி எழுந்திருக்கும் நிலாலும்-முழுகி எழுந்திருக்கின்ற சந்திரனாலும், மழை அளகம் தரித்த - மேகம்போன்ற கூந்தலையுடைய, கொடி இடைவஞ்சி - கொடிபோன்ற இடையை உடைய என் பெண்ணுக்கு, உறா மயல தணியும்படிக்கு நினைவாய-உண்டாகிய

ஆசை மயக்கம் தீரும்படி திருவுளங் கொள்வாய், மரகதம் துங்கம் வெற்றி - பசுசை நிறம் பொருந்திய சிறந்த வெற்றியையுடைய, விகடம் நடம் கொள் சித்திர மயிலினில் - அழகிய நடனத்தைச் செய்கின்ற சித்திரமான உருவத்தை யுடைய மயிலினமேல, வந்து முததி தரவேணும் - எழுந் தருளிவந்து அடியேனுகு மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தருள வேண்டுமெ ன - ம.

(வி - னை) கடலோசை தலைவரைப் பிரிந்திருக்கும் மகளிருக்கு மையலை விளைத்தலின் அதனைக் கூறினார். அம்மையால் மிகுதியை விளக்குவாரா கடலுக்குச் செய்கை புணர்த்தோதினார். இவ்வாறே நிலவிறகுங் காண்க. வடவை-வடவாமுகாகுகினி. மழையளகம் - மேகம்போல இருண்ட கூந்தல். அளகம்-பெண்பால் மயிருக்கு ஆகும். அமுத தனம் - அமுதம்போல இனிமை பயக்கும் ஸ்தனங்கள். அமரர்புரம்-தேவலோகம். எழுபுவனம்-எழுவகம். அசுரர்களைக் கொன்றமையால் அவர்களால் அமரர் முதலிய யாவருக்கும் விளையுந் தீங்கை ஒழித்தாராதலின் 'எழுபுவனம் பிழைக்க' என்றா, இரவிகள்-பன்னிரு சூரியர்; அவர்கள் பெயர் தாத்தரு, சக்கரன், அரியமன், மித்திரன், வருணன், அஞ்சுமான், இரணியன், பகவான், திவசசுவான், பூடன், சவித்தூரு, துவட்டா எனபன.

அரியர் பங்கயத்தா - திருமால், சிவன், பிரமன் ஆகிய மூவர்.

திருவருணை

95 தனன தனதன தனன தனதன
தனன தனதன-தனதான

இறுகு மணிமுலை மருவு தரளமு
மெரியு முமிழ்மதி

நிலவாரேல

இரவி லெனதுயிர கவர வருகுழ
லிசையி லுறுகடல

அலையாரேல

தறுகண் ரதிபதி மதனன விடுகொடு
சரமி லெளியனும்

அழியாதே

தருண மணிபொழி லருணை நகருடை,
சயில மிசையினில

வரவேணும்

முறுகு திரிபுர மறுகு கனலெழ
முறுவ லுடையவர்

குருநந்தர்

முடிய கொடுமுடி யசுரர் பொடிபட
முடுகு மரகத

மயிலவிரா

குறவா மடமகள் அமிர்த கனதன
குவடு படுமொரு

திருமார்பா

கொடிய சுடரிலை தனையு மெழுகடல
குறுக விடவல

பெருமாளே

(இ-ள்) முறுகு திரிபுரம் - பாவம் மிகுந்த முப்பூரண
கனே, மறுகு கனல் எழ-சுழலகின்ற நெருப்புண்டாகும்பூரண

முறுவல் உடையவா-சிரிப்பை உடையவராகிய சிவபெருமா
 னுக்கு, குருநாதா-ஆசாரியனே', முடிய-முழுதும், கொடி
 முடி அசுரா பொடிபட-வளைந்த கீர்த்தையுடைய அசுரர்
 கள னுகளாகும்படி, முடுகும் மரகதம் மயிலவீர-செலுத்
 தும் பச்சையில வீரனே', குடவா மடமகள்-குறவருடைய
 மடப்பம் பொருந்திய மகளாகிய வள்ளிநாயகியினது, அமிர்
 தம் கனம் தனம் குவடுபடும் ஒரு திருமார்பா - அமிர்தம்
 நிறைந்த பெரிய ஸ்தனங்களாகிய மலைகள் பொருந்துகின்ற
 ஒப்பற்ற அழகிய மாப்பை உடையவனே', கொடிய சடா
 இலைதனை - பகைவருக்குத் தீங்கைச் செய்யும் பிரகாசம்
 பொருந்திய இலைவடிவமாக உள்ள வேப்படையை, எழு
 கடல் குறுக விடவல் பெருமானே-ஏழுகடல்களையும் சேரும்
 படி செலுத்த வலவனாகிய பெருமானே', இறுகு மணி
 முலை மருவுதரளமுர் - திணைமயான அழகிய ஸ்தனங்
 களில் தரித்தளா முகதுமாலையாலும், எரியும் மதி உமிழ்
 நிலவால் - பிரகாசிக்கின்ற சந்திரன் விடுகின்ற கிரணங்களா
 லும், இரவி எனது உரிசைவா - வருத்தி எனனுடைய
 உயிரை அபகரிப்ப, வருகுழல் இசையில் உறு கடல அலை
 யால்-செவியிலபடும் சூழலிசையாலும் மிக்க கடலின் அலை
 யாலும், தறுகண் ரதிபதி மதனன்-அஞ்சாமைபை உடைய
 ரதிக்கு நாயகனாகிய மன்மதன், விடுகொடு சரமஇல்-
 செலுத்துகின்ற வளைந்த அம்பினாலும், எளியனும் அழி
 யாது - எளியேனும் அழியாமல், தருணம் அணிபொழில்-
 இளமையை யுடைய வரிசையாகவுள்ள சோலைசூழ்ந்த,

அருணைநகர் உறை சயிலம் மிசையினில வரவேணும்-
திருவருணை நகரத்திலே உள்ள மலைபினமேய வரவேண்
டும். என்று.

(வி-ரை) இறுகுமுலை-வினைத்தொகை தாளம்-முதலு
மாலையை உணராததலின் ஆகுபெயர் இரவி - இராவி,
வருத்தி. சுடரிலை-என்றது வேட்படையை எழுகடல்-வழு
கடல்கள்; பண்புத்தொகை. 'எளியன' என்றார் அறிவுபுலன்
வழிச் செல்லுமாறு விடுத்துத் துன்புறறும் அதனைமீட்டு
நிறுத்தும் வன்மை இன்மையான். அதற்கையேனும் தேவ
ரீர தரிசனம் வாயககப்பெறின உபவேன என்பார், 'அருணை
நகருறை சயிலமிசையினில வரவேணும் என்றார். வேணு
டும் என்பது வேணும் எனமருவியது. (95)

திருவருணை

96 தனதனத் தத்தத் தனத்தத் தனதன
தனதனத் தத்தத் தனத்தத் தனதன
தனதனத் தத்தத் தனத்தத் தனதன-தனதான.

கமலமொட் டைக்கட் டுழித்துக் குமிழியை
நிலைகுலைத் துப்பொறு குடத்தைத் தமனிய
கலசவர்க் கத்தைத் தகர்த்துக் குலையற

இளநீரைக்

கறுவிவட் டைப்பிற றுரத்திப் பொருதப்
சயம்விளைத் துசசெப் படித்துக் குலவிய
கரிமருப் பைப்புக் கொடித்துத் திறல்மதன்

அபிஷேகம்

அமலர்நெடு நிக்கட டழரகுட் பொடிசெய்து
அதிகசக் ரபபுட் பறககக் கொடுமையி
னடல்படைத் தச்சப படுத்திச் சபதமொ டிருதாளம்

அறைதல்க பிததுப பொருபடைப பாவிய
சிறகறுப் பிததுக கதிாததப புடைபடு
மயிரவச் சித்தரத் தனத்தித் திருடிகள் உறவாமோ

தமரமிக் குத்திக கதிரககப பலபறை
தொகுதொகுக் குத்தொத் தொகுக்குத் தொகுதொகு
திரிகிடந் தததத் திரிககத் திரிகிட எனவோ திச

சவடுறப பககப பழுவொத்திப புகையெழ
விழிகளுட செக்கச சிவததுக குறளிகள்
தசைகள்பட் சித்துக களிககக கழுதொடு கழுகாட

அமலையுற றக்கொக கரிததுப் படுகள
அசுராத் தத்திற் குளிததுத் திமியென
அடிநடித் திட்டிட் டிடிததுப பொருதிடு மயிலோனே

அழகுமிக கச்சித் ரபசசைப் புரவியி
ஊலவுமெப்ப பரத்ய சூந, சிற குருபர
அருணையிற சிந்தித் தெனக்குத் தெளிவருள் பெருமாளே.

(இ-ள்) தமரப மிக்கு திக்கு அதிர்க்க - ஓசைமிகுந்து
திசைகள் எல்லாம் அதிர்ச்சி கொள்ளவும், பலபறை-
பலவாசகியங்கள், தொகு தொகுக்கு தொத்தொகுக்கு

தொகுதொகு தரிகிட தத்தத் தரிக்க தரிகிட எனஒதி-
 தொகுதொகுக்கு என்னும் ஓசையைச் செய்யவும், சவடு
 உற பக்க பழு ஒத்தி - பக்கத்துப் பழுவெலும்புகள் நெரிய
 முடக்கிய கைகளை ஒத்தித் துணங்கைக் கூத்தாடியும், புகை
 எழ-புகை எழும்புமாறு, விழிகள் உள செக்ககிவத்து-கண
 கள் உள நன்றாகச் சிவந்தும், குறவிகள் தசைகள் பட்சித்து
 களித்து கழுதொடு கழுஞ்ஜூட - பூதங்கள் இறைசகிகளைத்
 தின்று மிக்க மகிழ்ச்சி கொள்ளவும் பேயோடு கழுஞ்குள
 ஆடவும், அமலை உற்று கொக்கரித்து - ஒல்சமிக் கொக்
 கரித்து, படுகளம் அசுரா தத்தத்தில் குளித்து-போக்களத்
 திலே மீடிந்த அசுரர்களுடைய உதிரத்திலே முழுகி, திமி
 என அடிநடித்துஇட்டு இட்டு பொருந்திடும் அயிலோனே-
 திமி எனனும் ஓசை உண்டாமபடி அடியை எடுத்திட்டு
 நடனஞ்செய்து சண்டையிடும் வேறுபடையை உடைய
 னேன! அழகு மிக்க சிதரம் பசுசை புரவியின் - அழகு
 மிகுந்த பலவித நிறம் பொருந்திய பசுமையான மயிலின்
 மேல, உலவு மெய பிரத்தியக்ஷம் நலச குருபர - ஏறிச்
 செல்லுகின்ற உணமையான கண்ணுக்கு நேரே தோன்று
 கின்ற நல்ல உணமையான குருபரனே!, அருணையில்
 சிந்தித்து எனக்கு தெளிவு அருள பெருமானே - திரு
 வண்ணமலையில் எனக்கு மனம் பொருந்தித் தெளிவை
 அருள் செய்யும் பெருமானே!, கமலம் மொட்டை கட்டி
 டழித்து - தாமரைவின் அரும்பின் அழகை ஒழித்தும்,
 குமிழியை நிலைகுலைத்து - குமிழியின் தன்மையை நீக்கியும்,

பொனகுடத்தை-பொன்னா^ய செயத குடததையும, தமனி^யயம் கலசம வாககத்தை தக^யத்து-பொன்னா^யசெயத கலசக^யகூட்டங்களை உடைத்தும், குலை அற ஐளநீரை கறுவி-
 குலரினின்று நீங்கும்படி இளநீரைக கோபித்தும், வட்டை^யபின் துரத்தி-சூதாடுகருவியைப^யபின்வாங்கும்படி துரத்தி^யயும், பொருது அபசயம் விளைத்து-சண்டையிட்டுத தோல^யவியை உண்டாக்கியும், செப்பு^யஅடித்து - செப்பை அடித்^{து}தும், குலவிய கரிமருபை புகு கு^யஒடித்து-விளங்கிய யானை^யயின் கொம்பைப்புகுநது ஒடித்தும், திரை மதன் அபி^யஷேகம் - வெ^யறி பொருந்திய மன்மதனுடைய கிரீடத்தை,
 அமலா நெறறிகண் தழற்குள பொடிசெய்து - சிவபெருமா^யனது நெ^யறிக கண்ணின் நெருப்புக்குள பட்டு நீரும்படி^யசெய்தும், அதிகம் சாடபுள பறக்க கொடுமையின் அடல^யபடைத்து அசசப்படுத்தி - சிறந்த சகாவாகப்பறவை பறக்^யகுமபடி கொடுமையாகப் போசெய்து பப்பபடுத்தியும்,
 சபதமொடு இருதாளம் அறைதல காபித்து-சபதத்துடன்^யஇரண்டு தாளங்கள் சபதிககுமபடி புகட்டியும், பொருபை^யபாவிய சிறகு அறுபித்து-மலைகளைப் பரந்துள்ள சிறகு^யகளின்கண் அறுபித்தும், சுதிரத்து புடைபடும் அவிரவம்^யசுதரம் தனது^யதிருடிகள் உறவுஆமோ - ஒளிமிசுநது பக்கந்^யதிரண்டுள்ள புதிய அழகு பொருந்திய ஸ்தனங்களுடைய^யவஞ்சனை மிகுந்த பெண்களின் நேசம் எனக்கு இருப்பது^யநன்றோ எ-று (அஃது ஒழியும்படி திருவருள் செய்வாய்^ய என்பது குறிப்பெச்சம்.)

(வி-ரை) ஸ்தனங்களுக்கு அழகு மிகுதி கூறுவார் அவற்றோடு ஒப்பிக்கத்தக்க பொருள்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு அவை தோற்றுவீட்டன என்றும் தோற்ற காரணத்தானே பலபாறு தண்டிக்கப்பட்டன என்றுங் கற்பித்துச் சிலேடை அணி தோனாக்கூறிய சதுரப்பாடு பாராட்டத்தக்கது.

கமலமொட்டைக கட்டரிததல-மலாதல, கட்டுக்குலை தல. பொனகுடத்தைத் தகாததல-பொற்குடம் உடைக்கப் படுதல. கரி மருபபைப் புகுகொடிததல - யானைகொம்பை ஒடிததல. அபிஷேகம்-கிரீடம். சகரப்புள - சக்ரவாகம், அது தோற்றுப் பார்த்து என்றா. இருதாளம் 'அழைதல்' கற்பித்தது - இரண்டு தாளங்களும் ஒசையுடையனவாயின. பொருபபைப் பரவிய சிறகறுப்பித்தது-மலைகளின் இரகுகளை இந்திரனைக்கொண்டு அறுப்பித்து 'திருடிகள்' என்றார் பொய்யும் வஞ்சமும களவும குடிக்கொண்டோ ராதலின். குளிகள்-பூதங்கள்.

(96)

பொது

97 தனததத் தானத தனதான

தனத்தத தானத-தனதான

கருப்பத தூறிப் பிறவாதே

கனக்கப் பாடு

றுழலாதே

திருப்பொற் பாதத் ததுபூதி

சிரக்கப் பாவித்

தருள்வாயே

பரப்பற றுருக குரியோனே

பரத்தப பாலுக்

கணியோனே

திருக்கைச சேவற் கொடியோனே

செகத்தி, சோதிப

பெருமானே.

(இ-ள்) கருப்பத்து ஊறி-கருப்பத்திலே சங்கி, பிறவாது - பிறவாமலும், கனக்க பாடு உற்று - மிகவும் வருத்தமடைந்து, உழலாது - துன்பமடையாமலும், திரு பொன்பாதத்து - அழகிய பொன்போலும் அருமையான திருவடிகளின், அனுபூதி சிறக்க - அனுபவம் மிக, பாஸித்து அருளவாய-காப்பாற்றி அருளவாய, பரப்பு அஃறுருககு - சித்தவிருத்தி ஒழித்தவருககு, பரத்து அப்பாலுக்கு - மேன்மையான ஞான வெளிககு, அணியோனே - சமீபத்திலுள்ளவனே! திரு கை-அழகிய கையில், சேவல் கொடியோனே-சேவற் கொடியை உடையவனே!, செகத்தில் - உலகத்தில், சோதி - சோதி வடிவமான, பெருமானே - பெருமானே! எ-று. எ-ஈற்றைசைகள்.

(வி-ரை) கருப்பத்திலே உயிர்படுந் துபைத்திறகு அளவில்லை யாதலின 'கருப்பத்தூறிப் பிறவாதே' எனறா. பிறந்த பின் படும் துயரமும் மிகுதி என்பார 'கனக்க..... உழலாதே' எனறனா. அனுபூதி என்றது யான் எனது என்னும் அகப்புரப்பற்றுக்கள அழிந்து, ஆன்மா ஆனந்தமயமான திருவடியிலே இரண்டறக் கலத்தலாகிய பேரின்பம் அடைதற்குரிய அனுபத்தை. 'பிறந்தா ருறுவது பெருகிய

துன்பம் பிறவாருறுவது பெரும் பேரின்பம்' என்று இளங்கோவழிகள் கூறிப்படி இவரும் பிறப்பால் வருவது துன்பமே எடுத்துக்கூறினா. இனிப் பிறவாநெறியை நான் அடையும்படி எனக்கு உன்பாதததனுபூதி சிறக்கும்படி அருள்புரிய வேண்டுமென்பாரா, 'அனுபூதி' அருள் வாயே என்றனா. சூரபதுமன் சேவலும் மயிலுமாகி முறையே முருகனுக்குக் கொடியும் ஊதியுமாயினான் ஆதலின் 'சேவற் கொடியோனே' என்றா பரப்பு - சித்த விருத்தி, சித்தவிருத்தி அடங்கிய பெரியோராக உளளத் தில் தியானிக்கப் படுபவன் என்பாரா, பரப்பற்றருக குரியோனே' என்றா தாயின் கருப்பத்தில் பத்துவதமும் உயிர படுத்துனபததைப் பின்புறம் மணிவாசகப் பேருமாள் திருவாக்காலும் உணராக.

'ஒருமதித் தானறிவி னிருமையிற் பிழைத்து
மீருமதி விளைவி னொருமையிற் பிழைத்து
மும்மதி தன்னு ளமமதம் பிழைத்து
மீரிரு திங்களிற் பேர்நுள் பிழைத்து
மஞ்ச திங்களின் முஞ்சுதல பிழைத்து
மாறு திங்களி லுடலா பிழைத்து
மேழு திங்களிற் றுழ்புவி பிழைத்து
மெட்டுத் திங்களிற் கூட்டமும் பிழைத்து
மொன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்துந்
தக்க தசமதி தாயொடு தானபடுந்
துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்,'

திருவிடைமருதூர்

98 தனதன்ன தனதன்ன தனதன்ன தனதன்ன
தான தானனா தான தானனா தனதன தனதான.

அறுகுதுணி பனியணைய சிறியதுளி பெரியதொரு

ஆக மாகியோரா பால ரூபமாய

அருமதலை குதலைமொழி தனிவருகி யவருடைய

ஆயி தாதையார மாய மோகமாய

அருமையினி லருமையிட மொனாமொனென உடலவளர

ஆரு மேளமாய வால ரூபமாய

அவரொரு பெரியோராய்

அழகுபெறு நடையடைய கிருதுபடு மொழிபழகி

ஆனி யாயவோர தேனி மாருமாய

விழுசுவரை யரிவையாகள படுகுழியை நிலைமையென

வீடு வராசலாய மாட கூடமாய

அணுவளவு தவிடுமிக டிதிரவிட மனமிறுகி

ஆசை யாளராய் ஊசி வாகியாய

அனியுறு சுடாபோலே

வெறுமிடிய நெருதவசி யமுதுபடை யெனுமளவில்

மேலை வீடுகேள் சீழை வீடுகேள்

திடுதிடென நுழைவதன்முன எதிரமுடுகி யவாகனொடு

சீறி ஞானிபோல ஏறி வீழ்வதாய்

விரகினைடு வருபொருள்கள் சுவறியிட மொழியுமொரு

வீணி யாசொலே மேல தாயிட

விதிதனை நினையாதே

மினுசுமினு கெனுமுடல் மடமுறுகி நெகிழ்வுறவும்
 வீணா சேவையே பூணு பாவியாய்
 மறுமையுள் தெனுமலரை விடும்விழலை யதனின்வரு
 வாராகள் போகுவாரா காணு மோஎன
 விடுதூறவு பெரியவரை மறையவரை வெடுவெடுஎன
 மேள மேசொலாய ஆளி வாயராய்
 மிடையுள் வருநாளில்

வறுமைகளு முடுகிவர உறுபொருளு நழுவசில
 வாத மூதுகா மாலை சோகைநீர்ய
 பெருவயிறு வயிறுவலி படுவனவர இருவிழிகள்
 பீளை சாடிட ஈளை மேலிட
 வழவழென உமிழுமது கொழுகொழிந ஒழுகிவிழ
 வாடி யூடு ஈலாம் நாடி பேதமாய்
 மனையவள் மனமேறைய

மறுகமனை யுறுமவர்கள் நணுகுநணு கெனுமளவில்
 மாதர் சீயென வாலா சீயென
 கனவுதனி விரதமொடு குதிரைவர ஁டியகடு
 காடு வாவென வீடு போவென
 வலதழிய விரகழிய ஁ரைகுழறி விழிசொருகி
 வாயு மேலிட ஆவி போகுநாள
 மனிதர்கள் பஸ்பேச

இறுதியதொ டறுதியென உறவின்முறை கதறியழ
 ஏழை மாதரான் மோதி மேல்விழ

எனதுடைமை யெனதடிமை மெனுமறிவு சிறிதுமற
 ஈமொ லேலென வாயை ஆலென
 இடுகுடறை சிறுபறைகள் திமலையொடு தவிலறைய
 ஈம தேசமே பேய்கள் சூழுவதாய்
 எரிதனி லிடும்வாழ்வே

இணையடிகள் பரவுமுன தடியவர்கள் பெறுவதுவும்
 ஏசி டார்களோ பாச நாசனே
 இருவினைமு மலமுமற இறவியொடு பிறவியற
 ஏக போகமாய் நீயு நாணுமாய்
 இறுகும்வகை பரமசுக மதனையரு ளிடைமருதில்
 ஏக நாயகா லோக நாயகா
 இமையவா பெருமானே.

(இ-ள) டாசம் நாசனே - ஆன்மாக்களின் வினையை ஒழிப்பவனே', இடைமருதில் ஏகம நாயகா-திருவிடைமரு தூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஒப்பற்ற தலைவனே!, லோகம் நாயகா - உலகங்களுக்கும் தலைவனே!, இமையவர் பெருமானே-தேவாகட்குப் பெருமானே!, அறுகு நுனி பனி அனைய சிறிய துளி - அறுகம்புல்லின் முனையிலுள்ள பனித் துளியை ஒத்த சிறிய துளியானது, பெரியது ஒரு ஆகம் ஆகி-பெரியதாகிய ஒருடம்பாகி, ஓர் பாலன் ரூபம் ஆய்-ஓர் இனைய வடிவங்கொண்டு, அருமதலை குதலைமொழி தனில் உருகி-அருமையான குழந்தையினது மழலைச் சொர்களைக் கேட்டு மனமுருகி, அவருடைய ஆயி தாதையார் மாயம்

மோகம் ஆய்-அவாகளைப் பெற்ற தாய தந்தையர் மாயமான ஆசை யுடையவாகளாய், அருமையினில் அருமை இட-அதிகம் அருமை பாராட்ட, மொருமொளென உடல வளர - பரபரப்புடனே உடம்பு வளாச்சியுடைய, ஆளும் மேளம் ஆய்-அவரும் மேளம்போல, வாலருபம் ஆய-வாலிப வடிவமாகி, அவா ஒருபெரியோர் ஆய-பின்பு அவர்கள் பெரியவாகளாகி, அழகுபெறும் நடை அடைய-அழகை யுடைய நடையை நடந்து, கிருதுபடும மொழி பழகி-பெரு மிதமுடைய வார்த்தைகளிலே பயின்று, ஆவி ஆப ஓர தேவிமாரும் ஆய்-உயிர்போன்ற மனைவிமாரை மணந்த வாகளாய், விழுசுவரை-விழுகின்ற சுவாபோன்ற உடலையும், அரிவையாகள படுகுழியை-பெண்களது படுகுழிபோன்ற அலகுலையும், நிலைமை என்-நீடித்திருப்பவை என்று எண்ணி, வீடு வாசல ஆய் மாடம் கூடம் ஆய் - வீடு வாசல் யுடைய வாகளாயும், மாளிகைகளும் கூடங்களும் உடையவராகி, அணு அளவுதவிடும் இக நிதிரவிட - அணுவளவு தவிடு தானும் இங்கே சிதர்விடுவதற்கு, மனம் இறுகி - மனம் அழுந்தி, ஆசை ஆளர் ஆய் - ஆசையுடையவாகளாகி, ஊசி வாசி ஆய-ஊசிபோனவிடம் தேடுகிறவர்களைபோல நுணுக்க முடையவாகளாய், அவி உறு சுடா போல வெறுமிடியன்-அணைந்துபோகின்ற விளக்குப்போலக் கெட்டு வறுமையினால் மூடுண்டவனேனும், ஒருதவசி - ஒரு துறவியேனும் வந்து, அமுதுபடை எனும் அளவில் - சோறுபடைக்க என்று கேட்ட மாத்திரத்தில, மேலைவீடுகேள் கீழைவீடு

கேள்-மேலவீட்டைச் சோந்துகேள் கீழவீட்டைச் சோந்து
கேள் என்று சொல்லி, திடுதிடு என துழைவதன்முன்
எதிராழும்கி - விரைவாக அவர்கள் புகுவதற்கு முன் எதிரே
சென்று, அவர்களோடுசிறி ஞானிபோல எறிவீழ்வது ஆய்-
அவர்களுடன் கோபிதது நாயபோல் மேற்சென்று விழு
வதை யுடையவராகி, விரகிஞெடு வருபொருள்கள் சுவறி
விட - தமது தந்திரத்தினால் தம்மைச் சோந்த பொருள்கள்
எல்லாம் வறண்டுபோக, மொழியும் ஒருவிணியா சொல்லே
மேலதுஆயிட-அவர்கள் மவதுககிசைய - பேசும் வீணா
கள் சொல்லே மேனமையாக விளங்க, விதிதனை நினையாது-
விதியைச் சிறிதும் எண்ணாமல், மினுகு மினுகு எனும்
உடலம் - மினுமினுநென்றிருக்கும் உடம்பு, மாம் முறுகி
நெகிழவுஉற - பாவம் மிகுந்ததால் நெகிழ்ச்சி அடைய,
வீணா சேவையே பூணுபாவியாய் - பயனிலலாத்வரைச்
சேவித்தலையே மேல்கொள்ளும் பாவியாகி, மறுமை உளது
எனும் அவரை-மறுபிறப்பு புண்டென்று சொல்லுமவர்களை,
விழலைவிடும்-அது வீண்பேசச் விடும், அதனில் வருவார்கள்
போகுவா காணுமோ என - அதைப்பெற்று வருவோரும்
போவாருமாகியவர்களைப் பார்க்கின்றோமோ என்று பேசி,
விடு துறவு பெரியவரை மறையவரை-உலகப்பறறை விட்டுத்
துறந்த பெரியோர்களையும் பிராமணர்களையும், வெடு
வெடென மேளமே சொல் ஆய் ஆளிவாயா ஆய்-மேளம்
போல முழங்குப்பேசிச் சிங்கம்போன்ற வாயை உடையவ
ராய், மிடை உறவரும் நாளில்-கலப்புப்பொருந்த வருங்

காலத்தில், வறுமைகளும் முடுகிவர - தரித்திர காலங்களும்
 விரைவுடன் வந்துசேர, உறு பொருளும் நமுவ - கையிலே
 இருந்த மிக்கபொருளும் செலவாகிவிட, சில வாதம் ஊது
 காமாலை சோகை நோய் பெருவயிறு வயிற்று வலி படுவன்
 வர-வாதநோய் பெருக்கின்ற காமாலை சோகைநோய் பெரு
 வயிறு வயிற்று நோய் படுவன் முதலிய சில நோய்கள்
 தமமை வந்து சேர, இரு விழிகள் பீளை சாறிட - இரண்டு
 கண்களிலும் பீளை சரிய, ஈளை மேலிட-சளிமீமலாக, வழவ
 மென் உமிழும் அது கொள்கொளென ஒழுகிவிழ - வழவ
 மென் துப்பு சளி கொள்கொளென்று ஒழுகி விழ, ஊண்
 எலாம் வாடிநாடி பேதம் ஆய் - தசையெல்லாம் வாடி நரம்பு
 கள் அனைத்தும் மாறி, மனையவள் மனம் வேறாய் மறுக-
 மனைவியினுடைய மனம் மாறுபட்டுச் சுழல, மனைஉறும்
 அவர்கள் நணுகு நணுகு எனும் அளவில்-வீட்டிலுள்ளவர்
 கள் வருக வருக என்று சொல்லுமளவில், மாதா சீனை
 வாலா சீயென-பெண்கள் சீயென்று இகழ்ந்துசொல்லவும்,
 வாலிபா சீனென்று இகழ்ந்து சொல்லவும், கனவுதனில் இரத
 மொடு குதிரைவர-கனவினகண தேருடனே குதிரைவர,
 நெடிய சுடுகாடு வாஎன - நீண்ட சுடுகாடு வாஎன னவும்,
 வீடுபோ என-வீடுபோ என்று சொல்லவும், வலது அழிய
 விரகு அழிய - பலன் அழிய அறிவும்கெட, உரைகுழறி-
 சொடிகள் குழறுபாடு அடைந்து, விழி சொருகி - கண்கள்
 உள்ளே சென்று, வாயு மேலிட ஆவிபோகும் நான்-நாறு
 அதிகரிக்க உயிர்போகும் நாளில், மனிதர்கள் பலே 'ச-மனி

தாகள் பலவிஷயங்களைப் பேச, இறுதியிதொடு அறுதி
என உறவின முறை கதறி அழ - முடிவுக்காலம் அதனோடு
எல்லா வாழ்வும் போயவிட்டதென்று சுற்றத்தாரா வாய்
விட்டுக் கதறிப் புலம்ப, ஏழை மாதராள மோதி மேலவிழ-
அறிவில்லாத மனைவி கையால முகத்தை மோதிகொண்டு
மேலேவிழ, எனது உடைமை எனது அடிமை எனும்
அறிவுச் சிறிதும் அற - எனனுடைய பொருள் எனனுடைய
வேலையாட்களா எனனும் அறிவு யாதும் நீங்க, அமொலேல்
என-நாகள் மொலேலென்று இரைக்க, வாயை ஆ என-
வாயை ஆவென்று திரைந்து, இடுகு பறை சிறு பறைகள்-
இடைசுருங்கிய பறைகளும் சிறிய பறைகளும், திமிலையொடு
தவில் அடைய-சல்லரியோடு தவில் எனனும் வாததியத்தை
வாசிக்க, ராமம் தேசம் பேயகள் சூழவது ஆய-சுடுகாட்டில்
பேயகள் சுற்றியிருப்பதாகி, எரிதனில் விடும் வாழவே-
நெருப்பிலபோடும் வாழ்க்கையையே, இணை அடிகள் பா
வும் உனது அடியவர்கள் பெறுவதும்-இரண்டாகிய திரு
வடிகளை வாழத்தும் தேவரீரது அடியார்கள் அடைவதை
யும், எசிடராகளோ - சுற்றறிந்தோர் பழிககமாட்டார
களோ?, இருவினை முமமலமும் அற - இருவினைகளும்
மூன்று மலங்களும் நீங்கவும், இறவியொடு பிறவிஅற-இறப்
போடு பிறப்பு ஒழியவும், ஏகம் போகம் ஆய் நீயும் நானும்
ஆய - ஒரே அனுபவமாய் நீயும் நானுமாகி, இறகும் வகை
பரமநகம் அதனை அருள்-அழுந்தும்படி மேனமையான
அத்துவிதநந்தத்தை அருள்வாயாக எ-று.

(வி-ரை) குதலை மொழி - பொருள நிரம்பாதசொல். ஆயி தாதையா-தாய் தந்தையா. மொளுமொளென-ஒலிக் குறிப்பு. கிருதுபடுமொழி-செருககுடைய சொல். ஆவியாய ஓர் தேவிமார்-உயிருக்கு ஒப்பான மனைவிமார். விழுசுவர்-வினைத்தொகை. மனமிறுகி - சிந்தை தாராளமாகச் செல்லாது அடங்கி, லோபத்தன்மைகொண்டு. ஊசி வாசியாய்-ஊசிபோனவிடம் தேடுகின்றவாகளைப்போல அவ்வளவு துணுக முடையோனாய். ஞானி-நாய். அவிபுறு சுடர் போலே வெறுமிடியன-அணைகின்ற விளக்குப்போல உயிராக் களையற்று, இருக்கும் வறிஞன் 'வீணாசேவையே பூணு பாவி' என்றார், அடியார் சேவை கொள்ளாமைக்கு இரங்கி. மறுமையுள் தெனுமவா-மறுபிறப்பு உண்டென்று சொல்லுவோர். விழலை-வீண் வாராததை. துறவு பெரியவா-முனிவர். மேளமே சொலாய - மேளம் போல உரத்துப்பேசி. ஆளி வாயா - சிங்கமபோலக் கர்ச்சிக்கும் வாயை உடையவர். ஊது காமாலை - உடலை பருகும் காமாலை என்னும் நோய். மறுக - சுழல். வலது - சாமார்த்தியம். இடுகுபறை-இடை சுருங்கு பறை. திமிலை-சல்லரி, தாளம். சமதேசம் - சுடலை யிடம். காடுவாவென வீடுபோவென' என்பது முதுமையைக் குறிக்கும் தொடர் மொழி. வாலா-வாலிபர். ஏழை மாதரார்-மனைவி 'எரிதனிவிடும் வாழ்வு' என்றார் இறத்தலை முடிவாகக்கொண்டு போற்றிவளர்த்த உடல் நெருப்பி விடப்படுதலின்' இக்கருத்தே பற்றி அப்பா சுவரமி களும்,

நடலை வாழ்வுகொண் டென்செயதீர் நாணிலீர்
 சுடலை சோவது சொர்பிர மாணமே
 கடலி னஞ்சமு துண்டவா கைவிட்டால்
 உடலினா கிடந தூரமுனி பண்டமே

என அருளிச்செய்தது உங் காண்க

இத்தகைய வாழவை உனதடியவர்கள் பெறுவது எச்சல்
 னவோ என்றா, அவர் வீடுபேற்றுக் குரியராதலின.
 ‘செத்தேபோனால் சிரியாரோ’ என்றா பெரியாரும். இரு
 வினை - நலவினை, தீவினை. மும்மலம் - ஆணவம், கன்மம்,
 மாயை. இரவி - இரப்பு. ஏகபோகம்-தட்டினறிக் கலந்து
 நுகரும் போகம், அஃதாவது இரண்டற அததுவிதமாகக்
 கலத்தல், அத்துவிதம்-ந+துவிதம்-இரண்டறது, ஒன்று
 மன்று, இரண்டுமன்று-இரண்டு அற்றதன்மை, அத்துவித
 இன்பத்தை எய்துவது இருவினைத்தொடாச்சி அற்று
 ஆணவம் முதலிய மலங்களும் சத்தி கெட்டு அழிந்த பின
 னரே யாதலின, ‘இருவினை முமலம்’ என்றா. அத்
 தகைய பரமசுகத்தைப் பெற்றருக்கு இரப்புப் பிறப்புகள்
 அற்றுப்போதலின, ‘இறவியொடு பிறவியற’ என்றா.

இடைமருது - திருவிடைமருதூர், இது தஞ்சாவூர்
 ஜில்லா கும்பகோணந தாலாகாவிலுள்ள ஒரு பெரிய
 சிவஸ்தலம்

திருக்காபுரம்

99 தனதனத தனதனத தனதனத தனதனத
தனதனத தனதனத் தனதனத தனதனத
தனதனத தனதனத் தனதனத தனதனத தனதனத-தனதான.

ஒருவரைச் சிறுமனைச் சயனமெத தையினிலவைத
தொருவரைத் தமதலைக் கடையினிற் சூழலவிட
தொருவரைப் பரபரப் பொடுதெருத திரியவிட் டதனாலே

ஒருவருக் கொருவாசக் களமைபிற சருவவிட
டுருவுபத் திரமெடுத தறையின்மற் புரியவிட
டுயிரிழைப் பதுகருத் தளவிலுச் சிதமெனச் செயுமாநூர்
தருமயற் பரமைதனிற் தவநெறிக் கயலெனச்
சரியையிற் கிரியையிற் றவமுமற் றெனதுகைத்
தனமவத் தினிலிறைத் தெவருமுற் றிகழவு, ரத் திரியேனைச்

சகலதுக் கமுமற் ச்சகலசற் குணம்வாத
தரணியிற் புகழ்பெறத் தகைமைபெற் றுனதுபொற்
சரணமெப்பொழுதுநட்பொடுநீனத் திடஅருட் டருவாயே

குருமொழித் தவமுடைப் புலவரைச் சிறு யிலவைத்
தறவுமுக் கிரம்வினைத் திடுமரக் கரைமுமுக
கொடியதுர்க் குண அவத் தரைமுதற் றரிசறுத் திடுமவேலா

சூயிலமொழிக் கயல்விழித் துகிரிதழ்ச் சிலைமுதற்
சசிமுகத் திடநகைக் கனகுழற் றனகிரிக் [னே
கொடியிடைப் பிடிநடைக் குறமகட் டிருவினைப் புணாவோ

கருதுசட் சமயிகட் கமைவுற கிறியுடைப
 பறிதலைச சமணடைக குலமுதற் பொடிபடக
 கலகமிட் டுடலுயிர்க கழுவினுச சியினிலவைத திடுவோனே
 கழுகினி குலையறக கதலியிற கனியுகக
 கழையின்முந் தமுதிரக கயலகுதித துலவுநற
 கனவயற நிகழ்திருக கரபுரத தறமுகப பெருமாளே.

(இ-ள்) குருமொழி தவம் உடை புலவரை - மேனமை
 யான சொல்லையும் தவவொழுககத்தையுமுடைய புலவரை,
 சிறைமலலைவதது அடிவும் உககிரம விளைத்திடும் - மிகவும்
 கோபத்தை உண்டாககும இராககதரை, முழு கொடிய
 தூசுணம் அவததரை - முற்றும கொடுமையான தீய குண
 முடைய வீணரை, முதல துரிசு அறுத்திடும் வேலா-அடி
 யோடு அவாகள குற்றத்தை ஒழிகும் வேறபடை உடைய
 வனே', குயிலமொழி - குயிலபோன்ற இனிய சொல்லையும்,
 கயல் விழி-சேலபோன்ற கண்ணையும், துகிர இதழ்-பவளம்
 போன்ற இதழையும், சிலை துதல - வில்லைபோல வளைந்த
 புருவத்தையும், சசிமுகம் - சந்திரனைப்போன்ற முகத்தையு
 மும், இளநகை-புன னகையையும், கனம் குழல - மேகம்
 போன்ற கூந்தலையும், தனமகிரி-மலைகளைப்போன்ற ஸ்தனங்
 களையும், கொடி இடை பூங்கொடிபோல நுட்பமான இடை
 யையும், பிடிநடை - பெண் யானையை ஒத்த நடையினையும்
 உடைய, குரமகள் திருவினை புணர்வோனே குரமகளாகிய
 வள்ளிநாயகியின் அழகை நுகாபவனே', 'கருது சட்சமயி
 கட்டு-எண்ணப்படும் ஆறு சமயத்தாருக்கும், அமைஉற-

பொருந்த, கிறிஉடை பறிதலை சமணரை - வருசமுடைய
 பறிதத தலையை உடைய சமணர்களை, குலமமுதல பொடி-
 பட-குலத்தோடு அழியும்படி, கலகம் இட்டு உடல் உயிரி-
 மாறுபட்டு வருந்துகின்ற உயிரகளை, கழுவின உச்சியில்
 வைத்திடுவோனே - கழுமரத்தின் உச்சியில் ஏற்றிவைத்த
 வனே! கமுகினில் குலை அடி-பாங்குமரத்தில் குலைகள் அடி
 விழவும், கதலியின் கனி உக - வாழைமரத்தில் பழங்கள்
 சொரியவும், கழையில் முததம உ-திர-கருமடில் முடி துகள்கள்
 உ-திரவும், கயல்குதித்து உலவும்-கயல் பீன்கள் துள்ளிச்
 செல்கின்ற, நல கனம் வயல்திகழ, - செழுமை பொருந்திய
 பெரிய வயல்கள் விளங்கும், திருகாபுரத்து அறுமுகம்
 பெருமானே - அடிகிய விரிஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்-
 கும் பெருமானே!, ஒருவரை சிறுமனை-ஒரு புடனைச் சிறிய
 வீட்டின், சயன மெத்தையினில் வைத்து - படுக்கை மெத்-
 தையில் வைத்தும், ஒருவரை தமதலைக்கடையினில் சூழல்
 விட்டு-ஒரு புருஷனைத் தமமுடைய தலைக்கடையில் சுற்றும்-
 படி செய்தும், ஒருவரை பரபரப்பொடு தெருந்திரியவிட்டு-
 ஒரு புருடனை விரைவாகத் தெருவில் திரியும்படிவிட்டும்,
 அதனால் ஒருவருக்கு ஒருவா சககளமையில் சருவவிட்டு-
 ஒருவருக்கு ஒருவரைச் சககளத்திக காயசசலில் பொருந்-
 தும்படி விட்டும், உரு உபத்திரம எடுத்தது-அச்சமும துன்-
 டமும் அவர்களுககுள உண்டாக்கியும், அனையில் மல்புரிய
 விட்டு-படுக்கை அனையில் சண்டைசெய்யும்படி செய்தும்,
 உயிர் பிழைப்பது கருத்து அளவில்-உயிரா வாழ்வதே எண்

ணுங்கால, உச்சிதம் என செய்யும் மாணா - மேன்மை என்று
 எண்ணும்படி செய்யும் பெணகை, தரும் மயல பிரமையில்-
 கொடுக்கும் ஆசைமயக்கத்தில, தவம் நெறிக்கு அயல என-
 தவமாகக்கத்தொகு அந்நியமாகி, சரியையில் கிரியையில்
 தவமும் அறறு - சரியையிலும் கிரியையிலும் ஒழுகுகத்தை
 யும் விட்டு, எனது கைதனம் அவதகனில் இறைத்து - என
 னுடைய கைப்பொருளை வீணாகச் செலவழித்து, எவரும்
 உறறு இகழவு-எல்லாரும் சோரது இகழுமபடி, திரி
 வேனை-திரிபவனாகிய அடிவேனை, சகலம் துக்கமும் அற-
 எல்லாத் துன்பங்களும் ஒழியவும், சகலம் சுகமும் வர-
 எல்லா நரகுணங்களும் உண்டாகவும், தரணியில் புகழ்பெற-
 உலகத்தில் புகழை அடையவும், தகமைபெற்று - பெருந்
 தன்மை பெற்று, உனது பொன் சரணம் - தேவரீரது அழ-
 கிய திருவடிகளை, எப்பொழுதும் நட்பொடு நினைத்திட
 அருளாதருவாய - எககாலத்திலும் அனபுடன தியானிக்கக்
 கருணைசெய்வாய். ஏ-று.

(வி-ரை) சககளமை-விரோதம் புலவா-தேவா அவத்
 தர்-வீணா. துகா-பவளம். சசி-சந்திரன். கனகுழல்-மேகம்
 போன்ற கூந்தல். தனகிரி முலைகளாகிய மலைகள். பிடிநடை-
 பெண் யானையைப் போன்ற நடை. சட்சமயிகள் - ஆறு
 சமயத்தாரா. பறிதலைச சமணா - மயிரைப் பறித்துக்கொள்
 றும் தலையையுடைய சமணா. கலகமிட்டு - வாதுசெய்து,
 திருஞானசம்பந்தர் முருகப்பெருமான் திருவவதாரமே
 என்பார், அவா செய்த செயல்களை இவா மேலே நிக் கூறி

னா. கரபுரம் - விரிஞ்சிபுரம், இது வேலூருக்கு அருகில் உள்ள ஒரு சிவஸ்தலம். நீராவள மிகுதியால் வயல்களிலே கயலமீன் குதித்துத் துள்ள கமுகமயத்திலுள்ள குலை அற்றும், வாழைக்கனிகள் கிழே விழுந்தும் கரும்பிலே முத்துக்கள உதிர்ந்து போகும் என்று கூறினா இவ்வாறு தொடர்பு செய்து கூறுதல் புலவர் மரபு. (99)

விநாயகமலை

100 தனதன தான தனதன தனதன தான தனதன
தனதன தான தனதன-தனதான

சரவண சாதா நமோ நம கருணைய தீதா நமோ நம

சததள பாதா நமோ நம

அபிராம

தருணக தீரா நமோ நம நிருபமல வீரா நமோ நம

சமதள வுரா நமோ நம

சுகதீச

பரமசொ ரூபா நமோ நம சுராபதி பூடா நமோ நம

பரிமள நீபா நமோ நம

உமைகாளி

பகவதி பாலா நமோ நம இகபர மூலா நமோ நம

பவுருஷ சீலா நமோ நம

அருளதாராய்

இரவியு மாகாச பூமியும் விரவிய தூளே றவானவ

ரெவர்களு மீடேற எழ்கடல

முறையோவென்

நி . ராபட மாமே ருபூதர மிடிபட வேதா நிசாசர

ரிகல்கெட மாவே கரீடயில

விடுவோனே

மரகத ஆகார ஆயனு மிரணிய ஆகா ரவேதனும்

வசவெனு மாகார ஈசனும்

அடிபேண

மயிலுறை வாழுவே விநாயக மலையுறை வேலா மகீதர

வனசர ராதா ரமாகிய

பெருமானே.

(இ-ள்) சரவண சாதா நமோ-சரவணப் பொய்கையில்
தோன்றினவரே உமக்கு நமஸ்காரம், கருணை அதீதா
நமோ நமோ - அருளையுடைய மேலானவரே உமக்கு நமஸ்
காரம், சத்தளபாதா-நூறு இடமுகளையுடைய தாமரை மலர்
போலும் திருவடிகளை யுடையவரே, அபிராம - அழகு
நிறைந்தவரே, தருணக-இளம்பருவமுடையவரே, தீரா-
வலிமையுடையவரே, நிருப - அரசனே, மலவீரா - போர்
வீரரே, சமதள ஊரா-திருப்போரூரில் எழுந்தருளி யிருப்பவரே, சுகதீச - உலகத்துக்குத்தலைவரே, பரமசொருபா-
திவ்விய வடிவமுடையவரே, சுராபதி பூபா-தேவர்க்குத்
தலைவனாகிய இரதிரனுகுத்தலைவரே, பரிமள நீபா-மணம்
பொருந்திய கடப்பமாலை அணிந்தவரே உமை காளி
புகவதிபாலா - கருநிரமுடையவரும் ஆறு குணங்களுடைய
வருமாகிய உமாதேவியா புதல்வரே, இகபர மூலா-இகத
துக்கும் பாததுக்குங் காரணமானவரே, பவுருஷ சீலா-
ஆண்மைமிக்க ஒழுகக் முடையவரே, இரவியும் - சூரிய
மண்டலமும், ஆகாச பூமியும்-ஆகாசமும் பூமியும், விரவிய
தூள் ஏற - நெருங்கியதுகள் பரப்பவும், வானவா எவர்
களும் ஈடேற-தேவர்கள் எல்லாரும் மேன்மையுடையவும்,
ஏழ்கடல - ஏழுகடல்களும், முறையோ என்று இடர்ப்பட-
இது முறைமையோ என்று துன்பப்படவும், மாமேரு
பூதரம் இடிபடவே-மகாமேருவாகிய மலை இடிபடவும், நிசர

சரா-இராககதரது, இகலகெட-வலியழியவும், மாவேகம்-
மிகக வேகமுடைய, நீடு அழில் - சிறந்த வேற்படையை,
விடுவோனே - விடுபவரே! மரகத ஆகாரம் - பசைசையப்
போலுந் திருமேனியையுடைய, ஆயனும் - திருமாலும்,
இரணிய ஆகாரம்-பொன்னையொத்த திருமேனியையுடைய,
வேதனும் - பிரமதேவனும், வசு என்ன ஆகாரம் - அக்கினி
யென்று சொல்லப்படும் வடிவையுடைய, ராசனும்-காலாக்
கினி ருத்திரனும், அடிபேணி-திருவடிகளைத் தொழ, மரில்
உறைவாழ்வே-மயிலில் ஊரகின்ற வாழ்வையுடையவரே!,
விநாயகமலை-விநாயகமலை எனனும் திவ்விய ஸ்தலத்தில,
உறைவேலா-வசிக்கின்ற வேலனே!, மகேதர-மலையில் வசிப்ப
வரே!, வனசுநா ஆதாரமாகிய பெருமானே - காட்டில் வசிக்
கின்ற வேடர்களைப் பாதுகாக்கும் பெருமானே! எ-று.

(வி-ரை) சாதம்-பிப்பு அதீதன் - தததுவங்களுக்கு
அப்பாற்பட்டவன் சததளம் - நூற்றிதழ்; தாமரையைக்
குறிக்கும். அபிராமம்-அழகு. தருணம்-இளமை. நிருபன்-
அரசன். சமதளவூ-திருப்போரூ, சமம்-போரூ 'இகபர
மூலா'என்றா. இம்மைமறுமைவிடுபேறுமுதலிய எல்லாவற
ற்றிற்குங் காரணப்பொருளாய் இருத்தலின். பவுருஷம்-
ஆண்மை; புருஷசம்பந்த முடையது; தத்திதாந்தம். ஏழ்
கடல்-உவரநீர்க்கடல், பாட்கடல், தயிராக்கடல், நெய்க்கடல்,
கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல், தேன்கடல், நன்னீர்க்கடல். ஆகா
ரம்-வடிவு; வடமொழி, இரணிய ஆகார வேதன்-பொன்
வடிவ ததையுடைய பிரமதேவன். வேதன் - வேததததுக்குத்.

தலைவன். வசு- அக்கினிதோன, இயற்கை காலாக்கினி ருத்தி
 ரனைக் குறித்தது. விநாயகமலை - ஒரு முருகன் ஸ்தலம்.
 மகேரதம்-பூதரம் போல மலைக்கு ஒரு பெயர், வடமொழி.
 பேணி எனனும் செயதெனெச்சம பேண எனச் செயவெ
 னெச்சமாகத் திரித்துப் பாருளுரைக்கப்பட்டது

ஆக பாடல்கள் 100

திருப்புகழ் விருத்தியுரை முற்றிற்று. ,

திருப்புகழ் விருத்தியுரையின் பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
அ		உ	
அஞ்சுவிதபூதம்	335	உருக்கரா வாளிகண்கள்	149
அதல சேடனூரட	196	உவின முறை கதறி	205
அபசாரநிந்தைபட்டு	329	எ	
அருககும்புகையா	53	எத்திஇரு குழையை	251
அருமாமதனைப்பொரு	193	எல்லாரு ஞானத	34
அளகநிரை ஸ்லையவிழி	318	எனையடைந்த குட்ட	237
அளகபாரமலைந்து	188	ஏ	
அறிவிலாபபிததருன்ற	244	ஏறுமயிலேறி	38
அறுகுதுனி பனியனைய	412	ஒ	
அனிசசங்கரா முகம்	106	ஒருவரைச சிறுமனைச	421
ஆ		க	
ஆலமேற விழியினா	295	கடலை சிறுவித்து	210
ஆலம வைத்த விழி	180	கடலை பொரியவரை	218
ஆலமயில போலுறற	345	கண்டுபோலமொழி	311
ஆலவிழிநீலத தாலதா	347	கதியை விலக்கு	115
இ		கமலமாதூன்	84
இடருக்கிடராகய	302	கமலமோடடைக்கட	405
இருகுழை யெறிந்த	90	கயல்விழித்தேனெனைச	342
இலவிதழ கோதிநேதி	160	கரமுமுளரியின் மலா	320
இறுகுமணிமுலை மருவு	403	கருப்பத்தூறிப்பிரவாதே	409

பாட்டு	பககம்	பாட்டு	பககம்
கருவடைநது	76	சரத்தேயுதிததாயுரத்தே	366
கருவினுருவாகி	111	சரவணசாதாநமோ	425
கறுத்து நீவிடுகூவேலி	277	சருவுமபடி	64
களவுகொண்டு கைக்காசி	248	சீ	
களபமொழுகிய	98	சீருலாவிய வோதிம	152
கறுககுமஞ்சன	58	சு	
கனககுமபிரண்டு	171	சுட்டது போலாசை	383
களைகடல் வயிறுகுழம்பி	330	சே	
கனறிவரு நீல	103	சேலையடர்த்தாலமிகு	266
கா		த	
காதல் மோகநதரும	291	தடக்கைப் பங்கயங்	355
காரணிந்தவரை	118	தமருமமருமனையு	396
கு		தலைமயிரி கொக்கு	313
குடத்தைத் தகாதது	185	தறையின் மானிட	146
குமர குருபரமுருக	123	தி	
குயிலொன்று மொழி	307	திருபுகழ்ப்புககு	35
குவளை பொருதிரு	284	தீ	
குறித்த மணிப்பிணித	325	தியும்பவனமும் நீரும்	350
குறிப்பரிய குழுகுமதி	256	து	
கை		துள்ளுமத வேள்கை	334
கைத்தல சிறை	43	தோ	
கோ		தோகப பெரும்பயோ	264
கோமள வெட்டினை	130	நி	
ச		நிறைந்ததுப் பிதழ்	260
சரணகமலாலயத்தை	363	நீ	
		நீரிழிவு குட்டமீனை	386

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
நீள்புயற் குழலமாதா	360	மன்றலங்கொந்து	85
நெ		மு	
நெடியவடகுவ	233	முகமு மினுககிபபெரும்	338
ப		முத்துக்குச்சிட்டு	215
பங்கு மவும பிப பபந்த	240	முத்தைத்தரு	49
பந்தாடியங்கை	155	முருகு மயூரச சேவக	390
பழுது ஒதிக்கடந்து	269	முமுகிவடவா முகத்தி	358
பா		மொ	
பாதிமதி நதிபோது	305	மொழிய நிறங்கறுத்து	400
பு		வ	
புடவிக கணிதுகிலென	222	வஞ்சக லோபமுடர்	135
புணரியு மனங்க	141	வஞ்சககொண்டுந்திட	230
புகுவத்தைநெறித்து	280	வடிவது நீலங்காட்டி	393
பூ		வரிசோநதிடு சேல	175
பூததாருடுங் கொததலா	200	வரைததடங்	71
பொ		வா	
பொதுவதாயத்தனிமுத	352	வாரண முகங்கிழிந்து	164
ம		வி	
மதவெங்கரிககிரண்டு	287	விடுங்கைக் கொத்தகடா	273
மருக்குலாவிய மலரணை	398	விடுமதவேள்வாளியின்	298
மருவுகடல முகிலணைய	368	வெ	
மருவே செறித்த	128	வெஞ்சரோருக	95
மலரணி கொண்டை	227	வே	
		வேனின் மதனைந்து	167

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

Printed by DAIVA MAGAL VILASAM PRESS,
24, Thandavaraya Pillai Street, Sowcarpet, Madras.

Paper Issue Card No Q H M S' 259.

30th June 1947 1000 Copies
